

**ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

ΤΖΟΖΕΦ ΦΙΑΝΤΙΝΓΚ ΣΜΙΘ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΖΟΖΕΦ ΦΙΑΝΤΙΝΓΚ ΣΜΙΘ

Έκδοση της
Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Βιβλία της σειράς Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμυθ
(αριθμός είδους 36481 133)

Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (35554)

Teachings of Presidents of the Church: John Taylor (35969)

Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (36315)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Λορέντζο Σνόου (36787 133)

Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (35744)

Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant (35970)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζωρτζ Άλμπερτ Σμυθ (36786 133)

Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (36492)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμυθ (36907 133)

Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (35892)

Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (36500)

Για να αποκτήσετε αντίτυπα από αυτά τα βιβλία, πηγαίνετε στο τοπικό σας κέντρο διανομής ή επισκεφθείτε το store.lds.org. Τα βιβλία είναι επίσης διαθέσιμα ηλεκτρονικά στο LDS.org.

Τα σχόλια και οι προτάσεις σας σχετικά με αυτό το βιβλίο θα εκτιμηθούν. Παρακαλείσθε όπως τα υποβάλλετε στο Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024 USA.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: cur-development@ldschurch.org

Παρακαλούμε δώστε το όνομα, τη διεύθυνση, τον τομέα και τον πάσσαλό σας. Φροντίστε να συμπεριλάβετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε τα σχόλια και τις προτάσεις σας σχετικά με τα δυνατά σημεία του βιβλίου και τους τομείς για πιθανή βελτίωση.

© 2013 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα

Printed in Germany

Έγκριση αγγλικού κειμένου: 8/03

Έγκριση μετάφρασης: 8/03

Μετάφραση του *Teachings of Presidents of the Church:*

Joseph Fielding Smith

Greek

36907 133

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	V
Ιστορική σύνοψη	X
Η ζωή και η διακονία του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ	1
1 Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς	41
2 Ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός	55
3 Το σχέδιο σωτηρίας	67
4 Ενδυναμώνοντας και διατηρώντας την οικογένεια	83
5 Πίστη και μετάνοια	95
6 Η σπουδαιότητα της μεταλήψεως	109
7 Τζόζεφ και Χάιρομ Σμιθ, μάρτυρες για τον Ιησού Χριστό	119
8 Η Εκκλησία και η βασιλεία του Θεού	133
9 Μάρτυρες για το Βιβλίο του Μόρμον	145
10 Η αναζήτησή μας της αλήθειας	159
11 Τιμώντας τα κλειδιά της Ιεροσύνης αποκατεστημένα μέσω του Τζόζεφ Σμιθ	173
12 Ο όρκος και η διαθήκη της ιεροσύνης	185
13 Βάπτιση	197
14 Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος	207
15 Παντοτινός γάμος	219
16 Ανατρέφοντας παιδιά στο φως και στην αλήθεια	231
17 Δύναμη επισφραγίσεως και ευλογίες Ναού	245
18 Ζώντας με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού	261
19 Στον κόσμο αλλά όχι του κόσμου	273
20 Αγάπη και ενδιαφέρον για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας	287
21 Διακηρύττοντας το Ευαγγέλιο στον κόσμο	299
22 Προσευχή—μία εντολή και μία ευλογία	313
23 Ατομική ευθύνη	325
24 Το έργο των γυναικών Αγίων των Τελευταίων Ημερών: «Ανιδιοτελής αφοσίωση σε αυτόν τον ένδοξο σκοπό»	337
25 Η γέννηση του Ιησού Χριστού: «Χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης χαράς»	351
26 Προετοιμασία για τον ερχομό του Κυρίου μας	361
Κατάλογος απεικονίσεων	377
Ευρετήριο	379

Joseph Fielding Smith

Εισαγωγή

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν καθιερώσει τη σειρά *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*, προκειμένου να σας βοηθήσει να πλησιάσετε κοντύτερα τον Επουράνιο Πατέρα και να εμβαθύνετε την κατανόησή σας για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Καθώς η Εκκλησία προσθέτει τόμους σε αυτήν τη σειρά, θα αποκτήσετε μία συλλογή από βιβλία με παραπομπές στο Ευαγγέλιο για το σπίτι σας. Οι τόμοι σε αυτήν τη σειρά έχουν σχεδιασθεί να χρησιμοποιούνται για προσωπική μελέτη και για διδασκαλία την Κυριακή. Επίσης, μπορούν να σας βοηθήσουν να προετοιμάσετε άλλα μαθήματα ή ομιλίες και να απαντήσετε σε ερωτήσεις σχετικά με τις διδαχές της Εκκλησίας.

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις διδασκαλίες του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, ο οποίος υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τις 23 Ιανουαρίου 1970 ως τις 2 Ιουλίου 1972.

Προσωπική μελέτη

Καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, κατόπιν προσευχής επιζητήστε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου θα σας βοηθήσουν να καταλάβετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ και να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας. Καθώς μελετάτε αυτές τις διδασκαλίες, μπορείτε, αν θέλετε, να σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους να τις μοιραστείτε με μέλη της οικογένειάς και φίλους. Αυτό θα ενδυναμώσει την κατανόησή σας όσων διαβάσατε.

Διδάσκοντας από αυτό το βιβλίο

Το βιβλίο αυτό έχει σχεδιασθεί για χρήση στο σπίτι και την εκκλησία. Σε ομάδες αρχιερέων, απαρτίες πρεσβυτέρων και Ανακουφιστικές Εταιρείες, δύο μαθήματα την Κυριακή κάθε μηνός θα διδάσκονται κανονικώς από κεφάλαια στο βιβλίο. Επειδή το βιβλίο περιέχει περισσότερα κεφάλαια από αυτά που μπορούν να καλυφθούν σε 12 μήνες, οι ηγέτες τομέως και πασσάλου μπορούν να προσδιορίσουν ποια κεφάλαια θα ανταποκριθούν καλύτερα στις ανάγκες των μελών που υπηρετούν.

Οι ακόλουθες κατευθυντήριες οδηγίες μπορούν να σας βοηθήσουν να διδάξετε από το βιβλίο:

Προετοιμασθείτε να διδάξετε

Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Κατόπιν προσευχής, μελετήστε το καθορισμένο κεφάλαιο για να έχετε πεποίθηση για την κατανόησή σας των διδασκαλιών του Προέδρου Σμιθ. Θα διδάξετε με μεγαλύτερη ειλικρίνεια και δύναμη, όταν τα λόγια του σας έχουν επηρεάσει προσωπικώς (βλέπε Δ&Δ 11:21).

Αν διδάσκετε ένα μάθημα στη Μελχισεδική Ιεροσύνη ή την Ανακουφιστική Εταιρεία, δεν θα πρέπει να βάλετε στην άκρη αυτό το βιβλίο ή να προετοιμάσετε το μάθημα από άλλο υλικό. Κατόπιν προσευχής, επιλέξτε από το κεφάλαιο αυτές τις διδασκαλίες που αισθάνεστε ότι θα είναι χρησιμότες σε όσους διδάσκετε. Ορισμένα κεφάλαια περιέχουν περισσότερη ύλη απ' όση θα μπορέσετε να συζητήσετε κατά τη διάρκεια της ώρας του μαθήματος.

Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μελετούν το κεφάλαιο πριν από το μάθημα και να φέρνουν τα βιβλία τους μαζί τους. Όταν το κάνουν, θα είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να συμμετάσχουν σε συζητήσεις και να ανυψώνουν πνευματικώς ο ένας τον άλλον.

Κατά την προετοιμασία σας να διδάξετε, δώστε ιδιαίτερη προσοχή στο «Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία» στο τέλος κάθε κεφαλαίου. Υπό την κεφαλίδα αυτήν, θα βρείτε ερωτήσεις, σχετικές γραφές και βοήθεια διδασκαλίας. Οι ερωτήσεις και οι σχετικές γραφές έχουν ειδικώς σχέση με το κεφάλαιο στο οποίο

ευρίσκονται. Η βοήθεια διδασκαλίας μπορεί να σας κατευθύνει σε όλες τις προσπάθειές σας να βοηθήσετε άλλους να βρουν χαρά στη μάθηση και στο να ζουν το Ευαγγέλιο.

Παρουσιάστε το κεφάλαιο

Καθώς παρουσιάζετε το κεφάλαιο και, καθ' όλη τη διάρκεια τού μαθήματος, εργασθείτε για να εδραιώσετε μία ατμόσφαιρα όπου το Πνεύμα μπορεί να αγγίξει την καρδιά και τον νου όσων διδάσκετε. Για να αρχίσετε το μάθημα, βοηθήστε όσους διδάσκετε να εστιάσουν στις διδασκαλίες του κεφαλαίου. Σκεφθείτε τις παρακάτω ιδέες:

- Να διαβάσετε και να συζητήσετε το τμήμα με τον τίτλο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ» στην αρχή του κεφαλαίου.
- Να συζητήσετε μία φωτογραφία ή μία γραφή από το κεφάλαιο.
- Να τραγουδήσετε μαζί έναν σχετικό ύμνο.
- Να αναφέρετε εν συντομία μία προσωπική εμπειρία σχετικώς με το θέμα.

Διευθύνετε μία συζήτηση σχετικώς με τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ

Καθώς διδάσκετε από αυτό το βιβλίο, ζητήστε από τους άλλους να αναφέρουν τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν αλλήλους. Όταν συμμετέχουν ενεργώς, θα είναι πιο προετοιμασμένοι να μάθουν και να λάβουν προσωπική αποκάλυψη. Δώστε τη δυνατότητα να συνεχίζονται οι καλές συζητήσεις παρά να προσπαθείτε να καλύψετε όλες τις διδασκαλίες. Προκειμένου να ενθαρρύνετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου. Μπορείτε, επίσης, να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για όσους διδάσκετε.

Οι ακόλουθες επιλογές μπορεί να σας δώσουν επιπρόσθετες ιδέες:

- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη του κεφαλαίου. Ενδεχομένως να είναι χρήσιμο να επικοινωνήσετε με λίγους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της εβδομάδος και να τους ζητήσετε να

έλθουν προετοιμασμένοι, προκειμένου να αναφέρουν αυτά που έμαθαν.

- Αναθέστε στους συμμετέχοντες να διαβάσουν επιλεγμένες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου (είτε ατομικώς είτε σε μικρές ομάδες). Ζητήστε τους να αναζητήσουν διδασκαλίες στο κεφάλαιο που σχετίζονται με τις ερωτήσεις. Κατόπιν, ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσωτερικές γνώσεις τους στους υπόλοιπους της ομάδος.
- Διαβάστε μαζί μία συλλογή από δηλώσεις του Προέδρου Σμιθ από το κεφάλαιο. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν παραδείγματα από τις γραφές και από την εμπειρία τους τα οποία επεξηγούν αυτά που δίδαξε ο Πρόεδρος Σμιθ.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν.

Παροτρύνετε τη συμμετοχή και την εφαρμογή

Οι διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ θα είναι σημαντικότερες για τους συμμετέχοντες που τις μοιράζονται με άλλους και τις εφαρμόζουν στη ζωή τους. Σκεφθείτε τις παρακάτω ιδέες:

- Ρωτήστε τους συμμετέχοντες πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στις ευθύνες τους στο σπίτι και την εκκλησία. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να τους βοηθήσετε να συλλογισθούν και να συζητήσουν πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του ως σύζυγοι, γονείς, υιοί, θυγατέρες, οικογενειακοί διδάσκαλοι ή επισκέπτριες διδασκάλισσες.
- Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μοιραστούν ορισμένες διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ με μέλη της οικογένειας και φίλους.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να εφαρμόσουν αυτά που έχουν μάθει και να αναφέρουν τις εμπειρίες τους στην αρχή του επόμενου μαθήματος.

Ολοκληρώστε τη συζήτηση

Εν συντομία συνοψίστε το μάθημα ή ζητήστε από έναν ή δύο συμμετέχοντες να το κάνουν. Καταθέστε μαρτυρία για τις διδασκαλίες που έχετε συζητήσει. Μπορείτε, αν θέλετε, να ζητήσετε από άλλους να δώσουν τη μαρτυρία τους.

Πληροφορίες σχετικά με τις πηγές που παρατίθενται στο βιβλίο αυτό

Οι διδασκαλίες στο βιβλίο αυτό είναι πιστά παραθέματα από ομιλίες, άρθρα, βιβλία, γράμματα και ημερολόγια του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ. Παραθέματα από δημοσιευμένες πηγές έχουν διατηρήσει τη στίξη, την ορθογραφία, τη χρήση κεφαλαίων και τη χρήση παραγράφων των αρχικών πηγών, εκτός και αν ήταν απαραίτητες συντακτικές ή τυπογραφικές αλλαγές, προκειμένου να βελτιώσουν την αναγνωσιμότητα. Για τον λόγο αυτόν, ενδέχεται να παρατηρήσετε μικρές ανακολουθίες στο κείμενο. Παραδείγματος χάριν, η λέξη *ευαγγέλιο* γράφεται με πεζό σε ορισμένα παραθέματα και με κεφαλαίο σε άλλα.

Επίσης, ο Πρόεδρος Σμιθ συχνά χρησιμοποιούσε όρους όπως *άνθρωποι*, *άνθρωπος* ή *ανθρωπότητα* προκειμένου να αναφερθεί σε όλους τους ανθρώπους, τόσο άνδρες όσο και γυναίκες. Συχνά χρησιμοποιούσε τις αντωνυμίες *εκείνος*, *αυτού* και *αυτόν*, προκειμένου να αναφερθεί και στα δύο γένη. Ήταν σύνηθες στη γλώσσα της εποχής του. Παρά τις διαφορές μεταξύ αυτών των γλωσσικών κανόνων και της τρεχούσης χρήσεως της γλώσσας, οι διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ ισχύουν τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες.

Ιστορική σύνοψη

Το ακόλουθο χρονολόγιο παρέχει ένα σύντομο ιστορικό πλαίσιο για τις διδασκαλίες του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ σε αυτό το βιβλίο.

19 Ιουλίου 1876	Γεννιέται στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας από τη Τζουλίνα Λάμπσον Σμιθ και τον Τζόζεφ Φ. Σμιθ.
19 Ιουλίου 1884	Βαπτίζεται και επικυρώνεται από τον πατέρα του. Λαμβάνει από τον πατέρα του το πρώτο του προσωπικό αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον.
6 Απριλίου 1893	Παρευρίσκεται στην αφιέρωση του Ναού της Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
1896	Λαμβάνει τη Μελχισηδική Ιεροσύνη και την προικοδότηση ναού.
26 Απριλίου 1898	Νυμφεύεται τη Λούι Έμιλι Σέρτλιφ στον Ναό της Σωλτ Λέηκ.
Από τον Μάιο 1899 έως τον Ιούλιο 1901	Υπηρετεί ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος ανατεθειμένος στην Αγγλία.
1901 μέχρι 1910	Υπηρετεί σε πολλές κλήσεις της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένης εκείνης του προέδρου σε μία απαρτία ιεροσύνης, εκείνης του μέλους του γενικού συμβουλίου του Συλλόγου Κοινής Βελτιώσεως Νέων Ανδρών, εκείνης του ανώτερου συμβούλου και εκείνης του μέλους μίας γενικής επιτροπής της Εκκλησίας ανατεθειμένη να προετοιμάζει υλικό προς υπεράσπιση της Εκκλησίας.

- Οκτώβριος 1901 Αρχίζει απασχόληση στο γραφείο Ιστορικού της Εκκλησίας.
- 1902 Εκδίδει ένα βιβλιαράκι οικογενειακής ιστορίας με τίτλο *Άζαελ Σμιθ από το Τόποφιλντ της Μασσαχουσέτης με κάποιες ιστορίες για την οικογένεια Σμιθ*. Αυτή είναι η πρώτη από τις πολλές εκδόσεις του που συμπεριλαμβάνουν 25 βιβλία και πολυάριθμα άρθρα για περιοδικά της Εκκλησίας.
- 8 Απριλίου 1906 Υποστηρίζεται στη γενική συνέλευση ως Βοηθός Ιστορικός της Εκκλησίας, μία θέση που κατέχει έως τον Μάρτιο του 1921.
- 30 Μαρτίου 1908 Η Λούι Σέρτλιφ Σμιθ πεθαίνει, αφού υπέφερε από μία σοβαρή ασθένεια σχετική με την τρίτη εγκυμοσύνη της.
- 2 Νοεμβρίου 1908 Νυμφεύεται την Έθελ Τζωρτζίνα Ρέ-νολντς στον Ναό της Σωλτ Λέηκ.
- 7 Απριλίου 1910 Χειροτονείται Απόστολος από τον πατέρα του.
- Οκτώβριος 1918 Καταγράφει μία αποκάλυψη επί της λυτρώσεως των νεκρών όπως την υπαγόρευε ο πατέρας του, ο οποίος είναι τότε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. Αυτή η αποκάλυψη ευρίσκεται τώρα στο Διδαχή και Διαθήκες 138.
- 6 Ιανουαρίου 1919 Διορίζεται ως σύμβουλος στην προεδρία του Ναού της Σωλτ Λέηκ, μία θέση που διατηρεί μέχρι το 1935.
- 17 Μαρτίου 1921 Καθορίζεται ως Ιστορικός της Εκκλησίας, μία θέση που διατηρεί μέχρι το 1970.

- 1934 Καθορίζεται ως πρόεδρος της Γενεαλογικής Εταιρείας της Γιούτας, μία θέση που διατηρεί μέχρι το 1961.
- 26 Αυγούστου 1937 Η Έθελ Ρένολντς Σμιθ πεθαίνει, αφού υπέφερε από μία ασθένεια για τέσσερα χρόνια.
- 12 Απριλίου 1938 Νυμφεύεται την Τζέσι Έλλα Έβανς στον Ναό της Σωλτ Λέηκ.
- Από τον Μάιο μέχρι τον Νοέμβριο 1939 Εκπληρώνει μία ειδική ανάθεση στην Ευρώπη με τη Τζέσι, επισκεπτόμενοι την Αγγλία, τη Σκωτία, την Ολλανδία, το Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ελβετία, την Ιταλία, τη Σουηδία, τη Νορβηγία, τη Δανία, την Τσεχοσλοβακία, την Αυστρία και τη Γερμανία. Διευθύνει την εκκένωση όλων των Αμερικανών ιεραποστόλων από την Ευρώπη ύστερα από το ξέσπασμα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.
- 8 Ιουνίου 1945 Καλείται να υπηρετήσει ως πρόεδρος του Ναού της Σωλτ Λέηκ, μία θέση που διατηρεί μέχρι το 1949.
- 6 Οκτωβρίου 1950 Ξεχωρίζεται ως Αναπληρωτής Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
- 9 Απριλίου 1951 Υποστηρίζεται ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
- Από τον Ιούλιο μέχρι τον Αύγουστο 1955 Εκπληρώνει μία ειδική ανάθεση στην Ασία με την Τζέσι να τον συνοδεύει. Αφιερώνει το Γκουάμ, την Κορέα, την Οκινάουα και τις Φιλιππίνες για την κήρυξη του Ευαγγελίου.
- Σεπτέμβριος 1958 Παρευρίσκεται στην αφέρωση του Ναού στο Λονδίνο της Αγγλίας.

- Από τον Οκτώβριο 1960 μέχρι τον Ιανουάριο 1961 Συνοδευόμενος από την Τζέσι, επισκέπτεται ηγέτες της Εκκλησίας και ιεραποστόλους στην Κεντρική και τη Νότιο Αμερική.
- Μάιος 1963 Ιεουργεί στην εναπόθεση του ακρογωνιαίου λίθου του Ναού στο Όουκλαντ της Καλιφόρνιας.
- Σεπτέμβριος 1963 Αφιερώνει το Μνημείο Πρωτοπόρου στο Κάνσας Σίτυ του Μιζούρι και την ιστορική τοποθεσία Φυλακή Λίμπερτυ στο Λίμπερτυ του Μιζούρι.
- 29 Οκτωβρίου 1965 Καλείται να υπηρετήσει ως Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία υπό τη διεύθυνση του Προέδρου Ντέιβιντ ΜακΚέι.
- 18 Ιανουαρίου 1970 Γίνεται ο αρχαιότερος Απόστολος και προεδρεύει ηγέτης της Εκκλησίας με τον θάνατο του Προέδρου Ντέιβιντ ΜακΚέι.
- 23 Ιανουαρίου 1970 Ξεχωρίζεται ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.
- 6 Απριλίου 1970 Υποστηρίζεται ως Πρόεδρος της Εκκλησίας στη γενική συνέλευση.
- 3 Αυγούστου 1971 Πεθαίνει η Τζέσι Έβανς Σμιθ.
- 27–29 Αυγούστου 1971 Προεδρεύει στην πρώτη συνέλευση περιοχής της Εκκλησίας, η οποία διεξάγεται στο Μάντσεστερ της Αγγλίας.
- 18 Ιανουαρίου 1972 Προσφέρει την προσευχή αφιερώσεως για τον Ναό στο Όγκντεν της Γιούτας.

- 9 Φεβρουαρίου 1972 Προεδρεύει στην αφιέρωση του Ναού στο Πρόβο της Γιούτας. Έχοντας γράψει την προσευχή αφιερώσεως, αναθέτει στον Πρόεδρο Χάρολντ Λη να την προσφέρει.
- 2 Ιουλίου 1972 Πεθαίνει στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας, 17 ημέρες πριν από τα 96α γενέθλιά του.

Η Ζωή και η διακονία του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ «χρησιμοποιούσε τρεις μεγάλες λέξεις που δεν μπορώ ποτέ να ξεχάσω», θυμόταν ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι. Αυτές οι λέξεις ήταν «αληθινός και πιστός». Ο Πρόεδρος Χίνκλι είπε: «Στις δημόσιες ομιλίες του, στις ιδιωτικές συζητήσεις του, στις προσευχές του προς τον Κύριο, παρακαλούσε ώστε να μπορούμε να είμαστε αληθινοί και πιστοί».¹ Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον ανέφερε μία παρόμοια ανάμνηση: «Ακόμη και όταν είχε γεράσει, πάντοτε προσευχόταν: 'Είθε να είμαστε αληθινοί και πιστοί μέχρι τέλους'».²

«Αληθινοί και πιστοί». Για τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, αυτό ήταν κάτι περισσότερο από μία συχνά επαναλαμβανόμενη φράση. Ήταν μία εγκάρδια έκφραση της ελπίδος του για όλους τους ανθρώπους. Ήταν επίσης μία περιγραφή της ζωής του, από την παιδική του ηλικία μέχρι την υπηρετήσή του ως Προέδρου της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

«Ένα παιδί της υπόσχεσης»

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ «γεννήθηκε ως παιδί της υπόσχεσης», έλεγε ο Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Ο Πρεσβύτερος ΜακΚόνκι, γαμπρός του Προέδρου Σμιθ, εξήγησε ότι η Τζουλίνα Λάμπσον Σμιθ «είχε τρεις θυγατέρες αλλά κανέναν υιό και γι' αυτό πήγε ενώπιον του Κυρίου και, σαν την Άννα της αρχαίας εποχής, 'ευχήθηκε μια ευχή'. [Α' Σαμουήλ 1:11.] Η υπόσχεσή της: ότι αν ο Κύριος της έδιδε έναν υιό, 'θα έκανε ό,τι μπορούσε για να τον βοηθήσει να είναι τιμή στον Κύριο και τον πατέρα του'. Ο Κύριος εισάκουσε τις προσευχές της και εκείνη τήρησε την υπόσχεσή της προς εκείνον».³ Στις 19 Ιουλίου 1876, η Τζουλίνα και ο σύζυγός της, Τζόζεφ Φ. Σμιθ,

*Οι γονείς του Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, Πρόεδρος
Τζόζεφ Φ. Σμιθ και η Τζουλίνα Λάμπσον Σμιθ*

καλωσόρισαν έναν νεογέννητο υιό στην οικογένειά τους. Τον ονόμασαν Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ τον νεότερο από τον πατέρα του.

Όταν γεννήθηκε, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ προστέθηκε σε μία οικογένεια πλούσια σε πίστη, υπηρετηση και ηγεσία. Ο παππούς του, Χάιρουμ Σμιθ, ήταν αδελφός του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και γενναίος μάρτυς της αποκατάστασης του Ευαγγελίου. Ο Κύριος διόρισε τον Χάιρουμ να «είναι προφήτης και βλέπων και αποκαλυπτής για την εκκλησία [Του]», λέγοντας ότι το όνομα του Χάιρουμ θα «μνημονεύεται με τιμή από γενεά σε γενεά, στον αιώνα τού αιώνα» (Δ&Δ 124:94, 96). Με τον αδελφό του, Τζόζεφ, ο Χάιρουμ επισφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα του, βρίσκοντας μαρτυρικό θάνατο από έναν όχλο στις 27 Ιουνίου 1844 (βλέπε Δ&Δ 135).

Ο πατέρας τού Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, ο Τζόζεφ Φ. Σμιθ επωμίσθηκε βαριές ευθύνες από τον καιρό που ήταν παιδί. Το πρωτότοκο παιδί τού Χάιρουμ και της Μαίρης Φίλντινγκ Σμιθ ήταν πέντε ετών, όταν ο πατέρας του βρήκε μαρτυρικό θάνατο και εννέα ετών, όταν βοήθησε τη χήρα μητέρα του να οδηγήσει την άμαξά της από τη Ναβού του Ιλλινόι στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ. Αργότερα υπηρέτησε ως ιεραπόστολος και ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Ήταν σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, όταν γεννήθηκε ο υιός του, Τζόζεφ. Από τις 17 Οκτωβρίου 1901 έως τις 19 Νοεμβρίου 1918 υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας.

Η μητέρα τού Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, Τζουλίνα Λάμπσον Σμιθ, ήταν μέρος μίας εκ των αρχικών πρωτοπόρων οικογενειών στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ. Από την ηλικία των εννέα ετών, μεγάλωσε στο σπίτι του θείου τους, Τζωρτζ Α. Σμιθ, ο οποίος ήταν μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων τότε και της θείας της, Μπαθσίμπα Σμιθ. (Ο Πρεσβύτερος Σμιθ αργότερα υπηρέτησε ως Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία υπό τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ και η αδελφή Σμιθ υπηρέτησε αργότερα ως γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας.) Ως ενήλικη, η Τζουλίνα ήταν αφοσιωμένη σύζυγος και μητέρα και μέλος της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Ήταν γνωστή για τη συμπόνια της και την ικανότητά της ως μαίας, φέρνοντας «σχεδόν 1.000 μωρά στον κόσμο» και φροντίζοντας τις μητέρες τους.⁴ Από τον Οκτώβριο του 1910 έως τον Απρίλιο του 1921, υπηρέτησε ως δεύτερη σύμβουλος στη γενική προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

Έργο και παιχνίδια ως Νέος Άνδρας

Ο Τζόζεφ έμαθε να εργάζεται σε μικρή ηλικία. Στην οικογένειά του ανήκε ένα αγρόκτημα στο Τέιλορσβιλ της Γιούτας, περίπου 16 χιλιόμετρα από το σπίτι τους, όπου εκείνος και οι αδελφοί του βοηθούσαν στην άρδευση, στη συγκομιδή σανού και τη φροντίδα των εκτρεφόμενων ζώων. Στο σπίτι, η οικογένεια φρόντιζε έναν μεγάλο λαχανόκηπο, διάφορα οπωροφόρα, τρεις μεγάλες σειρές με κλήματα, ένα κοπάδι από κοτόπουλα, τρεις αγελάδες και λίγα άλογα. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ άσκησε πολυμερή γάμο και γι' αυτό η οικογένεια είχε πολλά στόματα να θρέψει και πολλά χέρια να βοηθούν στο έργο. Επειδή ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήταν ένας από τους μεγαλύτερους υιούς σε μία μεγάλη οικογένεια, του είχαν δοθεί ορισμένες ευθύνες που κανονικά θα είχαν δοθεί σε έναν ενήλικο. Εκτός από αυτές τις ευθύνες, πάντοτε συνέχιζε τις σπουδές στο σχολείο.

Η πρώτη εργασία τού Τζόζεφ εκτός σπιτιού και του οικογενειακού αγροκτήματος ήταν με τη μητέρα του. Συχνά οδηγούσε ένα άλογο και μία άμαξα, για να τη βοηθά να εκπληρώσει τα καθήκοντά της ως μαιίας. Στα τέλη της εφηβείας του, προσελήφθη στο Συνεταιριστικό Εμπορικό Ίδρυμα της Σιών (ZCMI), όπου εργαζόταν πολλές ώρες κάθε ημέρα, κάνοντας πολύ δύσκολο σωματικώς έργο. Ενθυμήθηκε αργότερα: «Εργαζόμουν σαν άλογο όλη την ημέρα και ήμουν αποκαμωμένος, όταν ερχόταν η νύκτα, κουβαλώντας στην πλάτη μου σάκους με αλεύρι και σάκους με ζάχαρη και χοιρομέρια και καπνιστό χοιρινό. Ζύγιζα 68 κιλά, αλλά δεν δίσταζα να πιάσω και να σηκώσω έναν σάκο 91 κιλών και να τον βάλω επάνω στους ώμους μου».⁵

Για να εξισορροπήσει τις βαριές εργασιακές ευθύνες του, ο Τζόζεφ έβρισκε κάποιο χρόνο να παίζει. Σε εκείνον και τα αδέρφια του άρεσε να παίζουν νυκτερινά παιχνίδια γύρω από το σπίτι και να κρύβονται ανάμεσα στα κλήματα—«ειδικώς όταν τα σταφύλια ήσαν ώριμα».⁶ Του άρεσε επίσης να παίζει μπέιζμπολ. Κάθε τομέας είχε μία οργανωμένη ομάδα μπέιζμπολ και εκείνος απολάμβανε αυτούς τους φιλικούς ανταγωνισμούς.

Ο νεαρός Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ενίοτε έφευγε από τους αγώνες του μπέιζμπολ νωρίς, ώστε να μπορεί να διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον στο πατάρι του αχιρώνα της οικογένειας.

Μελέτη του Ευαγγελίου και πνευματική ανάπτυξη

Αν και το μπέιζμπολ ήταν σημαντικό για τον νεαρό Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, μερικές φορές έφευγε από τα παιχνίδια νωρίς, επειδή είχε ένα ενδιαφέρον που ήταν για εκείνον πιο σημαντικό. Σε τέτοιες στιγμές, τον έβρισκες απομονωμένο «στο πατάρι του αχιρώνα ή στον ίσκιο ενός δένδρου για να επιστρέψει στο διάβασμά του» του Βιβλίου του Μόρμον.⁷ «Από την πρώτη μου ανάμνηση», είπε αργότερα, «από τότε που μπόρεσα να διαβάσω για πρώτη φορά, έχω λάβει περισσότερη ευχαρίστηση και μεγαλύτερη ικανοποίηση από τη μελέτη των γραφών και από το διάβασμα για τον Κύριο Ιησού Χριστό και για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και το έργο που έχει επιτευχθεί προς σωτηρία των ανθρώπων παρά από οτιδήποτε άλλο σε όλον τον κόσμο».⁸ Άρχισε να εδραιώνει ένα πρότυπο προσωπικής μελέτης του Ευαγγελίου, όταν έλαβε το

πρώτο του αντίτυπο τού Βιβλίου του Μόρμον σε ηλικία οκτώ ετών. Διάβαζε προθύμως τις βασικές γραφές και τις εκδόσεις της Εκκλησίας. Κουβαλούσε την έκδοση τσέπης της Καινής Διαθήκης, ώστε να μπορεί να διαβάζει κατά τα διαλείμματα για φαγητό και καθώς περπατούσε από και προς τη δουλειά του στο ZCMI. Σταθερά και επίμονα, προσέθετε στη δύναμη της μαρτυρίας του για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο.

Όμως η πνευματική ανάπτυξη του Τζόζεφ δεν περιοριζόταν σε σιωπηλή προσωπική μελέτη. Συμμετείχε πιστώως σε συγκεντρώσεις και μαθήματα της Εκκλησίας και έλαβε διατάξεις και ευλογίες της ιεροσύνης. Είχε ένα ειδικό ενδιαφέρον για τον ναό. Ο Ναός της Σωλτ Λέηκ ήταν υπό κατασκευή επί 23 χρόνια, όταν γεννήθηκε εκείνος. «Σε όλη τη νεανική του ηλικία, ο Τζόζεφ είχε παρακολουθήσει με ενθουσιώδες ενδιαφέρον την καθημερινή πρόοδο της κατασκευής αυτού του μεγαλοπρεπούς οικοδομήματος. Είχε δει την τελευταία από τις τεράστιες γρανιτώδεις πέτρες να μεταφέρεται από σιδηροδρομικά βαγόνια από το λατομείο. ...Είχε δει τους επιβλητικούς οβελούς να παίρνουν τελικώς σχήμα. ...[Είπε]: 'Διερωτώμην αν θα ζούσα ποτέ αρκετά να δω τον ναό αποπερατωμένο'.⁹

Στις 6 Απριλίου 1893, ο Τζόζεφ παρευρέθη στην πρώτη συνεδρίαση αφιερώσεως του Ναού της Σωλτ Λέηκ. Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ, ο τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, προήδρευε της συνεδριάσεως και προσέφερε την προσευχή αφιερώσεως. Καθήμενος στο βήμα, στα αριστερά του Προέδρου Γούντροφ, ήταν ο Δεύτερος Σύμβουλος του, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ.

Όταν ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήταν 19 ετών, έλαβε μία πατριαρχική ευλογία. Αυτή η ευλογία, την οποία εξέφερε ο θεός του, Τζων Σμιθ, ο οποίος υπηρετούσε τότε ως Πατριάρχης της Εκκλησίας, προσέθεσε στην πνευματική ισχύ του Τζόζεφ. Ελέχθη στον Τζόζεφ:

«Είναι προνόμιό σου να ζήσεις μέχρι τα καλά γεράματα και το θέλημα του Κυρίου να γίνεις ισχυρός άνδρας στον Ισραήλ...

»Θα είναι καθήκον σου να συνεδριάζεις με τους αδελφούς σου και να προεδρεύεις ανάμεσα στους ανθρώπους. Θα είναι καθήκον σου επίσης να ταξιδεύεις πολύ στο εσωτερικό και το εξωτερικό, διά ξηράς και θαλάσσης, μοχθώντας στη διακονία. Και σου λέω,

σήκωσε το κεφάλι σου, ύψωσε τη φωνή σου χωρίς φόβο και χωρίς να δείχνεις χάρες σε κάποιους, όπως θα σε οδηγήσει το Πνεύμα του Κυρίου και οι ευλογίες του Κυρίου θα παραμείνουν επάνω σου. Το Πνεύμα Του θα κατευθύνει το μυαλό σου και θα σου δώσει σοφία και ομιλία, ώστε να κατατροπώσεις τη σοφία των ανόμων και να περιφρονήσεις τις συμβουλές των αδίκων». ¹⁰

Αργότερα, εκείνη τη χρονιά, ύστερα από τα 20α γενέθλιά του, έλαβε νέες ευκαιρίες για υπηρετηση και πνευματική ανάπτυξη. Χειροτονήθηκε στη θέση του πρεσβυτέρου στη Μελχισεδική Ιεροσύνη και έλαβε την προικοδότηση ναού. Προς το τέλος της ζωής του, όταν υπηρετούσε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, δήλωσε: «Πόσο ευγνώμων είμαι που φέρω την αγία ιεροσύνη. Επιζήτησα όλη μου τη ζωή να μεγαλύνω την κλήση μου σε αυτήν την ιεροσύνη και ελπίζω να υπομείνω μέχρι τέλους σε αυτήν τη ζωή και να απολαύσω τη συντροφιά των πιστών αγίων στην επόμενη ζωή». ¹¹

Φλερτάρισμα και γάμος

Καθώς ο νεαρός Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ βοηθούσε στην υποστήριξη της οικογένειάς του, μελετούσε το Ευαγγέλιο και προετοιμαζόταν για ευλογίες της ιεροσύνης, οι προσπάθειές του δεν έμειναν απαρατήρητες από μία νεαρή γυναίκα ονόματι Λούι Σέρτλιφ. Η Λούι, της οποίας οι γονείς ζούσαν στο Όγκντεν της Γιούτας, ήλθαν να ζήσουν με την οικογένεια Σμιθ, ώστε να μπορεί να φοιτήσει στο Πανεπιστήμιο της Γιούτας, το οποίο τότε ευρίσκετο απέναντι, στην οδό από το σπίτι των Σμιθ.

Αρχικώς, η σχέση του Τζόζεφ και της Λούι δεν ήταν τίποτε περισσότερο παρά μία επίσημη φιλία, αλλά σταδιακώς εξελίχθηκε σε φλερτάρισμα. Επειδή το ζεύγος είχε λίγα χρήματα, το φλερτάρισμά τους περιοριζόταν κυρίως στο να διαβάζουν μαζί στην αίθουσα υποδοχής της οικογένειας, να μιλούν μεταξύ τους, να κάνουν περιπάτους μαζί και να παρευρίσκονται σε εκδηλώσεις της Εκκλησίας. Ο Τζόζεφ επίσης απολάμβανε να ακούει τη Λούι να παίζει το πιάνο. Περιστασιακώς πήγαιναν σε κάποια παράσταση στο τοπικό θέατρο. Μέχρι το τέλος του δεύτερου έτους των σπουδών της Λούι στο πανεπιστήμιο, το φλερτάρισμά τους είχε ανθίσει σε αγάπη—τόσο πολύ που ο Τζόζεφ έκανε το ταξίδι 160

χιλιομέτρων μετ' επιστροφής με το ποδήλατο, σε χωματόδρομους με αυλακιές, για να την δει στο Όγκντεν μία ή δύο φορές, όταν το σχολείο δεν λειτουργούσε.¹²

Τελικώς, η Λούι και ο Τζόζεφ συζήτησαν περί γάμου. Ωστόσο, μία ερώτηση παρέμενε μέσα στον νου τους: Θα καλείτο να υπηρετήσει μία ιεραποστολή ο Τζόζεφ; Εκείνες τις ημέρες, οι νέοι άνδρες και οι γυναίκες που επιθυμούσαν να υπηρετήσουν ιεραποστολές, δεν προσέγγιζαν τον επίσκοπό τους, προκειμένου να προταθούν για τέτοιες κλήσεις. Η διαδικασία των ιεραποστολικών κλήσεων γινόταν εξ ολοκλήρου μέσω του γραφείου του Προέδρου της Εκκλησίας. Ένας νέος άνδρας ποτέ δεν ήξερε πότε θα μπορούσε να βρει μία ιεραποστολική κλήση στο γραμματοκιβώτιο.

Η Λούι απεφοίτησε από το πανεπιστήμιο την άνοιξη του 1897 και μετακόμισε πίσω στο Όγκντεν με τους γονείς της. Έναν χρόνο αργότερα, με προφανώς καμία ιεραποστολική κλήση στο εγγύς μέλλον, το ζεύγος απεφάσισε να προχωρήσει με τα σχέδια του γάμου. Όπως είπε αργότερα ο Τζόζεφ: «Την έπεισα να αλλάξει τον τόπο διαμονής της και την 26η ημέρα του Απριλίου του 1898 πήγαμε στον Ναό της Σωλτ Λέηκ και παντρευτήκαμε για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα από τον πατέρα μου, Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ».¹³ Καθώς ο Τζόζεφ και η Λούι άρχιζαν τη ζωή τους μαζί, ζούσαν σε ένα μικρό διαμέρισμα στο σπίτι της οικογένειας Σμιθ.

Υπακούοντας στην ιεραποστολική κλήση

Κατά τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας, έγγαμοι άνδρες συχνά εκαλούντο να υπηρετήσουν πλήρους απασχόλησης ιεραποστολές και γι' αυτό ο Τζόζεφ και η Λούι δεν ξεπλάγησαν, όταν στις 17 Μαρτίου 1899 έφθασε μία ιεραποστολική κλήση με το ταχυδρομείο υπογεγραμμένη από τον Πρόεδρο Λορέντζο Σνόου. Όμως, ο Τζόζεφ ενδεχομένως να ξεπλάγη κάπως με το ανατεθειμένο πεδίο εργασίας του. Προτού λάβει την κλήση, είχε μία συνομιλία με τον Πρόεδρο Φράνκλιν Ρίτσαρντς, Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, σχετικώς με την πιθανότητα να λάβει μία ιεραποστολική κλήση. Ο Τζόζεφ ενθυμήθηκε αργότερα: «Με ρώτησε πού θα ήθελα να πάω. Του είπα ότι δεν είχα κάποια συγκεκριμένη

*Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ως πλήρους
απασχολήσεως ιεραπόστολος*

επιλογή, μόνο να πάω εκεί όπου θα με έστελναν. Όμως, είπε: 'Πρέπει να έχεις κάποιο μέρος όπου θα προτιμούσες να πας'. Είπα: 'Λοιπόν, θα προτιμούσα να πάω στη Γερμανία'. Και έτσι με έστειλαν στην Αγγλία!'¹⁴

Η Λούι απεφάσισε να ζήσει με τους γονείς της, ενώ έλειπε ο Τζόζεφ. Ένωθε ότι αυτό θα την βοηθούσε να αντέξει τη μοναξιά που ήταν χωριστά από τον σύζυγό της. Και θα εργαζόταν στο κατάστημα του πατέρα της, κερδίζοντας χρήματα για να βοηθήσει στη χρηματοδότηση της ιεραποστολής του Τζόζεφ.¹⁵

Στις 12 Μαΐου 1899, μία ημέρα προτού αναχωρήσει για το ιεραποστολικό πεδίο, ο Πρεσβύτερος Σμιθ και άλλοι ιεραπόστολοι έλαβαν οδηγίες από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ και τους Πρεσβυτέρους Τζωρτζ Τιοντέιλ και Χίμπερ Γκραντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Αυτή ήταν όλη η εκπαίδευσή τους προτού

αναχωρήσουν ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολοι. Σε αυτήν τη συγκέντρωση, κάθε ιεραπόστολος έλαβε ένα επίσημο ιεραποστολικό πιστοποιητικό. Του Πρεσβυτέρου Σμιθ έλεγε:

«Αυτό πιστοποιεί ότι ο φέρων Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φ. Σμιθ ο νεότερος είναι πιστό μέλος και σε καλή κατάσταση στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και του έχει καταλλήλως ανατεθεί να υπηρετήσει από τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας αυτής της Εκκλησίας μία ιεραποστολή στη Μεγάλη Βρετανία, για να κηρύξει το Ευαγγέλιο και να εκτελέσει διακονία σε όλες τις διατάξεις που έχουν σχέση με τη θέση του.

»Και προσκαλούμε όλους τους άνδρες να υπακούσουν στις διδασκαλίες και τις συμβουλές του ως ανδρός του Θεού, απεσταλμένου να τους ανοίξει τη θύρα της ζωής και της σωτηρίας— και να τον βοηθήσουν στα ταξίδια του, σε οτιδήποτε μπορεί να χρειασθεί.

»Και προσευχόμαστε στον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, να ευλογήσει τον Πρεσβύτερο Σμιθ και όλους όσους τον δέχονται και παρέχουν προς παρηγοριά του, με τις ευλογίες των Ουρανών και της γης, για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

»Υπογεγραμμένο στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας, στις 12 Μαΐου 1899, εκ μέρους της ανωτέρω αναφερθείσης Εκκλησίας. Λορέντζο Σνόου, Τζωρτζ Κάνον, Τζόζεφ Φ. Σμιθ, Πρώτη Προεδρία». ¹⁶

Την επομένη, η οικογένεια συγκεντρώθηκε σπίτι, για να αποχαιρετίσει τον Τζόζεφ και έναν μεγαλύτερο αδελφό, ο οποίος είχε επίσης κληθεί να υπηρετήσει στην Αγγλία. Εντούτοις, ένα μέλος της οικογένειας έλειπε από τη συνάθροιση. Η μικρότερη αδελφή του Τζόζεφ, η Έμιλι, κρυβόταν, ντροπιασμένη για κάτι που είχε κάνει λίγα χρόνια νωρίτερα. Όταν ο Τζόζεφ και η Λούι φλέρταραν, ο Τζόζεφ έστειλε μερικές φορές την Έμιλι και άλλα μικρά παιδιά στο κρεβάτι νωρίς, ώστε να μπορεί να περάσει χρόνο μαζί με την αγάπη του. Απογοητευμένη πικρά από αυτήν την αντιληφθείσα αδικία, η Έμιλι συχνά προσευχόταν ώστε ο Κύριος να έστειλε τον αδελφό της μακριά σε μία ιεραποστολή. Τώρα που πραγματικά έφευγε, εκείνη αισθανόταν ένοχη για τον ρόλο που ενδεχομένως να είχε παίξει στην αναχώρησή του. ¹⁷

Ο Τζόζεφ και η Λούι ήξεραν ότι η κλήση να υπηρετήσει στην Αγγλία είχε έλθει από τον Κύριο. Ο Τζόζεφ ήταν πρόθυμος να κάνει το καθήκον του και η Λούι ήταν ευχαριστημένη που ο σύζυγός της θα υπηρετούσε μία ιεραποστολή, αλλά και οι δύο πάλευαν με την ιδέα να είναι χωριστά. Όταν ήλθε ο καιρός να φύγει ο Πρεσβύτερος Σμιθ για τον σιδηροδρομικό σταθμό, «η Λούι προσπάθησε να είναι γενναία, προσπάθησε να μην τη δει ο Τζόζεφ να κλαίει. Όμως ήταν δύσκολο να κρύψει τα κόκκινα μάτια της. Και ο Τζόζεφ ήδη νοσταλγούσε το σπίτι του μόνον με τη σκέψη να φύγει, ώστε δεν είχε πολύ όρεξη να μιλήσει με κανέναν. ...Υπήρχε ένας κόμπος στο λαιμό του Τζόζεφ καθώς έκανε μία παύση στην εξώθυρα του παλαιού σπιτιού στην οδό Φερστ Νορθ και αποχαιρέτισε με ένα φιλί το καθένα από τα αγαπημένα του πρόσωπα: τη μαμά, τον μπαμπά, τους αδελφούς και τις αδελφές, τις θείες και τελευταία όλων, τη Λούι. 'Αντίο Λούι, αγαπημένη μου. Ο Θεός να σε ευλογεί και να σε διατηρεί ασφαλή για εμένα'».¹⁸

Φυτεύοντας σπόρους του Ευαγγελίου στην Αγγλία

Από την ώρα που το τρένο του—άβολο και γεμάτο μυρωδιά καπνού—έφυγε μακριά από το σπίτι, ο Πρεσβύτερος Σμιθ αφιερώθηκε στην ιεραποστολή του. Οι καταχωρίσεις του στο ημερολόγιο και τα γράμματα που έστειλε και έλαβε, απεκάλυπταν τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε ως ιεραπόστολος και την πίστη και την αφοσίωση με τις οποίες τις αντιμετώπιζε.

Στο τέλος της πρώτης ημέρας ιεραποστολικού έργου στην Αγγλία, έγραψε στο ημερολόγιό του: «Αυτή ήταν μία πολύ σημαντική ημέρα στη σύντομη ζωή μου. Ήλθα από την πατρίδα μου λιγότερο από μήνα πριν για τον σκοπό της κήρυξης του Ευαγγελίου του Κυρίου μας. ... Ήμουν έξω μοιράζοντας φυλλάδια σήμερα και παρέδωσα 25 φυλλάδια. Είναι το πρώτο από το είδος αυτό έργου που προσπάθησα ποτέ να κάνω και δεν ήταν πολύ εύκολο για εμένα. ... Κατέθεσα τη μαρτυρία μου στον κόσμο για πρώτη φορά σήμερα, αλλά θα μπορέσω να το κάνω καλύτερα. Με τη βοήθεια του Κυρίου θα κάνω το θέλημά του όπως εκλήθην να κάνω».¹⁹

Όταν ο πατέρας του τού έστειλε λίγα δολάρια για κάποιες ανάγκες, εκείνος απήντησε: «Θα είμαι πολύ προσεκτικός με τα

χρήματα που μου στέλνεις. Δεν ξοδεύω τίποτε, εκτός και αν έχω κάποιον καλό λόγο γι' αυτό». Είπε, επίσης, στον πατέρα του για την αποφασιστικότητά του να μάθει και να διδάξει το Ευαγγέλιο: «Είμαι εδώ για να κηρύξω το Ευαγγέλιο και ελπίζω ότι θα μπορέσω να το κάνω αυτό καλά. ...Επιθυμώ να βελτιώσω τον νου και τα ταλέντα μου, ενώ είμαι εδώ, ώστε να μπορώ πάντοτε να είμαι χρήσιμος για κάτι στη ζωή. ...Θέλω να είμαι σωστός στα πάντα και τίποτε δεν μου δίδει περισσότερη ευχαρίστηση από το να μάθω κάτι για το Ευαγγέλιο. Επιθυμία μου είναι να εξοικειωθώ με αυτό και να κερδίσω σοφία».²⁰

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα επαινετικά λόγια σε ένα γράμμα προς τον Πρεσβύτερο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ: «Μου αρέσει η στάση σου, έχω πίστη στην ακεραιότητά σου και είμαι ευχαριστημένος και ικανοποιημένος μαζί σου. Θέλω να καλλιεργείς σοφία και να κάνεις προσεκτικές κρίσεις και να έχεις υπομονή καθώς και το Άγιο Πνεύμα και την αγάπη του Θεού».²¹ Ο πατέρας τής Λούι, Λιούις Σέρτλιφ, εξέφρασε επίσης πεποίθηση για τον Πρεσβύτερο Σμιθ: «Πάντοτε αισθανόμουν ότι θα εκπλήρωνες μία ένδοξη ιεραποστολή και θα αποκτούσες μία εμπειρία που θα σε προετοίμαζε για την υψηλή θέση για την οποία προορίζεσαι να κατέχεις στο μέλλον».²²

Σε γράμματα στη Λούι, ο Τζόζεφ πάντοτε εξέφραζε την αγάπη του για εκείνη. Συχνά εσώκλειε πεπλεγμένα άνθη μέσα στα «θερμά και στοργικά γράμματά» του.²³ Έγραφε επίσης για τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε: «Υπάρχουν πολλοί σε αυτό το έθνος, οι οποίοι γνωρίζουν ότι το Ευαγγέλιο που διδάσκουμε είναι αληθινό, αλλά δεν έχουν το ηθικό θάρρος να βγουν έξω από τον κόσμο και να το ασπασθούν».²⁴

Η Λούι έστειλε γράμματα τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα. «Να θυμάσαι», έγραψε μια φορά, «είμαι εδώ να σε αγαπώ και να προσεύχομαι για εσένα και δεν σε ξεχνώ ούτε ένα λεπτό. ...Ευλογημένος να είσαι, πολύτιμη σύζυγέ μου, είναι η προσευχή μου πάντοτε».²⁵ Η Λούι ήταν ξεκάθαρη για την αφοσίωσή της στον σύζυγό της και ήταν εξίσου ξεκάθαρη για την αφοσίωσή της στον Κύριο και το έργο Του. Υπενθύμιζε συνεχώς στον Τζόζεφ να μην αφήνει τη νοσταλγία του να αποδυναμώνει την αποφασιστικότητά του να υπηρετεί.

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ χρειαζόταν τέτοια ενθάρρυνση, επειδή σπανίως εύρισκε κάποιον που να δεχόταν το μήνυμα του αποκατεστημένου Ευαγγελίου. Χρόνια αργότερα, «είπε στον υιό του, Τζόζεφ, ότι οι συνθήκες ήσαν τόσο άσχημες και οι άνθρωποι τόσο αδιάφοροι που έφθασε στο σημείο να σκέπτεται να μη συνεχίσει. Μία νύκτα ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι ξάγρυπνος και σκεπτόταν για την ανάγκη να εργασθεί για χρήματα της επιστροφής». ²⁶ Όμως, εμπνευσμένος από την ενθάρρυνση των αγαπημένων προσώπων και ενδυναμωμένος από τις προσευχές τους και την ίδια του την επιθυμία να υπηρετήσει, υπερνίκησε τέτοιες σκέψεις. Ήξερε ότι ο Κύριος τον είχε καλέσει και ήξερε ότι έπρεπε να εργασθεί επιμελώς για το καλό των ανθρώπων που υπηρετούσε και για το καλό της οικογένειάς του. Έγραψε: «Προτιμώ να μείνω εδώ για πάντα παρά να πάω σπίτι χωρίς εύφημο αρχείο και απαλλαγή. ...Προσεύχομαι ώστε να έχω το πνεύμα του Ευαγγελίου και την αγάπη για τον συνάνθρωπό μου, ώστε να μπορέσω να μείνω εδώ έως ότου απαλλαγώ [της κλήσεώς μου] μετά τιμής. Εάν δεν ήταν οι πολλές προσευχές που προσφέρθηκαν για εμένα στο σπίτι καθώς και οι δικές μου, δεν θα μπορούσα να επιτύχω». ²⁷

Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ απηλλάγη της ιεραποστολής του μετά τιμής στις 20 Ιουνίου 1901. Κατά τα δύο χρόνια επιμελούς υπηρετήσεώς του, «δεν μετέστρεψε ούτε ένα άτομο, δεν είχε την ευκαιρία να τελέσει ούτε μία βάπτιση, αν και επικύρωσε έναν νεοφώτιστο». ²⁸ Ωστόσο, εκείνος και οι συνάδελφοί του είχαν φυτέψει σπόρους του Ευαγγελίου, βοηθώντας πολλούς ανθρώπους να βρουν μεγαλύτερη γαλήνη και κατανόηση και εκείνος είχε εξελιχθεί ως μαθητής και διδάσκαλος του Ευαγγελίου και ως ηγέτης της ιεροσύνης.

Νέο σπίτι και νέες ευθύνες

Ο Τζόζεφ έφθασε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ στις 9 Ιουλίου 1901. Αφού πέρασε λίγες ημέρες με την οικογένειά της Λούι στο Ογκντεν, ο Τζόζεφ και η Λούι επέστρεψαν στο σπίτι τους μαζί με τους Σμιθ και συνέχισαν τη ζωή τους μαζί. Ο γάμος τους χαρακτηριζόταν από πίστη, επιμέλεια και υπηρετήση καθώς εργάζονταν να δημιουργήσουν ένα σπίτι και μία οικογένεια και να υπηρετήσουν στην Εκκλησία.

Η Λούι Σέρτλιφ Σμιθ

Λίγο μετά την επιστροφή του Τζόζεφ στο σπίτι, άρχισε να αναζητεί δουλειά, ώστε να μπορεί να υποστηρίξει την οικογένειά του. Με τη βοήθεια ενός μέλους της οικογένειας, εξασφάλισε μία προσωρινή δουλειά στο γραφείο γραφέα της κομητείας Σωλτ Λέηκ. Περίπου πέντε εβδομάδες αργότερα, απεδέχθη μία θέση στο γραφείο Ιστορικού της Εκκλησίας. Καθώς μάθαινε περισσότερα για την ιστορία της Εκκλησίας, πληροφορήθηκε περισσότερο για τους ανθρώπους που επιζητούσαν να δυσφημίσουν την Εκκλησία και τους ηγέτες της. Εργαζόταν αόκνως, προκειμένου να παράσχει πληροφορίες προς υπεράσπιση της Εκκλησίας. Αυτή ήταν η αρχή της υπηρετήσεως που θα ευλογούσε την Εκκλησία τα επόμενα χρόνια.

Την άνοιξη του 1902, η Λούι ήταν έγκυος. Ο Τζόζεφ και εκείνη ήσαν ευγνώμονες για το μικρό τους διαμέρισμα, αλλά προσδοκούσαν να κτίσουν το δικό τους σπίτι. Η εξασφαλισμένη απασχόληση του Τζόζεφ τους επέτρεψε να αρχίσουν να κάνουν σχέδια. Προσέλαβαν μία κατασκευαστική εταιρεία και κανόνισαν να κάνει ο Τζόζεφ μέγα μέρος του έργου ο ίδιος και κατά συνέπεια να περικόψουν δαπάνες. Το πρώτο τους παιδί, μία θυγατέρα ονόματι Τζοζεφίν, γεννήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1902 και

μετακόμισαν στο νέο τους σπίτι περίπου 10 μήνες αργότερα. Το 1906, αφού υπέφερε η Λούι από δύσκολη εγκυμοσύνη, καλωσόρισαν μία άλλη θυγατέρα στο σπίτι τους ονόματι Τζουλίνα.

Ο Τζόζεφ ήταν πάντοτε πρόθυμος να συμμετάσχει στο έργο σωτηρίας του Κυρίου και είχε πολλές ευκαιρίες να το κάνει. Το 1902 εκλήθη να υπηρετήσει ως ένας εκ των προέδρων της εικοστής τετάρτης απαρτίας των εβδομήκοντα, που συμπεριελάμβανε καθήκοντα ως διδασκάλου απαρτίας. (Τότε, η Εκκλησία είχε περισσότερες από 100 απαρτίες των εβδομήκοντα. Τα μέλη αυτών των απαρτιών δεν ήταν Μέλη της Γενικής Εξουσίας.) Ο Τζόζεφ εκλήθη επίσης να υπηρετήσει στο γενικό συμβούλιο του Συλλόγου Κοινής Βελτιώσεως Νέων Ανδρών και ως μέλος του ανώτερου συμβουλίου του πασσάλου της Σωλτ Λέηκ. Χειροτονήθηκε αρχιερέας από τον αδελφό του, Χάιρουμ, μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1906, υποστηρίχθηκε ως Βοηθός Ιστορικός της Εκκλησίας και τον επόμενο Ιανουάριο διορίστηκε σε μία ειδική επιτροπή, σκοπός της οποίας ήταν «να προετοιμάσει δεδομένα υπεράσπισης της εκκλησίας από τις επιθέσεις που γίνονταν από τους εχθρούς της».²⁹

Όταν ο πατέρας του Τζόζεφ υπηρετούσε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Τζόζεφ τον βοηθούσε συχνά με την αλληλογραφία και άλλα διοικητικά καθήκοντα και περιστασιακώς συνόδευε τον πατέρα του σε αναθέσεις της Εκκλησίας. Μια φορά ο Τζόζεφ μέχρι που ταξίδευσε στη θέση του Προέδρου Σμιθ. Κατέγραψε: «Πήγα στη Μπρίγκαμ Σίτυ [Γιούτα] κατά παράκληση του πατέρα μου, για να αφιερώσω το οίκημα συγκεντρώσεων του Δευτέρου Τομέως στη Μπρίγκαμ Σίτυ. Επιθυμούσαν σθεναρώς να τον έχουν να προσφέρει την προσευχή αφιερώσεως, αλλά καθώς υπέφερε από σοβαρό κρυολόγημα, με έστειλε εμένα στη θέση του». Όταν ο πρόεδρος πασσάλου και ο επίσκοπος συνάντησαν τον Τζόζεφ στον σιδηροδρομικό σταθμό, δεν χάρηκαν που τον είδαν.³⁰ Ο πρόεδρος πασσάλου είπε κατά τα λεγόμενα: «Θα μπορούσα να κραυγάζω. Αναμέναμε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας και δεχθήκαμε ένα αγόρι αντ' αυτού». Σύμφωνα με μία αφήγηση της ιστορίας, ο Τζόζεφ χαριτολόγησε εις απάντηση: «Θα μπορούσα να κραυγάζω κι εγώ».³¹

Αν και μέγα μέρος από τα εκκλησιαστικά καθήκοντα τού Τζόζεφ τον έπαιρνε μακριά από το σπίτι, εκείνος και η Λούι εύρισκαν επίσης χρόνο να υπηρετούν μαζί και να απολαμβάνουν την παρέα ο ένας του άλλου. Στην καταχώριση στο ημερολόγιό του για την 1η Νοεμβρίου 1907, έγραψε: «Με τη Λούι περνώ το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας στον Ναό της Σωλτ Λέηκ, μία από τις πιο ευτυχισμένες ημέρες της ζωής μας και η πιο ευεργετική για εμάς».³²

Δοκιμασίες και ευλογίες

Ο Τζόζεφ έθεσε στην άκρη πολλές από τις ευθύνες του στην Εκκλησία τον Μάρτιο του 1908, αισθανόμενος την ανάγκη να μείνει σπίτι με τη Λούι όσο το δυνατόν περισσότερο. Εκείνη υπέφερε από μία σοβαρή, επίμονη ασθένεια σε σχέση με τα αρχικά στάδια της τρίτης εγκυμοσύνης της. Παρά τις προσευχές, τις ευλογίες της ιεροσύνης, τη σχολαστική φροντίδα του συζύγου της και την προσεκτική προσοχή των ιατρών, εξακολούθουσε να χειροτερεύει. Πέθανε στις 30 Μαρτίου.

Μέσα στη θλίψη του, ο Τζόζεφ έγραψε: «Κατά τη διάρκεια αυτού του μηνός, ο οποίος ήταν με συνεχή ανησυχία και αγωνία για εμένα, έχω περάσει δοκιμασίες και εμπειρίες του βαθύτερου και πιο οδυνηρού είδους. Και μέσα σε όλα αυτά βασιζόμουν στον Κύριο για δύναμη και παρηγοριά. Αφού υπέφερε από πλέον βασιανιστικούς πόνους για τρεις ή τέσσερις εβδομάδες και ύστερα από μία ασθένεια που κάλυψε μία περίοδο σχεδόν δύο μηνών, η αγαπημένη σύζυγός μου απηλλάγη από τα δεινά της... και αναχώρησε από εμένα και από τα πολύτιμα μωρά μας, για έναν καλύτερο κόσμο, όπου αναμένουμε με υπομονή και με θλίψη τη συνάντηση, η οποία θα είναι πολύ ένδοξη». Ο Τζόζεφ είπε ότι η σύζυγός του «πέθανε σταθερή στην πίστη και αληθινή σε κάθε αρχή του Ευαγγελίου».³³

Ο Τζόζεφ συντόμως κατεβλήθη από το έργο της ανατροφής δύο μικρών κοριτσιών σε ένα σπίτι χωρίς μητέρα. Οι γονείς του προσκάλεσαν την οικογένεια να ζήσει μαζί τους. Ακόμη και με αυτήν τη βοήθεια, ο χήρος συνειδητοποίησε ότι τα μικρά παιδιά του χρειάζονταν τη φροντίδα μίας στοργικής μητέρας.

Η Έθελ Ρένολντς Σμιθ

Όπως έκανε με όλες τις σημαντικές αποφάσεις, ο Τζόζεφ κατέστησε αυτό το ζήτημα θέμα ένθερμης προσευχής. Η Έθελ Τζωρτζίνα Ρένολντς, μία γραφέας στο γραφείο Ιστορικού της Εκκλησίας, ήταν η απάντηση στις προσευχές του. Ο Τζόζεφ την προσκάλεσε να συμμετάσχει μαζί με εκείνον και τις θυγατέρες του σε μία έξοδο στο πάρκο, στις 6 Ιουλίου 1908. Η έξοδος ήταν επιτυχής καθώς και οι τέσσερις απήλαυσαν τη συντροφιά ο ένας του άλλου. Δέκα ημέρες αργότερα, ο Τζόζεφ και η Έθελ απήλαυσαν ένα ραντεβού μαζί χωρίς τα παιδιά και λίγο μετά αρραβωνιάστηκαν και θα παντρεύονταν.

Η Έθελ και ο Τζόζεφ επισφραγίσθηκαν στον Ναό της Σωλτ Λέηκ στις 2 Νοεμβρίου 1908. Χρόνια αργότερα, σε ένα γράμμα προς την Έθελ, ο Τζόζεφ έγραφε: «Δεν ξέρεις πόσο συχνά έχω ευχαριστήσει τον Κύριο που δεν έκανα λάθος, όταν χρειαζόμουν μία σύντροφο. Εστάλης σε εμένα».³⁴ Εκτός από το γεγονός ότι ήταν μία στοργική σύντροφος για τον Τζόζεφ, η Έθελ γρήγορα έγινε η δεύτερη μητέρα στην Τζοζεφίν και την Τζουλίνα.

Υπηρεσία ως Μέλους της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Μόλις πριν από τη γενική συνέλευση τον Απρίλιο του 1910, ο Πρόεδρος Τζων Γουίντερ, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, πέθανε. Ο Πρεσβύτερος Τζων Χένρυ Σμιθ, ο οποίος υπηρετούσε στην Απαρτία των Δώδεκα, εκλήθη να υπηρετήσει στην Πρώτη Προεδρία, αφήνοντας ένα κενό στην Απαρτία των Δώδεκα. Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα συναντήθηκαν στον Ναό της Σωλτ Λέηκ, για να συζητήσουν περί ανδρών, οι οποίοι θα είχαν τα προσόντα να πληρώσουν αυτό το κενό. Αφού συσκέφθηκαν για περίπου μία ώρα, δεν μπόρεσαν να «λάβουν μία ομόφωνη απόφαση επί του θέματος. Τελικώς, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ απεσύρθη σε ένα δωμάτιο μόνος του και γονάτισε προσευχόμενος για καθοδήγηση. Όταν επέστρεψε, κάπως διστακτικά ρώτησε τους 13 άλλους αδελφούς αν θα ήσαν πρόθυμοι να σκεφθούν τον υιό του, Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ τον νεότερο για τη θέση. Ήταν απρόθυμος να το προτείνει, είπε, επειδή ο υιός του, ο Χάιρουμ, ήταν ήδη μέλος του συμβουλίου και ο υιός του, Ντέιβιντ, ήταν Σύμβουλος στην Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία. Φοβόταν ότι τα μέλη της Εκκλησίας θα δυσαρεστούνταν να έχουν έναν άλλον υιό του διορισμένο ως μέλος της γενικής εξουσίας. Παρ' όλα αυτά, ένωσε την έμπνευση να προσφέρει το όνομα του Τζόζεφ υπό εξέταση. Οι άλλοι άνδρες φάνηκαν αμέσως δεκτικοί στην πρόταση και υποστήριξαν τον Πρόεδρο Σμιθ σε αυτό.

»Προφανώς, ο Πρόεδρος Σμιθ απεκάλυψε εμπιστευτικά την επιλογή του Τζόζεφ στη μητέρα [του Τζόζεφ], πριν από την ανακοίνωση της συνελεύσεως. Η αδελφή του Τζόζεφ, Ίντιθ Πάτρικ, λέει: «Θυμάμαι τη μητέρα να μας λέει ότι το 1910 ο πατέρας ήλθε σπίτι από τη συγκέντρωση συμβουλίου ναού και φαινόταν πολύ ανήσυχος. Ερωτηθείς τι τον βασάνιζε, είπε ότι ο Τζόζεφ είχε επιλεγεί ως ένας εκ των Δώδεκα. Είπε ότι οι αδελφοί τον είχαν επιλέξει ομοφώνως και είπε ότι τώρα ο ίδιος, ως πρόεδρος, θα επικρινόταν σφοδρά που έκανε τον υιό του απόστολο. Η μητέρα του είπε να μην ανησυχεί ούτε ένα λεπτό για το τι θα μπορούσαν να πουν οι άνθρωποι. Ήξερε ότι ο Κύριος τον είχε επιλέξει και είπε ότι εκείνος θα έκανε καλά στην κλήση του'.

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων το 1921. Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ στέκεται στο βάθος αριστερά.

»...Είθιστο τότε να *μην* ειδοποιούν το επιλεγμένο άτομο εκ των προτέρων, αλλά αντιθέτως να τον αφήνουν να ακούσει τον διορισμό του, όταν το όνομά του διαβαζόταν στη συνέλευση για την ψήφο υποστηρίξεως. Κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν που, όταν έφυγε ο Τζόζεφ Φίλντινγκ για τη συνέλευση στις 6 Απριλίου 1910, δεν γνώριζε ότι είχε επιλεγεί». Καθώς εισερχόταν στο Ταμπερνάκλ, ένας υπεύθυνος επί της υποδοχής τού είπε: «Λοιπόν, Τζόζεφ, ποιος θα είναι ο νέος απόστολος;» Απήντησε: «Δεν ξέρω. Όμως δεν θα είσαι εσύ και δεν θα είμαι εγώ!»

Λίγο προτού διαβασθεί το όνομα του νεότερου μέλους της Απαρτίας των Δώδεκα, ο Τζόζεφ αισθάνθηκε μία προτροπή από το Πνεύμα ότι το όνομα ενδεχομένως να ήταν το δικό του. Ακόμη, είπε αργότερα ότι όταν ανακοινώθηκε το όνομά του, «ήμουν τόσο σαστισμένος και έκπληκτος που μετά βίας μπορούσα να μιλήσω».

Αργότερα εκείνη την ημέρα πήγε σπίτι, προκειμένου να μοιρασθεί τα νέα με την Έθελ, η οποία δεν ήταν εις θέσιν να παρευρεθεί στη συγκέντρωση. Άρχισε, λέγοντας: «Υποθέτω ότι θα πρέπει να πωλήσουμε την αγελάδα. Δεν έχω χρόνο να την φροντίζω πλέον!»³⁵

Κατά τη διάρκεια των 60 ετών του ως μέλους της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είδε πολλές αλλαγές

στον κόσμο. Παραδείγματος χάριν, όταν εκλήθη στην αποστολική ιδιότητα, πολλοί άνθρωποι ακόμη χρησιμοποιούσαν το άλογο και την άμαξα ως το πρωταρχικό μεταφορικό τους μέσον. Στο τέλος της υπηρετήσεώς του στην απαρτία, συχνά ταξίδευε σε αναθέσεις με αεριωθούμενο αεροπλάνο.

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ κατείχε πολλές θέσεις εμπιστοσύνης και ευθύνης, ενώ υπηρετούσε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα. Για τα πρώτα οκτώ έτη της διακονίας του ως Αποστόλου, υπηρετούσε ανεπισήμως ως γραμματέας του πατέρα του. Υπηρέτησε υπό την ιδιότητα αυτή έως ότου απεβίωσε ο πατέρας του τον Νοέμβριο του 1918. Σε αυτόν τον ρόλο, ο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ενεργούσε ως αντιγραφείας, όταν ο πατέρας του υπαγόρευε το όραμα της λύτρωσης των νεκρών που τώρα ευρίσκεται στο Διδαχή και Διαθήκες 138.

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ υπηρέτησε ως Βοηθός Ιστορικός της Εκκλησίας, ως Ιστορικός της Εκκλησίας επί σχεδόν 50 χρόνια, ως σύμβουλος στην προεδρία Ναού της Σωλτ Λέηκ, ως πρόεδρος του Ναού της Σωλτ Λέηκ, ως πρόεδρος της Utah Genealogical and Historical Society [Γενεαλογικής και Ιστορικής Εταιρείας της Γιούτας], ως ο πρώτος συντάκτης και διευθυντής του *Utah Genealogical and Historical Magazine* [Ιστορικού και Γενεαλογικού περιοδικού της Γιούτας] και ως πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής του Συμβουλίου εκπαιδεύσεως της Εκκλησίας. Υπηρέτησε επίσης ως πρόεδρος της Επιτροπής Εκδόσεων της Εκκλησίας, μία ανάθεση που απαιτούσε να διαβάσει χιλιάδες σελίδες χειρογράφων, προτού προετοιμαστούν ως μαθήματα σε εγχειρίδια και άλλες εκδόσεις της Εκκλησίας.

Ξεχωρίστηκε ως Αναπληρωτής Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα στις 6 Οκτωβρίου 1950 και υπηρέτησε υπό την ιδιότητα αυτήν μέχρι τον Απρίλιο του 1951, όταν ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα. Υπηρέτησε υπό την ιδιότητα αυτήν από τον Απρίλιο του 1951 έως τον Ιανουάριο του 1970, όταν έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Από το 1965 έως το 1970, υπηρέτησε επίσης ως Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, ενώ συνέχιζε στις ευθύνες του ως Προέδρου της Απαρτίας των Δώδεκα.

Μία διακονία με αυστηρές προειδοποιήσεις και ευγενική συγχώρηση

Κατά την πρώτη του ομιλία στη γενική συνέλευση, ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ μίλησε κατευθείαν σε οιονδήποτε θα «ύψωνε τη φωνή του εναντίον των ενεργειών των μελών της εξουσίας που προεδρεύουν της Εκκλησίας». Εξέδωσε αυτήν την αυστηρή δήλωση: «Επιθυμώ να υψώσω μία φωνή προειδοποίησης σε όλους τους ανθρώπους σαν και αυτούς που είναι μέλη στην Εκκλησία και τους λέω ότι προτιμότερο είναι να μετανοήσουν και να στραφούν στον Κύριο, μήπως οι κρίσεις Του πέσουν επάνω τους, μήπως χάσουν την πίστη και αποστραφούν την αλήθεια».³⁶

Σε όλη του τη διακονία εξακολουθούσε να υψώνει μία φωνή προειδοποίησης. Είπε κάποτε: «Έχω συλλογισθεί ότι ήταν αποστολή μου, έχοντας έτσι εμπνευσθεί, νομίζω, από το Πνεύμα του Κυρίου στα ταξίδια μου στους πασσάλους της Σιών, να λέω στους ανθρώπους ότι *τώρα* είναι η ημέρα της μετάνοιας. ... Αισθάνομαι ότι είναι η αποστολή μου να φωνάξω μετάνοια και να καλέσω τον λαό να υπηρετήσουν τον Κύριο».³⁷

Αυτή η πολύ σοβαρή, πρακτική, ευθεία προσέγγιση της διδασκαλίας αμβλυνόταν από ευγένεια και καλοσύνη. Ο Πρεσβύτερος Μπόιντ Πάκερ κάποτε υπήρξε μάρτυς αυτού σε μία συγκέντρωση, όταν ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήταν πρόεδρος της Ιεραποστολικής Επιτροπής της Εκκλησίας. «Παρουσιάστηκε μία αναφορά σχετικώς με ένα ατύχημα που ενείχε δύο πρεσβύτερους-ιεραποστόλους σε ένα όχημα ιδιοκτησίας της Εκκλησίας. Ένας γηραιότερος άνδρας, ο οποίος πωλούσε λαχανικά, είχε περάσει ένα στοπ με το φορτηγό του χωρίς να σταματήσει. Το ιεραποστολικό αυτοκίνητο χτυπήθηκε στα πλάγια και καταστράφηκε εντελώς. Ο οδηγός του φορτηγού έλαβε πρόστιμο από την αστυνομία. Δεν είχε ασφάλεια. Ευτυχώς, κανένας από τους ιεραποστόλους δεν τραυματίστηκε σοβαρά.

»Ο Πρόεδρος Σμιθ καθόταν σιωπηλός καθώς τα μέλη της επιτροπής εξέταζαν το ζήτημα. Ύστερα από κάποια συζήτηση, έδωσαν οδηγίες στον γενικό διευθυντή του Ιεραποστολικού Τμήματος να προσλάβει έναν δικηγόρο και να συνεχίσει το ζήτημα στο δικαστήριο.

»Μόνον τότε ερωτήθηκε ο Πρόεδρος Σμιθ αν συμφωνούσε με την πορεία ενεργειών. Ήρεμα είπε: 'Ναι, θα μπορούσαμε να το κά-
νουμε αυτό. Και αν καταβάλλουμε μία σοβαρή προσπάθεια, εν-
δεχομένως ακόμη και να επιτύχουμε να πάρουμε το φορτηγό από
τον καημένο τον άνδρα. Τότε, πώς θα κερδίζει τα προς το ζην;'

»Κοιτάξαμε ο ένας τον άλλον, λίγο ντροπιασμένοι', είπε ο Πρε-
σβύτερος Πάκερ. 'Μετά αποφασίσαμε ότι η Εκκλησία θα μπορούσε
να αγοράσει ένα άλλο ιεραποστολικό αυτοκίνητο, να συνεχίσει
το έργο της και να αφήσει το ζήτημα'.³⁸

«Ένας καλοσυνάτος, στοργικός σύζυγος και πατέρας»

Όταν εκλήθη στην αποστολική ιδιότητα ο Πρεσβύτερος Σμιθ,
είχε τρία παιδιά: την Τζοξεφίν και την Τζουλίνα και το νεογέννητο
παιδί της Έθελ, την Έμιλι. Επτά μήνες αργότερα, η οικογένεια κα-
λωσόρισε άλλη μία θυγατέρα. Η Έθελ και ο Τζόζεφ την ονόμασαν
Ναόμι. Λόγω επιπλοκών κατά τη γέννα, η Ναόμι έπρεπε να παλέ-
ψει για τη ζωή της και η οικογένεια φοβήθηκε ότι ενδεχομένως δεν
θα ζούσε πολύ. Όμως, όπως είπε αργότερα ο πατέρας της, «σώθηκε
μέσω της δυνάμεως [της] προσευχής και των ευλογιών της ιερο-
σύνης, αφού φάνηκε ότι δεν μπορούσε να αναπνεύσει». ³⁹ Η Έθελ
γέννησε αργότερα επτά άλλα παιδιά: τη Λόις, την Αμέλια, τον
Τζόζεφ, τον Λούις, τον Ρένολντς, τον Ντάγκλας και τον Μίλτον.

Οι αναθέσεις του Προέδρου Σμιθ ως Αποστόλου συχνά τον
έπαιρναν μακριά από το σπίτι για μακρές χρονικές περιόδους.
Όμως, όταν ήταν σπίτι, εστίαζε την προσοχή του στην οικογένειά
του. Η σύζυγός του, Έθελ, τον περιέγραψε ως «καλοσυνάτο, στορ-
γικό σύζυγο και πατέρα του οποίου η μεγαλύτερη φιλοδοξία στη
ζωή είναι να κάνει την οικογένειά του ευτυχισμένη, ξεχνώντας τις
προσωπικές του επιθυμίες στην προσπάθειά του να το κάνει αυτό». ⁴⁰

Τα παιδιά στην οικογένεια Σμιθ διασκέδαζαν με τις εντυπώ-
σεις που είχαν μερικοί άνθρωποι για τον πατέρα τους—ως τραχύ
και αυστηρό άνδρα. «Μια φορά... αφού είχε κηρύξει μία μάλλον
έντονη ομιλία επί της σημασίας να ελέγχει κάποιος καταλλήλως
τα παιδιά του, μία ενοχλημένη γυναίκα προσέγγισε δύο από τις
μικρές θυγατέρες του και εξέφρασε τη συμπόνια της γι' αυτές [και
είπε]: 'Στοιχηματίζω ότι ο μπαμπάς σας σάς δέρνει!'» Σε απάντηση

σε αυτήν την κατηγορία, τα κορίτσια απλώς χασκογέλασαν. Ήξεραν τον πατέρα τους πολύ καλύτερα από εκείνη—ποτέ δεν θα τις έβλαπτε. Όταν ερχόταν σπίτι από τα μεγάλα ταξίδια του «ήταν ευτυχισμένες στιγμές, από τη στιγμή που τον συναντούσαν ανυπόμονα στον σιδηροδρομικό σταθμό έως ότου τον αποχαιρετούσαν λυπημένα πάλι μετά από κάποιες ημέρες». Έπαιζαν παιχνίδια, έφτιαχναν πίτες και παγωτό, πήγαιναν σε πικνίκ, έπαιρναν το τρένο και επισκέπτονταν κοντινά φαράγγια και λίμνες. Απολάμβαναν να ακούν ιστορίες για τις αναθέσεις του τής Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο.⁴¹ Εργάζονταν επίσης μαζί, παραμένοντας πολυάσχολοι με δουλειές στο σπίτι.⁴²

Οι υιοί του Προέδρου Σμιθ έπαιζαν αθλήματα και εκείνος παρευρίσκετο στα παιχνίδια τους, όποτε μπορούσε.⁴³ Επίσης, απολάμβανε να παίζει αθλήματα μαζί τους, ειδικώς τη χειροσφαίριση. Είχε πλάκα μαζί τους, αλλά ήταν ανταγωνιστικός. Οι υιοί του, Ρένολντς και Λούις, θυμούνταν φορές κατά τις οποίες οι δυο τους έπαιζαν μαζί εναντίον του πατέρα τους. Τους άφηνε να επιλέξουν ποιο χέρι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει κατά τη διάρκεια του αγώνα. Ακόμη και με το ένα χέρι πίσω από την πλάτη του, πάντοτε «μπορούσε να τους νικήσει και τους δύο».⁴⁴

Λύπη και ελπίδα

Οι αναθέσεις του Πρεσβυτέρου Σμιθ μακριά από το σπίτι ήταν δύσκολες για την Έθελ και τα παιδιά και οι εβδομάδες του αποχωρισμού τού ήσαν επίσης επώδυνες. Στις 18 Απριλίου 1924 ταξίδευε με τρένο για να προεδρεύσει σε μία συνέλευση πασσάλου. Η Έθελ ήταν τότε επτά μηνών έγκυος, κάνοντας το καλύτερο που μπορούσε για να φροντίσει τα παιδιά στο σπίτι. Σε ένα γράμμα προς εκείνη, έλεγε εκείνος: «Σας σκέπτομαι και εύχομαι να μπορούσα να είμαι μαζί σας συνεχώς για τις επόμενες εβδομάδες, για να σας φροντίζω».⁴⁵ Καθώς σκεπτόταν το σπίτι, έκλεισε το γράμμα με ένα ποίημα που είχε γράψει. Ορισμένα από τα λόγια αυτού του ποιήματος τώρα εμφανίζονται σε πολλά υμνολόγια της Εκκλησίας υπό τον τίτλο «Φαίνεται μακρύ το ταξίδι;»

Φαίνεται μακρύ το ταξίδι,
το μονοπάτι τραχύ και απότομο;

Υπάρχουν βάτοι και αγκάθια στον δρόμο;
Κόβουν οι κοφτερές πέτρες τα πόδια σου
καθώς προσπαθείς να σηκωθείς
στα ύψη [ενός βουνού] μέσα από τη ζέστη της ημέρας;
Είναι η καρδιά σου αδύναμη και λυπημένη,
η ψυχή σου αποκαμωμένη μέσα σου,
καθώς μοχθείς κάτω από το βάρος της έγνοιας;
Φαίνεται βαρύ το φορτίο
που τώρα αναγκάζεσαι να σηκώσεις;
Δεν υπάρχει κανείς να σε βοηθήσει με το βάρος που φέρεις;
Είθε η καρδιά σου να μην είναι αδύναμη
τώρα που το ταξίδι έχει αρχίσει.
Υπάρχει Ένας που ακόμα σου νεύει.
Έτσι, κοίτα προς τα επάνω με χαρά
και πιάσε το χέρι Του.
Θα σε οδηγήσει σε ύψη που είναι καινούργια—
μια γη αγία και αγνή,
όπου όλα τα προβλήματα τελειώνουν
και η ζωή σου θα είναι ελεύθερη από κάθε αμαρτία,
όπου δεν θα χύνονται πια δάκρυα,
επειδή δεν θα υπάρχει θλίψη.
Πάρε το χέρι του και μαζί με Αυτόν να εισέλθεις.⁴⁶

Αρχίζοντας το 1933, η ευτυχία στο σπίτι των Σμιθ μερικές φορές διεκόπτετο από ένα μεγάλο «βάρος της έγνοιας», όπως είχε περιγράψει ο Πρεσβύτερος Σμιθ στο ποίημά του εννέα χρόνια νωρίτερα. Η Έθελ άρχισε να υποφέρει από «μία τρομερή ασθένεια που δεν μπορούσε να καταλάβει. Ενίοτε βυθιζόταν στα βάθη της κατάθλιψης και άλλες φορές ο νους της έτρεχε πέρα από κάθε έλεγχο, εξαναγκάζοντας το εξουθενωμένο σώμα της να κάνει περισσότερα και περισσότερα. Η τρυφερή αγάπη και υποστήριξη της οικογένειάς της, οι προσευχές και οι ευλογίες ακόμη και οι νοσηλεύσεις της φαινόταν να μη βοηθούν».⁴⁷ Ύστερα από τέσσερα χρόνια που υπέφερε, πέθανε στις 26 Αυγούστου 1937. Γράφοντας για τον θάνατό της, ο τεθλιμμένος σύζυγός της, κατέγραψε: «Δεν θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερη γυναίκα ή πιστότερη σύζυγος και μητέρα».⁴⁸ Στα βάθη της λύπης του, αισθανόταν την παρηγορητική γνώση ότι εκείνος και η Έθελ Ρένολντς Σμιθ ήσαν

δεμένοι μαζί για όλη την αιωνιότητα από την ιερά διαθήκη της επισφράγισης.

Μία νέα φιλία οδηγεί σε γάμο

Όταν πέθανε η Έθελ, πέντε παιδιά έμεναν ακόμη στο σπίτι των Σμιθ. Δύο από αυτά θα μετακόμιζαν σύντομα—η Αμέλια αρραβωνιάσθηκε και θα παντρευόταν και ο Λούις ετοιμαζόταν να υπηρετήσει μία πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή. Θα έμεναν ο 16χρονος Ρένολντς, ο 13χρονος Ντάγκλας και ο 10χρονος Μίλτον. Ανήσυχος για τους υιούς αυτούς που δεν είχαν μητέρα, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ συλλογιζόταν την ιδέα να νυμφευθεί ξανά.

Με αυτήν την ιδέα κατά νου, ο Πρεσβύτερος Σμιθ συντόμως εστίασε την προσοχή του στην Τζέσι Έλλα Έβανς, μία διάσημη σολίστα στη Μορμονική Χορωδία του Ταμπερνάκλ. Η Τζέσι είχε τραγουδήσει ένα σόλο κατά την κηδεία της Έθελ και ο Πρεσβύτερος Σμιθ τής είχε στείλει ένα σημείωμα, για να εκφράσει την εκτίμησή του. Αυτό το σημείωμα είχε οδηγήσει σε τηλεφωνικές συνομιλίες. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ και η Τζέσι δεν γνωρίζονταν πριν από αυτήν την ανταλλαγή, αλλά γρήγορα έγιναν καλοί φίλοι.

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ πέρασε ημέρες σκεπτόμενος και προσευχόμενος για την πιθανότητα να ζητήσει από την Τζέσι να τον παντρευτεί. Τελικώς, της έγραψε ένα γράμμα στο οποίο έκανε νύξεις ότι θα ήθελε να είχε μία πιο προσωπική φιλία μαζί της. Τέσσερις ημέρες αργότερα, βρήκε το θάβρος να παραδώσει το γράμμα αυτοπροσώπως. Το πήγε στα γραφεία του δήμου και της κομητείας, όπου εκείνη εργαζόταν ως καταγραφείας της κομητείας. Αργότερα, κατέγραφε τα ακόλουθα στο ημερολόγιό του: «Πήγα στο γραφείο της *καταγραφείας της κομητείας*. ... *Είχα μία συνέντευξη με την καταγραφεία, πολύ σημαντική* και της άφησα το γράμμα που έγραψα».⁴⁹ Μετά από μία εβδομάδα κατά την οποία ταξίδευσε με τρένο σε συγκεντρώσεις συνελεύσεως πασσάλου, ο Πρεσβύτερος Σμιθ επέστρεψε σπίτι και για άλλη μια φορά επισκέφθηκε την Τζέσι.

Με το τυπικό, ευθύ στυλ του, ο Πρεσβύτερος Σμιθ έγραψε στο ημερολόγιό του: «Συνάντησα τη δεσποινίδα Τζέσι Έβανς και είχα [μία] *σημαντική* συνέντευξη μαζί της». Με αμοιβαία αισθήματα θαυμασμού, κανόνισαν να συναντήσει εκείνος τη μητέρα της

Ο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ και η Τζέσι Έβανς Σμιθ στο πιάνο

Τζέσι και η Τζέσι να συναντήσει τα παιδιά του. Λιγότερο από έναν μήνα αργότερα, στις 21 Νοεμβρίου 1937, απεδέχθη το δακτυλίδι αρραβώνων. Οι δύο επισφραγίσθηκαν στον Ναό της Σωλτ Λέηκ στις 12 Απριλίου 1938 από τον Πρόεδρο Χίμπερ Γκραντ, τον έβδομο Πρόεδρο της Εκκλησίας.⁵⁰

Ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς, ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας στην Πρώτη Προεδρία, όταν ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν Πρόεδρος της Εκκλησίας, περιέγραψε τη σχέση μεταξύ του Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ και της Τζέσι Έβανς Σμιθ: «Παρά τη διαφορά των είκοσι έξι ετών στην ηλικία και τις διαφορές στο ταπεραμέντο, στο υπόβαθρο και στην εκπαίδευση, ο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ και η Τζέσι Έβανς ταίριαζαν κατά τρόπο αξιοσημείωτο. Εκείνη ήταν ασυγκράτητα εξωστρεφής, γεμάτη πλάκα και καλό χιούμορ, η οποία απολάμβανε τη φήμη της δημόσιας προσοχής. Ο Τζόζεφ, από την άλλη, ήταν ήρεμος, συνεσταλμένος εσωστρεφής, αξιοπρεπής και απόμακρος, ο οποίος πάντοτε φαινόταν κάπως αμήχανος σε δημόσιο περιβάλλον και ο οποίος ποτέ δεν επεδίωκε να τραβά την προσοχή επάνω του. Αυτό που γεφύρωνε το πλατύ χάσμα μεταξύ αυτών των δύο ανόμοιων προσωπικοτήτων ήταν η γνήσια αγάπη και ο σεβασμός που είχαν ο ένας για τον άλλον».⁵¹ Αυτή

η αγάπη και ο σεβασμός εκτεινόταν στη μητέρα τής Τζέσι, την Τζάνετ Μπιουκάναν Έβανς, με την οποίαν έμενε η Τζέσι μέχρι τον γάμο. Η αδελφή Έβανς πήγε με την κόρη της να μείνει στο σπίτι των Σμιθ και να βοηθά με τη φροντίδα των παιδιών.

Εκτελώντας διακονία σε έναν κόσμο σε αναταραχή

Η νέα αδελφή Σμιθ, την οποία προσφωνούσαν θεία Τζέσι τα παιδιά και τα εγγόνια του Πρεσβυτέρου Σμιθ, συχνά πήγαινε μαζί με τον σύζυγό της καθώς ταξίδευε εκείνος σε συνελεύσεις πασάδλου. Τοπικοί ηγέτες συχνά την προσκαλούσαν να τραγουδά σε συγκεντρώσεις και περιστασιακώς έπειθε τον σύζυγό της να τραγουδά ένα ντουέτο μαζί της. Το 1939, ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ ανέθεσε στον Πρεσβύτερο και την αδελφή Σμιθ να περιηγηθούν όλες τις ιεραποστολές της Εκκλησίας στην Ευρώπη.

Μολονότι δεν είχε ξεσπάσει ακόμη ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, όταν έφθασαν οι Σμιθ στην Ευρώπη, εντάσεις ανάμεσα στα έθνη αυξάνονταν. Στις 24 Αυγούστου, ενώ οι Σμιθ ήσαν στη Γερμανία, η Πρώτη Προεδρία έδωσε οδηγίες στον Πρεσβύτερο Σμιθ να φροντίσει ώστε όλοι οι ιεραπόστολοι στη Γερμανία να μεταφερθούν σε ουδέτερες χώρες. Συντόνισε αυτό το έργο από την Κοπεγχάγη της Δανίας. Κατά τη διάρκεια αυτής τής μεταθέσεως των ιεραποστόλων, ο Γουάλας Τορόντο, ο πρόεδρος της ιεραποστολής στην Τσεχοσλοβακία, έκρινε απαραίτητο να στείλει τη σύζυγό του, Μάρθα, και τα παιδιά τους στην Κοπεγχάγη για ασφάλεια. Παρέμεινε πίσω, για να διασφαλίσει την ασφαλή εκκένωση τεσσάρων ιεραποστόλων, οι οποίοι είχαν κρατηθεί. Πέρασαν ημέρες χωρίς καμία επικοινωνία από αυτούς. Η Μάρθα ενθυμήθηκε αργότερα:

«Η ημέρα ήλθε τελικώς όπου όλα τα τρένα, τα οχηματαγωγά πλοία και τα καράβια έκαναν την τελευταία διαδρομή τους από τη Γερμανία και προσευχόμεσταν να είναι στο τελευταίο οχηματαγωγό ο Γουάλι [Πρόεδρος Τορόντο] και οι τέσσερις νεαροί ιεραπόστολοι καθώς κατευθυνόταν στο λιμάνι από το οποίο είχε έλθει. Βλέποντας ότι ανησυχούσα πολύ και αναστατωνόμουν λεπτό προς λεπτό, ο Πρόεδρος Σμιθ ήλθε σε εμένα, έβαλε τον προστατευτικό βραχιονά του γύρω από τους ώμους μου και είπε:

‘Αδελφή Τορόντο, αυτός ο πόλεμος δεν θα αρχίσει έως ότου φθάσουν σε αυτήν τη χώρα της Δανίας ο αδελφός Τορόντο και οι ιεραπόστολοί του’. Καθώς προχώρησε η ημέρα και έγινε εσπέρα, ήλθε ένα τηλεφώνημα. ... Ήταν ο Γουάλι! Και οι πέντε τους είχαν έλθει από την Τσεχοσλοβακία με τη Βρετανική διπλωματική αντιπροσωπεία με ένα ειδικό τρένο που είχε αποσταλεί για εκείνους, επιβιβάσθηκαν στο τελευταίο οχηματαγωγό πλοίο από τη Γερμανία και τώρα ήταν στις ακτές [της Δανίας] περιμένοντας τη μεταφορά τους στην Κοπεγχάγη. Η ανακούφιση και η ευτυχία που έγιναν αισθητές στο ιεραποστολικό σπίτι και στους 350 ιεραποστόλους ήσαν σαν ένα σκοτεινό σύννεφο να απομακρύνεται, για να αποκαλύψει την ηλιοφάνεια». ⁵²

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ ήταν ευγνώμων στον λαό της Δανίας, οι οποίοι επέτρεψαν σε τόσους πολλούς ιεραποστόλους που είχαν φύγει [από τη Γερμανία] να πάνε στη χώρα τους. Όταν άρχισε ο πόλεμος, προφήτευσε ότι χάριν της γενναιοδωρίας του, ο λαός της Δανίας δεν θα υπέφερε από έλλειψη τροφής κατά τη διάρκεια του πολέμου. Χρόνια αργότερα, «ο λαός της Δανίας είχε επιζήσει του πολέμου ίσως καλύτερα από οιονδήποτε άλλο ευρωπαϊκό έθνος. Οι Δανοί Άγιοι είχαν στείλει μέχρι και πακέτα προνοίας σε δυστυχημένους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στην Ολλανδία και τη Νορβηγία. Ο αριθμός των μελών είχε αυξηθεί σταθερά και οι αποδείξεις από τα δέκατα στην Ιεραποστολή της Δανίας είχαν υπερδιπλασιασθεί. ... Οι Δανοί Άγιοι θεώρησαν τις συνθήκες ζωής τους ως άμεσο εκπλήρωση της προφητείας που είχε κάνει ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ». ⁵³

Καθώς άρχισε ο πόλεμος, ο Πρεσβύτερος Σμιθ οργάνωσε την εκκένωση των 697 Αμερικανών ιεραποστόλων που υπηρετούσαν στην Ευρώπη. Επειδή ορισμένοι εκ των ιεραποστόλων είχαν υπηρετήσει ως ηγέτες περιφερείας και κλάδου, ο Πρεσβύτερος Σμιθ μετέφερε αυτές τις ευθύνες ηγεσίας στα τοπικά μέλη. Αφού εκπλήρωσε αυτά τα καθήκοντα, ο Πρεσβύτερος Σμιθ απέπλευσε για τις Ηνωμένες Πολιτείες με την Τζέσι. Πήραν το τρένο από τη Νέα Υόρκη και έφθασαν σπίτι επτά μήνες, αφότου είχαν φύγει.

Μολονότι ο Πρεσβύτερος Σμιθ ήταν χαρούμενος που οι Αμερικανοί ιεραπόστολοι μπόρεσαν να επιστρέψουν με ασφάλεια στο σπίτι τους, εξέφρασε ανησυχία για τους αθώους ανθρώπους που

τώρα είχαν εμπλακεί στην τραγωδία του πολέμου στις πατρίδες τους. Έγραψε: «Η καρδιά μου αισθανόταν άσχημα κάθε φορά που διεξαγάγαμε μία συγκέντρωση και χαιρετούσαμε διά χειραψίας τους ανθρώπους στο τέλος. Όλοι μάς χαιρετούσαν θερμώς και [η φιλία] τους σήμαινε περισσότερα για εμένα απ' ό,τι ίσως συνειδητοποιούσαν εκείνοι. Ορισμένοι εξ αυτών έκλαιγαν και έλεγαν ότι ανέμεναν σοβαρά προβλήματα και ότι δεν θα συναντιόμασταν ξανά σε αυτήν τη ζωή. Τους λυπάμαι τώρα και προσεύχομαι κάθε ημέρα ώστε να τους προστατεύει ο Κύριος μέσα σε αυτές τις τρομερές στιγμές».⁵⁴

Ο υιός τού Πρεσβυτέρου Σμιθ, Λιούις, ο οποίος ήταν στην Αγγλία, όταν άρχισε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, ήταν μέρος της τελευταίας ομάδος ιεραποστολών που γύρισαν σπίτι.⁵⁵ Περίπου δύομιση χρόνια αργότερα, ο Λιούις διέσχισε και πάλι τον Ατλαντικό Ωκεανό, αυτήν τη φορά για να υπηρετήσει στον στρατό. «Αυτή η κατάσταση έφερε σε όλους μας λύπη», έγραψε ο Πρεσβύτερος Σμιθ. «Είναι ντροπή που οι καθαροί και χρηστοί άνθρωποι εξαναγκάζονται σε μία διαμάχη που καλύπτει όλον τον κόσμο εξαιτίας της ανομίας των ανθρώπων».⁵⁶

Στις 2 Ιανουαρίου 1945, ο Πρεσβύτερος Σμιθ έλαβε ένα τηλεγράφημα το οποίο τον πληροφορούσε ότι ο υιός του είχε σκοτωθεί στην υπηρεσία της πατρίδος του. Έγραψε: «Αυτές οι ειδήσεις μάς ήλθαν σαν ένα πολύ βαρύ σοκ καθώς είχαμε μεγάλες ελπίδες ότι θα ήταν συντόμως πίσω στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είχαμε την αίσθηση ότι θα προστατευόταν καθώς είχε διαφύγει αρκετές φορές πριν τον κίνδυνο. Ήταν δύσκολο για εμάς να συνειδητοποιήσουμε ότι κάτι τέτοιο μπορούσε να συμβεί. ...Μολονότι ήταν δύσκολο να αποδεχθούμε τις ειδήσεις, έχουμε τη γαλήνη και την ευτυχία να γνωρίζουμε ότι ήταν καθαρός και ελεύθερος από τη φαυλότητα τόσο διαδεδομένη στον κόσμο και ευρισκομένη στον στρατό. Ήταν αληθινός στην πίστη του και αξίζει μία ένδοξη ανάσταση, όταν ενωθούμε και πάλι».⁵⁷

Φερέγγυος διδάσκαλος και ηγέτης

Ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ συχνά σηκωνόταν ενώπιον Αγίων των Τελευταίων Ημερών, για να

καταθέσει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, να διδάξει το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο και να καλέσει τους ανθρώπους σε μετάνοια. Εκφώνησε περισσότερες από 125 ομιλίες στη γενική συνέλευση, συμμετείχε σε χιλιάδες συνελεύσεις πασσάλου και μίλησε σε εκδηλώσεις όπως συνελεύσεις γενεαλογίας και ραδιοφωνικές εκπομπές. Δίδαξε επίσης με τα πράγματα που έγραφε. Επί πολλά χρόνια έγραφε ένα άρθρο ειδικού περιεχομένου στο περιοδικό της Εκκλησίας *Improvement Era*, απαντώντας σε ερωτήσεις που υπέβαλλαν οι αναγνώστες. Έγραψε επίσης άλλα άρθρα για τα περιοδικά της Εκκλησίας και το τμήμα της Εκκλησίας του *Deseret News*. Κατά τη διάρκεια της υπηρετήσεώς του ως Αποστόλου, από το 1910 έως το 1972, τα γραπτά του εξεδόθησαν σε 25 βιβλία, συμπεριλαμβανομένων των *Essentials in Church History*, *Doctrines of Salvation*, *Church History and Modern Revelation* και του *Answers to Gospel Questions*.

Από το γεγονός ότι άκουγαν τις ομιλίες του και διάβαζαν τα γραπτά του, τα μέλη της Εκκλησίας έφθασαν στο σημείο να εμπιστεύονται τον Πρόεδρο Σμιθ ως πολυμαθή του Ευαγγελίου. Ακόμη περισσότερο, έμαθαν να εμπιστεύονται και να ακολουθούν τον Κύριο. Όπως είπε ο Πρόεδρος Έλντον Τάνερ, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ «επηρέασε τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων καθώς ζούσε και δίδασκε μιλώντας και γράφοντας κάθε αρχή του Ευαγγελίου. Κανείς δεν αμφέβαλλε ότι ήξερε πως ο Θεός είναι ο ζων Θεός και ότι είμαστε τα παιδιά-πνεύματά του, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού κατά τη σάρκα, ότι έδωσε τη ζωή του για εμάς, ώστε να μπορέσουμε να απολαύσουμε την αθανασία και ότι αποδεχόμενοι και ζώντας το Ευαγγέλιο, μπορούμε να απολαύσουμε αιώνια ζωή».⁵⁸

Ο Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι παρατήρησε:

«Η ζωή και το έργο του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ χαρακτηρίζονταν από τρία πράγματα:

»1. Την αγάπη του για τον Κύριο και την απόλυτο, απαρέγκλιτη πιστότητα με την οποία επεδίωκε να δείχνει αυτήν την αγάπη, τηρώντας τις εντολές Του και κάνοντας πάντοτε αυτά τα πράγματα τα οποία θα ευαρεστούσαν τον Κύριο.

»2. Την πίστη του στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τις αιώνιες αλήθειες αποκατασταθείσες μέσω αυτού· στον παππού του,

Πατριάρχη Χάιρουμ Σμιθ... [ο οποίος] είχε μαρτυρικό θάνατο και στον πατέρα του, Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ, του οποίου το όνομα έχει καταγραφεί διά παντός στο σελέστιο βασίλειο ως κάποιος που υπέμεινε γενναίως, κάνοντας το έργο Εκείνου του οποίου χύθηκε το αίμα, ώστε εμείς να μπορέσουμε να ζήσουμε.

»3. Τη δική του πολυμάθεια στο Ευαγγέλιο και την πνευματική του κατανόηση· τη δική του άοκνη επιμέλεια ως κήρυκα της χρηστότητας και το δικό του έργο τού να δίνει τροφή στους πεινασμένους, να ντύνει τους γυμνούς, να επισκέπτεται τις χήρες και τα ορφανά και να φανερώνει θρησκεία καθαρή με δίδαγμα και με παράδειγμα». ⁵⁹

Οι αδελφοί τού Προέδρου Σμιθ στην Απαρτία των Δώδεκα τον έβλεπαν ως σοφό, συμπονετικό ηγέτη. Κατά τον εορτασμό των ογδοηκοστών γενεθλίων του, τα άλλα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα εξέδωσαν έναν φόρο τιμής για εκείνον. Ως μέρος εκείνου του φόρου τιμής, έλεγαν:

«Εμείς, οι οποίοι εργαζόμαστε στο Συμβούλιο των Δώδεκα υπό την ηγεσία του έχουμε περιστασιακώς δει φευγαλέα την αληθινή ευγένεια τού χαρακτήρος του. Καθημερινώς βλέπουμε συνεχή αποδεικτικά στοιχεία της κατανόησης και του συμπονετικού ενδιαφέροντός του για τους συναδέλφους του στο να κάνει τις αναθέσεις μας και στο να συντονίζει τις προσπάθειές μας, για να βεβαιωθεί ότι το έργο του Κυρίου μπορεί να προχωρήσει. Απλώς ευχόμαστε μόνον ολόκληρη η Εκκλησία να μπορούσε να αισθανθεί την τρυφερότητα της ψυχής του και το μεγάλο ενδιαφέρον του για την ευημερία των άτυχων και όσων είναι σε δυστυχία. Αγαπά όλους τους αγίους και ποτέ δεν παύει να προσεύχεται για τον αμαρτωλό.

»Με αξιοσημείωτη κρίση, φαίνεται ότι έχει μόνον δύο κατευθυντήριες οδηγίες να τον βοηθούν να καταλήξει σε τελικές αποφάσεις. Ποιες είναι οι επιθυμίες της Πρώτης Προεδρίας; Ποιο είναι το καλύτερο για τη βασιλεία του Θεού;» ⁶⁰

Πρόεδρος της Εκκλησίας

Μία Κυριακή πρωί, στις 18 Ιανουαρίου 1970, η θνητή ζωή του Προέδρου Ντέιβιντ ΜακΚέι έφθασε στο τέλος της. Η ευθύνη της ηγεσίας της Εκκλησίας ανήκε τώρα στην Απαρτία των Δώδεκα

Αποστόλων, με τον 93χρονο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ως Πρόεδρό τους.

Στις 23 Ιανουαρίου 1970, η Απαρτία των Δώδεκα συνήλθε και υποστήριξε επισήμως τον Πρόεδρο Σμιθ στην κλήση του ως Προέδρου της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Ο Πρόεδρος Σμιθ επέλεξε τον Χάρολντ Λη ως Πρώτο Σύμβουλο και τον Έλντον Τάνερ ως Δεύτερο Σύμβουλο. Κατόπιν και οι τρεις άνδρες ξεχωρίστηκαν για να εκπληρώσουν τις νέες τους ευθύνες.

Ο Πρεσβύτερος Έζρα Ταφτ Μπένσον, ο οποίος ήταν παρών σε εκείνη τη συγκέντρωση, ενθυμείτο: «Είχαμε ένα υπέροχο πνεύμα ενότητας στη συγκέντρωσή μας και σπουδαίες αποδείξεις στοργής καθώς οι αδελφοί έβαλαν τους βραχίονές τους ο ένας επάνω στον άλλον καθώς επελέγη και ξεχωρίστηκε η νέα ηγεσία».⁶¹

Ο Πρεσβύτερος Μπόιντ Πάκερ ανέφερε την προσωπική του μαρτυρία για την κλήση του Προέδρου Σμιθ:

«Έφυγα από το γραφείο ένα απόγευμα Παρασκευής σκεπτόμενος την ανάθεση για τη συνέλευση του σαββατοκύριακου. Περιμένα τον ανελκυστήρα να κατεβεί από τον ένατο όροφο.

»Καθώς άνοιξαν γρήγορα οι πόρτες του ανελκυστήρα, εκεί στεκόταν ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ. Υπήρξε μια στιγμή εκπλήξεως που τον είδα, αφού το γραφείο του είναι σε πιο κάτω όροφο.

»Καθώς τον είδα να στέκεται στην πόρτα, μου ήλθε μία δυνατή μαρτυρία—εκεί στέκεται ο προφήτης του Θεού. Αυτή η γλυκιά φωνή του Πνεύματος που σχετίζεται με το φως, που έχει να κάνει με καθαρή διάνοια, μου επιβεβαίωσε ότι αυτός ήταν ο προφήτης του Θεού».⁶²

Υπό την ηγεσία του Προέδρου Σμιθ, η Εκκλησία εξακολούθησε να μεγαλώνει. Παραδείγματος χάριν, δημιουργήθηκαν 81 πάσσαλοι, συμπεριλαμβανομένων των πρώτων πασσάλων στην Ασία και την Αφρική και το σύνολο των μελών της Εκκλησίας υπερέβη τα 3 εκατομμύρια. Αφιερώθηκαν δύο ναοί—στο Όγκντεν της Γιούτας και στο Πρόβο της Γιούτας.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ και οι Σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία: Πρόεδρος Χάρολντ Λη (κέντρο) και Πρόεδρος Έλντον Τάνερ (δεξιά)

Ακόμη ενώ η Εκκλησία μεγάλωνε ανά τον κόσμο, ο Πρόεδρος Σμιθ τόνιζε τη σημασία των σπιτικών και των οικογενειών ξεχωριστά. Υπενθύμιζε στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ότι «η οργάνωση της Εκκλησίας υπάρχει πραγματικώς για να βοηθά την οικογένεια και τα μέλη της στην επίτευξη της υπερυψώσεως». ⁶³ Δίδαξε: «Η οικογένεια είναι η πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό ή στην αιωνιότητα. ...Είναι το θέλημα του Κυρίου να ενδυναμώνουμε και να διατηρούμε την οικογενειακή μονάδα». ⁶⁴ Σε μία προσπάθεια να ενδυναμώσει οικογένειες και άτομα, η Εκκλησία έθεσε μεγαλύτερη έμφαση στην οικογενειακή βραδιά, ένα πρόγραμμα για το οποίο είχε υπάρξει προτροπή από το 1909, όταν ο πατέρας του Προέδρου Σμιθ ήταν Πρόεδρος της Εκκλησίας. Υπό την ηγεσία του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, οι Δευτέρες καθορίστηκαν επισήμως για οικογενειακή βραδιά. Εκείνες τις βραδιές, δεν έπρεπε να διεξάγονται συγκεντρώσεις της Εκκλησίας και οι τοπικές εγκαταστάσεις της Εκκλησίας ήσαν κλειστές.

Παρά το προκεχωρημένο της ηλικίας του, ο Πρόεδρος Σμιθ προσέγγιζε την κλήση του με παιδική ταπεινοφροσύνη και νεανική ενέργεια. Στα δύο χρόνια και τους πέντε μήνες που υπηρέτησε ως προφήτης, βλέπων και αποκαλυπτής της Εκκλησίας, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών σε όλον τον κόσμο εμπνεύσθηκαν από τα μηνύματά του.

Δήλωσε ότι «είμαστε τα παιδιά-πνεύματα του Θεού, του Επουράνιου Πατέρα μας»⁶⁵ και ότι «πρέπει να πιστεύουμε στον Χριστό και να ακολουθούμε το παράδειγμά Του στη ζωή μας».⁶⁶ Κατέθεσε μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ «είδε και στάθηκε πράγματι στην παρουσία του Θεού Πατέρα και του Υιού του, Ιησού Χριστού»⁶⁷ και έγινε «ο αποκαλυπτής της γνώσεως του Χριστού και της σωτηρίας στον κόσμο για την εποχή αυτή και τη γενεά».⁶⁸

Παρότρυνε τους Αγίους να «εγκαταλείψουν πολλούς από τους τρόπους του κόσμου»⁶⁹ αλλά να αγαπούν όλους τους ανθρώπους στον κόσμο—«να βλέπουμε το καλό στους ανθρώπους, αν και προσπαθούμε να τους βοηθάμε να υπερνικήσουν μία ή δύο κακές συνήθειες».⁷⁰ Τους υπενθύμιζε ότι ένας τρόπος να δείξουν αυτό «το πνεύμα αγάπης και αδελφότητας» είναι να διαδίδουν το Ευαγγέλιο—να «προσκαλούμε όλους τους ανθρώπους παντού να δίδουν προσοχή στα λόγια της αιώνιας ζωής αποκαλυφθέντα στην εποχή αυτή».⁷¹

Προσέγγιζε τους νέους της Εκκλησίας, κάνοντας συγκεντρώσεις με μεγάλα εκκλησιασμάτα νέων Αγίων των Τελευταίων Ημερών και ενθαρρύνοντάς τους να «στέκονται σταθεροί στην πίστη παρά κάθε εναντίωση».⁷²

Μιλούσε συχνά σε φέροντες την ιεροσύνη, υπενθυμίζοντάς τους ότι είχαν «κληθεί να αντιπροσωπεύουν τον Κύριο και να φέρουν την εξουσία του» και παρακινώντας τους να «θυμούνται ποιοι είναι και να ενεργούν αναλόγως».⁷³

Παρότρυνε όλους τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να λάβουν ευλογίες του ναού, να είναι πιστοί στις διαθήκες του ναού και να επιστρέψουν στον ναό, για να λάβουν ιερές διατάξεις για τους προγόνους τους. Προτού αφιερώσει τον Ναό στο Όγκντεν της Γιούτας, είπε: «Επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω ότι όταν αφιερώνουμε έναν οίκο στον Κύριο, αυτό που πραγματικώς πρέπει να

κάνουμε είναι να αφιερωθούμε εμείς στην υπηρετήση του Κυρίου, με τη διαθήκη ότι θα χρησιμοποιήσουμε τον οίκο του κατά τον τρόπο που εκείνος προτίθεται να χρησιμοποιηθεί». ⁷⁴

«Τηρείτε τις εντολές», προέτρεπε. «Περπατήστε στο φως. Υπομείνετε μέχρι τέλους. Να είστε πιστοί σε κάθε διαθήκη και υποχρέωση και ο Κύριος θα σας ευλογήσει πέρα από τα πιο τρελά σας όνειρα». ⁷⁵

Παραθέτοντας τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη περιέγραψε την επιρροή και την ηγεσία του Προέδρου Σμιθ: «Ο Πρόεδρος Γιανγκ είπε το εξής: 'Αν ζούμε την αγία θρησκεία μας και ακολουθήσουμε τις προτροπές του Πνεύματος, η ζωή μας δεν θα φαίνεται μουντή ή βλακώδης, αλλά καθώς το σώμα πλησιάζει στο τέλος του, το Πνεύμα προσλαμβάνει ένα σταθερότερο κράτημα αυτής της ανθεκτικής ουσίας πίσω από τον πέπλο, αντλώντας από τα βάθη αυτής της αιώνιας πηγής της ζωής υπέροχα κομμάτια διάνοιας, τα οποία περιβάλλουν το εύθραυστο και παρακμάζον σκήνωμα με μία άλω αθάνατης σοφίας'.

»Αυτού έχουμε υπάρξει μάρτυρες κατ' επανάληψιν, καθώς συμμετείχαμε στη συζήτηση πολύ σοβαρών ζητημάτων—αποφάσεων που θα πρέπει να λαμβάνονται μόνον από τον Πρόεδρο της Εκκλησίας. Τότε ήταν που είδαμε αυτήν την αστραφτερή σοφία να αποκαλύπτεται καθώς εκείνος [ο Πρόεδρος Σμιθ] έλεγε πράγματα που αναμφίβολως ήταν πέραν της δικής του παρούσης κατανόησης, τα οποία αποκαλύπτονταν σε εκείνον από τα βάθη της ψυχής του». ⁷⁶

**«Κεκλημένος από τον Κύριο... σε
άλλα και μεγαλύτερα έργα»**

Στις 3 Αυγούστου 1971, η Τζέσι Έβανς Σμιθ απεβίωσε, αφήνοντας τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ χήρο για τρίτη φορά. Ως αποτέλεσμα, ο Πρόεδρος Σμιθ πήγε να ζήσει με τη θυγατέρα του, Αμέλια ΜακΚόνκι, και τον σύζυγό της, Μπρους. Τα άλλα του παιδιά τακτικά τον επισκέπτονταν με τη σειρά τους και τον πήγαιναν βόλτες με το αυτοκίνητο. Εξακολουθούσε να πηγαίνει στο γραφείο τις καθημερινές, να παρευρίσκεται σε συγκεντρώσεις και να ταξιδεύει για εργασίες της Εκκλησίας.

Στις 30 Ιουνίου 1972, ο Πρόεδρος Σμιθ έφυγε από το γραφείο του στον πρώτο όροφο του Κτηρίου Διοικήσεως της Εκκλησίας προς το τέλος της ημέρας. Με τον γραμματέα του, Άρθουρ Χέικοκ, πήγε στο γραφείο Ιστορικού της Εκκλησίας, όπου είχε εργασθεί, προτού γίνει Πρόεδρος της Εκκλησίας. Επιθυμούσε να χαιρετίσει όλους αυτούς που υπηρετούσαν εκεί. Αφού τους χαιρέτισε διά χειραψίας, πήγε στο υπόγειο του κτηρίου για να χαιρέτισει διά χειραψίας τις τηλεφωνήτριες και άλλους, οι οποίοι εργάζονταν σε εκείνον τον τομέα, για να δείξει την εκτίμησή του. Αυτή ήταν η τελευταία ημέρα του στο γραφείο.

Την Κυριακή 2 Ιουλίου 1972, μόλις 17 ημέρες πριν από τα 96α γενέθλιά του, παρευρέθη στη συγκέντρωση μεταλήψεως στον δικό του τομέα. Αργότερα εκείνο το απόγευμα, επισκέφθηκε το πρωτότοκο παιδί του, την Τζοζεφίν, μαζί με τον υιό του Ρένολντς. Εκείνο το βράδυ, καθώς καθόταν στην αγαπημένη του καρέκλα, στο σπίτι των ΜακΚόνκι, απεβίωσε γαλήνια. Όπως είπε ο γαμπρός του αργότερα, ο Πρόεδρος Σμιθ είχε «κληθεί από τον Κύριο τον οποίον αγαπούσε τόσο πολύ και υπηρέτησε τόσο καλά σε άλλα και μεγαλύτερα έργα στον αιώνιο αμπελώνα Του».⁷⁷

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη, ο οποίος ήταν τώρα ο αρχαιότερος Απόστολος επί της γης, επισκέφθηκε το σπίτι των ΜακΚόνκι, όταν άκουσε για τον θάνατο του Προέδρου Σμιθ. «Περπάτησε ήσυχα μέχρι τον καναπέ και, γονατίζοντας πήρε στα χέρια του το ένα χέρι του Προφήτου. Παρέμεινε σε εκείνη τη θέση για κάμποσο, χωρίς να μιλά, σε προσευχή ή συλλογισμό. Κατόπιν ηγήρθη, για να εκφράσει τα συλλυπητήριά του στην οικογένεια, τον θαυμασμό του για τον πατέρα τους και τη νουθεσία προς αυτούς να τιμήσουν τον Πρόεδρο Σμιθ με το να ζουν αξίως».⁷⁸

Φόρος τιμής σε «έναν αφοσιωμένο άνδρα του Θεού»

Στην τελετή κηδείας του Προέδρου Σμιθ, ο Πρόεδρος Έλντον Τάνερ αναφέρθηκε σε αυτόν ως «αφοσιωμένος άνδρας του Θεού, κάποιος που έχει υπηρετήσει τόσο ευγενώς τόσο τον Θεό όσο και τους συνανθρώπους του και ο οποίος έχει ηγηθεί με το παράδειγμά του της οικογενείας του και όλων επί των οποίων εκλήθη να προεδρεύει· ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν ένας άνθρωπος περί του οποίου

μπορεί πραγματικώς να λεχθεί ότι ήταν άνθρωπος χωρίς δόλο και χωρίς υπερηφάνεια. Δεν μπορεί ποτέ να ειπωθεί για εκείνον», παρατήρησε ο Πρόεδρος Τάνερ, «ότι ‘αγάπησε] τη δόξα των ανθρώπων περισσότερο, παρά τη δόξα του Θεού’ [Κατά Ιωάννην 12:43]». ⁷⁹

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη είπε: «Ο αδελφός Τάνερ και εγώ αγαπήσαμε αυτόν τον άνδρα αυτά τα τελευταία δυόμισα χρόνια. Δεν προσποιούμασταν. Ενέπνεε αγάπη, επειδή μας αγαπούσε και σταθήκαμε δίπλα του, καθώς εκείνος στεκόταν δίπλα μας και μας εμπιστευόταν». ⁸⁰

Μία εφημερίδα, η οποία ήταν επικριτική για τον Πρόεδρο Σμιθ, ακόμη και αμφισβητώντας την κλήση του στους Δώδεκα περισσότερο από 60 χρόνια νωρίτερα, τώρα εξέδωσε τον ακόλουθο φόρο τιμής: «Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, ένας άνδρας ο οποίος ακολουθούσε αυστηρώς αυτά που πίστευε, κι όμως τρυφερός σε σχέση με τις ουσιώδεις ανάγκες των ανθρώπων παντού, έδιδε σοφές συμβουλές στους συνεργάτες του, στοργική φροντίδα στην οικογένειά του και υπερυψωμένη ηγεσία στις εκκλησιαστικές ευθύνες του. Θα μας λείψει, αλλά θα τον θυμούμαστε με ειδική εκτίμηση». ⁸¹

Ίσως ο πιο σημαντικός φόρος τιμής ήταν η δήλωση ενός μέλους της οικογένειας, του γαμπρού του Προέδρου Σμιθ, Μπρους ΜακΚόνκι, ο οποίος τον περιέγραψε ως «υιό του Θεού, απόστολο του Κυρίου Ιησού Χριστού, προφήτη του Υψίστου και πάνω απ’ όλα, πατέρα στον Ισραήλ!» Ο Πρεσβύτερος ΜακΚόνκι προφήτεψε: «Τα επόμενα χρόνια, η φωνή του θα φωνάζει από το χώμα καθώς οι αγέννητες ακόμη γενεές θα μαθαίνουν τις διδαχές του Ευαγγελίου από τα γραπτά του». ⁸²

Καθώς μελετάτε αυτό το βιβλίο, οι διδασκαλίες του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ θα βοηθήσουν στην εκπλήρωση εκείνης της δηλώσεως. Η φωνή του «θα φωνάζει από το χώμα» σε εσάς καθώς «μαθαίνετε τις διδαχές του Ευαγγελίου».

Σημειώσεις

1. Γκόρντον Χίνκλι, “Believe His Prophets,” *Ensign*, Μάιος 1992, 52.
2. Τόμας Μόνσον, στο “News of the Church,” *Ensign*, Μάιος 1996, 110.
3. Μπρους ΜακΚόνκι, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 29.
4. Τζουλίνα Λάμπσον Σμιθ, στο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 52.
5. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 65.

6. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 51.
7. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 57.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1930, 91.
9. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 62.
10. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 71–72.
11. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο Conference Report, Οκτ. 1970, 92.
12. Βλέπε Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 73–74, Φράνσις Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 52–53.
13. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 75.
14. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 79.
15. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 80.
16. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 81.
17. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 82.
18. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 83.
19. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 90.
20. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 117. Βλέπε, επίσης, σελίδα 116.
21. Τζόζεφ Φ. Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 116.
22. Λιούις Σέρτλιφ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 112–13.
23. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113.
24. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 96.
25. Λούι Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113–14.
26. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 92.
27. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 115.
28. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 91.
29. Στο Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 124.
30. Βλέπε Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 152–53.
31. Βλέπε *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 113.
32. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 160.
33. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 162.
34. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 169.
35. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 174–76.
36. Στο Conference Report, Οκτ. 1910, 39.
37. Στο Conference Report, Οκτ. 1919, 88–89.
38. Λουσίλ Τέιτ, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 176.
39. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 162.
40. Έθελ Σμιθ, στο Μπράιαντ Χίνκλι, “Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, Ιούνιος 1932, 459.
41. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 14.
42. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 234.
43. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 15.
44. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 237.
45. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 188–89.
46. *Hymns*, αρ. 127.
47. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 242–43.
48. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 249.
49. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 275.
50. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 251–58.
51. Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 278–79.

52. Μάρθα Τορόντο Άντερσον, *A Cherry Tree Behind the Iron Curtain* (1977), 32.
53. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 204.
54. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 282–83.
55. Βλέπε *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 315.
56. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 332.
57. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 287–88.
58. Έλντον Τάνερ, “A Man without Guile,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 33.
59. Μπρους ΜακΚόνκι, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 28.
60. Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, “President Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, Ιούλιος 1956, 495.
61. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson*, 411.
62. Μπόιντ Πάκερ, “The Spirit Beareth Record,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 87.
63. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο “Message from the First Presidency,” *Ensign*, Ιαν. 1971, πίσω σελίδα του εξωφύλλου και σελίδα 1.
64. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, Ιούλιος 1972, 27.
65. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 Ιανουαρίου 1971), 2.
66. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “The Plan of Salvation,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1971, 5.
67. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “To Know for Ourselves,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1970, 3.
68. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “The First Prophet of the Last Dispensation,” *Ensign*, Αύγ. 1971, 7.
69. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 49.
70. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, Ιαν. 1971, 4.
71. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, Δεκ. 1971, 27.
72. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, Σεπτ. 1971, 40.
73. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο Conference Report, Οκτ. 1970, 92.
74. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, Μάρτ. 1972, 6.
75. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, “Counsel to the Saints and to the World,” 27.
76. Χάρολντ Λη, “The President—Prophet, Seer, and Revelator,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 35.
77. Μπρους ΜακΚόνκι, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” 24.
78. Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 495.
79. Έλντον Τάνερ, “A Man without Guile,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 32.
80. Χάρολντ Λη, “The President—Prophet, Seer, and Revelator,” 39.
81. *Salt Lake Tribune*, 4 Ιουλίου 1972, 12.
82. Μπρους ΜακΚόνκι, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” 24, 27.

*Μέσω του Πρώτου Οράματος τού Τζόζεφ Σμιθ,
αποκαταστάθηκε η «αληθινή γνώση για τον Θεό».*

Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς

«Επιθυμία μου είναι να σας υπενθυμίσω τη φύση και το είδος του όντος που είναι ο Θεός, ώστε να τον λατρεύετε με πνεύμα και με αλήθεια και δι' αυτού να κερδίσετε όλες τις ευλογίες του Ευαγγελίου του».

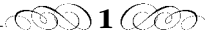
Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ θαύμαζε τις τεχνολογικές προόδους της εποχής του. «Έχει γίνει μεγάλη πρόοδος στη μηχανική, στη χημεία, στη φυσική, στη χειρουργική και σε άλλα πράγματα», είπε. «Οι άνθρωποι έχουν κατασκευάσει μεγάλα τηλεσκόπια που έχουν φέρει κρυμμένους γαλαξίες σε θέαση. Με τη βοήθεια μικροσκοπιών έχουν ανακαλύψει τεράστιους κόσμους μικροοργανισμών. ... Έχουν ανακαλύψει μεθόδους για να βοηθήσουν στον έλεγχο ασθενειών. ... Έχουν εφεύρει μηχανές πιο ευαίσθητες από την ανθρώπινη αφή, ικανές να βλέπουν πιο μακριά από τον ανθρώπινο οφθαλμό. Έχουν ελέγξει στοιχεία και έχουν κατασκευάσει μηχανήματα που μπορούν να μετακινήσουν βουνά, και πολλά άλλα πράγματα έχουν κάνει, πάρα πολύ αναρίθμητα να αναφέρουμε. Ναι, αυτή είναι μία υπέροχη εποχή». Εντούτοις, ανησυχούσε για μία άλλη τάση που έβλεπε στον κόσμο. Στεναχωρείτο: «Όλες αυτές οι ανακαλύψεις και οι εφευρέσεις δεν έχουν φέρει τους ανθρώπους πιο κοντά στον Θεό! Ούτε δημιούργησαν στην καρδιά τους ταπεινοφροσύνη και το πνεύμα της μετάνοιας, αλλά προς το αντίθετο, προς καταδίκη τους. ... Η πίστη δεν έχει αυξηθεί στον κόσμο ούτε η χρηστότητα ούτε η υπακοή στον Θεό».¹

Εν αντιθέσει με την αυξανόμενη αδιαφορία του κόσμου απέναντι στον Θεό, ο Πρόεδρος Σμιθ επέδειχνε μία εγγύτητα προς τον Πατέρα του στους Ουρανούς. Ένας εκ των εγγονών του ενθυμείτο:

«Η μητέρα μου ήταν αρίστη μαγείρισσα και ο παππούς μου έτρωγε συχνά στο σπίτι μας. Αρκετά συχνά τον προσκαλούσε ο πατέρας μου να ζητήσει μία ευλογία για το φαγητό. Οι προσευχές του ήσαν πάντοτε πολύ προσωπικές—σαν να μιλούσε σε έναν φίλο».²

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Αρχής γενομένης από το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ, η αληθινή γνώση για τον Θεό έχει αποκατασταθεί στην εποχή μας.

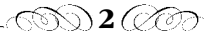
Είμαι πολύ ευγνώμων για το πρώτο όραμα, στο οποίο ο Πατέρας και ο Υιός εμφανίσθηκαν στον νεαρό προφήτη και αποκατέστησαν εκ νέου στον άνθρωπο την αληθινή γνώση για τον Θεό.³

Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος το 1820 είχε χάσει την αληθινή διδαχή σχετικώς με τον Θεό. Η απλή αλήθεια, η οποία ήταν τόσο ευκρινώς κατανοητή από τους αποστόλους και τους αγίους της αρχαίας εποχής, είχε χαθεί στα μυστήρια ενός κόσμου που είχε αποστατήσει. Όλοι οι αρχαίοι προφύτες και οι απόστολοι του Ιησού Χριστού είχαν μία ξεκάθαρη κατανόηση ότι ο Πατέρας και ο Υιός ήσαν ξεχωριστά άτομα, όπως διδάσκουν τόσο ευκρινώς οι γραφές μας. Ως αποτέλεσμα της αποστασίας, αυτή η γνώση χάθηκε. ...Ο Θεός είχε γίνει μυστήριο και αμφοτέροι ο Πατέρας και ο Υιός εθεωρούντο ένα άτομο πνεύματος που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν πραγματικώς να κατανοήσουν, χωρίς σώμα, μέρη του σώματος ή επιθυμίες. Ο ερχομός του Πατέρα και του Υιού έθεσε έναν ουράνιο μάρτυρα επάνω στη γη, ο οποίος ήταν εις θέσιν με γνώση να αποκαταστήσει στον κόσμο την αληθινή φύση του Θεού.⁴

Το [πρώτο] όραμα του Τζόζεφ Σμιθ ξεκαθάρισε ότι ο Πατέρας και ο Υιός είναι ξεχωριστά πρόσωπα τα οποία έχουν σώμα τόσο ψηλαφητό όσο και το ανθρώπινο σώμα. Τού απεκαλύφθη επίσης ότι το Αγιο Πνεύμα είναι ένα πρόσωπο Πνεύματος, διακριτό και ξεχωριστό από τις προσωπικότητες του Πατέρα και του Υιού [βλέπε Δ&Δ 130:22]. Αυτή η σημαντικότερη αλήθεια κλόνησε τον κόσμο. Εντούτοις, όταν μελετούμε τις ευκρινείς εκφράσεις των αγίων γραφών είναι εκπληκτικό και υπέροχο το γεγονός ότι ο

άνθρωπος θα μπορούσε να είχε πάει τόσο μακριά έξω από τον σωστό δρόμο. Ο Σωτήρας είπε: «Ο Πατέρας μου είναι μεγαλύτερός μου» [Κατά Ιωάννην 14:28] και προσκάλεσε τους μαθητές του, μετά την ανάστασή του, να τον αγγίξουν, διότι, είπε εκείνος: «Ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και κόκαλα, όπως βλέπετε εμένα ότι έχω». [Κατά Λουκάν 24:39.] Οι απόστολοι κατάλαβαν ευκρινώς τις διακριτές οντότητες του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, στο οποίο συνεχώς αναφέρονται στις επιστολές τους. Και ο Παύλος πληροφόρησε τους Κορινθίους για το γεγονός ότι όταν τα πάντα υποταχθούν στον Πατέρα, «τότε και ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σ' εκείνον ο οποίος υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα, σε όλα». [Προς Κορινθίους Α' 15:28.]

Ο Τζόζεφ Σμιθ είδε τον Πατέρα και τον Υιό. Συνεπώς, μπορούσε να καταθέσει μαρτυρία με προσωπική γνώση ότι οι γραφές ήσαν αληθινές, όταν διαβάζουμε: «Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε». [Γένεση 1:27.] Αυτό έπρεπε να γίνει κατανοητό στην κυριολεξία και όχι υπό κάποια μυστικιστική ή μεταφορική έννοια.⁵

Για να ασκούμε πίστη στον Θεό και να Τον λατρεύουμε, πρέπει να κατανοήσουμε τα χαρακτηριστικά Του.

Μία εκ των αποκαλύψεών μας μάς λέει ότι αν πρόκειται να δοξασθούμε εν Χριστώ, όπως είναι εκείνος δοξασμένος στον Πατέρα, πρέπει και να κατανοήσουμε και να γνωρίζουμε πώς να λατρεύουμε και τι να λατρεύουμε. (Βλέπε Δ&Δ 93:19–20.)

Επιθυμία μου είναι να σας υπενθυμίσω τη φύση και το είδος του όντος που είναι ο Θεός, ώστε να τον λατρεύετε με πνεύμα και με αλήθεια και δι' αυτού να κερδίσετε όλες τις ευλογίες του Ευαγγελίου του.

Γνωρίζουμε ότι ο Θεός γίνεται γνωστός μόνον με αποκάλυψη, ότι μπορούμε μόνον να καταλάβουμε τη φύση Του με όσα μάς έχουν αποκαλυφθεί και με κανέναν άλλον τρόπο. Πρέπει να πάμε στις γραφές—όχι στους επιστήμονες ή στους φιλοσόφους—αν πρέπει να μάθουμε την αλήθεια για τη Θεότητα. Πράγματι, η μεγάλη προφητεία του Ιωάννου σχετικώς με την αποκατάσταση

του Ευαγγελίου από έναν άγγελο, ο οποίος θα πετούσε στο μέσον του ουρανού, λέει ότι έπρεπε να συμβεί, ούτως ώστε οι άνθρωποι να γνωρίσουν για τον αληθινό Θεό και να διδαχθούν: «Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν... και προσκυνήστε αυτόν ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των νερών». (Αποκάλυψη 14:7.) Με άλλα λόγια, αρχής γενομένης από την αποκατάσταση του Ευαγγελίου σε αυτήν τη θείκη νομή, οι άνθρωποι και πάλι θα καλούντο να προσκυνήσουν και να υπηρετήσουν τον Δημιουργό τους παρά τις ψευδείς αντιλήψεις περί Θεότητας οι οποίες επικρατούν στον κόσμο.

Σε κάθε εποχή, οι προφήτες του Κυρίου εκαλούντο να πολεμήσουν ψευδείς λατρείες και να κηρύξουν την αλήθεια περί του Θεού. Στον αρχαίο Ισραήλ υπήρχαν εκείνοι οι οποίοι λάτρευαν απεικονίσεις και ειδωλολατρικούς θεούς και ο Ησαΐας ερώτησε: «Με ποιον, λοιπόν, θα εξομοιώσετε τον Θεό; Ή, τι ομοίωμα θα προσαρμόσετε σ' αυτόν;

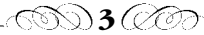
»Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες, ότι ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων τής γης, δεν ατονεί, και δεν αποκάμει; Η φρόνησή του δεν εξιχνιάζεται». (Ησαΐας 40:18, 28.)

Μέγα μέρος του κόσμου σήμερα δεν έχει αυτήν τη γνώση για τον Θεό και ακόμη και στην [Εκκλησία] υπάρχουν αυτοί που δεν έχουν τελειοποιήσει την κατανόησή τους γι' αυτό το ένδοξο ον που είναι ο Αιώνιος Πατέρας μας. Σε αυτούς χωρίς αυτήν τη γνώση θα μπορούσαμε κάλλιστα να πούμε: «Γιατί περιορίζετε τη δόξα του Θεού; Ή γιατί υποθέτετε ότι είναι λιγότερος απ' ό,τι είναι; Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες ότι ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων της γης, είναι απέραντος και αιώνιος, ότι έχει πάσαν δύναμη, πάσαν ισχύ και πάσαν κυριαρχία, ότι γνωρίζει τα πάντα και ότι τα πάντα είναι παρόντα ενώπιον τού προσώπου του;»

Στο τμήμα 20 από το Διδαχή και Διαθήκες, το οποίο κατηύθυνε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ να οργανώσει την Εκκλησία πάλι σε αυτήν τη θείκη νομή, έχουμε μία αποκεκαλυμμένη περίληψη ορισμένων εκ των βασικών διδαχών σωτηρίας. Ως προς τη Θεότητα, η αποκάλυψη λέει: «...υπάρχει Θεός στους ουραμούς, ο οποίος είναι απέραντος και αιώνιος, από αιωνιότητα σε αιωνιότητα, ο ίδιος αναλλοίωτος Θεός, ο θεμελιωτής των ουρανών και τής γης, και όλων όσων είναι πάνω τους». (Δ&Δ 20:17.)...

Ο Θεός είναι ο Πατέρας μας· είναι το ον κατ' εικόνα του οποίου δημιουργήθηκε ο άνθρωπος. Έχει σώμα από σάρκα και οστά τόσο ψηλαφητά όσο του ανθρώπου (Δ&Δ 130:22) και είναι ο κυριολεκτικός και προσωπικός πατέρας του πνεύματος όλων των ανθρώπων. Είναι παντοδύναμος και παντογνώστης. Έχει πάσαν δύναμη και πάσαν σοφία και είναι τέλειος, επειδή έχει πάσαν γνώση, πάσαν πίστη ή δύναμη, πάσαν δικαιοσύνη, πάσαν κρίση, πάσαν ευσπλαχνία, πάσαν αλήθεια και την πληρότητα όλων των θείων χαρακτηριστικών. ...Αν πρόκειται να έχουμε αυτήν την τέλεια πίστη διά της οποίας μπορούμε να αποκτήσουμε την αιώνια ζωή, πρέπει να πιστεύουμε στον Θεό ως τον κάτοχο της πληρότητας όλων αυτών των χαρακτηριστικών και γνωρισμάτων. Λέω επίσης ότι είναι ένα απέραντο και αιώνιο ον και ως αναλλοίωτο ον, κατέχει αυτές τις τελειοποιημένες δυνάμεις και γνωρίσματα από αιωνιότητα σε αιωνιότητα.⁶

Γνωρίζουμε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι ένα ένδοξο, υπερυψωμένο πρόσωπο που έχει πάσαν δύναμη, πάσαν ισχύ και πάσαν κυριαρχία και ότι γνωρίζει τα πάντα. Καταθέτουμε μαρτυρία ότι εκείνος, μέσω του Μονογενούς Υιού του, είναι ο Δημιουργός αυτής της γης και των αναρίθμητων κόσμων.⁷

Ο Θεός είναι ένα προσωπικό ον και ο Πατέρας του πνεύματός μας.

Είμαστε τα παιδιά-πνεύματα του Θεού, του Επουράνιου Πατέρα μας. ...Είμαστε μέλη της οικογένειάς του. ...Κατοικούσαμε μαζί του πολύ καιρό στην προθνητή ζωή μας. ...Κατήρτισε ένα σχέδιο προόδου και σωτηρίας το οποίο θα μας έδιδε τη δυνατότητα, αν παραμείνουμε πιστοί και αληθινοί στα πάντα, να προαχθούμε και να προοδεύσουμε έως ότου γίνουμε σαν εκείνον.⁸

Διδασκόμαστε στις γραφές ότι ο Θεός είναι στην κυριολεξία --και όχι υπό μεταφορική έννοια-- αυτός καθ' εαυτόν ο αιώνιος Πατέρας μας. Τα λόγια του Λυτρωτή μας λεχθέντα στη Μαρία κοντά στο μνήμα από του οποίου Εκείνος είχε εγερθεί και κερδίσει τη νίκη επί του θανάτου, είναι ανυπέρβλητα και γεμάτα ένδοξο νόημα: «Μη με αγγίζεις· επειδή δεν ανέβηκα ακόμα προς τον Πατέρα μου· αλλά, πήγαινε στους αδελφούς μου, και πες τους:

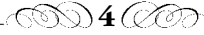

Ο Μωυσής, ο οποίος απεικονίζεται εδώ να βλέπει προς τη γη της επαγγελίας, έλαβε ένα όραμα στο οποίο έμαθε για το έργο και τη δόξα του Θεού.

Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας. [Κατά Ιωάννην 20:17.] Με αυτά τα λόγια δηλώνεται σθεναρώς η αλήθεια για την πατρότητα του Θεού από τον μονογενή Υιό του, ο οποίος δηλώνει ότι είναι ο αδελφός μας και ότι έχουμε τον ίδιο αιώνιο Πατέρα.⁹

Είμαι ευγνώμων που η γνώση για τον Θεό και τους νόμους του έχει αποκατασταθεί στην εποχή μας και που εμείς που είμαστε μέλη της Εκκλησίας γνωρίζουμε ότι είναι ένα προσωπικό ον και

όχι, όπως έχουν πει ορισμένα μέλη άλλων θρησκειών «ένα συνονθύλευμα [μία άτακτη συλλογή] νόμων που πετά σαν ομίχλη στο σύμπαν». Είμαι ευγνώμων που γνωρίζουμε ότι είναι ο Πατέρας μας στους ουρανοί, ο Πατέρας του πνεύματός μας και ότι θέσπισε τους νόμους διά των οποίων μπορούμε να προαχθούμε και να προοδεύσουμε έως ότου γίνουμε σαν εκείνον. Και είμαι ευγνώμων που γνωρίζουμε ότι είναι απέραντο και αιώνιο ον, το οποίο γνωρίζει τα πάντα και έχει πάσαν δύναμη και του οποίου η πρόοδος έγκειται όχι στην απόκτηση περισσότερης γνώσεως ή δυνάμεως, όχι στην περαιτέρω τελείωση των θείων γνωρισμάτων του, αλλά στην αύξηση και τον πολλαπλασιασμό των βασιλείων του.¹⁰

Ο Επουράνιος Πατέρας μάς αγαπά και ενδιαφέρεται για τον καθέναν από εμάς.

Σκέπτομαι μία έκφραση στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι, στο όραμα του Μωυσή, το οποίο εδόθη μία στιγμή κατά την οποίαν ο Μωυσής αρπάχθηκε σε ένα εξαιρετικά υψηλό βουνό και είδε τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο και του μίλησε. Ο Κύριος έδειξε στον Μωυσή τα «έργα των χεριών» του και ο Μωυσής είδε τον κόσμο και όλα τα τέκνα των ανθρώπων μέχρι τις τελευταίες γενεές. [Βλέπε Μωυσή 1:1-8, 27-29.]

Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή:

«Γιατί ιδές, είναι πολλοί κόσμοι που έχουν παρέλθει με το λόγο τής δύναμής μου. Και είναι πολλοί κόσμοι που τώρα στέκουν, και αναρίθμητοι είναι αυτοί για τον άνθρωπο. Όμως τα πάντα είναι μετρημένα για εμένα, γιατί είναι δικά μου και εγώ τα ξέρω.

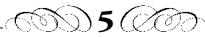
»Και έγινε ώστε ο Μωυσής μίλησε στον Κύριο, λέγοντας: Ας είσαι ελεήμονας προς το δούλο σου, Θεέ, και πες μου σχετικά μ' αυτήν τη γη και με τους κατοίκους της, και επίσης για τους ουρανοί, και τότε ο δούλος σου θα ικανοποιηθεί.

»Και ο Κύριος ο Θεός μίλησε στο Μωυσή, και είπε: Οι ουρανοί, αυτοί είναι πολλοί, και δεν μπορούν να μετρηθούν για τον άνθρωπο. Αλλ' όμως μετριούνται για εμένα, γιατί είναι δικοί μου». [Μωυσής 1:35-37.]

...Νομίζω ότι παρά τους αναρίθμητους κόσμους και το μεγάλο μέγεθος πολλών εξ αυτών, είναι τα εργαλεία για να βοηθήσουν στην επίτευξη ενός στόχου, όχι ο ίδιος ο στόχος. Ο Πατέρας δημιουργεί κόσμους με σκοπό να στείλει ανθρώπους να ζήσουν σε αυτούς—να βάλει σε αυτούς τους υιούς και τις θυγατέρες του. Πληροφορούμεθα στο τμήμα 76 από το Διδαχή και Διαθήκες ότι από τον Υίο του Θεού και μέσω αυτού, οι «κόσμοι δημιουργούνται και δημιουργήθηκαν, και οι κάτοικοί τους έγιναν γιοι και κόρες του Θεού». [Δ&Δ 76:24.]

Μαθαίνουμε από αυτές τις γραφές από τις οποίες διάβασα και από άλλες αποκαλύψεις από τον Κύριο ότι ο άνθρωπος είναι το πιο σημαντικό από όλα τα δημιουργήματα του Πατέρα μας. Στο ίδιο όραμα που εδόθη στον Μωυσή, είπε ο Πατέρας: «Και όπως μια γη θα παρέλθει, όπως και οι ουρανοί της, ακριβώς έτσι θα έλθει μια άλλη. Και δεν υπάρχει τέλος στα έργα μου ούτε στα λόγια μου. Γιατί ιδές, τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου—να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου». [Μωυσή 1:38–39.]

Από αυτήν και άλλες γραφές, λέω ότι μαθαίνουμε ότι το μέγα έργο του Πατέρα είναι να πραγματοποιήσει τη σωτηρία των τέκνων του, δίδοντας στο καθένα την ανταμοιβή την οποία καθείς αξίζει σύμφωνα με τα έργα του. Είμαι πολύ βέβαιος ότι ο Πατέρας μας στους ουρανούς ενδιαφέρεται κατά πολύ περισσότερο για μία ψυχή—ένα εκ των τέκνων του—απ' ό,τι είναι δυνατόν ένας επίγειος πατέρας να ενδιαφέρεται για ένα εκ των τέκνων του. Η αγάπη Του για εμάς είναι μεγαλύτερη απ' αυτήν που μπορεί να είναι η αγάπη ενός επίγειου γονέα για τους απογόνους του.¹¹

Ο Επουράνιος Πατέρας θρηνεί για τα ανυπάκουα τέκνα Του.

Πληροφορούμεθα ότι όταν μίλησε ο Κύριος στον Ενώχ και τού έδειξε τα έθνη της γης και τού εξήγησε τη φύση της τιμωρίας που θα τους τύχαινε για τις παραβάσεις εκ μέρους τους των εντολών του, ότι ο Κύριος έκλαψε και έδειξε τη λύπη του με δάκρυα για την ανυπακοή τους. Λόγω αυτού, ο Ενώχ απόρησε και το βρήκε παράξενο να μπορεί να κλαίει ο Κύριος.

Ορίστε το χωρίο:

«Και έγινε ώστε ο Θεός των ουρανών κοίταξε το υπόλειμμα τού λαού, και έκλαψε. Και ο Ενώχ έδωσε μαρτυρία γι' αυτό, και είπε: Πώς γίνεται να κλαίνε οι ουρανοί, και να χύνουν τα δάκρυά τους όπως η βροχή επάνω στα βουνά;

»Και είπε ο Ενώχ στον Κύριο: Πώς γίνεται να μπορείς να κλαις, αφού βλέπω ότι είσαι άγιος, και από όλη την αιωνιότητα σε όλη την αιωνιότητα;

»Και αν ήταν δυνατό να μπορούσε να μετρήσει ο άνθρωπος τα μόρια τής γης, μάλιστα, εκατομμύρια γαίες σαν ετούτη τη γη, δε θα ήταν ούτε η αρχή στον αριθμό των δημιουργημάτων σου. Και εκτείνονται ακόμη τα παραπετάσματά σου. Και όμως εσύ είσαι εκεί, και ο κόλπος σου είναι εκεί, και επίσης είσαι δίκαιος, είσαι πολυεύσπλαχνος και στοργικός αιώνια». [Βλέπε Μωυσή 7:28–30.]

Και ο Κύριος απήντησε: «...Ιδές αυτούς, τους αδελφούς σου, αυτοί είναι το έργο των χειρών μου, και τους έδωσα τη γνώση τους, την ημέρα που τους δημιούργησα. Και στον κήπο της Εδέμ, εγώ έδωσα στον άνθρωπο την ελευθεροβουλία του.

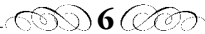
»Και στους αδελφούς σου εγώ είπα, και τους έδωσα επίσης εντολή, ότι πρέπει να αγαπούν ο ένας τον άλλο, και ότι πρέπει να διαλέγουν εμένα, τον Πατέρα τους. Όμως ιδές, αυτοί είναι χωρίς στοργή, και μισούν το ίδιο τους το αίμα». [Μωυσή 7:32–33.]

Αυτοί είναι οι λόγοι που έκλαψε ο Κύριος και που έκλαψαν οι ουρανοί.

Κάποτε με ρώτησε ένας αδελφός αν ο άνθρωπος μπορεί να είναι εντελώς ευτυχισμένος στο σελέστιο βασίλειο, αν δεν επιτρέπησε σε ένα από τα παιδιά του να εισέλθει εκεί. Του είπα ότι υπέθετα πως οιοσδήποτε, ο οποίος ήταν τόσο δυστυχής ώστε να μην επιτρέπεται σε ένα από τα παιδιά του να μην εισέλθει στο σελέστιο βασίλειο, ασφαλώς θα είχε συναισθήματα λύπης λόγω αυτής της καταστάσεως. Και αυτή είναι η κατάσταση στην οποία είναι ο Πατέρας μας στους ουρανούς. Δεν είναι άξια του σελέστιου βασιλείου όλα τα τέκνα του και πολλά εξαναγκάζονται να υποστούν την οργή του εξαιτίας των παραβάσεών τους και αυτό κάνει τον Πατέρα και τους ουρανούς να έχουν λύπη και να κλαίνε. Ο Κύριος εργάζεται σε αρμονία με τον φυσικό νόμο. Ο άνθρωπος

πρέπει να λυτρωθεί σύμφωνα με τον νόμο και η ανταμοιβή του πρέπει να βασίζεται επί του νόμου της δικαιοσύνης. Λόγω αυτού, ο Κύριος δεν θα δώσει στους ανθρώπους αυτό που δεν αξίζουν, αλλά θα ανταμείψει όλους τους ανθρώπους σύμφωνα με τα έργα τους.

...Είμαι ικανοποιημένος που ο Πατέρας μας στους ουρανούς θα έσωζε όλους τους ανθρώπους και θα τους έδιδε σελέστια δόξα, δηλαδή την πληρότητα τής υπερυψώσεως, αν ήταν δυνατόν. Όμως, έχει δώσει στον άνθρωπο την ελευθερία επιλογής του και είναι απαραίτητο ο άνθρωπος να υπακούει στην αλήθεια σύμφωνα με αυτό που αποκαλύπτεται, προκειμένου να αποκτήσει την υπερύψωση των εναρέτων.¹²

Ο Επουράνιος Πατέρας έχει παράσχει τον τρόπο της λύτρωσης, ώστε να μπορούμε να πάμε πίσω στην παρουσία Του.

Όταν ο Αδάμ ήταν στον κήπο της Εδέμ, ήταν στην παρουσία του Θεού, του Πατέρα μας. ...Αφού εξεδιώχθη από τον κήπο της Εδέμ, το σκηνικό άλλαξε. Ο Αδάμ απεβλήθη από την παρουσία του Πατέρα λόγω της παράβασής του. Οι γραφές λένε ότι πέθανε πνευματικώς—δηλαδή, αποκλείστηκε από την παρουσία του Θεού.¹³

Ξέρω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και ότι έλαβε από τον Πατέρα του τη δύναμη να πληρώσει τα λύτρα από τον πνευματικό και σωματικό θάνατο που επέφερε στον κόσμο η πτώση του Αδάμ.¹⁴

Υπήρχε μόνον ένας τρόπος λύτρωσης, ένας τρόπος με τον οποίον μπορούσε να γίνει η επανόρθωση και να αποκατασταθεί το σώμα πάλι στο πνεύμα. Αυτός ήταν με την απέραντη εξιλέωση και έπρεπε να γίνει από ένα απέραντο ον, κάποιον που δεν υπέκειτο στον θάνατο και όμως κάποιον που είχε τη δύναμη να πεθάνει και ο οποίος είχε επίσης δύναμη επί του θανάτου. Και έτσι, ο Πατέρας μας στους ουρανούς απέστειλε τον Υιό του, Ιησού Χριστό, στον κόσμο με ζωή σε εκείνον. Και επειδή εκείνος [ο Ιησούς Χριστός] είχε μία μητέρα η οποία είχε αίμα στις φλέβες της, είχε τη δύναμη να πεθάνει. Μπορούσε να παραδώσει το σώμα

του στον θάνατο και κατόπιν να το πάρει πάλι. Επιτρέψτε μου να διαβάσω τα δικά του λόγια: «Γι' αυτό ο Πατέρας με αγαπάει, επειδή εγώ βάζω την ψυχή μου, για να την πάρω ξανά.

»Κανένας δεν την αφαιρεί από μένα, αλλ' εγώ τη βάζω από μόνος μου· εξουσία έχω να τη βάλω, και εξουσία έχω να την πάρω ξανά. Αυτή την εντολή πήρα από τον Πατέρα μου». (Κατά Ιωάννην 10:17–18.)¹⁵

Ποτέ δεν είχε την πρόθεση ο Πατέρας μας στους ουρανούς να αφήσει τους ανθρώπους να ψηλαφήσουν και να αισθανθούν την οδό μέσα στο σκοτός και χωρίς φως να τους καθοδηγεί και να αναμένει από αυτούς, υπό τέτοιες συνθήκες, να βρουν τον δρόμο πίσω στο βασίλειό του και στην αγία παρουσία του. Αυτός δεν είναι ο τρόπος του Κυρίου. Διαμέσου των αιώνων, από την αρχή, ο Πατέρας μας στους ουρανούς έχει δείξει την καλοσύνη του για τα τέκνα του και είναι πρόθυμος να τους δώσει οδηγίες. Από την αρχή του κόσμου οι ουρανοί έχουν ανοίξει, ο Κύριος έχει στείλει αγγελιαφόρους από την παρουσία του σε θεϊκά διορισμένους υπηρέτες, άνδρες φέροντες την εξουσία της ιεροσύνης, οι οποίοι έχουν εξουσιοδοτηθεί να διδάσκουν τις αρχές του Ευαγγελίου, να προειδοποιούν τους ανθρώπους και να τους διδάσκουν χρηστότητα. Και αυτοί οι άνδρες έχουν λάβει αυτήν τη γνώση, αυτήν την έμπνευση και καθοδήγηση από αυτούς τους αγγελιαφόρους από την παρουσία του Θεού. Αυτό ισχύει στη δική μας θεϊκή νομή. Δεν χρειάζεται οι άνθρωποι να κλείνουν τα μάτια τους και να αισθάνονται ότι δεν υπάρχει φως και να μπορούν να εξαρτώνται από τη λογική τους, διότι ο Κύριος πάντοτε ήταν πρόθυμος να καθοδηγεί, να κατευθύνει και να δείχνει τον δρόμο. Όπως λέω, έχει στείλει αγγελιαφόρους από την παρουσία του. Έχει στείλει αποκάλυψη. Έχει προστάξει να γράφεται ο λόγος του, να εκδίδεται, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορούν να τον μάθουν.¹⁶

Λέω σε εσάς και σε όλη την Εκκλησία και γι' αυτόν τον λόγο σε ολόκληρο τον κόσμο ότι ο μεγαλόψυχος και στοργικός Πατέρας έχει μιλήσει αυτές τις τελευταίες ημέρες ξανά από τους ουρανούς προς τους υπηρέτες του τους προφήτες.

Το μήνυμά του είναι ένα μήνυμα που προσκαλεί όλους τους ανθρώπους να έλθουν στον Αγαπητό Υιό του, να μάθουν για εκείνον, να γευθούν την καλοσύνη του, να πάρουν τον ζυγό του επάνω

τους και να κατεργασθούν τη σωτηρία τους με υπακοή στους νόμους του Ευαγγελίου του. Το μήνυμά του είναι ένα μήνυμα δόξας και τιμής, γαλήνης σε αυτήν τη ζωή και αιώνιας ζωής στον άλλο κόσμο.¹⁷

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Τι νομίζετε ότι οδηγεί ένα άτομο να είναι εις θέσιν να προσεύχεται στον Θεό «σαν να μι[λά] σε έναν φίλο»; («Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»). Σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να ενδυναμώσετε τη σχέση σας με τον Επουράνιο Πατέρα.
- Ο Πρόεδρος Σμιθ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ, το οποίο αποκατέστησε την «αληθινή γνώση για τον Θεό» (τμήμα 1). Ποιες είναι ορισμένες αλήθειες που γνωρίζετε για τον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό λόγω του Πρώτου Οράματος;
- Από τα χαρακτηριστικά του Θεού τα οποία αναφέρει ο Πρόεδρος Σμιθ στο τμήμα 2, ποια είναι τα πιο σημαντικά για εσάς; Γιατί; Καθώς ασκείτε πίστη στον Επουράνιο Πατέρα σας, πώς σας βοηθά να μάθετε τα χαρακτηριστικά Του;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ κατέθεσε μαρτυρία: «Είμαστε τα παιδιά-πνεύματα του Θεού, του Επουράνιου Πατέρα μας. ...Είμαστε μέλη της οικογένειάς του» (τμήμα 3). Πώς σας έχει επηρεάσει αυτή η αλήθεια;
- Στα τμήματα 4 και 5, ποιες εκφράσεις σας βοηθούν να αισθανθείτε την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα σας για εσάς; Γιατί είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι ο Θεός μάς αγαπά και ενδιαφέρεται για εμάς ατομικώς; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε μέλη της οικογένειας και φίλους να αισθανθούν την αγάπη Του;
- Σκεφθείτε τι έχει κάνει ο Επουράνιος Πατέρας, για να σας βοηθήσει να επιστρέψετε στην παρουσία Του (βλέπε τμήμα 6). Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς σκέπτεστε το γεγονός ότι ο Επουράνιος Πατέρας έστειλε τον Υιό Του τον Αγαπητό; Με ποιους τρόπους έχει στείλει «φως να [σας] καθοδηγεί» ο Επουράνιος Πατέρας;

Σχετικές γραφές

Κατά Ιωάννην 3:16, 17:3, Νεφί Α΄ 11:17, Άλμα 30:44

Βοήθεια διδασκαλίας

«Αρκετή από τη διδασκαλία που γίνεται στην Εκκλησία, γίνεται τόσο αυστηρά, ώστε είναι σαν κήρυγμα. Δεν ανταποκρινόμαστε και τόσο καλά σε κηρύγματα μέσα σε αίθουσες διδασκαλίας. Ανταποκρινόμαστε στη συγκέντρωση μεταλήψεως και σε συνελεύσεις, αλλά η διδασκαλία μπορεί να είναι αμφίδρομη, ούτως ώστε να μπορείτε να κάνετε ερωτήσεις. Μπορείτε να παροτρύνετε ερωτήσεις εύκολα σε ένα μάθημα» (Μπόνιτ Πάκερ, “Principles of Teaching and Learning,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 87).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1943, 15–16.
2. Ανέκδοτο χειρόγραφο υπό Χόιτ Μπρούστερ νεότερου.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1930, 90.
4. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 3:117.
5. “Origin of the First Vision,” *Improvement Era*, Απρ. 1920, 496–97. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:2–3.
6. “The Most Important Knowledge,” *Ensign*, Μάιος 1971, 2–3.
7. “Out of the Darkness,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 2.
8. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 Ιανουαρίου 1971), 2.
9. “Purpose and Value of Mortal Probation,” *Deseret News*, Τμήμα της Εκκλησίας, 12 Ιουνίου 1949, 21. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:1.
10. “The Most Important Knowledge,” 3.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 135–36. Προσέξτε ότι το όραμα του Μωυσή καταγεγραμμένο στο Μωυσή 1 είναι ένα παράδειγμα στο οποίο ο Σωτήρας λείπει τα λόγια του Πατέρα έχοντας θεία εξουσία (βλέπε “The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve,” *Improvement Era*, Αύγ. 1916, 939. Ανατυπώθηκε στο *Ensign*, Απρ. 2002, 17). Το κείμενο της γραφής και το σχόλιο από τον Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ σε αυτό το κεφάλαιο δείχνουν ότι τα λόγια στο Μωυσή 1 αντιπροσωπεύουν τον νου και το θέλημα του Θεού Πατέρα.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 136–37, 139. Βλέπε, επίσης, σημείωση 11 σε αυτό το κεφάλαιο που ισχύει επίσης για το όραμα του Ενώχ καταγεγραμμένο στο Μωυσή 7.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1953, 58.
14. “A Witness and a Blessing,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 109.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 122.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1931, 15.
17. “A Witness and a Blessing,” 109.

*«Τα πάντα επικεντρώνονται στον Κύριο Ιησού Χριστό,
τον Λυτρωτή του κόσμου και γύρω από αυτόν».*

Ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός

«Ας δεσπόζει στη σκέψη σας, τώρα και πάντοτε, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, ο οποίος ήλθε στον κόσμο για να θυσιάσει τη ζωή του, ώστε να ζήσουμε. Αυτή είναι η αλήθεια και είναι θεμελιώδης. Επ' αυτής είναι οικοδομημένη η πίστη μας».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ως Απόστολος, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήταν πιστός στην κλήση του να είναι ένας εκ των «ειδικ[ών] μαρτύρων του ονόματος του Χριστού σε όλον τον κόσμο» (Δ&Δ 107:23). Είπε: «Προσπαθώ να Τον αγαπώ, τον Λυτρωτή μας, υπεράνω πάντων. Είναι καθήκον μου να το κάνω. Ταξιδεύω παντού σε αυτήν τη χώρα ως ένας εκ των ειδικών μαρτύρων Του. Δεν θα μπορούσα να είμαι ειδικός μάρτυς του Ιησού Χριστού, αν δεν είχα απόλυτη και θετική γνώση ότι είναι ο Υιός του Θεού και Λυτρωτής του κόσμου».¹

Ως πατέρας, ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν εξίσου αφοσιωμένος στην ευθύνη του να καταθέτει μαρτυρία για τον Σωτήρα. Στις 18 Ιουλίου 1948, έστειλε ένα γράμμα στους υιούς του, Ντάγκλας και Μίλτον, οι οποίοι υπηρετούσαν ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολοι. Έγραψε:

«Κάθομαι και σκέπτομαι κάποιες φορές και, κατά το διάβασμα των γραφών, σκέπτομαι την αποστολή του Κυρίου μας, τι έκανε για εμένα, και όταν μου έρχονται αυτά τα συναισθήματα, δεν μπορώ να μην του είμαι πιστός. Με αγαπούσε με τέλεια αγάπη, όπως αγαπά όλους τους ανθρώπους, ειδικώς όσους τον υπηρετούν και πρέπει να τον αγαπώ με όλη τη δύναμη που μπορώ, ακόμη και αν είναι ατελής, η οποία δεν θα πρέπει να είναι. Είναι υπέροχο. Δεν έζησα κατά την εποχή του Σωτήρος μας· δεν ήλθε σε εμένα

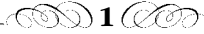
αυτοπροσώπως. Δεν τον έχω δει. Ο Πατέρας του και εκείνος δεν το έκριναν απαραίτητο να μου δώσουν μία τέτοια μεγάλη ευλογία όπως αυτή. Όμως δεν είναι απαραίτητο. Έχω αισθανθεί την παρουσία του. Γνωρίζω ότι το Άγιο Πνεύμα έχει διαφωτίσει τον νου μου και *μού τον απεκάλυψε*, ώστε να αγαπώ τον Λυτρωτή μου, ελπίζω και αισθάνομαι ότι είναι αληθινό, καλύτερο απ' οτιδήποτε άλλο σε αυτήν τη ζωή. Δεν θα το είχα διαφορετικά. Θέλω να του είμαι πιστός. Ξέρω ότι πέθανε για εμένα, για εσάς και όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε ξανά μέσω της αναστάσεως. Ξέρω ότι πέθανε, ώστε να μπορέσω να συγχωρηθώ για τις ανοησίες μου, τις αμαρτίες μου και να καθαρισθώ από αυτές. Πόσο υπέροχη είναι αυτή η αγάπη. Γνωρίζοντας αυτό, πώς μπορώ εγώ να κάνω οτιδήποτε άλλο παρά να τον αγαπώ, τον Σωτήρα μου. Θέλω τα αγόρια μου στο ιεραποστολικό πεδίο να αισθάνονται το ίδιο. Θέλω τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου να αισθάνονται το ίδιο και ποτέ να μην παρεκκλίνουν της οδού της αλήθειας και της χρηστότητας.²

Ένας εκ των υιών του Προέδρου Σμιθ αφηγήθηκε:

«Ως παιδιά, τόσο συχνά τον ακούγαμε να λέει: 'Μακάρι οι άνθρωποι στον κόσμο να καταλάβουν τις δοκιμασίες, τα βάσανα, τις αμαρτίες που πήρε επάνω του ο Κύριος μας προς όφελός μας'. Οποτε αναφερόταν σε αυτό, δάκρυα έρχονταν στα μάτια του.

«[Κάποτε] καθώς καθόμουν μόνος μου με τον πατέρα μου στο γραφείο του, παρατήρησα ότι ήταν σε βαθιά περισυλλογή. Δίστασα να διακόψω τη σιωπή, αλλά τελικώς μίλησε. 'Αχ, υιέ μου, εύχομαι να ήσουν μαζί μου την προηγούμενη Πέμπτη, όταν συναντήθηκα με τους αδελφούς μου στον ναό. Αχ, αν μπορούσες να τους είχες ακούσει να καταθέτουν μαρτυρία για την αγάπη τους για τον Κύριο και Σωτήρα τους, Ιησού Χριστό! Και κατόπιν έσκυψε το κεφάλι του και δάκρυα έτρεχαν στο πρόσωπό του και έπεφταν στο πουκάμισό του. Κατόπιν, ύστερα από πολλά δευτερόλεπτα, χωρίς να σηκώσει πολύ το κεφάλι του, αλλά κουνώντας το μπρος-πίσω, είπε: 'Αχ, πόσο αγαπώ τον Κύριο και Σωτήρα μου, Ιησού Χριστό!'³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού και ο Σωτήρας του κόσμου.

Επιτρέψτε μου να πω, όσο απλά και σθεναρά μπορώ, ότι πιστεύουμε στον Χριστό. Τον αποδεχόμαστε χωρίς επιφυλάξεις ως τον Υιό του Θεού και τον Σωτήρα του κόσμου.⁴

Ξέρουμε ότι η σωτηρία είναι στον Χριστό, ότι ήταν ο Πρωτότοκος Υιός του Αιώνιου Πατέρα, ότι επελέγη και προ-διορίστηκε στα συμβούλια των ουρανών να κατεργασθεί την απέραντη και αιώνια εξιλέωση, ότι γεννήθηκε στον κόσμο ως ο Υιός του Θεού και ότι έφερε τη ζωή και την αθανασία στο φως μέσω του Ευαγγελίου.

Πιστεύουμε με τέλεια βεβαιότητα ότι ο Χριστός ήλθε για να πληρώσει τα λύτρα από τον υλικό και πνευματικό θάνατο που επέφερε η πτώση του Αδάμ και [πιστεύουμε] ότι πήρε επάνω του τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων υπό την προϋπόθεση της μετάνοιας...

Πιστεύουμε ότι είναι με τη χάρη που σωζόμαστε, αφού κάνουμε τα πάντα που μπορούμε [βλέπε Νεφί Β΄ 25:23] και ότι οικοδομώ-ντας επί του θεμελίου της εξιλέωσης του Χριστού, όλοι οι άνθρωποι πρέπει να κατεργασθούν τη σωτηρία τους με φόβο και τρόπο ενώπιον του Κυρίου [βλέπε Προς Φιλιππησίους 2:12, Μόρμον 9:27]⁵

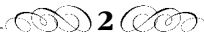
Η διαφορά μεταξύ του Σωτήρος και ημών των υπολοίπων είναι ότι έχουμε πατέρα που ήταν θνητός και συνεπώς υποκείμενος στον θάνατο. Ο Σωτήρας μας δεν είχε έναν θνητό Πατέρα και συνεπώς ο θάνατος υπέκειτο σε εκείνον. Είχε τη δύναμη να θυσιάσει τη ζωή του και να την πάρει πάλι [βλέπε Κατά Ιωάννην 10:17-18], αλλά εμείς δεν έχουμε τη δύναμη να θυσιάσουμε τη ζωή μας και να την πάρουμε πάλι. Είναι μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού που λαμβάνουμε αιώνια ζωή, μέσω της αναστάσεως των νεκρών και της υπακοής στις αρχές του Ευαγγελίου.⁶

Είναι όντως ο μονογενής Υιός του Θεού και μέσω της χάρι-τός Του και της χάριτος του Πατέρα Του, μάς έχει λυτρώσει από την αμαρτία υπό την προϋπόθεση της μετάνοιας από μέρους μας. Ξέρουμε ότι έχει εγερθεί εκ νεκρών, ότι έχει ανεβεί σε ύψος,

αιχμαλωτίζοντας αιχμαλωσία [βλέπε Ψαλμοί 68:18] και έχει γίνει ο αίτιος της σωτηρίας σε όλους όσοι θα πιστέψουν, όσοι θα μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και θα Τον αποδεχθούν ως Λυτρωτή του κόσμου [βλέπε Προς Εβραίους 5:9]. Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν αφήνονται εν αμφιβόλω αναφορικώς προς αυτά τα πράγματα.⁷

Ενώ οι άνθρωποι μπορεί να διατυπώνουν σχέδια, να υιοθετούν θεωρίες, να αρχίζουν παράξενες συνήθειες, να συλλέγουν και να διδάσκουν περίεργες διδαχές, μία διδασκαλία είναι θεμελιώδης και δεν μπορούμε να απομακρυνθούμε από αυτήν: *τα πάντα επικεντρώνονται στον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Λυτρωτή του κόσμου και γύρω από αυτόν*. Τον αποδεχόμαστε ως τον Μονογενή του Πατέρα κατά τη σάρκα, τον μόνον που έχει ενσαρκωθεί, ο οποίος είχε έναν Πατέρα που ήταν αθάνατος. Λόγω του φυσικού του δικαιώματος και των καταστάσεων που περιέβαλλαν τον ερχομό του στη γη, έγινε ο Λυτρωτής των ανθρώπων και μέσω της αιματοχυσίας του έχουμε το προνόμιο να επιστρέψουμε στην παρουσία του Πατέρα μας, υπό την προϋπόθεση από μέρους μας της μετάνοιας και της αποδοχής του μεγάλου σχεδίου της λύτρωσης του οποίου είναι ο δημιουργός.⁸

Καταθέτουμε μαρτυρία ότι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι το σχέδιο σωτηρίας και ότι μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Κυρίου όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν σε αθανασία, για να κριθούν από εκείνον σύμφωνα με τις πράξεις τους κατά τη σάρκα και [καταθέτουμε] ότι όσοι πιστεύουν και υπακούν στην πληρότητα του νόμου του Ευαγγελίου θα αναστηθούν επίσης σε αιώνια ζωή στη βασιλεία του Πατέρα μας.⁹

Γινόμαστε υιοί και θυγατέρες του Ιησού Χριστού μέσω της εξιλέωσής Του και μέσω των διαθηκών υπακοής σε Εκείνον.

Ο Πατέρας μας στους ουρανοί είναι ο Πατέρας του Ιησού Χριστού, τόσο κατά το πνεύμα όσο και κατά τη σάρκα. Ο Σωτήρας μας είναι ο Πρωτογέννητος κατά το πνεύμα, ο Μονογενής κατά τη σάρκα.¹⁰

«Γινόμεστε τα παιδιά, υιοί και θυγατέρες του Ιησού Χριστού μέσω των διαθηκών υπακοής σε εκείνον».

Εκείνος [ο Ιησούς Χριστός] είναι ο Μεγαλύτερος Αδελφός μας και τιμήθηκε από τον Πατέρα με την πληρότητα εξουσίας και δυνάμεως ως μέλος της μεγάλης Προεδρίας, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.¹¹

Οι γραφές μας διδάσκουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι τόσο ο Πατέρας όσο και ο Υιός. Η απλή αλήθεια είναι ότι είναι ο Υιός του Θεού εκ γενετής τόσο κατά το πνεύμα όσο και κατά τη σάρκα. Είναι ο Πατέρας χάριν του έργου που επιτέλεσε.¹²

Ο Σωτήρας γίνεται ο Πατέρας μας, υπό την έννοια με την οποίαν αυτός ο όρος χρησιμοποιείται στις γραφές, επειδή μας προσφέρει ζωή, αιώνια ζωή, μέσω της εξιλέωσης που έκανε εκείνος

για εμάς. Στην υπέροχη διδασκαλία δοθείσα από τον βασιλέα Βενιαμίν, βρίσκουμε το εξής: «Τώρα λοιπόν, εξαιτίας τής διαθήκης την οποία συνήψατε θα ονομάζετε *τέκνα του Χριστού, γιοι του και κόρες του*. Γιατί ιδέστε, ετούτη την ημέρα *σας απέκτησε πνευματικά*. Επειδή λέτε ότι η καρδιά σας μεταμορφώθηκε εξαιτίας τής πίστης σας προς το όνομά του. Επομένως, *γεννηθήκατε από αυτόν και γίνατε γιοι του και κόρες του*». [Μωσία 5:7. Βλέπε, επίσης, εδάφια 8–11.]

Επομένως, γινόμεστε τα παιδιά, υιοί και θυγατέρες του Ιησού Χριστού μέσω των διαθηκών υπακοής σε εκείνον. Λόγω της θείας εξουσίας και θυσίας επί του σταυρού, γινόμεστε πνευματικά υιοί και θυγατέρες και εκείνος είναι ο Πατέρας μας.¹³

Σαν τους Νεφίτες κατά την εποχή του βασιλέα Βενιαμίν, εμείς οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουμε ομοίως πάρει επάνω μας το όνομα του Χριστού [βλέπε Μωσία 5:1–9, 6:1–2]. Κάθε εβδομάδα κατά τη συγκέντρωση μεταλήψεως, όπως έχουμε προσταχθεί να κάνουμε, παίρνουμε επάνω μας το όνομά του, ώστε να τον θυμόμαστε και γι' αυτό συνήψαν διαθήκη οι Νεφίτες να κάνουν.¹⁴

3

Ο Σωτήρας έχει αποκαλυφθεί σε αυτήν τη θείκή νομή και καθένας από εμάς μπορεί να έχει μία διαρκή μαρτυρία για Αυτόν.

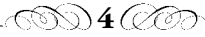
Δεχόμεστε τον Ιησού ως τον Λυτρωτή του κόσμου. Γνωρίζουμε... ότι Εκείνος απεκαλύφθη σε αυτήν τη θείκή νομή. Δεν εξαρτώμεθα από τη μαρτυρία... άξιων ανθρώπων που έζησαν τα αρχαία χρόνια και οι οποίοι έζησαν κατά την εποχή Του και συνομίλησαν μαζί Του κατά τη διακονία Του και στους οποίους εμφανίσθηκε μετά την ανάστασή Του. Έχουμε μάρτυρες που έχουν ζήσει κατά την εποχή μας, οι οποίοι Τον έχουν δει, οι οποίοι ήξεραν ότι ζει και έχουν καταθέσει μαρτυρία σε εμάς και σε όλον τον κόσμο για το γεγονός αυτό. Ξέρουμε ότι η μαρτυρία τους είναι αληθινή. Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν αφέθηκε μόνος να δώσει μαρτυρία σε αυτήν τη θείκή νομή για την αποστολή του Ιησού Χριστού, επειδή ο Κύριος χάρισε άλλους μάρτυρες, οι οποίοι μαζί με τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ είδαν τον Λυτρωτή, έλαβαν οδηγίες από Εκείνον και Τον είδαν στους ουραμούς να κάθεται στη δεξιά πλευρά

του Πατέρα περιβαλλόμενος από αγγέλους. Μας έχουν δώσει τη μαρτυρία τους που θα στέκεται εναντίον του κόσμου, για να καταδικάσει όλους όσους δεν την πιστεύουν.

Αλλά ως μέλη της Εκκλησίας δεν χρειάζεται να εξαρτώμεθα από τη μαρτυρία του Τζόζεφ Σμιθ, του Ολιβερ Κάουντερυ, του Σίδνεϋ Ρίνγκτον ή άλλων τώρα νεκρών, οι οποίοι έλαβαν σε αυτήν τη θεϊκή νομή υπέροχες αποκαλύψεις και οράματα από τον Κύριο διά των οποίων γνώρισαν ότι ο Ιησούς ζει και είναι ο Λυτρωτής του κόσμου. Έχουμε μία ατομική μαρτυρία που δίδεται μέσω του Πνεύματος του Κυρίου προς όλους όσοι έχουν ζήσει σύμφωνα με το Ευαγγέλιο. Αν ήμασταν σε αρμονία με την αλήθεια, αφού βαπτισθήκαμε προς άφεση των αμαρτιών μας και επικυρωθήκαμε με χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, ο Κύριος μάς απεκάλυψε ατομικώς ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά. Δεν εξαρτώμεθα από τη μαρτυρία κανενός για τη γνώση αυτή, διότι γνωρίζουμε μέσω του Πνεύματος ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Λυτρωτής του κόσμου.¹⁵

Αν υπάρχει κάτι που φέρνει χαρά, γαλήνη και ικανοποίηση στην καρδιά του ανθρώπου, πέρα από οτιδήποτε άλλο γνωρίζω, είναι η διαρκής μαρτυρία που έχω και που έχετε εσείς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. Αυτή είναι μία αλήθεια που δεν μπορεί να αλλάξει. Οι άνθρωποι μπορούν να της επιτεθούν. Μπορεί να την γελοιοποιήσουν. Μπορεί να δηλώσουν ότι εκείνος δεν είναι ο Λυτρωτής του κόσμου, ότι η αποστολή του δεν ήταν αληθινή ή ότι σκοπός [της αποστολής], μέσω της αιματοχυσίας του, δεν ήταν να χαρίσει σε όλους τους ανθρώπους την άφεση των αμαρτιών υπό την προϋπόθεση της μετάνοιας από μέρους τους. Μπορεί να αρνηθούν να πιστέψουν στην ανάσταση εκ νεκρών ή ακόμη ότι ο ίδιος ο Χριστός ηγέρθη, όπως διατυπώνουν οι Γραφές, αφού θανατώθηκε από τους εχθρούς του. Παρά ταύτα, η αλήθεια παραμένει. Πέθανε όντως για τις αμαρτίες του κόσμου, πραγματοποίησε όντως τη λύτρωση από τον θάνατο, έδωσε όντως στους ανθρώπους την ευκαιρία για μετάνοια και άφεση αμαρτιών μέσω του πιστεύω και της αποδοχής τους των αρχών του Ευαγγελίου και της αποστολής Του. Αυτές οι αλήθειες είναι θεμελιώδεις· θα αντέξουν· δεν μπορούν να καταστραφούν ασχέτως του τι μπορεί να πουν ή να σκεφθούν οι άνθρωποι.¹⁶

Ας δεσπόζει στη σκέψη σας, τώρα και πάντοτε, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, ο οποίος ήλθε στον κόσμο για να θυσιάσει τη ζωή του, ώστε να ζήσουμε. Αυτή είναι η αλήθεια και είναι θεμελιώδης. Επ' αυτής είναι οικοδομημένη η πίστη μας.¹⁷

Όλοι θα πρέπει να χρησιμοποιούμε τη ζωή του Ιησού Χριστού ως πρότυπο για τη ζωή μας.

Το μεγαλύτερο παράδειγμα που ετέθη ποτέ για τους ανθρώπους ήταν εκείνο του ίδιου του Υιού του Θεού. Η ζωή του ήταν τέλεια. Έκανε τα πάντα καλά και ήταν εις θέσιν να πει σε όλους τους ανθρώπους: «Ακολουθήστε με» [Νεφί Β΄ 31:10] και όλοι θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε στη ζωή μας το πρότυπό του.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από τη ζωή του. Δίδαξε στους ανθρώπους πώς να προσεύχονται και κατόπιν είπε: «Αληθινά, αληθινά, σας λέω, πρέπει να προσέχετε και να προσεύχεστε πάντα, μην τυχόν και πέσετε σε πειρασμό από το διάβολο, και οδηγηθείτε μακριά, αιχμάλωτοί του. Και όπως εγώ προσευχήθηκα ανάμεσά σας, έτσι ακριβώς και σεις να προσεύχεστε στην εκκλησία μου, ανάμεσα στο λαό μου που μετανοούν και βαφτίζονται στο όνομά μου. Ιδέστε, εγώ είμαι το φως. Σας έθεσα παράδειγμα. ...Κρατήστε λοιπόν το φως σας ψηλά ώστε να λάμπει στον κόσμο. Ιδέστε, εγώ είμαι το φως που θα κρατάτε ψηλά—αυτό που με είδατε να κάνω...». [Νεφί Γ΄ 18:15–16, 24.]

Ίσως η πιο τέλεια συμβουλή του σχετικά με αυτό που έδωσε, εδόθη στους Νεφίτες μαθητές. «Τι είδους άνθρωποι πρέπει να είστε;» Ερώτησε και μετά έδωσε την εξής απάντηση: «Αληθινά, σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ». [Νεφί Γ΄ 27:27.]¹⁸

Πρέπει να πιστεύουμε στον Χριστό και να χρησιμοποιούμε τη ζωή του ως πρότυπο για τη δική μας. Πρέπει να βαπτισθούμε όπως βαπτίσθηκε εκείνος. Πρέπει να λατρεύουμε τον Πατέρα όπως εκείνος. Πρέπει να κάνουμε το θέλημα του Πατέρα όπως εκείνος. Πρέπει να επιζητούμε να κάνουμε καλό και να ενεργούμε με χρηστότητα όπως έκανε εκείνος. Είναι το Παράδειγμά μας, το μέγα Πρότυπο της σωτηρίας.¹⁹

Όταν έχετε ένα πρόβλημα και χρειάζεται να κάνετε μία επιλογή, κάντε την, ρωτώντας τον εαυτό σας: «Τι θα έκανε ο Ιησούς;» Κατόπιν κάντε όπως θα έκανε εκείνος.

Μπορείτε να αισθανθείτε την αγαλλίαση της παρουσίας του και να έχετε την έμπνευσή του να σας καθοδηγεί κάθε ημέρα της ζωής σας, αν την επιζητείτε και ζείτε άξιοι αυτής. Η αγάπη του Ιησού και η παρηγορητική δύναμη του Αγίου Πνεύματός του μπορούν να είναι εξίσου αληθινές όσο ήσαν προς τα παιδιά τα οποία έφερνε κοντά του, όταν ζούσε επάνω στη γη.²⁰

Θα ήθελα να πω ότι όσοι ακολουθούν το παράδειγμά του, θα γίνουν σαν εκείνον και θα δοξασθούν με εκείνον στη βασιλεία του Πατέρα του· να κερδίσουν τιμή, δύναμη και εξουσία. Για να βεβαιώσει τους Νεφίτες μαθητές, οι οποίοι τον είχαν ακολουθήσει με όλη την πρόθεση της καρδιάς, είπε: “...θα είστε ακριβώς όπως είμαι εγώ, και εγώ είμαι ακριβώς όπως ο Πατέρας. Και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα». [Νεφί Γ΄ 28:10.]...

Προσεύχομαι ώστε όλοι να βαδίσουμε στα βήματά του και να τηρούμε τις εντολές του, ώστε να μπορέσουμε να είμαστε σαν εκείνον. Αυτή είναι η επιθυμία μου. Ελπίζω να είναι και η δική σας.²¹

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Πώς νομίζετε ότι επηρεάστηκαν τα παιδιά του Προέδρου Σμιθ από τη μαρτυρία του και τις εκφράσεις αγάπης του για τον Σωτήρα; (Βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ».) Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να αυξήσετε την αγάπη σας για τον Σωτήρα και να μοιράζεστε με άλλους τη μαρτυρία σας για Εκείνον.
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δήλωσε ότι «τα πάντα επικεντρώνονται στον Κύριο Ιησού Χριστό και γύρω από αυτόν» (τμήμα 1). Με ποιους τρόπους μπορεί να επηρεάσει αυτή η αλήθεια την προσωπική μας ζωή; Με ποιους τρόπους μπορεί να επηρεάσει το σπίτι μας;
- Με ποιους τρόπους σας βοηθούν οι διδασκαλίες στο τμήμα 2 να καταλάβετε τη σχέση σας με τον Σωτήρα; Τι σημαίνει για εσάς να πάρετε το όνομα του Χριστού επάνω σας;

- Ο Πρόεδρος Σμιθ προειδοποίησε ότι ορισμένοι άνθρωποι θα επιτεθούν και θα γελοιοποιήσουν τις αλήθειες σχετικά με τον Ιησού Χριστό και την εξιλέωσή Του (βλέπε τμήμα 3). Πώς μπορούμε να ενισχύσουμε τη μαρτυρία μας, ώστε να μπορέσουμε να αντέξουμε τέτοιες δυσκολίες; Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά να ενισχύσουν τη μαρτυρία τους;
- Συλλογισθείτε τη συμβουλή του Προέδρου Σμιθ να ρωτήσετε: «Τι θα έκανε ο Ιησούς;» (τμήμα 4). Ποιοι είναι ορισμένοι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη ζωή του Ιησού Χριστού ως πρότυπο για τη δική μας; Όταν ακολουθούμε το παράδειγμά Του, πώς θα μπορούσαμε να επηρεάσουμε τη ζωή των άλλων;

Σχετικές γραφές

Κατά Ιωάννην 14:6, Νεφί Α΄ 10:6, Μωσία 3:5–7, Ήλαμαν 5:12, Νεφί Γ΄ 11:3–7, Δ&Δ 34:1–3, 76:22–24, Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:17

Βοήθεια διδασκαλίας

«[Αποφεύγετε] τον πειρασμό να καλύπτετε πάρα πολλή ύλη. ... Διδάσκουμε τους ανθρώπους, όχι την ύλη αυτή καθ' εαυτήν και ...κάθε σκιαγράφιση μαθήματος που έχω δει, έχει αναπόφευκτα περισσότερη ύλη απ' ό,τι μπορούμε πιθανώς να καλύψουμε στον διαθέσιμο χρόνο» (Τζέφρυ Χόλαντ, “Teaching and Learning in the Church,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 91).

Σημειώσεις

1. “Message of President Joseph Fielding Smith” (ομιλία που εκφωνήθηκε στις 22 Μαΐου 1955, Συλλογή Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας), 2.
2. Στο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 387–18. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
3. Στο Λιον Χάρτσορν, “President Joseph Fielding Smith: Student of the Gospel,” *New Era*, Ιαν. 1972, 63.
4. “The First Prophet of the Last Dispensation,” *Ensign*, Αύγ. 1971, 6.
5. “Out of the Darkness,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 2, 4.
6. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:28–29.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1912, 67.
8. “The One Fundamental Teaching,” *Improvement Era*, Μάιος 1970, 3. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
9. “Out of the Darkness,” 2, 4.
10. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:18.
11. “The Spirit of Reverence and Worship,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1941, 573. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:15.
12. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:28.
13. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:29.

14. *Man: His Origin and Destiny* (1954), 117.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1914, 98.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1924, 100–101.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 186. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:302.
18. “Follow His Example,” *New Era*, Αύγ. 1972, 4.
19. “The Plan of Salvation,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1971, 5.
20. “Christmas Message to Children of the Church in Every Land,” *Friend*, Δεκ. 1971, 3.
21. “Follow His Example,” 4.

«Ζούσαμε και κατοικούσαμε μαζί [με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς] προτού τεθούν τα θεμέλια αυτής της γης».

Το σχέδιο σωτηρίας

«Ο Πατέρας μας στους ουρανοί θέσπισε ένα σχέδιο σωτηρίας για τα παιδιά-πνεύματά του... ώστε να τους δώσει τη δυνατότητα να προαχθούν και να προοδεύσουν έως ότου αποκτήσουν αιώνια ζωή».

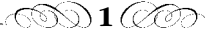
Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στις 29 Απριλίου 1901, η 18χρονη αδελφή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, Άλις, πέθανε ύστερα από μία παρατεταμένη ασθένεια. Ο Τζόζεφ μόλις τελείωνε μία πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολή στην Αγγλία. Η αντίδρασή του στα νέα για τον θάνατο της Άλις απεκάλυψε την αγάπη του για την οικογένειά του και τη μαρτυρία του για το σχέδιο σωτηρίας. «Είναι μία τρομερή δοκιμασία για όλους εμάς», κατέγραφε στο ημερολόγιό του. «Δεν συνειδητοποίησα τη σοβαρότητα της αρρώστιας της, αν και ήξερα ότι ήταν άρρωστη. Ανέμενα πλήρως να την ξαναδώ μαζί με την υπόλοιπη οικογένεια μέσα σε λίγες εβδομάδες, αλλά ας γίνει το θέλημα του Θεού. Σε τέτοιες στιγμές, οι ελπίδες που μας παρουσιάζει το Ευαγγέλιο είναι πολύ ευπρόσδεκτες. Όλοι θα ξανασυναντηθούμε στην επόμενη ζωή, για να χαρούμε τις απολαύσεις και τις ευλογίες από την παρουσία του ενός με τον άλλον, όπου οι οικογενειακοί δεσμοί δεν θα είναι πλέον σπασμένοι, αλλά όπου όλοι θα ζήσουμε, για να λάβουμε ευλογίες και θα συνειδητοποιήσουμε τα ελέη του Πατέρα μας στους ουρανοί. Ελπίζω ότι πάντοτε θα βαδίζω στο μονοπάτι της αλήθειας και θα τιμώ το όνομα που φέρω, ώστε όταν συναντήσω τους αποθανόντες συγγενείς μου, να μπορεί να είναι για εμένα πράγματι γλυκύτατο και παντοτινό, είναι η ταπεινή προσευχή μου».¹

Υπηρετών ως Απόστολος και αργότερα ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ επανειλημμένως κατέθετε μαρτυρία για την ελπίδα που έρχεται μέσω της κατανόησης

του Ευαγγελίου. Δίδαξε: «Έχουμε το σχέδιο σωτηρίας. Χορηγούμε το Ευαγγέλιο και το Ευαγγέλιο είναι η μοναδική ελπίδα του κόσμου, ο μόνος τρόπος που θα φέρει ειρήνη επάνω στη γη και διορθώνει τα λάθη που υπάρχουν σε όλα τα έθνη».²

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στον προηγμένο κόσμο των πνευμάτων, αγαλλιάσαμε που μάθαμε για το σχέδιο σωτηρίας του Επουράνιου Πατέρα.

Είμαστε όλοι μέλη της οικογένειας του Πατέρα μας στους Ουρανοί. Ζούσαμε και κατοικούσαμε μαζί Του προτού τεθούν τα θεμέλια αυτής της γης. Είδαμε το πρόσωπό Του, νιώσαμε την αγάπη Του και ακούσαμε τις διδασκαλίες Του και Εκείνος θέσπισε τους νόμους διά των οποίων είμαστε εις θέσιν να προαχθούμε και να προοδεύσουμε και να αποκτήσουμε τις δικές μας αιώνιες οικογενειακές μονάδες.³

Ο Πατέρας μας στους ουρανοί καθιέρωσε ένα σχέδιο σωτηρίας για τα παιδιά-πνεύματά του. Το σχέδιο σχεδιάστηκε να τους δώσει τη δυνατότητα να προαχθούν και να προοδεύσουν έως ότου αποκτήσουν αιώνια ζωή, η οποία είναι το όνομα του είδους της ζωής που ζει ο Πατέρας μας στους Ουρανοί. Αυτό το σχέδιο είναι για να δώσει τη δυνατότητα στα τέκνα του Θεού να γίνουν σαν και αυτόν και να έχουν τη δύναμη, τη σοφία και τη γνώση που εκείνος κατέχει.⁴

Μαθαίνουμε από το Πολύτιμο Μαργαριτάρι ότι διεξήχθη ένα συμβούλιο στους ουρανοί, όταν ο Κύριος κάλεσε ενώπιόν του τα πνεύματα των παιδιών του και τους παρουσίασε ένα σχέδιο διά του οποίου θα έρχονταν επάνω σε αυτήν τη γη, θα γεύονταν τη θνητή ζωή και θα αποκτούσαν υλικό σώμα, θα περνούσαν τη δοκιμαστική περίοδο της θνητότητας και κατόπιν θα συνέχιζαν σε μία ανωτέρα υπερύψωση μέσω της αναστάσεως, η οποία θα γινόταν μέσω της εξιλέωσης του Μονογενούς Υιού Του, του Ιησού Χριστού [βλέπε Μωυσή 4:1–2, Αβραάμ 3:22–28]. Η σκέψη να περάσουν μέσα από τη θνητότητα και να γευθούν τις απρόβλεπτες αλλαγές της επίγειας ζωής, στην οποία θα αποκτούσαν εμπειρίες μέσω δεινών, πόνου, λύπης, πειρασμού και βρασάνων, καθώς και

Η πτώση του Αδάμ και της Εύας «έφερε πόνο, έφερε λύπη, έφερε θάνατο, αλλά... έφερε ευλογίες επίσης».

τις απολαύσεις της ζωής σε αυτήν την άχαρη ύπαρξη και μετά, αν ήσαν πιστοί, να περάσουν μέσω της αναστάσεως στην αιώνια ζωή στο βασίλειο του Θεού, για να γίνουν σαν εκείνον [βλέπε Ιωάννου Α΄ 3:2], τους γέμισε με το πνεύμα της αγαλλίασης και «αλάλαξαν». [Βλέπε Ιώβ 38:4–7.] Την εμπειρία και τη γνώση που θα αποκτούσαν σε αυτήν τη θνητή ζωή, δεν μπορούσαν να την λάβουν με κανέναν άλλον τρόπο και η λήψη ενός υλικού σώματος ήταν ουσιώδης για την υπερύψωσή τους.⁵

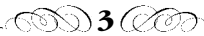
2

Η πτώση του Αδάμ και της Εύας ήταν μέρος του σχεδίου του Επουράνιου Πατέρα.

Το σχέδιο σωτηρίας ή ο κώδικας νόμων που είναι γνωστός ως το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, υιοθετήθηκε στους ουρανοί, προτού θεμελιωθεί ο κόσμος. Ορίστηκε εκεί ότι θα ερχόταν ο Αδάμ, ο πατέρας μας, σε αυτήν τη γη και θα στεκόταν στην κεφαλή όλης της ανθρώπινης οικογένειας. Ήταν μέρος αυτού του μεγάλου σχεδίου, ότι θα έπρεπε να φάει τον απαγορευμένο καρπό και να πέσει, φέρνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο δεινά και θάνατο στον κόσμο, ακόμη για το έσχατο καλό των παιδιών του.⁶

Η πτώση ήταν ουσιώδες μέρος της θνητής δοκιμαστικής περιόδου του ανθρώπου. ...Αν δεν είχαν φάει ο Αδάμ και η Εύα, δεν θα είχαν λάβει το μέγα δώρο της θνητότητας. Επιπλέον, δεν θα είχαν απογόνους και η μεγάλη εντολή δοθείσα σε αυτούς από τον Κύριο, δεν θα είχε εκπληρωθεί.⁷

Η πτώση του Αδάμ πραγματοποίησε όλες τις μεταπτώσεις της θνητότητας. Έφερε πόνο, έφερε λύπη, έφερε θάνατο, αλλά δεν πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός ότι έφερε ευλογίες επίσης. ...Έφερε τις ευλογίες της γνώσεως και της κατανόησης και της θνητής ζωής.⁸

Ο Ιησούς Χριστός προσφέρθηκε ως θυσία, για να μας σώσει από την πτώση και από τις αμαρτίες μας.

Οι παραβάσεις του Αδάμ έφεραν αυτούς τους δύο θανάτους, τον πνευματικό και τον υλικό—να αποβληθεί ο άνθρωπος από την παρουσία του Θεού και να γίνει θνητός και ευάλωτος σε όλα τα δεινά της σάρκας. Προκειμένου να επιστρέψει, έπρεπε να υπάρχει επανόρθωση του παραβιασμένου νόμου. Το απαιτούσε η δικαιοσύνη.⁹

Είναι φυσικότατο και δίκαιο αυτός που διαπράττει το λάθος να πληρώνει την ποινή—να εξιλεωθεί για τις ανάρμοστες πράξεις του. Συνεπώς, όταν ο Αδάμ ήταν παραβάτης του νόμου, η δικαιοσύνη απαιτούσε να λογοδοτήσει εκείνος και κανένας άλλος για την αμαρτία και να πληρώσει την ποινή με τη ζωή του. Όμως, ο Αδάμ, παραβαίνοντας τον νόμο, έγινε ο ίδιος το άτομο που υπέφερε από την κατάρρα και, όντας κάτω από την κατάρρα δεν μπορούσε να εξιλεωθεί ή να αναιρέσει ό,τι είχε κάνει. Ούτε μπορούσαν τα παιδιά του, διότι ήσαν επίσης κάτω από την κατάρρα και απαιτείτο κάποιος που δεν υπέφερε από την κατάρρα να εξιλεωθεί για εκείνη την αρχική αμαρτία. Επιπλέον, εφόσον ήμαστε όλοι κάτω από την κατάρρα, ούτε εμείς είχαμε τη δύναμη να εξιλεθούμε για τις ατομικές μας αμαρτίες. Συνεπώς, κατέστη απαραίτητο να στείλει ο Πατέρας τον Μονογενή Υιό του, ο οποίος ήταν ελεύθερος από αμαρτίες, να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες μας καθώς και για την παράβαση του Αδάμ, πράγμα που η δικαιοσύνη απαιτούσε να γίνει. Άρα, προσφέρθηκε να γίνει θυσία για τις αμαρτίες και,

μέσω του θανάτου του επάνω στον σταυρό, πήρε επάνω του τόσο την παράβαση του Αδάμ όσο και τις ατομικές μας αμαρτίες και, κατ' αυτόν τον τρόπο, λυτρώνοντάς μας από την πτώση και από τις αμαρτίες μας υπό την προϋπόθεση της μετάνοιας.¹⁰

Είναι καθήκον μας να διδάσκουμε για την αποστολή του Ιησού Χριστού. Γιατί ήλθε; Τι έκανε για εμάς; Πώς έχουμε επωφεληθεί; Τι του κόστισε να το κάνει; Επειδή του κόστισε τη ζωή του, ναι, περισσότερο από τη ζωή του! Τι έκανε εκτός του ότι άφησε άλλους να τον καρφώσουν επάνω στον σταυρό; Γιατί τον κάρφωσαν εκεί; Τον κάρφωσαν εκεί, ώστε να χυθεί το αίμα του, προκειμένου να μας λυτρώσει από αυτήν τη φοβερότατη ποινή που θα μπορούσε ποτέ να έλθει, την εξορία από την παρουσία του Θεού. Πέθανε επάνω στον σταυρό για να μας επαναφέρει, ώστε να ενωθεί εκ νέου το σώμα με το πνεύμα μας. Μας έδωσε αυτό το προνόμιο. Αν πιστεύουμε μόνον σε εκείνον και τηρούμε τις εντολές του, πέθανε για εμάς ώστε να μπορέσουμε να λάβουμε άφεση των αμαρτιών μας και να μην κληθούμε να πληρώσουμε την ποινή. Εκείνος πλήρωσε το τίμημα...

...Κανέναν δεν μπορούσε να κάνει ό,τι έκανε εκείνος για εμάς. Δεν έπρεπε να πεθάνει, μπορούσε να είχε αρνηθεί. Το έκανε εθελουσίως. Το έκανε, επειδή ήταν μια εντολή από τον Πατέρα του. Ήξερε ποια επρόκειτο να είναι τα Πάθη. Και όμως, χάριν της αγάπης του για εμάς, ήταν πρόθυμος να το κάνει...

Το σφυροκόπημα των καρφιών στα χέρια του και στα πόδια του Σωτήρος ήταν το ελάχιστο μέρος των Παθών του. Συνηθίζουμε, νομίζω, να θεωρούμε ή να νομίζουμε ότι τα μεγάλα Πάθη του ήταν το ότι τον κάρφωσαν στον σταυρό και τον άφησαν να κρέμεται εκεί. Λοιπόν, αυτή ήταν μία περίοδος στην ιστορία του κόσμου κατά την οποία χιλιάδες ανδρών υπέφεραν κατ' αυτόν τον τρόπο. Επομένως, τα Πάθη του, όσον αφορά σε αυτά, δεν ήταν περισσότερα από τα πάθη άλλων ανδρών που σταυρώθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο. Τότε ποια ήταν τα μεγάλα Πάθη του; Εύχομαι να μπορούσαμε να εντυπώσουμε αυτό το γεγονός στον νου κάθε μέλους αυτής της Εκκλησίας: τα μεγάλα Πάθη Του συνέβησαν προτού πάει στον σταυρό. Ήταν στον κήπο της Γεθσημανή, έτσι μας λένε οι γραφές, που αίμα κυλούσε από κάθε πόρο του σώματός του και στην ύστατη αγωνία της ψυχής του,

κραύγασε στον Πατέρα του. Δεν ήσαν τα καρφιά που σφυροκοπήθηκαν στα χέρια και τα πόδια του. Τώρα μη με ρωτάτε πώς έγινε αυτό, επειδή δεν γνωρίζω. Κανείς δεν γνωρίζει. Αυτό που ξέρουμε μόνο είναι ότι κατά κάποιον τρόπο πήρε επάνω του την ακραία ποινή. Πήρε επάνω του τις παραβάσεις μας και πλήρωσε το τίμημα, ένα τίμημα βασάνου.

Σκεφθείτε τον Σωτήρα να φέρει το συνδυασμένο φορτίο κάθε ατόμου—να βασανίζεται—με κάποιον τρόπο που λέω ότι δεν καταλαβαίνω· απλώς δέχομαι—πράγμα που τον έκανε να υποφέρει από αγωνία με πόνο, εν συγκρίσει με το οποίο το σφυροκόπημα των καρφίων στα χέρια και τα πόδια του ήταν πολύ λίγο. Αναφώνησε στην οδύνη Του, προς τον Πατέρα Του: «Αν είναι δυνατόν να παρέλθει από μένα τούτο το ποτήρι!» και δεν μπορούσε να παρέλθει [βλέπε Κατά Ματθαίον 26:42, Κατά Μάρκον 14:36, Κατά Λουκάν 22:42]. Επιτρέψτε μου να σας διαβάσω δυο λόγια εδώ απ' αυτά που λέει ο Κύριος σε σχέση με αυτό:

«Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν.

»Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ.

»Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, τον Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα—και ήθελα να μπορούσα να μην πιω το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσω—

»Παρ' όλα αυτά, ως είναι δοξασμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων» [Δ&Δ 19:16–19.]

Όταν το διαβάζω αυτό, με κάνει να νιώθω ταπεινοφροσύνη. Η αγάπη Του για την ανθρωπότητα, για τον κόσμο, ήταν τόσο μεγάλη που ήταν πρόθυμος να φέρει το φορτίο που κανείς θνητός δεν μπορούσε να φέρει και να πληρώσει ένα τρομερό τίμημα που κανένα άλλο άτομο δεν θα μπορούσε να είχε πληρώσει, ούτως ώστε να μπορέσουμε να διασωθούμε.¹¹

Ο Υιός του Θεού [είπε]: «Θα πάω κάτω και θα πληρώσω το τίμημα. Θα γίνω ο Λυτρωτής και θα λυτρώσω τους ανθρώπους από την παράβαση του Αδάμ. Θα πάρω επάνω μου τις αμαρτίες του

κόσμου και θα λυτρώσω ή θα σώσω κάθε ψυχή από τις δικές της αμαρτίες, αν μετανοήσουν».¹²

Θα δώσω ένα παράδειγμα: ένας άνθρωπος που περπατά στον δρόμο τυγχάνει να πέφτει σε έναν λάκκο τόσο βαθύ και σκοτεινό που δεν μπορεί να αναρριχηθεί μέχρι την επιφάνεια και να αποκτήσει εκ νέου την ελευθερία του. Πώς μπορεί να σωθεί από τη δύσκολη θέση του; Όχι από προσπάθειες από μέρους του, διότι δεν υπάρχει μέσον διαφυγής στον λάκκο. Καλεί για βοήθεια και κάποια ευγενής διατεθειμένη ψυχή, ακούγοντας τις κραυγές του για αρωγή, σπεύδει να τον βοηθήσει και, κατεβάζοντας μία σκάλα, του δίδει το μέσον διά του οποίου μπορεί να αναρριχηθεί ξανά στην επιφάνεια της γης. Αυτή ήταν ακριβώς η κατάσταση στην οποία ο Αδάμ έθεσε εαυτόν και τους απογόνους του, όταν έφαγε τον απαγορευμένο καρπό. Όντες όλοι μέσα στον λάκκο, κανείς δεν μπορούσε να πάει στην επιφάνεια και να προσφέρει αρωγή στους άλλους. Ο λάκκος ήταν εξορία από την παρουσία του Κυρίου και υλικός θάνατος, η διάλυση του σώματος. Και αφού όλοι οι άνθρωποι θα πεθάνουν, κανείς δεν μπορούσε να παράσχει το μέσον διαφυγής.¹³

Εμφανίζεται ο Σωτήρας, ο οποίος δεν υπόκειται στον λάκκο αυτόν, και κατεβάζει τη σκάλα. Κατεβαίνει μέσα στον λάκκο και καθιστά δυνατόν για εμάς να χρησιμοποιήσουμε τη σκάλα, ώστε να διασωθούμε.¹⁴

Στην απέραντη ευσπλαχνία Του, ο Πατέρας άκουσε τις κραυγές των τέκνων του και απέστειλε τον Μονογενή Υιό Του, ο οποίος δεν υπέκειτο σε θάνατο ούτε αμαρτία, για να παράσχει το μέσον διαφυγής. Αυτό το έκανε μέσω της απέραντης εξιλεώσεώς Του και του αιωνίου Ευαγγελίου.¹⁵

Η ευγνωμοσύνη της καρδιάς μας θα πρέπει να γεμίσει μέχρι υπερχείλιση με αγάπη και υπακοή για τη μεγάλη και τρυφερή ευσπλαχνία [του Σωτήρος]. Δεν θα πρέπει να αποτύχουμε ποτέ να κάνουμε αυτό που αναμένει από εμάς να κάνουμε χάριν αυτού που έχει κάνει Εκείνος για εμάς. Μας πλήρωσε με ένα τίμημα, το τίμημα των μεγάλων Παθών του και το χύσιμο του αίματός του σε θυσία επί του σταυρού.¹⁶

«Ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός, είναι η κεντρική μορφή σε αυτό το μέγα σχέδιο της προόδου και της σωτηρίας».

4

**Οικοδομώντας επί του θεμελίου της εξιλέωσης
τού Ιησού Χριστού, κατεργαζόμαστε τη δική
μας σωτηρία κατά τη θνητότητα.**

Ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός, είναι η κεντρική μορφή σε αυτό το μέγα σχέδιο της προόδου και της σωτηρίας.¹⁷

Οικοδομώντας επί του θεμελίου της εξιλέωσης, το σχέδιο σωτηρίας αποτελείται από τα ακόλουθα:

Πρώτον, πρέπει να έχουμε πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Πρέπει να τον δεχόμαστε ως τον Υιό του Θεού. Πρέπει να θέτουμε την εμπιστοσύνη μας σε εκείνον, να βασιζόμαστε στον λόγο του και να επιθυμούμε να αποκτήσουμε τις ευλογίες, οι οποίες έρχονται με υπακοή στους νόμους του.

Δεύτερον, πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας. Πρέπει να απαρνηθούμε τον κόσμο. Πρέπει να αποφασίσουμε στην καρδιά μας, χωρίς επιφυλάξεις, ότι θα ζούμε ευσεβή και ενάρετη ζωή.

Τρίτον, πρέπει να βαπτισθούμε στο νερό, από κάποιον με την εξουσία, ο οποίος έχει τη δύναμη να δένει επάνω στη γη και να επισφραγίζει στους ουρανούς. Πρέπει, μέσω αυτής της ιεράς διατάξεως, να συνάπτουμε διαθήκη να υπηρετούμε τον Κύριο και να τηρούμε τις εντολές του.

Τέταρτον, πρέπει να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Πρέπει να αναγεννηθούμε. Πρέπει η αμαρτία και η ανομία να σβήσει από την ψυχή μας σαν με φωτιά. Πρέπει να δημιουργηθούμε εκ νέου με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Πέμπτον, πρέπει να υπομείνουμε μέχρι τέλους. Πρέπει να τηρούμε τις διαθήκες μετά τη βάπτιση. Πρέπει να εργαζόμαστε για τη σωτηρία μας με φόβο και τρόμο ενώπιον του Κυρίου. Πρέπει να ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να αποκτήσουμε τα γνωρίσματα της θεοσέβειας και να γίνουμε το είδος των ανθρώπων που μπορούν να απολαύσουν τη δόξα και τα θαύματα του σελέστιου βασιλείου.¹⁸

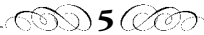
Τώρα καταθέτω μαρτυρία ότι αυτοί οι νόμοι, στους οποίους πρέπει να υπακούν οι άνθρωποι για να κερδίσουν σωτηρία και οι οποίοι αποτελούν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, έχουν αποκαλυφθεί σήμερα σε προφήτες και αποστόλους, και ότι αυτοί τώρα χορηγούνται από την εκκλησία του, την οποία έχει ιδρύσει εκ νέου επάνω στη γη.¹⁹

Είμαστε όλοι εμείς εδώ σε αυτόν τον θνητό κόσμο σε δοκιμαστική περίοδο. Εστάλημεν εδώ πρωταρχικώς για να αποκτήσουμε σκήνωμα [σώμα] για το αιώνιο πνεύμα μας. Κατά δεύτερον, για να δοκιμασθούμε με δοκιμασίες, να έχουμε βάσανα καθώς και άφθονη χαρά και ευτυχία που μπορούν να αποκτηθούν μέσω μίας ιεράς διαθήκης υπακοής στις αιώνιες αρχές του Ευαγγελίου. Η

θνητότητα, όπως πληροφόρησε ο Λεχί τα παιδιά του, είναι μία «κατάσταση δοκιμασίας». (Νεφί Β΄ 2:21.) Εδώ είναι όπου πρέπει να δοκιμασθούμε και να βιώσουμε δοκιμασίες, για να δει αν τον αγαπούμε και τον ευλαβούμαστε και είμαστε πιστοί στον Υιό του τον Αγαπητό, τον Ιησού Χριστό, έχοντας απομακρυνθεί από την παρουσία του Επουράνιου Πατέρα μας, αλλά όταν ωστόσο έχουμε λάβει οδηγίες για την οδό της αιώνιας ζωής.²⁰

Ήλθαμε εδώ να δοκιμασθούμε, βιώνοντας το κακό καθώς και το καλό. ...Ο Πατέρας έχει επιτρέψει στον Σατανά και στις δυνάμεις του να μας βάζουν σε πειρασμό, αλλά με την καθοδήγηση του Πνεύματος του Κυρίου και τις δοθείσες μέσω αποκαλύψεως εντολές, είμαστε προετοιμασμένοι να κάνουμε τη δική μας επιλογή. Αν κάνουμε κακό, έχουμε λάβει την υπόσχεση ότι θα τιμωρηθούμε. Αν κάνουμε καλό, θα λάβουμε την αιώνια ανταμοιβή της χρηστότητας.²¹

Αυτή η θνητή δοκιμαστική περίοδος [είναι] σύντομη, απλώς ένα σύντομο χρονικό διάστημα που συνδέει την αιώνια περίοδο του χρόνου που έχει περάσει με την αιώνια περίοδο του χρόνου που είναι στο μέλλον. Ωστόσο, είναι μία περίοδος τεράστιας σημασίας. ...Αυτή η ζωή είναι η πιο ζωτική περίοδος στην αιώνια ύπαρξή μας.²²

Όλοι οι άνθρωποι θα λάβουν την ευλογία της ανάστασης μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

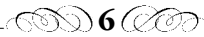
Ήλθαμε σε αυτόν τον κόσμο για να πεθάνουμε. Αυτό έγινε καταννητό προτού έλθουμε εδώ. Είναι μέρος του σχεδίου, το οποίο συζητήθηκε όλο και κανονίστηκε πολύ καιρό προτού τεθούν οι άνθρωποι επί της γης. ...Ήμαστε έτοιμοι και πρόθυμοι να κάνουμε αυτό το ταξίδι από την παρουσία του Θεού στον κόσμο των πνευμάτων προς τον θνητό κόσμο, να έλθουμε εδώ για να υποστούμε όλα όσα έχουν σχέση με αυτήν τη ζωή, τις απολαύσεις της και τις λύπες της, και να πεθάνουμε. Και ο θάνατος είναι εξίσου ουσιώδης όσο είναι η γέννηση.²³

Ο σωματικός θάνατος ή ο θάνατος του θνητού ανθρώπου δεν είναι ο μόνιμος αποχωρισμός του πνεύματος και του σκηνώματος τής σάρκας, παρά το γεγονός ότι το σώμα επιστρέφει στα

στοιχεία εξ' ων συνετέθη, αλλά είναι μόνον ο παροδικός αποχωρισμός που θα παύσει κατά την ημέρα της αναστάσεως, όταν το σώμα θα κληθεί από το χώμα για να ζήσει εκ νέου ελεγχόμενο από το πνεύμα. Αυτή η ευλογία έρχεται σε όλους τους ανθρώπους μέσω της εξιλέωσης του Χριστού, ασχέτως της καλοσύνης ή της ανομίας τους, ενώ ήσαν στη θνητότητα. Ο Παύλος είπε ότι θα πρέπει να υπάρξει ανάσταση τόσο των δικαίων όσο και των αδίκων (Πράξεις 24:15) και ο Σωτήρας είπε ότι όλοι ήσαν στον τάφο τους, θα ακούσουν τη φωνή του και θα εγερθούν «εκείνοι που έπραξαν τα αγαθά, σε ανάσταση ζωής· εκείνοι δε που έπραξαν τα φαύλα, σε ανάσταση κρίσης» (Κατά Ιωάννην 5:29).²⁴

Κάθε σημαντικό μέρος κάθε σώματος θα αποκατασταθεί στην κανονική του θέση πάλι κατά την ανάσταση, άσχετα τι μπορεί να έπαθε το σώμα μετά τον θάνατο. Αν κήκε στη φωτιά, αν φαγήθηκε από καρχαρίες, ό,τι και αν έγινε. Κάθε σημαντικό μέρος αυτού θα αποκατασταθεί στην κανονική του θέση.²⁵

Τα πνεύματα δεν μπορούν να τελειοποιηθούν χωρίς το σώμα από σάρκα και οστά. Αυτό το σώμα και το πνεύμα του γίνονται αθάνατα και αποκτούν τις ευλογίες της σωτηρίας μέσω της αναστάσεως. Μετά την ανάσταση δεν μπορεί να υπάρξει κανένας αποχωρισμός, σώμα και πνεύμα γίνονται αναπόσπαστα συνδεδεμένα, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να λάβει πληρότητα αγαλλίασης. Με κανέναν άλλον τρόπο, εκτός από αυτόν της γεννήσεως σε αυτήν τη ζωή και της αναστάσεως, δεν μπορούν τα πνεύματα να γίνουν σαν τον αιώνιο Πατέρα μας.²⁶

Οι πιστοί θα κληρονομήσουν αιώνια ζωή με την οικογένειά τους στην παρουσία του Επουράνιου Πατέρα.

Ορισμένοι άνθρωποι κληρονομούν πλούτη μέσα από την εργατικότητα του πατέρα τους. Ορισμένοι άνθρωποι κληρονομούν επίγειους θρόνους, δύναμη και θέση, ανάμεσα στους συνανθρώπους τους. Ορισμένοι επιζητούν να αποκτήσουν επίγεια γνώση και φήμη, χρησιμοποιώντας τις δικές τους προσπάθειες και επιμονή, αλλά υπάρχει μία κληρονομία που αξίζει περισσότερο απ' όλα: είναι η κληρονομία της αιώνιας υπερύψωσης.

Οι γραφές λένε ότι η αιώνια ζωή—που είναι η ζωή που έχει ο Αιώνιος Πατέρας μας και ο Υιός του, Ιησούς Χριστός,—είναι το ανώτερο από όλα τα δώρα του Θεού [βλέπε Δ&Δ 14:7]. Θα το λάβουν μόνον όσοι έχουν καθαρισθεί από κάθε αμαρτία. Υπάρχει η υπόσχεση σε αυτούς «οι οποίοι νικούν με την πίστη, και σφραγίζονται από το Άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης, το οποίο ο Πατέρας εκχύνει επάνω σε όλους εκείνους όσοι είναι δίκαιοι και αληθινοί. Αυτοί είναι εκείνοι που αποτελούν την εκκλησία του Πρωτογενούς. Αυτοί είναι εκείνοι στα χέρια των οποίων ο Πατέρας έχει δώσει τα πάντα». [Δ&Δ 76:53–55. Βλέπε, επίσης, εδάφιο 52.]²⁷

Αυτό το σχέδιο σωτηρίας είναι επικεντρωμένο στην οικογένεια. ... Έχει σχεδιασθεί να μας δώσει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε τις δικές μας αιώνιες οικογενειακές μονάδες.²⁸

Όσοι λάβουν την υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο, θα έχουν «συνέχιση των απογόνων στον αιώνα του αιώνα». Θα ζουν σε οικογενειακή σχέση.²⁹

Έχουμε διδαχθεί στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού ότι η οικογενειακή οργάνωση --όσον αφορά στη σελέστια υπερύψωση-- μία πλήρης οργάνωση, μία οργάνωση συνδεδεμένη από τον πατέρα, τη μητέρα και τα παιδιά μίας γενεάς στον πατέρα, τη μητέρα και τα παιδιά της επόμενης γενεάς και κατ' αυτόν τον τρόπο διευρύνοντας και εκτείνοντας ως τη συντέλεια του αιώνα.³⁰

Αυτές οι ένδοξες ευλογίες της αιώνιας κληρονομίας... δεν έρχονται παρά μόνον μέσω προθυμίας να τηρούμε τις εντολές και ακόμη και να υποφέρουμε με τον Χριστό, αν παραστεί ανάγκη. Με άλλα λόγια, οι υποψήφιοι της αιώνιας ζωής—του ανώτερου από τα δώρα του Θεού—αναμένεται να θέσουν τα πάντα που έχουν επάνω στον βωμό, αν τους ζητηθεί, επειδή και αν ακόμη κάνουν όλα αυτά, και αν τους ζητηθεί να θυσιάσουν τη ζωή τους για τον σκοπό του, ποτέ δεν θα μπορέσουν να τον ξεπληρώσουν για τις άφθονες ευλογίες, οι οποίες λαμβάνονται και για τις οποίες υπάρχει υπόσχεση βάσει υπακοής στους νόμους και τις εντολές του.³¹

Όταν βγούμε από τον κόσμο και λάβουμε το Ευαγγέλιο στην πληρότητά του, είμαστε υποψήφιοι της σελέστιας δόξας· όχι, είμαστε κάτι περισσότερο από υποψήφιοι, αν είμαστε πιστοί, διότι

ο Κύριος μάς έχει δώσει τη διαβεβαίωση ότι μέσω της πίστης μας, θα εισέλθουμε στο σελέστιο βασίλειο...

...Ας ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να είμαστε βέβαιοι για την κληρονομιά μας και έτσι θα μάθουμε, μέσα από τη ζωή που ζούμε, ότι θα εισέλθουμε στην παρουσία Του και θα κατοικήσουμε μαζί Του, λαμβάνοντας την πληρότητα των ευλογιών για τις οποίες υπάρχει υπόσχεση. Ποιος ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών θα αρκестεί με οτιδήποτε λιγότερο από την πληρότητα της σωτηρίας για την οποία υπάρχει υπόσχεση σε εμάς; ...Είναι απαραίτητο με την ταπεινότητά μας και με πνεύμα μετάνοιας να εξακολουθήσουμε, τηρώντας τις εντολές μέχρι τέλους, επειδή η ελπίδα και ο στόχος μας είναι η αιώνια ζωή και αυτή είναι η ζωή στην παρουσία του Πατέρα και του Υιού. «Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή», είπε ο Κύριος, «το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό». [Κατά Ιωάννην 17:3.]³²

Στέκομαι τώρα, σε αυτό που θα μπορούσα να αποκαλέσω λυκόφως της ζωής, έχοντας συνειδητοποιήσει ότι μία όχι και πολύ μακρινή ημέρα θα κληθώ να δώσω έναν απολογισμό της θνητής επιστασίας μου...

Είμαι βέβαιος ότι όλοι αγαπούμε τον Κύριο. Ξέρω ότι Εκείνος ζει και προσδοκώ εκείνη την ημέρα κατά την οποίαν θα δω το πρόσωπό του και ελπίζω να ακούσω τη φωνή του να μου λέει: «Ελάτε, οι ευλογημένοι τού Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία, που είναι ετοιμασμένη σε σας από τη δημιουργία τού κόσμου». (Κατά Ματθαίον 25:34.)

Και προσεύχομαι ώστε να είναι η ευτυχής εμπειρία όλων ημών, εν ευθέτω χρόνω.³³

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάζετε την καταχώριση ημερολογίου στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», σκεφθείτε μια φορά κατά την οποία βρήκατε παρηγοριά στη μαρτυρία σας για το σχέδιο σωτηρίας. Πώς θα μπορούσατε να βοηθήσετε ένα μέλος της οικογένειάς ή έναν φίλο να λάβει τέτοια παρηγοριά;

- Πώς μπορούν οι διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ σχετικά με το συμβούλιο στους ουρανοί να μας βοηθήσουν, όταν αντιμετωπίζουμε δοκιμασίες; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι «δεν πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός ότι [η πτώση του Αδάμ και της Εύας] έφερε ευλογίες» (τμήμα 2). Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό να θυμόμαστε αυτήν την αλήθεια; Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έχετε λάβει ως αποτέλεσμα της πτώσης;
- Στο τμήμα 3, πώς σχετίζεται με τη ζωή μας το παράδειγμα του Προέδρου Σμιθ για τον άνδρα που πέφτει μέσα σε έναν λάκκο; Συλλογισθείτε πώς σας διέσωσε ο Σωτήρας μέσω της εξιλέωσής Του.
- Τι υποδηλούν τα λόγια του Προέδρου Σμιθ στο τμήμα 4 σχετικά με τον σκοπό της ζωής μας επάνω στη γη; Τι μας έχει δώσει ο Κύριος, για να μας βοηθήσει να περάσουμε με ασφάλεια αυτόν τον χρόνο δοκιμασίας;
- Πώς θα μπορούσατε να βοηθήσετε κάποιον να καταλάβει τη δήλωση του Προέδρου Σμιθ στο τμήμα 5 ότι «ο θάνατος είναι εξίσου ουσιώδης όσο η γέννηση»; Πώς έχει επηρεάσει τη ζωή σας η διδαχή της αναστάσεως;
- Με ποιους τρόπους είναι διαφορετικά τα επίγεια πλούτη από την «αιώνια κληρονομία» που μπορούμε να λάβουμε μέσω του σχεδίου σωτηρίας; (Βλέπε τμήμα 6.) Πώς μπορεί η κατανόησή μας για τις διαφορές αυτές να μας βοηθήσει στην προετοιμασία μας για την αιώνια ζωή;

Σχετικές γραφές

Ιώβ 38:4–7, Νεφί Β΄ 2:15–29, 9:5–27, Άλμα 12:20–35, Δ&Δ 19:16–19, Μωυσή 5:10–12

Βοήθεια διδασκαλίας

«Για να μας βοηθήσει να διδάσκουμε από τις γραφές και τα λόγια των προφητών των τελευταίων ημερών, η Εκκλησία έχει παραγάγει εγχειρίδια μαθημάτων και άλλο υλικό. Δεν υπάρχει ιδιαίτερη ανάγκη για σχόλια ή άλλο υλικό παραπομπών» (*Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching* [1999], 52).

Σημειώσεις

1. Στο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 117–18.
2. “To the Saints in Great Britain,” *Ensign*, Σεπτ. 1971, 4.
3. Στο “Pres. Smith Tells of Parents’ Duty,” *Church News*, 3 Απριλίου 1971, 10.
4. Ομιλία στο Ινστιτούτο Θρησκείας του Λόγκαν της Γιούτας, 10 Ιανουαρίου 1971, 3. Ανέκδοτο χειρόγραφο.
5. “Is Man Immortal?” *Improvement Era*, Φεβρ. 1916, 318. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Bruce R. McConkie, 3 τόμοι (1954–56), 1:58.
6. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal* (1957), 65–66.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1966, 59.
8. “Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation,” *Deseret News*, Τμήμα της Εκκλησίας, 22 Απριλίου 1939, 3. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:115.
9. “The Atonement,” *Deseret News*, Τμήμα της Εκκλησίας, 2 Μαρτίου 1935, 7. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:122.
10. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal*, 79–80.
11. *Seek Ye Earnestly*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ τον νεότερο (1970), 118–20.
12. “Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation,” 5. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:123.
13. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal*, 80–81.
14. “Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation,” 5. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:123.
15. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal*, 81.
16. “Purpose and Value of Mortal Probation,” *Deseret News*, Τμήμα της Εκκλησίας, 12 Ιουνίου 1949, 21. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:132.
17. Ομιλία στο Ινστιτούτο Θρησκείας του Λόγκαν της Γιούτας, 10 Ιανουαρίου 1971, 3. Ανέκδοτο χειρόγραφο.
18. “The Plan of Salvation,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1971, 5.
19. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, Δεκ. 1971, 26.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1965, 11.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1964, 107–8.
22. “Purpose and Value of Mortal Probation,” 21. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:69.
23. Στο “Services for Miss Nell Sumsion,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιαν. 1938, 10–11.
24. “What Is Spiritual Death?” *Improvement Era*, Ιαν. 1918, 191–92. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:216–17.
25. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ τον νεότερο, 5 τόμοι (1957–66), 5:103. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε.
26. “The Law of Chastity,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1931, 643. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:85–86.
27. *The Way to Perfection* (1931), 21–22.
28. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 Ιανουαρίου 1971), 2.
29. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 2:287. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε.
30. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 26. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:175.
31. *The Way to Perfection*, 23.
32. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 61–62.
33. “Let the Spirit of Oneness Prevail,” *Ensign*, Δεκ. 1971, 136.

*«Το Ευαγγέλιο επικεντρώνεται στην οικογένεια·
πρέπει να το ζούμε στην οικογένεια».*

Ενδυναμώνοντας και διατηρώντας την οικογένεια

*«Είναι το θέλημα του Κυρίου να ενδυναμώνουμε
και να διατηρούμε την οικογενειακή μονάδα».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δήλωσε: «Η οικογένεια είναι η πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό ή στην αιωνιότητα».¹ Πουθενά δεν το δίδαξε αυτό πιο ξεκάθαρα παρά στο δικό του σπίτι, θέτοντας το παράδειγμα ως στοργικού συζύγου, πατέρα και παππού. Παρά το πολυάσχολο πρόγραμμά του ως Αποστόλου, πάντοτε εύρισκε χρόνο για την οικογένειά του «αποζημιώνοντας για τις ημέρες που ήταν μακριά, δείχνοντάς τους παραπάνω αγάπη, όταν ήταν μαζί τους».²

Η δεύτερη σύζυγος του Προέδρου Σμιθ, Έθελ, ερωτήθηκε κάποτε: «Θα μας πείτε κάτι για τον άνδρα που γνωρίζετε;» Καλώς πληροφορημένη ότι πολλά μέλη της Εκκλησίας έβλεπαν τον σύζυγό της ως υπερβολικά αυστηρό, απήντησε:

«Μου ζητείτε να σας πω για τον άνδρα που γνωρίζω. Έχω συχνά σκεφθεί ότι όταν φεύγει, οι άνθρωποι θα λένε: 'Είναι ένας πολύ καλός άνδρας, ειλικρινής, που συμμορφώνεται με τη διδασχή, κ.τ.λ.' Θα μιλούν γι' αυτόν όπως τον γνωρίζει το κοινό, αλλά ο άνδρας που έχουν στον νου είναι πολύ διαφορετικός από τον άνδρα που εγώ γνωρίζω. Ο άνδρας που γνωρίζω είναι ένας καλοσυνάτος, στοργικός σύζυγος και πατέρας του οποίου η μεγαλύτερη φιλοδοξία στη ζωή είναι να κάνει την οικογένειά του ευτυχισμένη, ξεχνώντας τις προσωπικές του επιθυμίες στην προσπάθειά του να το κάνει αυτό. Είναι ο άνδρας που βοηθά τα παιδιά μας να κοιμηθούν όταν είναι αναστατωμένα ή ανήσυχια, που λέει νανουριστικά παραμύθια στα μικρά, που δεν κουράζεται ποτέ πολύ

ούτε είναι απησχολημένος να καθίσει αργά τη νύκτα ούτε να σηκωθεί νωρίς το πρωί, για να βοηθήσει μεγαλύτερα παιδιά να λύσουν πολύπλοκα σχολικά προβλήματα. Όταν κάποιο μέλος της οικογένειας αρρωστήσει, ο άνδρας που γνωρίζω φυλάει τον άρρωστο και τον φροντίζει. Ο πατέρας τους είναι αυτός που φωνάζουν, αισθανόμενα ότι η παρουσία του θα τα θεραπεύσει. Είναι τα χέρια του που δένουν τις πληγές, οι βραχίονές του που δίδουν θάρρος σε αυτόν που υποφέρει, η φωνή του που τα διορθώνει όταν κάνουν λάθη, έως ότου επιθυμούν να κάνουν αυτό που θα τα κάνει ευτυχισμένα...

«Ο άνδρας που γνωρίζω είναι ανιδιοτελής, δεν παραπονείται, αβρός, ευγενικός, συμπονετικός, κάνοντας τα πάντα που μπορεί, για να κάνει τη ζωή πολύ χαρούμενη για τα αγαπημένα του πρόσωπα. Αυτός είναι ο άνδρας που γνωρίζω εγώ».³

Τα παιδιά του Προέδρου Σμιθ μοιράστηκαν παραδείγματα για τις προσπάθειές του να ενδυναμώσει και να διατηρήσει την οικογένειά του και να «κάνει τη ζωή πολύ χαρούμενη» γι' αυτά. Σε μία βιογραφία του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, οι συγγραφείς Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και ο Τζων Στιούαρτ περιέλαβαν την ακόλουθη ανάμνηση: «Τα παιδιά του ήσαν πολύ ευτυχισμένα, όταν έβλεπαν τον μπαμπά να φορεί μια ποδιά και να αρχίζει να ψήνει πολλές πίτες. Το μίγμα σταφίδων, μήλων και καρυκευμάτων ήταν ένα από τα αγαπημένα του. Έκανε τη δική του γέμιση αυτού του μίγματος. Όμως, έκανε επίσης άλλες πίτες: μήλο, κεράσι, ροδάκινο και κολοκύθα. Οι προσπάθειές του να κάνει πίτες έγιναν οικογενειακό σχέδιο καθώς τα παιδιά στέλνονταν σε διάφορα μέρη του σπιτιού για να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα εργαλεία και υλικά. Η υπέροχη μυρωδιά από τις πίτες που ψήνονταν στον μεγάλο φούρνο έκανε ευτυχισμένη την οικογένεια, ενώ ανυπομονούσαν να φάνε. Τις ήλεγχε προσεκτικά καθώς ψήνονταν, ούτως ώστε να μη βγουν ούτε πάρα πολύ νωρίς ούτε πάρα πολύ αργά. Εντωμεταξύ, η Έθελ ανάδευε μια ποσότητα σπιτικού παγωτού και τα παιδιά με τη σειρά γύριζαν τη μανιβέλα της παγωτομηχανής».⁴

Ο Ντάγκλας Σμιθ είπε ότι εκείνος και ο πατέρας του είχαν μια «σπουδαία σχέση». Ανέφερε παραδείγματα δραστηριοτήτων που απολάμβαναν μαζί: «Πυγμαχούσαμε περιστασιακά ή τουλάχιστον κάναμε ότι πυγμαχούσαμε. Είχα πάρα πολύ σεβασμό για να τον

χτυπήσω και εκείνος είχε πάρα πολύ αγάπη για να με χτυπήσει. ... Ήταν λίγο-πολύ σκιαμαχία. Παίζαμε σκάκι και χαιρόμουν όταν μπορούσα να τον νικήσω. Τώρα ανατρέχω στο παρελθόν και νιώθω ότι ίσως ήταν κανονισμένο από πριν».⁵

Η Αμέλια Σμιθ ΜακΚόνκι θυμήθηκε: «Σχεδόν είχε πλάκα να είσαι άρρωστος καθώς εκείνος μας έδιδε πολύ ειδική προσοχή. ... Μας διασκεδάζε, παίζοντας καλή μουσική στον παλαιό φωνογράφο του Έντισον. Για να μας ψυχαγωγήσει, χόρευε με τη μουσική ή βάδιζε σε όλο το δωμάτιο και μέχρι που προσπαθούσε να τραγουδήσει. ... Μας έφερνε όμορφα, μεγάλα, γλυκά πορτοκάλια και καθόταν στο κρεβάτι για να τα ξεφλουδίσει και μετά μας έδιδε ένα κομμάτι τη φορά. Μας έλεγε ιστορίες για την παιδική του ηλικία ή πώς ο πατέρας του τον φρόντιζε, όταν ήταν εκείνος άρρωστος. Αν ήταν κατάλληλο, μας έδιδε μία ευλογία».⁶ Η Αμέλια απεκάλυψε επίσης τη μέθοδο του πατέρα της να πειθαρχεί τα παιδιά του: «Αν κάποιος από εμάς έπρεπε να διορθωθεί για κάποια απρεπή συμπεριφορά, απλώς έβαζε τα χέρια του επάνω στους ώμους μας και κοιτάζοντας στα μάτια μας με πληγωμένο βλέμμα, έλεγε: 'Εύχομαι τα παιδάκια μου να είναι καλά'. Καμία ξυλιά ούτε άλλη τιμωρία δεν θα μπορούσε ποτέ να είναι πιο αποτελεσματική».⁷

Η αγάπη και η φροντίδα του Προέδρου Σμιθ για τα παιδιά του ίσχυε επίσης για τα εγγόνια του. Ο εγγονός του Χόιτ Μπρούστερ, ο νεότερος, είπε για μια φορά όπου ως ιεραπόστολος στις Κάτω Χώρες, του επιτράπη να παρευρεθεί στην αφιέρωση του Ναού στο Λονδίνο της Αγγλίας το 1958. Καθώς εκείνος και άλλοι ιεραπόστολοι εισέρχονταν στην αίθουσα συναθροίσεων, ο παππούς του τον είδε. Ο Χόιτ ενθυμήθηκε αργότερα: «Χωρίς να διστάσει ούτε μια στιγμή, πήδηξε από την καρέκλα του και άνοιξε τα χέρια του, κάνοντάς μου νεύμα προς εκείνον. Εκείνη τη στιγμή δεν έβλεπα τον Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Δώδεκα Αποστόλων... αλλά έναν παππού, ο οποίος έβλεπε ένα από τα εγγόνια του για το οποίο είχε μεγάλη αγάπη. Δεν δίστασα να αφήσω την ομάδα μου και να σπεύσω στο βήμα, όπου με αγκάλιασε και με φίλησε μπροστά σε ολόκληρη την επίσημη συνάθροιση. Αυτή για εμένα ήταν μία από τις πιο ιερές και αξιομνημόνευτες στιγμές της ζωής μου».⁸

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

1

Η οικογένεια είναι η πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό ή στην αιωνιότητα.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω πόσο σημαντική είναι η οικογενειακή μονάδα στο γενικό σχέδιο του Πατέρα μας στους ουρανοί. Στην πραγματικότητα, η οργάνωση της Εκκλησίας υπάρχει για να βοηθά την οικογένεια και τα μέλη της στην επίτευξη της υπερυψώσεως.

Η οικογενειακή μονάδα και η οικογενειακή δέσμευση στο Ευαγγέλιο είναι τόσο σημαντικές που ο εναντίος έχει στρέψει μέγα μέρος της προσοχής του στην καταστροφή των οικογενειών στην κοινωνία μας. Υπάρχει επίθεση από κάθε πλευρά επί της βασικής ακεραιότητας της οικογένειας που είναι το θεμέλιο αυτού που είναι καλό και ευγενές στη ζωή. ...Οι νόμοι που είναι ολοένα πιο χαλαροί για την άμβλωση σε όλον τον κόσμο υποδηλούν την υπάρχουσα περιφρόνηση για την ιερότητα της ζωής. Οι οικογένειες διαλύονται από την αυξανόμενη χρήση ναρκωτικών και παράνομων χημικών ουσιών και από την κατάχρηση νομίμων φαρμάκων. Η περιφρόνηση για άτομα με εξουσία από ολοένα και περισσότερους ανθρώπους συνήθως αρχίζει με την έλλειψη σεβασμού και υπακοής στο σπίτι...

Καθώς οι δυνάμεις του κακού επιτίθενται στο άτομο, καταστρέφοντας τις οικογενειακές του ρίζες, είναι κρίσιμο οι γονείς Άγιοι των Τελευταίων Ημερών να διατηρήσουν και να ενδυναμώσουν την οικογένεια. Πιθανώς να υπάρχουν λίγα πολύ δυνατά άτομα που μπορούν να επιβιώσουν χωρίς την υποστήριξη της οικογένειας, αλλά οι περισσότεροι από εμάς χρειαζόμαστε την αγάπη, τη διδασκαλία και την αποδοχή που προέρχεται από αυτούς που ενδιαφέρονται βαθιά.⁹

Υπάρχουν ορισμένες παλαιές αλήθειες που θα είναι αλήθειες όσο ο κόσμος κρατεί και τις οποίες καμία πρόοδος δεν μπορεί να αλλάξει. Μία εξ αυτών είναι ότι η οικογένεια (η οργάνωση που αποτελείται από πατέρα, μητέρα και παιδιά) είναι το θεμέλιο των πάντων στην Εκκλησία. Μία άλλη, ότι οι αμαρτίες εναντίον της αγνής και υγιούς οικογενειακής ζωής είναι αυτές που, απ' όλες

«Η οργάνωση της Εκκλησίας υπάρχει για να βοηθά την οικογένεια και τα μέλη της στην επίτευξη της υπερωφέσεως».

τις άλλες, είναι σίγουρο ότι στο τέλος θα έχουν τις πιο σοβαρές συνέπειες στα έθνη στα οποία λαμβάνουν χώρα...

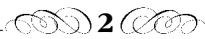
Το πώς διευθύνεται μια οικογένεια είναι κατά πολύ σημαντικότερο από την απασχόληση ενός ατόμου ή πόσο πλούσιο είναι. Όλα τα άλλα είναι ελάχιστος συντέπιας όσο υπάρχουν αληθινά σπιτικά και όσο αυτοί που απαρτίζουν αυτά τα σπιτικά κάνουν το καθήκον τους ο ένας προς τον άλλον.¹⁰

Δεν υπάρχει υποκατάστατο για το ενάρετο σπιτικό. Αυτό μπορεί να μη λαμβάνεται υπ' όψιν στον κόσμο, αλλά λαμβάνεται και θα πρέπει να λαμβάνεται στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Η οικογένεια είναι η μονάδα στη βασιλεία του Θεού.¹¹

Η οικογένεια είναι η πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό ή στην αιωνιότητα. ...Είναι το θέλημα του Κυρίου να

ενδυναμώνουμε και να διατηρούμε την οικογενειακή μονάδα. Παρακαλούμε τους πατέρες να λάβουν τη δικαιοματική θέση τους ως κεφαλής του σπιτιού. Ζητούμε από τις μητέρες να υποστηρίξουν τον σύζυγό τους και να είναι παραδείγματα στα παιδιά τους.¹²

Το Ευαγγέλιο επικεντρώνεται στην οικογένεια· πρέπει να το ζούμε στην οικογένεια. Εδώ λαμβάνουμε τη μεγαλύτερη και σπουδαιότερη εκπαίδευσή μας καθώς επιζητούμε να δημιουργήσουμε για εμάς αιώνιες οικογενειακές μονάδες κατά το πρότυπο της οικογένειας του Θεού Πατέρα μας.¹³

Ο Κύριος θεσμοθέτησε την οικογένεια να διαρκεί αιωνίως.

Ο γάμος, έχουμε μάθει, είναι μία αιώνια αρχή που προορίστηκε πριν από τη θεμελίωση του κόσμου και θεσμοθετήθηκε επάνω σε αυτήν τη γη προτού να έλθει ο θάνατος σε αυτόν. Οι πρώτοι μας γονείς προστάχθηκαν να πληθύνουν και να κατακυριεύσουν τη γη. Φυσικά συνεπάγεται ότι η οικογενειακή οργάνωση προοριζόταν να είναι αιώνια. Στο σχέδιο που προετοιμάσθηκε γ' αυτήν τη γη, οι νόμοι που διέπουν τον σελέστιο κόσμο, έγιναν το θεμέλιο. Το μέγα έργο και η δόξα του Κυρίου είναι «να πραγματοποιησ[ε]ι την αθανασία και αιώνια ζωή τού ανθρώπου». [Μωυσή 1:39.] Ο μόνος τρόπος που μπορεί να γίνει αυτό είναι μέσω γάμου και της οικογένειας· στην πραγματικότητα αυτή είναι η αιώνια τάξη ανάμεσα στους υπερψωμένους και είναι σε κόσμους χωρίς τέλος.¹⁴

Το σχέδιο που δόθηκε στο Ευαγγέλιο για να οργανωθούν οι άνθρωποι επάνω σε αυτήν τη γη είναι χαρακτηριστικό του νόμου που διέπει τη βασιλεία του Θεού. Είναι δυνατόν να φαντασθούμε μία μεγαλύτερη πηγή λύπης από το να αφεθούμε στον αιώνιο κόσμο χωρίς τη σχέση με τον πατέρα ή τη μητέρα ή τα παιδιά μας; Η σκέψη να μην έχει ένα έθνος την οικογενειακή μονάδα ως βασικό θεμέλιο, όπου όλοι οι πολίτες είναι συγκριτικώς ξένοι μεταξύ τους και όπου δεν υπάρχει φυσική στοργή, όπου οικογενειακοί δεσμοί δεν δένουν τις ομάδες μαζί, είναι τρομερή. Μία τέτοια κατάσταση δεν θα μπορούσε παρά να οδηγήσει σε μία μόνο κατάληξη—αναρχία και διάλυση. Δεν είναι λογικό να πιστεύουμε ότι ισχύει το ίδιο σε σχέση με τη βασιλεία του Θεού; Αν

σε εκείνη τη βασιλεία δεν υπήρχαν οικογενειακοί δεσμοί και όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες ήσαν «άγγελου» χωρίς φυσική συγγένεια, όπως πιστεύουν πολλοί άνθρωποι, θα μπορούσε να είναι ένας τόπος ευδαιμονίας—δηλαδή ουρανοί;¹⁵

Στον ναό του Κυρίου πηγαίνει ένα ζεύγος για να επισφραγισθεί ή να παντρευτεί για τον παρόντα καιρό και για όλη την αιωνιότητα. Τα παιδιά που γεννώνται σε αυτήν την ένωση θα είναι τα παιδιά εκείνου του πατέρα και εκείνη της μητέρας όχι μόνο στη θνητή ζωή αλλά και σε όλη την αιωνιότητα και γίνονται μέλη της οικογένειας του Θεού στους ουρανοί και επί της γης, όπως έκανε λόγο ο Παύλος [βλέπε Προς Εφεσίους 3:14–15] και αυτή η οικογενειακή τάξη δεν θα πρέπει ποτέ να διασπασθεί...

...Αυτά τα γεννηθέντα από αυτούς παιδιά έχουν δικαίωμα της συντροφιάς του πατέρα και της μητέρας και ο πατέρας και η μητέρα έχουν υποχρεώσεις ενώπιον του Αιωνίου Πατέρα τους να είναι πιστοί μεταξύ αυτών και να ανατρέφουν αυτά τα παιδιά στο φως και στην αλήθεια, ώστε να είναι ένα στην αιωνιότητα που θα έλθει—μία οικογένεια εντός της μεγάλης οικογένειας του Θεού.¹⁶

Θα πρέπει να θυμόμαστε, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, ότι εκτός του σελέστιου βασιλείου, δεν υπάρχει οικογενειακή οργάνωση [μετά θάνατον]. Αυτή η οργάνωση φυλάσσεται για όσους είναι πρόθυμοι να τηρήσουν κάθε διαθήκη και κάθε υποχρέωση που καλούμαστε να λάβουμε, ενώ διαμένουμε προσωρινώς εδώ σε αυτήν τη θνητή ζωή.¹⁷

Η βασιλεία του Θεού θα είναι μία μεγάλη οικογένεια. Αποκαλούμαστε αδελφοί και αδελφές. Πραγματικώς, γινόμαστε συγκληρονόμοι με τον Ιησού Χριστό μέσω του Ευαγγελίου Του [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:16–17], υιοί και θυγατέρες του Θεού και δικαιούμεθα την πληρότητα των ευλογιών της βασιλείας του, αν μετανοήσουμε και τηρήσουμε [τις] εντολές.¹⁸

Η ελπίδα της αιώνιας ζωής, συμπεριλαμβανομένης της επανένωσης με τα μέλη της οικογένειας, όταν έλθει η ανάσταση, φέρνει στην καρδιά μεγαλύτερη αγάπη και στοργή για κάθε μέλος της οικογένειας. Με αυτήν την ελπίδα, οι σύζυγοι επιθυμούν να αγαπούν τη σύζυγό τους με μια δυνατότερη και αγιότερη αγάπη και οι γυναίκες να αγαπούν κατά τον ίδιο τρόπο τους συζύγους

τους. Το τρυφερό συναίσθημα και η έγνοια από την πλευρά των γονέων για τα παιδιά τους αυξάνεται, επειδή τα παιδιά γίνονται πιο προσφιλή σε αυτούς με δεσμούς αγάπης και ευδαιμονίας που δεν μπορούν να σπάσουν.¹⁹

3

Ενδυναμώνουμε και διατηρούμε την οικογένειά μας καθώς περνούμε χρόνο μαζί, αγαπούμε ο ένας τον άλλον και ζούμε το Ευαγγέλιο μαζί.

Η πρωταρχική λειτουργία ενός σπιτικού Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι να διασφαλίζει ότι κάθε μέλος της οικογένειας εργάζεται για να δημιουργήσει το κλίμα και τις συνθήκες στις οποίες όλοι μπορούν να αναπτυχθούν προς την τελείωση. Για τους γονείς αυτό απαιτεί αφιέρωση χρόνου και ενέργειας πολύ πέρα από το να παράσχουν απλώς για τις υλικές ανάγκες των παιδιών τους. Για τα παιδιά αυτό σημαίνει να ελέγχουν τη φυσική τάση προς την ιδιοτέλεια.

Δαπανάτε τόσο πολύ χρόνο καθιστώντας την οικογένεια και το σπιτικό σας επιτυχή όπως κάνετε στην επιδίωξη της κοινωνικής και επαγγελματικής επιτυχίας; Αφιερώνετε την καλύτερη δημιουργική σας ενέργεια στην πιο σημαντική μονάδα της κοινωνίας—την οικογένεια; Ή είναι η σχέση σας με την οικογένειά σας απλώς ένα κοινότοπο, ακαρποφόρητο μέρος της ζωής; Ο γονέας και το παιδί πρέπει να είναι πρόθυμοι να θέτουν πρώτα τις οικογενειακές ευθύνες, προκειμένου να επιτύχουν οικογενειακή υπερύψωση.²⁰

Το σπιτικό... είναι το εργαστήριο όπου κτίζονται οι ανθρωπίνι χαρακτήρες και ο τρόπος με τον οποίον διαμορφώνονται εξαρτάται από τη σχέση που υπάρχει μεταξύ γονέων και παιδιών. Το σπιτικό δεν μπορεί να γίνει αυτό που θα πρέπει να γίνει εκτός και αν αυτές οι σχέσεις είναι της πρεπούσης φύσεως. Είτε είναι έτσι είτε όχι εξαρτάται, είναι αλήθεια, και από τους δύο γονείς και τα παιδιά, αλλά πολύ περισσότερο από τους γονείς. Πρέπει να κάνουν το καλύτερο που μπορούν.²¹

«Ω, φύγε και άσε με μόνη, δεν έχω χρόνο για ενοχλήσεις», είπε μία βιαστική, ανυπόμονη μητέρα στη μικρή τρίχρονη κόρη της, η οποία προσπαθούσε να βοηθήσει στην επιτέλεση μίας συγκεκριμένης οικιακής εργασίας. ...Η επιθυμία να βοηθά γεννάται σε

κάθε κανονικό παιδί και οι γονείς δεν έχουν το δικαίωμα να παραπονούνται. Δεν μπορεί να υπάρξει τέτοιο πράγμα όπως οικιακή αγγαρεία, όταν όλοι βοηθούν στις δουλειές, και με τη δουλειά μαζί για να ολοκληρωθούν αυτά τα καθήκοντα έρχεται η πιο γλυκιά συντροφιά που μπορεί να βιώσει κανείς.

Αν έπρεπε να αναφέρω κάτι το οποίο νομίζω ότι μας λείπει ως γονείς, θα ήταν η συμπονετική κατανόηση για τα παιδιά μας. Ζήστε με τα παιδιά. Ακολουθήστε το μονοπάτι τους. ...Να ξέρετε τα πάντα που διεκδικούν το ενδιαφέρον των παιδιών, να είσθε φιλικοί μαζί τους.²²

Προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους γονείς να καταλάβουν την ανάγκη να δίδουν περισσότερη προσοχή στα παιδιά τους, έχοντας λίγο περισσότερο από το πνεύμα του Ευαγγελίου στο σπιτικό τους, λίγη περισσότερη ενότητα και λίγη περισσότερη πίστη, λίγη περισσότερη υπευθυνότητα από θρησκευτικής και πνευματικής απόψεως από μέρους των πατέρων· επίσης από τις μητέρες περισσότερη διδασκαλία του Ευαγγελίου στο σπιτικό.²³

Προς τους γονείς στην Εκκλησία λέμε: Να αγαπάτε αλλήλους με όλη την καρδιά σας. Να τηρείτε τον ηθικό νόμο και να ζείτε το Ευαγγέλιο. Μεγαλώστε τα παιδιά σας στο φως και στην αλήθεια. Διδάξτε τα τις σωτήριες αλήθειες του Ευαγγελίου και κάντε το σπιτικό σας ένα κομμάτι ουρανών επί της γης, ένα μέρος όπου μπορεί να κατοικεί το Πνεύμα του Κυρίου και όπου η χρηστότητα μπορεί να ενθρονισθεί στην καρδιά κάθε μέλους.²⁴

Προσεύχομαι ώστε ο Επουράνιος Πατέρας μας να δώσει σε όλους εμάς τη δύναμη να προσεγγίσουμε τις αληθινές μας δυνατότητες. Επικαλούμαι το Πνεύμα του στα σπιτικά της Εκκλησίας, ώστε να υπάρχει αγάπη και αρμονία εκεί. Είθε ο Πατέρας μας να διατηρεί και να υπερυψώνει τις οικογένειές μας.²⁵

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάζετε τις ιστορίες στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», σκεφθείτε πώς το παράδειγμα του Προέδρου Σμιθ μπορεί να αποτελεί οδηγό στη ζωή σας. Σκεφθείτε τρόπους με

τους οποίους μπορείτε προσωπικώς να βελτιώσετε, προκειμένου να ενδυναμώσετε οικογενειακές σχέσεις.

- Αναλογισθείτε τη σημασία της οικογένειας όπως σκιαγραφείται στο τμήμα 1. Τι κάνετε, για να ενισχύσετε την οικογένειά σας ενάντια στις αρνητικές επιρροές του κόσμου;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ έκανε λόγο για την «ελπίδα της αιώνιας ζωής, συμπεριλαμβανομένης της επανένωσης με τα μέλη της οικογένειας, όταν έλθει η ανάσταση» (τμήμα 2). Πώς επηρεάζει αυτή η ελπίδα την αλληλεπίδρασή σας με μέλη της οικογένειας;
- Στο τμήμα 3, ο Πρόεδρος Σμιθ κάνει τρεις ενδοσκοπικές ερωτήσεις. Απαντήστε σε αυτές τις ερωτήσεις στον νου σας. Καθώς διαβάζετε αυτό το τμήμα, συλλογισθείτε αλλαγές που μπορείτε να κάνετε στη ζωή σας, οι οποίες μπορούν να βελτιώσουν το αίσθημα στο σπιτικό σας.

Σχετικές γραφές

Παροιμίες 22:6, Νεφί Α΄ 8:37, Δ&Δ 88:119, 93:40–50. Βλέπε, επίσης, «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο»

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα [του κεφαλαίου] και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν» (από τη σελίδα VIII αυτού του βιβλίου).

Σημειώσεις

1. "Counsel to the Saints and to the World," *Ensign*, Ιούλιος 1972, 27.
2. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 14.
3. Έθελ Σμιθ, στο Μπράιαντ Χίνκλι, "Joseph Fielding Smith," *Improvement Era*, Ιούνιος 1932, 459.
4. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Σπιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 228.
5. Ντόγκλας Σμιθ, στο Άρθουρ Χέικοκ, *Exemplary Manhood Award*, Brigham Young University Speeches of the Year (18 Απριλίου 1972), 5.
6. Αμέλια Σμιθ ΜακΚόνκι, "Joseph Fielding Smith," *Church News*, 30 Οκτωβρίου 1993, 10.
7. Αμέλια Σμιθ ΜακΚόνκι, "Joseph Fielding Smith," 10.
8. Στο Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 254.
9. Στο "Message from the First Presidency," *Ensign*, Ιαν. 1971, πίσω σελίδα του εξωφύλλου και σελίδα 1.
10. "Our Children—"The Loveliest Flowers from God's Own Garden," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1969, 4.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 152.

12. "Counsel to the Saints and to the World," 27.
13. "Mothers in Israel," *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1970, 886.
14. *The Way to Perfection* (1931), 251.
15. "A Peculiar People," *Deseret News*, τμήμα της Εκκλησίας, 2 Απριλίου 1932. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους Μακ-Κόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 2:65–66.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1961, 49.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 153.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1959, 24.
19. *The Way to Perfection*, 258.
20. Στο "Message from the First Presidency," *Ensign*, Ιαν. 1971, 1.
21. "Our Children—"The Loveliest Flowers from God's Own Garden," 6.
22. "Our Children—"The Loveliest Flowers from God's Own Garden," 6–7.
23. *Take Heed to Yourselves!* (1966), 354.
24. "Counsel to the Saints and to the World," 27.
25. Στο "Message from the First Presidency," *Ensign*, Ιαν. 1971, 1.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ μίλησε για τον λόγο για τον οποίον κάλεσε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε μετάνοια: «Αγαπώ τα μέλη της Εκκλησίας».

Πίστη και μετάνοια

«Αυτό που χρειαζόμαστε από τους ανθρώπους μέσα στην Εκκλησία καθώς και από τους ανθρώπους εκτός αυτής, είναι η μετάνοια. Χρειαζόμαστε περισσότερη πίστη και αποφασιστικότητα να υπηρετούμε τον Κύριο».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δίδαξε: «Η συγχώρηση των αμαρτιών έρχεται μέσω της πίστης και της ειλικρινούς μετάνοιας.¹ Είπε ότι «είναι απαραίτητο όχι απλώς να πιστεύουμε, αλλά και να μετανοούμε» και δίδαξε, επίσης, πως όταν επιτελούμε καλά έργα με πίστη μέχρι τέλους, θα λάβουμε την ανταμοιβή του πιστού και μία θέση στο σελέστιο βασιλείο του Θεού.² Με την επιθυμία να λάβουν όλοι οι άνθρωποι αυτήν την ανταμοιβή, κατέθετε μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και κήρυττε μετάνοια σε όλη τη διάρκεια της διακονίας του.

Από την αρχή ακόμη της υπηρετήσής του ως Αποστόλου, είπε: «Θεώρησα ότι ήταν η αποστολή μου, έχοντας παροτρυνθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, νομίζω, από το Πνεύμα του Κυρίου στα ταξίδια μου στους πασσάλους της Σιών, να πω στους ανθρώπους ότι *τώρα* είναι η ημέρα της μετάνοιας και να καλέσω τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να θυμηθούν τις διαθήκες τους, τις υποσχέσεις που έχουν δώσει στον Κύριο, να τηρούν τις εντολές του και να ακολουθούν τις διδασκαλίες και τις οδηγίες των πρεσβυτέρων του Ισραήλ—των προφητών του Θεού—καθώς έχουν καταγραφεί σε αυτές τις αγίες γραφές. Στα πάντα θα πρέπει να περπατάμε ταπεινά και προσεκτικά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να μπορέσουμε να ευλογηθούμε και να καθοδηγηθούμε από το Άγιο Πνεύμα του. Θεωρώ ότι αυτή είναι η ημέρα της προειδοποίησης. Υπήρξε μία εποχή προειδοποίησης από την ημέρα όταν ο προφήτης έλαβε για

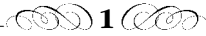
πρώτη φορά τη φανέρωση από τους ουρανοούς ότι επρόκειτο να αποκατασταθεί το Ευαγγέλιο».³

Σε μία συγκέντρωση μεταλήψεως κάποια Κυριακή, ο Πρόεδρος Σμιθ είπε στο εκκλησίασμα γιατί μίλησε με φωνή προειδοποίησης. Ο υιός του, Τζόζεφ, ο οποίος παρευρισκόταν στη συγκέντρωση, έγραψε αργότερα: «Θυμάμαι έντονα ορισμένες από τις παρατηρήσεις [του πατέρα] μου σε εκείνη την περίσταση. ‘Ποιος είναι φίλος σας ή ποιος σας αγαπά περισσότερο;’ ρώτησε το εκκλησίασμα. ‘Το άτομο που σας λέει ότι όλα είναι καλά στη Σιών, ότι η ευημερία έρχεται ή το άτομο που σας προειδοποιεί για τις συμφορές και τις δυσκολίες που έχουν επαγγελθεί, αν δεν ζούμε σύμφωνα με τις αρχές του Ευαγγελίου; Θέλω να ξέρετε ότι αγαπώ τα μέλη της Εκκλησίας και δεν θέλω κάποιο από αυτά να με κατηγορήσει, δείχνοντάς με με το δάκτυλο, όταν περάσουμε πέρα στην άλλη πλευρά του πέπλου της θνητής ύπαρξης και να πει: ‘Αν με είχες, τουλάχιστον, προειδοποιήσει, δεν θα βρισκόμουν σ’ αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση’. Γι’ αυτό, υψώνω φωνή προειδοποίησης, ελπίζοντας ότι οι αδελφοί και οι αδελφές μου μπορούν να προετοιμαστούν για ένα βασιλείο δόξας».⁴

Εκείνοι οι οποίοι εργάσθηκαν στενά με τον Πρόεδρο Σμιθ είδαν ότι πίσω από τις αυστηρές προειδοποιήσεις του ήταν ένας άνδρας τον οποίο διέκρινε ένα στοργικό ενδιαφέρον για τους ανθρώπους που αγωνίζονταν μέσα στην αμαρτία. Ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς, ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας στην Πρώτη Προεδρία, ήταν συχνά παρών όταν ο Πρόεδρος Σμιθ μελετούσε θέματα πειθαρχίας στην Εκκλησία. Ο Πρεσβύτερος Γκίμπονς ενθυμείται: «Οι αποφάσεις του λαμβάνονταν πάντοτε με καλοσύνη και αγάπη και με τη μεγαλύτερη ευπλαχνία που μπορούσαν να δικαιολογήσουν οι περιστάσεις. Δεν ήταν ασυνήθιστο γι’ αυτόν να πει, μαθαίνοντας τις περιστάσεις μιας δύσκολης περίπτωσης: ‘Γιατί δεν φέρονται ευπρεπώς οι άνθρωποι;’ Αυτό δεν ακουγόταν σαν κατηγορία ή καταδίκη, αλλά λεγόταν με θλίψη και λύπη».⁵ Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ, ο οποίος υπηρέτησε με τον Πρόεδρο Σμιθ ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είπε: «Έχουμε πει πολλές φορές ότι εφόσον οι Δώδεκα θα είναι κριτές στον Ισραήλ, οιοσδήποτε από εμάς θα είναι ευτυχής να κριθεί από εκείνον, διότι η κρίση του θα είναι καλοσυνάτη, ευπλαχνική,

δίκαιη και αγία». ⁶ Όταν ο Πρόεδρος Σμιθ χειροτονούσε επισκόπους, συχνά συμβούλευε: «Θυμηθείτε, όλοι έχουν αδυναμίες και υπάρχουν τουλάχιστον δύο εκδοχές σε κάθε ιστορία. Εάν κάνετε λάθος στην κρίση σας, βεβαιωθείτε ότι σφάλατε προς την πλευρά της αγάπης και της ευσπλαχνίας». ⁷

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Η πρώτη αρχή του Ευαγγελίου είναι πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό.

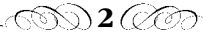
Η πίστη μας επικεντρώνεται στον Κύριο Ιησού Χριστό και μέσω εκείνου στον Πατέρα. Πιστεύουμε στον Χριστό, τον αποδεχόμαστε ως τον Υιό του Θεού και έχουμε πάρει επάνω μας το όνομά του στα ύδατα του βαπτίσματος. ⁸

Ας υπερέχει αυτό στον νου σας, τώρα και πάντοτε, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, ο οποίος ήλθε στον κόσμο για να θυσιάσει τη ζωή του, ώστε εμείς να μπορούμε να ζήσουμε. Αυτή είναι η αλήθεια και είναι θεμελιώδης. Επάνω σε αυτό έχει οικοδομηθεί η πίστη μας. Δεν μπορεί να καταστραφεί. Θα πρέπει να προσκολληθούμε στη διδασκαλία αυτή, παρά τις διδασκαλίες του κόσμου και τις αντιλήψεις των ανθρώπων. Διότι αυτό είναι κυρίαρχο, είναι θεμελιώδες για τη σωτηρία μας. Ο Κύριος μάς λύτρωσε με το αίμα του, μας έδωσε σωτηρία, υπό τον όρο—και υπάρχει αυτός ο όρος τον οποίο δεν πρέπει να ξεχνάμε—ότι θα τηρούμε τις εντολές του και θα τον θυμόμαστε πάντοτε. Εάν το κάνουμε, τότε θα σωθούμε, ενώ οι ιδέες και οι ανοησίες των ανθρώπων θα χαθούν από τη γη. ⁹

Με την πίστη ερχόμαστε προς τον Θεό. Εάν δεν πιστεύαμε στον Κύριο Ιησού Χριστό, εάν δεν είχαμε πίστη σε Εκείνον ή στην εξιλέωσή Του, δεν θα είχαμε την προδιάθεση να δώσουμε οιαδήποτε προσοχή στις εντολές Του. Επειδή έχουμε εκείνη την πίστη, ερχόμαστε σε αρμονία με την αλήθεια Του και έχουμε στην καρδιά μας την επιθυμία να Τον υπηρετούμε ...

...Η πρώτη αρχή του Ευαγγελίου είναι πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Και, φυσικά, δεν πρόκειται να έχουμε πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό χωρίς να έχουμε πίστη στον Πατέρα Του. Τότε, αν

έχουμε πίστη στον Θεό Πατέρα και στον Υιό και καθοδηγούμαστε, όπως θα έπρεπε, από το Άγιο Πνεύμα, θα έχουμε πίστη στους υπηρέτες του Κυρίου μέσω των οποίων Εκείνος έχει μιλήσει.¹⁰

Πίστη σημαίνει δράση.

«Η πίστη είναι η κινητήριος αιτία κάθε δράσεως». [Lectures on Faith, διάλεξη 1.] Εάν σταθείτε να το συλλογιστείτε για μια στιγμή, νομίζω ότι θα συμφωνήσετε ότι ισχύει απολύτως για τα εγκόσμια πράγματα καθώς και για τα πνευματικά. Ισχύει για εμάς στις πράξεις μας καθώς και στις πράξεις του Θεού...

«Η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή» [Ιακώβου 2:26]—με άλλα λόγια, δεν υπάρχει. Νομίζω ότι το ξεκάθαρο νόημα των λόγων του Ιακώβου είναι: «Μου δείχνεις την πίστη σου χωρίς έργα και δεν υπάρχει κανένα αποτέλεσμα. Όμως, θα σου δείξω την πίστη μου με τα έργα μου και κάτι θα πραγματοποιηθεί». [Βλέπε Ιακώβου 2:18.] Πίστη σημαίνει δράση. ...Η πίστη, επομένως, είναι ισχυρότερη από την πεποίθηση...

Η πίστη είναι ένα δώρο του Θεού. Κάθε καλό πράγμα είναι ένα δώρο του Θεού. Αυτό είναι μία διδασκαλία των γραφών όπως ευρίσκεται στο 11ο κεφάλαιο της Προς Εβραίους επιστολής—ένα κεφάλαιο το οποίο αποτελεί μία εξαιρετική διατριβή περί πίστεως—[και] στις αποκαλύψεις τις οποίες έδωσε ο Κύριος στο Διδαχή και Διαθήκες και σε άλλες γραφές. Η πίστη δεν μπορεί να αποκτηθεί με απραξία ή με αδιαφορία ή παθητική πεποίθηση. Απλώς και μόνο η επιθυμία να αποκτήσουμε πίστη δεν θα φέρει πίστη, όπως και η επιθυμία να εκπαιδευτούμε στη μουσική ή τη ζωγραφική δεν θα φέρει επάρκεια σε αυτά τα πράγματα, αν δεν υπάρχει νοήμων δράση. Εδώ βρίσκεται το πρόβλημά μας. Αποκτούμε μαρτυρία για το Ευαγγέλιο, πιστεύουμε στον Τζόζεφ Σμιθ, πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, πιστεύουμε στις αρχές του Ευαγγελίου, όμως πόσο σκληρά εργαζόμαστε γι' αυτά;

...Εάν θέλουμε να έχουμε μία ζώσα, ακατάλυτη πίστη, θα πρέπει να είμαστε ενεργοί στην εκτέλεση κάθε καθήκοντος ως μέλη αυτής της Εκκλησίας...

Ω, αν είχαμε την πίστη που έδειξε ο Νεφί! Διαβάστε στο 17ο κεφάλαιο του Νεφί Α΄, όπου οι αδελφοί του αντετίθεντο σε αυτόν και τον περιέπαιζαν, διότι θα ναυπηγούσε ένα πλοίο, λέγοντας:

«Ο αδελφός μας είναι τρελός, γιατί νομίζει ότι μπορεί να ναυπηγήσει πλοίο. Μάλιστα, και επίσης νομίζει ότι μπορεί να διασχίσει αυτά τα μεγάλα νερά». [Νεφί Α΄ 17:17.]

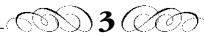
Ο Νεφί τούς απήντησε:

«Αν ο Θεός με είχε προστάξει να κάνω τα πάντα, μπορούσα να τα πραγματοποιήσω. Αν με πρόσταζε να πω σε τούτο το νερό, γίνε χώμα, θα γινόταν χώμα, και αν θα το έλεγα, θα γινόταν». [Νεφί Α΄ 17:50.]

Αυτή ήταν η πίστη του.¹¹

Δεν περπατάμε τώρα με πλήρη γνώση, όπως κάναμε πριν έλθουμε σε τούτον τον κόσμο, όμως ο Κύριος αναμένει να περπατήσουμε με πίστη [βλέπε Προς Κορινθίους Β΄ 5:7]. Και περπατώντας με πίστη, θα λάβουμε την ανταμοιβή του ενάρτου, αν προσκολληθούμε σε εκείνες τις εντολές οι οποίες δίδονται για τη σωτηρία μας.¹²

Αν ένας άνθρωπος δεν προσκολληθεί στη διδαχή και περπατήσει με πίστη, αποδεχόμενος την αλήθεια και τηρώντας τις εντολές όπως έχουν δοθεί, θα είναι αδύνατον για αυτόν να λάβει αιώνια ζωή, όσο και αν παραδεχθεί με τα χείλη ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ή πιστέψει ότι ο Πατέρας του τον έστειλε στον κόσμο για τη λύτρωση του ανθρώπου. Επομένως, ο Ιάκωβος έχει δίκιο όταν λέει ότι τα δαιμόνια «πιστεύουν και φρίττουν», αλλά δεν μετανοούν [βλέπε Ιακώβου 2:19].¹³

Η μετάνοια είναι η δεύτερη αρχή του Ευαγγελίου και είναι απαραίτητη για τη σωτηρία και την υπερύψωση μας.

Η μετάνοια είναι η δεύτερη θεμελιώδης αρχή του Ευαγγελίου και συνεπακόλουθο της πίστης.¹⁴

Αυτό που χρειαζόμαστε από τους ανθρώπους μέσα στην Εκκλησία καθώς και από τους ανθρώπους εκτός αυτής, είναι η

«Η μετάνοια είναι μία από τις πιο παρηγορητικές και ένδοξες αρχές που διδάχθηκαν στο Ευαγγέλιο».

μετάνοια. Χρειαζόμαστε περισσότερη πίστη και αποφασιστικότητα να υπηρετούμε τον Κύριο.¹⁵

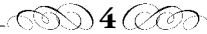
Είναι αλήθεια ότι ορισμένοι ανάμεσά μας έχουν την άποψη ότι δεν πειράζει να αμαρτήσουμε, φθάνει να μην είναι σοβαρό το αμάρτημα, ένα ολέθριο αμάρτημα, ώστε να μπορέσουμε εντούτοις να σωθούμε στο βασίλειο του Θεού; Ο Νεφί είδε την εποχή μας. Είπε ότι οι άνθρωποι θα το έλεγαν αυτό [βλέπε Νεφί Β΄ 28:7–9]. Όμως, σας λέω, δεν μπορούμε να στραφούμε μακριά από το μονοπάτι της αλήθειας και της χρηστότητας και να διατηρούμε την καθοδήγηση του Πνεύματος του Κυρίου.¹⁶

Δεν υπάρχει τόπος στη Σιών για τον εκ προθέσεως αμαρτωλό. Υπάρχει τόπος για τον μεταμελημένο αμαρτωλό, για τον άνθρωπο ο οποίος στρέφεται μακριά από την ανομία και επιζητεί αιώνια ζωή και το φως του Ευαγγελίου. Δεν θα πρέπει να κοιτάζουμε την αμαρτία με τον παραμικρό βαθμό ανεκτικότητας, όπως κάνει

και ο Κύριος, αλλά να περπατάμε έντιμα και τέλεια ενώπιον του Κυρίου.¹⁷

Οι άνθρωποι μπορούν να σωθούν και να υπερυψωθούν στο βασίλειο του Θεού μόνο με τη χρηστότητα. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και να περπατήσουμε μέσα στο φως, όπως ο Χριστός είναι μέσα στο φως [βλέπε Ιωάννη Α΄ 1:7], ώστε το αίμα του να μπορέσει να μας καθαρίσει από όλες τις αμαρτίες και ώστε να έχουμε τη συντροφιά του Κυρίου και να λάβουμε από τη δόξα και την υπερύψωσή του.¹⁸

Χρειαζόμαστε τη μετάνοια και χρειαζόμαστε να μας λένε να μετανοούμε.¹⁹

Στην αρχή της μετάνοιας εκδηλώνεται η ευσπλαχνία του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού.

Η μετάνοια είναι μία από τις πιο παρηγορητικές και ένδοξες αρχές που διδάχθηκαν στο Ευαγγέλιο. Στην αρχή αυτή, η ευσπλαχνία του Επουράνιου Πατέρα μας και του Μονογεούς Υιού του, Ιησού Χριστού, εκδηλώνεται ίσως ισχυρότερα από κάθε άλλη αρχή. Πόσο τρομακτικό πράγμα θα ήταν αν δεν υπήρχε συγχώρηση για την αμαρτία και κανένας τρόπος για την άφεση αμαρτιών για εκείνους οι οποίοι είναι ταπεινά μεταμελημένοι! Μπορούμε να φαντασθούμε εν μέρει μόνο τον τρόπο που θα μας κατακυριεύει, εάν θα έπρεπε να υπομείνουμε παντοτινά την τιμωρία των παραβάσεών μας χωρίς την ελπίδα κάποιας ανακούφισης. Πώς αποκτάται αυτή η ανακούφιση; Από ποιον μπορούμε να την λάβουμε;

Ο Κύριός μας έχει πει:

«Επειδή, ο Θεός με τέτοιον τρόπο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.

«Επειδή, ο Θεός δεν απέστειλε τον Υιό του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος διαμέσου αυτού». [Κατά Ιωάννην 3:16–17. Βλέπε, επίσης, εδάφια 18–21.]

Εάν ο Πατέρας δεν είχε στείλει στον κόσμο τον Ιησού Χριστό, τότε δεν θα υπήρχε άφεση αμαρτιών και δεν θα υπήρχε ανακούφιση από την αμαρτία μέσω της μετάνοιας.²⁰

Εάν πραγματικά κατανοούσαμε και μπορούσαμε να αισθανθούμε ακόμα και στο ελάχιστο την αγάπη και την ελεήμονα προθυμία από μέρους του Ιησού Χριστού να υποφέρει για τις αμαρτίες μας, θα ήμασταν πρόθυμοι να μετανοήσουμε για όλες τις παραβάσεις μας και να τον υπηρετήσουμε.²¹

5

Η μετάνοια εμπειρέχει ειλικρινή θλίψη για την αμαρτία και απόλυτη στροφή μακριά από την αμαρτία.

Οι γραφές λένε:

«Να προσφέρεις θυσία στον Κύριο το Θεό σου με χρησιμότητα, δηλαδή ως θυσία καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο». [Δ&Δ 59:8.]

Αυτό σημαίνει μετάνοια.

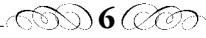
...Η μετάνοια, σύμφωνα με τον ορισμό που δίδεται στο λεξικό, είναι η ειλικρινής θλίψη για την αμαρτία, με αυτό-καταδίκη και ολοκληρωτική στροφή μακριά από την αμαρτία. ...Δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή μετάνοια χωρίς θλίψη και επιθυμία να απελευθερωθούμε από την αμαρτία.

Μεταμέλεια είναι η εκδήλωση ενός συντετριμμένου ή ταπεινωμένου πνεύματος εξαιτίας της αμαρτίας και μία ειλικρινής αίσθηση της ποταπότητας της αμαρτίας και η συνειδητοποίηση της ευσπλαχνίας και χάριτος του Θεού που παραχωρείται στον μεταμελημένο αμαρτωλό. ...Για τον λόγο αυτό ο Κύριος λέει, όπως ήδη παρέθεσα, ότι πρέπει να προσφέρουμε θυσία «με χρησιμότητα, δηλαδή ως θυσία καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο»...

Η μετάνοια είναι ένα δώρο του Θεού. ...Δεν είναι τόσο εύκολο για μερικούς ανθρώπους να μετανοήσουν, όμως το δώρο της μετάνοιας και της πίστης θα δοθούν σε κάθε άνθρωπο ο οποίος θα το επιζητήσει.²²

Από την εμπειρία μου έχω μάθει πως όταν θέλετε να αλλάξετε, πραγματικά θέλετε να αλλάξετε, μπορείτε να το κάνετε. Η συνειδησή μας και οι γραφές μάς λένε με ποιες αρχές να ζήσουμε—και

μας λένε ποιες συνήθειες θα πρέπει να αλλάξουμε για την αιώνια ευημερία και πρόοδό μας.²³

Η ώρα της μετάνοιας είναι τώρα.

Ο Θεός δεν πρόκειται να σώσει κάθε άνδρα και γυναίκα στο σελέστιο βασίλειο. Εάν θέλετε να βρεθείτε εκεί και έχετε ελαττώματα, εάν διαπράττετε αμαρτίες, εάν παραβαίνετε τις εντολές του Κυρίου και το γνωρίζετε, τώρα είναι μια καλή στιγμή να μετανοήσετε και να αναμορφωθείτε, και μη νομίζετε ότι είναι ένα μικρό πράγμα το οποίο ο Κύριος θα σας συγχωρήσει, απλώς μερικοί δαρμοί, απλώς μια μικρή τιμωρία και θα συγχωρεθούμε· διότι μπορεί να βρεθείτε εκδιωγμένοι αν επιμένετε και συνεχίσετε σε αυτήν την πορεία.²⁴

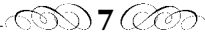
Η αναβολή, σε ό,τι αφορά στις αρχές του Ευαγγελίου, είναι ο κλέφτης της αιώνιας ζωής, η οποία είναι ζωή στην παρουσία του Πατέρα και του Υιού. Υπάρχουν πολλοί ανάμεσά μας, δηλαδή μέλη της Εκκλησίας, τα οποία αισθάνονται ότι δεν υπάρχει λόγος βιασύνης στην τήρηση των αρχών του Ευαγγελίου και των εντολών...

Ας μη λησμονούμε τα λόγια του [Αμουλέκ]: «Επειδή, ιδέστε, ετούτη η ζωή είναι ο καιρός για τους ανθρώπους να προετοιμαστούν να συναντήσουν το Θεό. Μάλιστα, ιδέστε, η μέρα ετούτης τής ζωής είναι η μέρα για να εκτελέσουν οι άνθρωποι τα έργα τους.

»Και τώρα, όπως σας είπα και πριν, αφού είχατε τόσες μαρτυρίες, γι' αυτό σας ικετεύω να μην αναβάλετε ως το τέλος τής ημέρας την μετάνοιά σας. Γιατί μετά από τούτη την ημέρα τής ζωής, η οποία μας δίνεται για να προετοιμαστούμε για την αιωνιότητα, ιδέστε, αν δεν βελτιώσουμε τον χρόνο μας ενώ είμαστε σε τούτη τη ζωή, μετά έρχεται η νύχτα τού σκότους όπου δεν μπορεί να εκτελεστεί καμία εργασία.

»Όταν βρεθείτε σε αυτήν τη φοβερή κρίσιμη στιγμή, δεν μπορείτε να πείτε: θα μετανοήσω, θα επιστρέψω στον Θεό μου. Όχι, δεν μπορείτε να το πείτε αυτό. Γιατί αυτό το ίδιο πνεύμα που κατέχει το σώμα σας την εποχή που θα βγείτε από ετούτη τη ζωή,

αυτό το ίδιο πνεύμα θα έχει τη δύναμη να κατέχει το σώμα σας σ' εκείνον τον αιώνιο κόσμο». [Άλμα 34:32–34.]²⁵

Το οφείλουμε στον κόσμο να υψώσουμε φωνή προειδοποίησης.

Ο Κύριος έχει κατά νου να είναι οι άνθρωποι ευτυχισμένοι—αυτός είναι ο σκοπός του—όμως οι άνθρωποι αρνούνται να είναι ευτυχισμένοι και γίνονται δυστυχείς, διότι θεωρούν ότι οι απόψεις τους είναι καλύτερες από τις απόψεις του Θεού και εξαιτίας του εγωισμού, της απληστίας και της ανομίας που υπάρχει στην καρδιά τους. Και αυτό είναι το πρόβλημα με εμάς σήμερα.²⁶

Από όσα παρατηρούμε καθώς ταξιδεύουμε από τον έναν τόπο στον άλλον και από όσα διαβάζουμε στον Τύπο, φθάνουμε αναγκαστικά στο συμπέρασμα ότι η μετάνοια για την αμαρτία είναι εξαιρετικά απαραίτητη σε όλο τον κόσμο σήμερα.²⁷

Μη θεωρείτε ότι έχουμε φθάσει σε μία κατάσταση όπου τα πράγματα δεν θα μπορούσαν να είναι χειρότερα. Εάν δεν υπάρξει μετάνοια, θα γίνουν χειρότερα. Για τούτο, φωνάζω μετάνοια στον λαό αυτό, στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών... και στα έθνη της γης παντού.²⁸

Το οφείλουμε στον κόσμο να υψώσουμε φωνή προειδοποίησης και ειδικά προς τα μέλη της Εκκλησίας [βλέπε Δ&Δ 88:81].²⁹

Αποτελεί καθήκον μας να φροντίζουμε ο ένας τον άλλον, να προστατεύουμε ο ένας τον άλλο, να προειδοποιούμε ο ένας τον άλλον για κινδύνους, να διδάσκουμε ο ένας στον άλλον τις αρχές του Ευαγγελίου τού βασιλείου και να στέκουμε μαζί, αντιμετωπίζοντας ενωμένοι τις αμαρτίες του κόσμου.³⁰

Δεν ξέρω τίποτε άλλο που να είναι σημαντικότερο ή πιο απαραίτητο ετούτη την εποχή από το να φωνάξω για μετάνοια, ακόμα και μεταξύ των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, και ζητώ επιτακτικά από αυτούς καθώς και από εκείνους οι οποίοι δεν είναι μέλη της Εκκλησίας να δώσουν προσοχή σε αυτά τα λόγια του Λυτρωτή μας. Λοιπόν, έχει δηλώσει ρητώς ότι τίποτα ακάθαρμο δεν μπορεί να εισέλθει στην παρουσία του. Μόνον εκείνοι οι οποίοι αποδεικνύονται πιστοί και έχουν πλύνει τα ενδύματά τους στο

αίμα του χάριν της πίστης τους και της μετάνοιάς τους—κανείς άλλος δεν θα βρει το βασίλειο του Θεού.³¹

«Όμως, ιδέστε, όλα τα έθνη, οι φυλές, οι γλώσσες και οι λαοί, θα κατοικούν με ασφάλεια με τον Άγιο του Ισραήλ, αν γίνει και μετανοήσουν». [Νεφί Α΄ 22:28.] Και προσεύχομαι ώστε να μετανοήσουν. Θέλω να κατοικήσουν με ασφάλεια. Θέλω να πιστέψουν στον Άγιο του Ισραήλ, ο οποίος ήλθε στον κόσμο και εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας, για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, ο οποίος μας έδωσε λύτρωση από τον θάνατο, ο οποίος μας υποσχέθηκε σωτηρία και την άφεση των αμαρτιών μας υπό τον όρο ότι θα μετανοήσουμε.

Ω, εύχομαι όλοι οι άνθρωποι να πιστέψουν σε αυτόν, να λατρεύουν εκείνον και τον Πατέρα του και να υπηρετούν τον Κύριο τον Θεό μας στο όνομα του Υιού, και τότε ειρήνη θα έλθει, τότε χρηστότητα θα υπερισχύσει, τότε ο Κύριος θα μπορέσει να ιδρύσει το βασίλειό του επάνω στη γη.³²

ΙΚετεύω τον κόσμο να μετανοήσει και να πιστέψει στην αλήθεια, να αφήσει το φως του Χριστού να λάμψει στη ζωή τους, να τηρούν κάθε καλή και αληθινή αρχή που έχουν και να προσθέσουν σε αυτά το επιπλέον φως και τη γνώση που έχει έλθει από αποκάλυψη ετούτη την εποχή. Τους ικετεύω να έρθουν στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και να δρέψουν τις ευλογίες του Ευαγγελίου.

ΙΚετεύω τα μέλη της Εκκλησίας να πράττουν τα έργα χρηστότητας, να τηρούν τις εντολές, να επιζητούν το Πνεύμα, να αγαπούν τον Κύριο, να θέσουν πρώτα στη ζωή τους τα πράγματα του βασιλείου του Θεού και κατ' αυτόν τον τρόπο να κατεργάζονται τη σωτηρία τους με φόβο και τρόμο ενώπιον του Κυρίου [βλέπε Προς Φιλιππησίους 2:12].³³

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», επανεξετάστε τα σχόλια του Προέδρου Σμιθ σχετικά με το γιατί ήθελε να «υψώσει φωνή προειδοποίησης». Πώς η κλήση να μετανοήσουμε είναι μια έκφραση αγάπης;

- Τι σημαίνει για εσάς να επικεντρώνετε την πίστη σας στον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Γιατί η αληθινή πίστη οδηγεί πάντοτε σε δράση; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 2.) Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να δείξουμε την πίστη μας με τις πράξεις μας;
- Πώς η μετάνοια είναι «συνεπακόλουθο της πίστης;» (Βλέπε τμήμα 3.)
- Συλλογιστείτε σιωπηλά μία φορά, όταν μετανοήσατε και αισθανθήκατε την ευσπλαχνία και την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού (βλέπε τμήμα 4). Τι μπορείτε να πείτε στους άλλους για την ευγνωμοσύνη σας για την εξιλέωση του Σωτήρος;
- Γιατί η μετάνοια είναι αδύνατη «χωρίς θλίψη και την επιθυμία να ελευθερωθούμε από την αμαρτία»; (Βλέπε τμήμα 5.) Πώς θα μπορούσαν οι τελευταίες δύο παράγραφοι στο τμήμα 5 να δώσουν ελπίδα σε κάποιον ο οποίος αισθάνεται θλίψη εξαιτίας της αμαρτίας;
- Με ποιους τρόπους η αναβολή είναι «ο κλέφτης της αιώνιας ζωής»; (Βλέπε τμήμα 6.) Ποιοι είναι οι κίνδυνοι από την αναβολή της μετάνοιάς μας;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 7, σκεφθείτε τι σημαίνει να «υψώσουμε] φωνή προειδοποίησης». Πώς μπορούμε να είμαστε καλοσυνάτοι και στοργικοί στις προσπάθειές μας να προειδοποιήσουμε τους άλλους;

Σχετικές γραφές

Προς Εβραίους 11:1–6, Μωσία 4:1–3, Άλμα 34:17, Εθέρ 12:4, Μορόνι 7:33–34, Δ&Δ 18:10–16, Άρθρα της Πίστης 1:4

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ο μαθητής είναι αυτός που πρέπει να παρακινηθεί να ενεργήσει. Όταν ο δάσκαλος τραβά όλη την προσοχή ο ίδιος, γίνεται το αστέρι του προγράμματος, μιλά μόνον αυτός και δεν αφήνει χώρο για συμμετοχή, είναι σχεδόν σίγουρο ότι εμποδίζει την μάθηση των μελών της τάξεως» (Asahel D. Woodruff, *Teaching the Gospel* [1962],

37, στο Virginia H. Pearce, “The Ordinary Classroom—A Powerful Place for Steady and Continued Growth,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1996, 12).

Σημειώσεις

1. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 1:84.
2. “Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict,” *Improvement Era*, Οκτ. 1924, 1151, βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, συλλογή υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 2:311.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1919, 88. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
4. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος, στο *Take Heed to Yourselves!* (1966), ν–vi.
5. Φράνσις Γκίμπους, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), viii.
6. Σπένσερ Κίμπολ, παρατέθηκε υπό Μπρους ΜακΚόνκι στο “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 28.
7. Στο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 10.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 113.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 186. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:302.
10. “Redemption of Little Children,” *Deseret News*, 29 Απριλίου 1939, τμήμα της Εκκλησίας, 3. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:302–3.
11. “Faith,” *Deseret News*, 16 Μαρτίου 1935, τμήμα της Εκκλησίας, 3, 7.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 139.
13. “Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict,” 1151. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:311.
14. *The Restoration of All Things* (1945), 196.
15. “The Pearl of Great Price,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιούλιος 1930, 104. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:48.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 13.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1915, 120.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1969, 109.
19. “A Warning Cry for Repentance,” *Deseret News*, 4 Μαΐου 1935, τμήμα της Εκκλησίας, 6. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:44.
20. *The Restoration of All Things*, 196–97.
21. *The Restoration of All Things*, 199.
22. “Repentance and Baptism,” *Deseret News*, 30 Μαρτίου 1935, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
23. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, Ιαν. 1971, 5.
24. “Relief Society Conference Minutes,” *Relief Society Magazine*, Αύγ. 1919, 473. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:17.
25. Στο Conference Report, Απρ. 1969, 121, 123.
26. “A Warning Cry for Repentance,” 6. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:35.
27. Στο Conference Report, Οκτ. 1966, 58.
28. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 91–92. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:31–32.
29. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 59. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:49.
30. Στο Conference Report, Απρ. 1915, 120.
31. Στο Conference Report, Οκτ. 1960, 51.
32. Στο Conference Report, Οκτ. 1919, 92.
33. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 7–8.

«Αυτό κάντε το στη δική μου ανάμνηση» (Κατά Λουκάν 22:19).

Η σπουδαιότητα της μεταλήψεως

«Η κοινωνία αυτών των συμβόλων αποτελεί μία από τις ιερότερες και αγιότερες διατάξεις στην Εκκλησία».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στις 5 Οκτωβρίου 1929, μετά από 19 έτη υπηρετήσης ως Απόστολος, ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ στάθηκε στο Ταμπερνάκλ της Σωλτ Λέκ για να εκφωνήσει την ομιλία του κατά την 39η γενική συνέλευση. Είπε: «Έχω μία ή δύο σκέψεις που επιθυμώ να παρουσιάσω σε σχέση με το ερώτημα της μεταλήψεως, πιο συγκεκριμένα αναφορικά προς τις συγκεντρώσεις οι οποίες ξεχωρίστηκαν στην Εκκλησία με αποκάλυψη, με εντολή του Κυρίου, για την κοινωνία αυτών των συμβόλων τα οποία αντιπροσωπεύουν το σώμα και το αίμα του Ιησού Χριστού». Ως εισαγωγή στο θέμα αυτό, μίλησε για τα συναισθήματά του σχετικά με τη μετάληψη:

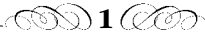
«Κατά την κρίση μου η συγκέντρωση μεταλήψεως είναι η ιερότερη, η αγιότερη από όλες τις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας. Όταν συλλογίζομαι τη συνάθροιση του Σωτήρος και των αποστόλων του εκείνη την αξιομνημόνευτη νύκτα, όταν εισήγαγε τη μετάληψη· όταν σκέφτομαι εκείνη την επίσημη περίπτωση, η καρδιά μου γεμίζει με θαυμασμό και συγκινούμαι. Θεωρώ εκείνη τη συνάθροιση ως μία από τις επιβλητικότερες και εξοχότερες από τις απαρχές του κόσμου.

»Εκεί ο Σωτήρας τούς δίδαξε για αυτή την επερχόμενη θυσία του, την οποία, μέσα στη σύγχυσή τους, δεν μπορούσαν να καταλάβουν. Τους μίλησε ξεκάθαρα για τον θάνατό του και ότι θα χυνόταν το αίμα του, και αυτό ειπώθηκε ακριβώς την ώρα της ψυχικής οδύνης του για τις αμαρτίες του κόσμου. Ήταν μία πολύ

επίσημη περίπτωση. Εκεί καθιερώθηκε η μετάληψη και οι μαθητές προστάχθηκαν να συγκεντρώνονται συχνά και να τιμούν τον θάνατο και τα Πάθη του Ιησού Χριστού, διότι η θυσία του έγινε για τη λύτρωση του κόσμου.

»Ετοιμαζόταν να πάρει επάνω του την ευθύνη τής πληρωμής του χρέους που επέσυρε στον κόσμο η Πτώση, ώστε να μπορέσουν οι άνθρωποι να λυτρωθούν από τον θάνατο και την κόλαση. Είχε διδάξει στους ανθρώπους ότι θα υψωνόταν από τη γη, ώστε να ελκύσει όλους τους ανθρώπους στον εαυτό του, και ότι όλοι όσοι θα μετανοούσαν και θα πίστευαν σε αυτόν, τηρώντας τις εντολές του, δεν θα υπέφεραν, διότι θα έπαιρνε επάνω του τις αμαρτίες τους».¹

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

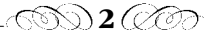
Ο Κύριος μάς έχει προστάξει να συγκεντρωνόμαστε συχνά για να μεταλαμβάνουμε.

Η κοινωνία αυτών των συμβόλων [του ψωμιού και του νερού] αποτελεί μία από τις αγιότερες και ιερότερες διατάξεις στην Εκκλησία, μία διάταξη η οποία έχει αντικαταστήσει τη σφαγή και βρώση του πασχαλινού αμνού, το οποίο [συμβόλιζε] τη θυσία του Λυτρωτή μας επάνω στον σταυρό. ...Από την εποχή της εξόδου από την Αίγυπτο μέχρι τη σταύρωση του Λυτρωτή μας, οι Ισραηλίτες προστάχθηκαν να τηρούν το Πάσχα τους μία συγκεκριμένη εποχή κάθε χρόνο. Εκείνο το επίσημο βράδυ πριν από τη σταύρωση, ο Κύριος άλλαξε αυτή τη διάταξη και έδωσε στη θέση της τη μετάληψη. Έχουμε προσταχθεί να συγκεντρωνόμαστε συχνά, όχι απλώς μία φορά τον χρόνο, και να πηγαίνουμε στον οίκο προσευχής και εκεί να θυμόμαστε τον Λυτρωτή μας και να συνάπτουμε διαθήκη με Εκείνον, κοινωνώντας συχνά από αυτή την αγία διάταξη.²

Το άτομο το οποίο απέχει από μία συγκέντρωση μεταλήψεως τη μία εβδομάδα μετά την άλλη και τον έναν μήνα μετά τον άλλον και τίποτα δεν τον εμποδίζει να μην έρχεται, δεν είναι πιστός στην αλήθεια. Δεν την αγαπά. Εάν την αγαπούσε, θα ήταν παρών να πάρει κοινωνία αυτών των συμβόλων—ένα μικρό κομμάτι ψωμιού, ένα μικρό ποτήρι νερό. Θα το έκανε για να δείξει την αγάπη του

για την αλήθεια και την αφοσιωμένη υπηρετήσή του στον Υιό του Θεού.³

Έχουμε κληθεί να τιμούμε αυτό το μέγα γεγονός [την εξιλέωση του Ιησού Χριστού] και να την έχουμε κατά νου αδιάκοπα. Για τον σκοπό αυτόν συγκεντρωνόμαστε μία φορά την εβδομάδα, ώστε να παίρνουμε κοινωνία αυτών των συμβόλων, δίδοντας μαρτυρία ότι πράγματι ενθουσιούμεθα τον Κύριό μας, ότι είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε επάνω μας το όνομά του και ότι θα τηρούμε τις εντολές του. Αυτή τη διαθήκη καλούμεθα να ανανεώνουμε κάθε εβδομάδα και δεν μπορούμε να διατηρούμε το Πνεύμα του Κυρίου, αν δεν συμμορφωνόμαστε με συνέπεια με αυτήν την εντολή. Εάν αγαπούμε τον Κύριο, θα είμαστε παρόντες στις συγκεντρώσεις αυτές με πνεύμα λατρείας και προσευχής, ενθουσιούμενοι τον Κύριο και τη διαθήκη που θα πρέπει να ανανεώνουμε κάθε εβδομάδα μέσω αυτής της μετάληψης, όπως έχει ζητήσει από εμάς.⁴

Μεταλαμβάνουμε σε ανάμνηση της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

Αποτελεί καθήκον των μελών της Εκκλησίας να βαδίζουν ταπεινά και με πίστη σε γνώση και κατανόηση της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού. ... Έχω την αίσθηση, θα ήθελα να κάνω λάθος, όμως δεν νομίζω ότι σφάλω, ότι ένα πολύ, πολύ μεγάλο ποσοστό των μελών της Εκκλησίας δεν συνειδητοποιεί τι σημαίνει να τρωσ ένα μικρό κομμάτι ψωμί, να πίνεις από ένα μικρό ποτήρι νερό σε ανάμνηση της έκχυσης του αίματος του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, και της θυσίας του επάνω στον σταυρό.

Επιτρέψτε μου να επιστήσω την προσοχή στην ευλογία [για το ψωμί]. Θα το διαβάσω με ταπεινότητα, ώστε να καταλάβουμε τι υπάρχει σ' αυτό:

«Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις ετούτο το ψωμί στις ψυχές όλων εκείνων που το παίρνουν, ώστε να το φάνε σε ανάμνηση του σώματος του Υιού σου, και να δώσουν μαρτυρία προς εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα του Υιού σου, και να τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές του, τις οποίες τους έχει

δώσει, ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα του μαζί τους. Αμήν» [Δ&Δ 20:77]...

Να το φάνε σε ανάνηψη εκείνου. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει απλώς να θυμάμαι ότι πριν από 2.000 χρόνια σχεδόν, άνομοι άνθρωποι τον έπιασαν, τον κρέμασαν στον σταυρό, έβαλαν καρφιά στα χέρια και στα πόδια του και τον άφησαν εκεί να πεθάνει; Για εμένα έχει πολύ βαθύτερη σημασία από αυτό. Να τον θυμόμαστε—γιατί ήταν επάνω στον σταυρό; Πώς έχω ευεργετηθεί, επειδή ήταν επάνω στον σταυρό; Ποιο μαρτύριο υπέστη στον σταυρό, ώστε να μπορέσω να λυτρωθώ ή να ανακουφιστώ από τις αμαρτίες μου;

Λοιπόν, είναι φυσικό να σκεφθεί ένα άτομο: Είχαν βάλει καρφιά στα χέρια και στα πόδια του και κρεμόταν εκεί έως ότου πέθανε. ...Τι άλλο υπέφερε; Υπάρχει ένα πράγμα που οι περισσότεροι από εμάς παραβλέπουμε. Είμαι πεπεισμένος ότι το μεγαλύτερο μαρτύριό του δεν ήταν τα καρφιά στα χέρια και στα πόδια του και να βρίσκεται κρεμασμένος στον σταυρό, όσο επώδυνο και τρομακτικό κι αν ήταν. Έφερε ένα άλλο φορτίο το οποίο ήταν κατά πολύ σημαντικότερο και ισχυρότερο. Πώς; Δεν κατανοούμε πλήρως, όμως το βλέπω λίγο.⁵

Νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένας από εμάς που να μην έκανε κάτι λανθασμένο και κατόπιν να μετάνιωσε και να ευχόταν να μην είχε γίνει. Τότε η συνείδησή μας μάς τύπτει και είμαστε πολύ, πολύ δυστυχημένοι. Έχετε περάσει αυτήν την εμπειρία; Εγώ, ναι. ...Όμως εδώ έχουμε τον Υιό του Θεού να φέρει το φορτίο των δικών μου και των δικών σας παραβάσεων. ...Το μεγαλύτερο βασανιστήριό του δεν ήταν τα καρφιά στα χέρια ή στα πόδια του, όσο φοβερό κι αν ήταν, αλλά το μαρτύριο τού νου, κατά τρόπο που δεν είναι ξεκάθαρος σε εμένα. Όμως έφερε το φορτίο—το φορτίο μας. Έχω προσθέσει κάτι σε αυτό· το ίδιο κι εσείς. Το ίδιο και όλοι οι άλλοι. Πήρε επάνω του να πληρώσει το τίμημα, ώστε να μπορέσω να διαφύγω—ώστε να μπορέσετε εσείς να διαφύγετε—την τιμωρία υπό τον όρο ότι θα δεχθούμε το Ευαγγέλιό του και θα είμαστε αληθινοί και πιστοί σε αυτό.

Αυτό είναι που προσπαθώ να σκεφθώ. Αυτό είναι που θυμάμαι—τον οδυνηρό ψυχική πόνο, όταν έκλαιγε στην προσευχή του στον Πατέρα του να απομακρυνθεί το ποτήρι. Δεν παρακαλούσε

«Εύχομαι να μπορούσαν τα μέλη της Εκκλησίας να καταλάβουν ευκρινέστερα τις διαθέκες που συνάπτουν, όταν μεταλαμβάνουν στις συγκεντρώσεις μεταλήψεως».

απλώς για ανακούφιση από τα καρφιά στα χέρια ή στα πόδια του, είχε ένα σοβαρότερο μαρτύριο από όλα αυτά, με τρόπο που δεν κατανοώ.⁶

Είναι αδύνατον για τους αδύναμους θνητούς, και όλοι είμαστε αδύναμοι, να κατανοήσουν πλήρως το εύρος του μαρτυρίου του Υιού του Θεού. Δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε το τίμημα που Εκείνος έπρεπε να πληρώσει. Στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ είπε:

«Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν. Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ. Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατὰ το σώμα όσο και κατὰ το πνεύμα -- και ήθελα να μπορούσα να μην πιω

το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσω—Παρόλα αυτά, ας είναι δοξασμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων». [Δ&Δ 19:16–19.]

Είναι, ωστόσο, δυνατόν για εμάς να γνωρίζουμε και να καταλαβαίνουμε ότι αυτό το οδυνηρό ψυχικό μαρτύριο της θυσίας Του έφερε σε εμάς τη μεγαλύτερη ευλογία που θα μπορούσε πιθανόν να δοθεί. Επιπλέον, είμαστε σε θέση να καταλάβουμε ότι αυτό το οδυνηρότατο μαρτύριο—το οποίο ήταν υπεράνω της δύναμης του θνητού ανθρώπου, είτε για να το εκτελέσει είτε να το αντέξει—ανελήφθη ως υποχρέωση χάρη στη μεγάλη αγάπη την οποία είχαν ο Πατέρας και ο Υιός για την ανθρωπότητα ...

Εάν εκτιμούσαμε πλήρως τις πολλές ευλογίες οι οποίες είναι δικές μας μέσω της λύτρωσης για εμάς, δεν θα υπήρχε τίποτα που θα μπορούσε να ζητήσει από εμάς ο Κύριος, το οποίο δεν θα πράτταμε προθύμως και με ανυπομονησία.⁷

Είμαι βέβαιος πως εάν μπορούσαμε να φαντασθούμε—όπως προσπάθησα πολλές φορές να κάνω—την επιβλητική περίπτωση όπου ο Σωτήρας συγκεντρώθηκε με τους αποστόλους του· εάν μπορούσαμε να τους δούμε συγκεντρωμένους εκεί, τον Κύριο μέσα στη μεγάλη λύπη του, όντα λυπημένο για τις αμαρτίες του κόσμου, όντα λυπημένο για τον έναν από τους αποστόλους του, ο οποίος επρόκειτο να τον προδώσει, και ωστόσο διδάσκοντας εκείνους τους ένδεκα άνδρες που τον αγαπούσαν και συνάπτοντας διαθήκη με αυτούς, είμαι βέβαιος ότι θα νιώθαμε στην καρδιά μας ότι ποτέ δεν θα τον εγκαταλείπαμε. Εάν μπορούσαμε να τους δούμε εκεί συγκεντρωμένους και μπορούσαμε να συνειδητοποιήσουμε το βάρος του φορτίου το οποίο είχε τεθεί επάνω στον Κύριό μας· και κατόπιν τον δείπνο τους και τον ύμνο που έψαλαν, την αποχώρησή τους, τον Κύριο να προδίδεται, να χλευάζεται και να περιφρονείται, τους μαθητές να τον εγκαταλείπουν την υπέρτατη ώρα της δοκιμασίας του—εάν μπορούσαμε να καταλάβουμε όλα αυτά, έστω και ελλιπώς, και ελλιπώς καταλαβαίνουμε, είμαι βέβαιος, αδελφοί και αδελφές μου, ότι πάντα θα θέλαμε να περπατάμε στο φως της αλήθειας. Εάν μπορούσαμε να δούμε τον Σωτήρα των ανθρώπων να υποφέρει στον κήπο και επάνω στον σταυρό και μπορούσαμε να συνειδητοποιήσουμε πλήρως όλα αυτά που σημαίνουν για εμάς, θα επιθυμούσαμε να τηρούμε

«Αποτελεί καθήκον μας να συλλογίζομαστε προσεκτικά και με περίσκεψη τη φύση των προσευχών [μεταλήψεως], όταν τις ακούμε να προσφέρονται».

τις εντολές του και θα αγαπούσαμε τον Κύριο τον Θεό μας με όλη την καρδιά μας, την ισχύ, τον νου και τη δύναμη, και στο όνομα του Ιησού Χριστού θα τον υπηρετούσαμε.⁸

3

Αποτελεί καθήκον μας να συλλογισθούμε με περίσκεψη τη διαθήκη που συνάπτουμε όταν μεταλαμβάνουμε.

Εύχομαι να μπορούσαν τα μέλη της Εκκλησίας να καταλάβουν ευκρινέστερα τις διαθήκες που συνάπτουν, όταν μεταλαμβάνουν στις συγκεντρώσεις μας μεταλήψεως.⁹

Έχω δει δύο μέλη της Εκκλησίας να κάθονται μαζί [στη συγκέντρωση μεταλήψεως], να συζητούν, να σταματούν για αρκετό διάστημα ώστε να δοθεί η ευλογία για το νερό ή το ψωμί και κατόπιν να συνεχίζουν τη συζήτησή τους. ...Αυτό μου προκάλεσε

δυσάρεστη κατάπληξη και είμαι βέβαιος ότι το ίδιο ισχύει για τον Κύριο.¹⁰

Αποτελεί καθήκον μας να συλλογιζόμαστε προσεκτικά και με περίσκεψη τη φύση των προσευχών [μεταλήψεως], όταν τις ακούμε να προσφέρονται στις συγκεντρώσεις μας. Υπάρχουν τέσσερα πολύ σημαντικά πράγματα για τα οποία συνάπτουμε διαθήκη κάθε φορά που παίρνουμε κοινωνία αυτών των συμβόλων και κοινωνώντας υπάρχει η πράξη η οποία δείχνει ότι θα δεσμευούμε πλήρως ως προς τις υποχρεώσεις και κατ' αυτόν τον τρόπο γίνονται δεσμευτικές για εμάς. Αυτές είναι οι εξής:

1. Τρώμε σε ανάμνηση του σώματος του Ιησού Χριστού, υποσχόμενοι ότι θα θυμόμαστε πάντοτε το πληγωμένο σώμα Του, φονευμένο επάνω στον σταυρό.

2. Πίνουμε σε ανάμνηση του αίματος το οποίο εκχύθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου, το οποίο εξιλεώθηκε για τις παραβάσεις του Αδάμ και το οποίο μας ελευθερώνει από τις αμαρτίες μας, υπό τον όρο της πραγματικής μετάνοιας από μέρους μας.

3. Συνάπτουμε διαθήκη ότι θα είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε επάνω μας το *όνομα* του Υιού και να Τον θυμόμαστε πάντοτε. Τηρώντας αυτήν τη διαθήκη, υποσχόμαστε ότι θα αποκαλούμεθα με το όνομά Του και δεν θα κάνουμε ποτέ κάτι το οποίο θα επιφέρει ντροπή ή μομφή σε αυτό το όνομα.

4. Συνάπτουμε διαθήκη ότι θα τηρούμε τις εντολές Του, τις οποίες μας έχει δώσει· όχι μία εντολή, αλλά ότι θα είμαστε πρόθυμοι να «ζήσ[ουμε] με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού». [Δ&Δ 84:44.]

Εάν τα κάνουμε αυτά, τότε μας έχει επαγγελθεί η αδιάκοπη καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και εάν δεν τα κάνουμε αυτά, δεν θα έχουμε αυτήν την καθοδήγηση.¹¹

Θέλω να σας υποβάλω μερικά ερωτήματα και μιλώ, φυσικά, σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Πιστεύετε ότι ένας άνθρωπος ο οποίος εισέρχεται στη συγκέντρωση μεταλήψεως με πνεύμα προσευχής, ταπεινοφροσύνης και λατρείας και ο οποίος μετέχει αυτών των συμβόλων τα οποία αντιπροσωπεύουν το σώμα και το αίμα τού Ιησού Χριστού, θα καταπατήσει εσκεμμένως τις εντολές του Κυρίου; Εάν ένας άνθρωπος συνειδητοποιεί πλήρως τι σημαίνει

όταν μεταλαμβάνει, ότι συνάπτει διαθήκη να πάρει επάνω του το όνομα του Ιησού Χριστού και να τον θυμάται πάντοτε και να τηρεί τις εντολές του, και αυτή η ιερά υπόσχεση ανανεώνεται κάθε εβδομάδα—πιστεύετε ότι αυτός ο άνθρωπος θα αποτύχει στην πληρωμή των δεκάτων του; Θεωρείτε ότι αυτός ο άνθρωπος θα παραβεί την Ημέρα του Κυρίου ή θα αγνοήσει τον Λόγο Σοφίας; Θεωρείτε ότι θα αποτύχει να είναι ευλαβής και ότι δεν θα φροντίσει για τα καθήκοντά του της απαρτίας και τα άλλα καθήκοντα στην Εκκλησία; Νομίζω ότι κάτι τέτοιο, όπως η παραβίαση αυτών των ιερών αρχών και καθηκόντων, είναι αδύνατον όταν ένας άνθρωπος γνωρίζει τι σημαίνει να κάνει αυτές τις ιερές υποσχέσεις κάθε εβδομάδα προς τον Κύριο και ενώπιον των αγίων.¹²

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο «Από τη Ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», ο Πρόεδρος Σμιθ μιλά για τις σκέψεις του σχετικά με την εποχή όπου ο Σωτήρας καθιέρωσε τη μετάληψη. Γιατί είναι σημαντικό για εσάς αυτό το γεγονός;
- Καθώς μελετάτε το τμήμα 1, συλλογιστείτε τη σπουδαιότητα να παρευρισκόμαστε κάθε εβδομάδα στη συγκέντρωση μεταλήψεως. Πώς μπορείτε να προετοιμασθείτε για τη συγκέντρωση μεταλήψεως; Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, για να βοηθήσουν στην προετοιμασία των παιδιών τους;
- Τι σας κάνει εντύπωση σχετικά με τις σκέψεις του Προέδρου Σμιθ, όταν μετέλαβε; (Βλέπε τμήμα 2.) Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να θυμόμαστε τον Σωτήρα και την εξιλέωσή Του, όταν μεταλαμβάνουμε;
- Δώστε προσοχή στις διαθήκες που απαριθμούνται στο τμήμα 3. Συλλογισθείτε σιωπηλά πώς αισθάνεστε για αυτές τις διαθήκες. Πώς επηρεάζουν τη ζωή σας αυτές οι διαθήκες;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 26:26–29, Προς Κορινθίους Α΄ 11:23–29, Νεφί Γ΄ 18:1–13, Μόρμον 9:29, Μορόνι 4–5, Δ&Δ 20:75–79, 59:9–12

Βοήθεια διδασκαλίας

«Αναθέστε στους συμμετέχοντες να διαβάσουν επιλεγμένες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου (είτε ατομικώς είτε σε μικρές ομάδες). Ζητήστε τους να αναζητήσουν στο κεφάλαιο διδασκαλίες που σχετίζονται με τις ερωτήσεις. Κατόπιν, ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσωτερικές γνώσεις τους στους υπόλοιπους της ομάδος» (από τη σελίδα VIII στο βιβλίο αυτό).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 60–61. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 2:340–41.
2. “Importance of the Sacrament Meeting”, *Relief Society Magazine*, Οκτ. 1943, 590. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:339–40.
3. *Seek Ye Earnestly*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου (1972), 99.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 61. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:341.
5. “Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament”, ομιλία δοθείσα στο Utah University Institute of Religion στη Σολτ Λέικ Σίτυ, 14 Ιανουαρίου 1961, 7–8.
6. “Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament,” 8.
7. “Importance of the Sacrament Meeting,” 591–92.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 63. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:347.
9. “Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament,” 7.
10. *Seek Ye Earnestly*, 122.
11. “Importance of the Sacrament Meeting,” 591.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 62–63. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:346.

Τζόζεφ και Χάιρουμ Σμιθ, μάρτυρες για τον Ιησού Χριστό

«Είμαστε πολύ ευγνώμονες για τη ζωή και τη διακονία του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, του Χάιρουμ Σμιθ τού Πατριάρχου και των προφητών και αποστόλων και χρηστών ανδρών και γυναικών που έχουν οικοδομήσει επάνω στο θεμέλιο που εκείνοι έθεσαν».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Από την εποχή που ήταν πολύ νέος, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήξερε ότι η οικογένειά του είχε μια ξεχωριστή σχέση με τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Εμπνεόταν από το παράδειγμα του παππού του, Χάιρουμ Σμιθ, ενός μεγαλύτερου αδελφού και αφοσιωμένου φίλου του Προφήτου Τζόζεφ. Ο Χάιρουμ υπηρέτησε πιστά στο πλευρό του αδελφού του ως ηγέτης στην Εκκλησία. Βοήθησε επίσης με την έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον και εκλήθη να είναι ένας από τους Οκτώ Μάρτυρες του βιβλίου. Στις 27 Ιουνίου 1844, ο Τζόζεφ και ο Χάιρουμ βρήκαν μαρτυρικό θάνατο στο Κάρθατζ του Ιλλινόι, επισφραγίζοντας τη μαρτυρία τους για τον Σωτήρα και το Ευαγγέλιό Του. «Στη ζωή δεν ήταν χωρισμένοι, και ούτε στο θάνατο χωρίστηκαν!» (Δ&Δ 135:3).

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δεν γνώρισε ποτέ τους παππούδες του, τους Σμιθ. Πολύ καιρό πριν γεννηθεί, ο παππούς του, ο Χάιρουμ, είχε βρει μαρτυρικό θάνατο. Η σύζυγος τού Χάιρουμ, Μαίρη Φίλντινγκ Σμιθ, πέθανε επίσης νέα. Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Ποτέ δεν γνώρισα τη γιαγιά μου Σμιθ. Λυπάμαι πάντοτε γι' αυτό, επειδή ήταν μία από τις ευγενέστατες γυναίκες που έζησαν ποτέ, αλλά γνώρισα την καλή της αδελφή, τη θεία μου Μέρσου Τόμπσον και ως αγόρι πήγαίνα να την επισκεφθώ στο σπίτι της

*Τζόζεφ και Χάιρονι Σμυθ: «Στη ζωή δεν ήταν χωρισμένοι,
και ούτε στο θάνατο χωρίστηκαν!» (Δ&Δ 135:3).*

και καθόμουν στα γόνατά της, όπου μου έλεγε ιστορίες για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και, ω πόσο ευγνώμων είμαι γι' αυτήν την εμπειρία».¹

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ έμαθε επίσης από το παράδειγμα του πατέρα του, Τζόζεφ Φ. Σμιθ, ο οποίος γνώριζε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ προσωπικώς. Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε για τον πατέρα του: «Δεν υπήρχε κανένα στοιχείο αμφιβολίας ή αβεβαιότητας στη μαρτυρία του. Αυτό ίσχυε ιδιαίτέρως όταν μιλούσε περί της θειότητας του Σωτήρος μας ή της αποστολής του προφήτου Τζόζεφ Σμιθ».²

Αυτά τα παραδείγματα και οι διδασκαλίες οδήγησαν τον Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ να αποκτήσει μαρτυρία για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο στην παιδική ηλικία του. «Δεν θυμάμαι τον καιρό κατά τον οποίον δεν πίστευα στην αποστολή του Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού ούτε στην αποστολή του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ»,³ είπε αργότερα. Όταν δίδασκε το Ευαγγέλιο, εξέφραζε ενίοτε τη μαρτυρία του με όρους της οικογενείας του: «Αγαπώ τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ; Ναι, τον αγαπώ, όπως τον αγαπούσε ο πατέρας μου πριν από εμένα. Τον αγαπώ, επειδή ήταν υπηρέτης του Θεού και χάριν της αποκατάστασης του Ευαγγελίου και χάριν των ευεργετημάτων και των ευλογιών που έχουν έλθει σε εμένα και την οικογένειά μου και σε εσάς και την οικογένειά σας, μέσω των ευλογιών οι οποίες απονεμήθηκαν επάνω σε αυτόν τον άνδρα και όσους είχαν σχέση με εκείνον».⁴

Μολονότι ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν ευγνώμων για τις διδασκαλίες και την κληρονομία της οικογένειάς του, η μαρτυρία ήταν η δική του. Είπε: «Πάντοτε ήμουν ευγνώμων για τη μαρτυρία προσελθούσα σε εμένα μέσω του Πνεύματος του Κυρίου ότι ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης του Θεού, εκλήθη να σταθεί στην κεφαλή της θείκης νομής της πληρότητας των καιρών».⁵ Σε μία άλλη περίπτωση, κατέθεσε μαρτυρία: «Είναι η γνώση μου, με το χάρισμα του Θεού, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ εν έτει 1820 είδε τον Πατέρα και τον Υιό, ότι ο Πατέρας σύστησε τον Υιό του, ότι ο Υιός μίλησε σε εκείνον, τον ρώτησε τι ήθελε να μάθει και του έδωσε συμβουλή, του είπε τι να κάνει, με την υπόσχεση ότι τελικώς άλλη γνώση θα απεκαλύπτετο και η πληρότητα του Ευαγγελίου --που δεν ήταν τότε επάνω στο πρόσωπο της γης-- θα αποκαθίστατο. Κατόπιν ανέφερε τη

διαβεβαίωση ότι όλοι οι άνθρωποι θα μπορούσαν να λάβουν την ίδια μαρτυρία: «Κάθε ψυχή επάνω στο πρόσωπο της γης που έχει την επιθυμία να την γνωρίσει, έχει το προνόμιο, διότι κάθε ψυχή που θα ταπεινωθεί, και στα βάθη της ταπεινοφροσύνης και της πίστωσης, με πνεύμα μεταμελημένο, πηγαίνει ενώπιον του Κυρίου, θα λάβει αυτήν τη γνώση τόσο σίγουρα όσο ότι εκείνος ζει».⁶

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

1

Δύο θέματα ξεχωρίζουν πρωτίστως: ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης.

Συνδέουμε τα ονόματα του Ιησού Χριστού και του Τζόζεφ Σμιθ. Ο Χριστός είναι ο Κύριος. Κατηργάσθη την εξιλεωτική θυσία. Είναι η ανάσταση και η ζωή· μέσω εκείνου όλοι οι άνθρωποι εγείρονται σε αθανασία, ενώ όσοι πιστεύουν και υπακούν στους νόμους του, θα αποκτήσουν επίσης αιώνια ζωή.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης, κεκλημένος αυτές τις τελευταίες ημέρες να λάβει δι' αποκαλύψεως τις σωτήριες αλήθειες του Ευαγγελίου και να σταθεί ως νόμιμος διαχειριστής, έχοντας δύναμη από τα ύψη, να χορηγεί τις διατάξεις του Ευαγγελίου.

Εφόσον αυτές οι αποκεκαλυμμένες μέσω αυτού αλήθειες είναι αυτές που θα πάνε σε κάθε έθνος πριν από τη Δευτέρα Παρουσία, δεν είναι απορίας άξιον που βρίσκουμε τον Μορόνι να λέει στον Τζόζεφ Σμιθ ότι το «όνομά [του] θα θεωρείτο] και καλό και κακό ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις φυλές και τις γλώσσες, δηλαδή ότι θα αναφέρονταν και καλά και άσχημα γι' αυτό ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους». [Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:33.]

Ούτε είναι απορίας άξιον, όταν βρίσκουμε αργότερα τον Κύριο να λέει στον Προφήτη: «Τα πέρατα της γης θα ζητούν να μάθουν για το όνομά σου, και ανόητοι άνθρωποι θα σε περιγελούν, και η κόλαση θα μαίνεται εναντίον σου.

»Ενώ οι καθαροί στην καρδιά, και οι συντεοί και οι ευγενείς και οι ενάρετοι, θα ζητούν συμβουλή και εξουσία και ευλογίες διαρκώς από τα χέρια σου». (Δ&Δ 122:1–2.)

Τα πέρατα της γης αρχίζουν τώρα να ζητούν να μάθουν για το όνομα του Τζόζεφ Σμιθ και πολλοί άνθρωποι σε πολλά έθνη αγαλλιούν στο Ευαγγέλιο το οποίο αποκαταστάθηκε μέσω της συμβολής του.

Από την αρχή αυτής της θείκης νομής, η μαρτυρία για τον Ιησού, όπως απεκαλύφθη στον Τζόζεφ Σμιθ, διακηρύσσεται στις Ηνωμένες Πολιτείες, στον Καναδά, στη Μεγάλη Βρετανία, στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης και στις νήσους του Ειρηνικού.

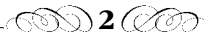
Τα τελευταία χρόνια, υπήρξε μία σχεδόν απίστευτη εξάπλωση του έργου στο Μεξικό, στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής και στη Νότιο Αμερική.

Και η Ασία τώρα [το 1971] ανοίγει στο μήνυμα του Ευαγγελίου με έναν τρόπο που υπερβαίνει οτιδήποτε του παρελθόντος. Η Εκκλησία εδραιώνεται στην Ιαπωνία και την Κορέα, στην Ταϊβάν και το Χονγκ Κονγκ και αρχίζουμε να κάνουμε ιεραποστολικό έργο στην Ταϊλάνδη, στη Σιγκαπούρη και την Ινδονησία.

Και θα έλθει η ημέρα, με την πρόνοια του Κυρίου, όπου άλλα έθνη, τώρα κλειστά στο μήνυμα της αλήθειας, θα μας ανοίξουν τη θύρα τους και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ θα πάνε και θα πουν σε αυτούς με ειλικρινή καρδιά σε εκείνα τα έθνη για τον Χριστό και το Ευαγγέλιο της βασιλείας του που έχει έλθει επάνω στη γη αυτήν την εποχή μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ.⁷

Ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ο αποκαλυπτής της γνώσεως για τον Χριστό και τη σωτηρία προς τον κόσμο γι' αυτήν την εποχή και γενεά.⁸

Δύο θέματα ξεχωρίζουν πρωτίστως πάντοτε στον νου μου. Ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, ο οποίος σταυρώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης κεκλημένος και διορισμένος να εισαγάγει τη θείκη νομή της πληρότητας των καιρών. Αυτό είναι το μήνυμά μου στον κόσμο.⁹

Ο Κύριος κάλεσε τον Τζόζεφ Σμιθ να σταθεί στην κεφαλή αυτής της ένδοξης θείκης νομής.

Ο Τζόζεφ Σμιθ... ήλθε και υπό τη διεύθυνση αγίων αγγελιαφόρων έθεσε το θεμέλιο της βασιλείας του Θεού και αυτού του

«Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης κεκλημένος και διορισμένος να εισαγάγει τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών».

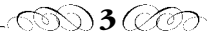
υπέροχου και θαυμαστού έργου, ώστε να μπορέσει ο κόσμος να προετοιμασθεί για την έλευση του Κυρίου.¹⁰

Ξέρω ότι εκείνος [ο Τζόζεφ Σμιθ] εκλήθη, διορίστηκε από τον Πατέρα μας στους ουρανοί, ότι έλαβε αποκάλυψη και καθοδήγηση από τον Υιό του Θεού που θα ωφελούσαν και ευλογούσαν όλους τους ανθρώπους, αν τις αποδέχονταν.¹¹

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία στον νου μου ότι ο Κύριος ετόιμασε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και του έδωσε αποκάλυψη, εντολή, άνοιξε τους ουρανοί για εκείνον και τον κάλεσε να σταθεί επικεφαλής αυτής της ένδοξης θεϊκής νομής. Είμαι εντελώς πεπεισμένος ότι κατά τη νεανική του ηλικία, όταν πήγε έξω να προσευχηθεί, είδε και στάθηκε στην παρουσία πραγματικώς του Θεού Πατέρα και του Υιού του Ιησού Χριστού· στον νου μου δεν υπάρχει καμία

αμφιβολία—ξέρω ότι είναι αληθινό. Ξέρω ότι αργότερα δέχθηκε επισκέψεις από τον Μορόνι, την Ααρωνική Ιεροσούνη από τα χέρια του Ιωάννου του Βαπτιστού, τη Μελχισεδική Ιεροσούνη από τα χέρια του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννου και ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών οργανώθηκε την έκτη ημέρα του Απριλίου του 1830 με θεία προσταγή.¹²

Κατά την επιλογή ενός αντιπροσώπου να σταθεί επικεφαλής αυτού του «υπέροχου] έργου[υ] να παρουσιαστεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων», [βλέπε Δ&Δ 4:1] ο Κύριος δεν επέλεξε κάποιον ο οποίος ήταν μορφωμένος στη μάθηση και τις παραδόσεις του κόσμου. Οι τρόποι του δεν είναι πάντοτε οι τρόποι των ανθρώπων ούτε είναι οι σκέψεις του σαν τις σκέψεις των ανθρώπων [βλέπε Ησαΐας 55:8]. Κάποιος μορφωμένος στη μάθηση του κόσμου θα είχε πάρα πολλές παραδόσεις και φιλοσοφίες των ανθρώπων να τον διασπούν από την αλήθεια. Στη μεγάλη του σοφία, ο Κύριος επέλεξε ένα άπειρο παιδί—ένα αγόρι δεκατεσσάρων ετών. Ο Κύριος απεκάλυψε την πληρότητα του Ευαγγελίου σε αυτόν τον νεαρό, πράγμα που ο κόσμος δεν θα ελάμβανε λόγω απιστίας. Μέσα από χρόνια ουράνιας καθοδηγήσεως—διότι είχε καθοδηγηθεί από αγγελιαφόρους από την παρουσία του Κυρίου—αυτός ο νέος άνδρας, ο Τζόζεφ Σμιθ, προετοιμάσθηκε να διευθύνει το έργο της αποκατάστασης του Ευαγγελίου και της οικοδόμησης της βασιλείας του Θεού.¹³

Ο Κύριος είπε ότι αυτή η γενεά θα είχε τον λόγο Του μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ.

Σε κάθε εποχή, όταν είναι το Ευαγγέλιο επάνω στη γη, πρέπει να αποκαλύπτεται στους προφήτες του Κυρίου και εκείνοι πρέπει να καλούνται να υπηρετούν ως νόμιμοι διαχειριστές να τελούν και να διευθύνουν την τέλεση των διατάξεων της σωτηρίας για τους συνανθρώπους τους.

Ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ο προφήτης τον οποίον κάλεσε ο Κύριος αυτήν την εποχή να αποκαταστήσει τις αλήθειες της σωτηρίας και να λάβει τα κλειδιά και τις δυνάμεις να χορηγεί αυτές τις σωτήριες αλήθειες.

Σε αυτόν είπε ο Κύριος: «...Ετούτη η γενεά θα λαβαίνει τα λόγια μου από εσένα». (Δ&Δ 5:10.) Και μετά, αναφερόμενος στο

Ευαγγέλιο, αποκατεστημένο μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος είπε: «Ετούτο το Ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχτεί σε όλον τον κόσμο, ως μαρτυρία σε όλα τα έθνη, και τότε θα έλθει το τέλος, δηλαδή ο αφανισμός των ανόμων». [Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:31.]¹⁴

Λέω τώρα—

Ότι όλοι οι άνθρωποι αυτήν την εποχή θα πρέπει να στρέφονται στον Τζόζεφ Σμιθ, για να μάθουν την αλήθεια για τον Χριστό και το Ευαγγέλιό του·

ότι τελικώς το όνομα αυτού του προφήτη θα γίνει γνωστό σε κάθε γωνία της γης και ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους·

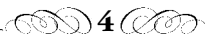
ότι οι έντιμοι στην καρδιά θα τον αποδεχθούν ως προφήτη και θα λατρεύουν αυτόν τον Κύριο τον οποίον εκείνος απεκάλυψε·

ότι η εκκλησία που οργάνωσε με θεία προσταγή ευδοκιμεί, επειδή ακολουθεί τις αποκαλύψεις που ήλθαν μέσω αυτού.

Και ότι όλοι όσοι πιστεύουν τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ και ακολουθούν τις διδασκαλίες του θα αποκτήσουν γνώση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, ο οποίος θυσιάστηκε για τις αμαρτίες του κόσμου.

Με τον ίδιο τρόπο που γνωρίζω ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός—και ότι είναι με αποκάλυψη από το Άγιο Πνεύμα—γνωρίζω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι και ήταν και θα είναι διά παντός προφήτης του Θεού...

Με πνεύμα μαρτυρίας και ευχαριστίας, [μοιράζομαι μαζί σας] αυτά τα εμπνευσμένα λόγια από το Διδαχή και Διαθήκες: «Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης και Βλέπων του Κυρίου, έχει κάνει περισσότερα για τη σωτηρία των ανθρώπων σε τούτον τον κόσμο, παρά οποιοσδήποτε άνθρωπος που έζησε ποτέ σ' αυτόν, εκτός μόνο από τον Ιησού». (Δ&Δ 135:3.)¹⁵

Ο Τζόζεφ Σμιθ και ο αδελφός του, Χάιρουμ, ήταν ενωμένοι στη ζωή και στον θάνατο.

Είμαι ευγνώμων για την αποκατάσταση της αιώνιας αλήθειας σε αυτήν την τελική θεϊκή νομή του Ευαγγελίου, για την αποστολή

Μαζί, ο Τζόζεφ και ο Χάιρουμ Σμιθ επισφράγισαν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους.

και τη διακονία του Τζόζεφ Σμιθ, του Προφήτου, και του παππού μου, Χάιρουμ Σμιθ, του Πατριάρχου, και για το γεγονός ότι τα κλειδιά της βασιλείας του Θεού έχουν παραδοθεί ξανά στον άνθρωπο επάνω στη γη.¹⁶

«Και πάλι, αληθινά σου λέω, ευλογημένος είναι ο δούλος μου ο Χάιρουμ Σμιθ. Γιατί εγώ, ο Κύριος, τον αγαπώ για την ακεραιότητα της καρδιάς του, και επειδή αγαπάει αυτό που είναι ορθό ενώπιόν μου, λέει ο Κύριος». [Δ&Δ 124:15.]

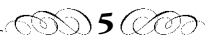
Ποιος δεν θα ήταν ευτυχισμένος να έχει μια έκφραση πεποίθησης και επαίνου και αυτή να προέρχεται από τον Κύριο; Ο Χάιρουμ Σμιθ ήταν ανάμεσα στους πρώτους βαπτισθέντες σε αυτήν τη θεϊκή νομή. Σε όλη του τη ζωή στάθηκε στο πλευρό του αδελφού του, Τζόζεφ, και τον ενδυνάμωνε με ενθάρρυνση, πίστη και αφοσιωμένη αγάπη. Ο Χάιρουμ ήταν ένας άνδρας με μια υπέροχα τρυφερή καρδιά. Είχε βαθιά ταπεινοφροσύνη και αγαπούσε τον αδελφό του καλύτερα απ' ό,τι αγαπούσε την ίδια τη ζωή του. Αυτό φαίνεται στον θάνατό του μέσω του οποίου απέκτησε το στέμμα

του μάρτυρος. Ήταν ατρόμητος στην υπεράσπιση της αλήθειας. Αληθώς «αγαπούσε αυτό που είναι σωστό».

Ο Χάιρουμ Σμιθ γεννήθηκε την ένατη ημέρα του Φεβρουαρίου του 1800 και ήταν σχεδόν έξι χρόνια μεγαλύτερος από τον Προφήτη. Καμία τιμή δεν ήλθε στον Τζόζεφ Σμιθ που να μην είχε και ο Χάιρουμ, ο οποίος αγαλλιούσε με τον αδελφό του σε όλες τις ευλογίες που του απένειμε ο Κύριος. Αυτή η ίδια ποιότητα αδελφικής αγάπης επεδείχθη από τον Προφήτη Τζόζεφ για τον αδελφό του, Χάιρουμ. Πέρασαν τις ίδιες λύπες και χαρές μαζί. Οι ίδιοι διωγμοί ενέπεσαν επ' αμφοτέρων. Μοιράσθηκαν τα ίδια μουντρούμια για χάρη του Ευαγγελίου και όταν ήλθε ο καιρός για την επισφράγιση της μαρτυρίας τους, βρήκαν μαζί μαρτυρικό θάνατο. «Στη ζωή δεν ήταν χωρισμένοι, και ούτε στο θάνατο χωρίστηκαν!» [Δ&Δ 135:3.]...

Αυτός είναι ένας φόρος τιμής από τον Προφήτη τον οποίον άξιζε ο Χάιρουμ: «Αδελφέ Χάιρουμ, τι πιστή καρδιά που έχεις! Ω, είτε ο Αιώνιος Ιεχωβά να στέψει αιώνιες ευλογίες επάνω στην κεφαλή σου ως ανταμοιβή για τη φροντίδα της ψυχής μου! Ω, πόσες πολλές λύπες μοιραστήκαμε μαζί. Και ξανά βρισκόμαστε σιδηροδέσμιοι από την ανηλεή χείρα της καταπίεσης. Χάιρουμ, το όνομά σου θα γραφεί στο βιβλίο του νόμου του Κυρίου, για να το δουν όσοι έλθουν μετά από εσένα, ώστε να ακολουθήσουν το πρότυπο στα έργα σου».

Πάλι είπε ο Προφήτης: «Θα μπορούσα να προσευχηθώ στην καρδιά μου ώστε όλοι οι αδελφοί μου να ήταν σαν τον αγαπημένο μου αδελφό Χάιρουμ, ο οποίος διέπεται από ηπιότητα αμνού και ακεραιότητα του Ιώβ και, εν ολίγοις, πραότητα και ταπεινοφροσύνη του Χριστού και τον αγαπώ με αυτήν την αγάπη που είναι δυνατότερη από τον θάνατο, επειδή δεν είχα ποτέ την ευκαιρία να τον επιπλήξω, ούτε εκείνος εμένα».¹⁷

Ο Τζόζεφ και ο Χάιρουμ Σμιθ επισφράγισαν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους.

Ο παππούς μου, ο Πατριάρχης Χάιρουμ Σμιθ, εκλήθη να κρατά τα κλειδιά αυτής της θεϊκής νομής από κοινού με τον Προφήτη Τζόζεφ, τον μικρότερο αδελφό του. Ο Κύριος έχει πει ότι με το

στόμα δύο μαρτύρων θα βεβαιώνονται τα πάντα [βλέπε Προς Κορινθίους Β΄ 13:1]...

Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν θα μπορούσε να σταθεί μόνος, διαφορετικά το έργο του θα είχε αποτύχει, όπως το έργο του Σωτήρος απαιτούσε την επικύρωση άλλου μάρτυρα, και ποιος άλλος θα μπορούσε να καταθέσει μαρτυρία για τον Χριστό εκτός από τον Πατέρα του; [Βλέπε Κατά Ιωάννην 8:12–18.] Και γι' αυτό ο Κύριος κάλεσε έναν άλλον άνδρα να σταθεί με τον Τζόζεφ Σμιθ και να κρατήσει τα κλειδιά της σωτηρίας σε αυτήν τη θεϊκή νομή ως μάρτυρας μαζί του...

...Όχι μόνον εκλήθη να γίνει [ο Χάιρουμ] Πατριάρχης της Εκκλησίας, κάτι που ήταν το κληρονομικό του δικαίωμα, αλλά ταυτοχρόνως ο Κύριος τού είπε:

«Και από αυτήν τη στιγμή και εμπρός εγώ τού ορίζω το να είναι προφήτης και βλέπων και αποκαλυπτής για την εκκλησία μου, όπως και ο δούλος μου Τζόζεφ.

«Ωστε να ενεργεί επίσης από κοινού με τον δούλο μου Τζόζεφ, και ώστε να παίρνει συμβουλές από τον δούλο μου Τζόζεφ, ο οποίος θα τού δείξει τα κλειδιά με τα οποία θα μπορεί να ζητά και να λαμβάνει, και να στεφθεί με την ίδια ευλογία και δόξα και τιμή, και ιεροσύνη, και χαρίσματα τής ιεροσύνης, τα οποία κάποτε τέθηκαν επάνω σ' εκείνον που ήταν ο δούλος μου Όλιβερ Κάουντερυ.

«Ωστε ο δούλος μου Χάιρουμ να καταθέτει μαρτυρία γι' αυτά που εγώ θα τού δείξω, ώστε το όνομά του να μνημονεύεται με τιμή από γενεά σε γενεά, στον αιώνα τού αιώνα». [Δ&Δ 124:94–96.]

Μαζί με την κλήση αυτή και την εντολή, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ απένειμε στον Χάιρουμ Σμιθ όλα τα κλειδιά, την εξουσία και τις δωρεές της ιεροσύνης, τα οποία εκείνος, ο Προφήτης, κρατούσε και τα οποία κρατούσε άλλοτε ο Όλιβερ Κάουντερυ. Ο Κύριος απεκάλυψε επίσης στον Χάιρουμ Σμιθ όλα όσα ήταν απαραίτητα για να τον κάνουν εντελώς και με κάθε τρόπο μάρτυρα με τον αδελφό του, Τζόζεφ, ως προφήτη, βλέποντα, αποκαλυπτή και πρόεδρο της Εκκλησίας και να σταθεί μέσα σε όλες τις εποχές και σε όλη την αιωνιότητα επικεφαλής αυτής της θεϊκής νομής με τον αδελφό του, Τζόζεφ, μάρτυρας για τον Ιησού Χριστό.¹⁸

Μαζί με τον αδελφό του, ο παππούς μου, ο Πατριάρχης Χάιρουμ Σμιθ, εκείνος [ο Τζόζεφ Σμιθ] επισφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα του στη φυλακή του Κάρθατζ. Και εγώ, αν μη τι άλλο, θέλω να γίνω όργανο στα χέρια του Κυρίου, ώστε να γνωρίσουν τα πέρατα της γης ότι η σωτηρία είναι ξανά διαθέσιμη, επειδή ο Κύριος προετοίμασε έναν ισχυρό βλέποντα αυτήν την εποχή, προκειμένου να εδραιώσει εκ νέου τη βασιλεία του επί της γης.¹⁹

Είμαστε πολύ ευγνώμονες για τη ζωή και τη διακονία του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, του Χάιρουμ Σμιθ του Πατριάρχου και των προφητών και αποστόλων και χρηστών ανδρών και γυναικών που έχουν οικοδομήσει επάνω στο θεμέλιο που εκείνοι έθεσαν.²⁰

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Σμιθ έκανε λόγο για τα μέλη της οικογένειας που βοήθησαν στη γαλούχηση της παιδικής του μαρτυρίας για την αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ (βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»). Τι μπορούμε να κάνουμε, για να βοηθήσουμε τα παιδιά να αποκτήσουν μαρτυρία για την αποστολή του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ;
- Με ποιους τρόπους συνδέονται τα ονόματα του Ιησού Χριστού και του Τζόζεφ Σμιθ; (Βλέπε τμήμα 1.) Πώς έχει επηρεάσει η διακονία του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ τη μαρτυρία σας για τον Σωτήρα και το Ευαγγέλιό Του;
- Συλλογισθείτε τις παρατηρήσεις του Προέδρου Σμιθ σχετικά με το γεγονός ότι ο Κύριος κάλεσε τον Τζόζεφ Σμιθ παρά «κάποιον ο οποίος ήταν μορφωμένος στη μάθηση και τις παραδόσεις του κόσμου» (τμήμα 2). Πώς μπορεί αυτή η κατανόηση να μας βοηθήσει, όταν αισθανόμαστε ανεπαρκείς να εκπληρώσουμε τις ευθύνες μας;
- Στο τμήμα 3, ο Πρόεδρος Σμιθ παραθέτει το Διδαχή και Διαθήκες 5:10 και το 135:3. Πώς θα μπορούσατε να εξηγήσετε αυτά τα εδάφια σε κάποιον ο οποίος δεν είναι εξοικειωμένος με την αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ;
- Τι μπορείτε να μάθετε από τη σχέση μεταξύ του Τζόζεφ Σμιθ και του αδελφού του, Χάιρουμ; (Βλέπε τμήμα 4.)

- Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς σκέπτεστε το γεγονός ότι ο Τζόζεφ και ο Χάιρουμ Σμιθ επισφράγισαν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους; (Βλέπε τμήμα 5.) Με ποιον τρόπο μπορούμε να τιμούμε τη θυσία τους;

Σχετικές γραφές

Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Γένεση 50:30–31, Νεφί Β΄ 3:5–15, Δ&Δ 11:11–26, 76:22–24, 135

Βοήθεια διδασκαλίας

Ένας τρόπος να παροτρύνουμε την επιμελή μάθηση είναι να ενωτιζόμαστε, όταν κάποιος κάνει μία ερώτηση ή ένα σχόλιο. «Το να ενωτιζόμαστε είναι μία έκφραση αγάπης. Συχνά απαιτεί θυσία. Όταν ενωτιζόμαστε πραγματικώς τους άλλους, συχνά αφήνουμε στην άκρη αυτό που θέλουμε να πούμε, ούτως ώστε εκείνοι να μπορέσουν να εκφραστούν» (*Teaching, No Greater Call [1999]*, 66).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1962, 44.
2. Στο Μπρόντμαντ Χίνκλι, “Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, Ιούνιος 1932, 459.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1962, 44.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1960, 73.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1962, 45.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 88–89.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 6.
8. “The First Prophet of the Last Dispensation,” *Ensign*, Αύγ. 1971, 7.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1920, 108–9.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1920, 107.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 88.
12. “To Know for Ourselves,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1970, 3.
13. *Essentials in Church History* (1950), 20–21.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 6.
15. “The First Prophet of the Last Dispensation,” 7.
16. “A Prophet’s Blessing,” *Ensign*, Ιούλιος 1972, 130.
17. “Hyrum Smith: A Tribute by Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, Φεβρ. 1933, 201. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο. Βλέπε, επίσης, *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 461.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1930, 91–93. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους Μακ-Κόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:216–19.
19. “The First Prophet of the Last Dispensation,” 7.
20. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, Μάρτ. 1972, 9.

*Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, ένας αφοσιωμένος
υπηρέτης στη βασιλεία του Κυρίου*

Η Εκκλησία και η βασιλεία του Θεού

«Ας γνωρίζουν όλοι οι άνθρωποι βεβαίως ότι αυτή είναι η Εκκλησία του Κυρίου και ότι εκείνος διευθύνει τις υποθέσεις της. Τι προνόμιο είναι να είμαστε μέλη σε έναν τέτοιο θείο θεσμό!»

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Η υπηρετήση του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ως Προέδρου της Εκκλησίας, από τις 23 Ιανουαρίου 1970 έως τις 2 Ιουλίου 1972, ήταν η αποκορύφωση μίας διά βίου αφοσίωσης στη βασιλεία του Κυρίου. Αστειευόταν ότι η πρώτη του ανάθεση στην Εκκλησία ήλθε όταν ήταν μωρό. Όταν ήταν εννέα μηνών, εκείνος και ο πατέρας του, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ, συνόδευσαν τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ στο Σεντ Τζωρτζ της Γιούτας, για να παρευρεθούν στην αφέρωση του Ναού Σεντ Τζωρτζ.¹

Ως νέος άνδρας, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ υπηρέτησε μία πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή και αργότερα εκλήθη να γίνει πρόεδρος σε μία απαρτία ιεροσύνης και μέλος του γενικού συμβουλίου του Συλλόγου Κοινής Βελτιώσεως Νέων Ανδρών (τον πρόδρομο της σημερινής οργάνωσης των Νέων Ανδρών). Εργάστηκε επίσης ως γραφέας στο γραφείο Ιστορικού της Εκκλησίας και διακριτικά βοηθούσε τον πατέρα του ως ανειπίσημος γραμματέας, όταν ο πατέρας του ήταν Πρόεδρος της Εκκλησίας. Μέσω αυτών των ευκαιριών υπηρετήσεως, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ κατέληξε να εκτιμά την εμπνευσμένη οργάνωση της Εκκλησίας και τον ρόλο της στην καθοδήγηση ατόμων και οικογενειών στην αιώνια ζωή.

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ χειροτονήθηκε Απόστολος του Κυρίου Ιησού Χριστού στις 7 Απριλίου 1910. Υπηρέτησε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων επί σχεδόν 60 χρόνια,

συμπεριλαμβανομένων περίπου 20 χρόνων ως Προέδρου αυτής της Απαρτίας. Ως Απόστολος βοήθησε στην καθοδήγηση της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο. Συμμετείχε σε πολλές εκφάνσεις της αποστολής της Εκκλησίας, υπηρετώντας ως Ιστορικός της Εκκλησίας, πρόεδρος του Ναού της Σωλτ Λέηκ, πρόεδρος της Γενεαλογικής Εταιρείας της Γιούτας και Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία.

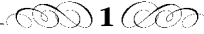
Απλός και συνεσταλμένος, ο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ποτέ δεν επιζήτησε αυτές τις θέσεις. Όμως, όταν ο Κύριος τον κάλεσε να υπηρετήσει, υπάκουσε με προθυμία και ενθουσιασμό. Αθόρυβα επέδειξε αυτήν την αφοσίωση μία ημέρα, όταν σε ηλικία 89 ετών πήγε σε μία συγκέντρωση. Βαδίζοντας από το σπίτι του, γλίστρησε και έπεσε μερικά σκαλοπάτια. Αν και χτύπησε το πόδι του, περπάτησε περίπου τετρακόσια μέτρα—«χωλαίνοντας σαν γέρος», είπε—ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει τις ευθύνες του. Ύστερα από τη συγκέντρωση, περπάτησε πίσω στο σπίτι, όπου τελικώς επέτρεψε σε έναν ιατρό να τον εξετάσει. Ο ιατρός βρήκε ότι το πόδι του Προέδρου Σμιθ είχε πάθει κάταγμα σε πολλαπλά σημεία. Ο Πρόεδρος Σμιθ αργότερα σχολίασε την εμπειρία. «Η συγκέντρωση κράτησε λίγο περισσότερο», είπε. «Εξάλλου, οι περισσότερες συγκεντρώσεις κρατούν περισσότερο».²

Σε ένα μήνυμα προς νέους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ο Πρόεδρος Σμιθ ανέφερε τον λόγο του που ήταν τόσο αφοσιωμένος στο έργο της Εκκλησίας:

«Γνωρίζω ότι ο Θεός ζει. Γνωρίζω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μονογενής Υιός κατά τη σάρκα του Πατέρα μας. Έχω τέλεια πίστη στην αποστολή του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και όσων των διαδέχθηκαν.

«Γνωρίζω ότι έχουμε την αλήθεια του παντοτινού Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, τόσο καλά όπως γνωρίζω ότι εγώ ζω. Αν δεν το γνώριζα, δεν θα ήθελα να είμαι εδώ ή να έχω σχέση με αυτό το έργο. Όμως το γνωρίζω με όλη μου την ψυχή. Ο Θεός μου το απεκάλυψε».³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ύστερα από αιώνες πνευματικού σκότους και αποστασίας, ο Κύριος έχει αποκαταστήσει το Ευαγγέλιό Του και έχει οργανώσει την Εκκλησία Του επάνω στη γη.

Ο Κύριος [έχει] αποκαταστήσει το Ευαγγέλιο και έχει οργανώσει ξανά την Εκκλησία του επάνω στη γη. Ο λόγος για μία τέτοια οργάνωση και αποκατάσταση είναι το γεγονός ότι επί αιώνες ο κόσμος ήταν σε πνευματικό σκότος, χωρίς την εξουσία και χωρίς την κατανόηση. Δεν γνώριζαν πώς να λατρεύουν τον ζώντα Θεό...

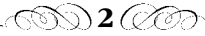
Η αιώνια διαθήκη είχε παραβιασθεί. Η σωστή κατανόηση των αρχών του Ευαγγελίου είχε εξαφανισθεί μέσω αποστασίας. Το δικαίωμα να ιερουργούν στις διατάξεις του Ευαγγελίου είχε παύσει ανάμεσα στους ανθρώπους. Έγινε απαραίτητο να αποκατασταθούν όλα αυτά και να αυξηθεί η πίστη ανάμεσα στους ανθρώπους μέσω ανοίγματος των ουρανόων και της αποκατάστασης του Ευαγγελίου.

Έτσι, ο Κύριος έστειλε τους αγγελιαφόρους του από την παρουσία του, με την πληρότητα του Ευαγγελίου και με δύναμη και με την εξουσία της ιεροσύνης να απονέμουν στους ανθρώπους και τους έδωσε εντολές... επειδή ο Κύριος γνώριζε τις συμφορές που επρόκειτο να επέλθουν στον κόσμο και ήταν το θέλημά του να δοθεί μία κατάλληλη προειδοποίηση στους ανθρώπους και η ευκαιρία να λάβουν το Ευαγγέλιο, ώστε να μετανοήσουν και να αλλάξουν τους πονηρούς τους τρόπους και να υπηρετήσουν τον Κύριο [βλέπε Δ&Δ 1:17-23].⁴

Ανακοινώνουμε ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι το βασίλειο του Θεού επί της γης, το μόνο μέρος όπου οι άνθρωποι μπορούν να έλθουν να μάθουν τις αληθινές διδαχές σωτηρίας και να βρουν την εξουσία της αγίας ιεροσύνης.⁵

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές: Είμαι ευγνώμων περισσότερο απ' ό,τι μπορώ να εκφράσω με λόγια για τις ευλογίες τις οποίες μου έχει δώσει ο Κύριος και για τα πιστά μέλη αυτής της Εκκλησίας στα διάφορα έθνη της γης και σε όλα τα τέκνα του παντού.

Τον ευχαριστώ κάθε ημέρα της ζωής μου που έχει αποκαταστήσει αυτές τις τελευταίες ημέρες το αιώνιο Ευαγγέλιό Του για τη σωτηρία όλων όσων πιστεύουν και υπακούσουν στους νόμους του.⁶

Ο Ίδιος ο Κύριος διευθύνει το έργο της Εκκλησίας και είναι προνόμιό μας να είμαστε μέλη αυτής.

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι κυριολεκτικώς στην πραγματικότητα η βασιλεία του Θεού επάνω στη γη.⁷

Επιθυμώ να πω ότι κανείς από μόνος του δεν μπορεί να ηγηθεί αυτής της Εκκλησίας. Είναι η Εκκλησία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Εκείνος είναι στην κεφαλή. Η Εκκλησία φέρει το όνομά Του, έχει την ιεροσύνη Του, χορηγεί το Ευαγγέλιό Του, κηρύττει τη διδαχή Του και κάνει το έργο Του.

Επιλέγει άνδρες και τους καλεί να είναι όργανα στα χέρια του για να φέρουν εις πέρας τους σκοπούς του και τους καθοδηγεί και τους οδηγεί στο έργο τους. Αλλά οι άνδρες είναι μόνο όργανα στα χέρια του Κυρίου και η τιμή και η δόξα για όλα όσα οι υπηρέτες του φέρουν εις πέρας αποδίδονται και πρέπει να αποδίδονται σε εκείνον για πάντα.

Αν αυτό ήταν το έργο ανθρώπων, θα αποτύγχανε, αλλά είναι το έργο του Κυρίου και δεν αποτυγχάνει. Και έχουμε τη διαβεβαίωση ότι αν τηρούμε τις εντολές και είμαστε γενναίοι στη μαρτυρία του Ιησού και είμαστε πιστοί σε οτιδήποτε μας έχει εμπιστευθεί Εκείνος, ο Κύριος θα οδηγήσει και θα κατευθύνει εμάς και την εκκλησία του στα μονοπάτια της χρηστότητας, για την επίτευξη όλων των σκοπών του.⁸

Προς όλα τα μέλη της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο θα ήθελα να πω ότι αυτή η Εκκλησία έχει μία ουράνια καθορισμένη αποστολή να επιτελέσει υπό τη διεύθυνση και ηγεσία του Χριστού, του Σωτήρος μας και ότι τίποτε δεν θα σταματήσει τα σχέδιά του όσον αφορά σε αυτήν. Θα εκπληρώσει τα σχέδια του Πατέρα μας στους ουρανοίς. Ελπίζω ότι οι Άγιοι σε όλον τον κόσμο ευχαριστούν καθημερινώς τον Κύριο που είναι μέλη της εκκλησίας του και για την αποστολή του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ στην

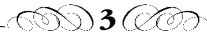
αποκατάσταση του Ευαγγελίου για την αγαλλίαση και την ευδαιμονία μας.⁹

Προς τους εντίμους στην καρδιά, σε όλα τα έθνη, λέμε: Ο Κύριος σάς αγαπά. Θέλει να λάβετε όλες τις ευλογίες του Ευαγγελίου. Σας προσκαλεί τώρα να πιστέψετε στο Βιβλίο του Μόρμον, να αποδεχθείτε τον Τζόζεφ Σμιθ ως προφήτη και να έλθετε στην επίγεια βασιλεία του και δι' αυτού να γίνετε κληρονόμοι αιώνιας ζωής στην επουράνια βασιλεία του.¹⁰

Ποτέ δεν υπήρξε μια εποχή από την οργάνωση της Εκκλησίας όπου ένας άνδρας να ηγείτο της Εκκλησίας. Δεν συνέβαινε κατά τις ημέρες του Τζόζεφ Σμιθ ούτε του Μπρίγκαμ Γιανγκ. Δεν συνέβαινε από τότε. Είναι το έργο του Κυρίου και μην ξεχνάτε ότι είναι ο Παντοδύναμος, αυτός ο οποίος πρόκειται να κάνει αυτό το έργο και όχι ο άνθρωπος.¹¹

Ξέρω ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι η βασιλεία του Θεού επάνω στη γη και ότι όπως αποτελείται τώρα και καθοδηγείται, έχει την έγκριση του Κυρίου και κινείται στην πορεία κατ' αυτόν τον τρόπο κατευθυνόμενη.

Ας γνωρίζουν όλοι οι άνθρωποι βεβαίως ότι αυτή είναι η Εκκλησία του Κυρίου και ότι εκείνος διευθύνει τις υποθέσεις της. Τι προνόμιο είναι να είμαστε μέλη σε έναν τέτοιο θείο θεσμό!¹²

Η Εκκλησία έχει οργανωθεί για να βοηθά τα μέλη της να βρουν αγαλλίαση και ευδαιμονία σε αυτήν τη ζωή και αιώνια ζωή στην επομένη.

Ο Κύριος έχει εδραιώσει τα πάντα σε τάξη και μάς έχει δώσει ένα τέλειο σύστημα. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να το βελτιώσουν. Αν κάναμε αυτό που έχει αποκαλύψει ο Κύριος, όπως το έχει αποκαλύψει, τότε τα πάντα θα ήσαν τέλεια, διότι η οργάνωση είναι τέλεια· η θεωρία αυτής—το σχέδιο αυτής—είναι χωρίς ελαττώματα.¹³

Ο Κύριος έχει δημιουργήσει στην εκκλησία του μία οργάνωση της ιεροσύνης της οποίας είναι επικεφαλής απόστολοι και

*«Η ικανή υπηρετήσή σας δεν μένει απαραίτητη από τον Θεό
τον οποίον υπηρετείτε και στο έργο του οποίου μετέχετε».*

προφήτες. Και έχει δώσει επίσης άλλες οργανώσεις... να βοηθούν και να επικουρούν στην ιεροσύνη.

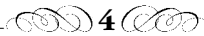
Σε κάθε θεϊκή νομή του Ευαγγελίου υπάρχουν ειδικές ανάγκες να καλυφθούν, προβλήματα να επιλυθούν και βοήθεια που πρέπει να δοθεί, προκειμένου να βοηθηθούν και να επικουρηθούν τα μέλη της Εκκλησίας στο να κατεργασθούν τη σωτηρία τους «με φόβο και τρόμο» ενώπιον του Κυρίου. (Βλέπε Φιλιππησίους 2:12.) Ως εκ τούτου, έχουμε βοηθητικές οργανώσεις [Ανακουφιστική Εταιρεία, Νέοι Άνδρες, Νέες Γυναίκες, Προκαταρκτική και Σχολείο Κυριακής] να βοηθούν και να επικουρούν την ιεροσύνη. Είναι τόσο οργανωμένες, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ανθρώπων σε οιοσδήποτε κοινωνικές συνθήκες μπορεί να βρίσκονται. Αποτελούν μέρος της διακυβέρνησης του Θεού

και έχουν δημιουργηθεί, για να βοηθούν τα μέλη της Εκκλησίας να τελειοποιήσουν τη ζωή τους και να κάνουν αυτά τα πράγματα που τους διασφαλίζουν χαρά και ευδαιμονία σε αυτήν τη ζωή και αιώνια ζωή στην επομένη...

Η Εκκλησία και οι συντελεστές της σχηματίζουν μία οργάνωση υπηρετήσεως, για να βοηθούν την οικογένεια και το άτομο. Οικογενειακοί διδάσκαλοι, ηγέτες ιεροσύνης και επίσκοποι ορίζονται να ηγούνται αυτών με τους οποίους εργάζονται για την αιώνια ζωή στη βασιλεία του Πατέρα μας και οι βοηθητικές οργανώσεις ορίζονται να βοηθούν και να επικουρούν σε αυτό το μέγα έργο της σωτηρίας.

Δεν μπορούμε να τονίσουμε πάρα πολύ τη μεγάλη ανάγκη να χρησιμοποιούμε όλα αυτά τα προγράμματα προς όφελος και ειλόγηση όλων των τέκνων του Πατέρα μας...

Αν όλοι μας κάνουμε όλα όσα θα πρέπει να κάνουμε στην προώθηση των προγραμμάτων της Εκκλησίας, ο Κύριος θα μας ευλογήσει και θα μας ευνοήσει τόσο πλήρως που η επιτυχία θα συνοδεύει τους κόπους μας και από όλα αυτά ειρήνη και αγαλλίαση θα είναι η ανταμοιβή μας εδώ και αιώνια δόξα στη μέλλουσα ζωή.¹⁴

Η υπηρετήσή μας στην Εκκλησία εκφράζει αγάπη για τους άλλους και εκτίμηση για την απέραντη υπηρετήση του Κυρίου.

Ο Κύριος είναι με την Εκκλησία. Μας καθοδηγεί. Το πνεύμα Του παραμένει επάνω σε αυτόν τον λαό. Αυτό που απαιτεί από εμάς είναι να τον υπηρετούμε με ταπεινοφροσύνη και με μία καρδιά και μία ψυχή.¹⁵

Ο Σωτήρας μας ήλθε στον κόσμο για να μας διδάξει αγάπη μεταξύ αλλήλων και καθώς φανερώθηκε αυτό το μέγα μάθημα μέσα από τα μεγάλα Πάθη και τον θάνατό του, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε, δεν θα πρέπει να εκφράζουμε την αγάπη μας για τους συνανθρώπους μας με υπηρετήση προσφερθείσα για λογαριασμό τους; Δεν θα πρέπει να δείχνουμε την εκτίμησή μας για την απέραντη υπηρετήση που μας προσέφερε εκείνος, κάνοντας υπηρετήση στον σκοπό του;

Ο άνθρωπος που κάνει μόνον αυτά στην Εκκλησία τα οποία αφορούν στον ίδιο μόνον, δεν θα φθάσει ποτέ στην υπερύψωση. Παραδείγματος χάριν, ο άνθρωπος που είναι πρόθυμος να προσευχηθεί, να πληρώσει τη δεκάτη και τις προσφορές του και να φροντίσει τα συνήθη καθήκοντα που αφορούν στην προσωπική του ζωή και τίποτε περισσότερο, ποτέ δεν θα φθάσει στον στόχο της τελείωσης.¹⁶

Ποτέ να μην αρνείσθε να υπηρετείτε. Όταν ένας προεδρεύων κατέχων υπεύθυνη θέση ζητεί τη βοήθειά σας, με χαρά να αποδέχεστε και να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε σε αυτό το έργο. Ο Κύριος το αναμένει αυτό από εμάς και είμαστε υπό διαθήκη να το κάνουμε. Αυτή η πορεία φέρνει χαρά και ειρήνη και ταυτοχρόνως όσοι υπηρετούν, λαμβάνουν τη μεγαλύτερη ευλογία. Ο διδάσκαλος κερδίζει περισσότερα από αυτόν που διδάσκεται. Η ευλογία που επέστρεψε σε εμάς, όταν αποδεχόμαστε μία κλήση να εργασθούμε στην Εκκλησία, είναι κατά πολύν μεγαλύτερη από την ευλογία που μπορούμε να μεταδώσουμε στους άλλους. Εκείνος ο οποίος αρνείται να εκτελέσει οιαδήποτε εργασία ή αποφεύγει την ευθύνη, όταν του δίδεται στην Εκκλησία, βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο να χάσει την καθοδήγηση του Πνεύματος. Τελικώς, γίνεται χλιαρός και αδιάφορος απέναντι σε όλα τα καθήκοντα και, σαν το φυτό που δεν καλλιεργείται και δεν ποτίζεται, μαραίνεται και υφίσταται πνευματικό θάνατο.¹⁷

Η ικανή υπηρετήσή σας δεν μένει απαρατήρητη από τον Θεό τον οποίον υπηρετείτε και στο έργο του οποίου μετέχετε.¹⁸

Είναι η προσευχή μου ώστε όλοι μας, συνεργαζόμενοι ως αληθινοί αδελφοί και αδελφές στη βασιλεία του Κυρίου, να μπορέσουμε να εργασθούμε κατ' αυτόν τον τρόπο ώστε να επιτύχουμε το μέγα έργο που βρίσκεται μπροστά μας.¹⁹

5

Σε αυτήν τη θεϊκή νομή, η βασιλεία του Θεού και το έργο του Κυρίου θα διαδοθούν σε όλον τον κόσμο.

Μια θεϊκή νομή του Ευαγγελίου ορίζεται ως η παροχή σε ουράνια επιλεγμένους κατέχοντας υπεύθυνη θέση, με ανάθεση από τον Θεό της δύναμης και της εξουσίας να διαδίδουν τον λόγο του Θεού και να χορηγούν σε όλες τις διατάξεις αυτού...

Υπήρξαν στιγμές κατά τις οποίες το Ευαγγέλιο είχε αφαιρεθεί από τους ανθρώπους εξαιτίας των παραβάσεών τους. Τέτοια ήταν η περίπτωση κατά την εποχή του Νώε. Ο Ισραήλ απεστράφη τον Κύριο και αφέθηκε στο σκότος για πολλές γενεές πριν από τον ερχομό του Ιησού Χριστού και, όταν εκείνος ήλθε ανάμεσα στους ανθρώπους, αποκατέστησε την πληρότητα του Ευαγγελίου. Απέστειλε τους μαθητές του να προκηρύξουν το μήνυμά του σε όλον τον κόσμο, αλλά δεν είχαν περάσει πολλοί αιώνες προτού πέσουν οι άνθρωποι ξανά στο λάθος και χάσουν την εξουσία να ενεργούν στο όνομα του Κυρίου. Αυτό έκανε δυνατή την έναρξη της επικοινωνίας με τους ουρανούς και την εισαγωγή μίας νέας θείκης νομής, ώστε να ετοιμάσει τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας στα σύννεφα των ουρανών να βασιλεύσει επάνω στη γη με δόξα για χίλια χρόνια, γεγονός το οποίο είναι κοντινό, δηλαδή προ των πυλών.²⁰

Το Ευαγγέλιο αυτό καθ' εαυτόν είναι το ίδιο σε όλες τις θείκες νομές. Το σχέδιο σωτηρίας είναι το ίδιο για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας σε κάθε εποχή. Πότε-πότε χανόταν από αποστασία, αλλά όποτε ο Κύριος είχε έναν λαό επάνω στη γη, του προσφέρονταν οι ίδιοι νόμοι και αλήθειες της σωτηρίας που μας έχει αποκαλύψει.

Όμως, υπάρχει ένα σπουδαίο επιπλέον πράγμα που έχουμε λάβει εμείς σε αυτήν την εποχή που δεν υπήρχε ποτέ πριν. Σε αυτήν τη θείκη νομή, ο Κύριος έχει δηλώσει ότι η Εκκλησία δεν θα παρεκκλίνει ποτέ ξανά της πορείας της. Αυτήν τη φορά το Ευαγγέλιο είναι εδώ για να μείνει. Αυτή τη φορά η αποκεκαλυμμένη αλήθεια προορίζεται να προετοιμάσει έναν λαό για τη δεύτερα παρουσία του Υιού του Ανθρώπου και η Εκκλησία θα εδραιωθεί σε όλα τα μέρη της γης, όταν έλθει ο Κύριος για να εισαγάγει τη χιλιετή εποχή ειρήνης και χρηστότητας.²¹

Είμαστε μέλη μίας παγκόσμιας εκκλησίας, μίας εκκλησίας που έχει το σχέδιο της ζωής και της σωτηρίας, μίας εκκλησίας δημιουργημένης από τον ίδιο τον Κύριο αυτές τις τελευταίες ημέρες να μεταφέρει το μήνυμα της σωτηρίας του σε όλα τα τέκνα του σε όλη τη γη...

Έχουμε επιτύχει το πνευματικό ηθικό ανάστημα και τη δύναμη που μας καθιστούν ικανούς να εκπληρώσουμε την ευθύνη που μας

έδωσε ο Κύριος μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ να μεταφέρουμε τα χαρμόσυνα νέα της αποκατάστασης σε κάθε έθνος και σε όλους τους ανθρώπους.

Και όχι μόνον θα κηρύξουμε το Ευαγγέλιο σε κάθε έθνος πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Υιού του Ανθρώπου, αλλά θα κάνουμε νεοφώτιστους και θα εδραιώσουμε εκκλησιάσματα Αγίων ανάμεσά τους.²²

Η βασιλεία του Θεού και το έργο του Κυρίου θα διαδοθούν περισσότερο και περισσότερο. Θα προοδεύσει ταχύτερα στον κόσμο στο μέλλον απ' ό,τι έχει προοδεύσει στο παρελθόν. Ο Κύριος το έχει πει και το Πνεύμα δίδει μαρτυρία. Και εγώ δίδω μαρτυρία, διότι γνωρίζω ότι είναι αληθινό. Η βασιλεία του Θεού είναι εδώ για να αυξηθεί πνευματικώς, να διαδοθεί ευρέως, να ριζώσει στη γη και να παραμείνει εκεί όπου την έχει φυτέψει ο Κύριος με τη δική του δύναμη και με τον δικό του λόγο, ποτέ πια να μην καταστραφεί, αλλά να συνεχίσει έως ότου επιτευχθούν οι σκοποί του Παντοδυνάμου—κάθε αρχή για την οποία έκαναν λόγο οι προφήτες από την απαρχή του κόσμου. Είναι το έργο του Θεού, το οποίο ο ίδιος, με τη δική του σοφία και όχι με τη σοφία του ανθρώπου, το έχει αποκαταστήσει στη γη κατά τις τελευταίες ημέρες.²³

Το Ευαγγέλιο είναι για όλους τους ανθρώπους και η Εκκλησία θα εδραιωθεί παντού, σε όλα τα έθνη, ακόμη και στα πέρατα της γης, πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Υιού του Ανθρώπου.²⁴

Ξέρω και καταθέτω μαρτυρία ότι οι σκοποί του Κυρίου επάνω στη γη θα υπερισχύσουν. Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι εδώ για να μείνει. Το έργο του Κυρίου θα θριαμβεύσει. Καμία δύναμη επάνω στη γη δεν μπορεί να αποτρέψει τη διάδοση της αλήθειας και την κήρυξη του Ευαγγελίου σε κάθε έθνος.²⁵

Σας αφήνω την ευλογία μου και τη διαβεβαίωσή μου ότι ο Θεός είναι με τον λαό του και ότι το έργο στο οποίο μετέχουμε θα θριαμβεύσει και θα συνεχίσει έως ότου εκπληρωθούν οι αιώνιοι σκοποί του Κυρίου.²⁶

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Προέδρου Σμιθ στην υπηρετήσή μας στην Εκκλησία; (Βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ».)
- Συλλογισθείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ σχετικά με την αποκατάσταση του Ευαγγελίου (βλέπε τμήμα 1). Ποια είναι τα συναισθήματά σας, όταν σκέπτεστε το ότι ζείτε μία εποχή κατά την οποία έχει αποκατασταθεί η Εκκλησία του Κυρίου στη γη;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ κατέθεσε μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι στην κεφαλή της Εκκλησίας (βλέπε τμήμα 2). Πώς θα μπορούσατε να μοιρασθείτε τη μαρτυρία σας για την αλήθεια με κάποιον που δεν είναι μέλος της Εκκλησίας;
- Πώς σας έχουν βοηθήσει οι οργανώσεις και τα προγράμματα της Εκκλησίας να λάβετε τις ευλογίες που αναφέρονται στο τμήμα 3; Πώς έχουν βοηθήσει την οικογένειά σας;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε: «Ο Σωτήρας μας ήλθε στον κόσμο για να μας διδάξει αγάπη μεταξύ αλλήλων» (τμήμα 4). Με ποιους τρόπους μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα της αγάπης του Σωτήρος, όταν υπηρετούμε ως οικογενειακοί διδάσκαλοι ή επισκέπτριες διδασκάλισσες;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 5, προσέξτε πώς είναι διαφορετική αυτή η θεϊκή νομή από τις άλλες. Πώς μπορεί αυτή η κατανόηση να επηρεάσει την υπηρετήσή μας στην Εκκλησία; Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς σκέπτεστε για την προετοιμασία του κόσμου για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος;

Σχετικές γραφές

Μωσία 18:17–29, Δ&Δ 1:30, 65:1–6, 115:4, 128:19–22

Βοήθεια διδασκαλίας

«Όταν χρησιμοποιείτε ποικίλες δραστηριότητες μαθήσεως, οι μαθητευόμενοι έχουν την τάση να καταλαβαίνουν καλύτερα τις αρχές του Ευαγγελίου και να συγκρατούν περισσότερα. Μία προσεκτικά επιλεγμένη μέθοδος μπορεί να καταστήσει ευκρινέστερη

μία αρχή, πιο ενδιαφέρουσα και πιο αξιωματική (Teaching, No Greater Call [1999], 89).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 16.
2. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 4.
3. "My Dear Young Fellow Workers," *New Era*, Ιαν. 1971, 5.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1944, 140–41.
5. "Out of the Darkness," *Ensign*, Ιούνιος 1971, 4.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 4.
7. "Use the Programs of the Church," *Improvement Era*, Οκτ. 1970, 3.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 113.
9. "For Thus Shall My Church Be Called," *Improvement Era*, Απρ. 1970, 3.
10. "Counsel to the Saints and to the World," *Ensign*, Ιούλιος 1972, 27.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1968, 123.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 8.
13. "The One Fundamental Teaching," *Improvement Era*, Μάιος 1970, 3.
14. "Use the Programs of the Church," 2–3.
15. "The One Fundamental Teaching," 3.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1968, 12.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1966, 102.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 59.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 114.
20. "A Peculiar People: Gospel Dispensations," *Deseret News*, Δεκ. 5, 1931, Τμήμα της Εκκλησίας, 6.
21. "A Call to Serve," *New Era*, Νοέμβρ. 1971, 5.
22. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 5.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1968, 123.
24. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 176.
25. "Counsel to the Saints and to the World," 28.
26. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 148–49.

Μάρτυρες για το Βιβλίο του Μόρμον

«Μου φαίνεται ότι κανένα μέλος αυτής της Εκκλησίας δεν θα πρέπει να ικανοποιηθεί ποτέ μέχρις ότου διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον πολλές φορές και το συλλογισθεί σχολαστικώς, ούτως ώστε να μπορεί να δώσει μαρτυρία ότι είναι στην πραγματικότητα ένα χρονικό με την έμπνευση του Παντοδυνάμου επάνω σε αυτό».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ υπηρέτησε ως Ιστορικός της Εκκλησίας και Καταγραφέας από τον Μάρτιο του 1921 ως τον Φεβρουάριο του 1970. Σε αυτήν τη θέση, συνετέλεσε στην απόκτηση πρωτότυπων αρχείων ιστορικής σημασίας για την Εκκλησία. Ένα από αυτά τα έγγραφα ήταν η χειρόγραφη μαρτυρία υπογεγραμμένη από τον Ντέιβιντ Ουίτμερ, έναν εκ των τριών ειδικών μαρτύρων του Βιβλίου του Μόρμον. Ο Πρόεδρος Σμιθ είχε επίσης το προνόμιο να εργασθεί με τη χειρόγραφη μαρτυρία του Όλιβερ Κάουντερυ, έναν άλλον εκ των Τριών Μαρτύρων του Βιβλίου του Μόρμον. Αφού αντέγραψε αυτά τα δύο έγγραφα διά χειρός, ο Πρόεδρος Σμιθ τα διάβασε σε τουλάχιστον δύο δημόσιες ομιλίες—μία φορά τον Μάρτιο του 1939 και ξανά στη γενική συνέλευση της Εκκλησίας τον Οκτώβριο του 1956.

Αν και ο Πρόεδρος Σμιθ αισθανόταν ότι αυτές οι γραπτές μαρτυρίες ήταν αρκετά σημαντικές για να τις αναφέρει, μιλούσε πιο συχνά για μία άλλη μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον: τη δική του, την οποία έλαβε από μακρού προτού εργασθεί στο Γραφείο Ιστορικού της Εκκλησίας. Είπε: «Άρχισα να διαβάζω το Βιβλίο του Μόρμον προτού γίνω αρκετά μεγάλος για να γίνω διάκονος και το διαβάζω από τότε και γνωρίζω ότι είναι αληθινό».¹ «Το έχω

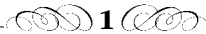

Ένας άγγελος έδειξε τις χρυσές πλάκες στον Όλιβερ Κάουντερυ και τον Ντέιβιντ Ουίτμερ, δύο εκ των Τριών Μαρτύρων, με τον Τζόζεφ Σμιθ παρόντα. Ο άγγελος έδειξε αργότερα τις πλάκες στον Μάρτιν Χάρρις, τον τρίτο μάρτυρα.

διαβάσει πολλές, πολλές φορές», είπε στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. «Δεν το έχω διαβάσει αρκετά. Ακόμη περιέχει αλήθειες τις οποίες ακόμη μπορώ να επιζητήσω και να βρω, διότι δεν έχω μάθει τα πάντα που είναι δυνατά από το Βιβλίο του Μόρμον, αλλά γνωρίζω ότι είναι αληθινό».²

Μοιραζόμενος με τους άλλους αυτές τις μαρτυρίες για το Βιβλίο του Μόρμον, σκοπός του Προέδρου Σμιθ ήταν να παροτρύνει άλλους να λάβουν τη δική τους μαρτυρία. Δήλωσε: «Σας δίδω μαρτυρία ότι ο Κύριος μου έχει διευκρινίσει με αποκάλυψη την οποίαν έχω λάβει, και πολλοί από εσάς οι οποίοι παρίστασθε μπορείτε να δώσετε μαρτυρία ομοίως, ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά και ότι είναι προνόμιο οιοσδήποτε ειλικρινούς ατόμου, το οποίο θα προσπαθήσει να διαβάσει με πνεύμα προσευχής και επιθυμία να γνωρίσει αν το βιβλίο είναι αληθινό ή όχι, και θα λάβει αυτήν τη μαρτυρία σύμφωνα με την υπόσχεση που έγινε από τον Μορόνι, ο οποίος σφράγισε το χρονικό, προκειμένου να ξεπροβάλλει στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών».³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένα ιερό χρονικό που περιέχει το αιώνιο Ευαγγέλιο και δίδει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το ιερό ιστορικό των αρχαίων κατοίκων της αμερικανικής ηπείρου και περιέχει τις προβλέψεις των προφητών τους, τις εντολές του Κυρίου προς αυτούς και το ιστορικό και τον προορισμό αυτών των αρχαίων λαών. Είναι ο αμερικανικός τόμος γραφών και είναι εξίσου ιερός και εμπνευσμένος όπως είναι η Βίβλος, η οποία περιέχει τα ιερά χρονικά της εβραϊκής φυλής στο ανατολικό ημισφαίριο.⁴

Οι προφήτες των Νεφιτών προσεύχονταν ενθέρμως, ώστε να διατηρηθούν τα γραπτά τους και να ξεπροβάλλουν και να μιλήσουν σαν να ήταν από τους νεκρούς, να δώσουν μαρτυρία στο υπόλειμμα του Λεχί και επίσης στους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο Θεός τους έχει αποκαλύψει την πληρότητα του Ευαγγελίου. Η ανησυχία τους ήταν ότι αυτές τις τελευταίες ημέρες, οι άνθρωποι θα μπορούσαν να έλθουν σε μετάνοια και πίστη στον Θεό μέσω

της μαρτυρίας που εδόθη πριν από πολλούς αιώνες σε αυτούς τους προφήτες των Νεφιτών. Στην πραγματικότητα, μαθαίνουμε από το Βιβλίο του Μόρμον ότι αυτός είναι ο κύριος σκοπός του Βιβλίου του Μόρμον, όπως διατυπώνεται σε πολλές από τις περικοπές του...

...Ο Κύριος διευκρίνισε στους προφήτες των Νεφιτών ότι το ιστορικό και οι προφητείες τους θα διατηρούντο, ώστε να προβάλουν τις τελευταίες ημέρες ως μάρτυρας για τον Ιησού Χριστό και να καθιερώσουν ανάμεσα στον λαό το Ευαγγέλιό του. Ο Νεφί προφήτευσε στους Εθνικούς και τους Ιουδαίους για την εποχή μας και τους άφησε τη μαρτυρία του με έναν εμφατικότατο και σημαντικό τρόπο. (Νεφί Β΄ 33.) Ο Μορόνι έκανε το ίδιο. (Μορόνι 10:24–34.)⁵

Ο Νεφί, ένας από τους πρώτους προφήτες της ισραηλιτικής αποικίας, προέβλεψε σχεδόν εξακόσια χρόνια πριν από τη χριστιανική εποχή ότι όταν θα απεκαλύπτετο το χρονικό περιέχον το ιστορικό του λαού του από το χώμα, θα ήταν μία εποχή κατά την οποία οι άνθρωποι θα «αρνούντ[αν] τη δύναμη τού Θεού, τού Αγίου τού Ισραήλ» και θα έλεγαν: «Δώστε προσοχή σε μας, και ακούστε τη διδαχή μας. Γιατί ιδέστε, δεν υπάρχει Θεός σήμερα, γιατί ο Κύριος και ο Αυτρωτής εκτέλεσε το έργο του, και έδωσε τη δύναμή του στους ανθρώπους». [Νεφί Β΄ 28:5.] Πάλι, πολλοί ανάμεσά σας θα έλεγαν, όταν τους παρουσιαζόταν ένας νέος τόμος γραφών περιέχων το ιστορικό του λαού αυτού του δυτικού κόσμου: «Μία Βίβλος! Μία Βίβλος! Έχουμε μία Βίβλο και δεν μπορεί να υπάρξει και άλλη Βίβλος». [Νεφί Β΄ 29:3.]

...Αυτός ο νέος τόμος γραφών επρόκειτο να είναι ένας μάρτυς, όχι μόνον για τον Χριστό και να περιέχει το αιώνιο Ευαγγέλιο, αλλά επρόκειτο να είναι ένας μάρτυς για τις γραφές των Ιουδαίων—τη Βίβλο και αυτά τα δύο χρονικά—σύμφωνα με την προφητεία του Νεφί, του πατέρα του και επίσης του Ιωσήφ, υιού του Ισραήλ—έπρεπε να μεγαλώσουν μαζί δίδοντας μαρτυρία για το αιώνιο Ευαγγέλιο [βλέπε Νεφί Β΄ 3:11–13, 29:10–14]. Ως ένας τέτοιος μάρτυς στέκονται αυτά τα χρονικά σήμερα και καταθέτουν μαρτυρία για την αλήθεια προς καταδίκη όλων, οι οποίοι απορρίπτουν τις διδασκαλίες τους.⁶

Ξέρω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρμον με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού και ότι έχει έλθει στο φως «για να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο ΙΗΣΟΥΣ είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΘΕΟΣ, που αποκαλύπτεται σε όλα τα έθνη». [Σελίδα τίτλου από το Βιβλίο του Μόρμον.]⁷

2

Σύμφωνα με τον νόμο των μαρτύρων, ο Κύριος κάλεσε ειδικούς μάρτυρες για να καταθέσουν μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον.

Υπάρχει ένας νόμος ειδικώς διατυπωμένος στις γραφές που διέπει τη μαρτυρία και τον ορισμό μαρτύρων. Πάντοτε ακολουθεί αυτόν τον νόμο ο Κύριος κατά την απονομή αποκαλύψεως στους ανθρώπους.⁸

Διαμέσου των αιώνων, αυτός ο νόμος [ο νόμος των μαρτύρων] υπήρξε αμετάβλητος και απόλυτος. Αν είχαμε τέλεια χρονικά κάθε χρονική περίοδο, θα ανακαλύπταμε ότι όποτε ο Κύριος εδραίωνε μία θεϊκή νομή, υπήρχαν πάνω από ένας μάρτυρες για να καταθέσουν μαρτυρία για εκείνον. Ο Παύλος, γράφοντας στους Κορινθίους, είπε: «Με το στόμα δύο ή τριών μαρτύρων θα βεβαιώνεται κάθε λόγος». [Προς Κορινθίους Β΄ 13:1.]⁹

Όσον αφορά στην εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον, ο Κύριος είπε ότι θα επέλεγε μάρτυρες. Θα έπρεπε να υπάρχουν τρεις ειδικοί μάρτυρες που θα έπρεπε να δώσουν μαρτυρία στον κόσμο, και είπε:

«Και κανένας άλλος δε θα το δει, παρά μόνο μερικοί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, για να καταθέσουν μαρτυρία του λόγου του προς τα τέκνα των ανθρώπων. Γιατί ο Κύριος ο Θεός είπε ότι τα λόγια του πιστού θα μιλήσουν σαν να ήταν από τους νεκρούς.

»Λοιπόν, ο Κύριος ο Θεός, θα προβεί στο να φέρει σε φως τα λόγια τού βιβλίου. Και στο στόμα τόσων μαρτύρων όσων κρίνει αυτός καλό θα εδραιώσει το λόγο του. Και αλίμονο σε κείνον που αρνείται το λόγο τού Θεού!» (Νεφί Β΄ 27:13–14.)¹⁰

Οι τρεις άνδρες, οι οποίοι εκλήθησαν να υπηρετήσουν ως ειδικοί μάρτυρες για την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον με τη δύναμη του Θεού, είναι ο Όλιβερ Κάουντερυ, ο Ντέιβιντ Ονίτμερ και

Ο Τζόζεφ Σμιθ έδειξε τις χρυσές πλάκες στους Οκτώ Μάρτυρες.

ο Μάρτιν Χάρρις. ...Εργάσθηκαν μαζί με τον Τζόζεφ Σμιθ στην εδραίωση αυτού του θαυμαστού έργου σε αυτήν τη θείκη νομή...

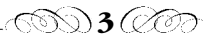
Η μαρτυρία τους είναι ότι δέχθηκαν μία επίσκεψη από έναν άγγελο από την παρουσία του Κυρίου, ο οποίος έθεσε ενώπιόν τους το χρυσό χρονικό από το οποίο μεταφράσθηκε το Βιβλίο του Μόρμον και τους καθοδήγησε. Είδαν τις εγχαράξεις επάνω στις πλάκες καθώς τα φύλλα γύριζαν ένα προς ένα ενώπιόν τους και αυτοί άκουσαν τη φωνή του Θεού, διακηρύττουσα από τους ουρανούς ότι η μετάφραση ήταν με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού και προστάζουσα αυτούς να δώσουν μαρτυρία γι' αυτό σε όλον τον κόσμο. Αυτοί οι τρεις μάρτυρες, μέσα από αντιξοότητες,

διωγμούς και όλες τις μεταπτώσεις της ζωής, πάντοτε παρέμειναν πιστοί στη μαρτυρία τους ότι είδαν τις πλάκες στην παρουσία ενός αγγέλου και άκουσαν τη φωνή του Θεού να μιλά σε αυτούς από τους ουρανό.

Υπήρχαν οκτώ άλλοι μάρτυρες, οι οποίοι είδαν επίσης τις πλάκες, τις έπιασαν με τα χέρια τους, εξέτασαν με προσοχή τις εγχαράξεις επάνω σε αυτές καθώς τους τις έδειχνε ο Τζόζεφ Σμιθ. Η μαρτυρία τους έχει δοθεί επίσης στον κόσμο και φαίνεται σε κάθε αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον. Όλοι αυτοί οι οκτώ άνδρες παρέμειναν πιστοί σε αυτήν τη μαρτυρία ως τον θάνατό τους.

Αυτοί οι δώδεκα μάρτυρες [μη εξαιρουμένου του Τζόζεφ Σμιθ], τέσσερις εκ των οποίων είδαν αγγέλους και είχαν ουράνια όραματα και οκτώ που είδαν το χρονικό όπως τους το έδειξε ο Τζόζεφ Σμιθ, είναι οι μόνοι, φαίνεται, που έκρινε απαραίτητο ο Κύριος για να εδραιώσει την αλήθεια για το Βιβλίο του Μόρμον, όπως υποσχέθηκε μέσω του Νεφί ότι θα έκανε. «Και αλίμονο σε κείνον που απορρίπτει το λόγο του Θεού!» Οι μαρτυρίες αυτών των ανδρών περισσότερο από ικανοποίηση δίδουν στον νόμο.¹¹

Ο Τζόζεφ Σμιθ... ήταν μόνος στο πρώτο όραμα, μόνος όταν ο Μορόνι του έφερε το μήνυμα, μόνος όταν έλαβε τις πλάκες, αλλά μετά από αυτό δεν ήταν μόνος. Ο Κύριος κάλεσε άλλους μάρτυρες. Η γιαγιά Σμιθ [η μητέρα του Τζόζεφ Σμιθ, Λούση Μακ Σμιθ] στην ιστορία που έγραψε, λέει ότι ο Προφήτης πήγε σπίτι κλαίγοντας από χαρά, αφότου είδαν οι μάρτυρες τις πλάκες υπό τη διεύθυνση ενός αγγέλου του Θεού, επειδή, είπε: «Το φορτίο έχει αρθεί και δεν είμαι πλέον μόνος».¹²

Οι Τρεις Μάρτυρες παρέμειναν πιστοί στη μαρτυρία τους για το Βιβλίο του Μόρμον.

Όλοι οι τρεις [ειδικοί] μάρτυρες αποξενώθηκαν και έφυγαν από την Εκκλησία. Ο Όλιβερ Κάουντερου και ο Μάρτιν Χάρρις γύρισαν πίσω ταπεινώς επιζητώντας να γίνουν μέλη στην Εκκλησία και αμφότεροι πέθαναν ως πλήρως αποδεκτά μέλη. Ο Ντέιβιντ Ουίτμερ παρέμεινε εκτός Εκκλησίας. Εντούτοις, και οι τρεις αυτοί άνδρες παρέμειναν πιστοί στη μαρτυρία που έδωσαν στον κόσμο, η οποία βρίσκεται σε κάθε αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον.¹³

Αυτή είναι μία μαρτυρία του Ντέιβιντ Ουίτμερ, δοθείσα στο Ρίτσομοντ του Μιζούρι στις 19 Μαρτίου 1881—αντιγεγραμμένη από το πρωτότυπο έγγραφο το οποίο εξεδόθη στην εφημερίδα του Ρίτσομοντ *Conservator* εκείνη την ημερομηνία.

«Προς όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς που λαμβάνουν αυτά τα γραπτά—

»Ελέχθη από τον Τζων Μέρφυ από το Πόλο [επαρχία Κάλντγουελ] στο Μιζούρι ότι το περασμένο καλοκαίρι ενώ του μιλούσα, αρνήθηκα τη μαρτυρία μου ως ενός εκ των τριών μαρτύρων του Βιβλίου του Μόρμον—

»Γι' αυτόν τον σκοπό, ώστε να μπορέσει να με καταλάβει τώρα, αν δεν με καταλάβαινε τότε, και ώστε ο κόσμος να μπορεί να γνωρίσει την αλήθεια, επιθυμώ τώρα που στέκομαι στα τελευταία χρόνια της ζωής μου και με φόβο Θεού, μια για πάντα να κάνω αυτήν τη δημόσια δήλωση:

»Δεν έχω ποτέ καμία στιγμή αρνηθεί εκείνη τη μαρτυρία ή οιονδήποτε μέρος αυτής, η οποία έχει εκδοθεί τόσο καιρό από τότε με αυτό το βιβλίο, ως ενός εκ των τριών μαρτύρων.

»Όσοι με γνωρίζουν καλύτερα, θα ξέρουν ότι πάντοτε έχω παραμείνει πιστός σε εκείνη τη μαρτυρία—Και ότι κανείς δεν μπορεί να παραπλανηθεί ούτε να αμφισβητήσει την άποψή μου γι' αυτό, επιβεβαιώνω για άλλη μια φορά την αλήθεια όλων των δηλώσεών μου όπως έγινε και εξεδόθησαν τότε».¹⁴

Τώρα επιτρέψτε μου να πω κάτι σχετικά με τον Μάρτιν Χάρρις. ...Ενώ παρέμεινε πιστός στη μαρτυρία του για το Βιβλίο του Μόρμον, είναι για πολλά χρόνια δυσσρεστημένος με την Εκκλησία. Όμως, κάμποσο καιρό αφού ήλθαν οι άγιοι στη Γιούτα, ορισμένοι εκ των καλών αδελφών μας τον γύρεψαν, τον βρήκαν και τον βοήθησαν να αισθανθεί καλύτερα για την Εκκλησία και τον έφεραν πίσω. Ήλθε εδώ [στη Γιούτα], βαπτίσθηκε εκ νέου και έζησε εδώ για κάποια χρόνια, δίδοντας μαρτυρία για τη μαρτυρία του ανάμεσα στους αποικισμούς. Πέθανε εδώ και ετάφη [στο Κλάρκοτον της Γιούτας].

Τώρα πηγαίνουμε στον Όλιβερ Κάουντερυ. Τι γίνεται με τον Όλιβερ Κάουντερυ, τον πιο σημαντικό εκ των τριών, ο οποίος ήταν με τον Τζόζεφ Σμιθ τόσες πολλές φορές κατά την εμφάνιση αγγελών και την αποκατάσταση κλειδιών; Τι γίνεται με αυτόν;

«Υπάρχει έμπνευση και ένα αίσθημα γαλήνιας χαράς και ικανοποίησης που συνοδεύουν το ειλικρινές και με προσεχική διάβασμα αυτού του βιβλίου».

Έφυγε από την Εκκλησία και πικράθηκε υπερβολικά, αλλά ποτέ δεν αρνήθηκε τη μαρτυρία. Ορισμένοι έχουν πει ότι την αρνήθηκε, αλλά δεν την αρνήθηκε. Πάντοτε ήταν πιστός σε εκείνη τη μαρτυρία...

...Αφού εξεδιώχθησαν οι άγιοι από τη Ναβού και ήσαν έξω στις πεδιάδες και τα πάντα φαίνονταν μαύρα (ο Σίδνεϋ Ρίνγκτον είπε ότι είχαν πάει στην καταστροφή τους και δεν υπήρχε καμία ελπίδα για εκείνους και οι εφημερίδες έλεγαν ότι δεν μπορούσαν να επιβιώσουν!), υπό τις συνθήκες αυτές, ο Όλιβερ Κάουντερυ... ζήτησε να επιστρέψει στην Εκκλησία. ...Έγινε αποδεκτός πίσω [στην Εκκλησία] και προετοιμαζόταν να υπηρετήσει μία ιεραποστολή στη Μεγάλη Βρετανία, όταν αρρώστησε και πέθανε. Πέθανε στο σπίτι του Ντέιβιντ Ουίτμερ, δίδοντας μαρτυρία για την αλήθεια.¹⁵

4

Κάθε μέλος της Εκκλησίας μπορεί να είναι μάρτυρας για το Βιβλίο του Μόρμον.

Δεν είναι όλοι αυτοί οι μάρτυρες που μπορούν να μιλήσουν για τη θεία αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ ή για την αλήθεια του Βιβλίου

του Μόρμον. Έχει γίνει η υπόσχεση στο Βιβλίο του Μόρμον ότι όλοι όσοι επιθυμούν να γνωρίζουν αν είναι αληθινό και περιέχει τον λόγο του Κυρίου, μπορούν να μάθουν ότι είναι αληθινό, αν ρωτήσουν με ειλικρινή καρδιά, με αληθινή πρόθεση, έχοντας πίστη στον Χριστό, επειδή θα τους το αποκαλύψει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος [βλέπε Μορόνι 10:3-5]. Υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες που έχουν δοκιμάσει αυτήν την υπόσχεση και μπορούν με πάσαν ειλικρίνεια να πουν ότι έχουν λάβει αυτή τη γνώση.¹⁶

Είμαι εξίσου ακράδαντα πεπεισμένος ότι αυτό το Βιβλίο του Μόρμον, από το οποίο έχω διαβάσει, είναι ο λόγος του Θεού και απεκαλύφθη, όπως δήλωσε ο Τζόζεφ Σμιθ ότι απεκαλύφθη, όπως είμαι πεπεισμένος ότι στέκομαι εδώ και κοιτάζω το πρόσωπό σας. Κάθε ψυχή επάνω στο πρόσωπο της γης που έχει διάνοια αρκετά να καταλάβει, μπορεί να γνωρίσει αυτήν την αλήθεια. Πώς μπορεί να το γνωρίσει; Αυτό που πρέπει να κάνει μόνο είναι να ακολουθήσει τη συνταγή που εδόθη από τον ίδιο τον Κύριο, όταν διακήρυξε στους Ιουδαίους ότι όσοι θα έκαναν το θέλημα του Πατέρα του, θα γνώριζαν τη διδαχή, αν ήταν από τον Θεό ή αν εκείνος μιλούσε από τον εαυτό του [βλέπε Κατά Ιωάννην 7:17]. Η μαρτυρία μου προς όλον τον κόσμο είναι ότι αυτό το βιβλίο είναι αληθινό...

Ξέρω ότι η μαρτυρία αυτών των [τριών] μαρτύρων καταγεγραμμένη σε κάθε αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον είναι αληθινή, ότι στάθηκαν στην παρουσία ενός αγγέλου του Θεού, ο οποίος τους διακήρυξε ότι το χρονικό όπως μεταφράστηκε ήταν σωστό, ότι η μαρτυρία τους ότι ο Θεός τούς μίλησε από τους ουρανοί, καλώντας τους να δώσουν μαρτυρία για το γεγονός, είναι αληθινή και δεν υπάρχει ψυχή που να μην μπορεί να λάβει αυτήν τη μαρτυρία, αν επιθυμεί να την λάβει, διαβάζοντας αυτό το βιβλίο με προσευχή και με πίστη, με επιθυμία να μάθει την αλήθεια όπως έχει δηλώσει ο Μορόνι με αποκάλυψη. Θα μάθει την αλήθεια αναφορικώς προς την αποκατάσταση αυτής της γραφής, η οποία εδόθη στους αρχαίους κατοίκους αυτής της ηπείρου.¹⁷

Μου φαίνεται ότι κανένα μέλος αυτής της Εκκλησίας δεν θα πρέπει να ικανοποιηθεί ποτέ μέχρις ότου διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον πολλές φορές και το συλλογισθεί σχολαστικώς, ούτως

ώστε να μπορεί να δώσει μαρτυρία ότι είναι στην πραγματικότητα ένα χρονικό με την έμπνευση του Παντοδυνάμου επάνω σε αυτό και ότι η ιστορία του είναι αληθινή...

...Κανένα μέλος αυτής της Εκκλησίας δεν μπορεί να σταθεί αξίως στην παρουσία του Θεού χωρίς να έχει διαβάσει σοβαρά και προσεκτικά το Βιβλίο του Μόρμον.¹⁸

Όταν διαβάζετε το Βιβλίο του Μόρμον, γνωρίζετε ότι διαβάζετε την αλήθεια. Γιατί; Επειδή ο Θεός καθοδήγησε τους ανθρώπους να γράψουν γεγονότα καθώς αυτά συνέβαιναν και τους έδωσε τη σοφία και την έμπνευση να το κάνουν αυτό. Έτσι, εγράφησαν χρονικά από ανθρώπους που πίστευαν στον Θεό. Τα χρονικά αυτά ποτέ δεν έπεσαν στα χέρια αποστατών, αλλά οι ιστορικοί έγραψαν και μίλησαν καθώς παρακινούνταν από το Άγιο Πνεύμα και γνωρίζουμε ότι όσα έγραψαν είναι αληθινά, επειδή ο Κύριος έχει βάλει τη σφραγίδα της εγκρίσεώς Του [βλέπε Δ&Δ 17:6].¹⁹

**Καθώς εξακολουθούμε να διαβάζουμε το
Βιβλίο του Μόρμον ειλικρινώς και με προσευχή,
το αγαπούμε όλο και περισσότερο.**

Όλοι όσοι έχουν διαβάσει ειλικρινώς το Βιβλίο του Μόρμον, έχουν εμπνευσθεί από το εμπνευσμένο περιεχόμενο των σελίδων του. ...Υπάρχει έμπνευση και ένα αίσθημα γαλήνιας χαράς και ικανοποίησης που συνοδεύουν το ειλικρινές και με προσευχή διάβασμα αυτού του βιβλίου.²⁰

Καθώς διαβάζω [το Βιβλίο του Μόρμον], λαμβάνω έμπνευση όλο και περισσότερο με την ιερότητά του, με το μήνυμα που περιέχει υπερασπίζοντας την αποστολή του Κυρίου Ιησού Χριστού και το Ευαγγέλιο που έχει αποκατασταθεί στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών προς σωτηρία των ψυχών. Αυτό το χρονικό το αγαπώ όλο και περισσότερο μέρα με τη μέρα καθώς βλέπω να ξεδιπλώνεται η εκπλήρωση των προφητειών που προφέρθηκαν από αυτούς τους προφήτες που τώρα μιλούν από τους νεκρούς και από το χώμα στα έθνη της γης, φωνάζοντας μεάνοια και καλώντας τους να πιστέψουν στον Χριστό.²¹

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε ότι δεν είχε διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον αρκετά (βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»). Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτήν την παρατήρηση;
- Σε αυτό το κεφάλαιο, το τμήμα 1 περιλαμβάνει ορισμένες από τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ σχετικά με τους σκοπούς του Βιβλίου του Μόρμον. Πώς έχουν εκπληρωθεί αυτοί οι σκοποί στη ζωή σας;
- Μολονότι ο Όλιβερ Κάουντερυ, ο Μάρτιν Χάρρις και ο Ντέιβιντ Ουίτμερ άφησαν την Εκκλησία, ούτε ένας τους δεν αρνήθηκε ποτέ τη μαρτυρία του για το Βιβλίο του Μόρμον (βλέπε τμήμα 2 και 3). Γιατί είναι σημαντικό αυτό το γεγονός καθώς συλλογίζομαστε τη μαρτυρία τους;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε ότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να είναι μάρτυρες για το Βιβλίο του Μόρμον (βλέπε τμήμα 4). Πώς έχετε αποκτήσει μαρτυρία για το βιβλίο; Τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να μοιρασθείτε με άλλους αυτήν τη μαρτυρία;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε περί του Βιβλίου του Μόρμον: «Αυτό το χρονικό το αγαπώ όλο και περισσότερο μέρα με τη μέρα» (τμήμα 5). Πώς το έχετε δει να ισχύει για εσάς; Τι μπορεί να κάνει ένα άτομο, προκειμένου να ενδυναμώσει τη μαρτυρία του για το Βιβλίο του Μόρμον;

Σχετικές γραφές

Νεφί Α΄ 6:3–5, Νεφί Β΄ 29:7–8, Ιακώβ 4:1–4, Ενώς 1:13, Δ&Δ 20:8–12

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καταθέστε μαρτυρία όποτε το Πνεύμα σας προτρέπει να το κάνετε, όχι μόνον στο τέλος του μαθήματος. Δώστε ευκαιρίες σε όσους διδάσκετε να καταθέσουν τη μαρτυρία τους» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 45).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1961, 18.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 89. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 3:231.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1956, 20. Βλέπε, επίσης, Μορόνι 10:3–5.
4. “Origin of the First Vision,” *Improvement Era*, Απρ. 1920, 503. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:209.
5. *Church History and Modern Revelation* (1953), 1:31–32.
6. “Predictions in the Bible Concerning the Book of Mormon,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1923, 958–59. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:228–29.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 8.
8. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1927, 950. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, αναθεωρημένη έκδοση, 1:203.
9. *Doctrines of Salvation*, αναθεωρημένη έκδοση, 1:203. Η πλάγια γραφή διαγράφη από το πρωτότυπο.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1956, 19–20.
11. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” 952–53. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:229–30.
12. *Doctrines of Salvation*, αναθεωρημένη έκδοση, 1:210–11.
13. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” 952. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:229–30.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1956, 20.
15. *Doctrines of Salvation*, αναθεωρημένη έκδοση, 1:226–28.
16. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” 953. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:231.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 89. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:231–32.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1961, 18.
19. “History and History Recorders,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Απρ. 1925, 55. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:202.
20. “Origin of the First Vision,” 503.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1925, 73.

*Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φιλντιγκ Σμιθ της Απαρτίας των
Δώδεκα και ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ, 1914*

Η αναζήτησή μας της αλήθειας

«Απαιτείται από εμάς, μέλη της Εκκλησίας αυτής, να εξοικειωθούμε με όσα έχει αποκαλύψει ο Κύριος, ώστε να μην παρεκκλίνουμε της πορείας μας. ... Πώς πρόκειται να βαδίσουμε στην αλήθεια, αν δεν την γνωρίζουμε;»

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Όταν ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήταν οκτώ ετών, ο πατέρας του του έδωσε ένα αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον και του ζήτησε να το διαβάσει. «Έλαβα αυτό το χρονικό των Νεφιτών με ευχαριστίες», ενθυμήθηκε αργότερα, «και εργάστηκα για να ολοκληρώσω το καθήκον που μου είχε ανατεθεί». Η αγάπη του για το βιβλίο τον παρακίνησε να κάνει γρήγορα τις δουλειές του και μερικές φορές ακόμη και να φεύγει από τους αγώνες μπίτζμπολ νωρίς, ώστε να βρει ήρεμα μέρη να διαβάσει. Σε λιγότερο από δύο χρόνια, αφού έλαβε το δώρο από τον πατέρα του, διάβασε το βιβλίο δύο φορές. Για εκείνη την πρώτη μελέτη, είπε αργότερα: «Υπάρχουν ορισμένες περικοπές οι οποίες έχουν τοποθετηθεί γερά στη μνήμη μου και δεν τις έχω ξεχάσει ποτέ».¹ Διάβαζε επίσης άλλα βιβλία. «Διάβαζα βιβλία που ήταν για τα παιδιά της Προκαταρκτικής και για τα παιδιά του Σχολείου Κυριακής εκείνες τις πρώτες ημέρες», είπε, «και είχα συνήθως ένα βιβλίο στα χέρια μου, όταν ήμουν σπίτι. ... Αργότερα διάβασα το *History of the Church* [Ιστορία της Εκκλησίας] όπως ήταν καταγεγραμμένη στο *Millennial Star*. Διάβασα επίσης τη Βίβλο, το Βιβλίο του Μόρμον, το Πολύτιμο Μαργαριτάρι, το Δίδαχέ και Διαθήκες και άλλα έντυπα που έπεφταν στα χέρια μου».²

Ο Πρόεδρος Σμιθ διατήρησε τη δίψα αυτή για ευαγγελική γνώση καθ' όλη τη ζωή του. Καθώς μάθαινε τις αλήθειες του

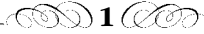
Ευαγγελίου, τις μοιραζόταν και, όταν ήταν απαραίτητο, τις υπερασπιζόταν. Τρία χρόνια αφού χειροτονήθηκε Απόστολος, έλαβε μία ευλογία της ιεροσύνης που περιελάμβανε τις ακόλουθες συμβουλές: «Έχεις ευλογηθεί με την ικανότητα να κατανοείς, να αναλύεις και να υπερασπίζεσαι τις αρχές της αλήθειας περισσότερο από πολλούς συνομηλικούς σου και θα έλθει ο καιρός κατά τον οποίον η συλλογή από αποδεικτικά στοιχεία που έχεις συγκεντρώσει, θα σταθεί ως τοίχος αμύνης από όσους επιζητούν και θα επιζητούν να καταστρέψουν τα αποδεικτικά στοιχεία για τη θεότητα της ιεραποστολής του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Και σε αυτήν την άμυνα δεν θα ηττηθείς ποτέ και το φως του Πνεύματος θα εκπέμπει τις ακτίνες του επάνω στην καρδιά σου τόσο απαλά όσο οι δροσοσταλίδες οι οποίες πέφτουν από τους ουρανούς και θα ξεδιπλώσει στην κατανόησή σου πολλές αλήθειες αναφορικά προς αυτό το έργο».³ Έζησε πιστός σε αυτά τα προφητικά λόγια. Ως πολυμαθής του Ευαγγελίου, διδάσκαλος και συγγραφέας εργαζόταν επιμελώς για να εξηγή και να υπερασπίζεται τις διδαχές της σωτηρίας. Ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ κάποτε τον απεκάλεσε τον «καλύτερο γνώστη όσον αφορά στις γραφές» ανάμεσα σε όλα τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας.⁴

Προς το τέλος της ζωής του, ο Πρόεδρος Σμιθ συχνά σκεφτόταν τις ευλογίες που είχε λάβει μέσω της μελέτης του Ευαγγελίου:

«Όλη μου τη ζωή έχω μελετήσει και συλλογίζομαι τις αρχές του Ευαγγελίου και επεδίωκα να ζω τους νόμους του Κυρίου. Ως αποτέλεσμα έχει έλθει στην καρδιά μου μια μεγάλη αγάπη για εκείνον και για το έργο του και για όλους όσους επιζητούν να προαγάγουν τους σκοπούς του στη γη».⁵

«Όλες τις ημέρες μου έχω μελετήσει τις γραφές και έχω επιζητήσει την καθοδήγηση του Πνεύματος του Κυρίου για να καταλήξω σε κατανόηση του αληθινού τους νοήματος. Ο Κύριος ήταν κάλος μαζί μου και αγαλλιώ στη γνώση που μου έχει δώσει και στο προνόμιο που ήταν και είναι δικό μου να διδάσκω τις σωτηρίες αρχές του».⁶

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Θα πρέπει να επιζητούμε την αλήθεια σε πολλούς τομείς, αλλά η πιο σημαντική γνώση είναι η γνώση του Ευαγγελίου.

Πιστεύουμε στη μόρφωση. Ως λαός πάντοτε επιδιώκαμε τη μάθηση σε κάθε τομέα και ως Εκκλησία έχουμε δαπανήσει μεγάλα ποσά και έχουμε κάνει αξιόλογες θυσίες, προκειμένου να κάνουμε τις ευκαιρίες για μόρφωση διαθέσιμες στα μέλη της Εκκλησίας. Και ειδικότερα αυτήν την εποχή της επιστημονικής ερεύνης και αναπτύξεως. Νομίζουμε ότι οι νέοι μας θα πρέπει να αποκτήσουν τόση περισσότερη γνώση και τεχνική εκπαίδευση όσο είναι απαραίτητη για τη σοφία.

Όμως νομίζουμε ότι αυτή η επιδίωξη της εγκόσμιας μάθησης θα πρέπει να συνδυασθεί καταλλήλως με παρόμοια επιδίωξη της πνευματικής κατανόησης. Είναι πιο σημαντικό, χίλιες φορές περισσότερο, να έχουμε γνώση για τον Θεό και τους νόμους του, ώστε να μπορούμε να κάνουμε τα πράγματα που φέρνουν σωτηρία παρά να έχουμε όλη την επίγεια γνώση που μπορεί να αποκτηθεί.⁷

Όλοι θα πρέπει να μαθαίνουν κάτι καινούργιο κάθε ημέρα. Όλοι έχετε φιλοπερίεργο νου και επιζητείτε την αλήθεια σε πολλούς τομείς. Ελπίζω ειλικρινώς ότι η μεγαλύτερη αναζήτησή σας είναι σε σχέση με τα πνευματικά, επειδή εκεί είναι όπου είμαστε εις θέσιν να κερδίσουμε σωτηρία και να κάνουμε την πρόοδο που οδηγεί στην αιώνια ζωή στη βασιλεία του Πατέρα μας.

Η πιο σημαντική γνώση στον κόσμο είναι η γνώση του Ευαγγελίου. Είναι μία γνώση για τον Θεό και τους νόμους του, για εκείνα τα πράγματα που πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι, προκειμένου να κατεργασθούν τη σωτηρία τους με φόβο και τρόμο ενώπιον του Κυρίου [βλέπε Προς Φιλιππησίους 2:12, Μόρμον 9:27].⁸

Όλη η αλήθεια δεν είναι της ίδιας αξίας ή σπουδαιότητας. Ορισμένες αλήθειες είναι μεγαλύτερες από άλλες. Τη μεγαλύτερη αλήθεια ή τις μεγαλύτερες αλήθειες τις βρίσκουμε στα θεμελιώδη του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Πρώτα απ' όλα, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, ο Λυτρωτής του κόσμου, ο οποίος

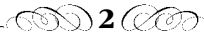

*«Θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας
ελευθερώσει» (Κατά Ιωάννην 8:32).*

ήλθε σε αυτόν τον κόσμο για να πεθάνει, ώστε να μπορέσουν να ζήσουν οι άνθρωποι. Αυτήν την αλήθεια θα πρέπει να την ξέρουμε. Είναι κατά πολύν πιο σημαντικό να γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Λυτρωτής μας, ότι μας έχει δώσει τις αρχές της αιώνιας ζωής, παρά να γνωρίζουμε όλα όσα μπορούν να αποκτηθούν με την κοσμική μόρφωση.⁹

Όσον αφορά στη φιλοσοφία και τη σοφία του κόσμου, δεν σημαίνουν τίποτε αν δεν συμμορφώνονται με τον αποκεκαλυμμένο λόγο του Θεού. Οιαδήποτε διδαχή, είτε έρχεται στο όνομα της θρησκείας, της επιστήμης, της φιλοσοφίας ή οτιδήποτε και αν είναι αυτό, αν είναι σε σύγκρουση με τον αποκεκαλυμμένο λόγο του Κυρίου, θα αποτύχει. Ενδεχομένως να φαίνεται ευλογοφανής. Ενδεχομένως να τεθεί ενώπιόν σας με γλώσσα που γοητεύει και στην οποία να μην είσθε εις θέσιν να απαντήσετε. Ενδεχομένως να φαίνεται ότι έχει εδραιωθεί από αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν μπορείτε να αντικρούσετε, αλλά το μόνο που χρειάζεται να κάνετε, είναι να περιμένετε υπομονετικά. Ο χρόνος θα επιλύσει

τα πάντα. Θα ανακαλύψετε ότι κάθε διδαχή, κάθε αρχή, ασχέτως πόσο καθολικώς είναι πιστευτή, αν δεν είναι σε αρμονία με τον θείο λόγο του Κυρίου προς τους υπηρέτες του, θα χαθεί. Ούτε είναι απαραίτητο να ερμηνεύουμε με ασυνήθη τρόπο τον λόγο του Κυρίου σε μια μάταια προσπάθεια να συμβαδίζει με αυτές τις θεωρίες και τις διδασκαλίες. Ο λόγος του Κυρίου δεν θα πεθάνει ανεκπλήρωτος, αλλά αυτές οι ψευδείς διδασχές και θεωρίες θα αποτύχουν όλες. Η αλήθεια και μόνον η αλήθεια θα παραμείνει, όταν όλα τα άλλα χαθούν.¹⁰

Ο Κύριος μάς έχει προστάξει να ερευνούμε τις γραφές.

Ο Κύριος έχει προστάξει τα μέλη της Εκκλησίας αυτήν την εποχή να τον επιζητούν με προσευχή, με πίστη και μελέτη. Έχουμε προσταχθεί να μελετούμε τις εντολές που μας έχει δώσει στο Διδαχή και Διαθήκες, στο Βιβλίο του Μόρμον και σε όλες τις γραφές, με την υπόσχεση ότι «Οτιδήποτε στοιχείο διάνοιας αποκτήσουμε σε τούτη η ζωή, θα αναστηθεί μαζί μας κατά την ανάσταση. Και αν ένα άτομο αποκτήσει γνώση και διάνοια σε τούτη τη ζωή περισσότερο από ένα άλλο, μέσω της επιμέλειας και υπακοής του, τόσο μεγαλύτερο θα έχει αυτό το πλεονέκτημα στο μελλοντικό κόσμο». [Δ&Δ 130:18–19.] ...Ο Σωτήρας είπε στους Ιουδαίους: «Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή· κι εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα». [Κατά Ιωάννην 5:39.] Πόσα μέλη της Εκκλησίας *νομίζουν* το ίδιο, αλλά αποτυγχάνουν να προετοιμασθούν με μελέτη και με πίστη;¹¹

Μου φαίνεται ότι ένα μέλος τούτης της Εκκλησίας δεν θα ήταν εις θέσιν να αναπαυθεί εν ειρήνη και παρηγορία και να έχει καθαρή συνείδηση, χωρίς να έχει γνώση των βασικών γραφών της Εκκλησίας με μελέτη και με πίστη. Αυτά τα χρονικά είναι ανεκτίμητα. Ο κόσμος τα χλευάζει, αλλά μέσω των διδασκαλιών τους μάς επιτρέπεται να έλθουμε πιο κοντά στον Θεό, να κατανοήσουμε καλύτερα τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, να γνωρισθούμε πιο καλά με αυτούς και να μάθουμε περισσότερα σε σχέση με το υπέροχο σχέδιο της σωτηρίας που έχουν δώσει σε εμάς και στον κόσμο.¹²

Αρχαίοι προφῆτες, οι οποίοι είδαν τον καιρό μας, έχουν μιλήσει, όχι συγκεκριμένως προς όφελος των ανθρώπων της εποχής τους, αλλά προς όφελος των ανθρώπων οι οποίοι ζουν κατά τις ημέρες για τις οποίες μιλούν αυτές οι προφητείες.¹³

Σας λέω, αδελφοί και αδελφές μου, δεν μπορείτε να τηρείτε τις εντολές του Κυρίου και να βαδίζετε με χρησιμότητα, αν δεν ξέρετε τι είναι. Ο Κύριος μάς έχει προστάξει να ερευνούμε τις γραφές, επειδή όσα περιέχουν είναι αληθινά και θα εκπληρωθούν [βλέπε Δ&Δ 1:37]. ...Ερευνάτε τις γραφές, εξοικειωθείτε με αυτά που έχει αποκαλύψει ο Κύριος για τη σωτηρία σας, τη σωτηρία της οικίας σας και του κόσμου.¹⁴

3

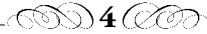
Έχουμε μια μεγάλη ευθύνη να ενωτιζόμαστε το μήνυμα της αλήθειας την οποία ο Κύριος τώρα αποκαλύπτει στους υπηρέτες Του.

Αν ενωτισθούμε τα λόγια του Κυρίου και ψάξουμε αφ' εαυτού μας και αποκτήσουμε γνώση από το Βιβλίο του Μόρμον, από τη Βίβλο, από το Διδαχή και Διαθήκες, από το Πολύτιμο Μαργαριτάρι και από τις οδηγίες που μας δίδονται περιστασιακά από τα μέλη της εξουσίας της Εκκλησίας και επιζητούμε να κάνουμε το θέλημα του Κυρίου, ενθουμούμενοι τις προσευχές μας και τις διαθήκες μας ενώπιόν του, δεν θα παρεκκλίνουμε της πορείας μας.¹⁵

Στο ένατο Άρθρο της Πίστης δηλώνουμε ότι: «Πιστεύουμε όλα όσα ο Θεός έχει αποκαλύψει, όλα όσα τώρα αποκαλύπτει, και πιστεύουμε ότι θα αποκαλύψει ακόμη και άλλα πολλά μεγάλα και σημαντικά πράγματα που αφορούν τη Βασιλεία τού Θεού». Όταν αυτό αληθινό, γίνεται απαραίτητο να καταλάβουμε όλα όσα έχει αποκαλύψει Εκείνος και όσα τώρα αποκαλύπτει. Διαφορετικά δεν σχετιζόμαστε με το έργο Του και δεν μπορούμε να ξέρουμε το θέλημά Του όσον αφορά σε εμάς, διότι δεν το καταλαβαίνουμε.¹⁶

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να θέσουν την εμπιστοσύνη τους στους ηγέτες τους και να ακολουθούν τα μέλη της εξουσίας της Εκκλησίας, επειδή τους μιλούν με τη φωνή της προφητείας και της εμπνεύσεως. Ο Κύριος έχει δηλώσει στο πρώτο-πρώτο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες ότι είτε μιλά με τη δική του φωνή είτε μέσω της φωνής των υπηρέτων του, είναι το ίδιο

[βλέπε Δ&Δ 1:38]. Συνεπώς, έχουμε εξίσου την ίδια ευθύνη και υποχρέωση να αφουγκρασθούμε τη φωνή εκείνου που ίσταται επικεφαλής να διδάσκει τον λαό ή να ακούσουμε με προσοχή τη φωνή των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, καθώς μεταφέρουν ανάμεσα στον λαό το μήνυμα της αληθείας, όπως επίσης [αν] ο Κύριος έστειλε από την παρουσία του έναν άγγελο ή ερχόταν ο ίδιος να δηλώσει αυτά τα πράγματα σε εμάς.¹⁷

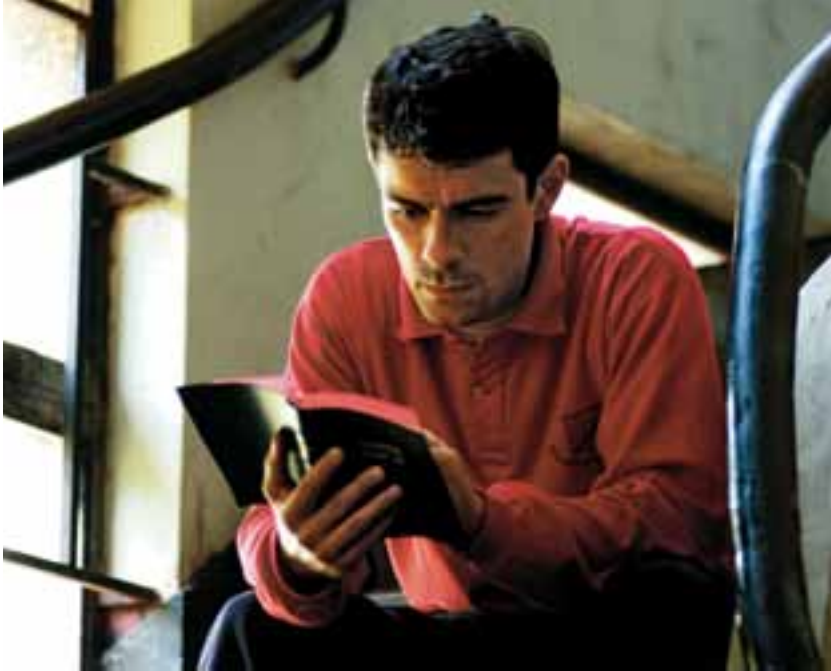

Μπορούμε να μάθουμε την ευαγγελική αλήθεια με μελέτη, πίστη και υπακοή και μέσω της καθοδηγήσεως του Αγίου Πνεύματος.

Θα ήταν καλά, αν ακολουθούσαμε τη συμβουλή την οποίαν μας έχει δώσει ο Κύριος, η οποία είναι: «Όποιος φυλάει σαν θησαυρό το λόγο μου, δε θα παραπλανηθεί». [Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:37.] Το να φυλάμε σαν θησαυρό τον λόγο του, είναι κατά πολύ περισσότερο από το να τον διαβάζουμε απλώς. Για να τον φυλάει σαν θησαυρό κάποιος, πρέπει όχι μόνον να διαβάζει και να μελετά, αλλά να επιζητεί με ταπεινότητα και υπακοή να κάνει τις δοθείσες εντολές και να κερδίζει έμπνευση την οποίαν θα μεταδώσει το Άγιο Πνεύμα.¹⁸

Ενίοτε ακούμε το παράπονο: «Δεν έχω χρόνο». Όμως έχουμε όλο χρόνο να διαβάζουμε και να μελετούμε, πράγμα που είναι το επίσημο καθήκον μας. Δεν μπορούμε να κανονίσουμε να βρούμε τουλάχιστον δεκαπέντε λεπτά κάθε ημέρα για να αφιερώσουμε στο συστηματικό διάβασμα και στοχασμό; Αυτό δεν θα ήταν παρά ασήμαντη ποσότητα χρόνου, εντούτοις θα ήταν μία ώρα και σαράντα πέντε λεπτά την εβδομάδα. Επτά και μισή ώρες σε έναν μήνα τριάντα ημερών και ενενήντα μία ώρες και ένα τέταρτο το έτος...

...Πολύ λίγοι ανάμεσά μας διαβάζουν πάρα πολύ. Οι περισσότεροι από εμάς διαβάζουμε λίγο. Ο Κύριος έχει πει: «Και καθώς δεν έχουν όλοι πίστη, αναζητήστε με επιμονή λόγια σοφίας και διδάξτε τα ο ένας στον άλλο. Μάλιστα, αναζητήστε λόγια σοφίας μέσα από τα καλύτερα βιβλία. Αναζητήστε μάθηση με τη μελέτη και επίσης με την πίστη». [Δ&Δ 88:118, 109:7.]¹⁹

«Ας ερευνούμε [τις] γραφές, ας γνωρίζουμε τι έχει αποκαλύψει ο Κύριος, ας θέσουμε τη ζωή μας σε αρμονία με την αλήθεια Του».

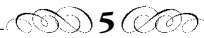
Αναμένεται από εμάς να μελετούμε και να μαθαίνουμε ό,τι μπορούμε με έρευνα και ανάλυση. Όμως υπάρχουν όρια στις μαθησιακές μας ικανότητες στους τομείς της λογικής και της μελέτης. Τα του Θεού μπορούν να είναι γνωστά μόνον με το Πνεύμα του Θεού. Πρέπει να κερδίζουμε γνώση με την πίστη.²⁰

Οι άνθρωποι μπορούν να ερευνούν, μπορούν να μελετούν, μπορούν να μαθαίνουν, ασφαλώς, πάρα πολλά πράγματα. Μπορούν να συλλέγουν και να μαθαίνουν μία μεγάλη ποσότητα πληροφοριών, αλλά δεν θα είναι ποτέ εις θέσιν να φθάσουν στην πληρότητα της αληθείας... εκτός και αν καθοδηγηθούν από το Πνεύμα της αληθείας, το Άγιο Πνεύμα και τηρούν τις εντολές του Θεού.²¹

Η αληθινή πίστη συνοδευόμενη από το πνεύμα ταπεινοφροσύνης θα οδηγήσει τους ανθρώπους στη γνώση της αληθείας. Δεν υπάρχει σοβαρός λόγος που οι άνθρωποι παντού να μη μπορούν να μάθουν την αλήθεια, η οποία καθιστά τους ανθρώπους ελεύθερους. Δεν υπάρχει σοβαρός λόγος που οι άνθρωποι να μην

μπορούν να ανακαλύψουν το φως της αλήθειας και να μάθουν αν ο Κύριος έχει μιλήσει ξανά ή όχι αυτές τις τελευταίες ημέρες. Ο Παύλος δήλωσε ότι οι άνθρωποι θα πρέπει «για να ζητούν τον Κύριο, ίσως μπορέσουν να τον ψηλαφήσουν και να τον βρουν· αν και δεν είναι μακριά από κάθε έναν από μας ξεχωριστά». [Πράξεις 17:27.] Ακόμη και εν τω μέσω του πνευματικού σκοτους και της ελλείψεως πίστεως, τα οποία καλύπτουν τη γη, ο βραχίονας του Κυρίου δεν βραχύνεται. Θα ακούσει την ένθερμη ικεσία του εντίμου αναζητητή της αλήθειας. Και κανείς δεν χρειάζεται να βαδίζει χωρίς τη γνώση της θείας αλήθειας και τη γνώση για το πού να βρει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Αυτό που χρειάζεται ένα άτομο είναι ταπεινή πίστη και πνεύμα μεταμελημένο με την αποφασιστικότητα να βαδίσει στο φως και ο Κύριος θα του το αποκαλύψει.²²

Όλοι μπορούμε να μάθουμε την αλήθεια. Δεν είμαστε αβοήθητοι. Ο Κύριος έχει καταστήσει δυνατόν κάθε άνδρα να μάθει με τήρηση των νόμων [Του] και μέσω της καθοδήγησης του Αγίου Πνεύματός Του, το οποίο αποστέλλεται επί σκοπού να μας διδάσκει όταν συμμορφωνόμαστε με τον νόμο, ώστε να γνωρίζουμε αυτήν την αλήθεια που μας καθιστά ελεύθερους [βλέπε Κατά Ιωάννην 8:32].²³

Καθώς θέτουμε τη ζωή μας σε αρμονία με την αλήθεια, ο Κύριος αυξάνει την πνευματική γνώση και την κατανόησή μας.

Απαιτείται από εμάς, μέλη της Εκκλησίας αυτής, να εξοικειωθούμε με όσα έχει αποκαλύψει ο Κύριος, ώστε να μην παρεκκλίνουμε της πορείας μας. ...Πώς πρόκειται να βαδίσουμε στην αλήθεια, αν δεν την γνωρίζουμε;²⁴

Ο μοναδικός μας αντικειμενικός στόχος όσον αφορά στις αλήθειες της σωτηρίας θα πρέπει να είναι να ανακαλύψουμε τι έχει αποκαλύψει ο Κύριος και κατόπιν να πιστέψουμε και να ενεργήσουμε αναλόγως.²⁵

Αν ακολουθήσουμε το πνεύμα του φωτός, το πνεύμα της αληθείας, το πνεύμα που διατυπώνεται στις αποκαλύψεις του Κυρίου, αν επιζητήσουμε, μέσω του πνεύματος της προσευχής και της

ταπεινοφροσύνης, την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, ο Κύριος θα αυξήσει την πνευματική μας γνώση και την κατανόησή μας, ούτως ώστε να έχουμε το πνεύμα της διακρίσεως, θα καταλαβαίνουμε την αλήθεια, θα ξέρουμε την αναλήθεια, όταν την βλέπουμε και δεν θα εξαπατόμαστε.

Ποιος εξαπατάται σε αυτήν την Εκκλησία; Όχι ο άνθρωπος που ήταν πιστός στην εκπλήρωση του καθήκοντός του. Όχι ο άνθρωπος που έχει εξοικειωθεί με τον λόγο του Κυρίου. Όχι ο άνθρωπος που έχει εφαρμόσει τις εντολές, οι οποίες εδόθησαν σε αυτές τις αποκαλύψεις, αλλά ο άνθρωπος που δεν είναι εξοικειωμένος με την αλήθεια, ο άνθρωπος που είναι σε πνευματικό σκότος, ο άνθρωπος που δεν κατανοεί και δεν καταλαβαίνει τις αρχές του Ευαγγελίου. Ένας τέτοιος άνθρωπος θα εξαπατηθεί και όταν αυτά τα ψευδή πνεύματα έλθουν ανάμεσά μας, δεν μπορεί να καταλάβει ούτε είναι εις θέσιν να διακρίνει μεταξύ του φωτός και του σκότους.

Όμως, αν βαδίζουμε στο φως των αποκαλύψεων του Κυρίου, αν αφουγκρασθούμε τις συμβουλές που δίδονται από αυτούς που είναι μέλη συμβουλίων της Εκκλησίας, εξουσιοδοτημένοι να δίδουν οδηγίες, δεν θα παρεκκλίνουμε της πορείας μας.²⁶

Ας ερευνούμε [τις] γραφές, ας γνωρίζουμε τι έχει αποκαλύψει ο Κύριος, ας θέσουμε τη ζωή μας σε αρμονία με την αλήθεια Του. Τότε δεν θα εξαπατηθούμε, αλλά θα έχουμε τη δύναμη να ανθιστάμεθα στο κακό και τον πειρασμό. Η κατανόησή μας θα βελτιωθεί και θα είμαστε εις θέσιν να κατανοήσουμε την αλήθεια και να την διακρίνουμε από το σφάλμα.²⁷

Αν υπάρχει οιαδήποτε διδαχή ή αρχή συνδεδεμένη με τις διδασκαλίες της Εκκλησίας που δεν καταλαβαίνουμε, τότε ας γονατίσουμε. Ας πάμε ενώπιον του Κυρίου με πνεύμα προσευχής, ταπεινοφροσύνης και να ζητήσουμε να διαφωτισθεί ο νους μας, ώστε να καταλάβουμε.²⁸

«Εκείνο που είναι από το Θεό, είναι φως. Και αυτός που δέχεται φως, και συνεχίζει με το Θεό»—αυτό είναι το κλειδί της κατάστασης—«λαβαίνει περισσότερο φως. Και αυτό το φως γίνεται λαμπρότερο και ακόμα πιο λαμπρό μέχρι την τέλεια ημέρα».
[Δ&Δ 50:24.]

Επομένως, καταλαβαίνουμε από αυτό ότι ο άνθρωπος που επιζητεί τον Θεό και καθοδηγείται από το Πνεύμα της αλήθειας ή τον Παράκλητο και συνεχίζει στον Θεό, θα μεγαλώσει σε γνώση, σε φως, σε αλήθεια, έως ότου τελικώς θα έλθει σε εκείνον η τέλεια ημέρα του φωτός και της αλήθειας.

Τώρα, δεν θα τα αποκτήσουμε όλα αυτά σε τούτη τη ζωή. Είναι αδύνατον να φθάσει ένας άνθρωπος αυτόν τον στόχο μέσα στα λίγα χρόνια της θνητής ύπαρξης. Όμως ό,τι μαθαίνουμε εδώ, αυτό που είναι αιώνιο, αυτό που εμπνέεται από το Πνεύμα της αλήθειας, θα συνεχίσει μαζί μας πέραν του τάφου και μετά θα εξακολουθήσουμε, αν ακόμη συνεχίζουμε με τον Θεό, να λαμβάνουμε φως και αλήθεια έως ότου τελικώς να έλθουμε σε εκείνη την τέλεια ημέρα.²⁹

Η υπόσχεση έχει γίνει σε όλους όσοι λαμβάνουν το φως της αλήθειας και μέσω της ερεύνης και της υπακοής τους πασχίζουν να εξοικειωθούν με το Ευαγγέλιο, ώστε να λάβουν γραμμή επάνω στη γραμμή, διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, λίγο εδώ, λίγο εκεί, έως ότου λάβουν την πληρότητα της αλήθειας. Ακόμη και τα κρυμμένα μυστήρια της βασιλείας θα τους γίνουν γνωστά, «επειδή, καθένας που ζητάει, παίρνει, κι αυτός που ψάχνει, βρίσκει, και σ' αυτόν που κρούει, θα ανοιχτεί». [Κατά Ματθαίον 7:8, Νεφί Γ' 14:8. Βλέπε, επίσης, Ησαΐας 28:10, Δ&Δ 76:1-10, 98:11-12.] Όλοι αυτοί είναι κληρονόμοι σωτηρίας και θα στεφθούν με δόξα, αθανασία και αιώνια ζωή, ως υιοί και θυγατέρες του Θεού, με υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειό Του.³⁰

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάζετε για τις προσπάθειες του Προέδρου Σμιθ να μάθει το Ευαγγέλιο (βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»), σκεφθείτε τις δικές σας προσπάθειες. Ποιες ευλογίες έχετε λάβει καθώς έχετε μελετήσει τις γραφές και άλλες διδασκαλίες του Ευαγγελίου;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από το τμήμα 1 σχετικά με την ισορροπία μεταξύ της πνευματικής και της κοσμικής μαθήσεως; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα μέλη της οικογένειας και άλλους

να δίδουν προτεραιότητα στην πνευματική γνώση καθώς επιδιώκουν εκπαιδευτικούς στόχους;

- Πώς σας έχουν βοηθήσει οι γραφές να «γνωρισθ[είτε] πιο καλά» με τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό; (Βλέπε τμήμα 2.) Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να βελτιώσετε τη μελέτη σας των γραφών.
- Αφού διαβάσετε το τμήμα 3, σκεφθείτε τις ευλογίες που έχετε λάβει καθώς έχετε ακολουθήσει τη συμβουλή από ηγέτες της Εκκλησίας. Πώς μπορούμε να διαδώσουμε τις διδασκαλίες των ζώντων προφητών στην οικογένειά μας και τους άλλους;
- Τι σημαίνει για εσάς να φυλάτε σαν θησαυρό τον λόγο του Κυρίου; (Για ορισμένες ιδέες, βλέπε τμήμα 4.) Με ποιους τρόπους «τουλάχιστον δεκαπέντε λεπτά κάθε ημέρα για να αφιερώσουμε στο συστηματικό διάβασμα και στο χασμό» επηρεάζουν τη ζωή μας;
- Συλλογισθείτε πώς η συμβουλή στο τμήμα 5 εφαρμόζει στη ζωή σας. Καθώς οι ψευδείς πληροφορίες γίνονται πιο επιθετικές και προσβάσιμες, πώς μπορούμε να «διακρίνουμε μεταξύ φωτός και σκότους»; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε παιδιά και νέους;

Σχετικές γραφές

Ψαλμοί 119:105, Κατά Ιωάννην 7:17, Προς Τιμόθεον Β΄ 3:15–17, Νεφί Β΄ 4:15, 32:3, Ήλαμαν 3:29–30, Δ&Δ 19:23, 84:85, 88:77–80

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ακόμη και όταν διδάσκετε πολλούς ανθρώπους ταυτοχρόνως, μπορείτε να προσεγγίσετε τα άτομα. Παραδείγματος χάριν, προσεγγίζετε τα άτομα, όταν χαιρετάτε θερμώς κάθε άτομο κατά την έναρξη του μαθήματος. ... Προσεγγίζετε, επίσης, όταν καθιστάτε τη συμμετοχή τους ελκυστική και ασφαλή» (*Teaching, No Greater Call*, [1999], 35).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Τζόζεφ Φιλντνικ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 57.
2. *The Life of Joseph Fielding Smith*, v.
3. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 195.
4. Χίμπερ Γκραντ, στο Ρίτσαρντ Κάουαν, "Advice from a Prophet: Take Time Out," *Brigham Young University Studies*, άνοιξη 1976, 416.
5. "I Know That My Redeemer Liveth," *Ensign*, Δεκ. 1971, 27.

6. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 5.
7. Ομιλία στο Ινστιτούτο Θρησκείας του Λόγκαν της Γιούτας, 10 Ιανουαρίου 1971, 1–2, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας. Ανέκδοτο χειρόγραφο.
8. “The Most Important Knowledge,” *Ensign*, Μάιος 1971, 2.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1955, 51.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1952, 60.
11. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 1:xiv, πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1961, 18.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 142.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1920, 58–59.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1918, 56–57.
16. “Search the Scriptures,” *Young Woman’s Journal*, Νοέμβρ. 1917, 592.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 73.
18. “The Resurrection,” *Improvement Era*, Δεκ. 1942, 780. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι. (1954–56), 1:305.
19. “How and What to Read,” *Improvement Era*, Αύγ. 1913, 1004–5. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:207.
20. “Pres. Smith Stresses Value of Education,” *Church News*, 12 Ιουνίου 1971, 3.
21. “And the Truth Shall Make You Free,” *Deseret News*, 30 Μαρτίου 1940, Τμήμα της Εκκλησίας, 4. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:299.
22. *The Restoration of All Things* (1945), 195.
23. “Evidences of Eternal Life,” *Deseret News*, 3 Ιουνίου 1933, Τμήμα της Εκκλησίας, 5. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:295–96.
24. Στο Conference Report, Οκτ. 1934, 65. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:302.
25. “Out of the Darkness,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 2.
26. Στο Conference Report, Απρ. 1931, 71. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:285–86.
27. “The New and Everlasting Covenant,” *Deseret News*, 6 Μαΐου 1939, τμήμα της Εκκλησίας, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:301.
28. Στο Conference Report, Οκτ. 1959, 20.
29. “And the Truth Shall Make You Free,” 4. Στίξη και χρήση κεφαλαίων τυποποιημένες.
30. “Search the Scriptures,” 591–92. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:303.

*Όταν ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης απένεμαν τη
Μελχισεδική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ
Κάουντερυ, απένεμαν επίσης κλειδιά της ιεροσύνης.*

Τιμώντας τα κλειδιά της Ιεροσύνης αποκατεστημένα μέσω του Τζόζεφ Σμιθ

«Επιτρέψτε μου τώρα να πω—πολύ απλά και πολύ emphaticά—ότι έχουμε την αγία ιεροσύνη και ότι τα κλειδιά της βασιλείας του Θεού είναι εδώ. Βρίσκονται μόνον στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δήλωσε: «Έχω τέλεια γνώση για την ουράνια αποστολή του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία στον νου μου ότι ο Κύριος τον ετοίμασε και του έδωσε αποκάλυψη, εντολή, άνοιξε τους ουρανοί για εκείνον και τον κάλεσε να σταθεί επικεφαλής αυτής της ένδοξης θειικής νομής». ¹ Ο Πρόεδρος Σμιθ συνδύασε αυτήν την «τέλεια γνώση» με την αντίστοιχη ευλάβεια για τα κλειδιά της ιεροσύνης αποκατεστημένα μέσω του Προφήτη Τζόζεφ. Πάντοτε τιμούσε και υποστήριζε όσους κρατούσαν τα κλειδιά και συμβούλευε όλα τα μέλη της Εκκλησίας να έχουν τον ίδιο σεβασμό. Είπε: «Κάθε άνδρας ο οποίος έχει επιλεγεί καταλλήλως να προεδρεύει υπό οιαδήποτε ιδιότητα στην Εκκλησία θα πρέπει να τιμάται στην κλήση του». ²

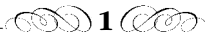
Σε ένα σημείο στην υπηρετηση του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ως Αποστόλου, η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων συμμετείχαν σε μια διαρκή συζήτηση σχετικά με μία δύσκολη ερώτηση. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ είχε εκφράσει μία δυνατή άποψη επί του θέματος. Μία ημέρα, ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, ο οποίος ήταν τότε Πρόεδρος της Εκκλησίας, ήλθε στο γραφείο του Πρεσβυτέρου Σμιθ. Ο Πρόεδρος Γκραντ εξήγησε ότι αφού εξέτασε με προσευχή το ζήτημα, είχε αισθανθεί την έμπνευση να

εισηγηθεί μία ενέργεια η οποία διέφερε από τις απόψεις του Πρεσβυτέρου Σμιθ. Αμέσως, ο Πρεσβύτερος Σμιθ είπε ότι υποστήριζε την απόφαση του Προέδρου Γκραντ. Δήλωσε αργότερα: «Η γνώμη μου είναι, όταν ο Πρόεδρος της Εκκλησίας λέει ότι ο Κύριος τού έχει φανερώσει ή τον έχει εμπνεύσει να κάνει οτιδήποτε, θα τον υποστήριζα εντελώς».³

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ έδωσε τέτοια υποστήριξη σε όλους τους ηγέτες του της ιεροσύνης, όχι μόνον στον Πρόεδρο της Εκκλησίας. Για παράδειγμα, ο Νείθαν Έλντον Τάνερ εκλήθη να υπηρετήσει ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα τον Οκτώβριο του 1962. Έναν χρόνο αργότερα, εκλήθη ως Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, θέτοντάς τον έτσι σε προεδρεύουσα θέση επί του Προέδρου Σμιθ, ο οποίος ήταν ο Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα. Ο Πρόεδρος Τάνερ αργότερα εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την υποστήριξη του Προέδρου Σμιθ: «Όταν εκλήθη στην Πρώτη Προεδρία, αν και εκείνος ήταν το αρχαιότερο μέλος των Δώδεκα και ήταν στη θέση για περισσότερα από πενήντα χρόνια, έδειχνε μεγάλο σεβασμό για εμένα σε αυτήν τη θέση και μου έδωσε πλήρη υποστήριξη και εμπιστοσύνη».⁴

Ο Πρόεδρος Σμιθ τιμούσε επίσης τους ηγέτες της ιεροσύνης στον τομέα του. Όταν υπηρετούσε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είπε: «Δεν έχω δικαίωμα... να βαπτίσω κάποιον από τα δικά μου παιδιά χωρίς να πάω πρώτα στον επίσκοπο, στον τομέα όπου ζω και να πάρω τη συγκατάθεσή του, επειδή κρατά τα κλειδιά για εκείνον τον τομέα στον οποίον ανήκω ως μέλος. Ποτέ δεν έχω βαπτίσει κάποιον από τα παιδιά μου... εκτός αν έχω πάει στον επίσκοπο και έχω πάρει την άδεια του να τελέσω αυτήν τη διάταξη και να τα επικυρώσω μέλη της Εκκλησίας».⁵

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

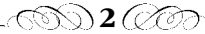
Τα κλειδιά της ιεροσύνης είναι η δύναμη και η εξουσία να διευθύνουν το έργο του Κυρίου επάνω στη γη.

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο να λάβει κάποιος μία θέση της ιεροσύνης και στο να λάβει κλειδιά της ιεροσύνης. Χρειάζεται να το κατανοήσουμε ευκρινώς αυτό...

...Ενώ όλοι οι άνδρες φέρουν την ιεροσύνη, οι οποίοι είναι χειροτονημένοι σε οιαδήποτε θέση, εντούτοις υπάρχουν ειδικές ή διευθύνουσες εξουσίες που απονέμονται σε όσους καλούνται να προεδρεύουν. Αυτές οι εξουσίες αποκαλούνται κλειδιά.⁶

Τα κλειδιά της [ιεροσύνης] αποτελούν το δικαίωμα της προεδρίας. Αποτελούν τη δύναμη και την εξουσία να κυβερνούμε και να διευθύνουμε όλες τις υποθέσεις του Κυρίου επάνω στη γη. Όσοι τα κρατούν, έχουν δύναμη να κυβερνούν και να ελέγχουν τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι άλλοι μπορούν να υπηρετούν στην ιεροσύνη.⁷

Όταν δίδεται μία ανάθεση σε άνδρες από εκείνον ο οποίος κρατά αυτά τα κλειδιά, τότε οι πράξεις τους είναι έγκυρες. Αυτό που κάνουν, επισφραγίζεται και επικυρούται στην Εκκλησία τόσο επάνω στη γη όσο και στους ουρανούς.⁸

Ο Κύριος έχει αποστείλει αγίους αγγελιαφόρους από την παρουσία Του για να αποκαταστήσει τα κλειδιά της ιεροσύνης.

Πιστεύουμε ότι ύστερα από μία μακρά περίοδο σκότους, έλλειψης πίστεως και απομάκρυνσης από τις αλήθειες του αγνού και τέλειου χριστιανισμού, ο Κύριος έχει αποκαταστήσει πάλι στη γη με την άπειρη σοφία του την πληρότητα του αιωνίου Ευαγγελίου.

Ξέρουμε ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης, ότι ο Πατέρας και ο Υιός εμφανίσθηκαν σε εκείνον την άνοιξη του 1820, προκειμένου να εισάγουν αυτήν την τελική θεϊκή νομή του Ευαγγελίου, ότι εκείνος μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρμον με τη χάρη και τη δύναμη του Θεού, ότι έλαβε κλειδιά και εξουσία από αγγέλους απεσταλμένους γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό και ότι ο Κύριος τού απεκάλυψε τις διδαχές της σωτηρίας.⁹

Ο Κύριος δεν αναγνωρίζει οιαδήποτε διάταξη ή τελετή, ακόμη και αν γίνεται ή τελείται στο όνομά του, αν δεν είναι σύμφωνα με το θέλημά του και αν δεν γίνεται από κάποιον ο οποίος αναγνωρίζεται ως εξουσιοδοτημένος υπηρετής του. Γι' αυτόν τον λόγο έστειλε από την παρουσία του αγίους αγγελιαφόρους στον Τζόζεφ Σμιθ και σε άλλους, προκειμένου να αποκαταστήσει αυτό που είχε

αφαιρεθεί από τη γη, δηλαδή την πληρότητα του Ευαγγελίου και την πληρότητα και τα κλειδιά της ιεροσύνης.¹⁰

Τα κλειδιά της ιεροσύνης έπρεπε να αποκατασταθούν. Δεν αρκούσε να έλθει ο Ιωάννης ο Βαπτιστής με τα κλειδιά της Ααρωνικής Ιεροσύνης και ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης με τα κλειδιά της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, συνεπεία του οποίου οργανώθηκε η Εκκλησία, αλλά έπρεπε να υπάρξει άνοιγμα των ουρανών και αποκατάσταση των κλειδιών που κρατούσαν όλοι οι προφήτες, οι οποίοι προηγούντο θεϊκών νομών από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι τις ημέρες του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννη. Αυτοί οι προφήτες ήλθαν με τη σειρά τους και καθένας απένειμε την εξουσία που έφερε.¹¹

Όλα τα κλειδιά όλων των θεϊκών νομών έπρεπε να προσκομισθούν, προκειμένου να εκπληρωθούν τα λόγια των προφητών και οι σκοποί του Κυρίου στο να γίνει μία πλήρης αποκατάσταση των πάντων. Συνεπώς, ο πατέρας της ανθρωπίνης οικογένειας, ο πρώτος άνθρωπος επάνω στη γη, ο Αδάμ, έπρεπε να έλθει και ήλθε με τη δύναμή του. Ο Μωυσής ήλθε και άλλοι ήλθαν. Όλοι όσοι είχαν κλειδιά ήλθαν και απένειμαν τις εξουσίες τους. ... Δεν έχουμε τις ημερομηνίες κατά τις οποίες φανερώθηκαν ορισμένες εξ αυτών των εξουσιών, αλλά ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, γράφοντας στους Αγίους στη Ναβού όσον αφορά στη σωτηρία των νεκρών, δήλωσε, όπως το έχουμε καταγεγραμμένο στο τμήμα 128 από το Διδαχή και Διαθήκες [εδάφια 17–21], ότι όλοι αυτοί οι προφήτες ήλθαν με τα κλειδιά τους στη θεϊκή νομή στην οποία ζούμε.¹²

Μετά την οργάνωση της Εκκλησίας, ο Κύριος προσέταξε τους Αγίους Του να οικοδομήσουν έναν οίκο στο όνομά Του. Οι Άγιοι μετά βίας συνειδητοποίησαν τη σημασία αυτού και δεν πήγαν επί το έργον αμέσως, για να οικοδομήσουν αυτόν τον οίκο και γι' αυτό ο Κύριος τούς επέπληξε [βλέπε Δ&Δ 95:1–4]. Μετά την επίπληξη, άρχισαν να εργάζονται με όλη τους τη δύναμη και στη φτώχεια τους οικοδόμησαν τον Ναό του Κίρτλαντ. Για ποιον λόγο οικοδομήθηκε; Ως ιερό άσυλο, όπου μπορούσε να πηγαίνει ο Ιησούς Χριστός, όπου μπορούσε να στέλνει τους υπηρέτες Του τους προφήτες με τα κλειδιά εξουσίας. ... Γνωρίζουμε ότι τρεις από τους σπουδαιότερους προφήτες της αρχαίας εποχής, οι οποίοι κρατούσαν σημαντικά κλειδιά, ήλθαν την 3η ημέρα του Απριλίου εν έτει 1836.

Στον Ναό του Κίρτλαντ, ο Ηλίας ο Θεσβίτης εμφανίσθηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τον Ολιβερ Κάουντερυ και απένειμε τα κλειδιά της επισφράγισης.

Πρώτα ήλθε ο Μωυσής [βλέπε Δ&Δ 110:11]. Έδωσε στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ τα κλειδιά της συνάθροισης του Ισραήλ. ...Συνάθροισε τον Ισραήλ και ενώ δεν ήταν εις θέσιν να τους βοηθήσει να αποκτήσουν τη γη, παρά ταύτα κρατούσε ακόμη τα κλειδιά για τη συνάθροιση. Πήγε στον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη στο όρος της μεταμορφώσεως και εκεί τους απένειμε τα ίδια κλειδιά για τη συνάθροιση του Ισραήλ κατά

την εποχή στην οποία ζούσαν. Εστάλη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ, για να απονεμίει τα κλειδιά για τη συνάθροιση του Ισραήλ κατά τη θείκη νομή της πληρότητας των καιρών...

Ο Ηλίας ήλθε, αφού απένειμε ο Μωυσής τα κλειδιά του και έφερε το Ευαγγέλιο της θείκης νομής στην οποία ζούσε ο Αβραάμ [βλέπε Δ&Δ 110:12]. Όλα όσα αφορούν σε εκείνη τη θείκη νομή, οι ευλογίες που απονεμήθηκαν στον Αβραάμ, οι υποσχέσεις που εδόθησαν στους απογόνους του, τα πάντα έπρεπε να αποκατασταθούν και ο Ηλίας, ο οποίος κρατούσε τα κλειδιά εκείνης της θείκης νομής, ήλθε.

Κατόπιν ο Ηλίας ο Θεοβίτης, ο τελευταίος των προφητών, ο οποίος κρατούσε τα κλειδιά της δυνάμεως της επισφράγισης στον αρχαίο Ισραήλ, ήλθε και απένειμε αυτήν τη δύναμη, τη δύναμη της επισφράγισης [βλέπε Δ&Δ 110:13–16]. Ορισμένα μέλη της Εκκλησίας συγχέονται και σκέπτονται ότι ο Ηλίας ο Θεοβίτης ήλθε με τα κλειδιά της βαπτίσεως για τους νεκρούς ή της σωτηρίας για τους νεκρούς. Τα κλειδιά του Ηλιού του Θεοβίτου ήσαν σπουδαιότερα από αυτά. Ήσαν κλειδιά επισφραγίσεως και αυτά τα κλειδιά της επισφραγίσεως είναι σημαντικά για τους ζώντες και είναι επίσης σημαντικά για τους νεκρούς οι οποίοι είναι πρόθυμοι να μετανοήσουν.¹³

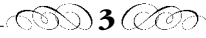
Ο Ηλίας ο Θεοβίτης ο προφήτης... τους απένειμε [στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ] τη δύναμη επισφραγίσεως, τη δύναμη να χρησιμοποιούν την ιεροσύνη να δένουν επί της γης και να επισφραγίζουν στους ουρανούς.¹⁴

Η δύναμη επισφράγισης βάζει τη σφραγίδα εγκρίσεως σε κάθε διάταξη που γίνεται σε αυτήν την Εκκλησία και πιο συγκεκριμένα σε όσες τελούνται στους ναούς του Κυρίου.¹⁵

Αδελφοί και αδελφές, αυτή είναι μία ένδοξη θείκη νομή. Όλες οι άλλες θείκες νομές γίνονται μέρος αυτής. Όλες οι εξουσίες, όλες οι δυνάμεις, επικεντρώνονται σε αυτήν τη θείκη νομή στην οποία ζούμε. Έχουμε το προνόμιο να γευθούμε αυτές τις ευλογίες μέσω της πίστης μας.¹⁶

Επιτρέψτε μου τώρα να πω—πολύ απλά και πολύ emphaticά—ότι έχουμε την αγία ιεροσύνη και ότι τα κλειδιά της βασιλείας

του Θεού είναι εδώ. Βρίσκονται μόνον στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.¹⁷

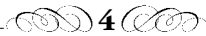

Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας κρατά τα κλειδιά επάνω σε όλη την Εκκλησία.

Λίγο πριν από τον μαρτυρικό θάνατό του, ο Προφήτης [Τζόζεφ Σμιθ] απένειμε στους Δώδεκα Αποστόλους—οι οποίοι αποτελούν τη δεύτερη απαρτία στην Εκκλησία—όλα τα κλειδιά και όλες τις διατάξεις και την ιεροσύνη απαραίτητα να φέρουν, προκειμένου να εξακολουθήσουν σε αυτό το μέγα και ένδοξο έργο της σωτηρίας για όλους τους ανθρώπους.¹⁸

Αυτή η ιεροσύνη και αυτά τα κλειδιά... έχουν δοθεί σε κάθε άνδρα, ο οποίος έχει ξεχωριστεί ως μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα. Όμως, αφού αποτελούν το δικαίωμα της προεδρίας, μπορούν να ασκηθούν πλήρως μόνον από τον αρχαιότερο απόστολο του Θεού επί της γης, ο οποίος είναι ο πρόεδρος της Εκκλησίας.¹⁹

Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας κρατά τα κλειδιά επάνω σε όλη την Εκκλησία. ...Σε αυτόν επικεντρώνεται η δύναμη της Ιεροσύνης. Κρατά όλα τα κλειδιά κάθε φύσεως που αφορούν στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών. Όλα τα κλειδιά των προηγούμενων θεϊκών νομών τα οποία έχουν αποκαλυφθεί, τα κατέχει όλα.²⁰

Θα πρέπει να τιμούμε αυτούς στους οποίους ο Πρόεδρος της Εκκλησίας έχει μεταβιβάσει κλειδιά εξουσίας.

[Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας] έχει το δικαίωμα να μεταβιβάσει εξουσία και να αποσύρει εξουσία όπως το θεωρεί κατάλληλο και λαμβάνει έμπνευση, για να το κάνει αυτό.²¹

Να θυμάστε ότι υπάρχει μόνον ένας επάνω στο πρόσωπο της γης ο οποίος φέρει τη δύναμη επισφράγισης της ιεροσύνης και μπορεί να μεταβιβάσει αυτήν τη δύναμη σε άλλους, ώστε να μπορούν να ενεργούν και να μπορούν να επισφραγίζουν επάνω στη γη και είναι έγκυρο, είναι δεσμευτικό, όσο δίδει άδεια γι' αυτό. Αν την αποσύρει, κανείς δεν μπορεί να ασκήσει αυτήν τη δύναμη.²²

Κανείς δεν μπορεί να ιερουργήσει και να απονεμίσει τις ευλογίες του ναού χωρίς την εξουσία να το κάνει και να του έχει

μεταβιβασθεί από τον Πρόεδρο της Εκκλησίας. Κανείς δεν μπορεί να ιερουργεί υπό καμία ιδιότητα σε αυτήν την Εκκλησία χωρίς την εξουσία να τον συνοδεύει σε αυτήν την πράξη καθώς αποκτάται μέσω της δυνάμεως και των κλειδιών που κρατά ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. ...Αν με την εξουσία των κλειδιών που κρατά ο πρόεδρος της εκκλησίας, πει ότι ορισμένα προνόμια θα πρέπει να αποσυρθούν από τους ανθρώπους, τότε κανένας άνδρας δεν θα έχει εξουσία να ιερουργεί στην απονομή αυτών των συγκεκριμένων προνομίων. Αν κάποιος προσπαθήσει να το κάνει, η πράξη θα είναι άκυρη και εκείνος που επιχειρεί να ιερουργήσει, θα πρέπει να λογοδοτήσει ενώπιον του βήματος του Θεού, αν όχι ενώπιον της Εκκλησίας, και θα βρίσκεται σε παράβαση...

...Όταν οι απόστολοι ή άλλοι αδελφοί επισκέπτονται τους πασσάλους της Σιών και διορίζονται να φροντίσουν οτιδήποτε απαιτεί την προσοχή τους εκεί, το κάνουν μέσω εντολής ή εξουσίας που τους εδόθη από τον Πρόεδρο της Εκκλησίας. Αυτή η ίδια αρχή ισχύει σε μικρότερο βαθμό σε πασσάλους και σε τομείς.²³

Κάθε άνδρας, ο οποίος έχει επιλεγεί καταλλήλως να προεδρεύει υπό οιαδήποτε ιδιότητα στην Εκκλησία θα πρέπει να τιμάται στην κλήση του. Όταν ένας άνδρας χειροτονείται στη θέση του επισκόπου, του δίδονται κλειδιά της προεδρίας επί του τομέως στον οποίον διαμένει και θα πρέπει να τιμάται στην κλήση του από κάθε μέλος του τομέως, όποια θέση και αν έχει οιοσδήποτε άνδρας. Το ίδιο ισχύει για τον πρόεδρο του πασσάλου, τον πρόεδρο μιας απαρτίας ή οτιδήποτε μπορεί να είναι. Για να επεξηγήσω τι σημαίνει αυτό, διδασκόμαστε ότι κανένας πατέρας δεν έχει το δικαίωμα, αν και μπορεί να φέρει τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, να βαπτίσει ένα από τα δικά του παιδιά χωρίς να αποκτήσει πρώτα την άδεια του επισκόπου του. Όταν αποκτηθεί η άδεια, ο πατέρας είναι εξουσιοδοτημένος να τελέσει τη διάταξη αυτή για το παιδί του. Αν οιοσδήποτε πατέρας πάρει επάνω του να τελέσει τη βάπτιση ή να χειροτονήσει τον υιό του, χωρίς πρώτα να αποκτήσει την άδεια του προεδρεύοντος κατέχοντος υπεύθυνη θέση στον τομέα ή πάσσαλο, ο οποίος κρατά τα κλειδιά της εξουσίας, όποια και αν είναι η περίπτωση, θα είναι σε παράβαση. Αυτό ισχύει για έναν απόστολο καθώς και για έναν πρεσβύτερο στον τομέα. Ακόμη και ο Πρόεδρος της Εκκλησίας δεν θα σκεπτόταν ποτέ να

ενεργήσει με αυτόν τον τρόπο χωρίς πρώτα να αναγνωρίσει τον επίσκοπο του τομέως του ή τον πρόεδρο του πασσάλου του και την εξουσία η οποία είχε δοθεί στον επίσκοπο ή τον πρόεδρο του πασσάλου.²⁴

5

Η ενωμένη φωνή αυτών που κρατούν τα κλειδιά της βασιλείας θα μας καθοδηγεί πάντοτε εκεί όπου θέλει να είμαστε ο Κύριος.

Νομίζω ότι υπάρχει κάτι το οποίο θα πρέπει να κατανοήσουμε πολύ καλά. Ούτε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας ούτε η Πρώτη Προεδρία ούτε η ενωμένη φωνή της Πρώτης Προεδρίας και των Δώδεκα θα οδηγήσουν ποτέ τους Αγίους εκτός πορείας ή θα δώσουν συμβουλή στον κόσμο, η οποία να είναι αντίθετη προς τον νου και το θέλημα του Κυρίου.

Ένα άτομο ενδεχομένως να απομακρυνθεί από την αλήθεια ή να έχει έντονες απόψεις ή να δώσει συμβουλή, η οποία να μην συνάδει με αυτό που προορίζει ο Κύριος. Όμως η φωνή της Πρώτης Προεδρίας και η ενωμένη φωνή όσων άλλων κρατούν τα κλειδιά της βασιλείας θα οδηγούν πάντοτε τους Αγίους και τον κόσμο σε εκείνα τα μονοπάτια όπου θέλει ο Κύριος να είναι αυτοί...

Καταθέτω μαρτυρία ότι αν στρεφόμαστε στην Πρώτη Προεδρία και ακολουθούμε τη συμβουλή και τις οδηγίες της, καμία δύναμη επάνω στη γη δεν μπορεί να σταματήσει ή να αλλάξει την πορεία μας ως εκκλησίας και, ως άτομα θα κερδίσουμε γαλήνη σε ετούτη τη ζωή και θα είμαστε κληρονόμοι αιώνιας δόξας στον μελλοντικό κόσμο [βλέπε Δ&Δ 59:23].²⁵

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Με ποιους τρόπους μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Προέδρου Σμιθ καθώς υποστηρίζουμε όσους κρατούν κλειδιά της ιεροσύνης; (Βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ».)
- Πώς το τμήμα 1 σας βοηθά να καταλάβετε τη διαφορά ανάμεσα στο να έχει κάποιος μία θέση στην ιεροσύνη και στο να

κρατά κλειδιά της ιεροσύνης; Γιατί νομίζετε ότι αυτή είναι μία σημαντική διάκριση;

- Με ποιους τρόπους έχετε ευλογηθεί, επειδή τα κλειδιά της ιεροσύνης έχουν αποκατασταθεί στη γη; (Βλέπε τμήμα 2.)
- Πώς νομίζετε ότι η Εκκλησία ενδυναμώνεται από την οργάνωση που περιγράφεται στα τμήματα 3 και 4; Πώς ενδυναμώνονται τα μέλη της Εκκλησίας ξεχωριστά;
- Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε τα λόγια του Προέδρου Σμιθ για την ενότητα ανάμεσα στην Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων; Πότε λάβατε καθοδήγηση μέσω της «ενωμένης φωνής» τους; (Βλέπε τμήμα 5.)

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 16:13–19, Πράξεις 3:21, Δ&Δ 21:4–6, 27:5–13, 65:2, 128:8–21, 132:7

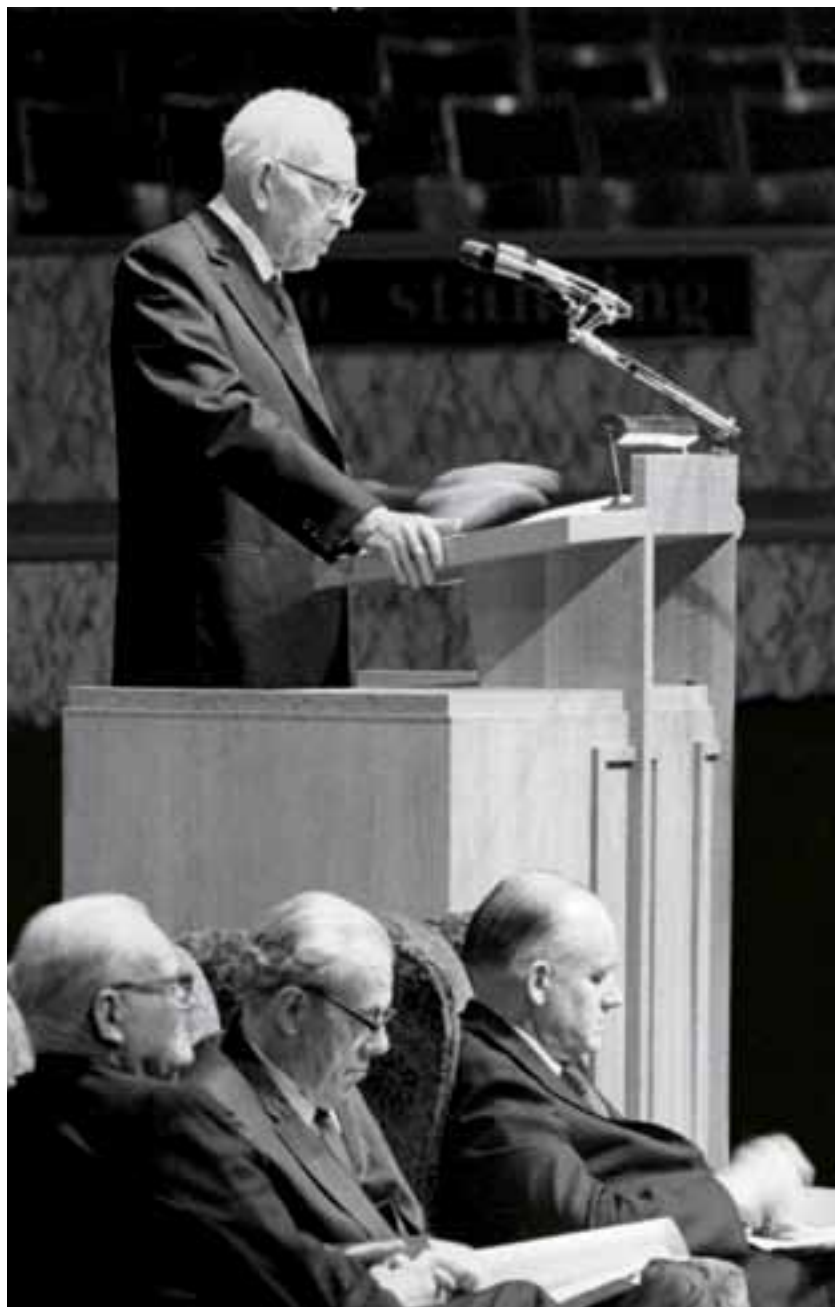
Βοήθεια διδασκαλίας

«Ενδεχομένως... να υπάρχουν φορές που δεν γνωρίζετε την απάντηση σε μία ερώτηση. Αν συμβεί αυτό, απλώς πείτε ότι δεν γνωρίζετε. Μπορείτε, αν θέλετε, να πείτε ότι θα προσπαθήσετε να βρείτε την απάντηση. Ή μπορείτε, αν θέλετε, να προσκαλέσετε τους μαθητευόμενους να βρουν την απάντηση, δίδοντάς τους χρόνο σε ένα άλλο μάθημα να αναφέρουν αυτό που έμαθαν» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 64).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1951, 58.
2. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεοτέρου, 5 τόμοι (1957–66), 2:40.
3. Στο Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, (1992), 342.
4. Έλντον Τάνερ, “A Man without Guile,” *Ensign*, Αύγ. 1972, 33.
5. “Principles of the Gospel: The New and Everlasting Covenant,” *Deseret News*, 6 Μαΐου 1939, τμήμα της Εκκλησίας, 5. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 3:136–37.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 98.
7. “Eternal Keys and the Right to Preside,” *Ensign*, Ιούλιος 1972, 87.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 99.
9. “Out of the Darkness,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 4.
10. “The Coming of Elijah,” *Ensign*, Ιαν. 1972, 5.
11. “The Keys of the Priesthood Restored,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιούλιος 1936, 98–99.
12. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101.
13. “The Keys of the Priesthood Restored,” 99–100.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 58.

15. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 135. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:129.
16. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101.
17. “Eternal Keys and the Right to Preside,” 87–88.
18. *Doctrines of Salvation*, 3:154.
19. “Eternal Keys and the Right to Preside,” 87.
20. “Priesthood—Restoration of Keys,” *Deseret News*, 16 Σεπτεμβρίου 1933, τμήμα της Εκκλησίας, 4. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:135.
21. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:135.
22. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal* (1957), 50. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:136.
23. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 98–99.
24. *Answers to Gospel Questions*, 2:40–41.
25. “Eternal Keys and the Right to Preside,” 88.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, ομιλών στη Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής, Αύγουστος 1971. Καθήμενοι, από αριστερά προς δεξιά: Οι Πρεσβύτεροι Μάριον Ρόμνι, Ρίτσαρντ Έβανς και Χάουαρντ Χάντερ.

Ο όρκος και η διαθήκη της ιεροσύνης

«Οι ευλογίες του Κυρίου προσφέρονται στους Αγίους και στον κόσμο μέσω της εκτέλεσης διακονίας αυτών που φέρουν την αγία ιεροσύνη του, οι οποίοι τον εκπροσωπούν».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στις 9 Απριλίου 1951, αφού υπηρέτησε επί 41 χρόνια ως Απόστολος, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ υποστηρίχθηκε ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα. Όχι πολύ καιρό μετά την ψήφο υποστηρίξεως, ο Πρόεδρος Σμιθ απευθύνθηκε στο εκκλησίασμα. Μοιράσθηκε εν συντομία μαζί [με το εκκλησίασμα] τα συναισθήματά του για την κλήση του:

«Συνειδητοποιώ ότι η θέση την οποίαν έχω κληθεί να εκπληρώσω είναι μία θέση μεγάλης σημασίας. Με κάνει ταπεινό...

»Ευχαριστώ τον Κύριο για το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, για την ιδιότητά μου ως μέλους στην Εκκλησία, για την ευκαιρία που έχω λάβει να προσφέρω υπηρεσία. Μόνο μία επιθυμία έχω, όπως είμαι αδύναμος, και αυτή είναι να μεγαλύνω στο μέγιστο των ικανοτήτων μου την κλήση μου».¹

Ο Πρόεδρος Σμιθ συχνά παρότρυνε τους φέροντες την ιεροσύνη να μεγαλύνουν την κλήση τους. Μολονότι ανέφερε δημοσίως την επιθυμία του να μεγαλύνει τις κλήσεις του στην ιεροσύνη,² σπανίως μιλούσε για τις προσπάθειές του να το κάνει. Εντούτοις, κάποτε θυμήθηκε και μίλησε για την υπηρέτηση της ιεροσύνης που είχε προσφέρει με τον φίλο του Τζωρτζ Ρίτσαρντς, ο οποίος προηγήθηκε εκείνου ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα:

«Επί σαράντα χρόνια καθόμουν σε συμβούλια, παρευρισκόμενος σε συνελεύσεις και υπηρετούσα με ποικίλους τρόπους με τον Πρόεδρο Τζωρτζ Ρίτσαρντς...

»Έχουμε ταξιδέψει μαζί από τη μία άκρη των πασσάλων της Σιών στο άλλο. Κατά τις πρώτες ημέρες, εμείς, οι αδελφοί της γενικής εξουσίας, πηγαίναμε ανά δύο σε επισκέψεις στους πασσάλους της Σιών. Εκεί όπου δεν μας πήγαινε ο σιδηρόδρομος, και τέτοια μέρη ήταν αναρίθμητα, συνήθως ταξιδεύαμε με αυτά που ήταν γνωστά ως 'άμαξες με λευκή οροφή', οι οποίες ήταν άμαξες με ελαφρύ ελατήριο. Μακρινά ταξίδια συνήθως σήμαιναν ραντεβού σε δύο, συχνά σε τρεις ή τέσσερις πασσάλους.

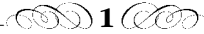
»Σε τέτοια ταξίδια, οι συγκεντρώσεις διεξάγονταν καθημερινώς μεταξύ συνελεύσεων πασσάλου στους διαφόρους αποικισμούς, ή τομείς, των πασσάλων. Τέτοια ταξίδια ήσαν σε ανώμαλους δρόμους, ενίοτε σε μικρά μόνο μονοπάτια, μέσα από πυκνή σκόνη το καλοκαίρι και το τσουχτερό κρύο του χειμώνα, συχνά μέσα σε πυκνή λάσπη ή πυκνό χιόνι».³

Ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς, ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας στην Πρώτη Προεδρία, μοιράσθηκε μία βαθιά γνώση για τον τρόπο που μεγάλυνε τις κλήσεις του στην ιεροσύνη ο Πρόεδρος Σμιθ: «Ενώ είχε πλήρη συνείδηση της εξουσίας του, ήταν πάντοτε πράος και με ήπιους τρόπους στο να την ασκεί. Ο χαρακτήρας του ήταν χωρίς αλαζονεία, χωρίς να προσπαθεί να φαίνεται καλός στους άλλους και χωρίς έπαρση. Ποτέ δεν ενεργούσε σαν να ήταν καλύτερος από τους άλλους, ποτέ δεν χρησιμοποιούσε την εξουσία της θέσεώς του για να επωφεληθεί».⁴

Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ μίλησε σε πέντε συγκεντρώσεις ιεροσύνης της γενικής συνελεύσεως, παροτρύνοντας τους αδελφούς να μεγαλύνουν την κλήση τους στην ιεροσύνη. Οι διδασκαλίες σε αυτό το κεφάλαιο έχουν ληφθεί από τέσσερις εξ αυτών των ομιλιών, δίδοντας ειδική προσοχή σε μία ομιλία που έδωσε ο Πρόεδρος Σμιθ στις 3 Οκτωβρίου 1970. Επειδή οι ομιλίες εκφωνήθηκαν σε συγκεντρώσεις ιεροσύνης, τα λόγια σε αυτό το κεφάλαιο απευθύνονται σε άνδρες. Εντούτοις, αυτά τα λόγια περιλαμβάνουν την κατανόηση ότι η δύναμη της ιεροσύνης είναι μία μεγάλη ευλογία για όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Σε μία

από τις ομιλίες, ο Πρόεδρος Σμιθ είπε: «Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουμε ότι οι ευλογίες της ιεροσύνης δεν περιορίζονται μόνον στους άνδρες. Αυτές οι ευλογίες εκχύνονται επίσης επάνω στις συζύγους και τις θυγατέρες μας και επάνω σε όλες τις πιστές γυναίκες της Εκκλησίας. Αυτές οι καλές αδελφές μπορούν να προετοιμαστούν, τηρώντας τις εντολές και υπηρετώντας στην Εκκλησία, για τις ευλογίες του οίκου του Κυρίου. Ο Κύριος προσφέρει στις θυγατέρες του κάθε πνευματικό δώρο και ευλογία που μπορούν να αποκτήσουν και οι υιοί του, διότι δεν υπάρχει ο άνδρας χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα υπάρχει χωρίς τον άνδρα εν Κυρίω [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 11:11]». ⁵

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Οι άνδρες θα πρέπει να κατανοούν ευκρινώς τη διαθήκη την οποίαν συνάπτουν, όταν λαμβάνουν θέσεις στην ιεροσύνη.

Επιθυμώ να επιστήσω την προσοχή σας στον όρκο και τη διαθήκη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης. Νομίζω ότι αν κατανοούμε ευκρινώς τη διαθήκη την οποίαν συνάπτουμε, όταν λαμβάνουμε θέσεις στην ιεροσύνη και την υπόσχεση που δίδει ο Κύριος, αν μεγαλώνουμε την κλήση μας, τότε θα έχουμε μεγαλύτερο κίνητρο να κάνουμε τα πάντα που πρέπει να κάνουμε, για να κερδίσουμε αιώνια ζωή.

Θα ήθελα επίσης να πω ότι τα πάντα που είναι συνδεδεμένα με αυτήν την ανωτέρα ιεροσύνη έχουν σχεδιασθεί και σκοπεύουν να μας προετοιμάσουν να κερδίσουμε αιώνια ζωή στη βασιλεία του Θεού.

Στην αποκάλυψη επί της ιεροσύνης, η οποία εδόθη στον Τζόζεφ Σμιθ τον Σεπτέμβριο του 1832, ο Κύριος λέει ότι η Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι παντοτινή, ότι χορηγεί το Ευαγγέλιο, βρίσκεται στην αληθινή εκκλησία σε όλες τις γενεές και κρατεί τα κλειδιά της γνώσεως του Θεού. Λέει ότι δίδει τη δυνατότητα στους ανθρώπους του Κυρίου να εξαγισθούν, να δουν το πρόσωπο του Θεού και να μπουν στην ανάπαυση του Κυρίου «η οποία ανάπαυσή του είναι η πληρότητα τής δόξας του». (Βλέπε Δ&Δ 84:17-24.)

Κατόπιν, μιλώντας τόσο για την Ααρωνική όσο και για τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, ο Κύριος λέει: «Γιατί όσοι είναι πιστοί ώστε να αποκτήσουν αυτές τις δύο ιεροσύνες για τις οποίες μίλησα, και να μεγαλύνουν την κλήση τους, εξαγνίζονται από το Πνεύμα ως τη ζωοποίηση του σώματός τους.

»Γίνονται γιοι του Μωυσή και του Ααρών και σπέρμα του Αβραάμ, και η εκκλησία και η βασιλεία, και οι εκλεκτοί του Θεού.

»Και επίσης όλοι όσοι δέχονται αυτήν την ιεροσύνη δέχονται εμένα, λέει ο Κύριος.

»Γιατί αυτός που δέχεται τους δούλους μου δέχεται εμένα.

»Και αυτός που δέχεται εμένα δέχεται τον Πατέρα μου.

»Και αυτός που δέχεται τον Πατέρα μου δέχεται τη βασιλεία του Πατέρα μου. Σ' αυτόν λοιπόν θα δοθούν όλα όσα έχει ο Πατέρας μου.

»Και τούτο είναι σύμφωνα με τον όρκο και τη διαθήκη που ανήκει στην ιεροσύνη.

»Επομένως, όλοι εκείνοι που δέχονται την ιεροσύνη, δέχονται αυτόν τον όρκο και τη διαθήκη του Πατέρα μου, που δεν μπορεί να την καταπατήσει, ούτε μπορεί να κλονιστεί».

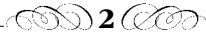
Η ποινή για την καταπάτηση της διαθήκης και συνολικώς για την απομάκρυνση από αυτό δίδεται εν συνεχεία, μαζί με αυτήν την εντολή: «...να προσέχετε όσον αφορά στον εαυτό σας, να δίνετε μεγάλη προσοχή στα λόγια της αιώνιας ζωής.

»Γιατί θα ζήσετε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». (Δ&Δ 84:33–44.)⁶

Όσοι από εσάς που φέρετε την Ααρωνική Ιεροσύνη, δεν έχετε λάβει ακόμη αυτόν τον όρκο και τη διαθήκη που ανήκουν στην Ανώτερη Ιεροσύνη, αλλά έχετε όντως μεγάλη δύναμη και εξουσία δοθείσες από τον Κύριο. Η Ααρωνική Ιεροσύνη είναι η προπαρασκευαστική ιεροσύνη που μας μορφώνει και μας εκπαιδεύει να είμαστε άξιοι αυτών των άλλων μεγάλων ευλογιών, οι οποίες έρχονται αργότερα.

Αν υπηρετείτε πιστώς ως διάκονος, ως διδάσκαλος και ως ιερέας, κερδίζετε την εμπειρία και αποκτάτε τις ικανότητες και τις

δυνατότητες που σας καθιστούν ικανούς να λάβετε τη Μελχισεδική Ιεροσύνη και να μεγαλώνετε την κλήση σας σε αυτήν.⁷

Οι φέροντες την ιεροσύνη υπόσχονται να μεγαλύνουν την κλήση τους στην ιεροσύνη και να ζουν με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η διαθήκη είναι ένα συμβόλαιο και μία συμφωνία ανάμεσα τουλάχιστον σε δύο μέρη. Στην περίπτωση των ευαγγελικών διαθηκών, τα μέρη είναι ο Κύριος στους ουρανούς και οι άνθρωποι επί της γης. Οι άνθρωποι συμφωνούν να τηρούν τις εντολές και ο Κύριος υπόσχεται να τους ανταμείψει αναλόγως. Το Ευαγγέλιο το ίδιο είναι η νέα και αιώνια διαθήκη και περιλαμβάνει όλες τις συμφωνίες, τις υποσχέσεις και τις ανταμοιβές που προσφέρει ο Κύριος στον λαό του.

Και έτσι, όταν λαμβάνουμε τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, το κάνουμε με διαθήκη. Υποσχόμαστε επισήμως να λάβουμε την ιεροσύνη, να μεγαλύνουμε την κλήση μας σε αυτήν και να ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού. Ο Κύριος, από την πλευρά του, μάς υπόσχεται ότι αν τηρήσουμε τη διαθήκη, θα λάβουμε όλα όσα έχει ο Πατέρας, δηλαδή την αιώνια ζωή. Μπορεί κανείς από εμάς να σκεφθεί μία πιο σπουδαία ή πιο υπέροχη συμφωνία απ' αυτήν;

Ενίστε, μιλούμε χαλαρά για τη μεγάλυνση της ιεροσύνης μας, αλλά αυτό για το οποίο κάνουν λόγο οι αποκαλύψεις είναι να μεγαλύνουμε την κλήση μας στην ιεροσύνη, ως πρεσβύτεροι, εβδομήκοντα, αρχιερείς, πατριάρχες και απόστολοι.

Η ιεροσύνη, την οποία φέρει ένας άνδρας, είναι η δύναμη και η εξουσία του Θεού ανατεθείσα στον άνδρα επί της γης να ενεργεί στα πάντα για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Οι θέσεις ή οι κλήσεις στην ιεροσύνη είναι αναθέσεις για εκτέλεση διακονίας στους ανθρώπους, για να εκτελούν ειδικώς ανατεθειμένη υπηρετηση στην ιεροσύνη. Και ο τρόπος για να μεγαλύνουν αυτές τις κλήσεις είναι να κάνουν το έργο που προορίζεται να τελείται από όσους φέρουν τη συγκεκριμένη θέση που έχει σχέση.

«Η ιεροσύνη... είναι η δύναμη και η εξουσία του Θεού ανατεθείσα στον άνθρωπο επί της γης να ενεργεί στα πάντα για τη σωτηρία της ανθρωπότητας».

Δεν έχει σημασία ποια θέση φέρουμε εφόσον είμαστε αληθινοί και πιστοί στις υποχρεώσεις μας. Μία θέση δεν είναι σπουδαιότερη από την άλλη, αν και για διοικητικούς λόγους ένας φέρων την ιεροσύνη μπορεί να κληθεί να προεδρεύσει επί του έργου ενός άλλου και να διευθύνει αυτό [το έργο].

Ο πατέρας μου, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ, είπε: «Δεν υπάρχει καμία θέση εντός αυτής της ιεροσύνης που είναι ή μπορεί να είναι σπουδαιότερη από την ίδια την ιεροσύνη. Από την ιεροσύνη είναι που αποκτά η θέση την εξουσία και τη δύναμή της. Καμία θέση δεν δίδει εξουσία στην ιεροσύνη. Καμία θέση δεν προσθέτει στη δύναμη της ιεροσύνης. Όμως, όλες οι θέσεις στην Εκκλησία

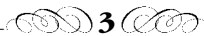
αποκτούν τη δύναμή τους, την αρετή τους, την εξουσία τους *από* την ιεροσύνη».

Καλούμαστε να μεγαλύνουμε την κλήση μας στην ιεροσύνη και να κάνουμε το έργο που πηγαίνει με τη θέση που λαμβάνουμε. Και έτσι λέει ο Κύριος, στην αποκάλυψη επί της ιεροσύνης: «Επομένως, κάθε άνθρωπος ας στέκεται στη δική του θέση, και ας εργάζεται στη δική του κλήση... ώστε ο οργανισμός να διατηρηθεί τέλειος». (Δ&Δ 84:109–10.)

Αυτός είναι ένας από τους μεγάλους στόχους προς τον οποίον εργαζόμαστε στο πρόγραμμα ιεροσύνης της Εκκλησίας, να έχουμε πρεσβυτέρους να κάνουν το έργο των πρεσβυτέρων, εβδομήκοντα το έργο των εβδομήκοντα, αρχιερείς το έργο των αρχιερέων και ούτω καθεξής, ούτως ώστε όλοι οι φέροντες την ιεροσύνη να μπορούν να μεγαλύνουν τη δική τους κλήση και να θερίσουν τις πλούσιες ευλογίες υπεσχημένες από μία τέτοια πορεία.⁸

Είμαστε πρεσβευτές του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αποστολή μας είναι να τον εκπροσωπούμε. Έχουμε λάβει οδηγίες να κηρύττουμε το Ευαγγέλιό Του, να τελούμε τις διατάξεις της σωτηρίας, να ευλογούμε την ανθρωπότητα, να θεραπεύουμε τους ασθενείς και ίσως να κάνουμε θαύματα, να κάνουμε ό,τι θα έκανε εκείνος, αν ήταν αυτοπροσώπως παρών—και όλα αυτά επειδή φέρουμε την αγία ιεροσύνη.

Ως αντιπρόσωποι του Κυρίου, είμαστε δεσμευμένοι από τον νόμο του να κάνουμε αυτό που θέλει εκείνος να κάνουμε ασχέτως των προσωπικών μας συναισθημάτων ή των επιγείων επιθυμιών μας. Από μόνοι μας δεν έχουμε κανένα μήνυμα σωτηρίας, καμία διδαχή που πρέπει να γίνει αποδεκτή, καμία δύναμη να βαπτίζουμε ή να χειροτονούμε ή να παντρεύουμε για την αιωνιότητα. Όλα αυτά προέρχονται από τον Κύριο και οτιδήποτε κάνουμε σε σχέση με αυτά είναι το αποτέλεσμα ανατεθείσης εξουσίας.⁹

Η υπόσχεση για υπερύψωση προσφέρεται σε κάθε φέροντα τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, ο οποίος είναι αληθινός στον όρκο και τη διαθήκη της ιεροσύνης.

Τώρα θα ήθελα να πω λίγα λόγια για τον όρκο που συνοδεύει τη λήψη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης.

Να ορκίζεται κανείς με όρκο είναι η πιο επίσημη και δεσμευτική μορφή λόγου γνωστή στην ανθρώπινη γλώσσα. Και ήταν αυτό το είδος γλώσσας που επέλεξε ο Πατέρας να χρησιμοποιηθεί στη μεγάλη μεσσιανική προφητεία για τον Χριστό και την ιεροσύνη. Λέει γι' Αυτόν: «Ορκίστηκε ο Κύριος, και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ». (Ψαλμοί 110:4.)

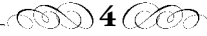
Εξηγώντας αυτήν τη μεσσιανική προφητεία, ο Παύλος λέει ότι ο Ιησούς είχε «αμετάθετη την ιεροσύνη» και ότι μέσω αυτής ήλθε «δύναμη ατελεύτητης ζωής». (Βλέπε Προς Εβραίους 7:24, 16.) Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι «όλοι όσοι χειροτονούνται στην ιεροσύνη τούτη γίνονται σαν τον Υιό του Θεού, παραμένοντας ιερέας συνεχώς», δηλαδή, αν είναι πιστοί και αληθινοί [βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Προς Εβραίους 7:3].

Και επομένως ο Χριστός είναι το μέγα υπόδειγμα όσον αφορά στην ιεροσύνη, καθώς έχει σχέση με τη βάπτιση και όλα τα άλλα. Και επομένως, όπως ακόμη ο Πατέρας ορκίζεται με έναν όρκο ότι ο Υιός του θα κληρονομήσει τα πάντα μέσω της ιεροσύνης, ομοίως ορκίζεται με όρκο ότι όλοι εμείς, οι οποίοι μεγαλύνουμε την κλήση μας στην ίδια αυτήν ιεροσύνη, θα λάβουμε όλα όσα έχει ο Πατέρας.

Αυτή είναι η υπόσχεση για την υπερύψωση που προσφέρεται σε κάθε άνδρα που φέρει τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, αλλά είναι μία υπό όρους υπόσχεση, μία υπόσχεση που εξαρτάται από τη μεγάλυνση της κλήσεώς μας στην ιεροσύνη και από το αν ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού.

Είναι απολύτως ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχουν περισσότερες ένδοξες υποσχέσεις που έγιναν ή θα μπορούσαν να έχουν γίνει από αυτές που λάβαμε, όταν αποδεχθήκαμε το προνόμιο και αναλάβαμε την ευθύνη να φέρουμε την αγία ιεροσύνη και να στεκόμαστε ως διακονούντες του Χριστού.

Η Ααρωνική Ιεροσύνη είναι η προπαρασκευαστική ιεροσύνη για να μας δώσει τα προσόντα να συνάψουμε τη διαθήκη και να λάβουμε τον όρκο που συνοδεύει αυτήν την ανώτερη ιεροσύνη.¹⁰

Οι ευλογίες του Κυρίου προσφέρονται σε όλους τους ανθρώπους μέσω των εκτελέσεων διακονίας όσων φέρουν την αγία ιεροσύνη Του.

Δεν υπάρχει τίποτε σε αυτόν τον κόσμο τόσο σημαντικό για τον καθέναν από εμάς όσο το να θέτουμε πρώτα στη ζωή μας τα της βασιλείας του Θεού, όσο το να τηρούμε τις εντολές, όσο το να μεγαλύνουμε την κλήση μας στην ιεροσύνη, όσο το να πηγαίνουμε στον οίκο του Κυρίου και να μας προσφέρεται η πληρότητα των ευλογιών της βασιλείας του Πατέρα μας.¹¹

Οι ευλογίες του Κυρίου προσφέρονται στους Αγίους και στον κόσμο μέσω της εκτέλεσης διακονίας αυτών που φέρουν την αγία ιεροσύνη του, οι οποίοι τον εκπροσωπούν, οι οποίοι είναι στην πραγματικότητα οι υπηρέτες και οι αντιπρόσωποί του και είναι πρόθυμοι να τον υπηρετούν και να τηρούν τις εντολές του.¹²

Είναι η προσευχή μου ώστε όλοι εμείς, οι οποίοι έχουμε κληθεί να εκπροσωπούμε τον Κύριο και να φέρουμε την εξουσία του, να θυμόμαστε ποιοι είμαστε και να ενεργούμε αναλόγως.

...Επιζήτησα όλη μου τη ζωή να μεγαλύνω την κλήση μου στην ιεροσύνη και ελπίζω να υπομείνω μέχρι τέλους σε αυτήν τη ζωή και να απολαύσω τη συντροφιά των πιστών αγίων στην επόμενη ζωή.¹³

Επιθυμία μου είναι να ευλογήσω αυτούς που μεγαλύνουν την κλήση τους στην ιεροσύνη, τόσο τους νέους όσο και τους γηραιούς, και να ζητήσω από τον Κύριο να εκχύσει επάνω τους τα καλά πράγματα του Πνεύματός του σε τούτη τη ζωή και να τους διαβεβαιώσει για τα πλούτη της αιωνιότητας στην επόμενη ζωή...

Τι σπουδαίο είναι να γνωρίζουμε ότι ο Κύριος έχει προσφέρει στον καθέναν μας την πληρότητα της ιεροσύνης και μας έχει υποσχεθεί ότι αν λάβουμε αυτήν την ιεροσύνη και μεγαλύνουμε την κλήση μας, θα αποκτήσουμε μια παντοτινή κληρονομιά μαζί του στη βασιλεία του!¹⁴

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι μέσω της ιεροσύνης, «ο Κύριος προσφέρει στις θυγατέρες του κάθε πνευματικό δώρο και ευλογία που μπορούν να αποκτήσουν και οι υιοί του» («Από τη ζωή του Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ»). Ποιες είναι οι σκέψεις σας καθώς συλλογίζεστε αυτήν τη δήλωση;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε ότι οι φέροντες την ιεροσύνη έχουν μεγαλύτερο κίνητρο να προσπαθήσουν για αιώνια ζωή, όταν καταλάβουν τις διαθήκες τους και τις υποσχέσεις του Κυρίου (βλέπε τμήμα 1). Πώς ισχύει αυτό για όλα τα μέλη της Εκκλησίας;
- Πώς διαφέρει η εξήγηση του Προέδρου Σμιθ για τη μεγάλυνση μίας κλήσεως (βλέπε τμήμα 2) από άλλες χρήσεις της λέξεως *μεγαλύνω*; Πώς έχετε ευλογηθεί μέσω της υπηρετήσης μελών της Εκκλησίας τα οποία έχουν μεγαλύνει την κλήση τους;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε: «Ο Χριστός είναι το μέγα υπόδειγμα όσον αφορά στην ιεροσύνη» (τμήμα 3). Τι μπορούμε να κάνουμε, για να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Ιησού Χριστού στην υπηρετήσή μας προς τους άλλους;
- Στο τμήμα 4, επανεξετάστε τα λόγια του Προέδρου Σμιθ για τις ευλογίες που προσφέρονται στον ναό. Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να προετοιμαστούν για τις ευλογίες της ιεροσύνης που είναι διαθέσιμες στον ναό;

Σχετικές γραφές

Προς Εβραίους 5:4, Αλμα 13:1–2, 6, Δ&Δ 20:38–60, 84:19–22, 107:99–100, Άρθρα της Πίστης 1:5

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ένας επιδέξιος διδάσκαλος δεν σκέπτεται: ‘Τι θα κάνω στην τάξη σήμερα;’ Αλλά ρωτά: ‘Τι θα κάνουν οι μαθητές μου στην τάξη σήμερα;’ Όχι: ‘Τι θα διδάξω σήμερα;’ Αλλά αντιθέτως: ‘Πώς θα βοηθήσω τους μαθητές μου να ανακαλύψουν αυτά που χρειάζεται να μάθουν;» (Βιρτζίνια Πιρς, “The Ordinary Classroom—A Powerful Place for Steady and Continued Growth,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1992, 12. Βλέπε, επίσης, *Teaching, No Greater Call* [1999], 61).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1951, 152.
2. Βλέπε Conference Report, Απρ. 1951, 152, Conference Report, Οκτ. 1970, 92.
3. "President George F. Richards: A Tribute," *Relief Society Magazine*, Οκτ. 1950, 661.
4. Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 352.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 59.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 90–91.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 59.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 91–92. Βλέπε, επίσης, Τζόζεφ Φ. Σμιθ, στο Conference Report, Οκτ. 1903, 87.
9. "Our Responsibilities as Priesthood Holders," *Ensign*, Ιούνιος 1971, 49.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 92.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 59.
12. "Blessings of the Priesthood," *Ensign*, Δεκ. 1971, 98.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 92.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 58.

Αυτός ο πίνακας απεικονίζει έναν άνδρα ο οποίος βαπτίζεται στον ποταμό Δνείπερο, κοντά στο Κίεβο της Ουκρανίας.

Βάπτιση

«Η βάπτιση είναι κυριολεκτικά... μία μετακίνηση ή ανάσταση από μία ζωή σε μία άλλη—από τη ζωή της αμαρτίας στη ζωή της πνευματικής ζωής».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στη γενική συνέλευση Απριλίου του 1951, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ μίλησε για την εμπειρία του 67 χρόνια νωρίτερα, όταν βαπτίσθηκε σε ηλικία 8 ετών. Κατά την ημέρα της βάπτισής του, είπε, αισθάνθηκε ότι «στάθηκε αγνός, καθαρός ενώπιον του Κυρίου». Όμως έμαθε ότι θα έπρεπε να προσπαθήσει σκληρά σε ολόκληρη τη ζωή του για να κρατηθεί σε εκείνη την κατάσταση. Ενθυμείτο: «Είχα μία αδελφή η οποία ήταν πολύ καλοσυνάτη, όπως ήσαν όλες οι αδελφές μου, η οποία αποτύπωσε στον νου μου την ανάγκη να κρατώ τον εαυτό μου ακηλίδωτο από τον κόσμο. Οι διδασκαλίες της προς εμένα την ημέρα που βαπτίσθηκα έμειναν μέσα μου όλες τις ημέρες της ζωής μου».¹

Πιστός στις διδασκαλίες της αδελφής του, ο Πρόεδρος Σμιθ παρότρυνε τα μέλη της Εκκλησίας να τηρούν τη διαθήκη τους του βαπτίσματος—να παραμείνουν «εντός [της] πνευματικής ζωής» την οποία έλαβαν, όταν βαπτίσθηκαν.² Δήλωσε:

«Δεν υπάρχει σημαντικότερη συμβουλή που μπορεί να δοθεί σε οιονδήποτε μέλος της Εκκλησίας από το να τηρεί τις εντολές μετά τη βάπτιση. Ο Κύριος μάς προσφέρει σωτηρία υπό τον όρο της μετάνοιας και της πίστης στους νόμους του».³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

1

Η βάπτιση με κατάδυση είναι ως παρομοίωση της γέννησης, του θανάτου και της ανάστασης.

Η βάπτιση, η τρίτη αρχή και πρώτη διάταξη του Ευαγγελίου, είναι θεμελιώδης για τη σωτηρία και την υπερύψωση στο βασίλειο του Θεού. Η βάπτιση είναι, πρώτον, το μέσον διά του οποίου το μετανοημένο άτομο λαμβάνει άφεση αμαρτιών. Δεύτερον, είναι η πύλη προς το βασίλειο του Θεού. Ο Κύριος, μιλώντας στον Νικόδημο, μας το αναφέρει στο Κατά Ιωάννην 3:1–11...

...Η βάπτιση είναι με κατάδυση στο νερό. ...Η βάπτιση δεν μπορεί να είναι με άλλο τρόπο παρά με κατάδυση ολόκληρου του σώματος στο νερό για τους εξής λόγους:

(1) Είναι ως παρομοίωση του θανάτου, της ταφής και της ανάστασης του Ιησού Χριστού, και όλων των άλλων που αναστήθηκαν.

(2) Το βάπτισμα είναι επίσης μία γέννηση και ως παρομοίωση της γέννησης ενός παιδιού σε τούτο τον κόσμο.

(3) Το βάπτισμα είναι κυριολεκτικά και ένα σύμβολο της ανάστασης, μία μετακίνηση ή ανάσταση από μία ζωή σε μία άλλη—από τη ζωή της αμαρτίας στη ζωή της πνευματικής ζωής.

Θέλω να μιλήσω για τον δεύτερο λόγο: Η βάπτιση είναι επίσης μία γέννηση και ως παρομοίωση της γέννησης ενός παιδιού σε τούτο τον κόσμο. ...Στο Μωυσή 6:58–60 διαβάζουμε:

«Σου δίνω λοιπόν εντολή, να διδάξεις όλα αυτά απεριόριστα στα τέκνα σου, λέγοντας:

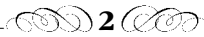
«Ότι εξαιτίας της παράβασης έρχεται η πτώση, η οποία πώση φέρνει το θάνατο, και εφόσον γεννηθήκατε μέσα στον κόσμο με νερό και αίμα και το πνεύμα, το οποίο εγώ έκαμα, και έτσι έγινε από το χώμα μια ζώσα ψυχή, ακριβώς έτσι πρέπει να ξαναγεννηθείτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών, με νερό και με το Πνεύμα, και να καθαριστείτε μέσω τού αίματος, τού αίματος τού Μονογενούς μου. Ωστε να εξαγνιστείτε από κάθε αμαρτία, και να απολαύσετε τα λόγια τής αιώνιας ζωής σε τούτον τον κόσμο, και αιώνια ζωή στο μελλοντικό κόσμο, δηλαδή αθάνατη δόξα.

»Γιατί με το νερό τηρείτε τις εντολές, με το Πνεύμα δικαιοώνεστε, και με το αίμα εξαγνίζεστε»...

...Κάθε παιδί το οποίο έρχεται στον κόσμο περιβάλλεται από νερό, γεννιέται από νερό, και από αίμα και το πνεύμα. Έτσι όταν γεννιόμαστε στο βασίλειο του Θεού, πρέπει να γεννηθούμε κατά τον ίδιο τρόπο: με τη βάπτιση, να γεννηθούμε από το νερό· μέσω της εκχύσεως του αίματος του Χριστού να καθαρισθούμε και να καθαγιασθούμε· και να δικαιωθούμε μέσω του Πνεύματος του Θεού, διότι η βάπτιση δεν ολοκληρώνεται χωρίς τη βάπτιση με το Άγιο Πνεύμα. Βλέπετε τον παραλληλισμό ανάμεσα στη γέννηση στον κόσμο και τη γέννηση στο βασίλειο του Θεού...

Έρχομαι στον τρίτο λόγο: Η βάπτιση είναι κυριολεκτικά και ένα σύμβολο της ανάστασης, μία μετακίνηση ή ανάσταση από μία ζωή σε μία άλλη—από τη ζωή της αμαρτίας στη ζωή της πνευματικής ζωής...

...Όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες... πρέπει να μετανοήσουν. ... Βρίσκονται σε πνευματικό θάνατο. Πώς θα επιστρέψουν; Με το να εμβυθιστούν στο νερό. Είναι νεκροί και εμβυθίζονται στο νερό και έρχονται προς τα έξω με ανάσταση του πνεύματος, ξανά στην πνευματική ζωή. Αυτή είναι η βάπτιση.⁴

Τα μικρά παιδιά τα οποία δεν έχουν φθάσει στα χρόνια της υπευθυνότητας δεν χρειάζεται να βαπτισθούν, διότι λυτρώνονται μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

Ξέρω ότι τα μικρά παιδιά τα οποία δεν έχουν φθάσει στα χρόνια της υπευθυνότητας και, επομένως, δεν είναι ένοχα αμαρτίας... λυτρώνονται μέσω του αίματος του Χριστού και είναι μέγας εμπαιγμός να διαφωνούν λέγοντας ότι χρειάζονται βάπτιση, αρνούμενοι τη δικαιοσύνη και ευσπλαχνία του Θεού [βλέπε Μορόνι 8:20–23].⁵

Στο 29ο τμήμα του Διδαχή και Διαθήκης ο Κύριος λέει τα εξής (εδάφια 46–47):

«Όμως ιδέστε, σας λέω, ότι τα μικρά παιδιά είναι λυτρωμένα από καταβολής κόσμου μέσω τού Μονογενοῦς μου.

»Επομένως, δεν μπορούν να αμαρτήσουν, γιατί δεν έχει δοθεί εξουσία στο Σατανά να βάζει σε πειρασμό τα μικρά παιδιά, μέχρι να αρχίσουν να γίνονται υπόλογα εμπρός μου».

Αυτό ακούγεται καλό. «Τα μικρά παιδιά είναι λυτρωμένα από καταβολής κόσμου». Τι εννοεί Εκείνος με αυτό; Αυτό σημαίνει ότι προτού τεθεί το θεμέλιο ετούτης της γης, αυτό το σχέδιο απολύτρωσης, το σχέδιο σωτηρίας το οποίο θα πρέπει να ακολουθούμε σε αυτή τη θνητή ζωή, ήταν προετοιμασμένα, και ο Θεός, γνωρίζοντας το τέλος από την αρχή, προέβλεψε για τη λύτρωση των μικρών παιδιών μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού...

...Όταν κοιτάζετε το πρόσωπο ενός μωρού και εκείνο σας κοιτά και σας χαμογελά, μπορείτε να πιστέψετε ότι εκείνο το μικρό παιδί έχει μολυνθεί με όποιο είδος αμαρτίας, το οποίο θα του στερήσει να βρεθεί στην παρουσία του Θεού, αν πεθάνει;...

Θυμάμαι όταν βρισκόμουν στο ιεραποστολικό πεδίο στην Αγγλία, υπήρχε εκεί μια οικογένεια Αμερικανών. ...Όταν [ο σύζυγος] άκουσε τους πρεσβυτέρους να κηρύττουν στους δρόμους, τους προσκάλεσε στο σπίτι του, επειδή ήταν συμπατριώτες του. Δεν ενδιαφερόταν για το Ευαγγέλιο. Ενδιαφερόταν για αυτούς, διότι ήταν κι αυτοί από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Λοιπόν, έτυχε να εργάζομαι σκληρά εκεί. Δεν ήμουν ο πρώτος που άκουσε να κηρύττει, όμως αργότερα με προσκάλεσε στο σπίτι του...

Νομίσαμε ότι θα πηγαίναμε στο σπίτι του και θα συζητούσαμε για μπίζμπολ και ποδόσφαιρο και άλλα πράγματα και θα συγκρίναμε τα πράγματα στις Ηνωμένες Πολιτείες με αυτά στη Μεγάλη Βρετανία—πράγματα που τον ενδιέφεραν. Πράγματι, αυτό κάναμε, και στην αρχή δεν είπαμε λέξη για θρησκεία. Ξαναπήγαμε μερικές φορές και μας θεώρησε αρκετά καλούς ανθρώπους, διότι δεν προσπαθήσαμε να τον πιέσουμε να αποδεχθεί τη θρησκεία μας. Όμως έπειτα από λίγο καιρό άρχισαν να κάνουν ερωτήσεις—ξέραμε ότι θα έκαναν—και ένα βράδυ, όπως καθόμασταν στο σπίτι τους, η σύζυγος του κυρίου στράφηκε σε εμένα και είπε: «Πρεσβύτερε Σμιθ, θέλω να σου κάνω μια ερώτηση». Πριν ακόμα κάνει την ερώτησή της, άρχισε να κλαίει. Δεν ήξερα περί τίνος επρόκειτο. Έκλαιγε με λυγμούς και όταν ηρέμησε αρκετά, ώστε να κάνει την ερώτηση, μου είπε την εξής ιστορία:

Όταν πήγαν στην Αγγλία, είχαν την ατυχία να χάσουν το μωρό τους. ...Πήγαν στον ιερέα [της εκκλησίας στην οποίαν παρευρίσκονταν] και ζήτησαν να ταφεί το μωρό κατά τη χριστιανική ταφή. ...Ο ιερέας τής είπε: «Δεν μπορεί να γίνει χριστιανική ταφή, διότι το παιδί δεν έχει βαπτισθεί. Το μωρό σας είναι χαμένο». Ήταν μάλλον απότομος ο τρόπος που ειπώθηκε αυτό, όμως έτσι αφηγήθηκε η ίδια την ιστορία και η καρδιά της γυναίκας πονούσε ασταμάτητα επί δύο ή τρία χρόνια. Έτσι έκανε σε εμένα την ερώτηση: «Είναι χαμένο το μωρό μου; Δεν θα το ξαναδώ ποτέ;» Γύρισα και της διάβασα από το Βιβλίο του Μόρμον τα λόγια του Μόρμον στον γιο του, Μορόνι [βλέπε Μορόνι 8]. Είπα: «Το μωρό σας δεν είναι χαμένο. Κανένα μωρό δεν χάνεται. Κάθε μωρό σώζεται στη βασιλεία του Θεού, όταν πεθαίνει».

...«Επίσης είδα ότι όλα τα παιδιά που πεθαίνουν πριν φθάσουν στα χρόνια της υπευθυνότητας, σώζονται στο σελέστιο βασίλειο των ουρανών». [Δ&Δ 137:10.] Αυτά είπε ο Κύριος στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σε μία αποκάλυψη ή όραμα που είχε στον Ναό του Κίρτλαντ. Δεν ακούγεται καλό αυτό; Δεν είναι δίκαιο; Δεν είναι σωστό; ...[Ένα μωρό] δεν ευθύνεται για το προπατορικό αμάρτημα, δεν ευθύνεται για κανένα αμάρτημα και το έλεος του Θεού το αξιώνει αυτό και το μωρό είναι λυτρωμένο.

Όμως, πώς είναι με εσάς και εμένα; Εδώ είμαστε, ικανοί να κατανοήσουμε, και ο Κύριος λέει: «Ποιον από εκείνους που έχουν επίγνωση, δεν έχω προστάξει να μετανοήσει;» [Δ&Δ 29:49.] Έχουμε προσταχθεί να μετανοήσουμε, έχουμε προσταχθεί να βαπτισθούμε, έχουμε προσταχθεί να ξεπλύνουμε τις αμαρτίες μας στα ύδατα του βαπτίσματος, διότι είμαστε ικανοί να κατανοήσουμε και όλοι έχουμε αμαρτήσει. Όμως δεν έχω βαπτισθεί και εσείς δεν έχετε βαπτισθεί για οτιδήποτε έκανε ο Αδάμ. Έχω βαπτισθεί ώστε να μπορέσω να καθαρισθώ από όσα έχω κάνει εγώ, και το ίδιο εσείς, και ώστε να μπορέσω να έλθω στη βασιλεία του Θεού.

...Ο Κύριος έχει προνοήσει για εκείνους οι οποίοι είναι χωρίς νόμο, και τα μικρά παιδιά δεν υπόκεινται στον νόμο της μετάνοιας. Πώς θα μπορούσατε να διδάξετε σε ένα μικρό παιδί να μετανοήσει; Δεν έχει να μετανοήσει για τίποτα.

«Κάθε άτομο το οποίο βαπτίζεται στην Εκκλησία έχει κάνει μια διαθήκη με τον Κύριο να τηρεί τις εντολές Του».

Ο Κύριος έχει θέσει—και αυτό κατά τη δική Του κρίση—την ηλικία της υπευθυνότητας στα οκτώ έτη. Μετά την ηλικία των οκτώ ετών θεωρούμεθα ότι έχουμε επαρκή αντίληψη ώστε να βαπτισθούμε. Ο Κύριος φροντίζει εκείνους οι οποίοι είναι κάτω από αυτή την ηλικία.⁶

 3

Κάθε άτομο το οποίο βαπτίζεται στην Εκκλησία έχει κάνει μια διαθήκη με τον Κύριο.

Κάθε άτομο, όταν εισέρχεται στα ύδατα του βαπτίσματος, παίρνει επάνω του μία διαθήκη.

«Και πάλι, ως είδος εντολής προς την εκκλησία σχετικά με τον τρόπο βαφτίσματος—Όλοι όσοι ταπεινώνουν τον εαυτό τους εμπρός στο Θεό, και επιθυμούν να βαφτιστούν, και έρχονται με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, και βεβαιώνουν ενώπιον τής εκκλησίας ότι έχουν πραγματικά μετανοήσει για όλες τις αμαρτίες τους, και είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα τού Ιησού χριστού, έχοντας σαν σκοπό τους να τον υπηρετήσουν ως το τέλος, και πράγματι φανερώνουν με τα έργα τους ότι έχουν λάβει το Πνεύμα τού Χριστού μέχρι την άφεση των αμαρτιών τους, αυτοί να γίνονται δεκτοί στην εκκλησία με βάφτισμα». (Δ&Δ 20:37.)⁷

Θα διαβάσω από το 59ο τμήμα του Διδαχή και Διαθήκης:

«Τους δίνω λοιπόν μια εντολή [εννοώντας τα μέλη της Εκκλησίας], λέγοντας το εξής: Αγάπα τον Κύριο το Θεό σου με όλη σου την καρδιά, με όλο σου το σθένος, το νου και τη δύναμη, και στο όνομα τού Ιησού Χριστού να τον υπηρετείς.

»Αγάπα τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου. »Μην κλέψεις, ούτε να διαπράξεις μοιχεία, ούτε να σκοτώσεις, ούτε να κάνεις τίποτα παραπλήσιο.

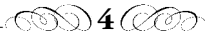
»Να ευχαριστείς τον Κύριο το Θεό σου στα πάντα». [Δ&Δ 59:5–7.]

Κάθε άτομο το οποίο βαπτίζεται σε τούτη την Εκκλησία έχει συνάψει μία διαθήκη με τον Κύριο να τηρεί τις εντολές Του και σε αυτή την εντολή, η οποία επαναλαμβάνεται στη θεϊκή νομή στην οποία ζούμε, μας έχει ειπωθεί ότι θα πρέπει να υπηρετούμε τον Κύριο με όλη την καρδιά και τον νου, και με όλο το σθένος που έχουμε, και αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού. Όλα όσα κάνουμε, θα πρέπει να γίνονται στο όνομα του Ιησού Χριστού.

Στα ύδατα του βαπτίσματος συνήψαμε διαθήκη ότι θα τηρούμε αυτές τις εντολές· ότι θα υπηρετούμε τον Κύριο· ότι θα τηρούμε

αυτήν την πρώτη και μεγαλύτερη από όλες τις εντολές και θα αγαπάμε τον Κύριο τον Θεό μας· ότι θα τηρούμε την επόμενη μεγάλη εντολή, θα αγαπάμε τον πλησίον μας σαν τον εαυτό μας· και με όλο το σθένος μας, με όλη τη δύναμη, με όλη την καρδιά μας θα αποδεικνύουμε σε Εκείνον ότι θα «ζήσ[ουμε] με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού» [Δ&Δ 84:44]· ότι θα είμαστε υπάκουοι και ταπεινοί, επιμελείς στην υπηρέτησή Του, πρόθυμοι να υπακούμε, να δίνουμε μεγάλη προσοχή στις συμβουλές εκείνων που προεδρεύουν σε εμάς και να κάνουμε όλα τα πράγματα με το βλέμμα στραμμένο στη δόξα του Θεού.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε αυτά τα πράγματα, διότι αυτή η εντολή είναι δεσμευτική προς εμάς ως μέλη της Εκκλησίας.⁸

Για να αποκτήσουμε τις πλήρεις ευλογίες του Ευαγγελίου, πρέπει να εξακολουθούμε να είμαστε ταπεινοί, να μετανοούμε και να είμαστε υπάκουοι μετά τη βάπτισή μας.

Ένας από τους μεγάλους σκοπούς της αληθινής εκκλησίας είναι να διδάξει στους ανθρώπους τι πρέπει να κάνουν μετά τη βάπτιση, ώστε να αποκτήσουν τις πλήρεις ευλογίες του Ευαγγελίου.⁹

Κάθε άτομο που βαπτίζεται, αληθινά βαπτίζεται, έχει ταπεινωθεί· η καρδιά του είναι συντετριμμένη· το πνεύμα του μεταμελημένο· έχει συνάψει μία διαθήκη ενώπιον του Θεού ότι θα τηρήσει τις εντολές του και έχει εγκαταλείψει όλες τις αμαρτίες του. Κατόπιν, όταν έλθει στην Εκκλησία, αποτελεί προνόμιό του να αμαρτήσει, αφού είναι μέλος; Μπορεί να επαγρυπνεί λιγότερο; Μπορεί να εντρυφά σε ορισμένα από τα πράγματα για τα οποία έχει πει ο Κύριος ότι θα πρέπει να αποφεύγει; Όχι. Είναι το ίδιο απαραίτητο να έχει εκείνο το μεταμελημένο πνεύμα, εκείνη τη συντετριμμένη καρδιά μετά τη βάπτισή του, όπως και πριν.¹⁰

Έχω ακούσει ορισμένους από τους νέους άνδρες μας και ορισμένους όχι τόσο νέους να μιλούν για τη βάπτιση. Λένε ότι δεν ξέρουν γιατί, εφόσον η βάπτιση είναι προς άφεση αμαρτιών, να μη βαπτίζεται ένας άνθρωπος κάθε φορά που διαπράττει αμαρτημα. Βλέπετε τον λόγο; Εφόσον ένας άνθρωπος αμαρτάνει και παραμένει εντός της πνευματικής ζωής, είναι ζωντανός, μπορεί

να μετανοήσει και να συγχωρηθεί. Δεν χρειάζεται να βαπτίζεται, ώστε να επιστρέφει εκεί από όπου ήδη βρίσκεται.¹¹

Ποιος ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών επιζητεί μία θέση στο τελέστιο βασίλειο; Ποιος ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών επιζητεί μία θέση στο τερρέστριο βασίλειο; Με αυτά τα βασίλεια δεν θα πρέπει να θέλουμε να έχουμε σχέση. Δεν αποτελεί πρόθεση του ανθρώπου ο οποίος βαπτίζεται στην Εκκλησία, ή δεν θα πρέπει να αποτελεί πρόθεση, να ζει με τρόπο ώστε να μη βρει μία θέση στο σελέστιο βασίλειο του Θεού. Διότι η ίδια η βάπτισμα είναι η οδός προς αυτό το βασίλειο. Η βάπτισμα έχει διττή φύση. Είναι αρχικώς για την άφεση των αμαρτιών και κατόπιν η είσοδος στο βασίλειο του Θεού, όχι στο τελέστιο βασίλειο, όχι στο τερρέστριο βασίλειο, αλλά είσοδος στο σελέστιο βασίλειο, εκεί όπου ο Θεός κατοικεί. Γι' αυτό είναι η βάπτισμα. Γι' αυτό είναι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος με τη χειροθεσία—να μας προετοιμάσει ώστε να μπορέσουμε μέσω της υπακοής να προχωρήσουμε, τηρώντας τις εντολές του Κυρίου, έως ότου λάβουμε την πληρότητα στο σελέστιο βασίλειο.¹²

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάσετε τις αναμνήσεις του Προέδρου Σμιθ στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», συλλογισθείτε τη βάπτισμα σας. Πώς έχει αυξηθεί από τότε η κατανόησή σας για τη βάπτισμα; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα μέλη της οικογένειάς ή τους φίλους που προετοιμάζονται να βαπτισθούν;
- Ποιες εσώτερες γνώσεις για τη βάπτισμα αποκτάτε από τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στο τμήμα 1; Πώς μπορούν οι διδασκαλίες του για τον συμβολισμό του βαπτίσματος να αυξήσουν την κατανόησή μας για τη διαθήκη του βαπτίσματος;
- Τι διδάσκει η αφήγηση στο τμήμα 2 σχετικά με την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα για τα τέκνα Του; Συλλογισθείτε τους ανθρώπους που γνωρίζετε, οι οποίοι θα μπορούσαν να επωφεληθούν μαθαίνοντας τη διδαχή που διδάσκεται στην αφήγηση αυτή.

- Συλλογισθείτε τις προσπάθειές σας να τηρήσετε τη διαθήκη του βαπτίσματος (βλέπε τμήμα 3). Πώς αυτή η διαθήκη επηρεάζει τις σχέσεις σας με τα μέλη της οικογένειας και τους άλλους;
- Συλλογισθείτε τη δήλωση του Προέδρου Σμιθ στην αρχή του τμήματος 4. Τι νομίζετε ότι πρέπει να διδαχθούν οι άνθρωποι μετά τη βάπτισή τους; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον να τηρεί τη διαθήκη του βαπτίσματος;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 3:13–17, Νεφί Β΄ 31:5–13, Μωσία 18:8–13, Νεφί Γ΄ 11:31–39, Δ&Δ 68:25–27, Άρθρα της Πίστης 1:4

Βοήθεια διδασκαλίας

«Μπορείτε να βοηθήσετε εκείνους που διδάσκετε να αισθανθούν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση για την ικανότητά τους να συμμετάσχουν σε μία συζήτηση, αν ανταποκριθείτε θετικά σε κάθε ειλικρινές σχόλιο. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να πείτε: ‘Ευχαριστώ για την απάντησή σου. Πολύ ευγενικό εκ μέρους σου’... ή ‘Πολύ καλό παράδειγμα’ ή ‘Εκτιμώ όλα όσα είπες σήμερα’» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 64).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1951, 57–58.
2. “Repentance and Baptism”, *Deseret News*, 30 Μαρτίου 1935, τμήμα της Εκκλησίας, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 2:326.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 7.
4. “Repentance and Baptism,” 6, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:323–26.
5. “Testimony of Elder Joseph F. Smith Jr.,” *Λιαχόνα: The Elder’s Journal*, 30 Μαρτίου 1915, 629.
6. “Redemption of Little Children”, *Deseret News*, 29 Απριλίου 1939, τμήμα της Εκκλησίας, 7.
7. “Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, *Ensign*, Ιούνιος 1972, 2.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1940, 95. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:328.
9. “The Plan of Salvation”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1971, 5.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 12. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:329.
11. “Repentance and Baptism”, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:326.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 60–61.

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος

*«Μπορούμε μετά τη βάπτιση και την επικύρωση
να έχουμε τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος
το οποίο θα μας διδάξει τους τρόπους του
Κυρίου, θα ζωοποιήσει τον νου μας και θα μας
βοηθήσει να καταλάβουμε την αλήθεια».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δίδαξε ότι κάθε πιστό μέλος της Εκκλησίας «έχει το δικαίωμα να λάβει τις αποκαλύψεις που είναι πρόσφορες και απαραίτητες για την καθοδήγησή του ατομικώς». ¹ Επιζήτησε πάντοτε αυτή την προσωπική καθοδήγηση, ειδικώς στις προσπάθειές του να διδάξει και να προστατεύσει τους υιούς και τις θυγατέρες του. Ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς, ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας στην Πρώτη Προεδρία, αφηγήθηκε την ακόλουθη εμπειρία όπως ελέγχθη σε αυτόν από τον υιό του Προέδρου Σμιθ, Ρένολντς (χαϊδευτικό Ρεν).

«Ο Ρεν εκμυστηρεύθηκε ότι έβαλε τσιγάρο στο στόμα του μόνον μία φορά στη ζωή του και αυτό για μια φευγαλέα στιγμή. Συνέβη όταν ήταν μαθητής στο γυμνάσιο Ρούσβελτ στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Η είσοδος [του σχολείου] βρισκόταν σε μία ήσυχη μεριά του δρόμου, με λιγοστή κίνηση από τροχοφόρα. Εκείνη την ημέρα, ο Ρεν είχε μόλις βγει από την μπροστινή είσοδο του σχολείου με έναν φίλο του, ο οποίος κάπνιζε και τον παρότρυνε, όπως έκανε συχνά, να 'δοκιμάσει ένα'. Σε εκείνη την περίπτωση, ο φίλος τα κατάφερε. Ο Ρεν πήρε ένα τσιγάρο και το άναψε. Είχε καπνίσει μερικές ρουφηξιές όταν, στρίβοντας από τη γωνία με το αυτοκίνητό του, φάνηκε ο πατέρας του Ρεν. Κατεβάζοντας το παράθυρο του αυτοκινήτου, ο Πρεσβύτερος Σμιθ είπε στον κατάπληκτο υιό του: 'Ρένολντς, θέλω να σου μιλήσω απόψε μετά το δείπνο'. Έπειτα, έφυγε. Ο Ρεν ανέφερε: 'Όταν ο πατέρας μου με αποκαλούσε Ρένολντς,

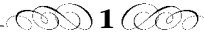

*«Και αφού ο Παύλος έβαλε επάνω τους τα χέρια, ήρθε το
Άγιο Πνεύμα επάνω σ' αυτούς» (Πράξεις 19:6).*

ήξερα ότι ήταν κάτι σοβαρό'. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ άφησε τον Ρεν μόνο με τις ενοχές του όλο το υπόλοιπο απόγευμα και κατά τη διάρκεια του βραδινού γεύματος όπου, παραδόξως, είχε λίγα να πει. Εν συνεχεία, καθισμένος άβολα στο γραφείο του πατέρα του... ο Ρένολντς αντιμετώπισε την κρίση. Ήταν απλώς μία καλοσυνάτη, στοργική επίπληξη γύρω από τα κακά 'εκείνης της βρομερής συνήθειας' και μία υπενθύμιση για το ποιος ήταν και πώς η συμπεριφορά του είχε επιπτώσεις σε όλη την οικογένεια. Κατέληξε με το αίτημα να υποσχεθεί ο Ρεν ότι δεν θα έβαζε ποτέ ξανά τοιγάρο στο στόμα του. Ο Ρεν δεσμεύθηκε. 'Δεν συνέβη ποτέ ξανά', είπε. Στα χρόνια που μεσολάβησαν, συμπεριλαμβανομένης μιας χρονικής περιόδου στο Ναυτικό των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, όπου το κάπνισμα ήταν μόνιμη κατάσταση, τήμησε τη δέσμευση που είχε δώσει στον πατέρα του».

Ενθυμούμενος αυτήν την εμπειρία, ο Πρεσβύτερος Γκίμπονς παρατήρησε: «Οι πιθανότητες να εμφανιστεί ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ από εκείνο τον μοναχικό δρόμο τη στιγμή ακριβώς που ο νεαρός υιός του άναψε το ένα και μοναδικό τοιγάρο του ήταν ελάχιστες. Μολονότι δεν το είπε, ο τρόπος και το ύφος του Ρέιν υποδήλωναν ότι το συμβάν τον είχε πείσει για το εξαιρετικά μεγάλο βάθος και τη δύναμη της πνευματικής ευαισθησίας του πατέρα του, ειδικώς σε συσχετισμό με την ευημερία της οικογένειάς του».²

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

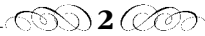

Η αποστολή του Αγίου Πνεύματος είναι να καταθέτει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό και για κάθε αλήθεια.

Το Άγιο Πνεύμα είναι το τρίτο μέλος της Θεϊκής Κεφαλής. Είναι ένα Πνεύμα με μορφή ανθρώπου. Ο Πατέρας και ο Υιός είναι άτομα του σκηνώματος. Έχουν σώμα από σάρκα και οστά. Το Άγιο Πνεύμα είναι άτομο Πνεύματος και έχει μόνον πνευματικό σώμα [βλέπε Δ&Δ 130:22]. Αποστολή του είναι να δίδει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό και για κάθε αλήθεια [βλέπε Νεφί Β' 31:18, Μορόνι 10:5].³

Μετέχει στο έργο του Πατέρα και του Υιού και το αποκαλύπτει σε εκείνους οι οποίοι υπηρετούν με πίστη τον Κύριο. Μέσω των διδασκαλιών του Παρακλητού ή Αγίου Πνεύματος έγιναν υπενθυμίσεις των διδασκαλιών του Ιησού Χριστού από τους αποστόλους [βλέπε Κατά Ιωάννην 14:26]. Μέσω των διδασκαλιών του Αγίου Πνεύματος είναι που έρχεται η προφητεία [βλέπε Πέτρου Β΄ 1:21].⁴

Το Πνεύμα του Θεού, μιλώντας στο πνεύμα του ανθρώπου, έχει δύναμη να μεταδίδει την αλήθεια με μεγαλύτερη επιρροή και κατανόηση από όσο μπορεί να μεταδοθεί η αλήθεια μέσω προσωπικής επαφής, ακόμα και με ουράνια άτομα. Μέσω του Αγίου Πνεύματος η αλήθεια υφαίνεται σε κάθε ίνα και νεύρο του σώματος, ώστε δεν μπορεί να ξεχαστεί.⁵

Το Άγιο Πνεύμα φανερώνει την αλήθεια σε έντιμους ανθρώπους παντού.

Πιστεύουμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι αποκαλυπτής και ότι θα δώσει μαρτυρία σε έντιμους ανθρώπους παντού ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης και ότι αυτή η εκκλησία είναι «[η] μόνη αληθινή και ζωντανή εκκλησία επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης». (Δ&Δ 1:30.)

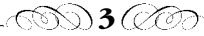
Κανείς δεν πρέπει να παραμείνει στο σκοτάδι· το φως του παντοτινού Ευαγγελίου είναι εδώ· και κάθε ειλικρινής ερευνητής επάνω στη γη μπορεί να αποκτήσει προσωπική μαρτυρία από το Άγιο Πνεύμα για την αλήθεια και την ουράνια φύση του έργου του Κυρίου.

Ο Πέτρος είπε: «...Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης· αλλά, σε κάθε έθνος όποιος τον φοβάται και εργάζεται δικαιοσύνη, είναι σ' αυτόν δεκτός» (Πράξεις 10:34–35), πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο Κύριος θα εκχύσει το Πνεύμα του στους πιστούς, ώστε να γνωρίζουν από μόνοι τους για τις αλήθειες αυτής της θρησκείας.⁶

Το Άγιο Πνεύμα θα φανερωθεί σε κάθε άτομο το οποίο ζητεί την αλήθεια, όπως ακριβώς έκανε στον Κορνήλιο [βλέπε Πράξεις 10]. Έχουμε αυτήν τη δήλωση στο Βιβλίο του Μόρμον από τον Μορόνι, καθώς έκλεινε το χρονικό του, κεφάλαιο 10, εδάφιο 4:

«Και όταν θα τα λάβετε αυτά, θα ήθελα να σας εξορκίσω να ρωτήσετε το Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Χριστού, αν αυτά δεν είναι αλήθεια. Και αν το ζητήσετε με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική, έχοντας πίστη στο Χριστό, θα σας φανερώσει ότι αυτά είναι αλήθεια, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος».

Κάθε άνθρωπος μπορεί να λάβει μία φανέρωση του Αγίου Πνεύματος, ακόμα και όταν είναι εκτός Εκκλησίας, αν επιζητεί ενθέρμως το φως και την αλήθεια. Το Αγιο Πνεύμα θα έλθει και θα δώσει στον άνθρωπο τη μαρτυρία την οποία επιζητεί και κατόπιν θα αποσυρθεί.⁷

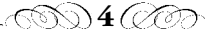
Μετά τη βάπτιση, η δωρεά του Αγίου Πνεύματος δίδεται με χειροθεσία.

Η υπόσχεση δόθηκε κατά τις ημέρες της πρωταρχικής εκκλησίας του Ιησού Χριστού, ότι όλοι όσοι μετανοήσουν, βαπτισθούν προς άφεση αμαρτιών και είναι πιστοί, θα λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία. Εκείνη η ίδια υπόσχεση δόθηκε σε όλους όσοι θα αποδεχθούν το Ευαγγέλιο σε τούτη τη θείκη νομή, διότι ο Κύριος λέει:

«Και όσους έχουν πίστη, να τους επικυρώνετε στην εκκλησία μου με χειροθεσία, και εγώ θα απονέμω τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος». [Δ&Δ 33:15.]⁸

Δεν μπορείτε να έχετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος προσευχόμενοι γι' αυτήν, πληρώνοντας τα δέκατά σας, τηρώντας τον Λόγο Σοφίας—ούτε καν βαπτιζόμενοι στο νερό προς άφεση αμαρτιών. Πρέπει να ολοκληρώσετε αυτό το βάπτισμα με το βάπτισμα του Πνεύματος. Ο Προφήτης είπε σε μία περίπτωση ότι θα ήταν το ίδιο αν βαπτίζατε έναν σάκο με άμμο, αν δεν επικυρώσετε έναν άνθρωπο και του δώσετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία. Δεν μπορείτε να το λάβετε με άλλον τρόπο.⁹

Πιστεύω στη διδασχή της χειροθεσίας για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, διά της οποίας ερχόμαστε σε επικοινωνία με τον Πατέρα μας στους ουρανοί και μαθαίνουμε για τους τρόπους Του, ώστε να περπατήσουμε στις οδούς Του.¹⁰

Μέσω της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, τα μέλη της Εκκλησίας μπορούν να έχουν το Άγιο Πνεύμα ως συνεχή σύντροφο.

Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Αγγελιαφόρος ή Παράκλητος, τον οποίο υποσχέθηκε να στείλει στους μαθητές του ο Σωτήρας μετά τη σταύρωσή του. Αυτός ο Παράκλητος υπάρχει, μέσω της επιρροής του, για να είναι ο συνεχής σύντροφος για κάθε βαπτιζόμενο άτομο και για να χορηγεί στα μέλη της Εκκλησίας μέσω αποκάλυψης και καθοδήγησης, γνώση για την αλήθεια, ώστε να μπορούν να περπατούν στο φως του. Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο το οποίο δια φωτίζει τον νου του αληθώς βαπτισμένου μέλους. Μέσω εκείνου είναι που έρχεται η προσωπική αποκάλυψη και εγκαθίσταται το φως της αλήθειας στην καρδιά μας.¹¹

Μετά τη βάπτισή μας, επικυρωνόμαστε. Για ποιον λόγο υπάρχει η επικύρωση; Για να έχουμε τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος· για να μας δοθεί το προνόμιο της καθοδήγησης από το τρίτο μέλος της Θεϊκής Κεφαλής—μια συντροφιά ώστε ο νους μας να δια φωτισθεί, ώστε να ζωοποιηθούμε από το Άγιο Πνεύμα για να επιζητούμε γνώση και την κατανόηση που αφορά σε όλα όσα ανήκουν στην υπερέψωσή μας.¹²

Μπορούμε μετά τη βάπτισή μας και την επικύρωσή μας να έχουμε τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος το οποίο θα μας διδάξει τους τρόπους του Κυρίου, θα ζωοποιήσει τον νου μας και θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε την αλήθεια.¹³

Μας έχει επαγγελθεί πως όταν βαπτιζόμαστε, αν είμαστε αληθινοί και πιστοί, θα έχουμε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Ποιος είναι ο σκοπός αυτού; Να μας διδάσκει, να μας κατευθύνει, να δίδει μαρτυρία για εμάς για τις σωτήριες αρχές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Κάθε παιδί το οποίο είναι αρκετά μεγάλο ώστε να βαπτισθεί, και το οποίο βαπτίζεται, δικαιούται την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Έχω ακούσει ανθρώπους να λένε ότι ένα μικρό παιδί οκτώ ετών δεν θα μπορούσε να καταλάβει. Γνωρίζω καλύτερα. Είχα μία μαρτυρία αυτής της αλήθειας, όταν ήμουν οκτώ ετών, η οποία ήλθε μέσω του Αγίου Πνεύματος. Την έχω έκτοτε.¹⁴

«Αποτελεί εντολή από τον Κύριο ότι τα μέλη της Εκκλησίας θα πρέπει να είναι επιμελή στις δραστηριότητές τους και να μελετούν τις θεμελιώδεις αλήθειες του Ευαγγελίου».

Πόσο σπουδαίο προνόμιο είναι να καθοδηγείσαι διαρκώς από το Άγιο Πνεύμα και να μπορέσουν να σου φανερωθούν τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού.¹⁵

5

Η συντροφιά του Αγίου Πνεύματος είναι διαθέσιμη μόνον σε εκείνους οι οποίοι προετοιμάζονται για να την λάβουν.

Κρίνω ότι υπάρχουν πολλά μέλη αυτής της Εκκλησίας τα οποία βαπτίσθηκαν προς άφεση των αμαρτιών τους και τα οποία είχαν δεχθεί τη χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, που όμως δεν έλαβαν ποτέ εκείνη τη δωρεά—δηλαδή, τις θεϊκές φανερώσεις αυτής. Γιατί; Διότι δεν είχαν ποτέ προετοιμασθεί ώστε να λάβουν εκείνες τις θεϊκές φανερώσεις. Δεν ταπείνωσαν ποτέ τον εαυτό τους. Δεν είχαν κάνει ποτέ τα βήματα που θα τους προετοίμαζαν για τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό, προχωρούν στη ζωή χωρίς εκείνη τη γνώση. Έχουν έλλειμμα κατανόησης. Όταν εκείνοι οι οποίοι είναι πανούργοι και πολυμήχανοι στην εξαπάτηση έρχονται σε αυτούς επικρίνοντας τις εξουσίες της Εκκλησίας και τις διδασχές της Εκκλησίας, αυτά τα αδύναμα μέλη δεν έχουν

επαρκή κατανόηση, επαρκή πληροφόρηση και επαρκή καθοδήγηση από το Πνεύμα του Κυρίου, ώστε να αντισταθούν σε ψευδείς διδαχές και διδασκαλίες. Ενωτίζονται και σκέπτονται ότι ίσως έκαναν λάθος και το αποτέλεσμα είναι να βρίσκουν τον δρόμο τους εκτός Εκκλησίας, διότι δεν έχουν κατανόηση.¹⁶

Αποτελεί εντολή από τον Κύριο ότι τα μέλη της Εκκλησίας θα πρέπει να είναι επιμελή στις δραστηριότητές τους και να μελετούν τις θεμελιώδεις αλήθειες του Ευαγγελίου, όπως έχει αποκαλυφθεί. Το Πνεύμα του Κυρίου δεν θα εξακολουθήσει να μοχθεί με τον αδιάφορο, με τον απειθάρχητο και τον επαναστάτη, οι οποίοι αποτυγχάνουν να ζουν μέσα στο φως της ουράνιας αλήθειας. Αποτελεί προνόμιο κάθε βαπτιζόμενου ατόμου να έχει μία ακατάλυτη μαρτυρία για την αποκατάσταση του Ευαγγελίου, όμως αυτή η μαρτυρία θα γίνει αμυδρή και τελικώς θα εξαφανισθεί, εκτός και αν λαμβάνουμε συνεχώς πνευματικό καλό μέσω μελέτης, υπακοής και επιμελούς επιζήτησης, ώστε να γνωρίσουμε και να κατανοήσουμε την αλήθεια.¹⁷

Έχουμε δικαίωμα στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, όμως δεν μπορούμε να έχουμε εκείνη την καθοδήγηση, εάν αρνηθούμε εκουσίως να συλλογισθούμε τις αποκαλύψεις οι οποίες έχουν δοθεί για να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε και να μας καθοδηγήσουν στο φως και την αλήθεια του αιώνιου Ευαγγελίου. Δεν μπορούμε να ελπίζουμε να έχουμε εκείνη την καθοδήγηση, όταν αρνούμεθα να συλλογισθούμε αυτές τις μεγάλες αποκαλύψεις οι οποίες σημαίνουν τόσα πολλά για εμάς, τόσο ως προς τα εγκόσμια όσο και στα πνευματικά. Εάν βρεθούμε σε αυτήν την κατάσταση της απιστίας ή απροθυμίας να επιζητήσουμε το φως και τη γνώση, τα οποία έχει θέσει ο Κύριος έτσι ώστε να μπορούμε να τα προσεγγίσουμε, τότε είμαστε υπεύθυνοι ή υποκειμέθα στον κίνδυνο να εξαπατηθούμε από πονηρά πνεύματα, τις διδαχές των δαιμόνων και τις διδασκαλίες των ανθρώπων [βλέπε Δ&Δ 46:7]. Και όταν παρουσιάζονται εμπρός μας αυτές οι ψευδείς επιρροές, δεν θα έχουμε την ικανότητα διακρίσεως μέσω της οποίας μπορούμε να τις απομονώσουμε και να γνωρίζουμε ότι δεν είναι από τον Κύριο. Και έτσι θα γινόμασταν βορά στην ασέβεια, στη φαυλότητα, στην πανουργία, στη δολιότητα των ανθρώπων.¹⁸

Το Πνεύμα του Κυρίου δεν θα κατοικήσει σε ακάθαρτα σκηνώματα και όταν ένα άτομο στραφεί μακριά από την αλήθεια στην ανομία, εκείνο το Πνεύμα δεν τον ακολουθεί και αποχωρεί, και στη θέση του έρχεται το πνεύμα του σφάλματος, το πνεύμα της ανυπακοής, το πνεύμα της ανομίας, το πνεύμα της παντοτινής καταστροφής.¹⁹

6

Καθώς παραμένουμε πιστοί, το Άγιο Πνεύμα θα μας δώσει αποκαλύψεις για να μας καθοδηγήσει και να μας κατευθύνει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας.

Ο Κύριος έχει υποσχεθεί σε όλους οι οποίοι θα μετανοήσουν και θα παραμείνουν πιστοί, εξασκώντας πνεύμα ταπεινότητας και επιμέλειας, ότι θα δικαιούνται την καθοδήγηση του Πνεύματος του Θεού. Αυτό το Πνεύμα θα τους καθοδηγήσει και θα τους κατευθύνει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους.²⁰

Κάθε μέλος της Εκκλησίας έλαβε την χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Έχει το δικαίωμα να λάβει τις αποκαλύψεις οι οποίες είναι πρόσφορες και απαραίτητες για την καθοδήγηση του ατομικώς. Όχι για την Εκκλησία, αλλά για τον ίδιο. Έχει το δικαίωμα, μέσω της υπακοής του, μέσω της ταπεινότητάς του, να λάβει φως και αλήθεια, όπως θα αποκαλυφθεί μέσω του Πνεύματος της Αλήθειας, και αυτός ο οποίος θα δώσει μεγάλη προσοχή σε εκείνο το Πνεύμα και επιζητήσει τη δωρεά του Πνεύματος με ταπεινότητα και πίστη, δεν θα εξαπατηθεί.²¹

Πρέπει να περπατάμε με αγιότητα ζωής στο φως και στην αλήθεια, με τη σωστή κατανόηση η οποία έρχεται μέσω της δωρεάς και δύναμης του Αγίου Πνεύματος, τα οποία έχουν επαγγελθεί σε όλους όσοι πιστέψουν στη μετάνοια και λάβουν τα λόγια της αιώνιας ζωής. Εάν έχουμε τη συντροφιά αυτού του Πνεύματος, τότε περπατάμε στο φως και έχουμε συντροφιά τον Θεό.²²

Αποτελεί προνόμιο κάθε μέλους της Εκκλησίας να γνωρίζει την αλήθεια, να μιλά σύμφωνα με την αλήθεια, να έχει την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Αποτελεί προνόμιο μας, ατομικώς, ...να λαμβάνουμε το φως και να περπατάμε στο φως· και αν εξακολουθήσουμε με τον Θεό αν, δηλαδή, τηρούμε όλες τις εντολές Του, θα

λάβουμε περισσότερο φως, μέχρις ότου τελικώς θα έλθει σε εμάς η τέλεια ημέρα της γνώσεως. [Βλέπε Δ&Δ 50:24.]²³

Επιστρέφουμε στην παρουσία του Θεού Πατέρα μας, εντέλει, μέσω της καθοδήγησης του Αγίου Πνεύματος.²⁴

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Τι μας διδάσκει η αφήγηση στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ» για το Άγιο Πνεύμα; Πότε σας παρότρυνε το Πνεύμα να βοηθήσετε κάποιον;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ αναφέρθηκε στο «Πνεύμα του Θεού που μιλά στο πνεύμα του ανθρώπου» (τμήμα 1). Με ποιους τρόπους η επικοινωνία με το πνεύμα μας είναι διαφορετική από την επικοινωνία με τα αφτιά ή τα μάτια μας; Πώς είναι πιο ισχυρό;
- Ποιες είναι μερικές διαφορές ανάμεσα στο να λάβουμε μία φανέρωση από το Πνεύμα, όπως ο Κορνήλιος, και να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος; (Βλέπε τμήμα 2.)
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι η βάπτιση δεν είναι ολοκληρωμένη χωρίς τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος (βλέπε τμήμα 3). Με ποιους τρόπους η ζωή σας δεν θα ήταν ολοκληρωμένη χωρίς τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος;
- Συλλογισθείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στο τμήμα 4 σχετικά με το τι σημαίνει να έχουμε τη συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Με ποιους τρόπους έχετε ευλογηθεί μέσω αυτής της συντροφιάς;
- Τι μπορούμε να κάνουμε για να προετοιμασθούμε να λάβουμε τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 5.)
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 6, δώστε προσοχή στην καθοδήγηση που μπορούμε να λάβουμε μέσω του Αγίου Πνεύματος. Πώς μπορούν οι γονείς να διδάξουν στα παιδιά τους να αναγνωρίσουν και να λάβουν αυτήν την καθοδήγηση;

Σχετικές γραφές

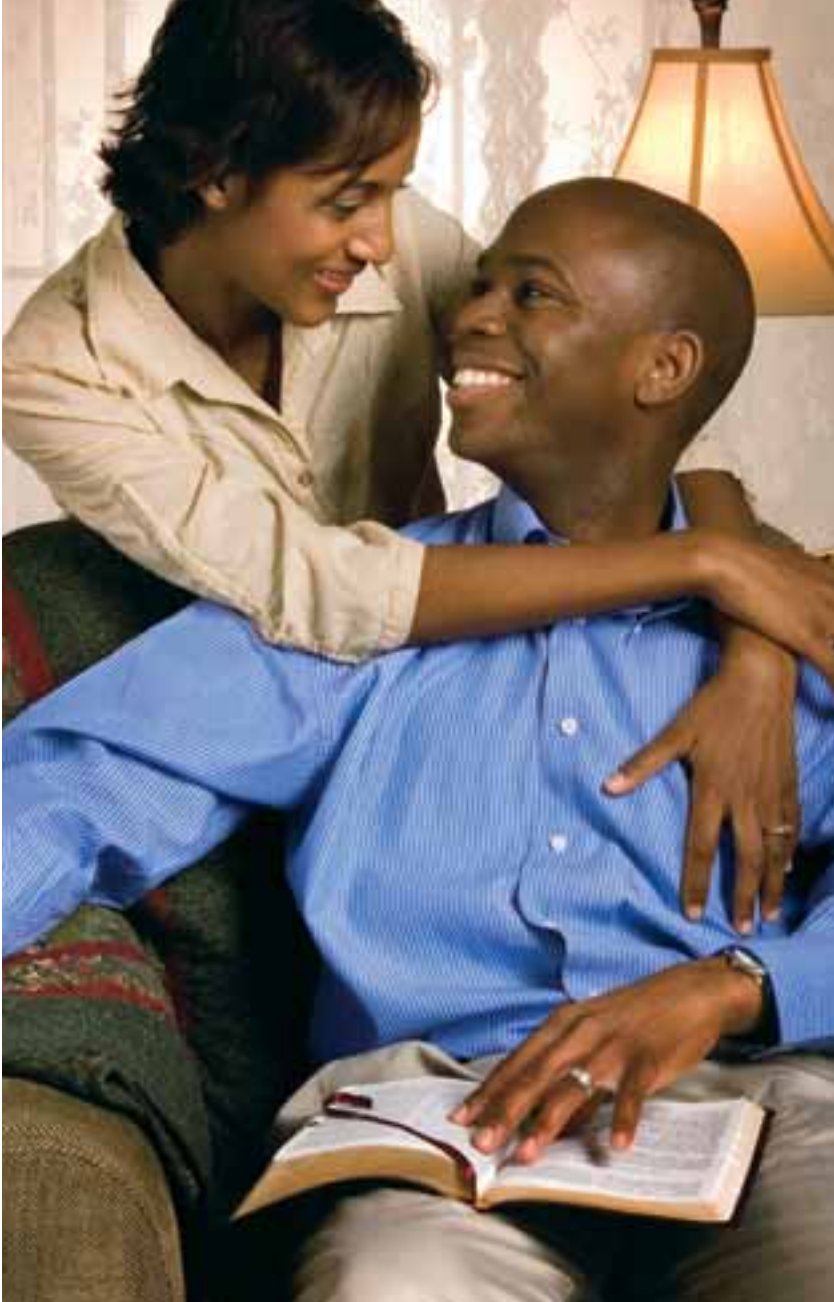
Κατά Ιωάννην 16:13, Πράξεις 19:1–6, Προς Κορινθίους Α΄ 12:3, Νεφί Α΄ 10:17–19, Νεφί Β΄ 31:15–20, Νεφί Γ΄ 19:9, Δ&Δ 46:13, Άρθρα της Πίστης 1:4

Βοήθεια διδασκαλίας

«Μην ανησυχήσετε αν οι μαθητές παραμείνουν σιωπηλοί για μερικά δευτερόλεπτα μετά την ερώτησή σας. Μην απαντήσετε στην ερώτησή σας· αφήστε λίγο χρόνο στους μαθητές να σκεφθούν τις απαντήσεις. Παρ’ όλα αυτά, η παρατεταμένη σιωπή μπορεί να υποδηλώνει ότι δεν καταλαβαίνουν την ερώτηση και θα πρέπει να την επαναδιατυπώσετε» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 69).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1940, 96.
2. Φράνσις Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), xiv–xv.
3. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜοακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:38. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
4. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:38.
5. “The Sin against the Holy Ghost”, *Instructor*, Οκτ. 1935, 431. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:47–48.
6. “Out of the Darkness”, *Ensign*, Ιούνιος 1971, 4.
7. “Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers”, *Deseret News*, 27 Απριλίου 1935, τμήμα της Εκκλησίας, 7. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:42.
8. “Avoid Needless Speculations”, *Improvement Era*, Δεκ. 1933, 866. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:38–39.
9. “Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers,” 7. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:41, *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 95.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1915, 118.
11. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 2:149–50.
12. “Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, *Ensign*, Ιούνιος 1972, 2.
13. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:42.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1959, 19.
15. *Answers to Gospel Questions*, 4:90.
16. “Seek Ye Earnestly the Best Gifts,” 3.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1963, 22.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1952, 59–60. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:43.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1962, 45.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1931, 68.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1940, 96.
22. Στο Conference Report, Απρ. 1916, 74. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:290.
23. “What a Prophet Means to Latter-day Saints”, *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1941, 7.
24. Στο Conference Report, Απρ. 1955, 51.

«Ο γάμος, όπως γίνεται αντιληπτός από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, είναι μία διαθήκη επιτεταγμένη να είναι αιώνια».

Παντοτινός γάμος

«Η πληρότητα και οι ευλογίες της Ιερουσλήμ και του Ευαγγελίου αναπτύσσονται από τον σελέστιο γάμο. Αυτή είναι η κορυφαία διάταξη του Ευαγγελίου και η κορυφαία διάταξη του ναού».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στον δεκαοκτάχρονο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είχε ειπωθεί ότι μια νέα γυναίκα, η Λούι Έμιλι Σέρτλιφ, θα ερχόταν να ζήσει με την οικογένεια Σμιθ, ενώ φοιτούσε στο κολλέγιο. Όμως ακόμη ήταν έκπληκτος—και ευχαριστημένος—όταν μια ημέρα ήλθε στο σπίτι από την εργασία του και βρήκε την Λούι να παίζει έναν ύμνο στο οικογενειακό του πιάνο. Ξεκινώντας εκείνη την ημέρα, στα τέλη του καλοκαιριού του 1894, ο Τζόζεφ και η Λούι ανέπτυξαν μια φιλία που σταδιακά γινόταν πιο βαθιά μέχρι που ερωτεύθηκαν. Επισφραγίσθηκαν στον ναό της Σωλτ Λέηκ Σίτυ στις 26 Απριλίου του 1898.¹

Η Λούι και ο Τζόζεφ απήλαυσαν μια στοργική σχέση. Όταν εκείνος εκλήθη να υπηρετήσει μια διετή ιεραποστολή στην Αγγλία λίγο μετά τον γάμο τους, εκείνη δούλεψε για τον πατέρα της για να τον ενισχύσει [τον Τζόζεφ] οικονομικώς. Επίσης τον υποστήριζε συναισθηματικώς και πνευματικώς με το να του στέλνει επιστολές ενθάρρυνσης. Αφού γύρισε, δημιούργησαν ένα χαρούμενο σπιτικό και καλωσόρισαν δυο κόρες στην οικογένειά τους. Αλλά ύστερα από 10 χρόνια γάμου, η Λούι αρρώστησε βαριά κατά τη διάρκεια της τρίτης εγκυμοσύνης της και πέθανε σε ηλικία 31 ετών.

Ο Τζόζεφ βρήκε παρηγοριά στη διαβεβαίωση ότι η Λούι είχε αναχωρήσει «για έναν καλύτερο κόσμο» και κατέγραψε στο ημερολόγιό του μια προσευχή ότι εκείνος θα ήταν «άξιος να την συναντήσει στη σελέστια δόξα, για να ενωθεί πάλι μαζί της».² Αλλά

παρόλη την παρηγοριά και την ελπίδα που βρήκε στο Ευαγγέλιο, του έλειπε πολύ η Λούι. Επίσης ανησυχούσε για τις κόρες του που ήταν χωρίς μία μητέρα στο σπίτι. Σύντομα μετά τον θάνατο της Λούι, ο Τζόζεφ γνώρισε την Έθελ Τζωρτζίνα Ρένολντς. Παρόλο που η αγάπη του για τη Λούι δεν είχε ελαττωθεί, αγάπησε την Έθελ και το ίδιο οι θυγατέρες του. Με την έγκριση των γονέων του, των γονέων της Λούι και των γονέων της Έθελ, ο Τζόζεφ ζήτησε από την Έθελ να τον παντρευτεί. Επισφραγίσθηκαν στις 2 Νοεμβρίου 1908. Είχαν μια ευχάριστη και δραστήρια ζωή μαζί, καθώς απέκτησαν εννέα επιπλέον παιδιά. Το σπίτι τους χαρακτηριζόταν από την τάξη, τη σκληρή δουλειά, τον σεβασμό, την καθαρότητα, την τρυφερή πειθαρχία, την αγάπη και την ψυχωφελή διασκέδαση.³

Υστερα από 29 χρόνια γάμου, η Έθελ πέθανε από μια ασθένεια που εξασθενούσε την δύναμή της για 4 χρόνια. Για μία ακόμη φορά, ο Τζόζεφ ήταν μόνος αλλά με παρηγοριά από τη διαβεβαίωση του παντοτινού γάμου.⁴ Και για μία ακόμα φορά, γνώρισε κάποια με την οποία μπορούσε να μοιραστεί τη ζωή του. Εκείνος και η Τζέσι Έβανς επισφραγίσθηκαν στις 12 Απριλίου του 1938. «Κατά τη διάρκεια των 33 ετών που έζησαν μαζί, τον συνόδευε σχεδόν παντού, κοντά και μακριά. Σε αντάλλαγμα εκείνος την βοηθούσε με τα ψώνια από το παντοπωλείο, σκούπιζε τα πιάτα του δείπνου και εμφιάλωνε φρούτα το φθινόπωρο. Δεν είχε ενδοιασμούς να είναι ένας απόστολος με ποδιά».⁵ Η Τζέσι συχνά έλεγε για τον σύζυγό της: «Είναι ο πιο καλοσυνάτος άνθρωπος που έχω γνωρίσει ποτέ. Δεν τον έχω ακούσει ποτέ να πει κάτι αγενές». Εκείνος θα απαντούσε, με ένα χαμόγελο: «Δεν γνωρίζω καμία αγενή λέξη».⁶

Ο βιογράφος Τζων Στιούαρτ έγραψε σχετικά με την ευγένεια και τη συμπόνια του Προέδρου Σμιθ προς την Τζέσι: «Από τον άμβωνα νουθετούσε τους συζύγους να είναι στοργικοί και να αφοσιώνονται στις συζύγους τους. Αλλά το κήρυγμα που με αγγίζει είναι όταν περπάτησε ανηφορικά εννέα τετράγωνα στις απότομες βόρειες λεωφόρους της Σωλτ Λέηκ Σίτυ προς το νοσοκομείο Αγίων των Τελευταίων Ημερών, μία ζεστή ημέρα του Ιουλίου το 1971 για να περάσει τα 95α γενέθλια του καθημένου στο πλευρό της άρρωστης συζύγου του, Τζέσι. Καθώς χειροτέρευε η κατάσταση της, έμενε μαζί της μέρα-νύχτα για αρκετές εβδομάδες μένοντας

σε εναγώνια επαγρύπνηση, δίδοντάς της την παρηγοριά και την ενθάρρυνση που μπορούσε έως το τέλος». ⁷

Η Τζέσι πέθανε στις 3 Αυγούστου του 1971. Δυο μήνες μετά, ο Πρόεδρος Σμιθ έδωσε την εναρκτήρια ομιλία στη γενική συνέλευση. Η μαρτυρία του έδειξε ότι η λύπη του καταλάγιασε από την εμπιστοσύνη στον Κύριο και την ελπίδα για αιώνια ζωή:

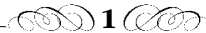
«Αισθάνομαι να πω με τον Ιώβ της παλαιάς εποχής, του οποίου η γνώση προήλθε από την ίδια πηγή με τη δική μου: 'Ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και θα εγερθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη' και ότι 'με τη σάρκα μου θα δω τον Θεό· τον οποίο εγώ ο ίδιος θα δω και θα θωρήσουν τα μάτια μου...' (Ιώβ 19:25-27).

«Και καθώς ενώνω τη μαρτυρία μου με εκείνη του Ιώβ, επίσης θέλω να συμπράξω μαζί του στις ευχαριστίες, για την κραυγή, που βγήκε από την αγωνία και τον πόνο της ψυχής του: '...ο Κύριος έδωσε, ο Κύριος αφαίρεσε· ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου'. (Ιώβ 1:21).

«Προσεύχομαι όλοι να καθοδηγούμαστε από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ώστε να βαδίζουμε σωστά ενώπιον του Κυρίου και να κληρονομήσουμε αιώνια ζωή στα οικήματα και τα βασίλεια που έχουν προετοιμασθεί για τους υπάκουους». ⁸

Μετά την ομιλία του Προέδρου Σμιθ, ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη, ο οποίος διηύθυνε τη συγκέντρωση, είπε: «Είμαι βέβαιος ότι όλα τα μέλη της Εκκλησίας παντού, συνειδητοποιώντας τις περιστάσεις υπό τις οποίες εκφώνησε αυτό το δυνατό μήνυμα, έχουν ανυψωθεί σε μεγάλο βαθμό από τη δύναμη που έδειξε σε εμάς αυτό το πρωινό. Ευχαριστούμε, Πρόεδρε Σμιθ, εκ βάθους καρδιάς». ⁹

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

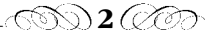

Ο σελέστιος γάμος είναι η κορυφαία διάταξη του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

Δεν υπάρχει διάταξη που να σχετίζεται με το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού με μεγαλύτερη σημασία, πιο σοβαρής και ιερής φύσεως και πιο απαραίτητη για την αιώνια ευτυχία [μας]... από τον γάμο. ¹⁰

Η πληρότητα και οι ευλογίες της Ιεροσύνης και του Ευαγγελίου αναπτύσσονται από τον σελέστιο γάμο. Αυτή είναι η κορυφαία διάταξη του Ευαγγελίου και η κορυφαία διάταξη του ναού.¹¹

Θέλω να παρακαλέσω τους καλούς αδελφούς και αδελφές μου, τα καλά μέλη της Εκκλησίας, να πηγαίνουν στον ναό και να παντρευτούν για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα.¹²

Εν αντιθέσει με την πρακτική του κόσμου, ο γάμος διαρκεί για πάντα στο σχέδιο του Ευαγγελίου.

Ο γάμος θεωρείται από πολλούς ανθρώπους ως απλώς ένα συμβόλαιο ή συμφωνία μεταξύ ενός άνδρα και μίας γυναίκας ότι θα ζήσουν μαζί σε έγγαμη σχέση. Στην πραγματικότητα είναι μία αιώνια αρχή από την οποία εξαρτάται όλη η ύπαρξη της ανθρωπότητας. Ο Κύριος έδωσε αυτόν τον νόμο στον άνθρωπο στην αρχή του κόσμου ως μέρος του νόμου του Ευαγγελίου και ο πρώτος γάμος έγινε για να διαρκέσει για πάντα. Σύμφωνα με τον νόμο του Κυρίου, κάθε γάμος θα πρέπει να διαρκέσει για πάντα. Αν όλη η ανθρωπότητα ζούσε με αυστηρή υπακοή στο Ευαγγέλιο και με αυτήν την αγάπη, η οποία δίδεται από το Πνεύμα του Κυρίου, όλοι οι γάμοι θα ήσαν αιώνιοι...

...Ο γάμος, όπως γίνεται αντιληπτός από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, είναι μία διαθήκη επιτεταγμένη να είναι αιώνια. Είναι το θεμέλιο για την αιώνια υπερύψωση, επειδή χωρίς αυτόν δεν θα μπορούσε να υπάρξει αιώνια πρόοδος στη βασιλεία του Θεού.¹³

Είναι προφανές σε όλους μας, που διαβάζουμε τις εφημερίδες, ακούμε τα νέα στο ραδιόφωνο και βλέπουμε αυτά που δείχνει η τηλεόραση, ότι λίγοι άνθρωποι σέβονται τον γάμο και την οικογενειακή μονάδα όπως προτίθεται ο Κύριος.¹⁴

Ο γάμος είναι μία ιερή διαθήκη, εντούτοις σε μερικές περιστάσεις γίνεται το έναυσμα χυδαίων αστείων, θεωρείται κάτι περαστικό, από τους πρόστυχους και τους ακάθαρτους και, επίσης, από πολλούς που θεωρούν τον εαυτό τους εκλεπτυσμένο, αλλά οι οποίοι αψηφούν την ιερότητα αυτής της μεγάλης αρχής.¹⁵

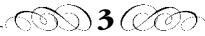
«Οι οικογενειακές σχέσεις και η ενότητα της οικογένειας θα συνεχίσουν, όπου έχουν οργανωθεί κατάλληλα, με χρησιμότητα στην επόμενη ζωή».

Ο Κύριος μάς έχει δώσει το αιώνιο Ευαγγέλιο για να είναι φως και πρότυπο για εμάς, και αυτό το Ευαγγέλιο συμπεριλαμβάνει την άγια διατάξη του γάμου, η οποία έχει αιώνια φύση. Δεν πρέπει να ακολουθούμε τις πρακτικές γάμου του κόσμου. Έχουμε μεγαλύτερο φως απ' ό,τι έχει ο κόσμος και ο Κύριος αναμένει περισσότερα από εμάς από ό,τι αναμένει από εκείνους.

Ξέρουμε ποια είναι η αληθινή φύση του γάμου. Ξέρουμε τον ρόλο της οικογενειακής μονάδος στο σχέδιο σωτηρίας. Ξέρουμε ότι θα πρέπει να παντρευτούμε στον ναό και ότι πρέπει να διατηρούμαστε καθαροί και αγνοί, ώστε να αποκτήσουμε την επιβραβειωτική σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος της Υπόσχεσης στην ένωση του γάμου μας.

Είμαστε παιδιά-πνεύματα του Επουράνιου Πατέρα μας, ο οποίος όρισε ένα σχέδιο σωτηρίας διά του οποίου θα μπορούσαμε να έλθουμε στη γη και να προσδεύσουμε και να προαχθούμε και να γίνουμε σαν αυτόν. Δηλαδή παρείχε ένα ευαγγελικό σχέδιο το οποίο θα μας έδιδε τη δυνατότητα να έχουμε δικές μας αιώνιες οικογενειακές μονάδες και να απολαύσουμε αιώνια ζωή.¹⁶

Ο Κύριος δεν σκόπευε ποτέ ο γάμος να τελειώνει μέχρι τον θάνατο του θνητού σώματος, αλλά να προσθέτει τιμή, κυριαρχία, δύναμη στα άτομα που έκαναν την διαθήκη, και τη συνεχόμενη και αιώνια ενότητα της οικογένειας στο βασίλειο του Θεού. Τέτοιες ευλογίες διαφυλάσσονται για εκείνους που είναι διατεθειμένοι να τηρήσουν αυτήν τη διαθήκη όπως την έχει αποκαλύψει ο Κύριος. Δεν είναι απλώς μια συνεργασία μεταξύ ενός άνδρα και μίας γυναίκας, επειδή όπως ο Κύριος έχει πει, στον γάμο γίνονται μία σάρκα και εισέρχονται σε μια συνεργασία με τον Θεό.¹⁷

Η πίστη στην διαθήκη του γάμου φέρνει ευτυχία και οδηγεί στις ευλογίες της αιώνιας δόξας.

Είμαι ευγνώμων στον Κύριο για τη γνώση της αιωνιότητας της διαθήκης του γάμου, η οποία δίδει το δικαίωμα στον σύζυγο να διεκδικήσει τη σύζυγο, και στη σύζυγο να διεκδικήσει τον σύζυγο στην επόμενη ζωή, με την προϋπόθεση ότι έχουν πάει στον Οίκο του Κυρίου και έχουν ενωθεί για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα από κάποιον που κατέχει αυτήν τη δύναμη επισφράγισης, επειδή με κανέναν άλλον τρόπο δεν μπορεί να αποκτηθεί αυτή η ευλογία. Επίσης, είναι ευγνώμων για τη γνώση ότι οι οικογενειακές σχέσεις και η ενότητα της οικογένειας θα συνεχίσουν, όπου έχουν οργανωθεί κατάλληλα, με χρηστότητα στην επόμενη ζωή.¹⁸

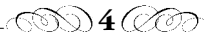
Θέλω να παρακαλέσω εκείνους που έχουν πάει στον ναό κι έχουν παντρευτεί με τέτοιο τρόπο να είναι πιστοί και αληθινοί στις διαθήκες και στις υποχρεώσεις τους, επειδή στον Οίκο του Κυρίου έχουν συνάψει επίσημες διαθήκες.¹⁹

Τίποτα δεν θα προετοιμάσει την ανθρωπότητα για τη δόξα στο βασίλειο του Θεού τόσο καλά όσο η πίστη στη διαθήκη του γάμου...

Αν λαμβάνεται με τον κατάλληλο τρόπο, αυτή η διαθήκη γίνεται η αιτία μεγάλης ευτυχίας. Η μεγαλύτερη τιμή σε αυτήν τη ζωή και στην επόμενη ζωή, τιμή, κυριαρχία και δύναμη με τέλεια αγάπη, είναι οι ευλογίες που έρχονται από αυτήν. Αυτές οι ευλογίες της αιώνιας δόξας διαφυλάσσονται για εκείνους που είναι διατεθειμένοι να τηρήσουν αυτή και όλες τις άλλες διαθήκες του Ευαγγελίου.²⁰

Τι σημαίνει ο γάμος για τα μέλη της Εκκλησίας; Σημαίνει ότι σε αυτήν τη διάταξη λαμβάνουν τη μεγαλύτερη και κορυφαία ευλογία, την ευλογία αιώνιων ζωών. Όπως το θέτει ο Κύριος, «αιώνιες ζωές», το οποίο σημαίνει όχι μόνο ότι οι σύζυγοι θα εισέλθουν σε αιώνια ζωή, αλλά επίσης και τα παιδιά τους που γεννιούνται υπό τη διαθήκη, ομοίως θα δικαιούνται μέσω της πίστης τους αιώνιες ζωές. Και επιπλέον, οι σύζυγοι μετά την ανάσταση από τους νεκρούς δεν θα έχουν τέλος. Με αυτό ο Κύριος εννοεί ότι θα έχουν συνέχιση απογόνων για πάντα και η οικογενειακή οργάνωση δεν έχει τέλος. [Βλέπε Δ&Δ 132:19–24.]²¹

Για να εκπληρώσουμε τους σκοπούς του Επουράνιου Πατέρα μας, πρέπει να υπάρχει ενότητα, οι σύζυγοι να λαμβάνουν τις ευλογίες που έχουν επαγγελθεί σε εκείνους που είναι πιστοί και αληθινοί που θα τους εξυψώσει στη Θεότητα. Ένας άνδρας δεν μπορεί να λάβει την πληρότητα των ευλογιών του βασιλείου του Θεού μόνος, ούτε μια γυναίκα, αλλά οι δύο μαζί μπορούν να λάβουν όλες τις ευλογίες και τα προνόμια που έχουν σχέση με την πληρότητα του βασιλείου του Πατέρα.²²

Κάθε ψυχή, της οποίας η καρδιά είναι σωστή, θα έχει την ευκαιρία να λάβει τις ευλογίες του αιώνιου γάμου, είτε σε αυτήν τη ζωή είτε στην επόμενη.

Στο μέγα σχέδιο σωτηρίας τίποτε δεν παραβλέφθηκε. Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι το ομορφότερο πράγμα στον κόσμο. Ασπάζεται κάθε ψυχή, της οποίας η καρδιά είναι σωστή και επιμελώς τον αναζητεί και επιθυμεί να υπακούσει στους νόμους και τις διαθήκες του. Επομένως, αν σε ένα άτομο δεν επιτραπεί για κάποιο λόγο το προνόμιο να συμμορφωθεί με κάποια από τις διαθήκες, ο Κύριος θα το κρίνει για τις προθέσεις της καρδιάς. Υπάρχουν χιλιάδες μέλη της Εκκλησίας [χωρίς πρόσβαση στον ναό] τα οποία έχουν παντρευτεί και έχουν ανατρέψει οικογένειες στην Εκκλησία, που στερούνται το δικαίωμα να «επισφραγισθούν» για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα. Πολλοί από αυτούς απεβίωσαν και οι ευλογίες δίδονται σε αυτούς εξ υποκαταστάσεως. Το Ευαγγέλιο είναι ένα έργο εξ υποκαταστάσεως. Ο Ιησούς επιτέλεσε εξ υποκαταστάσεως το έργο για όλους εμάς, επειδή δεν μπορούσαμε να το κάνουμε αφ' εαυτού μας. Παρομοίως, παραχώρησε

στα εν ζωή μέλη της Εκκλησίας να ενεργούν ως αντιπρόσωποι για τους νεκρούς που πέθαναν χωρίς την ευκαιρία να ενεργήσουν για λογαριασμό τους.

Επιπλέον, υπάρχουν χιλιάδες νέοι άνδρες καθώς και νέες γυναίκες, οι οποίοι πέρασαν στον κόσμο των πνευμάτων χωρίς την ευκαιρία γι' αυτές τις ευλογίες. Πολλοί έχουν δώσει τη ζωή τους σε μάχη· πολλοί έχουν πεθάνει σε πολύ νεαρή ηλικία και πολλοί έχουν πεθάνει κατά την παιδική τους ηλικία. Ο Κύριος δεν θα ξεχάσει ούτε έναν από αυτούς. Όλες οι ευλογίες σχετικές με την υπερύψωση θα τους δοθούν, επειδή αυτός είναι ο τρόπος της δικαιοσύνης και του ελέους. Έτσι, μαζί με αυτούς που ζουν στους πασσάλους της Σιών και κοντά στους ναούς, αν έχουν στερηθεί ευλογίες σε αυτήν τη ζωή, αυτές οι ευλογίες θα τους δοθούν κατά τη διάρκεια της χιλιετίας.²³

Κανέναν, ο οποίος παραμένει πιστός, δεν μπορεί να στερηθεί την υπερύψωση. ... Ένας ανάξιος σύζυγος δεν μπορεί να εμποδίσει μια πιστή γυναίκα να υπερυψωθεί και αντίστροφα.²⁴

5

Τα παιδιά και οι νέοι προετοιμάζονται για τον παντοτινό γάμο καθώς μαθαίνουν για τη διαθήκη του γάμου, αναπτύσσουν ακατάλυτη πίστη και διατηρούνται καθαροί και αγνοί.

Είθε όλοι οι πατέρες και μητέρες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών να φροντίζουν να διδάσκουν στα παιδιά τους την ιερότητα της διαθήκης του γάμου. Ας εντυπώσουν στα παιδιά τους ότι με κανέναν άλλον τρόπο παρά με το να τιμούν τις διαθήκες του Θεού, ανάμεσα στις οποίες η διαθήκη του παντοτινού γάμου είναι μία από τις μεγαλύτερες και πιο απαραίτητες, μπορούν να αποκτήσουν τις ευλογίες της *αιώνιας ζωής*.²⁵

Αυτή η ζωή είναι σύντομη και η αιωνιότητα είναι μεγάλη. Όταν σκεφτόμαστε ότι η διαθήκη του γάμου θα διαρκέσει για πάντα, είναι καλό να της δίδεται προσεκτική σκέψη. ... Η κατάλληλη συμβουλή στους νέους μας είναι να σκέπτονται προσεκτικά την προοπτική να διαλέξουν σωστά έναν/μία σύντροφο με ακατάλυτη πίστη στο Ευαγγέλιο. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πιο πιθανό να είναι πιστός σε κάθε όρκο και διαθήκη. Όταν ο νέος άνδρας και

Καθώς οι σύζυγοι τηρούν πιστά το Ευαγγέλιο μαζί, η χαρά και η ευτυχία τους στον γάμο «γίνονται πιο γλυκές».

η νέα γυναίκα είναι πλήρως αφοσιωμένοι στην ιερή αποστολή του Κυρίου μας και πιστεύουν στο Ευαγγέλιο όπως απεκαλύφθη μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, του Προφήτου, οι πιθανότητες είναι υπέρ μίας ευτυχομένης ένωσης που θα διαρκέσει για πάντα.²⁶

Σας παρακαλώ, εσάς τους νέους της Σιών παντού, να διατηρηθείτε καθαροί και αγνοί, ώστε να δικαιούσθε να πηγαίνετε στον οίκο του Κυρίου και, μαζί με τον/τη σύντροφο της επιλογής σας, να απολαμβάνετε όλες αυτές τις μεγάλες ευλογίες που σας προσφέρει ο Κύριος.²⁷

Ένα πράγμα... στο οποίο θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή—οι νέοι, όταν παντρευτούν, δεν ικανοποιούνται να ξεκινήσουν με λίγα, αλλά θέλουν να αποκτήσουν τόσα όσα έχουν οι γονείς τους όταν εκείνοι, τα παιδιά, παντρεύονται. ...Θέλουν να ξεκινήσουν με όλες τις ανέσεις που υπάρχουν για να είναι άνετοι. Νομίζω ότι αυτό είναι λάθος. Νομίζω ότι πρέπει να αρχίσουν με λίγα, βάζοντας την πίστη τους στον Κύριο, κτίζοντας λίγα εδώ και λίγα εκεί, ό,τι μπορούν, συγκεντρώνοντας σταδιακά, μέχρι να φτάσουν στο σημείο της ευημερίας που επιθυμούν.²⁸

Καθώς οι σύζυγοι τηρούν πιστά όλες τις διατάξεις και αρχές του Ευαγγελίου, η χαρά τους στον γάμο γίνεται πιο γλυκιά.

Ο γάμος έχει δοθεί ως διάταξη από τον Θεό. Είναι μια χρηστή αρχή, όταν λαμβάνεται και ασκείται σε αγιότητα. Αν οι άνδρες και οι γυναίκες σήμερα θα εισέρχονταν σε αυτήν τη διαθήκη με πνεύμα ταπεινότητας, αγάπης και πίστης, όπως έχουν προσταχθεί να κάνουν, περπατώντας σωστά στις οδούς της αιώνιας ζωής, δεν θα υπήρχαν διαζύγια ούτε διαλυμένα σπίτια αλλά ευτυχία, χαρά, πέρα από κάθε έκφραση.²⁹

Θέλω να εντυπώσω σε όλους τους καλούς αδελφούς και αδελφές μου, οι οποίοι έχουν παντρευτεί στον ναό, να μην ξεχάσουν ποτέ τις μεγάλες ευλογίες οι οποίες τους απονεμήθηκαν: Ότι ο Κύριος τους έχει δώσει, μέσω της πίστης τους, το δικαίωμα να γίνουν υιοί και θυγατέρες του, συγκληρονόμοι με τον Χριστό, κατέχοντας, όπως έχει διατυπωθεί εδώ, όλα όσα έχει ο Πατέρας [αναφερόμενος στο Προς Ρωμαίους 8:13–19 και Διδαχή και Διαθήκες 76:54–60].

Και ακόμα υπάρχουν μέλη της Εκκλησίας που αδυνατούν να το κατανοήσουν και αφού παντρευτούν για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα... λαμβάνοντας την υπόσχεση της πληρότητας του βασιλείου του Πατέρα, επιτρέπουν πράγματα να υπεισέλθουν στη ζωή τους τα οποία φέρνουν προστριβές και τους χωρίζουν. Και ξεχνούν ότι είχαν συνάψει μια διαθήκη για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα μεταξύ τους. Και όχι μόνο αυτό, αλλά έχουν συνάψει μια διαθήκη με τον Πατέρα τους στους ουρανούς.³⁰

Αν ένας άνδρας και η σύζυγός του τηρούσαν ειλικρινά και πιστά όλες τις διατάξεις και τις αρχές του Ευαγγελίου, δεν θα μπορούσε να προκύψει κανένας λόγος διαζυγίου. Η χαρά και η ευτυχία που αφορούν στη σχέση του γάμου θα γίνονταν πιο γλυκές και οι σύζυγοι θα δένονταν όλο και περισσότερο καθώς περνούν οι ημέρες. Όχι μόνο θα αγαπά ο σύζυγος τη σύζυγο και η σύζυγος τον σύζυγο, αλλά τα παιδιά γεννημένα από αυτούς, θα ζούσαν σε μία ατμόσφαιρά αγάπης και αρμονίας. Η αγάπη του καθενός προς τους άλλους δεν θα εξασθενούσε και, επιπλέον η αγάπη

όλων προς τον Αιώνιο Πατέρα μας και τον Υιό του Ιησού Χριστού θα ριζωνόταν πιο γερά στην ψυχή τους.³¹

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Αυτό το κεφάλαιο ξεκινά με παραδείγματα χαράς και λύπης που μπορούν να αποτελούν μέρος της εγγάμου και οικογενειακής ζωής. Πώς μπορεί να μας υποστηρίξει η διδαχή της αιώνιας οικογένειας μέσα σε ευτυχισμένες και λυπημένες στιγμές στη ζωή μας;
- Τι είναι αυτό που κάνει τον παντοτινό γάμο την «κορυφαία διάταξη του ναού»; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Ο Πρόεδρος Σμιθ αντιπαρέβαλε την οπτική του Κυρίου για τον γάμο με την οπτική του κόσμου για τον γάμο (βλέπε τμήμα 2). Τι είναι σημαντικό για εσάς σχετικά με αυτήν την αντιπαράβολή; Πώς μπορούμε να προστατεύσουμε και να ενισχύσουμε τον γάμο και την οικογένεια στον σημερινό κόσμο;
- Στο τμήμα 3, ο Πρόεδρος Σμιθ απαριθμεί τουλάχιστον πέντε ευλογίες που λαμβάνουν εκείνοι οι οποίοι είναι «πιστοί και αληθινοί» στη διαθήκη του γάμου. Τι σημαίνει για εσάς να είσθε πιστοί και αληθινοί στη διαθήκη του γάμου;
- Ποια είναι μερικά πράγματα που μπορούν να κάνουν οι γονείς για να «διδάξουν στα παιδιά τους την ιερότητα της διαθήκης του γάμου»; (Για ορισμένες ιδέες, βλέπε τμήμα 5.)
- Στο τμήμα 6, ο Πρόεδρος Σμιθ εξηγεί πώς η σχέση του γάμου μπορεί να «γίνει πιο γλυκιά». Τι παραδείγματα αυτής τα αρχής έχετε δει; Αν είσθε παντρεμένος, σκεφτείτε τι μπορείτε να κάνετε για να φέρετε μεγαλύτερη χαρά και αγάπη στον γάμο σας.

Σχετικές γραφές

Προς Κορινθίους Α΄ 11:11, Δ&Δ 42:22, 131:1–4, Μωυσή 3:18–24

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ερωτήσεις γραμμένες στον πίνακα πριν αρχίσει το μάθημα θα βοηθήσουν τους μαθητεύμενους να αρχίσουν να σκέπτονται τα θέματα ακόμη και πριν αρχίσει το μάθημα» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 93).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 65–75, Φράνσις Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 51–55.
2. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 162.
3. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 214–41.
4. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 249.
5. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 12–13.
6. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 268.
7. Τζων Στιούαρτ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 11. Παρόλο που αυτό το βιβλίο εγράφη από κοινού από τον Τζων Στιούαρτ και τον Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ τον νεότερο, αυτό το σχόλιο είναι μια προσωπική παρατήρηση του Τζων Στιούαρτ.
8. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, Δεκ. 1971, 27.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1971, 7.
10. “The Law of Chastity,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1931, 643. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 2:58.
11. Στο “Lay Cornerstone at Provo Temple,” *Deseret News*, 22 Μαΐου 1971, Β2.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1951, 120.
13. “The Perfect Marriage Covenant,” *Improvement Era*, Οκτ. 1931, 704.
14. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” *New Era*, Ιούλιος 1971, 7–8.
15. *The Restoration of All Things* (1945), 259.
16. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” 8.
17. *The Restoration of All Things* 259.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1915, 119.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1951, 120.
20. “The Law of Chastity,” 643. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:58–59.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1951, 120–21.
22. “Obedience to the Truth,” *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1960, 6.
23. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 2:37–38.
24. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 2:65.
25. Στο Conference Report, Οκτ. 1965, 30.
26. “Marriage Ordained of God,” *Young Woman’s Journal*, Ιούνιος 1920, 307–8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:77–78.
27. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” 10.
28. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 30.
29. *The Restoration of All Things*, 259.
30. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 135.
31. Στο Conference Report, Απρ. 1965, 11.

Ανατρέφοντας παιδιά στο φως και στην αλήθεια

«Το πρώτο καθήκον αναφορικά με την εκπαίδευση των παιδιών της Εκκλησίας ανήκει στο σπίτι».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ περιέγραψε τον πατέρα του, Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ ως «κάποιον στον οποίον είχα περισσότερη εμπιστοσύνη από οιονδήποτε άλλον ήξερα στον κόσμο αυτόν».¹ Ενθυμείτο ότι ο πατέρας του συχνά συγκέντρωνε την οικογένεια, «διδάσκοντας τα παιδιά του στις αρχές του Ευαγγελίου. Το καθένα ξεχωριστά και όλα χαίρονταν στην παρουσία του και ήταν ευγνώμονα για τα λόγια συμβουλής και διδασκαλίας που τους μετέδιδε. ...Ποτέ δεν ξέχασαν τι διδάχθηκαν και οι εντυπώσεις παρέμειναν σε αυτά και πιθανόν να παραμείνουν για πάντα».² Είπε επίσης: «Ο πατέρας μου ήταν ο πιο πονόψυχος άνθρωπος που ήξερα ποτέ. ...Ανάμεσα στις πιο τρυφερές μου αναμνήσεις είναι οι ώρες που έχω περάσει δίπλα του συζητώντας αρχές του Ευαγγελίου και λαμβάνοντας καθοδήγηση όπως μόνον αυτός μπορούσε να την δώσει. Κατ' αυτόν τον τρόπο ετέθη στην αλήθεια το θεμέλιο για τη δική μου γνώση, ούτως ώστε και εγώ να μπορώ να πω ότι ξέρω πως ο Λυτρωτής μου ζει και πως ο Τζόζεφ Σμιθ είναι, ήταν και θα είναι πάντοτε προφήτης του ζώντος Θεού».³

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ μιλούσε στοργικά για τη μητέρα του, Τζουλίνα Σμιθ και τις διδασκαλίες της. Είπε: «Εκπαιδεύθηκα από τη μητέρα μου να αγαπώ τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και να αγαπώ τον Λυτρωτή μου. ...Είμαι ευγνώμων για την εκπαίδευση που έλαβα και προσπάθησα να ακολουθώ τις συμβουλές που μου εδόθησαν από τον πατέρα μου. Όμως δεν πρέπει να δώσω σε εκείνον όλα

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλτινγκ Σμιθ και η δισέγγονή του Σάνα ΜακΚόνκι

τα εύσημα. Νομίζω ότι ένα καλό μέρος αυτών, ένα πολύ σπουδαίο μέρος αυτών, θα πρέπει να πάει στη μητέρα μου στα γόνατα της οποίας καθόμουν ως παιδάκι και άκουγα τις ιστορίες της για τους πρωτοπόρους. ...Με δίδασκε και έβαζε στα χέρια μου, όταν ήμουν αρκετά μεγάλος για να διαβάζω, πράγματα που μπορούσα να καταλάβω. Με δίδασκε να προσεύχομαι [και] να είμαι αληθινός και πιστός στις διαθήκες και τις υποχρεώσεις μου, να φροντίζω τα καθήκοντά μου ως διακόνου και ως διδασκάλου... και αργότερα ως ιερέα. ...Είχα μία μητέρα που φρόντιζε να διαβάζω και μου άρεσε να διαβάζω».⁴

Όταν ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ έγινε πατέρας, ακολούθησε το παράδειγμα των γονέων του. Η θυγατέρα του, η Αμέλια, είπε:

«Ο πατέρας ήταν ο τέλειος μαθητής και διδάσκαλος, κάποιος ο οποίος όχι μόνον μας δίδασκε από τις τεράστιες γνώσεις του, αλλά μας παρότρυνε να μαθαίνουμε από μόνοι μας...»

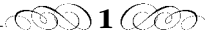
»Με τα παιδιά του ακολουθούσε τη συμβουλή ευρισκομένη στο Δ&Δ 93:40: 'Όμως σας πρόσταξα να ανατρέφετε τα παιδιά σας στο φως και στην αλήθεια'.

»Μας δίδασκε στο τραπέζι με το πρωινό καθώς μας έλεγε ιστορίες από τις γραφές και είχε την ικανότητα να κάνει καθεμία να ακούγεται νέα και συναρπαστική, μολονότι την είχαμε ακούσει πολλές φορές πριν. Η αγωνία που αισθανόμουν διερωτώμενη αν οι στρατιώτες του Φαραώ θα εύρισκαν το χρυσό κύπελλο στον σάκο του Βενιαμίν με τα σιτηρά είναι αληθινή ακόμη και σήμερα. Μάθαμε για τον Τζόζεφ Σμιθ που βρήκε τις πλάκες από χρυσό και την επίσκεψη του Πατέρα και του Υιού. Αν ο πατέρας είχε χρόνο να περπατήσει στο σχολείο μαζί μας, οι ιστορίες συνεχίζονταν. Μιλούσαμε περνώντας τον Ναό [της Σωλτ Λέηκ] καθ' οδόν προς το σχολείο και μας έλεγε για τον άγγελο Μορόνι. Μάθαμε ότι ο ναός ήταν ένα πολύ ξεχωριστό μέρος, ότι έπρεπε να είσαι καλός για να πας εκεί, και όταν παντρευόσουν εκεί ήταν για πάντα. Μας δίδασκε με τα πράγματα για τα οποία προσευχόταν στις οικογενειακές μας προσευχές, όταν γονατίζαμε δίπλα στις καρέκλες μας πριν από το πρωινό και πάλι κατά το βραδινό...

»Σήμερα, οι διδασκαλίες του όχι μόνον ανυψώνουν και υποστηρίζουν τους απογόνους του, αλλά επίσης αμέτρητους αριθμούς

πιστών μελών της Εκκλησίας. Τι μεγάλο προνόμιο και ευλογία είναι να είμαι η θυγατέρα του».⁵

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

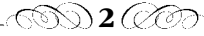
Για να ανθίστανται στην επιρροή του εναντίου, οι γονείς πρέπει να ανατρέφουν τα παιδιά τους στο φως και στην αλήθεια.

Η σημασία της οικογενειακής ενότητας—αγάπη και ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλον στην οικογένεια—δεν μπορεί να υπερτονισθεί. Η πνευματική αλληλεγγύη σε οικογενειακές σχέσεις είναι το βέβαιο θεμέλιο επί του οποίου θα ακμάσει η Εκκλησία και η ίδια η κοινωνία. Το γεγονός αυτό είναι γνωστό και εκτιμάται από τον εναντίο και, όπως ποτέ πριν χρησιμοποιεί κάθε έξυπνη μέθοδο, επιρροή και δύναμη εντός του ελέγχου του, προκειμένου να υποσκάψει και να καταστρέψει αυτόν τον αιώνιο θεσμό. Μόνον το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού εφηρμοσμένο στις οικογενειακές σχέσεις θα ανατρέψει αυτήν τη διαβολική καταστρεπτικότητα.⁶

Υπάρχουν πολλοί μεγάλοι και αληθινοί κίνδυνοι να αντιμετωπισθούν και αυτοί που μας αφορούν περισσότερο από όλους τους άλλους συνδυασμένους, έχουν να κάνουν με τα παιδιά μας. Η μόνη αληθινή προστασία ή επαρκής άμυνα μπορεί να παρασχεθεί από το σπίτι και τις επιρροές του.⁷

Τα παιδιά μας θα πρέπει να διδαχθούν να διακρίνουν μεταξύ του καλού και του κακού, διαφορετικά σε πολλές συνθήκες δεν θα είναι εις θέσιν να καταλάβουν γιατί δεν τους επιτρέπεται να εντρυφούν σε δραστηριότητες που γίνονται κοινώς από τους γείτονές τους. Αν δεν καθοδηγηθούν με τις διδασχές της Εκκλησίας, ίσως δεν θα καταλάβουν γιατί κάνει κακό να πηγαίνουν σε μία συναυλία την Κυριακή, σε ένα θέατρο την Κυριακή, σε μια ταινία, σε μια αθλητική δραστηριότητα ή κάτι αυτού του είδους, όταν οι συμπαίκτες τους, χωρίς αναστολές και με ενθάρρυνση, εντρυφούν σε αυτά τα πράγματα απαγορευμένα από τον Κύριο αυτήν την άγια ημέρα. Οι γονείς είναι υπεύθυνοι για την κατάλληλη διδασκαλία των παιδιών τους [και] ο Κύριος θα καταδικάσει τους γονείς, αν τα παιδιά τους μεγαλώσουν εκτός της επιρροής των αρχών του Ευαγγελίου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.⁸

Ο Κύριος μάς έχει προστάξει όλους να φέρουμε τα παιδιά μας στο φως και στην αλήθεια. Όπου επικρατεί αυτό το πνεύμα, η δυσαρμονία, η ανυπακοή και η παραμέληση ιερών καθηκόντων δεν μπορεί να επιτύχει, δεν θα επιτύχει.⁹

Οι γονείς έχουν την πρωταρχική ευθύνη της διδασκαλίας των παιδιών τους.

Ο Πατέρας δεν έχει εγκαταλείψει ποτέ τον ισχυρισμό του επάνω στα παιδιά που γεννιούνται σε αυτόν τον κόσμο. Είναι ακόμη παιδιά Του. Τα έχει θέσει στη φροντίδα θνητών γονέων με τη νοθεσία να μεγαλώνουν στο φως και στην αλήθεια. Είναι η κύρια, θεμελιώδης ευθύνη των γονέων να διδάσκουν τα παιδιά τους στο φως και στην αλήθεια.¹⁰

Το πρώτο καθήκον αναφορικά με την εκπαίδευση των παιδιών της Εκκλησίας ανήκει στο σπίτι. Είναι ευθύνη των γονέων να ανατρέφουν τα παιδιά τους στο φως και στην αλήθεια και ο Κύριος έχει δηλώσει ότι εκεί όπου αποτυγχάνουν να το κάνουν, θα σταθούν μπροστά στο βήμα κρίσεως για να δώσουν απάντηση.¹¹

Ο Κύριος είπε σε μία δοθείσα στην Εκκλησία αποκάλυψη το 1831:

«Και πάλι, εφόσον οι γονείς έχουν παιδιά στη Σιών ή σε οποιονδήποτε από τους πασσάλους της που είναι οργανωμένοι, και δεν τα διδάσκουν ώστε να καταλάβουν το δόγμα τής μετάνοιας, τής πίστης στον Χριστό τον Υιό του ζώντος Θεού, και τού βαπτίσματος και τής δωρεάς τού Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία, όταν είναι ηλικίας οχτώ χρονών, η αμαρτία ως είναι στο κεφάλι των γονέων.

«Γιατί αυτό θα αποτελεί νόμο για τους κατοίκους τής Σιών ή για οποιονδήποτε από τους πασσάλους της που έχουν οργανωθεί». [Δ&Δ 68:25–26.]

...Ο Κύριος απαιτεί αυτό από εμάς.¹²

Οι γονείς θα είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις των παιδιών τους, αν αποτύχουν να διδάσκουν τα παιδιά τους με παράδειγμα και με δίδαγμα.

Αν οι γονείς κάνουν όλα εντός των δυνάμεών τους για να διδάξουν τα παιδιά τους ορθώς με παράδειγμα και δίδαγμα και

«Η Εκκλησία και οι συντελεστές της σχηματίζουν μία οργάνωση υπηρετήσεως, για να βοηθούν την οικογένεια και το άτομο.»

τα παιδιά τους παραστρατίσουν, οι γονείς δεν θα θεωρηθούν υπεύθυνοι και η αμαρτία θα είναι επάνω στα παιδιά.¹³

3

Η Εκκλησία βοηθά τους γονείς στις προσπάθειές τους να διδάσκουν τα παιδιά τους.

Η κύρια ευθύνη να κάνει [τα] πράγματα που οδηγούν στη σωτηρία εναπόκειται στο κάθε άτομο. Όλοι μας έχουμε τεθεί επί της γης για να υποστούμε τις δοκιμάζουσες εμπειρίες της θνητότητας. Είμαστε εδώ για να δούμε αν τηρήσουμε τις εντολές και υπερνικήσουμε τον κόσμο και πρέπει να κάνουμε τα πάντα που μπορούμε για τον εαυτό μας.

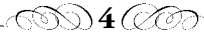
Η επόμενη ευθύνη για τη σωτηρία μας εναπόκειται στην οικογένειά μας. Οι γονείς πρέπει να τίθενται να είναι παραδείγματα και οδηγοί στα παιδιά τους και προστάζονται να τα ανατρέφουν στο φως και στην αλήθεια, διδάσκοντάς τους το Ευαγγέλιο και

θέτοντας κατάλληλα παραδείγματα. Αναμένεται από τα παιδιά να υπακούν στους γονείς τους και να τους τιμούν και να τους σέβονται.

Η Εκκλησία και οι συντελεστές της σχηματίζουν μία οργάνωση υπηρετήσεως, για να βοηθούν την οικογένεια και το άτομο.¹⁴

Κάνω έκκληση προς εσάς, αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, σύζυγοι, πατέρες και μητέρες, να επωφελείσθε από κάθε ευκαιρία την οποία δίδει η Εκκλησία, για να εκπαιδεύετε τα παιδιά σας στις ποικίλες οργανώσεις που παρέχονται γι' αυτά από τις αποκαλύψεις του Κυρίου: την Προκαταρκτική, το Σχολείο Κυριακής, τις οργανώσεις Κοινής Βελτιώσεως [Νέων Ανδρών και Νέων Γυναικών] και τις απαρτίες της μικρότερης ιεροσύνης υπό τη διεύθυνση των επισκοπικών ηγεσιών μας...

...Έχουμε σε όλη την Εκκλησία, όπου είναι δυνατόν να έχουμε αυτήν την ευκαιρία, σεμινάρια και ινστιτούτα. ...Αδελφοί και αδελφές, να στέλνετε τα παιδιά σας σε αυτά τα σεμινάρια. Όσα πηγαίνουν στο κολλέγιο θα είναι αρκετά μεγάλα, αν έχουν την κατάλληλη εκπαίδευση στη νεανική τους ηλικία, να φοιτούν στα ινστιτούτα της Εκκλησίας.¹⁵

Οι γονείς θα πρέπει να κάνουν τα πάντα που μπορούν, για να βοηθούν τα παιδιά τους να καταλάβουν και να ζουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Η ατομική, η προσωπική μαρτυρία είναι και θα είναι πάντοτε η δύναμη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Η μαρτυρία γαλουχείται καλύτερα στο οικογενειακό περιβάλλον. ...Η απόκτηση και η διατήρηση της μαρτυρίας θα πρέπει να είναι οικογενειακό σχέδιο. Μην παραμελείτε κάτι που θα βοηθήσει στην ενδυνάμωση της μαρτυρίας κάποιου μέλους της οικογένειάς σας.¹⁶

Πρέπει να προστατεύουμε τα [παιδιά] από τις αμαρτίες και το κακό του κόσμου όσο πιο πολύ μπορούμε, ώστε να μην οδηγηθούν μακριά από τα μονοπάτια της αλήθειας και της χρηστότητας.¹⁷

Βοηθήστε τα παιδιά σας με κάθε τρόπο που μπορείτε να μεγαλώσουν με τη γνώση του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Διδάξτε

τα να προσεύχονται. Διδάξτε τα να τηρούν τον Λόγο Σοφίας, να βαδίζουν πιστά και ταπεινά ενώπιον του Κυρίου, ούτως ώστε όταν μεγαλώσουν και γίνουν άνδρες και γυναίκες να μπορούν να σας ευχαριστήσουν για όσα κάνατε γι' αυτά και να αναπολούν τη ζωή τους με ευγνώμονα καρδιά και με αγάπη για τους γονείς τους για τον τρόπο με τον οποίον αυτοί οι γονείς τα φρόντισαν και τα εκπαίδευσαν στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.¹⁸

Θέστε ένα χρηστό παράδειγμα

Ζητούμε από τους γονείς να θέτουν ένα παράδειγμα χρηστότητας στη ζωή τους και να μαζεύουν τα παιδιά γύρω τους και να διδάσκουν σε αυτά το Ευαγγέλιο κατά την οικογενειακή βραδιά και άλλες στιγμές.¹⁹

Οι γονείς πρέπει να προσπαθούν να είναι ή τουλάχιστον να καταβάλλουν τις καλύτερες προσπάθειες να είναι αυτό που επιθυμούν τα παιδιά τους να είναι. Είναι αδύνατον να είσθε παράδειγμα αυτού που δεν είσθε.²⁰

Πρέπει να διδάσκετε με παράδειγμα καθώς και με δίδαγμα. Πρέπει να γονατίζετε με τα παιδιά σας σε προσευχή. Πρέπει να τα διδάσκετε, με πάσα ταπεινότητα, για την αποστολή του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού. Πρέπει να τους δείχνετε την οδό και ο πατέρας ο οποίος δείχνει στον υιό του την οδό, δεν θα του πει: 'Γιε μου, πήγαινε στο Σχολείο Κυριακής ή πήγαινε στην Κοινή δραστηριότητα ή πήγαινε στη συγκέντρωση ιεροσύνης», αλλά θα πει: «Έλα να πάμε μαζί». Θα διδάξει με παράδειγμα.²¹

Αρχίστε να διδάσκετε τα παιδιά, όταν είναι μικρά.

Κανένα άτομο δεν μπορεί να αρχίσει πάρα πολύ νωρίς να υπηρετεί τον Κύριο. ...Οι νέοι ακολουθούν τη διδασκαλία των γονέων τους. Το παιδί που διδάσκεται με χρηστότητα από τη γέννησή του, πιθανότατα να ακολουθεί τη χρηστότητα πάντοτε. Οι καλές συνήθειες σχηματίζονται εύκολα και εύκολα ακολουθούνται.²²

Θα πρέπει να υπάρχει προσευχή και πίστη και αγάπη και υπακοή στον Θεό στο σπίτι. Είναι καθήκον των γονέων να διδάσκουν στα παιδιά τους αυτές τις σωτήριες αρχές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, ούτως ώστε να ξέρουν γιατί πρέπει να βαπτισθούν και να λάβουν την έμπνευση στην καρδιά τους με την επιθυμία

να εξακολουθήσουν να τηρούν τις εντολές του Θεού, αφού βαπτισθούν, ούτως ώστε να επιστρέψουν στην παρουσία του. Καλοί μου αδελφοί και αδελφές, θέλετε η οικογένειά σας, τα παιδιά σας, θέλετε να επισφραγισθείτε στους πατέρες σας και τις μητέρες σας πριν από εσάς, θέλετε να έχετε αυτήν την οικογενειακή ενότητα τέλεια, όταν εισέλθετε στο σελέστιο βασίλειο του Θεού, αν σας επιτραπεί; Αν ναι, τότε πρέπει να αρχίσετε, διδάσκοντας δίπλα στην κούνια.²³

Διδάξτε τα παιδιά να προσεύχονται

Τι είναι ένα σπίτι χωρίς το πνεύμα της προσευχής; Δεν είναι ένα σπίτι Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Θα πρέπει να προσευχόμαστε. Οφείλουμε να μην αφήνουμε ούτε ένα πρωινό χωρίς να ευχαριστούμε τον Κύριο γονατιστοί στον οικογενειακό κύκλο, ευχαριστώντας Τον για τις ευλογίες Του και ζητώντας την καθοδήγησή Του. Δεν θα πρέπει να αφήνουμε τη νύκτα να τελειώνει, δεν θα πρέπει να πηγαίνουμε για ύπνο, έως ότου συναθροίσουμε τα μέλη αυτής της οικογένειας ξανά και ευχαριστήσουμε τον Κύριο για την προστασία Του και ζητήσουμε την καθοδήγησή Του κάθε ημέρα της ζωής μας.²⁴

Ελπίζω ότι διδάσκετε τα παιδιά σας στο σπίτι σας να προσεύχονται. Ελπίζω ότι έχετε οικογενειακές προσευχές, πρωί και βράδυ, ότι τα παιδιά σας διδάσκονται με παράδειγμα και με δίδαγμα να τηρούν τις εντολές, οι οποίες είναι τόσο πολύτιμες και ιερές και σημαίνουν τόσα πολλά για τη σωτηρία μας στη βασιλεία του Θεού.²⁵

Γνωρίστε στα παιδιά τις γραφές

Θα πρέπει να υπάρχει μία Βίβλος σε κάθε σπίτι σε κάθε μέρος του κόσμου. Το Βιβλίο του Μόρμον θα πρέπει να υπάρχει σε κάθε σπίτι. Μιλώ για τα σπίτια των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Το Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι θα πρέπει να υπάρχουν σε κάθε σπίτι. Μην τα έχετε στα ράφια ή στο ντουλάπι, αλλά κρατήστε τα ανοικτά εκεί όπου μπορείτε εύκολα να τα πιάσετε, ώστε τα μέλη της οικογένειας να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτά και να κάθονται και να διαβάζουν και να μελετούν τις αρχές του Ευαγγελίου αφ' εαυτού τους.²⁶

Να έχετε οικογενειακή βραδιά

Τα παιδιά τα οποία μεγαλώνουν σε σπίτια όπου έχουν συμμετάσχει σε οικογενειακές βραδιές, όπου αφθονούν η αγάπη και η ενότητα, οικοδομούν σταθερά θεμέλια για υγιή ιδιότητα ως πολιτών και για ενεργό συμμετοχή στην Εκκλησία. Δεν υπάρχει καμία μεγαλύτερη κληρονομία που μπορούν να αφήσουν οι γονείς στα παιδιά τους από την ανάμνηση και τις ευλογίες ενός ευτυχισμένου, ενωμένου και στοργικού σπιτικού.

Οι καλά σχεδιασμένες οικογενειακές βραδιές μπορούν να αποτελούν πηγή μακράς διαρκείας χαράς και επιρροής. Αυτά τα βράδια είναι στιγμές για ομαδική δραστηριότητα, για οργάνωση, για εκφράσεις αγάπης, για κατάθεση μαρτυρίας, για εκμάθηση αρχών του Ευαγγελίου, για οικογενειακή διασκέδαση και ψυχαγωγία και πάνω απ' όλα για οικογενειακή ενότητα και αλληλεγγύη.

Οι πατέρες και οι μητέρες που πιστά έχουν οικογενειακές βραδιές και που οικοδομούν οικογενειακή ενότητα με κάθε δυνατόν τρόπο, εκπληρώνουν με τιμή τη μεγαλύτερη όλων των ευθυνών—αυτής της γονικής ιδιότητας.²⁷

Οι πατέρες δεν μπορούν να παράσχουν μεγαλύτερη ηγεσία στη βασιλεία του Θεού παρά να ηγούνται της οικογενείας τους στη διεξαγωγή οικογενειακής βραδιάς. Όταν τέτοιες εμπειρίες αποτελούν μέρος της οικιακής ζωής, οικοδομείται ενότητα και οικογενειακός σεβασμός που επηρεάζουν κάθε άτομο προς την αυξημένη χρηστότητα και ευτυχία.²⁸

Οι γονείς, οι οποίοι αγνοούν τη μεγάλη βοήθεια αυτού του προγράμματος [της οικογενειακής βραδιάς], διακινδυνεύουν το μέλλον των παιδιών τους.²⁹

Διδάξτε αρετή, αγνότητα και ηθικότητα

Θα πρέπει να διδάσκετε στα παιδιά σας αρετή, αγνότητα, και θα πρέπει να διδάσκονται νωρίς στην παιδική τους ηλικία. Και θα πρέπει να γνωρίσουν τις παγίδες και τους κινδύνους που επικρατούν σε όλον τον κόσμο.³⁰

Ανησυχούμε πολύ για την πνευματική και ηθική ευημερία όλων των νέων παντού. Η ηθικότητα, η αγνότητα, η αρετή, η ελευθερία από την αμαρτία—αυτές είναι και πρέπει να είναι βασικές στον

τρόπο ζωής μας, αν θέλουμε να πραγματοποιήσουμε τον πλήρη σκοπό της.

Παρακαλούμε τους πατέρες και τις μητέρες να διδάσκουν προσωπική αγνότητα με δίδαγμα και με παράδειγμα και να συσκέπτονται με τα παιδιά τους σε όλα αυτά τα πράγματα...

Έχουμε εμπιστοσύνη στη νέα και ανερχόμενη γενεά στην Εκκλησία και τους παρακαλούμε να μην ακολουθούν τους τρόπους και τις συνήθειες του κόσμου, να μη μετάσχουν στο πνεύμα της ανταρσίας, να μην εγκαταλείπουν τα μονοπάτια της αλήθειας και της αρετής. Πιστεύουμε στη θεμελιώδη καλοσύνη τους και αναμένουμε από αυτούς να γίνουν δυνατά παραδείγματα και πηγή χρηστότητας και να συνεχίσουν το έργο της Εκκλησίας με αυξανόμενη πίστη και αποτελεσματικότητα.³¹

*Προετοιμάζετε παιδιά να είναι μάρτυρες αλήθειας
και να υπηρετήσουν ιεραποστολές*

Οι νέοι μας είναι ανάμεσα στα πιο ευλογημένα και ευνοημένα παιδιά του Πατέρα μας. Είναι η αριστοκρατία των ουρανών, μία εκλεκτή και επιλεγμένη γενεά που έχει έναν θείο προορισμό. Το πνεύμα τους έχει φυλαχθεί να έλθει αυτήν την εποχή, όταν το Ευαγγέλιο είναι επάνω στη γη και όταν ο Κύριος χρειάζεται γενναίους υπηρέτες να συνεχίσουν το μέγα έργο του των τελευταίων ημερών.³²

Πρέπει να προετοιμάζουμε [τα παιδιά] να είναι ζώντες μάρτυρες της αλήθειας και της θειότητας αυτού του σπουδαίου έργου των τελευταίων ημερών και, ειδικώς στην περίπτωση των υιών μας, να φροντίσουμε ώστε να είναι άξιοι και προσοντούχοι να πάνε ιεραποστολή για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο στα άλλα τέκνα του Πατέρα μας.³³

*Βοηθήστε τα παιδιά να προετοιμαστούν να
αποκτήσουν δικές τους αιώνιες οικογένειες*

Εκπαιδεύετε [τα παιδιά σας], ούτως ώστε όταν παντρευτούν να θέλουν να πάνε στον οίκο του Κυρίου; Τα διδάσκετε ώστε να θέλουν να λάβουν τη σπουδαία προικοδότηση την οποία έχει διαφυλάξει για εκείνα ο Κύριος; Τους έχετε εντυπώσει επάνω τους το γεγονός ότι μπορούν να επισφραγισθούν ως σύζυγοι και να

τους απονεμηθεί κάθε δωρεά και κάθε ευλογία που έχει σχέση με το σελέστιο βασίλειο;³⁴

Πρέπει... κατ' αυτόν τον τρόπο να καθοδηγούμε και να οδηγούμε [παιδιά], ώστε να επιλέξουν κατάλληλο/η σύντροφο στον οίκο του Κυρίου και να γίνουν κατ' αυτόν τον τρόπο κληρονόμοι όλων των σπουδαίων ευλογιών περί των οποίων κάνουμε λόγο.³⁵

Ας προσπαθούμε ταπεινώς να διατηρούμε την οικογένειά μας ανέπαφη, να την διατηρούμε υπό την επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου, εκπαιδευμένη στις αρχές του Ευαγγελίου, ώστε να μεγαλώσει στη χρησιμότητα και την αλήθεια. ...Μας δίδονται [τα παιδιά], ώστε να μπορέσουμε να τα εκπαιδεύσουμε στους τρόπους της ζωής, στην αιώνια ζωή, ώστε να επιστρέψουν στην παρουσία του Θεού, του Πατέρα τους.³⁶

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», σημειώστε τα παραδείγματα των γονέων που δείχνουν αγάπη για τα παιδιά τους. Σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να ακολουθήσετε αυτά τα παραδείγματα, ασχέτως των οικογενειακών σας ευθυνών. Πώς μπορούν οι γονείς να οργανωθούν για να είναι εις θέσιν να περνούν περισσότερο χρόνο με τα παιδιά τους;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ ανέφερε πνευματικούς κινδύνους που υπήρχαν κατά τη διάρκεια της ζωής του (βλέπε τμήμα 1). Ποιοι είναι ορισμένοι επιπρόσθετοι κίνδυνοι που υπάρχουν σήμερα; Πώς μπορούν οι γονείς και οι παππούδες να βοηθήσουν τα παιδιά τους να ανθίστανται σε αυτές τις επιρροές;
- Συλλογισθείτε την εμπιστοσύνη που θέτει ο Επουράνιος Πατέρας στους γονείς, όταν τους επιτρέπει να φροντίζουν τα παιδιά Του (βλέπε τμήμα 2). Ποια καθοδήγηση και βοήθεια προσφέρει;
- Με ποιους τρόπους είναι η Εκκλησία «μία οργάνωση υπηρετήσεως, για να βοηθ[ά] την οικογένεια και το άτομο»; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς οι οργανώσεις της Εκκλησίας έχουν βοηθήσει εσάς και την οικογένειά σας; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε παιδιά και νέους να συμμετάσχουν πλήρως;

- Το τμήμα 4 απαριθμεί διάφορους τρόπους με τους οποίους να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να ζουν το Ευαγγέλιο. Καθώς επανεξετάζετε τη συμβουλή, συλλογισθείτε τις ακόλουθες ερωτήσεις: Ποια είναι ορισμένα πράγματα που κάνετε καλά εσείς και η οικογένειά σας; Με ποιους τρόπους θα μπορούσατε να βελτιωθείτε; Τι μπορείτε να κάνετε, για να βοηθήσετε τους νέους της Εκκλησίας να ενδυναμώσουν τη μαρτυρία τους;

Σχετικές γραφές

Δευτερονόμιο 6:1–7, Ψαλμοί 132:12, Μωσία 1:4, 4:14–15, Δ&Δ 68:25–28, 93:36–40. Βλέπε, επίσης, «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη σε όλον τον κόσμο»

Βοήθεια διδασκαλίας

«Προσέξτε να μην τερματίζετε καλές συζητήσεις πολύ σύντομα στην προσπάθεια να παρουσιάσετε όλη την ύλη που έχετε προετοιμάσει. Μολονότι είναι σημαντικό να καλύψετε την ύλη, είναι πιο σημαντικό να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να νιώσουν την επιρροή του Πνεύματος, να λύσουν τις απορίες τους, να αυξήσουν την κατανόησή τους για το Ευαγγέλιο και να εμβαθύνουν τη δέσμευσή τους να τηρούν τις εντολές». Εντούτοις, είναι επίσης «σημαντικό να τερματίζετε συζητήσεις τη σωστή στιγμή. Μέγα μέρος του πνεύματος μίας ανυψωτικής συζήτησεως χάνεται, όταν διαρκεί πάρα πολύ. ... Διαχειρισθείτε τον χρόνο. Να ξέρετε πότε θα πρέπει να τελειώσει το μάθημα. Δώστε στον εαυτό σας αρκετό χρόνο για να συνοψίσετε τι έχει λεχθεί και να καταθέσετε τη μαρτυρία σας» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 64, 65).

Σημειώσεις

1. Στο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 40.
2. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 40.
3. Στο Μπράιαντ Χίνκλι, "Joseph Fielding Smith," *Improvement Era*, Ιούνιος 1932, 459.
4. Στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 56.
5. Αμέλια Σμιθ ΜακΚόνκι, "Joseph Fielding Smith," *Church News*, 30 Οκτωβρίου 1993, 8, 10.
6. Μήνυμα από την Πρώτη Προεδρία, στο *Family Home Evenings 1970–71* (μάθημα εγχειριδίου για την οικογενειακή βραδιά, 1970), ν.
7. "Our Children—The Loveliest Flowers from God's Own Garden," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1969, 5.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 71–72.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1965, 11.
10. "The Sunday School's Responsibility," *Instructor*, Μάιος 1949, 206. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:316.

11. *Take Heed to Yourselves!* (1966), 221.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 29–30.
13. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:316. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε.
14. “Use the Programs of the Church,” *Improvement Era*, Οκτ. 1970, 3.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 29–30.
16. “The Old and the New Magazines,” *Improvement Era*, Νοέμβρ. 1970, 11.
17. “Mothers in Israel,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1970, 886.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 30.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 6.
20. “Our Children—The Loveliest Flowers from God’s Own Garden,” 6.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 153.
22. *Take Heed to Yourselves!* 414.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 153.
24. “How to Teach the Gospel at Home,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1931, 685.
25. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 29.
26. “Keeping the Commandments of Our Eternal Father,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1966, 884.
27. Μήνυμα από την Πρώτη Προεδρία, στο *Family Home Evenings 1970–71* v.
28. Μήνυμα από την Πρώτη Προεδρία, στο *Family Home Evenings 1970* (μύθημα εγχειριδίου για την οικογενειακή βραδιά, 1971), 4.
29. Στο “Message from the First Presidency,” *Ensign*, Ιαν. 1971, 1.
30. “Teach Virtue and Modesty,” *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1963, 5.
31. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 5–6.
32. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 6.
33. “Mothers in Israel,” 886.
34. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 154.
35. “Mothers in Israel,” 886.
36. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 30.

Δύναμη επισφραγίσεως και ευλογίες Ναού

«Ο Ηλίας ο Θεσβίτης ήλθε για να αποκαταστήσει στη γη... την πληρότητα της δύναμης της ιεροσύνης. Αυτή η ιεροσύνη φέρει τα κλειδιά για το δέσιμο και την επισφράγιση επί της γης και στους ουρανοίς όλων των διατάξεων και των αρχών αναφορικώς προς τη σωτηρία του ανθρώπου».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Το 1902 ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ταξίδευσε στην πολιτεία της Μασσαχουσέτης, όπου μπόρεσε να βρει πληροφορίες για τους προγόνους του, τους Σμιθ. Ενώσω ήταν εκεί, συναντήθηκε με έναν γενεαλόγο ονόματι Σίδνεϋ Πέρλι. Ο κύριος Πέρλι του είπε: «Είναι φιλοδοξία μου, αν μπορώ να το κάνω, να ερευνήσω τα αρχεία κάθε ατόμου το οποίο ήλθε στην επαρχία του Έσσεξ πριν από το έτος 1700».

Ο Πρόεδρος Σμιθ αφηγήθηκε αργότερα: «Του είπα: 'Κύριε Πέρλι, έχετε επιλέξει ένα μέγα έργο, έτσι δεν είναι;' Εκείνος απήντησε: 'Ναι και φοβάμαι ότι δεν θα το τελειώσω ποτέ'. Τότε του είπα: 'Γιατί κάνετε αυτό το έργο;' Σκέφθηκε για μια στιγμή και φάνηκε αρκετά σαστισμένος και κατόπιν απήντησε: 'Δεν ξέρω γιατί, αλλά άρχισα και δεν μπορώ να σταματήσω'. Είπα: 'Μπορώ να σας πω γιατί το κάνετε αυτό και γιατί δεν μπορείτε να σταματήσετε, αλλά αν το κάνω, δεν θα πιστέψετε και θα γελάσετε μαζί μου'.

»Ω', είπε εκείνος: 'Δεν ξέρω. Αν μπορείτε να μου πείτε, είμαι βέβαιος ότι θα ενδιαφερθώ'. Τότε του είπα για την προφητεία σχετικώς με τον Ηλία τον Θεσβίτη και την εκπλήρωση της υποσχέσεως αυτής στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντεντ στις 3 Απριλίου 1836 στον Ναό του Κίρτλαντ και πώς αυτή η ζέση της

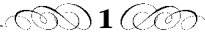
Όλα τα μέλη της οικογένειας μπορούν να συμμετάσχουν στο έργο οικογενειακής ιστορίας.

ερεύνης είχε καταλάβει πολλούς ανθρώπους και είχαν στρέψει την καρδιά τους στην αναζήτηση των νεκρών εις εκπλήρωσιν αυτής της μεγάλης υπόσχεσης που επρόκειτο να έλθει πριν από τη Δευτέρα Παρουσία, ούτως ώστε η γη να μην επλήττετο με κατάρρα. Τώρα τα τέκνα έστρεφαν την καρδιά τους προς τους πατέρες και εμείς κάναμε το έργο διατάξεως για τους νεκρούς, ώστε να μπορούν να βρουν απολύτρωση και να έχουν το προνόμιο να έλθουν στη βασιλεία του Θεού μολονότι νεκροί.

«Όταν τελειώσα, γέλασε και είπε: 'Είναι μία πολύ ωραία ιστορία, αλλά δεν την πιστεύω'. Εντούτοις παραδέχθηκε ότι υπήρχε κάτι που τον εξωθούσε να συνεχίσει αυτήν την έρευνα και δεν μπορούσε να σταματήσει. Έχω συναντήσει πάρα πολλούς άλλους οι οποίοι άρχισαν και δεν μπορούσαν να σταματήσουν, άνδρες και γυναίκες που δεν είναι μέλη της Εκκλησίας. Έτσι, βρίσκουμε σήμερα χιλιάδες άνδρες και γυναίκες να ερευνούν αρχεία νεκρών. Δεν ξέρουν γιατί, αλλά γίνεται έτσι, ώστε να μπορούμε να αποκτήσουμε συλλεχθέντα αρχεία και να πηγαίνουμε στους ναούς μας και να κάνουμε το έργο για τους νεκρούς μας».¹

Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι η οικογενειακή ιστορία έχει να κάνει περισσότερο από την εύρεση ονομάτων, ημερομηνιών, τόπων και τη συλλογή ιστοριών. Έχει να κάνει με την παροχή διατάξεων του ναού, οι οποίες ενώνουν οικογένειες για την αιωνιότητα, επισφραγίζοντας πιστούς ανθρώπους όλων των γενεών ως μέλη της οικογένειας του Θεού. «Οι γονείς πρέπει να επισφραγισθούν μεταξύ τους και τα παιδιά στους γονείς, προκειμένου να λάβουν τις ευλογίες του σελέστιου βασιλείου», είπε. «Συνεπώς, η σωτηρία και η πρόοδος μας εξαρτάται από τη σωτηρία των άξιων νεκρών μας με τους οποίους πρέπει να είμαστε ενωμένοι με οικογενειακούς δεσμούς. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνον στους Ναούς μας».² Προτού προσφέρει την προσευχή αφιερώσεως στον Ναό στο Όγκντεν της Γιούτας, είπε: «Επιτρέψατέ μου να σας υπενθυμίσω ότι όταν αφιερώνουμε έναν οίκο στον Κύριο, αυτό που πραγματικώς κάνουμε είναι να αφιερωθούμε εμείς στην υπηρετηση του Κυρίου, με τη διαθήκη ότι θα χρησιμοποιήσουμε τον οίκο του με τον τρόπο που εκείνος προτίθεται να χρησιμοποιηθεί».³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Ηλίας ο Θεοβίτης αποκατέστησε τη δύναμη να επισφραγίζουμε ή να δένουμε επάνω στη γη και στους ουρανούς.

Ο Μαλαχίας, ο τελευταίος εκ των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, έκλεισε τις προβλέψεις του με τα εξής λόγια:

«Δέστε, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής:

»αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους, μη έλθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα». (Μαλαχίας 4:5–6.)

Φαίνεται πολύ κατάλληλο που ο τελευταίος εκ των αρχαίων προφητών τελειώνει τα λόγια του με μία υπόσχεση προς τις μελλοντικές γενεές και σε αυτήν την υπόσχεση προλέγει μία εποχή που θα έλθει, όπου θα υπάρχει μία διασύνδεση των περασμένων θεικών νομών με εκείνες των μεταγενέστερων εποχών...

Έχουμε μία πολύ πιο ξεκάθαρη ερμηνεία των λόγων του Μαλαχία, η οποία εδόθη από τον Νεφίτη προφήτη Μορόνι, ο οποίος εμφανίστηκε στον Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Σεπτεμβρίου 1823. Έτσι τα παρέθεσε ο άγγελος:

«Ιδέστε, θα σας αποκαλύψω την Ιερουσόνη, με το χέρι τού Ηλιού τού προφήτη, πριν έλθει η μέρα τού Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή.

»Και αυτός θα φυτέψει στις καρδιές των τέκνων τις υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατέρες, και οι καρδιές των τέκνων θα στραφούν προς τους πατέρες τους.

»Αν δεν ήταν έτσι, ολόκληρη η γη θα χανόταν εντελώς κατά τον ερχομό του». (Δ&Δ 2:1–3.)

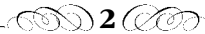
Ο Μορόνι πληροφόρησε τον Τζόζεφ Σμιθ ότι αυτή η πρόβλεψη επρόκειτο να εκπληρωθεί. Η εκπλήρωση ήλθε περίπου δώδεκα χρόνια αργότερα, στις 3 Απριλίου 1836. Εκείνη την ημέρα ο Ηλίας ο Θεοβίτης εμφανίστηκε στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερου στον Ναό του Κίρτλαντ και εκεί τους απένειμε... τη δύναμη να δένουν ή να επισφραγίζουν επάνω στη γη και στους ουρανούς. Τα κλειδιά αυτής της ιεροσύνης εκρατούντο από τον Ηλία τον

Θεοβίτη, στον οποίον ο Κύριος έδωσε δύναμη επί των στοιχείων της φύσεως καθώς και επί των ανθρώπων, με την εξουσία να επισφραγίσει για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα στους χρηστούς όλες τις διατάξεις αναφορικός προς την πληρότητα της σωτηρίας.⁴

Ορισμένα μέλη της Εκκλησίας συγχέονται και σκέπτονται ότι ο Ηλίας ο Θεοβίτης ήλθε με τα κλειδιά της βαπτίσεως για τους νεκρούς ή της σωτηρίας για τους νεκρούς. Τα κλειδιά του Ηλιού του Θεοβίτου ήσαν σπουδαιότερα από αυτά. Ήσαν κλειδιά επισφραγίσεως και αυτά τα κλειδιά της επισφραγίσεως αφορούν στους ζώντες και συμπεριλαμβάνουν τους νεκρούς, οι οποίοι είναι πρόθυμοι να μετανοήσουν.⁵

Ο Ηλίας ο Θεοβίτης ήλθε για να αποκαταστήσει στη γη, απονέμοντας σε θνητούς προφήτες δεόντως επιφορτισμένους από τον Κύριο, την πληρότητα της δύναμης της Ιεροσύνης. Αυτή η Ιεροσύνη φέρει τα κλειδιά για το δέσιμο και την επισφράγιση επί της γης και στους ουρανοίς όλων των διατάξεων και των αρχών αναφορικός προς τη σωτηρία του ανθρώπου, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να γίνονται έγκυρες στο σελέστιο βασίλειο του Θεού...

Ένεκα αυτής της εξουσίας τελούνται οι διατάξεις στους ναούς τόσο για τους ζώντες όσο και για τους νεκρούς. Είναι η δύναμη που ενώνει για την αιωνιότητα συζύγους, όταν εισέρχονται σε γάμο σύμφωνα με το αιώνιο σχέδιο. Είναι η εξουσία διά της οποίας οι γονείς αποκτούν τη διεκδίκηση της γονικής ιδιότητας σχετικά με τα παιδιά τους σε όλη την αιωνιότητα και όχι μόνον για τον παρόντα καιρό, που κάνει την οικογένεια αιώνια στη βασιλεία του Θεού.⁶

Η αποκατάσταση της εξουσίας της επισφράγισης σώζει τη γη από το να χαθεί εντελώς κατά τον ερχομό του Ιησού Χριστού.

Αν δεν είχε έλθει ο Ηλίας ο Θεοβίτης, μπορεί να καταλαβαίναμε ότι όλο το έργο των περασμένων εποχών θα ήταν ανώφελο, διότι ο Κύριος είπε ότι ολόκληρη η γη θα χανόταν εντελώς κατά τον ερχομό του υπό τέτοιες συνθήκες. Συνεπώς, η αποστολή του ήταν τεράστιας σημασίας για τον κόσμο. Δεν τίθεται απλώς θέμα

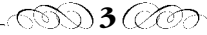

Η δύναμη επισφραγίσεως της ιεροσύνης «ενώνει για την αιωνιότητα συζύγους, όταν εισέρχονται σε γάμο σύμφωνα με το αιώνιο σχέδιο».

βαπτίσεως για τους νεκρούς, αλλά επίσης επισφράγιση των γονέων και των παιδιών στους γονείς, ώστε να υπάρξει μια «ολοκληρωτική και πλήρης και τέλεια ένωση, και να συγκολληθούν οι θεϊκές νομές και τα κλειδιά και οι δυνάμεις και οι δόξες» από την αρχή ως το τέλος των καιρών [βλέπε Δ&Δ 128:18]. Αν δεν ήταν επάνω στη γη αυτή η επισφραγιστική δύναμη, τότε θα βασίλευε σύγχυση και η αταξία θα έπαιρνε τη θέση της τάξεως εκείνη την ημέρα κατά την οποία θα έλθει ο Κύριος και ασφαλώς αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει, διότι τα πάντα κυβερνώνται και ελέγχονται από τέλειο νόμο στη βασιλεία του Θεού.⁷

Γιατί θα χανόταν η γη; Απλώς επειδή αν δεν υπάρχει συγκολλητικός δεσμός μεταξύ των πατέρων και των παιδιών—που είναι το έργο για τους νεκρούς—τότε όλοι θα απορριφθούν. Όλο το έργο του Θεού θα αποτύχει και θα χαθεί εντελώς. Δεν θα υπάρξει ασφαλώς μία τέτοια κατάσταση.⁸

Η αποκατάσταση αυτής της εξουσίας [της επισφράγισης] είναι η ευλογία που σώζει τη γη από το να χαθεί εντελώς κατά τον ερχομό του Ιησού Χριστού. Όταν θέσουμε αυτήν την αλήθεια γερά και ξεκάθαρα στον νου μας, είναι εύκολο να δούμε ότι θα υπήρξε μόνον σύγχυση και καταστροφή, αν κατά τον ερχομό του Χριστού η δύναμη της επισφράγισης δεν ήταν εκεί.⁹

Για να προετοιμασθούμε για σωτηρία πλήρως, πρέπει να λάβουμε διατάξεις του ναού μέσω της δύναμης της επισφράγισης.

Ο Κύριος μάς [έχει] δώσει προνόμια και ευλογίες και την ευκαιρία να εισέλθουμε σε διαθήκες, αποδεχόμενοι διατάξεις που αφορούν στη σωτηρία μας πέραν όσων κηρύττονται στον κόσμο, πέραν των αρχών της πίστεως στον Κύριο Ιησού Χριστό, μετάνοια από την αμαρτία και βάπτισμα προς άφεση αμαρτιών και χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Και αυτές οι αρχές και οι διαθήκες δεν λαμβάνονται πουθενά αλλού παρά μόνον στον ναό του Θεού.¹⁰

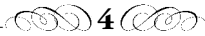
Το έργο ναού είναι τόσο συνυφασμένο με το σχέδιο σωτηρίας που το ένα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το άλλο. Με άλλα λόγια, δεν μπορεί να υπάρξει σωτηρία εκεί όπου δεν υπάρχουν διατάξεις ναού, οι οποίες ανήκουν μόνον στον ναό.¹¹

Υπάρχουν χιλιάδες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών που... είναι πρόθυμοι να πηγαίνουν σε συγκεντρώσεις, πρόθυμοι να πληρώνουν τα δέκατά τους και να φροντίζουν τα τακτικά καθήκοντά τους της Εκκλησίας, αλλά φαίνεται ότι δεν αισθάνονται ούτε καταλαβαίνουν τη σημασία να λάβουν τις ευλογίες στον ναό του Κυρίου, οι οποίες θα τους φέρουν σε υπερύψωση. Είναι παράξενο. Φαίνεται ότι οι άνθρωποι είναι ικανοποιημένοι με το να ζουν μία εύκολη ζωή χωρίς να εκμεταλλεύονται τις ευκαιρίες που τους παρουσιάζονται και χωρίς να λαμβάνουν αυτές τις απαραίτητες διαθήκες, οι οποίες θα τους φέρουν πίσω στην παρουσία του Θεού ως υιούς και θυγατέρες.¹²

Αν θέλετε σωτηρία πλήρως, δηλαδή υπερύψωση στη βασιλεία του Θεού... πρέπει να πάτε στον ναό του Κυρίου και να λάβετε αυτές τις άγιες διατάξεις, οι οποίες ανήκουν σε εκείνον τον οίκο

και δεν μπορούμε να τις έχουμε αλλού. Κανείς άνδρας δεν θα λάβει την πληρότητα της αιωνιότητας, της υπερυψώσεως μόνον. Καμία γυναίκα δεν θα λάβει αυτήν την ευλογία μόνον, αλλά άνδρας και γυναίκα, όταν λάβουν την επισφραγιστική δύναμη στον ναό του Κυρίου, θα περάσουν στην υπερύψωση και θα συνεχίσουν και θα γίνουν σαν τον Κύριο. Και αυτός είναι ο προορισμός των ανθρώπων, δηλαδή αυτό που επιθυμεί ο Κύριος για τα τέκνα Του.¹³

Σημείωση: Για να διαβάσετε ορισμένα από τα λόγια ελπίδος και υποσχέσεως του Προέδρου Σμιθ για πιστούς ανθρώπους, οι οποίοι δεν είναι εις θέσιν να λάβουν όλες τις διατάξεις του ναού στην περίοδο της ζωής τους, δείτε το κεφάλαιο 15 σε αυτό το βιβλίο.

Χάρη της επισφραγιστικής δύναμης, μπορούμε να τελούμε σωτήριες διατάξεις για όσους έχουν πεθάνει χωρίς να τις λάβουν.

Ποιοι είναι οι πατέρες για τους οποίους μίλησε ο Μαλαχίας και ποια είναι τα παιδιά; Οι πατέρες είναι οι νεκροί μας πρόγονοι οι οποίοι πέθαναν χωρίς το προνόμιο να λάβουν το Ευαγγέλιο, αλλά οι οποίοι έλαβαν την υπόσχεση ότι θα ερχόταν ο καιρός όπου θα τους δινόταν αυτό το προνόμιο. Τα παιδιά είναι αυτοί που ζουν τώρα και προετοιμάζουν γενεαλογικά δεδομένα και οι οποίοι επιτελούν τις διατάξεις εξ υποκαταστάσεως στους Ναούς.¹⁴

Ο Ηλίας ο Θεσβίτης ήλθε, έχοντας τα κλειδιά της επισφράγισης και η δύναμη μάς έχει δοθεί με την οποία μπορούμε να προσεγγίσουμε τους νεκρούς. Αυτή η επισφραγιστική δύναμη περιλαμβάνει όσους είναι νεκροί και είναι πρόθυμοι να μετανοήσουν και να λάβουν το Ευαγγέλιο, οι οποίοι πέθαναν χωρίς αυτήν τη γνώση, το ίδιο ακριβώς όπως προσεγγίζει αυτούς που μετανοούν και ζουν.¹⁵

Ο Κύριος έχει διατάξει όλα του τα παιδιά-πνεύματα, κάθε ψυχή που έχει ζήσει ή θα ζήσει επάνω στη γη, να έχουν μία δίκαιη και κατάλληλη ευκαιρία να πιστέψουν και να υπακούν στους νόμους του παντοτινού Ευαγγελίου του. Όσοι αποδέχονται το Ευαγγέλιο και ζουν σε αρμονία με τους νόμους του, συμπεριλαμβανομένης της βαπτίσεως και του σελέστιου γάμου, θα έχουν αιώνια ζωή.

Είναι προφανές ότι μόνον ένα μικρό τμήμα της ανθρωπότητας έχει, μέχρι τούδε, ακούσει τον λόγο της αποκεκαλυμμένης αλήθειας από τη φωνή ενός εκ των αληθινών υπηρετών του Κυρίου. Με τη σοφία και τη δικαιοσύνη του Κυρίου, όλοι πρέπει να τον ακούσουν. Όπως είπε ο Πέτρος:

«Επειδή, γι' αυτό κηρύχθηκε το ευαγγέλιο και προς τους νεκρούς, για να κριθούν μεν σύμφωνα με τους ανθρώπους κατά τη σάρκα, να ζουν όμως σύμφωνα με τον Θεό κατά το πνεύμα». (Πέτρου Α' 4:6.)

Όσοι δεν είχαν την ευκαιρία να ακούσουν το μήνυμα της σωτηρίας σε τούτη τη ζωή, αλλά θα το είχαν αποδεχθεί με όλη τους την καρδιά, αν είχαν λάβει μία τέτοια ευκαιρία—είναι όσοι θα το αποδεχθούν στον κόσμο των πνευμάτων. Είναι εκείνοι για τους οποίους θα τελέσουμε τις διατάξεις στον ναό. Και είναι εκείνοι που θα γίνουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, κληρονόμοι μαζί μας της σωτηρίας και της αιώνιας ζωής.¹⁶

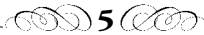
Η στροφή των καρδιών των πατέρων στα παιδιά και των παιδιών στους πατέρες είναι η δύναμη της σωτηρίας για τους νεκρούς, μέσω του έργου εξ υποκαταστάσεως για τους νεκρούς, μέσω του έργου εξ υποκαταστάσεως το οποίο μπορούν να επιτελέσουν τα παιδιά για τους πατέρες του, και είναι υπό κάθε έννοια λογική και συνεπής. Το έχω ακούσει να το λένε πολλές φορές όσοι αντιτίθενται σε αυτό το έργο ότι είναι αδύνατον κάποιο άτομο να σταθεί εξ υποκαταστάσεως για κάποιο άλλο. Όσοι εκφράζονται κατ' αυτόν τον τρόπο παρορούν το γεγονός ότι ολόκληρο το έργο της σωτηρίας είναι ένα έργο εξ υποκαταστάσεως, με τον Ιησού να ίσταται ως εξιλεωτής, λυτρώνοντάς μας από τον θάνατο, για τον οποίον δεν ευθυνόμασταν και επίσης λυτρώνοντάς μας από την ευθύνη των δικών μας αμαρτιών, υπό τον όρο να μετανοήσουμε και να αποδεχθούμε το Ευαγγέλιο. Το έχει κάνει αυτό σε μεγάλη και άπειρη κλίμακα και με την ίδια αρχή έχει αναθέσει την εξουσία στα μέλη της Εκκλησίας του να ενεργούν για τους νεκρούς, οι οποίοι δεν είναι εις θέσιν να τελέσουν τις σωτήριες διατάξεις για τον εαυτό τους.¹⁷

Νομίζω ότι ενίοτε εκλαμβάνουμε αυτό το έργο για τη σωτηρία των νεκρών μάλλον με μία περιορισμένη προοπτική. Είναι μία λανθασμένη έννοια να θεωρούμε τους ανθρώπους για τους

οποίους κάνουμε έργο στον ναό του Κυρίου νεκρούς. Θα πρέπει να τους θεωρούμε ζώντες. Και ο ζων αντιπρόσωπος απλώς τους εκπροσωπεί στη λήψη ευλογιών τις οποίες θα έπρεπε να είχαν λάβει και θα είχαν λάβει σε τούτη τη ζωή, αν ζούσαν σε μία θεϊκή νομή του Ευαγγελίου. Συνεπώς, κάθε νεκρό άτομο για το οποίο γίνεται έργο στον ναό θεωρείται ζων τη στιγμή που δίδεται η διάταξη.¹⁸

Η διδαχή αυτή της σωτηρίας για τους νεκρούς είναι μία από τις πιο ένδοξες αρχές που έχουν αποκαλυφθεί ποτέ στον άνθρωπο. Είναι ο τρόπος με τον οποίον το Ευαγγέλιο θα προσφερθεί σε όλους τους ανθρώπους. Καταδεικνύει το γεγονός ότι ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης [βλέπε Πράξεις 10:34], ότι κάθε ψυχή είναι πολύτιμη στα μάτια του και ότι όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν, στην πραγματικότητα, σύμφωνα με τα έργα τους.

Τώρα, ευχαριστώ τον Κύριο που έχει αποκαταστήσει το παντοτινό Του Ευαγγέλιο σε εμάς αυτήν την εποχή. Τον ευχαριστώ για την επισφραγιστική δύναμη η οποία επέστρεψε στη γη από τον Προφήτη Ηλία τον Θεοβίτη. Τον ευχαριστώ για την αιώνια οικογενειακή μονάδα, για το προνόμιο που έχουμε να επισφραγισθούμε στους αγίους ναούς του και κατόπιν για το ότι κάνουμε διαθέσιμες αυτές τις ευλογίες επισφραγίσεως ώστε να δοθούν στους πρόγονους μας, οι οποίοι πέθαναν χωρίς τη γνώση του Ευαγγελίου.¹⁹

Το έργο οικογενειακής ιστορίας και το έργο ναού για τους νεκρούς είναι έργα αγάπης.

Υπάρχουν πολλές καλές, ταπεινές ψυχές που έχουν στερηθεί ανέσεις και ενίοτε τα αναγκαία της ζωής, προκειμένου να προετοιμάσουν τα αρχεία και να επιτελέσουν το έργο για τους νεκρούς τους, ώστε το δώρο της σωτηρίας να δοθεί σε αυτούς [τους νεκρούς]. Αυτά τα έργα αγάπης δεν θα γίνουν για το τίποτε, διότι όλοι όσοι έχουν εργασθεί σε αυτόν τον μεγάλο σκοπό, θα βρουν τον θησαυρό και τα πλούτη τους στο σελέστιο βασίλειο του Θεού. Μεγάλη θα είναι η ανταμοιβή τους, μάλιστα, ακόμη και πέραν της δύναμης κατανοήσεως των θνητών.²⁰

Δεν υπάρχει κανένα έργο συνδεδεμένο με το Ευαγγέλιο που να είναι πιο ανιδιοτελές παρά το έργο στον Οίκο του Κυρίου, για τους νεκρούς μας. Όσοι εργάζονται για τους νεκρούς δεν

Καθώς στρέφουμε την καρδιά μας σε προγόνους που έχουν πεθάνει, μπορούμε επίσης να στρέψουμε την καρδιά μας σε ζώντα μέλη της οικογένειας.

αναμένουν να λάβουν καμία επίγεια πληρωμή ή ανταμοιβή. Πάνω απ' όλα είναι ένα έργο αγάπης, το οποίο μεγαλώνει στις σκέψεις και τα συναισθήματα του ανθρώπου μέσω πιστού και συνεχούς έργου σε αυτές τις σωτήριες διατάξεις. Δεν υπάρχουν οικονομικά ανταλλάγματα, αλλά θα υπάρξει μεγάλη χαρά στους ουρανούς με τις ψυχές εκείνες τις οποίες έχουμε βοηθήσει προς σωτηρία. Είναι ένα έργο που μεγθύνει την ψυχή ενός ανθρώπου, διευρύνει τις απόψεις του αναφορικά με την ευημερία του συνανθρώπου του και φυτεύει στην καρδιά του μια αγάπη για όλα τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα μας. Δεν υπάρχει έργο που να ισοδυναμεί με εκείνο στον ναό για τους νεκρούς στο να διδάσκει τον άνθρωπο να αγαπά τον πλησίον του σαν τον εαυτό του. Ο Ιησούς αγάπησε τόσο τον κόσμο που ήταν πρόθυμος να προσφερθεί ως θυσία για την αμαρτία, ώστε να μπορέσει να σωθεί ο κόσμος. Έχουμε επίσης το προνόμιο, σε μικρό βαθμό, να δείχνουμε τη μεγάλη αγάπη για

Εκείνον και τους συνανθρώπους μας, βοηθώντας τους να λάβουν τις ευλογίες του Ευαγγελίου τις οποίες τώρα δεν μπορούν να λάβουν χωρίς τη βοήθειά μας.²¹

6

Μέσω του έργου οικογενειακής ιστορίας και του έργου ναού, ολοκληρώνουμε την οικογενειακή οργάνωση από γενεά σε γενεά.

Η διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς και το έργο ναού μάς παρέχουν την ένδοξη προοπτική της συνέχειας της οικογενειακής σχέσεως. Μέσω αυτού μαθαίνουμε ότι οι οικογενειακοί δεσμοί δεν σπάζουν, ότι σύζυγοι θα έχουν αιωνίως αξίωση ο ένας στον άλλον και στα παιδιά τους ως την τελευταία γενεά. Εντούτοις, προκειμένου να ληφθούν αυτά τα προνόμια, πρέπει να αποκτηθούν οι επισφραγιστικές διατάξεις στον ναό του Θεού μας. Όλα τα συμβόλαια, δεσμεύσεις, υποχρεώσεις και συμφωνίες που έγιναν από ανθρώπους θα τερματισθούν, αλλά οι υποχρεώσεις και οι συμφωνίες που έγιναν στον οίκο του Κυρίου, αν τηρηθούν με πίστη, θα διαρκέσουν για πάντα [βλέπε Δ&Δ 132:7]. Αυτή η διδαχή μάς δίδει μία πιο ξεκάθαρη έννοια των σκοπών του Κυρίου απέναντι στα τέκνα του. Δείχνει το άφθονο και απεριόριστο έλεος και την αγάπη του προς όλους όσοι τον υπακούν, ναι, ακόμη και προς όσους είναι ανυπότακτοι, διότι με την καλοσύνη του θα δώσει μεγάλες ευλογίες ακόμη και σε αυτούς.²²

Έχουμε διδαχθεί στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού ότι η οικογενειακή οργάνωση θα είναι --όσον αφορά στη σελέστια υπερύψωση-- μία πλήρης οργάνωση, μία οργάνωση συνδεδεμένη από τον πατέρα, τη μητέρα και τα παιδιά μίας γενεάς στον πατέρα, τη μητέρα και τα παιδιά της επόμενης γενεάς και κατ' αυτόν τον τρόπο διευρύνοντας και εκτείνοντας ως τη συντέλεια του αιώνα.²³

Πρέπει να υπάρχει μία συγκόλληση, ένα δέσιμο των γενεών από τις ημέρες του Αδάμ ως το τέλος των καιρών. Οικογένειες θα ενωθούν και θα συνδεθούν, γονείς στα παιδιά, παιδιά στους γονείς, μία γενεά στην άλλη, έως ότου ενωθούμε μαζί σε μία μεγάλη, μεγαλοπρεπή οικογένεια με τον πατέρα μας Αδάμ επικεφαλής, όπου τον έθεσε ο Κύριος. Επομένως, δεν μπορούμε να σωθούμε και να υπερυψωθούμε στη βασιλεία του Θεού, αν δεν έχουμε μέσα στην

καρδιά μας την επιθυμία να κάνουμε αυτό το έργο και να το επιτελέσουμε όσο είναι εντός των δυνάμεών μας για λογαριασμό των νεκρών μας. Αυτή είναι μία ένδοξη διδασχία, μία εκ των μεγάλων αρχών αληθείας αποκεκαλυμμένων μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες μας και να αποδειχθούμε άξιοι και αποδεκτοί στα μάτια του Κυρίου, ώστε να λάβουμε αυτήν την υπερύψωση αφ' εαυτού μας και εκεί να αγαλλιάσουμε στη βασιλεία του Θεού με τους συγγενείς και τους φίλους μας σε αυτήν τη μεγάλη επανένωση και συνάθροιση των Αγίων της Εκκλησίας του Πρωτότοκου, οι οποίοι έχουν διατηρηθεί ελεύθεροι και ακηλίδωτοι από τις αμαρτίες του κόσμου.

Προσεύχομαι ώστε ο Κύριος να μας ευλογεί και να δώσει ώστε να έχουμε την επιθυμία στην καρδιά μας να μεγαλύνουμε την κλήση μας και να Τον υπηρετούμε με πίστη σε όλα αυτά.²⁴

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», διαβάζουμε τη συμβουλή του Προέδρου Σμιθ για το τι «πραγματικώς κάνουμε» σε μία αφιέρωση ναού. Τι μπορούμε να κάνουμε, για να ακολουθήσουμε αυτήν τη συμβουλή;
- Πώς σχετίζονται οι διδασκαλίες στο τμήμα 1 με τις προσπάθειές μας να βοηθήσουμε τους προγόνους μας οι οποίοι έχουν πεθάνει; Πώς μπορούν αυτές οι διδασκαλίες να σχετισθούν με τις σχέσεις μας με τα ζώντα μέλη της οικογένειας;
- Καθώς διαβάζετε το τμήμα 2, αναζητήστε την εξήγηση του Προέδρου Σμιθ γιατί η δύναμη επισφράγισης «σώζει τη γη από το να χαθεί εντελώς κατά τον ερχομό του Ιησού Χριστού». Τι διδάσκει αυτό σχετικά με τη θέση των οικογενειών στο σχέδιο σωτηρίας;
- Με ποιους τρόπους είναι το έργο ναού «συνυφασμένο με το σχέδιο σωτηρίας»; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς μπορεί αυτή η αρχή να επηρεάσει τα συναισθήματά μας για το έργο ναού;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ συμβούλευσε ότι όταν κάνουμε έργο ναού για τους νεκρούς, θα πρέπει να θεωρούμε τους ανθρώπους ως ζώντες (βλέπε τμήμα 4). Τι σημαίνει αυτό για εσάς; Πώς θα

μπορούσε αυτή η ιδέα να επηρεάσει τον τρόπο που υπηρετείτε στον ναό;

- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 5, αναζητήστε ευλογίες που είπε ο Πρόεδρος Σμιθ ότι θα λάβουν όσοι κάνουν έργο οικογενειακής ιστορίας. Πώς έχετε ανακαλύψει ότι αυτά είναι αληθινά;
- Μελετήστε το τμήμα 6 και φαντασθείτε την εμπειρία να αγαλλάζετε με τους προγόνους σας σε μία «μεγάλη επανένωση». Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε για να προετοιμάσετε τον εαυτό σας και την οικογένειά σας γι' αυτό το προνόμιο.

Σχετικές γραφές

Προς Κορινθίους Α΄ 15:29, Δ&Δ 95:8, 97:15–16, 128:16–19

Βοήθεια διδασκαλίας

«Όταν κάποιος κάνει μία ερώτηση, σκεφθείτε το ενδεχόμενο να προσκαλέσετε άλλους να απαντήσουν, αντί να απαντήσετε εσείς ο ίδιος. Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: 'Είναι μία ενδιαφέρουσα ερώτηση. Τι νομίζετε εσείς, οι υπόλοιποι;' Ή 'Μπορεί να βοηθήσει κάποιος με αυτήν την ερώτηση;» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 64).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 134.
2. "Salvation for the Dead," *Improvement Era*, Φεβρ. 1917, 361. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜοκΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 2:147.
3. "Ogden Temple Dedicatory Prayer," *Ensign*, Μάρτ. 1972, 6.
4. "The Coming of Elijah," *Ensign*, Ιαν. 1972, 2, 5.
5. "The Keys of the Priesthood Restored," *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιούλιος 1936, 100.
6. "A Peculiar People: The Authority Elijah Restored," *Deseret News*, Ιαν. 16, 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:117.
7. "Salvation for the Living and the Dead," *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1918, 677–78. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:121.
8. *Doctrines of Salvation*, 2:122.
9. "The Coming of Elijah," 5.
10. Στο "Relief Society Conference Minutes," *Relief Society Magazine*, Αύγ. 1919, 466. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:40.
11. "One Hundred Years of Progress," *Liahona: The Elders' Journal*, 15 Απριλίου 1930, 520.
12. "The Duties of the Priesthood in Temple Work," *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιαν. 1939, 4.
13. "Elijah the Prophet and His Mission—IV," *Instructor*, Μάρτ. 1952, 67.
14. "Salvation for the Dead," *Millennial Star*, 8 Δεκεμβρίου 1927, 775. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:127.
15. "The Keys of the Priesthood Restored," 101.
16. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 Ιανουαρίου 1971), 2–3. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε.
17. *The Restoration of All Things* (1945), 174–75.
18. "The Keys of the Priesthood Restored," 100–101.

19. *Sealing Power and Salvation*, 3.
20. "A Greeting," *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιαν. 1935, 5.
Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:180.
21. "Salvation for the Dead," *Improvement Era*, Φεβρ. 1917, 362. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:144.
22. "Salvation for the Dead," *Improvement Era*, Φεβρ. 1917, 362–63. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:173.
23. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 26. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:175.
24. Στο Conference Report, Οκτ. 1911, 122.

«Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου» (Κατά Ιωάννην 14:15).

Ζώντας με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού

«Η υπέρτατη πράξη λατρείας είναι να τηρούμε τις εντολές, να ακολουθούμε τα βήματα του Υιού του Θεού, να κάνουμε πάντοτε αυτά που τον ευαρεστούν».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

«Αναζητώ τη σωτηρία μου», δήλωσε ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ «και ξέρω ότι μπορώ να την βρω μόνο σε υπακοή με τους νόμους του Κυρίου, τηρώντας τις εντολές, κάνοντας έργα χρηστότητας, ακολουθώντας τα βήματα του επικεφαλής μας, Ιησού, του παραδείγματος και της κεφαλής όλων».¹

Εκτός του ότι αναζητούσε τη δική του σωτηρία, ο Πρόεδρος Σμιθ εργαζόταν επιμελώς για να βοηθήσει άλλους να κάνουν το ίδιο. Ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς, ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας στην Πρώτη Προεδρία, παρατήρησε ότι ο Πρόεδρος Σμιθ «το έβλεπε ως καθήκον του να υψώνει φωνή προειδοποίησης, όταν οι άνθρωποι άρχιζαν να παρεκκλίνουν του μονοπατιού που σημάδευαν οι γραφές. Και δεν είχε καμία πρόθεση να εγκαταλείψει αυτό το καθήκον ασχέτως του τι έλεγε ο καθένας. Το ότι μιλούσε ευθαρσώς τον έκανε μη δημοφιλή σε ορισμένους κύκλους και φαίνεται να μην είχε κάποιο αποτρεπτικό αποτέλεσμα επάνω του. Σκοπός του δεν ήταν να γίνει δημοφιλής ή διάσημος στα μάτια των ανθρώπων. Αντιθέτως, έβλεπε τον ρόλο του ως εκείνου ενός φύλακα επάνω στον πύργο, καθήκον του οποίου ήταν να σημαίνει την προειδοποιητική κλήση σε αυτούς από κάτω που δεν μπορούσαν να δουν τον κίνδυνο που πλησίαζε».²

Ο Πρόεδρος Σμιθ κάποτε μοιράσθηκε μία εμπειρία που επεξηγούσε την αλλαγή καρδιάς που μπορεί να συμβεί σε ένα άτομο, το οποίο δίδει προσοχή σε αυτήν την προειδοποιητική κλήση:

«Παρευρέθην σε μία συνέλευση πασσάλου πριν από κάποια χρόνια και μίλησα για τον Λόγο Σοφίας. ...Όταν πήγα στο οπίσθιο μέρος του κτηρίου [κατά το πέρας της συνελεύσεως], σχεδόν όλοι είχαν φύγει, αλλά ένας άνδρας έτεινε το χέρι του και είπε:

»Αδελφέ Σμιθ, αυτή ήταν η πρώτη ομιλία για τον Λόγο Σοφίας που μου άρεσε ποτέ’.

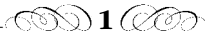
»Είπα: ‘Δεν έχεις ακούσει άλλες ομιλίες για τον Λόγο Σοφίας;’

»Είπε: ‘Ναι, αλλά αυτή είναι η πρώτη που ευχαριστήθηκα ποτέ’.

»Είπα: ‘Πώς αυτό;’

»Είπε: ‘Λοιπόν, βλέπεις, τηρώ τον Λόγο Σοφίας τώρα’». ³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Θεός κυβερνά το σύμπαν διά νόμου και εμείς υποκειμέθα σε αυτόν τον νόμο.

Θα πρέπει να γίνει αποδεκτό από όλους τους ανθρώπους ότι εφόσον ο Παντοδύναμος κυβερνά ολόκληρο το σύμπαν δι’ αμετάβλητου νόμου, ο άνθρωπος, ο οποίος είναι το μεγαλύτερο όλων των δημιουργημάτων του, πρέπει να υπόκειται ο ίδιος σε τέτοιο νόμο. Ο Κύριος έχει διατυπώσει αυτήν την αλήθεια λακωνικά και πειστικά σε μία αποκάλυψη στην Εκκλησία:

«Σ’ όλα τα βασίλεια έχει δοθεί νόμος.

»Και υπάρχουν πολλά βασίλεια. Γιατί δεν υπάρχει χώρος στον οποίον να μην υπάρχει βασίλειο. Και δεν υπάρχει βασίλειο στο οποίον να μην υπάρχει χώρος, είτε ανώτερο ή κατώτερο βασίλειο.

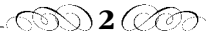
»Και σε κάθε βασίλειο έχει δοθεί νόμος. Και σε κάθε νόμο υπάρχουν ορισμένες δεσμεύσεις επίσης και όροι.

»Όλα τα όντα που δεν ακολουθούν αυτούς τους όρους δε δικαιώνονται». (Δ&Δ 88:36–39.)

Αυτή η αλήθεια είναι αυταπόδεικτη. Συνεπώς, είναι μόνο λογικό να αναμένουμε ότι το βασίλειο του Θεού κυβερνάται διά νόμου και όλοι όσοι επιθυμούν να εισέλθουν εκεί υπόκεινται στον νόμο. «Ίδές, ο οίκος μου είναι οίκος τάξης, λέει ο Κύριος ο Θεός, και όχι οίκος ακαταστασίας». (Δ&Δ 132:8.)

Ο Κύριος έχει δώσει στον άνθρωπο ένα σύνολο νόμων που αποκαλούμε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Λόγω έλλειψης εμπνεύσεως και πνευματικής καθοδηγήσεως, οι άνθρωποι μπορεί να διαφέρουν σε σχέση με αυτούς τους νόμους και την εφαρμογή τους, αλλά με δυσκολία μπορεί να υπάρχει μία διαμάχη όσον αφορά στο γεγονός ότι υπάρχουν όντως τέτοιοι νόμοι και ότι όλοι όσοι επιζητούν είσοδο σε αυτό το βασίλειο υπόκεινται σε αυτούς.⁴

Έχουμε κάθε αλήθεια, κάθε διδαχή, κάθε νόμο και προϋπόθεση, κάθε πράξη που χρειάζεται να κάνουμε και κάθε διάταξη που χρειάζεται να μας σώσει και να μας υπερνύψει στους ανωτάτους ουρανούς του σελέστιου κόσμου.⁵

Η τήρηση των εντολών αποτελεί έκφραση της αγάπης μας για τον Κύριο.

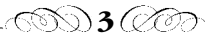
Η ευθύνη μας στην Εκκλησία είναι να λατρεύουμε τον Κύριο με πνεύμα και με αλήθεια και αυτό το επιζητούμε να το κάνουμε με όλη την καρδιά, την ισχύ και τον νου μας. Ο Ιησούς είπε: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις». (Κατά Ματθαίον 4:10.)

Πιστεύουμε ότι η λατρεία είναι κατά πολύ περισσότερο από προσευχή και κήρυξη και το να ακολουθούμε το Ευαγγέλιο. Η υπέρτατη πράξη λατρείας είναι να τηρούμε τις εντολές, να ακολουθούμε τα βήματα του Υιού του Θεού, να κάνουμε πάντοτε αυτά που τον ευαρεστούν. Είναι ένα πράγμα να λέμε πράγματα που δεν πιστεύουμε ή αισθανόμαστε πραγματικά και είναι κάτι άλλο να σεβόμαστε και να τιμούμε το θέλημά του, ακολουθώντας το παράδειγμα που έχει θέσει για εμάς. ...Αγαλλιώ με το προνόμιο να ακολουθώ τα βήματά του. Είμαι ευγνώμων για τα λόγια της αιώνιας ζωής που έχω λάβει, χαίρω που το λέω, σε αυτόν τον κόσμο, και για την ελπίδα της αιώνιας ζωής που είναι δική μου στον επόμενο κόσμο, αν παραμείνω πιστός και αληθινός ως το τέλος.⁶

Αυτός είναι ο νόμος προς τα μέλη της Εκκλησίας, με τα λόγια του Σωτήρος: «Εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπάει...» (Κατά Ιωάννην 14:21.) Πάλι, ο Σωτήρας είπε: «Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου». (Κατά Ιωάννην 14:15.)...

Ο Σωτήρας ποτέ δεν διέπραξε κάποια αμαρτία ούτε είχε ταραγμένη συνείδηση. Δεν είχε την ανάγκη να μετανοήσει όπως εσείς και εγώ, αλλά κατά κάποιον τρόπο που δεν μπορώ να κατανοήσω, βάσταξε το βάρος των παραβάσεών μου και των δικών σας. ... Ήλθε και προσφέρθηκε ως θυσία να πληρώσει το τίμημα για τον καθέναν από εμάς, ο οποίος είναι πρόθυμος να μετανοήσει για τις αμαρτίες του και να επιστρέψει σε εκείνον και να τηρήσει τις εντολές του. Σκεφθείτε το, αν μπορείτε. Ο Σωτήρας μετέφερε αυτό το φορτίο κατά κάποιον τρόπο πέραν της κατανοήσεώς μας. Το ξέρω αυτό, επειδή αποδέχομαι τον λόγο του. Μας λείπει για το βάσανο που πέρασε. Το βάσανο ήταν τόσο μεγάλο που ικέτευσε τον Πατέρα του να μην πει το πικρό ποτήρι, ει δυνατόν, και υποχώρησε: «όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει». (Κατά Λουκάν 22:42.) Η απάντηση που πήρε από τον Πατέρα του ήταν: «Πρέπει να το πεις».

Μπορώ να σταματήσω να τον αγαπώ; Όχι, δεν μπορώ. Τον αγαπάτε; Τότε να τηρείτε τις εντολές του.⁷

Αν απορρίψουμε τις εντολές του Κυρίου, δεν μπορούμε να αναμένουμε ότι θα λάβουμε τις ευλογίες Του.

Όταν απορρίπτουμε τις εντολές τις οποίες ο Κύριος μάς έχει δώσει για την καθοδήγησή μας, τότε δεν έχουμε αξίωση στις ευλογίες του.⁸

Τι καλό μας κάνει να ζητήσουμε από τον Κύριο ευλογίες, αν δεν έχουμε καμία πρόθεση να τηρήσουμε τις εντολές Του; Μία τέτοια προσευχή είναι άσκοπη μίμηση της κατάλληλης συμπεριφοράς και προσβολή ενώπιον του θρόνου τής χάριτος. Πώς αποτολμούμε να αναμένουμε μία ευνοϊκή απάντηση, αν είναι μία τέτοια περίπτωση; «Ζητάτε τον Κύριο, ενόσω μπορεί να βρεθεί· επικαλείστε αυτόν, ενόσω είναι κοντά. Ο ασεβής ας εγκαταλείπει τον δρόμο του, και ο άδικος τις βουλές του· κι ας επιστρέψει στον Κύριο, και θα τον ελεήσει· και στον Θεό μας, για τον λόγο ότι αυτός θα συγχωρήσει άφθονα». Έτσι είπε ο Ησαΐας (Ησαΐας 55:6–7). Όμως, δεν είναι ο Κύριος πάντοτε κοντά, όταν προσευχόμαστε σε Εκείνον; Πραγματικά η απάντηση είναι όχι! Έχει πει: «Ήταν απρόθυμοι στο να υπακούσουν στη φωνή τού Κυρίου και Θεού τους. Γι’

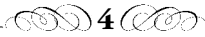
*Οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να
«βαδίζουν στο πλήρες φως της αλήθειας».*

αυτό, ο Κύριος και Θεός τους είναι απρόθυμος στο να ακούσει τις προσευχές τους, και να τους αποκριθεί κατά την ημέρα των δυσχερειών τους. Κατά την ημέρα της ειρήνης τους πήραν αφήφιστα τις συμβουλές μου. Όμως κατά την ημέρα των δυσχερειών τους, από ανάγκη ψάχνουν για εμένα» [Δ&Δ 101:7–8]. Αν πλησιάσουμε κοντά Του, κι Εκείνος θα πλησιάσει κοντά μας και δεν θα μας εγκαταλείψει. Όμως, αν δεν πλησιάσουμε κοντά Του, δεν έχουμε καμία υπόσχεση ότι θα μας απαντήσει, ενώ επαναστατούμε.⁹

Δεν μπορούμε να προσευχηθούμε στον Κύριο και να πούμε: «Άκουσε αυτά που χρειαζόμαστε, φέρε νίκη σε εμάς, κάνε αυτό που θέλουμε να κάνεις, αλλά μη μας ζητείς να κάνουμε αυτό που θέλεις να κάνουμε».¹⁰

Είναι απαραίτητο να βαδίζουμε στο πλήρες φως της αλήθειας, όχι σε μέρος της αλήθειας μόνο. Δεν έχω το προνόμιο να απορρίψω κάποιες από τις αρχές του Ευαγγελίου και να πιστέψω άλλες και μετά να αισθανθώ ότι δικαιούμαι όλες τις ευλογίες της

σωτηρίας και της υπερύψωσης στο βασίλειο του Θεού. Αν θέλουμε υπερύψωση, αν θέλουμε το μέρος το οποίο έχει προετοιμάσει ο Κύριος για όσους είναι δίκαιοι και πιστοί, τότε πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να βαδίσουμε στο πλήρες φως του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και να τηρούμε όλες τις εντολές. Δεν μπορούμε να πούμε ότι ορισμένες εξ αυτών είναι μικρές και ασήμαντες και συνεπώς ο Κύριος δεν θα νοιαστεί, αν τις παραβιάσουμε. Έχουμε προσταχθεί να ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού [βλέπε Δευτερονόμιο 8:3, Δ&Δ 98:11]. «Γιατί με αποκαλείτε: Κύριε, Κύριε, και δεν κάνετε όσα λέω;» [Βλέπε Κατά Λουκάν 6:46.]¹¹

Όταν τηρούμε τις εντολές του Κυρίου, είμαστε στον δρόμο προς την τελείωση.

Ο Κύριος αναμένει από εμάς να πιστεύουμε σε εκείνον, να αποδεχθούμε το παντοτινό του Ευαγγέλιο και να ζούμε σε αρμονία με τους όρους και τις προϋποθέσεις Του. Δεν είναι καθήκον μας να επιλέγουμε και να υπακούμε σε εκείνες τις αρχές του Ευαγγελίου που μας αρέσουν και να ξεχνούμε τις υπόλοιπες. Δεν αποτελεί δικαίωμά μας να αποφασίζουμε ότι ορισμένες αρχές δεν ισχύουν πλέον στις κοινωνικές και πολιτισμικές μας συνθήκες.

Οι νόμοι του Κυρίου είναι αιώνιοι και έχουμε την πληρότητα του παντοτινού Ευαγγελίου του και απαιτείται από εμάς να πιστεύουμε όλους τους νόμους και τις αλήθειες του και μετά να τους ακολουθούμε. Δεν υπάρχει τίποτε πιο σημαντικό για οιονδήποτε άτομο από το να τηρεί τις εντολές του Κυρίου. Αναμένει από εμάς να προσκολλώμεθα σε κάθε αληθινή αρχή, να θέσουμε πρώτα στη ζωή μας τα της βασιλείας του, να βαδίσουμε εμπρός με σταθερότητα στον Χριστό και να τον υπηρετούμε με όλη την ισχύ, τον νου και τη δύναμή μας. Στη γλώσσα των γραφών, ας ακούσουμε το τέλος τής όλης υπόθεσης: «Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, δεδομένου ότι αυτό είναι το παν τού ανθρώπου». (Εκκλησιαστής 12:13.)¹²

Συχνά σκέπτομαι, και υποθέτω και εσείς επίσης, τη μεγάλη και υπέροχη ομιλία—τη μεγαλύτερη που έχει κηρυχθεί ποτέ, απ' όσον γνωρίζουμε—την οποία αποκαλούμε επί του Όρους Ομιλία. ...

Αν αφουγκρασθούμε μόνον αυτές τις διδασκαλίες, μπορούμε να επιστρέψουμε πίσω στην παρουσία του Θεού Πατέρα και του Υιού Του, Ιησού Χριστού.

Σκέπτομαι συχνά αυτό που είναι πραγματικώς μία συγκεφαλαίωση:

«Να είστε, λοιπόν, εσείς τέλειοι, όπως ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, είναι τέλειος». [Κατά Ματθαίον 5:48.]

...Πιστεύω ότι ο Κύριος εννοούσε αυτά ακριβώς που είπε, ότι θα πρέπει να είμαστε τέλειοι, όπως είναι τέλειος ο Πατέρας μας στους ουρανούς. Αυτό δεν θα έλθει διαμιάς, αλλά γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα, παράδειγμα επάνω στο παράδειγμα και ακόμη και τότε όχι όσο ζούμε σε αυτήν τη θνητή ζωή, επειδή θα πρέπει να πάμε ακόμη και πέραν του τάφου, προτού φθάσουμε σε αυτήν την τελείωση και να είμαστε σαν τον Θεό.

Όμως εδώ θέτουμε το θεμέλιο. Εδώ είναι όπου διδασκόμαστε αυτές τις απλές αλήθειες του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, σε αυτήν την δοκιμαστική κατάσταση, για να προετοιμασθούμε γι' αυτήν την τελείωση. Είναι καθήκον μου, είναι δικό σας, να είμαι καλύτερος σήμερα απ' ό,τι ήμουν εχθές και εσείς να είσθε καλύτεροι σήμερα απ' ό,τι ήσαοτε εχθές και καλύτεροι αύριο απ' ό,τι ήσαοτε σήμερα. Γιατί; Επειδή είμαστε στον δρόμο, αν τηρούμε τις εντολές του Κυρίου, είμαστε στον δρόμο προς την τελείωση και αυτό μπορεί να έλθει μόνον μέσω υπακοής και της επιθυμίας στην καρδιά μας να υπερνικήσουμε τον κόσμο...

...Αν έχουμε ένα ελάττωμα, αν έχουμε μία αδυναμία, εκεί θα πρέπει να συγκεντρωθούμε, με την επιθυμία να το υπερνικήσουμε, έως ότου το δαμάσουμε και κατανικήσουμε. Αν κάποιος κρίνει ότι είναι δύσκολο για εκείνον να πληρώνει τα δέκατά του, τότε αυτό θα πρέπει να κάνει, έως ότου μάθει να πληρώνει τα δέκατά του. Αν είναι ο Λόγος Σοφίας, αυτό θα πρέπει να κάνει, έως ότου μάθει να αγαπά αυτήν την εντολή.¹³

Στον ναό, συνάπτουμε διαθήκη ότι «θα υπηρετούμε τον Κύριο και θα τηρούμε τις εντολές του και θα διατηρηθούμε ακηλίδωτοι από τον κόσμο».

5

Καθώς τηρούμε τις εντολές, ο Κύριος μάς παρηγορεί και μας ευλογεί και μας ενδυναμώνει, για να γίνουμε άνδρες και γυναίκες άξιοι της υπερυψώσεως.

Για να ευαρεστούμε [τον Κύριο], δεν πρέπει μόνον να τον λατρεύουμε με ευχαριστία και αίνους, αλλά να υπακούμε προθύμως στις εντολές του. Κάνοντάς το αυτό, είναι δεσμευμένος να απονείμει τις ευλογίες του, διότι είναι επί τούτης της αρχής (υπακοή στον νόμο) που τα πάντα αποτελούν αναγκαίο επακόλουθο [βλέπε Δ&Δ 130:20–21].¹⁴

Ο Θεός μάς έχει δώσει [εντολές], ώστε να μπορέσουμε να πλησιάσουμε πιο κοντά σε Εκείνον και να οικοδομηθούμε με την πίστη και να ενδυναμωθούμε. Δεν μας έχει δώσει, οποτεδήποτε, κάποια εντολή που να μην ήταν προς παρηγοριά και ευλόγησή μας. Δεν δίδονται απλώς για να ευαρεστούν τον Κύριο, αλλά για να μας κάνουν καλύτερους άνδρες και γυναίκες και άξιους της σωτηρίας και της υπερυψώσεως στη βασιλεία Του.¹⁵

Αν πηγαίνουμε στον ναό, σηκώνουμε το χέρι μας και συνάπτουμε διαθήκη ότι θα υπηρετούμε τον Κύριο και θα τηρούμε τις εντολές του και θα διατηρηθούμε ακηλίδωτοι από τον κόσμο. Αν συνειδητοποιήσουμε τι κάνουμε, τότε η προικοδότηση θα αποτελεί προστασία για εμάς όλη τη ζωή μας—μία προστασία την οποίαν αυτός που δεν πηγαίνει στον ναό, δεν έχει.

Έχω ακούσει τον πατέρα μου να λέει ότι κατά τη στιγμή της δοκιμασίας, κατά τη στιγμή του πειρασμού, σκεπτόταν τις υποσχέσεις, τις διαθήκες που συνήψε στον Οίκο του Κυρίου και αποτελούσαν προστασία για εκείνον. ...Αυτές οι τελετές είναι γι' αυτήν την προστασία, εν μέρει. Μας σώζουν τώρα και μας υπερυψώνουν στη μέλλουσα ζωή, αν τις τιμούμε. Ξέρω ότι έχει δοθεί αυτή η προστασία, επειδή και εγώ την έχω βιώσει, όπως χιλιάδες άλλοι οι οποίοι έχουν θυμηθεί τις υποχρεώσεις τους.¹⁶

Ο Κύριος θα μας δώσει χαρίσματα. Θα δια φωτίσει τον νου μας. Θα μας δώσει γνώση που θα ξεκαθαρίσει όλες τις δυσκολίες και θα μας θέσει σε αρμονία με τις εντολές που μας έχει δώσει. Θα μας δώσει γνώση που θα ριζώσει τόσο βαθιά στην ψυχή μας που δεν μπορεί ποτέ να εκριζωθεί, αν απλώς επιζητούμε το φως και την αλήθεια και την κατανόηση για τα οποία έχουμε λάβει υπόσχεση και τα οποία μπορούμε να λάβουμε, αν είμαστε αληθινοί και πιστοί σε κάθε διαθήκη και υποχρέωση αναφορικώς προς το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.¹⁷

Η μεγάλη υπόσχεση που έχει γίνει στα μέλη αυτής της Εκκλησίας, τα οποία είναι πρόθυμα να παραμείνουν πιστά στον νόμο και να τηρούν τις εντολές του Κυρίου είναι ότι όχι μόνο θα λάβουν ένα μέρος στη βασιλεία του Θεού, αλλά επίσης θα έχουν την παρουσία του Πατέρα και του Υιού. Και δεν είναι μόνο αυτό, επειδή ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι όλα όσα έχει, θα δοθούν σε αυτούς [βλέπε Δ&Δ 84:33–39].¹⁸

Μέσω υπακοής σε αυτές τις εντολές, οι οποίες διατυπώνονται στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και συνεχίζοντας να υπακούμε, θα λάβουμε αθανασία, δόξα, αιώνια ζωή και θα κατοικήσουμε στην παρουσία του Θεού Πατέρα και του Υιού του, Ιησού Χριστού, όπου θα τους γνωρίσουμε πραγματικώς.¹⁹

Αν βαδίσουμε στα μονοπάτια της αρετής και της αγιότητας, ο Κύριος θα εκχύσει τις ευλογίες του επάνω μας σε τέτοιο βαθμό που ποτέ δεν υποθέσαμε ότι ήταν δυνατόν. Θα είμαστε στις πράξεις μας, όπως το εξέφρασε ο Πέτρος, «γένος εκλεκτό, βασιλείο ιεράτευμα, έθνος άγιο, λαός τον οποίο ο Θεός απέκτησε». (Πέτρου Α΄ 2:9.) Και θα μας έχει αποκτήσει ο Θεός, επειδή δεν θα είμαστε σαν τους άλλους ανθρώπους, οι οποίοι δεν έζησαν σύμφωνα με τα πρότυπα αυτά...

Ως υπηρέτες του Κυρίου, σκοπός μας είναι να βαδίσουμε στο μονοπάτι που εκείνος έχει χαρτογραφήσει για εμάς. Όχι μόνον επιθυμούμε να κάνουμε και να λέμε όσα τον ευαρεστούν, αλλά επιζητούμε να ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο ώστε η ζωή μας να είναι σαν τη δική του.

Εκείνος ο ίδιος έθεσε το τέλει παράδειγμα για εμάς στα πάντα και μας είπε: «Ακολουθά με». Ζήτησε από τους Νεφίτες μαθητές του: «Τι είδους άνθρωποι πρέπει να είστε;» Και κατόπιν απήντησε: «Αληθινά, σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ». (Νεφί Γ΄ 27:27.)

Τώρα μετέχουμε στο μεγαλύτερο έργο στον κόσμο. Η ιεροσύνη αυτή που κατέχουμε είναι η δύναμη και η εξουσία του ίδιου του Κυρίου. Και μας έχει υποσχεθεί ότι αν μεγαλύνουμε την κλήση μας και βαδίσουμε στο φως, όπως είναι εκείνος στο φως, θα έχουμε δόξα και τιμή μαζί του διά παντός στη βασιλεία του Πατέρα του.

Με μία τέτοια ένδοξη ελπίδα ενώπιόν μας, μπορούμε να κάνουμε λιγότερα από το να εγκαταλείψουμε τους πονηρούς τρόπους του κόσμου; Δεν θα βάλουμε πρώτα στη ζωή μας τα της βασιλείας του Θεού; Δεν θα επιζητούμε να ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του;²⁰

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Κύριος έχει μιλήσει στην εποχή μας, ότι το μήνυμά του είναι μήνυμα ελπίδος και χαράς και σωτηρίας. Και σας υπόσχομαι ότι αν βαδίσετε στο φως των ουραनों, είσθε πιστοί στα πράγματα που σας έχουν εμπιστευθεί και τηρείτε τις εντολές, θα έχετε ειρήνη και χαρά σε αυτήν τη ζωή και αιώνια ζωή στον επόμενο κόσμο.²¹

Τηρείτε τις εντολές. Περπατάτε στο φως. Υπομείνετε μέχρι τέλους. Να είσθε πιστοί σε κάθε διαθήκη και υποχρέωση και ο Κύριος θα σας ευλογήσει πέρα από τα πιο τρελά σας όνειρα.²²

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Επανεξετάστε την αφήγηση στο τέλος του «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ». Γιατί τα συναισθήματά μας για το Ευαγγέλιο αλλάζουν, όταν προσπαθούμε να τηρούμε τις εντολές;
- Τι μαθαίνετε από τις περικοπές των γραφών που παρατίθενται στο τμήμα 1;
- Πώς αποτελεί έκφραση της αγάπης μας για τον Ιησού Χριστό η υπακοή μας στις εντολές; Πώς αποτελεί έκφραση ευγνωμοσύνης για την εξιλεωτική θυσία Του; Πώς αποτελεί έκφραση λατρείας; (Βλέπε τμήμα 2.)
- Συλλογισθείτε τις διδασκαλίες στο τμήμα 3. Γιατί είναι λάθος να αναμένουμε από τον Κύριο να μας ευλογήσει, αν δεν προσπαθούμε να είμαστε υπάκουοι;
- Πώς είναι χρήσιμο για εσάς να ξέρετε ότι δεν θα πρέπει να αναμένετε να γίνετε τέλειοι διαμιάς ή ακόμη και σε αυτήν τη ζωή; (Βλέπε τμήμα 4.) Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε κάθε ημέρα, με τη βοήθεια του Κυρίου, για να παραμείνετε «στον δρόμο προς την τελείωση».
- Στο τμήμα 5, ο Πρόεδρος Σμιθ απαριθμεί τουλάχιστον 10 τρόπους με τους οποίους θα μας βοηθήσει ο Κύριος καθώς τηρούμε τις εντολές. Ποιες εμπειρίες μπορείτε να μοιρασθείτε στις οποίες έχετε λάβει ορισμένες εξ αυτών των ευλογιών;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 4:4, Νεφί Β΄ 31:19–20, Όμνι 1:26, Δ&Δ 11:20, 82:8–10, 93:1, 130:20–21, 138:1–4

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη του κεφαλαίου. Ενδεχομένως να είναι χρήσιμο να επικοινωνήσετε με λίγους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της εβδομάδος και να τους ζητήσετε να έλθουν προετοιμασμένοι, προκειμένου να αναφέρουν αυτά που έμαθαν» (από τη σελίδα VII σε αυτό το βιβλίο).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1969, 110.
2. Φράνσις Μ. Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 313.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1935, 12.
4. "Justice for the Dead," *Ensign*, Μάρτ. 1972, 2.
5. Στο "President Smith's Last Two Addresses," *Ensign*, Αύγ. 1972, 46.
6. "I Know That My Redeemer Liveth," *Ensign*, Δεκ. 1971, 27.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 121–22.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1935, 15.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1943, 14.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1944, 144–45.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 111–12.
12. "President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme," *New Era*, Σεπτ. 1971, 40.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1941, 95.
14. "The Virtue of Obedience," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1968, 5.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1911, 86.
16. "The Pearl of Great Price," *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιούλιος 1930, 103.
17. "Seek Ye Earnestly the Best Gifts," *Ensign*, Ιούνιος 1972, 3.
18. "Keep the Commandments," *Improvement Era*, Αύγ. 1970, 3.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1925, 116.
20. "Our Responsibilities as Priesthood Holders," *Ensign*, Ιούνιος 1971, 50.
21. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 7.
22. "Counsel to the Saints and to the World," *Ensign*, Ιούλιος 1972, 27.

Στον κόσμο αλλά όχι του κόσμου

«Παρόλο που είμαστε στον κόσμο, δεν είμαστε του κόσμου. Αναμένεται από εμάς να υπερνικήσουμε τον κόσμο και να ζήσουμε ώστε να γίνουμε άγιοι».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Στις 29 Δεκεμβρίου του 1944, ο υιός του Προέδρου Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, Λούις, πέθανε καθώς υπηρετούσε στον στρατό των Ηνωμένων Πολιτειών. Παρά τη θλίψη που βίωσε ο Πρόεδρος Σμιθ, παρηγορείτο από την ανάμνηση της καλής ζωής τού Λούις. «Αν ο Λούις είπε ή έκανε ποτέ κάτι κακό εγώ δεν το άκουσα ποτέ», έγραψε στο ημερολόγιό του ο Πρόεδρος Σμιθ. «Οι σκέψεις του ήταν αγνές όπως και τα έργα του. ...Όσο δυνατός κι αν είναι ο άνεμος, εμείς έχουμε την ειρήνη και την ευτυχία να γνωρίζουμε ότι εκείνος ήταν καθαρός και ελεύθερος από αχρειότητα, η οποία είναι τόσο διαδεδομένη στον κόσμο και βρισκόταν στον στρατό. Ήταν αληθινός στην πίστη του και είναι άξιος για μια ένδοξη ανάσταση, όταν θα ενωθούμε εκ νέου».¹

Περίπου 11 χρόνια μετά, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ και η γυναίκα του Τζέσι είδαν παρόμοια χαρακτηριστικά σε άλλο προσωπικό του στρατού. Έκαναν περιοδεία σε ιεραποστολές της Εκκλησίας στην ανατολική Ασία και επίσης επισκέφθηκαν Αγίους των Τελευταίων Ημερών από τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίοι υπηρετούσαν στον στρατό. Ο Πρόεδρος και η αδελφή Σμιθ εντυπωσιάστηκαν με αυτούς τους νέους άνδρες, οι οποίοι, παρ' όλους τους πειρασμούς του κόσμου, ζούσαν καλή, καθαρή ζωή. Στη γενική συνέλευση του Οκτωβρίου του 1955, ο Πρόεδρος Σμιθ ανέφερε:

*Ακόμα και σε περιόδους πολέμου, μπορούμε να ζούμε
στον κόσμο αλλά να μην είμαστε του κόσμου.*

«Εσείς πατέρες και μητέρες που έχετε υιούς οι οποίοι υπηρετούν στον στρατό, να είσθε υπερήφανοι γι' αυτούς. Είναι εξαιρετικοί νέοι άνδρες. Μερικοί από αυτούς που υπηρετούν στον στρατό είναι νεοφώτιστοι, οι οποίοι έχουν έλθει στην Εκκλησία από τις διδασκαλίες, το δίδαγμα και το παράδειγμα—κυρίως από το παράδειγμα των μελών της Εκκλησίας που επίσης υπηρετούν μαζί τους στις ένοπλες δυνάμεις.

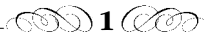
»Συνάντησα μερικούς νέους άνδρες, οι οποίοι είπαν: 'Ήλθαμε στην Εκκλησία χάριν της ζωής αυτών των νέων ανδρών και επειδή μας δίδαξαν τις αρχές του Ευαγγελίου'.

»Κάνουν ένα καλό έργο. Μπορεί να υπάρχουν ένας ή δύο απρόσεκτοι, αλλά αυτοί οι νέοι άνδρες με τους οποίους είχα το προνόμιο να συναντηθώ και να μιλήσω, κατέθεταν τη μαρτυρία τους για την αλήθεια και ήταν ταπεινοί.

»Και καθώς συναντιόμουν με τους αξιωματικούς και τους στρατιωτικούς ιερείς... παγκοίμως έλεγαν: 'Μας αρέσουν οι νέοι άνδρες σας. Είναι καθαροί. Είναι αξιόπιστοι'.²

Ο Πρόεδρος Σμιθ νουθετούσε τα μέλη της Εκκλησίας να είναι—όπως αυτοί οι νέοι στρατιώτες—«διαφορετικοί από τον υπόλοιπο κόσμο». ³ Σε τέτοιες ομιλίες, συνήθως μιλούσε σχετικώς με την τήρηση της Ημέρας του Κυρίου αγίας, την υπακοή στον Λόγο Σοφίας, τον σεβασμό των ονομάτων του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού, σχετικά με το να ντυνόμαστε σεμνά και να τηρούμε τον νόμο αγνότητας. Διαβεβαίωσε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ότι οι ευλογίες που θα ελάμβαναν, αν εγκατέλειπαν το κακό του κόσμου και τηρούσαν τις εντολές θα «υπερέβαιναν οτιδήποτε μπορούμε τώρα να κατανοήσουμε». ⁴

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Κύριος αναμένει από εμάς να εγκαταλείψουμε το κακό του κόσμου και να ζήσουμε για να γίνουμε Άγιοι.

Ζούμε σε έναν κακό και άνομο κόσμο. Όμως, ενώ είμαστε στον κόσμο, δεν είμαστε του κόσμου. Αναμένεται από εμάς να υπερικήσουμε τον κόσμο και να ζήσουμε ώστε να γίνουμε άγιοι. ...

Έχουμε μεγαλύτερο φως απ' ό,τι έχει ο κόσμος και ο Κύριος αναμένει περισσότερα από εμάς από ό,τι αναμένει από εκείνους.⁵

Στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο του Κατά Ιωάννην—δυσκολεύομαι να το διαβάσω χωρίς να μου έλθουν δάκρυα στα μάτια—... ο Κύριός μας, προσευχόμενος στον Πατέρα με την τρυφερότητα όλης της ψυχής του, επειδή ήξερε ότι είχε έλθει η ώρα για εκείνον να προσφέρει τον εαυτό του ως θυσία, προσευχήθηκε για τους μαθητές του. Σε αυτήν την προσευχή, είπε:

«Δεν παρακαλώ να τους σηκώσεις από τον κόσμο, αλλά να τους διαφυλάξεις από τον πονηρό.

»Από τον κόσμο δεν είναι, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.

»Αγιάσέ τους μέσα στην αλήθεια σου· ο λόγος ο δικός σου είναι αλήθεια». (Κατά Ιωάννην 17:15–17).

Αν ζούμε τη θρησκεία, την οποία ο Κύριος έχει αποκαλύψει και την οποία εμείς έχουμε λάβει, δεν ανήκουμε στον κόσμο. Δεν πρέπει να λάβουμε μέρος σε καμία ανοησία του. Δεν πρέπει να συμμετάσχουμε στις αμαρτίες και τα λάθη του—λάθη σε φιλοσοφία και διδασχή, λάθη σχετικά με την κυβέρνηση ή οποιαδήποτε κι αν είναι αυτά τα λάθη—δεν συμμετέχουμε σε αυτά.

Στο μόνο που συμμετέχουμε είναι στο να τηρούμε τις εντολές του Θεού. Αυτό είναι όλο, να είμαστε αληθινοί σε κάθε διαθήκη και υποχρέωση στην οποία έχουμε εισέλθει και έχουμε αναλάβει.⁶

Μην έχετε την εντύπωση από αυτά που είπα ότι αισθάνομαι ότι πρέπει να απομακρυνθούμε από όλους εκτός Εκκλησίας και να μην έχουμε σχέση μαζί τους. Δεν εννοούσα αυτό, αλλά θέλω να είμαστε συνεπείς Άγιοι των Τελευταίων Ημερών και αν οι άνθρωποι του κόσμου περπατούν στο σκοτάδι και την αμαρτία και ενάντια στο θέλημα του Κυρίου, εκεί μπορούμε να θέσουμε τα όρια.⁷

Όταν προσχωρούμε στην Εκκλησία... αναμένεται από εμάς να εγκαταλείψουμε πολλούς από τους τρόπους του κόσμου και να ζήσουμε για να γίνουμε άγιοι. Δεν πρέπει πλέον να ντυνόμαστε ή να μιλάμε ή να ενεργούμε ή ακόμη και να σκεφτόμαστε, όπως κάνουν συχνά οι άλλοι. Πολλοί στον κόσμο χρησιμοποιούν τσάι, καφέ, καπνό, οινοπνευματώδη ποτά και εμπλέκονται στη χρήση ναρκωτικών. Πολλοί είναι βλάστημοι, χυδαίοι και απρεπείς, ανήθικοι

και ακάθαρτοι στη ζωή τους, αλλά αυτά τα πράγματα πρέπει να είναι ξένα προς εμάς. Είμαστε οι Άγιοι του Υψίστου...

Καλώ την Εκκλησία και όλα τα μέλη της να εγκαταλείψουν το κακό του κόσμου. Πρέπει να αποφεύγουμε την έλλειψη αγνότητας και κάθε είδος ανηθικότητας όπως μία μάστιγα...

Ως υπηρέτες του Κυρίου, σκοπός μας είναι να προχωρούμε στο μονοπάτι που εκείνος έχει χαράξει για εμάς. Επιθυμούμε όχι μόνο να κάνουμε και να λέμε αυτά που θα τον ευχαριστήσουν, αλλά επιζητούμε να ζήσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε η ζωή μας να είναι όπως η δική του.⁸

Τηρώντας αγία την Ημέρα του Κυρίου

Θέλω να πω λίγα λόγια σχετικά με την τήρηση της Ημέρας του Κυρίου και την τήρησή της αγίας. Αυτή η εντολή είχε δοθεί στην αρχή και ο Θεός διέταξε τους Αγίους και όλους τους ανθρώπους της γης να τηρούν την ημέρα του Κυρίου και να την αγιάζουν—μία από τις επτά ημέρες. Εκείνη την ημέρα θα πρέπει να αναπαυόμαστε από τους μόχθους μας, θα πρέπει να πηγαίνουμε στον οίκο του Κυρίου και να προσφέρουμε τη θεία ευχαριστία κατά την αγία ημέρα Του. Επειδή είναι η ημέρα που έχει καθοριστεί για εμάς, κατά την οποία θα πρέπει να αναπαυόμαστε από τους μόχθους μας και να εκφράζουμε τη λατρεία μας στον Ύψιστο. [Βλέπε Δ&Δ 59:9–10.] Αυτήν την ημέρα θα πρέπει να προσφέρουμε ευχαριστίες σε Εκείνον και να Τον τιμάμε με προσευχή, με νηστεία, με τραγούδια και με το να ανυψώνουμε πνευματικώς και να καθοδηγούμε ο ένας τον άλλον.⁹

Η Ημέρα του Κυρίου έχει γίνει μία ημέρα απόλαυσης, γλεντιού, οτιδήποτε εκτός από μια ημέρα λατρείας... και λυπάμαι που λέω ότι πολλά—ένα είναι πάρα πολλά—μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών συμμετέχουν σε αυτήν τη διαδικασία και η Ημέρα του Κυρίου για μερικά μέλη της Εκκλησίας θεωρείται ημέρα γλεντιού, απόλαυσης πάρα μια ημέρα στην οποία μπορούμε να υπηρετήσουμε τον Κύριο τον Θεό τους με όλη την καρδιά μας, όλη την ισχύ, τον νου και τη δύναμή μας...

Λοιπόν, αυτός είναι ο νόμος προς την Εκκλησία σήμερα, όπως ήταν ο νόμος προς τον αρχαίο Ισραήλ και μερικοί από τους ανθρώπους μας ενοχλούνται μάλλον, επειδή αισθάνονται ότι η

Ο Κύριος απεκάλυψε τον Λόγο Σοφίας στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για να βοηθήσει τους Αγίους να έχουν σωματική και πνευματική δύναμη.

τήρηση της ημέρας του Κυρίου περιορίζει τις δραστηριότητές τους.¹⁰

Δεν έχουμε καμία δουλειά να παραβιάζουμε την Ημέρα του Κυρίου. ...Λυπάμαι πολύ που, ακόμη και σε κοινότητες Αγίων των Τελευταίων Ημερών, αυτή η διδαχή δεν τηρείται όπως θα έπρεπε από μερικούς, [λυπάμαι] που έχουμε μερικούς ανάμεσά μας οι οποίοι φαίνεται να αισθάνονται ότι είναι απολύτως σωστό να ακολουθούν τις συνήθειες του κόσμου σχετικά με αυτό. Είναι συμμετοχοί των ιδεών και των απόψεων του κόσμου παραβιάζοντας τις εντολές του Κυρίου. Όμως, αν το κάνουμε αυτό, ο Κύριος θα μας έχει υπόλογους και δεν μπορούμε να παραβιάζουμε τον λόγο του και να λάβουμε τις ευλογίες των πιστών.¹¹

Υπακοή στον Λόγο Σοφίας

Ο Λόγος Σοφίας είναι ένας βασικός νόμος. Δείχνει τον δρόμο και μας δίνει άφθονες οδηγίες σχετικά με την τροφή και τα ποτά,

καλά για το σώμα μας και επίσης βλαβερά. Αν ειλικρινώς ακολουθούμε αυτό που είναι γραμμένο με τη βοήθεια του Πνεύματος του Κυρίου, δεν χρειαζόμαστε περαιτέρω συμβουλή. Αυτή η υπέροχη οδηγία περιέχει την ακόλουθη υπόσχεση:

«Όλοι οι άγιοι που θυμούνται να τηρούν και να εφαρμόζουν αυτά τα λόγια, βαδίζοντας υπάκουα κατά τις εντολές, θα έχουν υγεία στον ομφαλό τους και μελό στα οστά τους.

»Και θα βρουν σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς.

»Και θα τρέχουν και δε θα αποκάμνουν, και θα βαδίζουν και δε θα ατονούν». [Δ&Δ 89:18–20.]¹²

Δισεκατομμύρια δολάρια ξοδεύονται ετησίως για μεθυστικά ποτά και καπνό. Η μέθη και η βρομιά που φέρνει αυτό το κακό στην ανθρωπότητα υποσκάπτουν, όχι μόνο την υγεία αλλά και τα ηθικά και πνευματικά προπύργια της ανθρωπότητας.¹³

Οικογένειες διαλύονται από την αυξανόμενη χρήση ναρκωτικών (και άλλων χημικών ουσιών) και την κακή χρήση φαρμάκων.¹⁴

Δεν πρέπει να ακούμε [τους] δελεασμούς και την άνομη διαφήμιση πραγμάτων που είναι βλαβερά για το σώμα και καταδικάζονται από τον Πατέρα μας στους ουρανοί και τον Υιό του, Ιησού Χριστό, που είναι αντίθετα στο Ευαγγέλιο που μας έχουν δώσει Εκείνοι...

Το σώμα μας πρέπει να είναι καθαρό. Οι σκέψεις μας πρέπει να είναι καθαρές. Πρέπει να έχουμε στην καρδιά μας την επιθυμία να υπηρετήσουμε τον Κύριο και να τηρούμε τις εντολές του, να θυμόμαστε τις προσευχές μας και ταπεινά να επιζητούμε τις συμβουλές, οι οποίες έρχονται μέσω της καθοδήγησης του Πνεύματος του Κυρίου.¹⁵

Σεβασμός προς το όνομα της Θεότητας

Θα πρέπει να διατηρούμε το όνομα της Θεότητας με τον πιο ιερό και αυστηρό σεβασμό. Τίποτε δεν είναι τόσο θλιβερό ή τίποτε δεν συνταράσσει τα συναισθήματα ενός εκλεπτυσμένου ανθρώπου περισσότερο από το να ακούει κάποιο άξεστο, ανάγωγο ή βρόμικο ον να παίζει με το όνομα της Θεότητας. Μερικά άτομα έχουν γίνει τόσο βλάσφημα που φαίνεται ότι είναι σχεδόν

αδύνατον για εκείνα να πουν δύο ή τρεις προτάσεις χωρίς την έμφαση—όπως νομίζουν—μίας πρόστιχης ή βλάσφημης ύβρεως. Υπάρχουν μερικά άτομα που επίσης φαίνεται να σκέπτονται... ότι είναι ένα ανδροπρεπές επίτευγμα και ότι τους εξυψώνει από την απλή ανθρωπότητα, αν μπορούν να χρησιμοποιούν βλάσφημη γλώσσα. ...Η χυδαιότητα σε οιαδήποτε μορφή είναι υποβιβαστική και καταστρέφει την ψυχή και πρέπει να αποφεύγεται από τα μέλη της Εκκλησίας ως ένα θανάσιμο δηλητήριο.

Καλές ιστορίες συχνά καταστρέφονται απλώς επειδή οι συγγραφείς δεν έχουν καταλάβει τον σωστό τρόπο χρήσης ιερών ονομάτων. Όταν βλάσφημες εκφράσεις τίθενται στα στόματα σεβαστών χαρακτήρων κατά τα άλλα, αντί να ενισχύουν την ιστορία, αφαιρούν από την αξία και το ενδιαφέρον της. ...Είναι τόσο περίεργο που μερικοί άνθρωποι, και καλοί άνθρωποι, σκέπτονται ότι το να χρησιμοποιούν μια έκφραση που περιλαμβάνει το όνομα του Κυρίου, προσθέτει ενδιαφέρον, πνεύμα ή δύναμη στις ιστορίες τους!...

Πάνω από όλους τους λαούς επί της γης, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να τηρούν με τη μέγιστη ιερότητα και ευλάβεια όλα όσα είναι άγια. Οι άνθρωποι του κόσμου δεν έχουν εκπαιδευτεί όπως εμείς σε τέτοια θέματα, παρότι το γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί ειλικρινείς, αφοσιωμένοι και εξευγενισμένοι άνθρωποι στον κόσμο. Όμως, έχουμε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και τις αποκαλύψεις του Κυρίου και μας έχει διδάξει επισήμως στην εποχή μας το καθήκον μας σχετικά με όλα αυτά.¹⁶

Να ντυνόμαστε σεμνά και να τηρούμε το νόμο αγνότητας

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν θα πρέπει να ακολουθούν τον συρμό και την έλλειψη σεμνότητας του κόσμου. Είμαστε ο λαός του Κυρίου. Αναμένει από εμάς να ζούμε καθαρή, ενάρετη ζωή, να διατηρούμε τις σκέψεις μας καθαρές και τον νου μας αγνό και πιστό στην τήρηση όλων των άλλων εντολών του. Γιατί θα πρέπει να ακολουθούμε τον κόσμο, γιατί δεν μπορούμε να είμαστε σεμνοί, γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε τα πράγματα που ο Κύριος θέλει να κάνουμε;¹⁷

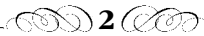
Καθώς περπατάω στους δρόμους προς ή από το Κτήριο Γραφείων της Εκκλησίας, βλέπω τόσο νέες όσο και μεγαλύτερες

γυναίκες, πολλές από αυτές «θυγατέρες της Σιών», οι οποίες είναι άσεμνα ντυμένες [βλέπε Ησαΐας 3:16–24]. Συνειδητοποιώ ότι οι καιροί και η μόδα αλλάζουν. ...[Αλλά] η αρχή της σεμνότητας και της ευπρέπειας είναι ακόμα ίδια. ...Τα πρότυπα που έχουν εκφραστεί από τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας της Εκκλησίας είναι ότι οι γυναίκες, καθώς και οι άνδρες, πρέπει να ντύνονται σεμνά. Διδάσκονται κατάλληλη συμπεριφορά και σεμνότητα σε όλες τις περιστάσεις.

Είναι, κατά τη γνώμη μου, μία λυπητερή σκέψη για τις «θυγατέρες της Σιών», όταν ντύνονται άσεμνα. Επιπλέον, αυτό το σχόλιο αφορά τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες. Ο Κύριος έδωσε εντολές στον αρχαίο Ισραήλ τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες να καλύπτουν το σώμα τους και να τηρούν το νόμο αγνότητας σε όλες τις περιστάσεις.

Κάνω μια παράκληση για σεμνότητα και αγνότητα και σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας, ομοίως σε άνδρες και γυναίκες, να είναι αγνοί, καθαροί στη ζωή τους και υπάκουοι στις διαθήκες και εντολές που μας έχει δώσει ο Κύριος...

...Το να φορούν άσεμνα ρούχα, το οποίο μπορεί να φαίνεται μηδαμινό, αφαιρεί κάτι από τις νέες γυναίκες ή τους νέους άνδρες μας στην Εκκλησία. Απλώς κάνει δυσκολότερο να τηρήσουμε αυτές τις αιώνιες αρχές, με τις οποίες όλοι πρέπει να ζήσουμε, αν θέλουμε να γυρίσουμε στην παρουσία του Πατέρα μας στους Ουρανοί.¹⁸

**Οι υπεσχημένες ευλογίες προς τους πιστούς
είναι κατά πολύ μεγαλύτερες από τις
προσωρινές απολαύσεις του κόσμου.**

[Ένα μέλος της Εκκλησίας είπε μια φορά ότι] δεν μπορούσε κάπως να καταλάβει αφού πλήρωνε τα δέκατά του και τηρούσε τον Λόγο Σοφίας, προσευχόταν και προσπαθούσε να είναι υπάκουος σε όλες τις εντολές που ο Κύριος τού είχε δώσει, και ωστόσο έπρεπε να αγωνισθεί για τα προς το ζην. Όσο ο γείτονας του παραβίαζε την Ημέρα του Κυρίου, υποθέτω ότι κάπνιζε και έπινε. Περνούσε καλά, όπως θα αποκαλούσε ο κόσμος, δεν έδιδε προσοχή στις

διδασκαλίες τού Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού και παρά ταύτα εημερούσε.

Ξέρετε, έχουμε πολλά σπουδαία μέλη στην Εκκλησία που το συλλογίζονται στην καρδιά τους και αναρωτιούνται γιατί. Γιατί αυτός ο άνδρας φαίνεται να ευλογείται με όλα τα αγαθά του κόσμου—παρεμπιπτόντως, πολλά από τα άσχημα πράγματα τα οποία αυτός θεωρεί, είναι καλά—και παρά ταύτα τόσα πολλά μέλη της Εκκλησίας αγωνίζονται, εργάζονται επιμελώς και προσπαθούν να τα καταφέρουν στον κόσμο.

Η απάντηση είναι απλή. Αν μερικές φορές --και μία στο τόσο το κάνω-- πηγαίνω σε έναν αγώνα ποδοσφαίρου ή μπέιζμπολ ή σε κάποιο άλλο μέρος διασκέδασης, πάντα περιβάλλομαι από άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι καπνίζουν τσιγάρα ή πούρα ή βρόμικες πίπες. Είναι πολύ ενοχλητικό και αναστατώνομαι λίγο. Θα στραφώ προς την αδελφή Σμιθ και θα πω κάτι σε εκείνη και εκείνη θα πει: «Λοιπόν, τώρα, ξέρεις τι με έχεις διδάξει. Είσαι στον κόσμο τους. Αυτός είναι ο κόσμος τους». Και αυτό με συνεφέρει. Ναι, είμαστε στον κόσμο τους, αλλά δεν πρέπει να αποτελούμε μέρος αυτού.

Έτσι, καθώς αυτός είναι ο κόσμος τους στον οποίον ζούμε, εκείνοι εημερούν, αλλά, καλοί μου αδελφοί και αδελφές, ο κόσμος τους έρχεται στο τέλος του...

Θα έλθει η ημέρα που δεν θα έχουμε *αυτόν* τον κόσμο. Θα αλλάξει. Θα λάβουμε έναν καλύτερο κόσμο. Θα λάβουμε έναν κόσμο που να είναι ενάρτετος, επειδή όταν έλθει ο Χριστός, θα καθαρίσει τη γη.¹⁹

Αν ψάχνουμε επιμελώς, προσευχόμαστε πάντοτε, πιστεύουμε και προχωρούμε σωστά, έχουμε την υπόσχεση του Κυρίου ότι όλα θα συνεργαστούν για το καλό μας [βλέπε Δ&Δ 90:24]. Δεν είναι μια υπόσχεση ότι θα ελευθερωθούμε από τις δοκιμασίες και τα προβλήματα της ζωής, διότι αυτή η κατάσταση δοκιμασίας έχει σχεδιασθεί για να μας δώσει εμπειρία και δύσκολες και αντικρούμενες καταστάσεις.

Ποτέ η ζωή δεν προοριζόταν να είναι εύκολη, αλλά ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι θα κάνει όλες τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες να έχουν καλό αποτέλεσμα για μας. Θα μας δώσει δύναμη και

την ικανότητα να υπερνικήσουμε τον κόσμο και να σταθούμε σταθεροί στην πίστη παρ' όλη την εναντίωση. Είναι μια υπόσχεση ότι θα έχουμε ειρήνη στην καρδιά μας παρ' όλες τις ταραχές και τα προβλήματα του κόσμου. Και πάνω απ' όλα, είναι μία υπόσχεση ότι, όταν τελειώσει αυτή η ζωή, θα είμαστε άξιοι για την αιώνια ειρήνη στην παρουσία Εκείνου, τον οποίον έχουμε αναζητήσει, τους νόμους του οποίου έχουμε τηρήσει και τον οποίον επιλέξαμε να υπηρετούμε.²⁰

3

Καθώς θέτουμε τη βασιλεία του Θεού πρώτη στη ζωή μας, ενεργούμε ως φως στον κόσμο και θέτουμε ένα παράδειγμα για να ακολουθήσουν οι άλλοι.

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι σαν μια πόλη στον λόφο που δεν μπορεί να κρυφθεί και σαν ένα κερί που δίδει φως σε όλους όσοι είναι στο σπίτι. Είναι καθήκον μας να αφήσουμε το φως μας να λάμπει ως παράδειγμα χρηστότητας, όχι μόνο στους ανθρώπους ανάμεσα στους οποίους ζούμε, αλλά στους ανθρώπους όλης της γης. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:14–16.]²¹

Επιθυμούμε να δούμε τους Αγίους σε κάθε χώρα να λαμβάνουν πλήρως τις ευλογίες του Ευαγγελίου και να στέκονται ως πνευματικοί ηγέτες στις χώρες τους.²²

Αδελφοί και αδελφές, ας τηρούμε τις εντολές του Θεού όπως έχουν αποκαλυφθεί αυτές. Ας θέσουμε το παράδειγμα ενώπιον των ανθρώπων της γης, ώστε, βλέποντας τα καλά μας έργα, να μπορούν να αισθανθούν να μετανοήσουν και να λάβουν την αλήθεια και να αποδεχθούν το σχέδιο σωτηρίας, ώστε να λάβουν σωτηρία στο σελέστιο βασίλειο του Θεού.²³

Προσεύχομαι ώστε οι Άγιοι να είναι σταθεροί απέναντι στις πιέσεις και τους δελεασμούς του κόσμου· ώστε να θέσουν πρώτα στη ζωή τους τα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού· ώστε να είναι αληθινοί σε κάθε καθήκον και να τηρούν κάθε εντολή.

Προσεύχομαι για τους νέους και την ανερχόμενη γενεά ώστε να διατηρούν τον νου και το σώμα τους καθαρά—ελεύθερα από την ανηθικότητα, από τη χρήση ναρκωτικών και από το πνεύμα της ανταρσίας και από την περιφρόνηση της ευπρέπειας που σώρωνουν τη γη.

Πατέρα μας, έκχυσε το Πνεύμα σου επάνω στα τέκνα σου, ώστε να διατηρηθούν από τους κινδύνους του κόσμου και να διατηρηθούν καθαρά και αγνά, κατάλληλα υποψήφια να επιστρέψουν στην παρουσία σου και να κατοικήσουν μαζί σου.

Και ας είναι η προστατευτική φροντίδα σου σε όλους εκείνους που σε αναζητούν και περπατούν με ακεραιότητα ψυχής ενώπιόν σου, ώστε να αποτελούν φως για τον κόσμο, εργαλεία στα χέρια σου για να πραγματοποιήσουν τους σκοπούς σου επί της γης.²⁴

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάζετε το «Από την ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ», σκεφθείτε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι νέοι σήμερα, όταν οι γονείς τους ή οι ενήλικοι ηγέτες δεν είναι μαζί τους. Τι μπορούμε να κάνουμε, για να βοηθήσουμε τους νέους να παραμείνουν πιστοί σε τέτοιες καταστάσεις;
- Ποιες είναι μερικές ευλογίες που έρχονται σε εμάς καθώς τηρούμε τις εντολές που αναφέρονται στο τμήμα 1;
- Πώς θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε τις διδασκαλίες στο τμήμα 2, για να βοηθήσετε κάποιον που έχει διασπασθεί η προσοχή του από τα πράγματα του κόσμου; Πώς μπορούμε να βρούμε «ειρήνη στην καρδιά μας παρ' όλες τις ταραχές και τα προβλήματα του κόσμου»;
- Πώς το παράδειγμά μας μπορεί να βοηθήσει άλλους να εγκαταλείψουν τους τρόπους του κόσμου; (Βλέπε τμήμα 3.) Πότε έχετε αισθανθεί τη δύναμη ενός ενάρετου παραδείγματος; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να δώσετε ενάρετο παράδειγμα για την οικογένειά σας και άλλους.

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 6:24, Κατά Μάρκον 8:34–36, Κατά Ιωάννην 14:27, Προς Φιλιππησίους 2:14–15, Μορόνι 10:30, 32

Βοήθεια διδασκαλίας

«Μπορείτε να εκφράσετε αγάπη για εκείνους που διδάσκετε με το να τους ακούτε με προσοχή και να ενδιαφέρεστε ειλικρινώς για τη ζωή τους. Η αγάπη σαν του Χριστού έχει τη δύναμη να

μαλακώνει καρδιές και να βοηθά τους ανθρώπους να είναι δεκτικοί στους ψιθύρους του Πνεύματος» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 46).

Σημειώσεις

1. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 287–88.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1955, 43–44.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1947, 60–61.
4. “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 50.
5. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” *New Era*, Ιούλιος 1971, 8.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1952, 27–28.
7. “The Pearl of Great Price,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιούλιος 1930, 104.
8. “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” 49–50.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1911, 86.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1957, 60–61.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 111.
12. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 1:199.
13. “Be Ye Clean!” *Church News*, 2 Οκτωβρίου 1943, 4. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 3:276.
14. Στο “Message from the First Presidency,” *Ensign*, Ιαν. 1971, 1.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1960, 51.
16. “The Spirit of Reverence and Worship,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1941, 525, 572. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 1:12–14.
17. “Teach Virtue and Modesty,” *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1963, 6.
18. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, Ιαν. 1971, 5.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1952, 28.
20. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, Σεπτ. 1971, 40.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1930, 23.
22. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 6.
23. Στο Conference Report, Απρ. 1954, 28.
24. “A Witness and a Blessing,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 110.

«Ο Πέτρος, όμως, είπε: Ασήμι και χρυσάφι εγώ δεν έχω· αλλά, ό,τι έχω, αυτό σου δίνω: Στο όνομα του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, σήκω επάνω και περπάτα» (Πράξεις 3:6).

Αγάπη και ενδιαφέρον για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας

«Νομίζω ότι αν όλοι οι άνθρωποι ήξεραν και καταλάβαιναν ποιοι είναι και γνώριζαν για τη θεία πηγή από την οποία προήλθαν... θα είχαν αισθήματα καλοσύνης και δεσίματος ο ένας για τον άλλον που θα άλλαζαν τον όλο τρόπο ζωής τους και θα έφερναν ειρήνη επί της γης».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και ο Τζων Στιούαρτ παρατήρησαν: «Στα αβρά, μικρά πράγματα της ζωής είναι εκεί όπου μπορεί κανείς να δει τον αληθινό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ πιο ξεκάθαρα». Κατόπιν ανέφεραν τρία παραδείγματα από τα «αβρά, μικρά πράγματα» που είχε κάνει:

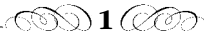
«Μία ημέρα, σε μία συνέλευση της εκκλησίας στο Μορμονικό Ταμπερνάκλ, στην Τεμπλ Σκουέαρ ένα 12χρονο αγόρι, ενθουσιασμένο που ήταν εκεί για πρώτη φορά, είχε έλθει νωρίς για να είναι βέβαιο ότι θα έπιανε μια θέση κοντά στο μπροστινό μέρος. ...Μόλις πριν αρχίσει η συγκέντρωση και όταν είχαν καταληφθεί όλες οι θέσεις, ένας ταξιθέτης ζήτησε από το αγόρι να παραχωρήσει τη θέση του, ούτως ώστε να καθίσει ένας αργοπορημένος γερουσιαστής των Ηνωμένων Πολιτειών. Με πραότητα το αγόρι υπάκουσε και σηκώθηκε στον διάδρομο, απογοητευμένο, σε αμηχανία και με δάκρυα». Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ «παρατήρησε τον μικρό και του έκανε νεύμα να ανεβεί [στο βήμα]. Όταν το αγόρι τού είπε τι είχε συμβεί, είπε: 'Αυτός ο ταξιθέτης δεν είχε δικαίωμα να σου το κάνει αυτό. Όμως εδώ, κάθεται δίπλα μου' και μοιράσθηκε τη θέση του μαζί του, ανάμεσα στους αποστόλους της Εκκλησίας.

»Μία ημέρα, καθώς έπαιρνε συνέντευξη από μία ομάδα νέων ανδρών που έφευγαν για διετή ιεραποστολή για την Εκκλησία, παρατήρησε ένα αγροτόπαιδο που είχε ανατεθεί να πάει στον ανατολικό Καναδά. 'Παιδί μου, είναι κρύο εκεί επάνω. Έχεις ένα καλό και ζεστό πανωφόρι;' 'Όχι κύριε, δεν έχω'. Πήρε το αγόρι απέναντι στον δρόμο, σε ένα πολυκατάστημα και του αγόρασε το πιο ζεστό πανωφόρι που υπήρχε στο απόθεμα.

»Την ημέρα που υποστηρίχθηκε στη συνέλευση ως πρόεδρος της Εκκλησίας, ένα κοριτσάκι τα κατάφερε να περάσει μέσα από το πλήθος μετά τη συγκέντρωση και έπιασε το χέρι του. Ήταν τόσο συγκινημένος από τη χειρονομία που έσκυψε και πήρε το παιδί στην αγκαλιά του. Έμαθε ότι το όνομά της ήταν Βίνας Χομπς... που σύντομα θα γινόταν τεσσάρων ετών. Στα γενέθλιά της, η Βίνας έλαβε ένα τηλεφώνημα-έκπληξη: Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ και η σύζυγός του που καλούσαν υπεραστικό για να της τραγουδήσουν 'Χρόνια Πολλά'».¹

Αυτές οι πράξεις καλοσύνης δεν ήσαν απομονωμένα περιστατικά αλλά μέρος ενός διά βίου προτύπου. Ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν «ένας άνδρας με μεγάλη τρυφερότητα και συμπόνια. Η ζωή του ήταν μία επαναλαμβανόμενη περίπτωση, η μία μετά την άλλη, που έδιδε βοήθεια στους έχοντας ανάγκη, παρηγοριά στους συντετριμμένους, συμβουλή στους συγχυσμένους και στο να αποτελεί παράδειγμα της χριστιανικής αγάπης που είναι 'η αγνή αγάπη του Χριστού'. [Μορόνι 7:47]»²

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Με τη γνώση ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας όλων των ανθρώπων, επιθυμούμε να αγαπούμε και να ευλογοούμε άλλους.

Νομίζω ότι αν όλοι οι άνθρωποι ήξεραν και καταλάβαιναν ποιοι είναι και γνώριζαν για τη θεία πηγή από την οποία προήλθαν και για τις απεριόριστες δυνατότητες που είναι μέρος της κληρονομιάς τους, θα είχαν αισθήματα καλοσύνης και δεσίματος ο ένας για τον άλλον που θα άλλαζαν τον όλο τρόπο ζωής τους και θα έφερναν ειρήνη επί της γης.

Πιστεύουμε στη αξιοπρέπεια και την ουράνια καταγωγή του ανθρώπου. Η πίστη μας είναι θεμελιωμένη στο γεγονός ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας και ότι εμείς είμαστε τα τέκνα του και ότι όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφοί και αδελφές στην ίδια αιώνια οικογένεια.

Ως μέλη της οικογένειάς του, κατοικούσαμε μαζί του πριν τεθούν τα θεμέλια αυτής της γης και εκείνος θέσπισε και όρισε το σχέδιο σωτηρίας διά του οποίου κερδίσαμε το προνόμιο να προαχθούμε και να προοδεύσουμε καθώς πασχίζουμε να το κάνουμε.

Ο Θεός τον οποίον λατρεύουμε είναι ένα ένδοξο Ον που έχει κάθε δύναμη και τελειότητα και έχει δημιουργήσει τον άνθρωπο κατ' εικόνα του και καθ' ομοίωση, με εκείνα τα χαρακτηριστικά και τα γνωρίσματα που έχει ο ίδιος.

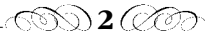
Και έτσι το πιστεύω μας στην αξιοπρέπεια και τον προορισμό του ανθρώπου αποτελεί ουσιώδες μέρος τόσο της θεολογίας μας όσο και του τρόπου ζωής μας. Είναι η ίδια η βάση της διδασκαλίας του Κυρίου μας ότι η «πρώτη και μεγάλη εντολή» είναι: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου. Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. »Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». (Βλέπε Κατά Ματθαίον 22:37–39.)

Επειδή ο Θεός είναι ο Πατέρας μας, έχουμε μία φυσική επιθυμία να τον αγαπούμε και να τον υπηρετούμε και να είμαστε άξια μέλη της οικογενείας του. Αισθανόμαστε την υποχρέωση να κάνουμε αυτό που θα ήθελε να κάνουμε, να τηρούμε τις εντολές του και να ζούμε σε αρμονία με τα πρότυπα του Ευαγγελίου του—εκ των οποίων όλα είναι ουσιώδη μέρη της αληθινής λατρείας.

Και επειδή όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφία μας, έχουμε την επιθυμία να αγαπούμε, να ευλογούμε και να τους συντροφεύουμε—και αυτό επίσης αποδεχόμαστε ως ουσιώδες μέρος της αληθινής λατρείας.

Συνεπώς, τα πάντα που κάνουμε στην Εκκλησία επικεντρώνονται στον ουράνιο νόμο σύμφωνα με τον οποίον πρέπει να αγαπούμε και να λατρεύουμε τον Θεό και να υπηρετούμε τους συνανθρώπους μας.

Δεν αποτελεί έκπληξη τότε που ως εκκλησία και ως λαός έχουμε βαθύ και ακατάλυτο ενδιαφέρον για την ευημερία όλων των τέκνων του Πατέρα μας. Επιζητούμε την εγκόσμια και πνευματική ευημερία τους μαζί με τη δική μας. Προσευχόμαστε γι' αυτούς όπως το κάνουμε και για εμάς και προσπαθούμε να ζούμε κατά τέτοιο τρόπο, ώστε εκείνοι, βλέποντας τα καλά μας έργα, να οδηγηθούν να δοξάσουν τον Πατέρα μας ο οποίος είναι στους Ουρανούς. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:16.]³

Καθώς αγαπούμε και υποστηρίζουμε αλλήλους στην Εκκλησία, γινόμαστε μία δύναμη για καλό στον κόσμο.

«Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου» [Κατά Ιωάννην 14:15.]

Αυτά τα λόγια απηύθυνε ο Διδάσκαλος στους μαθητές του λίγες ώρες μόλις πριν από τον θάνατό του, καθώς τους είχε μαζέψει να φάνε για το Πάσχα και να τους δώσει τις τελικές οδηγίες, προτού υποφέρει για τις αμαρτίες του κόσμου. Στην ίδια εκείνη περίπτωση και λίγο πριν γίνουν αυτά τα σχόλια, ανεφέρθη στο ίδιο θέμα, όταν είπε:

«Παιδάκια μου, λίγο ακόμα είμαι μαζί σας. Θα με ζητήσετε· και όπως είπα στους Ιουδαίους, ότι: Όπου πηγαίνω εγώ, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε, το λέω τώρα και σε σας. Μια καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλο· όπως εγώ σας αγάπησα, κι εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον». [Κατά Ιωάννην 13:33–34.]...

...Δεν είμαστε απλώς φίλοι. Είμαστε αδελφοί και αδελφές, τα τέκνα του Θεού, τα οποία έχουν αποχωρισθεί, όπως έχω πει, από τον κόσμο για να εισέλθουν σε διαθήκες, να υπακούσουν στους νόμους του και να τηρούν τα πάντα τα οποία μας έχουν δοθεί με έμπνευση. Έχουμε προσταχθεί να αγαπούμε αλλήλους. «Μία καινούργια εντολή», έχει πει ο Κύριος και όμως σαν πολλές άλλες εντολές είναι τόσο παλαιά όσο και η αιωνιότητα. Δεν υπήρξε ποτέ εποχή κατά την οποία να μην υπάρχει αυτή η εντολή και να μην είναι ουσιώδης για τη σωτηρία και εντούτοις είναι πάντοτε καινούργια. Ποτέ δεν παλαιώνει, επειδή είναι αληθινή.⁴

Πιστεύω ότι είναι το επίσημο καθήκον μας να αγαπούμε ο ένας τον άλλον, να πιστεύουμε ο ένας τον άλλον, να έχουμε πίστη ο

*Όταν τείνουμε χείρα βοήθειας προς τους άλλους,
δείχνουμε την αγάπη μας για εκείνους.*

ένας τον άλλον, δηλαδή είναι το καθήκον μας να παραβλέπουμε τα ελαττώματα και τα μειονεκτήματα ο ένας του άλλου και να μην τα μεγαλύνουμε στα μάτια μας ούτε στα μάτια του κόσμου. Δεν θα πρέπει να βρίσκουμε λάθη στους άλλους, να μην κακολογούμε πίσω από την πλάτη άλλους, να μη μιλούμε άσχημα ο ένας στον άλλον στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Θα πρέπει να είμαστε αληθινοί ο ένας στον άλλον και σε κάθε αρχή της θρησκείας μας και να μην είμαστε ζηλόφθονοι ο ένας με τον άλλον. Δεν θα πρέπει να ζηλεύουμε ο ένας τον άλλον, ούτε να είμαστε θυμωμένοι μεταξύ μας και δεν θα πρέπει να εμφανίζεται στην καρδιά μας ένα αίσθημα που να μη συγχωρούμε ο ένας στον άλλον τα παραπτώματά μας. Δεν θα πρέπει να αισθάνονται στην καρδιά τους τα τέκνα του Θεού ότι δεν μπορούν να συγχωρήσουν κάποιον, όποιος είναι αυτός...

...Οφείλουμε να μην τρέφουμε άσχημα συναισθήματα ο ένας για τον άλλον, αλλά να έχουμε ένα αίσθημα συγχώρησης και αδελφικής αγάπης ο ένας για τον άλλον. Ας θυμάται καθένας από εμάς τα δικά του ελαττώματα και αδυναμίες και να προσπαθεί να τα διορθώσει. Δεν έχουμε φθάσει ακόμη σε μία κατάσταση τελειότητας. Ούτε καν αναμένεται να την φθάσουμε σε αυτήν

τη ζωή και όμως, μέσω της βοήθειας του Αγίου Πνεύματος είναι δυνατόν να είμαστε ενωμένοι, βλέποντας μάτι προς μάτι και υπερνικώντας τις αμαρτίες και τις ατέλειές μας. Αν το κάνουμε αυτό, όσον αφορά στις εντολές του Κυρίου, θα αποτελούμε δύναμη για καλό στον κόσμο. Θα συντρίψουμε και θα υπερνικήσουμε κάθε κακό, κάθε αντίθεση προς την αλήθεια και θα πραγματοποιήσουμε χρηστότητα επάνω στο πρόσωπο της γης. Επειδή το Ευαγγέλιο θα διαδοθεί και οι άνθρωποι στον κόσμο θα αισθανθούν την επιρροή, η οποία θα διαχυθεί από τον λαό της Σιών και θα έχουν την τάση να μετανοούν περισσότερο για τις αμαρτίες τους και να λάβουν την αλήθεια.⁵

3

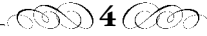
Εκφράζουμε αγάπη για τους συνανθρώπους μας, υπηρετώντας τους.

Ο Σωτήρας μας ήλθε στον κόσμο για να μας διδάξει αγάπη μεταξύ αλλήλων και καθώς φανερώθηκε αυτό το μέγα μάθημα μέσα από τα μεγάλα Πάθη και τον θάνατό του, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε, δεν θα πρέπει να εκφράζουμε την αγάπη μας για τους συνανθρώπους μας με υπηρετήση προσφερθείσα για λογαριασμό τους;...

Πρέπει να προσφέρεται υπηρετήση για λογαριασμό άλλων. Πρέπει να τείνουμε τη χείρα βοήθειας στους άτυχους, σε όσους δεν έχουν ακούσει την αλήθεια και βρίσκονται σε πνευματικό σκοτός, στους έχοντας ανάγκη, στους καταπιεσμένους. Αποτυγχάνετε; Ας σκεφθούμε τα λόγια του ποιητή, Γουίλ Τόμπσον. ...Το ποίημα αρχίζει έτσι:

«Έκανα κάτι καλό στον κόσμο σήμερα;
Βοήθησα κάποιον σε ανάγκη;
Εμψύχωσα τον λυπημένο
και έκανα κάποιον να χαρεί;
Αν όχι, τότε πράγματι έχω αποτύχει». [*Hymns*, αρ. 223.]⁶

Η αποστολή μας είναι σε όλον τον κόσμο—για την ειρήνη, την ελπίδα, την ευτυχία και την εγκόσμια και αιώνια σωτηρία όλων των τέκνων του Πατέρα μας. ...Με όλη τη δύναμη της πειθούς μου, παροτρύνω αυτόν τον λαό να συνεχίσει να προσεγγίζει και να ευλογεί τη ζωή όλων των τέκνων του Πατέρα μας παντού.⁷

Πρέπει να εκτιμούμε και να αγαπούμε τους ανθρώπους όπως είναι.

Όταν ήμουν μικρός, είχαμε ένα άλογο ονόματι Τζούνι. Ήταν ένα από τα πιο ευφυή ζώα που έχω δει ποτέ. Σχεδόν φαινόταν ανθρώπινη στην ικανότητά της. Δεν μπορούσα να την κρατήσω κλειδωμένη στον αχυρώνα, επειδή συνεχώς έλυνε το λουρί στην πόρτα του στάβλου. Έβαζα το λουρί συνδεδεμένο με τη μισή πόρτα του στάβλου επάνω στον στύλο, αλλά απλώς το σήκωνε με τη μύτη και τα δόντια της. Μετά πήγαινε έξω στην αυλή.

Υπήρχε μία βρύση στην αυλή που χρησιμοποιείτο για να γεμίζουμε τη γούρνα για τα ζώα μας. Η Τζούνι την άνοιγε με τα δόντια της και μετά άφηνε το νερό να τρέχει. Ο πατέρας μου με κυνηγούσε, επειδή δεν μπορούσα να κρατήσω το άλογο στον αχυρώνα. Ποτέ δεν το έσκαγε. Απλώς άνοιγε το νερό και μετά περπατούσε γύρω από την αυλή ή επάνω στο γρασιδί ή μέσα από τον κήπο. Στη μέση της νύκτας, άκουγα το νερό να τρέχει και τότε έπρεπε να σηκωθώ και να το κλείσω και να κλειδώσω και πάλι την Τζούνι.

Ο πατέρας μου υπέδειξε ότι το άλογο φαινόταν πιο έξυπνο από εμένα. Μία ημέρα απεφάσισε να την κλειδώσει, ούτως ώστε να μη μπορεί να βγει έξω. Πήρε το λουρί που έσφιγγε συνήθως γύρω από το επάνω μέρος του στύλου και το έδεσε γύρω από τον στύλο και κάτω από ένα οριζόντιο δοκάρι και είπε μετά: «Νεαρή μου, ας δούμε τώρα αν βγεις έξω από εκεί!» Ο πατέρας μου και εγώ φύγαμε από τον αχυρώνα και αρχίσαμε να βαδίζουμε πίσω προς το σπίτι και, προτού φθάσουμε εκεί, η Τζούνι ήταν δίπλα μας. Κατόπιν μετακινήθηκε και άνοιξε ξανά το νερό.

Υπέδειξα ότι τώρα, ίσως, ήταν τόσο έξυπνη όσο εκάτερος από εμάς. Απλώς δεν μπορούσαμε να αποτρέψουμε την Τζούνι να βγαίνει έξω από τον στάβλο της. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι ήταν κακή, επειδή δεν ήταν. Ο πατέρας δεν επρόκειτο να την πωλήσει ή να την ανταλλάξει, επειδή είχε τόσα πολλά άλλα καλά προσόντα που αποζημίωναν γι' αυτό το μικρό ελάττωμα.

Το άλογο ήταν τόσο αξιόπιστο και φερέγγυο στο να σέρνει το τετράτροχο μόνιππό μας όπως ήταν ικανό να βγαίνει έξω από

τον στάβλο μας. Και αυτό ήταν σημαντικό, επειδή η μητέρα ήταν διπλωματούχος μαιά. Όταν εκαλείτο για μία γέννα κάπου στην κοιλάδα, συνήθως στη μέση της νύχτας, έπρεπε να σηκωθεί, να πάρω ένα φανάρι στον αχυρώνα και να τραβήξω την Τζούνι μέχρι το τετράτροχο μόνιππο.

Ήμουν μόνον περίπου δέκα ή ένδεκα ετών τότε. Και αυτό το άλογο έπρεπε να είναι ήρεμο και όμως αρκετά δυνατό για να πηγαίνει εμένα και τη μητέρα στην κοιλάδα, παντός καιρού. Ένα πράγμα που ποτέ δεν κατάλαβα, εντούτοις, ήταν γιατί τα περισσότερα μωρά έπρεπε να γεννηθούν τη νύκτα και τόσα πολλά τον χειμώνα.

Συχνά περίμενα τη μητέρα στο μόνιππο και τότε ήταν ωραίο που είχα τη συντροφιά της ήρεμης και γηραιάς Τζούνι. Αυτή η εμπειρία με αυτό το άλογο ήταν πολύ καλή για εμένα, επειδή νωρίς στη ζωή έπρεπε να μάθω να την αγαπώ και να την εκτιμώ όπως ήταν. Ήταν ένα υπέροχο άλογο με μόνον μία-δυο κακές συνήθειες. Οι άνθρωποι είναι κατά πολύ το ίδιο. Κανείς από εμάς δεν είναι τέλειος. Ωστόσο, καθένας από εμάς προσπαθεί να γίνει τέλειος, δηλαδή σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανοί. Πρέπει να εκτιμούμε και να αγαπούμε τους ανθρώπους όπως είναι.

Ίσως χρειάζεται να το θυμάστε αυτό, όταν αξιολογείτε τους γονείς ή τους δασκάλους ή τους ηγέτες τομέα και πασάλου ή τους φίλους σας—ή τους αδελφούς και τις αδελφές σας. Αυτό το μάθημα έχει μείνει πάντοτε μέσα μου—να βλέπω το καλό στους ανθρώπους αν και προσπαθούμε να τους βοηθήσουμε να υπερνικήσουν μία ή δύο κακές συνήθειες...

Έμαθα νωρίς στη ζωή να αγαπώ και να μην κρίνω τους άλλους, προσπαθώντας πάντοτε να υπερνικώ τα δικά μου ελαττώματα.⁸

Όταν αγαπούμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά και τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας, είμαστε σε αρμονία με όλον τον ιερό νόμο.

«Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου απ' όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου.

»Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή.

»Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.

»Σ' αυτές τις δύο εντολές κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες». (Κατά Ματθαίον 22:37–40.)

Με άλλα λόγια, όλα όσα έχουν αποκαλυφθεί προς σωτηρία του ανθρώπου από την αρχή ως την εποχή μας είναι μέσα στα όρια, περιλαμβάνονται και αποτελούν μέρος αυτών των δύο μεγάλων νόμων. Αν αγαπούμε τον Κύριο με όλη την καρδιά, με όλη την ψυχή και με όλον τον νου και τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας, τότε δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο να επιθυμούμε. Τότε θα είμαστε σε αρμονία με το σύνολο του ιερού νόμου. Αν ήμαστε πρόθυμοι να ζήσουμε σε αρμονία με αυτές τις δύο μεγάλες εντολές—και πρέπει να το κάνουμε τελικώς, αν είμαστε άξιοι να ζήσουμε στην παρουσία του Θεού—τότε η ανομία, η ζήλεια, η φιλοδοξία, η ζηλοφθονία, η αιματοχυσία και κάθε αμαρτία πάσης φύσεως θα αποβάλλονταν από τη γη. Τότε θα ερχόταν μία ημέρα αιώνιας ειρήνης και ευδαιμονίας. Τι ένδοξη ημέρα θα ήταν! Έχουμε ευλογηθεί με επαρκή λογική να γνωρίζουμε ότι μία τέτοια κατάσταση είναι πάρα πολύ επιθυμητή και θα εδραίωνε ανάμεσα στους ανθρώπους την Πατρότητα του Θεού και την τέλεια αδελφότητα του ανθρώπου.

...Μπορούμε να πούμε ότι αγαπούμε τον Κύριο με όλη μας την ψυχή; Μπορούμε να πούμε ότι ενδιαφερόμαστε τόσο για την ευημερία του πλησίον μας όσο για τη δική μας;⁹

Ας αγαπούμε τον Κύριο, διότι αυτό είναι το θεμέλιο των πάντων. Είναι η πρώτη εντολή, και η δεύτερη εντολή, να αγαπούμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας, είναι σαν και αυτήν και όταν το έχουμε κάνει αυτό, έχουμε εκπληρώσει τον νόμο, επειδή δεν υπάρχει τίποτε που δεν θα γίνει.¹⁰

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Σκεφθείτε τα «αβρά, μικρά πράγματα» που έκανε ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ για τους άλλους (βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»). Τι μπορούμε να κάνουμε, για να εδραιώσουμε παρόμοια πρότυπα καλοσύνης στη ζωή μας;
- Πώς μπορούν οι διδαχές στο τμήμα 1 να μας βοηθήσουν να είμαστε καλοσυνάτοι και στοργικοί στους γύρω μας;
- Τι σας κάνει εντύπωση σχετικά με τη συμβουλή του Προέδρου Σμιθ στο τμήμα 2; Γιατί νομίζετε ότι θα είμαστε «μία δύναμη για καλό στον κόσμο» καθώς ακολουθούμε αυτήν τη συμβουλή;
- Τι έχει κάνει ο Ιησούς Χριστός για να «μας διδάξει αγάπη μεταξύ αλλήλων»; (Βλέπε τμήμα 3.) Με ποιους τρόπους μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του;
- Επανεξετάστε την ιστορία για την Τζούνι, το άλογο (βλέπε τμήμα 4). Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό να «εκτιμούμε και να αγαπούμε τους ανθρώπους όπως είναι»; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βλέπουμε το καλό στους άλλους, ακόμη και αν προσπαθούμε να τους βοηθήσουμε να υπερνικήσουν κακές συνήθειες;
- Τι σημαίνει για εσάς να τηρείτε τις εντολές στο Κατά Ματθαίον 22:37–40; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 5.) Γιατί είμαστε «σε αρμονία με το σύνολο του ιερού νόμου», όταν τηρούμε αυτές τις εντολές;

Σχετικές γραφές

Πράξεις 17:28–29, Προς Ρωμαίους 8:16–17, Πέτρου Α΄ 4:18–21, Μωσία 2:17, 18:8–10, Μορόνι 7:45–48

Βοήθεια διδασκαλίας

Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να καλέσετε συμμετέχοντες να διαβάσουν τις κεφαλίδες στο κεφάλαιο και να επιλέξουν ένα τμήμα που είναι σημαντικό γι' αυτούς ή την οικογένειά τους. Ζητήστε τους να μελετήσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ σε αυτό το τμήμα, συμπεριλαμβάνοντας αντίστοιχες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου. Κατόπιν, ζητήστε από τα μέλη να μοιραστούν μαζί σας τι έμαθαν.

Σημειώσεις

1. Στο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 10–11.
2. Πέρι Λη, “Church Expresses Devotions to President Smith,” *Church News*, 14 Ιουλίου 1956, 2.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 4–5.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1920, 53–55.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1915, 119–20.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1968, 12.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 4.
8. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, Ιαν. 1971, 4–5.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1943, 12.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1920, 59.

*Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ το 1910,
λίγο αφότου χειροτονήθηκε Απόστολος*

Διακηρύττοντας το Ευαγγέλιο στον κόσμο

«Έχουμε γευθεί τους καρπούς του Ευαγγελίου και γνωρίζουμε ότι είναι καλοί και επιθυμούμε όλοι οι άνθρωποι να λάβουν τις ίδιες ευλογίες και το ίδιο πνεύμα που έχει εκχυθεί τόσο αφθόνως επάνω μας».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ και η σύζυγός του, Λούι, δεν ξεπελάγησαν, όταν έλαβαν ένα γράμμα, υπογεγραμμένο από τον Πρόεδρο Λορέντζο Σνόου, καλώντας τον Τζόζεφ να υπηρετήσει μία πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή. Εκείνες τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας, έγγαμοι άνδρες συχνά υπηρετούσαν μακριά από το σπίτι. Έτσι, όταν έφθασε εκείνο το γράμμα στις 17 Μαρτίου 1899, περίπου έναν μήνα πριν από την πρώτη επέτειο του γάμου τους, ο Τζόζεφ και η Λούι απεδέχθησαν την ευκαιρία με πίστη και θάρρος, ανάμικτα με λύπη στη σκέψη ότι θα χωρίζονταν για δύο χρόνια.

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ υπηρέτησε στην Αγγλία, περίπου 7.600 χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι. Εκείνος και η Λούι έστελναν γράμματα ο ένας στον άλλον συχνά—γράμματα γεμάτα με εκφράσεις αγάπης και μαρτυρίας. Σε ένα από τα πρώτα γράμματα του Πρεσβυτέρου Σμιθ προς τη Λούι, έγραφε: «Ξέρω ότι το έργο το οποίο έχω κληθεί να κάνω είναι το έργο του Θεού διαφορετικά δεν θα έμενα εδώ ούτε λεπτό, όχι, δεν θα είχα αφήσει το σπίτι. Όμως, ξέρω ότι η ευτυχία μας εξαρτάται από την πίστη μου, ενώ είμαι εδώ. Θα πρέπει να είμαι πρόθυμος να κάνω αυτό κατά πολύ για την αγάπη για την ανθρωπότητα, όταν ο Σωτήρας μας μπόρεσε να υποφέρει όπως υπέφερε για εμάς. ...Είμαι στα χέρια του Επουράνιου Πατέρα μας και θα με φυλάει και θα με προστατεύει, αν

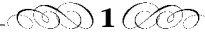
κάνω το θέλημά του. Και θα είναι μαζί σου, ενώ είμαι μακριά, και θα σε φυλάει και θα σε προστατεύει στα πάντα».¹

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ και οι ιεραποστολικοί του συνάδελφοι ήσαν αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Σε ένα γράμμα προς τη Λούι, ανέφερε ότι κάθε μήνα, εκείνος και οι άλλοι ιεραπόστολοι διένειμαν περίπου 10.000 φυλλάδια και επισκέπτονταν περίπου 4.000 σπίτια. Εντούτοις, εξακολούθησε αυτήν την αναφορά με μία σοβαρή παρατήρηση: «Δεν πιστεύω ότι διαβάζει κανείς ούτε ένα ή περισσότερο από ένα φυλλάδιο σε κάθε εκατό».² Κατά τον χρόνο που ήταν ο Πρεσβύτερος Σμιθ στην Αγγλία, πολύ λίγοι άνθρωποι αποδέχθηκαν εκεί το μήνυμα του αποκατεστημένου Ευαγγελίου. Κατά τα δύο χρόνια υπηρετήσεώς του, «δεν μετέστρεψε ούτε ένα άτομο, δεν είχε την ευκαιρία να τελέσει ούτε μία βάπτιση, αν και επικύρωσε έναν νεοφώτιστο».³ Αδυνατώντας να δει πολλά αποτελέσματα από τους κόπους του, βρήκε παρηγοριά στη γνώση ότι έκανε το θέλημα του Κυρίου και ότι βοηθούσε στην προετοιμασία ανθρώπων, οι οποίοι ενδεχομένως να αποδέχονταν το Ευαγγέλιο αργότερα στη ζωή τους.

Για περίπου δύο εβδομάδες της ιεραποστολής του, ο Πρεσβύτερος Σμιθ έπρεπε να μείνει σε ένα νοσοκομείο με τέσσερις άλλους ιεραποστόλους. Οι πέντε πρεσβύτεροι είχαν εκτεθεί σε ευλογιά και γι' αυτόν τον λόγο είχαν μείνει σε καραντίνα για να αποτραπεί η εξάπλωση της ασθένειας. Αν και ο Πρεσβύτερος Σμιθ αναφέρθηκε στην παραμονή τους ως «φυλάκιση», εκείνος και οι συνάδελφοί του έκαναν οτιδήποτε ιεραποστολικό έργο μπορούσαν. Μέχρι που διέδωσαν το Ευαγγέλιο στο προσωπικό του νοσοκομείου. Στο τέλος του περιορισμού, ο Πρεσβύτερος Σμιθ έγραψε την ακόλουθη αναφορά στο ημερολόγιό του: «Έχουμε γίνει φίλοι με τις νοσοκόμες και άλλους που μας επισκέπτονταν κατά τη διάρκεια της φυλάκισής μας. Πολλές φορές είχαμε συζητήσεις μαζί τους για το Ευαγγέλιο. Επίσης τους αφήσαμε βιβλία να διαβάσουν. Όταν φύγαμε από το νοσοκομείο, τραγουδήσαμε έναν-δυο ύμνους, κάτι που ανάμεσα στα άλλα εντυπωσίασε όσους άκουγαν, επειδή όταν τους αφήσαμε, έκλαιγαν. Νομίζω ότι οι άνθρωποι στο νοσοκομείο έχουν θετικά συναισθήματα για εμάς, ειδικώς οι νοσοκόμες, οι οποίες ομολογούν ότι δεν είμαστε οι άνθρωποι που νόμιζαν ότι ήμασταν και [ότι] τώρα θα μας υπερασπίζονται πάντοτε».⁴

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ ολοκλήρωσε την ιεραποστολή του τον Ιούνιο του 1901. Εβδομήντα χρόνια αργότερα, επέστρεψε στην Αγγλία ως Πρόεδρος της Εκκλησίας για να προεδρεύσει μίας συνελεύσεως περιοχής. Μέχρι τότε, οι σπόροι που εκείνος και άλλοι είχαν φυτέψει, είχαν φυτρώσει και είχαν ανθίσει. Αγαλλίασε που είδε τόσους πολλούς Βρετανούς Αγίους να έρχονται στις συγκεντρώσεις.⁵ Είπε: «Αρκετοί πάσσαλοι της Σιών, ένας ναός αφιερωμένος στον Κύριο, ένας σημαντικός αριθμός κτηρίων τομέως και πασσάλου και κάποιο άκρως επιτυχές ιεραποστολικό έργο—τα πάντα καταθέτουν μαρτυρία για το γεγονός ότι η Εκκλησία μεγαλώνει και εδραιώνεται στη Μεγάλη Βρετανία». Και είπε ότι αυτή η πρόοδος στη Μεγάλη Βρετανία ήταν αντιπροσωπευτική αυτού που θα συνέβαινε σε όλον τον κόσμο. Δήλωσε ότι το Ευαγγέλιο είναι για όλους τους ανθρώπους και ότι «η Εκκλησία θα εδραιωθεί παντού, σε όλα τα έθνη, ακόμη και στα πέρατα της γης, πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Υιού του Ανθρώπου».⁶

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Εμείς μόνον έχουμε την πληρότητα του αποκατεστημένου Ευαγγελίου και επιθυμούμε όλοι οι άνθρωποι να λάβουν την ίδια ευλογία.

Με την απέραντη σοφία του και για να εκπληρώσει τις διαθήκες και τις υποσχέσεις που έκανε στους προφήτες της παλαιάς εποχής, ο Κύριος έχει αποκαταστήσει αυτές τις τελευταίες ημέρες την πληρότητα του αιώνιου Ευαγγελίου του. Αυτό το Ευαγγέλιο είναι το σχέδιο σωτηρίας. Ορίστηκε και εδραιώθηκε στα συμβούλια της αιωνιότητας πριν από την καταβολή του κόσμου και έχει αποκαλυφθεί εκ νέου κατά την εποχή μας προς σωτηρία και ευλόγηση όλων των τέκνων του Πατέρα μας παντού...

Σχεδόν εξακόσια χρόνια προ Χριστού—δηλαδή πριν από τον ερχομό του—ο μέγας προφήτης Νεφί είπε στον λαό του: «...υπάρχει ένας Θεός και ένας Ποιμένας επάνω σε όλη τη γη.

»Και θα έλθει η ώρα που αυτός θα φανερωθεί σε όλα τα έθνη...» (Νεφί Α΄ 13:41–42.)

Αυτή η υπεσχημένη ημέρα χαράζει τώρα. Αυτή είναι η διορισμένη ώρα για την κήρυξη του Ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο και για την οικοδόμηση της βασιλείας του Κυρίου σε κάθε έθνος. Υπάρχουν καλοί και έντιμοι άνθρωποι σε όλα τα έθνη που θα ανταποκριθούν στην αλήθεια, που θα έλθουν στον Χριστό και που θα γίνουν φως για να καθοδηγήσουν τους δικούς τους ανθρώπους...

...Το Ευαγγέλιο είναι για όλους τους ανθρώπους και ο Κύριος αναμένει από όσους το λαμβάνουν να ζουν τις αλήθειες του και να τις προσφέρουν στους ανθρώπους του δικού τους έθνους και γλώσσας.

Και έτσι τώρα, με πνεύμα αγάπης και αδελφότητας, προσκαλούμε όλους τους ανθρώπους παντού να δώσουν προσοχή στα λόγια της αιώνιας ζωής αποκεκαλυμμένα αυτήν την εποχή μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και των συνεργατών του.

Προσκαλούμε τα άλλα τέκνα του Πατέρα μας να «[έλθουν] προς το Χριστό, και [να] τελειοποιηθ[ούν] με αυτόν» και να αρνηθούν «κάθε ανοσιότητα». (Μορόνι 10:32.)

Τους προσκαλούμε να πιστεύουν στον Χριστό και το Ευαγγέλιό του, να έλθουν στην εκκλησία του και να γίνουν ένα με τους αγίους του.

Έχουμε γευθεί τους καρπούς του Ευαγγελίου και γνωρίζουμε ότι είναι καλοί και επιθυμούμε όλοι οι άνθρωποι να λάβουν τις ίδιες ευλογίες και το ίδιο πνεύμα που έχει εκχυθεί τόσο αφθόνως επάνω μας.⁷

Συνειδητοποιώ ότι υπάρχουν καλοί και ευλαβείς άνθρωποι ανάμεσα σε θρησκείες, ομάδες και δόγματα και θα ευλογηθούν και ανταμειφθούν για όλο το καλό που κάνουν. Όμως παραμένει το γεγονός ότι εμείς μόνο έχουμε την πληρότητα αυτών των νόμων και διατάξεων που προετοιμάζουν τους ανθρώπους για την πληρότητα της ανταμοιβής στους οίκους άνωθεν. Και γι' αυτό λέμε στους καλούς και τους ευγενείς, στους έντιμους και τους ευλαβείς ανθρώπους παντού: Κρατήστε όλα τα καλά που έχετε. Προσκολληθείτε σε κάθε αληθινή αρχή η οποία είναι τώρα δική σας, αλλά ελάτε να γευθείτε το περαιτέρω φως και γνώση τα οποία ο Θεός,

«Κάθε άτομο, το οποίο λαμβάνει το φως του Ευαγγελίου, γίνεται φως και οδηγός σε όλους όσους είναι εις θέσιν να διδάξει».

ο οποίος είναι ο ίδιος εχθές, σήμερα και για πάντα, εκχέει ξανά επάνω στον λαό του.⁸

Προσεύχομαι ώστε οι σκοποί του Κυρίου επάνω στη γη, τόσο εντός όσο και εκτός Εκκλησίας, να πραγματοποιηθούν ταχέως· ώστε να ευλογήσει τους πιστούς Αγίους του και ώστε η καρδιά του μεγάλου αριθμού ανθρώπων, οι οποίοι επιζητούν την αλήθεια και των οποίων η καρδιά είναι ακέραιη ενώπιον του Κυρίου, να μπορούν να γίνουν κληρονόμοι μαζί μας της πληρότητας των ευλογιών του αποκατεστημένου Ευαγγελίου.⁹

2

Όλα τα μέλη της Εκκλησίας έχουν την ευθύνη να χρησιμοποιήσουν την ισχύ, την ενέργεια, τα μέσα και την επιρροή τους, προκειμένου να διακηρύξουν το Ευαγγέλιο.

Ακούσαμε ότι είμαστε όλοι ιεραπόστολοι. ... Έχουμε όλοι ξεχωριστή, αλλά όχι με χειροθεσία. Δεν έχουμε μία ειδική κλήση. Δεν

έχουμε επιλεγεί ατομικώς να κάνουμε ιεραποστολικό έργο, αλλά ως μέλη της Εκκλησίας, έχοντας ταχθεί στην προαγωγή του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, γινόμαστε ιεραπόστολοι. Αυτό είναι μέρος της ευθύνης κάθε μέλους της Εκκλησίας.¹⁰

Με καρδιά γεμάτη αγάπη για όλους τους ανθρώπους, ζητώ από τα μέλη της Εκκλησίας να μάθουν και να ζήσουν το Ευαγγέλιο και να χρησιμοποιούν την ισχύ, την ενέργεια και τα μέσα τους στη διακήρυξή του στον κόσμο. Έχουμε λάβει μία εντολή από τον Κύριο. Έχει δώσει μία θεία προσταγή. Μάς έχει προστάξει να εξέλθουμε με ακλόνητη επιμέλεια και να προσφέρουμε στα άλλα τέκνα του αυτές τις σωτήριες αλήθειες αποκεκαλυμμένες στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.¹¹

Αποστολή μας είναι να κάνουμε ό,τι πιθανώς μπορούμε για να θεραπεύσουμε, να φέρουμε σε μετάνοια τόσα πολλά τέκνα του Πατέρα μας στους ουρανούς όσο μας είναι δυνατόν να κάνουμε. ...Αυτή είναι μία υποχρέωση που έχει θέσει ο Κύριος επάνω στην Εκκλησία και πιο συγκεκριμένα επάνω στις απαρτίες της ιεροσύνης της Εκκλησίας και όμως αυτή η υποχρέωση ανήκει σε κάθε ψυχή.¹²

Υπάρχουν ανάμεσά μας πάρα πολλές έντιμες ψυχές που δεν έχουν αποδεχθεί ποτέ την ευκαιρία ή ποτέ δεν έκαναν την προσπάθεια να ερευνήσουν, ώστε να βρουν αυτές τις ένδοξες αλήθειες οι οποίες έχουν γίνει γνωστές στις αποκαλύψεις του Κυρίου. Δεν τα σκέπτονται αυτά, ζουν ανάμεσά μας, συναναστρεφόμαστε αυτούς και ερχόμαστε σε επαφή μαζί τους καθημερινώς. Νομίζουν ότι είμαστε μία πολύ ωραία ομάδα ανθρώπων, αλλά ιδιόρρυθμοι στις θρησκευτικές μας απόψεις και συνεπώς δεν δίδουν προσοχή στην πίστη μας και συνεπώς αυτό το μέγα ιεραποστολικό έργο που συμβαίνει τώρα στους πασσάλους της Σιών, συγκεντρώνει μία εσοδεία από έντιμες, πιστές ψυχές εδώ από αυτούς που ποτέ πριν δεν είχαν την ευκαιρία, λέω, την οποία είχαν, να ακούσουν το Ευαγγέλιο.¹³

Εμείς που έχουμε λάβει την αλήθεια του αιώνιου Ευαγγελίου οφείλουμε να μην είμαστε ικανοποιημένοι με τίποτε λιγότερο από το καλύτερο και το καλύτερο είναι η πληρότητα της βασιλείας του Πατέρα. Και γι' αυτό ελπίζω και προσεύχομαι ώστε να ζούμε και να θέτουμε παραδείγματα με χρηστότητα σε όλους τους

ανθρώπους, ούτως ώστε κανείς να μην σκοντάψει, ώστε κανείς να μην παραπατήσει, ώστε κανείς να μην απομακρυνθεί από το μονοπάτι της χρηστότητας εξαιτίας οτιδήποτε μπορεί να κάνουμε ή να πούμε.¹⁴

Υπάρχει μια επιρροή η οποία ακτινοβολεί όχι μόνον από το άτομο αλλά και από την Εκκλησία. Πιστεύω ότι η επιτυχία μας στον κόσμο εξαρτάται κυρίως από τη στάση των Αγίων. Αν ήμαστε εντελώς ενωμένοι σε σκέψη, σε πράξη και στις ενέργειές μας· αν αγαπούσαμε τον λόγο αληθείας, αν βαδίζαμε σε αυτόν όπως θα ήθελε ο Κύριος να βαδίζουμε, τότε θα ακτινοβολούσε από αυτήν την κοινότητα, από [εκκλησιάσματα] Αγίων των Τελευταίων Ημερών σε όλες αυτές τις κοινότητες, προς όλον τον κόσμο μία επιρροή που θα ήταν ακαταμάχητη. Περισσότεροι έντιμοι άνδρες και γυναίκες θα μεταστρέφονταν, επειδή το Πνεύμα του Κυρίου θα πήγαινε εμπρός μας για να προετοιμάσει την οδό. ...Αν αυτός ο λαός τηρούσε τις εντολές του Κυρίου, θα αποτελούσε δύναμη και επιρροή που θα αποδυνάμωνε την αντίθεση και θα προετοίμαζε τους ανθρώπους να λάβουν το φως του αιώνιου Ευαγγελίου. Και όταν αποτυγχάνουμε να το κάνουμε, παίρνουμε επάνω μας μια ευθύνη που είναι τρομερή στις συνέπειές της.

Πώς θα αισθάνομαι εγώ ή εσείς, όταν κληθούμε ενώπιον του βήματος κρίσεως, αν κάποιος δείξει με το δάκτυλό του εμένα ή εσάς και πει ότι «αν δεν ήσαν οι ενέργειες αυτού του άνδρα ή αυτής της ομάδος, θα είχα λάβει την αλήθεια, αλλά δεν γνώρισα την αλήθεια επειδή εκείνοι, ισχυριζόμενοι ότι έχουν το φως, δεν ζούσαν σύμφωνα με την αλήθεια».¹⁵

Ο Κύριος λέει ότι αν κοπιάζουμε όλες τις ημέρες και σώσουμε έστω μια ψυχή, πόσο μεγάλη θα είναι η χαρά μας μαζί του [βλέπε Δ&Δ 18:15]. Από την άλλη, πόσο μεγάλη θα είναι η λύπη μας και η καταδίκη μας, αν μέσω των πράξεών μας έχουμε οδηγήσει μια ψυχή μακριά από την αλήθεια αυτή.¹⁶

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, όπου και να είναι, είναι και θα πρέπει να είναι το φως στον κόσμο. Το Ευαγγέλιο αποτελεί το φως που λάμπει στο σκότος και κάθε άτομο, το οποίο λαμβάνει το φως του Ευαγγελίου, γίνεται φως και οδηγός σε όλους όσους είναι εις θέσιν να διδάξει.

«Επαινούμε όσους υπηρετούν τόσο γενναία στον μέγα ιεραποστολικό σκοπό».

Η ευθύνη σας... είναι να είσθε ζώντες μάρτυρες της αλήθειας και της θειότητας του έργου. Ελπίζουμε ότι θα ζείτε το Ευαγγέλιο και θα εργασθείτε για τη δική σας σωτηρία και ότι άλλοι που θα δουν τα καλά σας έργα, θα μπορούν να οδηγηθούν να δοξάσουν τον Πατέρα μας στους ουραμούς [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:16].¹⁷

3

Η Εκκλησία χρειάζεται περισσότερους ιεραποστόλους να εξέλθουν στην υπηρεσία του Κυρίου.

Χρειαζόμαστε ιεραποστόλους. ...Ο αγρός είναι πλατύς, ο θερισμός είναι πολύς, αλλά οι εργάτες είναι λίγοι [βλέπε Κατά Λουκάν 10:2]. Ομοίως, ο αγρός είναι άσπρος και έτοιμος για συγκομιδή [βλέπε Δ&Δ 4:4].

...Οι ιεραπόστολοί μας εξέρχονται. Καμία δύναμη δεν μπόρεσε να σταματήσει το έργο που κάνουν. Το έχουν δοκιμάσει. Έγιναν μεγάλες προσπάθειες στην αρχή, όταν υπήρχαν μόνον λίγοι ιεραπόστολοι, αλλά η πρόοδος αυτού του έργου δεν μπορούσε να

τερματισθεί. Δεν μπορεί να τερματισθεί τώρα. Πρέπει να εξέλθει και θα εξέλθει, ώστε οι κάτοικοι της γης να μπορούν να έχουν την ευκαιρία να μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και να λάβουν την άφεση των αμαρτιών τους και να έλθουν στην Εκκλησία και τη βασιλεία του Θεού, προτού εμπέσει αυτή η τελική καταστροφή επάνω στους ανόμους, επειδή γι' αυτό υπάρχει υπόσχεση...

Και αυτοί οι ιεραπόστολοι, κυρίως νέοι άνδρες, ανεκπαίδευτοι στους τρόπους του κόσμου, εξέρχονται με αυτό το μήνυμα σωτηρίας και κατατροπώνουν τους μεγάλους και τους ισχυρούς, επειδή έχουν την αλήθεια. Διακηρύττουν αυτό το Ευαγγέλιο. Οι έντιμοι και οι ειλικρινείς το ακούν και μετανοούν για τις αμαρτίες τους και έρχονται στην Εκκλησία.¹⁸

Ελπίζουμε να δούμε την ημέρα κατά την οποία κάθε άγιος και προσοντούχος άνδρας Άγιος των Τελευταίων Ημερών θα έχει το προνόμιο να εξέλθει στην υπηρεσία του Κυρίου και να σταθεί ως μάρτυρας της αλήθειας στα έθνη της γης.

Τώρα έχουμε πολλούς και μπορούμε να δούμε πολλά περισσότερα σταθερά και ώριμα ζεύγη σε αυτόν τον μεγάλο ιεραποστολικό σκοπό και ελπίζουμε ότι όσοι είναι άξιοι και προσοντούχοι, θα κάνουν τις απαραίτητες διευθετήσεις και θα ανταποκριθούν στις κλήσεις να κηρύξουν το Ευαγγέλιο και θα τελέσουν τις υποχρεώσεις τους με τρόπο αποδεκτό.

Έχουμε επίσης και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε πολλές νεαρές αδελφές σε αυτό το έργο, αν και δεν έχουν την ίδια ευθύνη όπως έχουν οι αδελφοί και η μεγαλύτερη ανησυχία μας σε σχέση με τις νεαρές αδελφές είναι να εισέλθουν σε κατάλληλη γαμήλια ένωση στους οίκους του Κυρίου.

Προσκαλούμε τα μέλη της Εκκλησίας να βοηθήσουν οικονομώς στην υποστήριξη του ιεραποστολικού σκοπού και να συνεισφέρουν γενναιόδωρα από τα μέσα τους για τη διάδοση του Ευαγγελίου.

Επαινούμε όσους υπηρετούν τόσο γενναία στον μέγα ιεραποστολικό σκοπό. Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Υστερα από όλα όσα έχουν ειπωθεί, το μεγαλύτερο και πιο σημαντικό καθήκον είναι να κυρήτουμε το Ευαγγέλιο».¹⁹

 4

Πρέπει να κηρύττουμε τις διδασχές της σωτηρίας όπως είναι καταγεγραμμένες στις γραφές, με απλότητα και κατά την καθοδήγηση του Πνεύματος.

Κατά τις πρώτες ημέρες αυτής της θείκης νομής, ο Κύριος είπε στους κληθέντες στη διακονία του: «ώστε κάθε άνθρωπος να μπορεί να μιλάει στο όνομα τού Θεού τού Κυρίου, τού Σωτήρα τού κόσμου... Ωστε η πληρότητα τού ευαγγελίου μου να μπορέσει να προκηρυχτεί, μέσω των αδύναμων και των απλών, στα πέρατα τού κόσμου, και εμπρός σε βασιλιάδες και κυβερνήτες». (Δ&Δ 1:20, 23.)

Στους κληθέντες «να πάνε και να κηρύξουν» το Ευαγγέλιό του και σε όλους τους «πρεσβυτέρους, ιερείς και διδασκάλους» αυτής της εκκλησίας, είπε: Θα «διδάσκουν τις αρχές τού ευαγγελίου μου, οι οποίες βρίσκονται στη Βίβλο και στο Βιβλίο τού Μόρμον» και τις άλλες γραφές, «καθώς θα καθοδηγούνται από το Πνεύμα». (Βλέπε Δ&Δ 42:11–13.)

Ως αντιπρόσωποι του Κυρίου δεν έχουμε κληθεί ούτε εξουσιοδοτηθεί να διδάσκουμε τις φιλοσοφίες του κόσμου ή τις υποθετικές θεωρίες της επιστημονικής μας εποχής. Αποστολή μας είναι να κηρύττουμε τις διδασχές της σωτηρίας με *απλότητα* όπως έχουν αποκαλυφθεί και καταγραφεί στις γραφές.

Αφού μας έδωσε οδηγίες να διδάσκουμε τις αρχές του Ευαγγελίου ευρισκόμενες στις βασικές γραφές, κατά την καθοδήγηση του Πνεύματος, ο Κύριος έκανε εν συνεχεία εκείνη τη μεγάλη επίσημη ανακοίνωση που διέπει όλη τη διδασκαλία του Ευαγγελίου του από οιονδήποτε στην Εκκλησία: «Και το Πνεύμα θα σας δοθεί με την προσευχή τής πίστης. Και αν δεν λάβετε το Πνεύμα να μη διδάσκετε». (Δ&Δ 42:14.)²⁰

 5

Το Ευαγγέλιο είναι η μοναδική ελπίδα του κόσμου, η μόνη οδός που θα φέρει ειρήνη επί της γης.

Ξέρετε ποια είναι η μεγαλύτερη δύναμη, ο πιο ικανός παράγων σε όλον τον κόσμο για τη μόνιμη εδραίωση της ειρήνης στη γη; Έχοντας κάνει την ερώτηση, θα απαντήσω σε αυτήν, τουλάχιστον θα εκφράσω την άποψή μου σε σχέση με αυτό—χωρίς να πω κάτι

για άλλα παγκόσμια γεγονότα. Ο μεγαλύτερος παράγων σε όλον τον κόσμο είναι η δύναμη της Αγίας Ιεροσύνης και αυτήν την κατέχουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Ακριβώς από την αρχή, ο Κύριος απέστειλε τους πρεσβυτέρους στον κόσμο, προστάζοντάς τους να καλέσουν τους ανθρώπους, λέγοντας: Μετανοήστε, ελάτε στη Σιών. Πιστέψτε στο Ευαγγέλιό μου και θα έχετε ειρήνη.

Η ειρήνη θα έλθει, ασφαλώς, μέσω χρηστότητας, μέσω δικαιοσύνης, μέσω του ελέους του Θεού, μέσω της δυνάμεως την οποίαν θα μας δώσει διά της οποίας θα μας επηρεάσει συναισθηματικά και θα έχουμε αγάπη ο ένας για τον άλλον. Τώρα, είναι καθήκον μας να δηλώσουμε αυτά τα πράγματα ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους, να τους καλέσουμε να έλθουν στη Σιών, όπου έχει στηθεί το λάβαρο—το λάβαρο ειρήνης—και να λάβουν τις ευλογίες του οίκου του Κυρίου και την επιρροή του Αγίου Πνεύματος του που φανερώνεται εδώ. Και θέλω να σας πω ότι εμείς, αν υπηρετούμε τον Κύριο, έχουμε υπέροχη δύναμη σε σχέση με την εδραίωση της ειρήνης στον κόσμο.

Τώρα είμαστε πρόθυμοι ώστε άλλα γεγονότα να συνεχίσουν σε αυτήν την κατεύθυνση. Είμαστε υπέρ οτιδήποτε θα φέρει γαλήνη στον κόσμο. Όμως, ως μην παραβλέπουμε το γεγονός ότι εμείς, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, αν ενωθούμε μαζί και σταθούμε ως ένα υπηρετώντας τον Κύριο και στείλουμε τον λόγο της αιώνιας ζωής ανάμεσα στα έθνη, θα έχουμε μεγαλύτερη δύναμη, κατά την κρίση μου, για την εδραίωση της ειρήνης στον κόσμο παρά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Συμφωνώ πλήρως με την ιδέα που έχει εκφρασθεί ότι ο Κύριος χρησιμοποιεί πολλές ομάδες ανθρώπων. Το έργο του δεν περιορίζεται στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, επειδή έχει καλέσει πολλούς στην υπηρετήσή του εκτός Εκκλησίας και τους έχει ενδύσει με δύναμη, τους έχει εμπνεύσει να κάνουν το έργο του. ...Εντούτοις, αδελφοί και αδελφές μου, ως μην παραβλέπουμε το γεγονός ότι αποτελούμε δύναμη στη γη για το καλό και για τη διάδοση της αλήθειας και για την εδραίωση της ειρήνης ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις οικογένειες, τις γλώσσες και τους λαούς. ...Αποστολή μας ήταν και είναι: «Μετανοήστε. Γιατί η βασιλεία του Θεού πληροί». [Βλέπε Δ&Δ 33:10.]

Πρέπει να εξακολουθήσουμε έως ότου συγκεντρωθούν όλοι οι χρηστοί, έως ότου όλοι οι άνθρωποι προειδοποιηθούν, έως ότου

όλοι όσοι θα ακούσουν θα ακούσουν και όσοι δεν θα ακούσουν επίσης θα ακούσουν, διότι ο Κύριος έχει δηλώσει ότι δεν θα υπάρξει ψυχή που δεν θα ακούσει, ούτε καρδιά που να μη διαπεράσει [βλέπε Δ&Δ 1:2], επειδή ο λόγος του θα πάει εμπρός είτε είναι ο λόγος των πρεσβυτέρων του είτε με κάποιο άλλο μέσον, δεν έχει σημασία, αλλά σύμφωνα με τον δικό του χρόνο, θα επισπεύσει το έργο του με χρηστότητα. Θα εδραιώσει την αλήθεια του και θα έλθει και θα βασιλεύσει επί της γης.²¹

Σεβόμαστε τα άλλα τέκνα τού Πατέρα μας όλων των θρησκειών, των ομάδων και των δογμάτων και δεν έχουμε άλλη επιθυμία από το να τους δούμε να λαμβάνουν επιπρόσθετο φως και γνώση που έχει έλθει σε εμάς με αποκάλυψη και να γίνουν μαζί μας κληρονόμοι των μεγάλων ευλογιών της αποκατάστασης του Ευαγγελίου.

Όμως, έχουμε το σχέδιο σωτηρίας. Χορηγούμε το Ευαγγέλιο και το Ευαγγέλιο είναι η μοναδική ελπίδα του κόσμου, ο μόνος τρόπος που θα φέρει ειρήνη επάνω στη γη και διορθώνει τα λάθη που υπάρχουν σε όλα τα έθνη.²²

Ξέρουμε ότι αν οι άνθρωποι θα έχουν πίστη στον Χριστό, μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους, συνάψουν διαθήκη στα νερά του βαπτίσματος να τηρούν τις εντολές του και μετά λάβουν το Άγιο Πνεύμα με χειροθεσία από αυτούς που έχουν κληθεί και χειροτονηθεί σε αυτήν τη δύναμη—και αν εν συνεχεία τηρούν τις εντολές—θα έχουν ειρήνη σε αυτήν τη ζωή και αιώνια ζωή στον επόμενο κόσμο [βλέπε Δ&Δ 59:23].²³

Δεν υπάρχει καμία θεραπεία για τα προβλήματα του κόσμου εκτός από το Ευαγγέλιο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Η ελπίδα μας για ειρήνη, για εγκόσμια και πνευματική ευημερία και για τελική κληρονομία στη βασιλεία του Θεού ευρίσκεται μόνο μέσα στο αποκατεστημένο Ευαγγέλιο και μέσω αυτού. Δεν υπάρχει κανένα έργο στο οποίο κάποιος από εμάς μπορεί να μετάρχει που να είναι τόσο σημαντικό όσο η διακήρυξη του Ευαγγελίου και η οικοδόμηση της Εκκλησίας και της βασιλείας του Θεού επάνω στη γη.²⁴

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Σκεφθείτε τον τρόπο με τον οποίον αντέδρασε ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ στις δυσκολίες ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος (βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»). Πώς θα μπορούσε να επηρεάσει το παράδειγμά του την υπηρετήσή σας στην Εκκλησία;
- Συλλογισθείτε την ευλογία από το να γευθούμε «τους καρπούς του Ευαγγελίου» (τμήμα 1). Σκεφθείτε άτομα στα οποία μπορείτε να διαδώσετε αυτούς τους «καρπούς».
- Πώς μπορούν τα λόγια του Προέδρου Σμιθ να μας βοηθήσουν να διαδώσουμε το Ευαγγέλιο στους άλλους;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε ότι η Εκκλησία χρειάζεται περισσότερους πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλους, συμπεριλαμβανομένων «[ωρίμων] [ξενών]» (τμήμα 3). Τι μπορούμε να κάνουμε, για να βοηθήσουμε τους νέους να προετοιμαστούν να υπηρετήσουν; Τι μπορείτε να κάνετε για να προετοιμασθείτε να υπηρετήσετε;
- Με ποιους τρόπους μπορούν τα λόγια και οι πράξεις μας να μεταδώσουν την απλότητα του Ευαγγελίου; (Βλέπε τμήμα 4.) Πότε αισθανθήκατε να σας καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα σε αυτές τις προσπάθειες;
- Ποιες διδασκαλίες στο τμήμα 5 σας εμπνέουν ιδιαίτερα; Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς σκέπτεστε να διαδώσετε «[τ]η μοναδική ελπίδα του κόσμου, [τ]η μόνη οδό που θα φέρει ειρήνη επί της γης»;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 24:14, Κατά Μάρκον 16:15, Νεφί Α΄ 13:37, Νεφί Β΄ 2:6–8, Νεφί Γ΄ 12:13–16, Δ&Δ 1:17–24, 4, 50:13–14, 88:81, 133:57–58

Βοήθεια διδασκαλίας

Όταν ένας συμμετέχων διαβάξει φωναχτά από τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ, ζητήστε από τα άλλα μέλη της τάξεως να «νωτίζονται και να αναζητούν συγκεκριμένες αρχές ή ιδέες. Αν ένα απόσπασμα περιέχει ασυνήθεις ή δύσκολες λέξεις ή φράσεις,

εξηγήστε τις προτού διαβασθεί. Αν κάποιος στην ομάδα ενδεχομένως να δυσκολεύεται να διαβάσει, ζητήστε εθελοντές αντί να τους βάζετε να διαβάζουν με τη σειρά» (*Teaching, No Greater Call*, [1999], 56).

Σημειώσεις

1. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ στη Λούι Σέρτλιφ Σμιθ, στο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 114–15.
2. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ στη Λούι Σέρτλιφ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 102.
3. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 91.
4. Ημερολόγιο του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, 30 Απριλίου 1901, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας. Η στίξη και η χρήση κεφαλαίων γραμμάτων έχει τυποποιηθεί.
5. Βλέπε Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 85.
6. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 176.
7. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, Δεκ. 1971, 26–27.
8. “A Witness and a Blessing,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 109–10.
9. “Out of the Darkness,” *Ensign*, Ιούνιος 1971, 4.
10. *Take Heed to Yourselves*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ τον νεότερο (1966), 27–28.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 5–6.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1944, 50. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:308.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1921, 42.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 139.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1933, 62–63.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1951, 153.
17. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 176.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1953, 19–20.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 7. Βλέπε, επίσης, *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 330.
20. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 5.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1919, 89–90.
22. “To the Saints in Great Britain,” *Ensign*, Σεπτ. 1971, 3–4.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1970, 7.
24. “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, Ιούλιος 1972, 27.

Προσευχή—μία εντολή και μία ευλογία

*«Λίγα πράγματα στη ζωή είναι τόσο σημαντικά
όσο η επικοινωνία με τη Θεότητα σε προσευχή».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δίδασκε ότι θα πρέπει να κάνουμε το πνεύμα προσευχής «μέρος του είναι μας». ¹ Έθετε παράδειγμα αυτής της αρχής με τον τρόπο που ζούσε και με τον τρόπο που προσευχόταν—μόνος, με μέλη της οικογένειας και δημοσίως.

Ύστερα από τον θάνατο της πρώτης του συζύγου, Λούι, έγραψε αυτήν την τρυφερή ικεσία στο ημερολόγιό του, δίδοντας μία γεύση των προσωπικών προσευχών του: «Ω, πατέρα μου στους ουρανό, βοήθα με, προσεύχομαι σε Εσένα, να ζω έτσι ώστε να είμαι άξιος να την συναντήσω σε αιώνια δόξα, να ενωθώ ξανά μαζί της, ποτέ πια να μη χωριστούμε, σε όλη την αιωνιότητα. Βοήθα με να είμαι ταπεινός, να έχω εμπιστοσύνη σε Εσένα. Δώσε μου σοφία και γνώση των ουρανίων πραγμάτων, ώστε να έχω δύναμη να ανθίσταμαι σε όλο το κακό και να παραμένω σταθερός στην *αλήθεια* Σου. Ω, Κύριε, βοήθα με, δώσε μου αιώνια ζωή στη βασιλεία σου. Οδήγησε τα βήματά μου σε χρηστότητα, δώσε μου όλο το Πνεύμα Σου. Βοήθα με να αναθρέψω τα πολύτιμα μωρά μου, ώστε να παραμείνουν αγνά και ακηλίδωτα σε όλη τη ζωή τους και, όταν τελειώσουμε την πορεία μας, πάρε μας στο σελέστιο βασίλειό σου, προσευχόμαστε σε εσένα. Στο όνομα του Λυτρωτή μας, ας είναι, αμήν». ²

Ο υιός του Προέδρου Σμιθ, Τζόζεφ ο νεότερος είπε για μία αξιομνημόνευτη προσευχή που προσέφερε ο Πρόεδρος Σμιθ, όταν οι δυο τους ήσαν καθ' οδόν προς τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ ύστερα από ένα ταξίδι στην ανατολική Γιούτα. «Περικλείσθηκα σε μία δυνατή

«Είναι καθήκον των γονέων να διδάσκουν στα παιδιά τους να προσεύχονται μόλις αρχίσουν να καταλαβαίνουν».

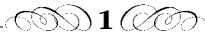
καταιγίδα και πήραν λάθος στροφή», καταλήγοντας σε ένα μέρος το οποίο λεγόταν Ινδιάνικο Φαράγγι. «Η καταιγίδα δυνάμωσε και ο δρόμος έγινε πολύ λασπερός και γλιστερός, τόσο πολύ που δεν ήταν μόνο επικίνδυνο, αλλά απίθανο να ταξιδεύσουν παραπέρα. Η πυκνή αχλύς κάλυψε το βαθύ φαράγγι που ήταν στη μεριά του χωματόδρομου με τη μία λωρίδα και ο νεαρός Τζόζεφ ο νεότερος και ο δρ. Ντέιβιντ Σμιθ, οι οποίοι ήταν επιβάτες, επεχείρησαν να σπρώξουν και να σταθεροποιήσουν το αμάξι από φόβο μήπως γλιστρήσει στο βαθύ φαράγγι από κάτω. Οι τροχοί άρχισαν να περιστρέφονται στη λάσπη και τελικώς το αμάξι έπαυσε να κινείται. ...Ο Τζόζεφ ενθυμήθηκε ότι ο πατέρας του είπε: 'Κάναμε ό,τι μπορούμε. Θα επικαλεσθούμε τον Κύριο'. Έσκυψε το κεφάλι του για να προσευχηθεί, καλώντας τον Κύριο να προετοιμάσει τον δρόμο, ώστε να διορθώσει το λάθος [του Προέδρου Σμιθ] και να φύγουν από το επικίνδυνο φαράγγι και να προχωρήσουν στο ταξίδι προς το σπίτι. Είπε στον Κύριο ότι είχε σημαντικές δεσμεύσεις που χρειάζονταν την προσοχή του την επομένη και ότι ήταν επιτακτική ανάγκη να είναι πίσω στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Κατά τρόπο θαυμαστό, η καταιγίδα κόπασε, ανέκυψε άνεμος, στεγνώνοντας τον δρόμο επαρκώς, ώστε ήσαν εις θέσιν να... πάνε πίσω τελικώς στον δημόσιο δρόμο. Μόλις έφθασαν σε χαμηλό έδαφος η καταιγίδα ξανάρχισε, ακινητοποιώντας την κίνηση στην κοντινή περιοχή για αρκετές ώρες. Καθώς προχωρούσαν στο Φαράγγι του Πρόβο, κατευθυνόμενοι για τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ύστερα από πολλές ώρες επιπλέον ταξιδιού, ένας περιπολών αστυφύλακας του δημόσιου δρόμου τούς σταμάτησε, ο οποίος ρώτησε από πού έρχονταν. Όταν πληροφορήθηκε ότι είχαν έλθει μέσω του Ινδιάνικου Φαραγγιού, ο αστυφύλακας είπε: 'Αυτό είναι αδύνατον! Έχει αναφερθεί ότι όλες οι γέφυρες σε εκείνη την περιοχή έχουν πάθει ζημιές από τα ορμητικά νερά'. Προς έκπληξή τους, οι κύριοι τίτλοι της εφημερίδος τής επομένης ανέφεραν 200 αμάξια αποκλεισμένα στην περιοχή από την οποία είχαν διαφύγει».³

Κατά τη διάρκεια της αποστολικής διακονίας 62 ετών του Προέδρου Σμιθ, πολλές από τις ομιλίες του περιελάμβαναν δημόσιες προσευχές στις οποίες επιζητούσε τις ευλογίες των ουρανών για τα μέλη της Εκκλησίας και τους ανθρώπους σε όλον τον κόσμο. Παραδείγματος χάριν, στη πρώτη του γενική συνέλευση

ως Προέδρου της Εκκλησίας, παρεκάλεσε: «Προσεύχομαι ώστε ο Θεός, ο Επουράνιος Πατέρας μας, να ανοίξει τους καταρράκτες των ουρανών και να εκχύσει επάνω στα τέκνα του σε όλη τη γη αυτές τις μεγάλες και αιώνιες ευλογίες που θα καλυτερεύσουν την κατάστασή τους από υλικής και πνευματικής απόψεως».⁴

Οι προσευχές του Προέδρου Σμιθ αποκάλυπταν το βάθος της μαρτυρίας του και της αγάπης του για τον Πατέρα του στους Ουρανούς και τον Σωτήρα του. Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ, ο οποίος εκλήθη να υπηρετήσει στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, όταν ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ήταν Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπε: «Ήταν μία εμπειρία να ακούς τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ να προσεύχεται. Ακόμη και όταν είχε περάσει τα ενενήντα, προσευχόταν ώστε να 'τηρεί τις διαθήκες και τις υποχρεώσεις του και να υπομείνει μέχρι τέλους'».⁵

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Έχουμε προσταχθεί να πλησιάζουμε κοντά στον Επουράνιο Πατέρα με προσευχή.

Είναι μία εντολή από τον Κύριο να τον ζητούμε διαρκώς με ταπεινή προσευχή. Όταν ο Σωτήρας ήταν με τους μαθητές του, τους δίδαξε να προσεύχονται και έθεσε το παράδειγμα ενώπιόν τους σε συχνές προσευχές προς τον Πατέρα του. Μπορούμε να είμαστε βέβαιοι, εφόσον είναι μία εντολή από τον Κύριο, ότι η προσευχή είναι μία χρηστή πράξη και, όταν επιζητούμε τον Κύριο, θα πρέπει να είναι με πνεύμα ταπεινοφροσύνης και ευλάβειας...

...Είναι καθήκον των γονέων να διδάσκουν στα παιδιά τους να προσεύχονται μόλις αρχίσουν να καταλαβαίνουν. Ας διαμορφώσουν τη συνήθεια να προσεγγίζουν τον Πατέρα τους στους ουρανούς και ας καταλάβουν τον λόγο για προσευχή. Αν αυτή η συνήθεια διαμορφωθεί στην παιδική ηλικία, μπορεί να παραμείνει στα ώριμα χρόνια και ο άνδρας ή η γυναίκα που έχει επιζητήσει ενθέρμως τον Κύριο και τον έχει ευχαριστήσει για ευλογίες, μπορεί να αναμένει ότι ο Κύριος δεν θα τον/την εγκαταλείψει εν ώρα ανάγκης.⁶

Αναρωτιέμαι αν σταματούμε ποτέ να σκεπτόμαστε γιατί μας έχει ζητήσει ο Κύριος να προσευχόμαστε. Μας ζήτησε να προσευχόμαστε, επειδή θέλει να σκύβουμε και να τον λατρεύουμε; Αυτός είναι ο κύριος λόγος; Δεν νομίζω ότι είναι. Είναι ο Επουράνιος Πατέρας μας και έχουμε προσταχθεί να τον λατρεύουμε και να προσευχόμαστε σε εκείνον στο όνομα του Αγαπημένου Υιού του, Ιησού Χριστού. Όμως ο Κύριος μπορεί να τα καταφέρει και χωρίς τις προσευχές μας. Το έργο του θα συνεχίσει το ίδιο, είτε προσευχόμαστε είτε όχι. ...Η προσευχή είναι κάτι που *εμείς* χρειαζόμαστε, όχι ο Κύριος. Ξέρει απλώς πώς να διευθύνει τις υποθέσεις του και πώς να φροντίζει γι' αυτές χωρίς καμία βοήθεια από εμάς. Οι προσευχές μας δεν έχουν σκοπό να του λένε πώς να κάνει τη δουλειά του. Αν έχουμε μία τέτοια ιδέα σαν και αυτήν, τότε ασφαλώς έχουμε εσφαλμένη ιδέα. Οι προσευχές μας λέγονται περισσότερο προς δικό μας όφελος, να μας οικοδομούν και να μας δίδουν δύναμη και θάρρος και να αυξάνουν την πίστη μας σε εκείνον.

Η προσευχή είναι κάτι που ταπεινώνει την ψυχή. Διευρύνει την κατανόησή μας. Ζωηρεύει τον νου μας. Μας τραβά πιο κοντά στον Πατέρα μας στους ουρανοί. Χρειαζόμαστε τη βοήθειά του. Δεν υπάρχει αμφιβολία περί τούτου. Χρειαζόμαστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματός του. Χρειάζεται να γνωρίζουμε ποιες αρχές μάς έχουν δοθεί διά των οποίων μπορούμε να επιστρέψουμε στην παρουσία του. Χρειάζεται να ζωηρεύουμε τον νου μας από την έμπνευση που προέρχεται από εκείνον και για τους λόγους αυτούς προσευχόμαστε σε εκείνον, ώστε να μας βοηθήσει να ζούμε έτσι ώστε να μάθουμε την αλήθεια του και να μπορέσουμε να βαδίσουμε στο φως της, ώστε να μπορέσουμε, μέσω της πίστεως και της υπακοής μας, να επιστρέψουμε πίσω στην παρουσία του.⁷

Λίγα πράγματα στη ζωή είναι τόσο σημαντικά όσο η επικοινωνία με τη Θεότητα σε προσευχή. Ο Κύριος έχει σύρει στον νου μας ένα παραπέτασμα λήθης, ώστε να μην θυμόμαστε αυτόν και τη σχέση μας ως μέλη της οικογένειάς του στην προθητική ζωή. Η προσευχή είναι η οδός της επικοινωνίας την οποία μάς έχει παράσχει, για να επικοινωνούμε μαζί ξανά. Ως εκ τούτου, ένας από τους κύριους σκοπούς της θνητής δοκιμασίας μας είναι να δούμε αν μπορούμε να μάθουμε με το πνεύμα της προσευχής πάντοτε

Ο Αμουλέκ, ο οποίος απεικονίζεται εδώ με τον Άλμα, παρότρυνε τους ανθρώπους να «αναφωνήσ[ουν] προς [τον Κύριο] για την ευσπλαχνία του, γιατί είναι ισχυρός στο να σώζει» (Άλμα 34:18).

στην καρδιά μας, ώστε όταν ο Κύριος επιλέξει να μιλήσει, να ακούσουμε τη φωνή του στην ψυχή μας.⁸

2

Πάντοτε είναι καλή στιγμή να προσευχόμαστε.

«Και τους δίνω εντολή (δηλαδή στους γονείς στη Σιών) ότι αυτός που δεν τηρεί τις προσευχές του ενώπιον τού Κυρίου στον καιρό τους, ας αναφερθεί ενώπιον τού κριτή τού λαού μου». [Δ&Δ 68:33.]

Υποθέτω ότι δεν έχουμε διαβάσει αυτό το εδάφιο σε αυτό το τμήμα πάρα πολλές φορές και αναρωτιέμαι ενίοτε αν συνειδητοποιούμε πόσο σημαντική είναι στην πραγματικότητα αυτή η εντολή. Κανείς δεν μπορεί να διατηρεί το Πνεύμα του Κυρίου,

παρά μόνο αν προσεύχεται. Κανείς δεν μπορεί να έχει την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, παρά μόνον αν βρίσκεται στην καρδιά του αυτό το πνεύμα της προσευχής...

Τώρα, θα ήθελα να εμμείνω για μια στιγμή σε αυτήν την περικοπή. ...Πότε είναι κατάλληλη ώρα να προσευχόμαστε;

Ορισμένοι από εμάς μπορεί να έχουν την ιδέα ότι η κατάλληλη ώρα για προσευχή είναι όταν σηκωνόμαστε το πρωί και όταν πρόκειται να πάμε για ύπνο τη νύκτα, όταν έχει τελειώσει το έργο μας και ότι δεν υπάρχει άλλη ώρα για προσευχή. Όμως, σας λέω και έχω καλή υποστήριξη γι' αυτό, ότι η κατάλληλη ώρα για προσευχή είναι πάντοτε. Επιτρέψτε μου να σας το διαβάσω. Ξέρετε ότι μου αρέσει να αποδεικνύω όσα λέω. Μου αρέσει να φέρνω μάρτυρες να καταθέτουν μαρτυρία γι' αυτά που εκφράζω και δεν ζητώ από τους ανθρώπους να αποδέχονται όσα λέω εκτός και αν είναι σε αρμονία, απολύτως, με όσα έχει πει ο Κύριος είτε απευθείας είτε μέσω των προφητών του. Διαβάζουμε στο Βιβλίο του Μόρμον τον λόγο του [Αμουλέκ] προς τους φτωχούς Ζωραμίτες, οι οποίοι είχαν απομακρυνθεί από την αλήθεια και έχοντας εκδιωχθεί από τις συναγωγές τους, επειδή ήσαν φτωχοί και αισθανόμενοι ότι μπορούσαν να προσεύχονται ένας κάθε φορά καθώς ανέβαιναν στο Ραμεύμπτον, όπως αποκαλείται [βλέπε Άλμα 31:12-23], δεν ήξεραν τι να κάνουν. [Ο Αμουλέκ] τούς δίδαξε ως ακολούθως:

«Μάλιστα, αναφωνήστε προς αυτόν για την ευσπλαχνία του, γιατί είναι ισχυρός στο να σώζει. Μάλιστα, ταπεινώστε τους εαυτούς σας, και συνεχίστε με προσευχή προς εκείνον. Αναφωνήστε προς αυτόν όταν είστε στους αγρούς, μάλιστα, για τα κοπάδια σας. Αναφωνήστε προς αυτόν στα σπίτια σας, μάλιστα, για όλο το σπιτικό σας, και το πρωί, και το μεσημέρι, και το βράδυ. Μάλιστα, αναφωνήστε προς αυτόν καλώντας τον εναντίον τής δύναμης των εχθρών σας. Μάλιστα, αναφωνήστε προς αυτόν καλώντας τον εναντίον τού διαβόλου, που είναι εχθρός κάθε δικαιοσύνης. Αναφωνήστε προς αυτόν για τους καρπούς των αγρών σας, ώστε μ' αυτούς να ευημερείτε. Αναφωνήστε προς αυτόν για τα κοπάδια των αγρών σας, ώστε να πληθύνουν. Όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει να ξεχειλίζει η ψυχή σας προς αυτόν στα μικρά ιδιαίτερα σας δωμάτια, και στους κρυφούς σας χώρους, και στην ερημιά σας. Μάλιστα, και όταν δεν αναφωνείτε προς τον Κύριο,

αφήστε την καρδιά σας να είναι γεμάτη, ελκυστική διαρκώς από προσευχή προς εκείνον, για το καλό σας, και επίσης για το καλό αυτών που είναι τριγύρω σας. Και τώρα, ιδέστε, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω, μη νομίζετε ότι αυτό είναι όλο. Γιατί αφού κάνετε όλα αυτά, αν διώξετε αυτούς που βρίσκονται σε ανάγκη, και αυτούς που είναι γυμνοί, και δεν επισκέπτεστε τους ασθενείς και ταλαιπωρημένους, και δεν παραχωρείτε από τα υπάρχοντά σας, αν έχετε, σε εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη, σας λέω, αν δεν κάνετε οποιοδήποτε από αυτά, ιδέστε, η προσευχή σας είναι μάταιη, και δε σας ωφελεί σε τίποτα, και είστε σαν υποκριτές που αρνούνται την πίστη». [Άλμα 34:18–28.]

Νομίζω ότι είναι πολύ εξαιρετική διδασχά και την διαβάξω για να εντυπώσω στον νου σας την κατάλληλη ώρα για προσευχή. Η κατάλληλη ώρα για προσευχή είναι το πρωί προτού χωρισθεί η οικογένεια. Μία καλή στιγμή για προσευχή είναι όταν συγκεντρώνεστε στο τραπέζι, προτού γευθείτε το πρωινό γεύμα, και αφήστε τα μέλη της οικογένειας να προσεύχονται με τη σειρά. Αυτή είναι η κατάλληλη ώρα για προσευχή. Η κατάλληλη ώρα για προσευχή για τον έμπορο είναι το πρωί, όταν πηγαίνει στον χώρο εργασίας του και προτού αρχίσει την εργασία της ημέρας με τα εμπορεύματά του. Η ώρα για προσευχή για τον ποιμένα είναι όταν είναι έξω με τα κοπάδια του και τα φυλάει. Η ώρα για να προσεύχεται ο γεωργός είναι όταν πηγαίνει με το άροτρό του στον αγρό, όταν πηγαίνει να σπείρει τα σιτηρά του και όταν πηγαίνει να μαζέψει τη σοδειά του. Και αν κάποιος προσευχηθεί, όπως έχει προσταχθεί να κάνει σε αυτήν την περικοπή των γραφών που διάβασα, τότε πιθανότατα να βρεθεί στα πάντα ότι εναρέτως τηρεί τις εντολές του Κυρίου.⁹

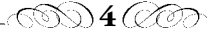
3

Όλα όσα κάνουμε θα πρέπει να είναι σε αρμονία με τις εκφράσεις των προσευχών μας.

Δεν θα πρέπει να προσευχόμαστε μόνον με τα χείλη μας, αλλά σε κάθε πράξη, σε κάθε μας συζήτηση, σε όλα όσα αναλαμβάνουμε να κάνουμε, θα πρέπει να προσπαθούμε να ενεργούμε σύμφωνα με τις εκφράσεις των προσευχών μας και να είμαστε σε

αρμονία με τις σκέψεις που δηλώνουμε στον Κύριο στις καθημερινές μας ικεσίες.¹⁰

Έχουμε το πνεύμα της προσευχής; Το έχουμε κάνει μέρος της ίδιας μας της ύπαρξης; Είμαστε σε επαφή με τον επουράνιο Πατέρα μας μέσω του Αγίου Πνεύματος ή δεν είμαστε;¹¹

Στις προσευχές μας θα πρέπει να εκφράζουμε τα βαθύτατα συναισθήματά μας με ευχαριστίες.

Θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί να καλλιεργούμε, μέσω μιας ζωής με προσευχή, μία ευγνώμονα στάση. Πιστεύω ότι μία από τις μεγαλύτερες αμαρτίες για τις οποίες είναι ένοχοι οι κάτοικοι της γης σήμερα είναι η αμαρτία της αχαριστίας, δεν αναγνωρίζουν τον Κύριο και το δικαίωμά του να κυβερνά και να ελέγχει.¹²

Στις προσευχές μας θα πρέπει να εκφράζουμε τα βαθύτατα συναισθήματά μας με ευχαριστίες για τη ζωή και την ύπαρξή μας, για τη λυτρωτική θυσία του Υιού του Θεού, για το Ευαγγέλιο της σωτηρίας, για τον Τζόζεφ Σμιθ και για το μέγα έργο της αποκατάστασης που πραγματοποιήθηκε μέσω αυτού. Θα πρέπει να αναγνωρίζουμε το χέρι του Κυρίου στα πάντα και να τον ευχαριστούμε για τα πάντα τόσο τα υλικά όσο και τα πνευματικά.¹³

Θα πρέπει να παρακαλούμε τον Επουράνιο Πατέρα για όλες τις χρηστές επιθυμίες μας.

Θα πρέπει να παρακαλούμε τον [Επουράνιο Πατέρα] για πίστη, ακεραιότητα και για κάθε ευσεβές χαρακτηριστικό, για τον θρίαμβο και την επιτυχία του έργου του, για την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματός του και για τη σωτηρία στη βασιλεία του. Θα πρέπει να προσευχόμαστε για τις οικογένειές μας, για τη σύζυγο και τα παιδιά μας, για το φαγητό, τη στέγη και τα ρούχα, για τις επαγγελματικές μας ανησυχίες και για όλες τις χρηστές επιθυμίες μας.¹⁴

Προσεύχομαι ώστε οι ευλογίες των ουρανών να είναι και να παραμείνουν μαζί με εμάς και όλους τους ανθρώπους.

Ελπίζω οι ουρανοί να μπορέσουν να ράνουν δικαιοσύνη και αλήθεια επάνω σε όλον τον κόσμο!

Ελπίζω όλοι οι άνθρωποι παντού να μπορέσουν να εστιάσουν την προσοχή τους και να ακούσουν [τον Κύριο] και να μπορέσουν να δώσουν προσοχή στα λόγια της αλήθειας και του φωτός τα οποία προέρχονται από τους υπηρέτες του Κυρίου!

Ελπίζω οι σκοποί του Κυρίου ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους σε κάθε έθνος να εκπληρωθούν ταχέως!

Προσεύχομαι για τα μέλη της Εκκλησίας, τα οποία είναι οι άγιοι του Υψίστου, ώστε να ενδυναμωθούν στην πίστη τους και ώστε οι επιθυμίες για χρηστότητα να μπορέσουν να αυξηθούν στην καρδιά τους και ώστε να μπορέσουν να κατεργασθούν τη δική τους σωτηρία με φόβο και τρόμο ενώπιον του Κυρίου [βλέπε Προς Φιλιππησίους 2:12, Μόρμον 9:27].

Προσεύχομαι για το καλό και το χρηστό ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους, ώστε να μπορέσουν να καθοδηγηθούν να επιζητήσουν την αλήθεια, να υποστηρίξουν κάθε αληθινή αρχή και να προαγάγουν τον σκοπό της ελευθερίας και της δικαιοσύνης.

Αυτές τις χαλεπές και δύσκολες εποχές, προσεύχομαι ώστε όλοι οι άνθρωποι να καθοδηγηθούν από το φως εκείνο που φωτίζει κάθε άνθρωπο ο οποίος έρχεται στον κόσμο [βλέπε Κατά Ιωάννην 1:9, Δ&Δ 93:2] και ώστε να κερδίσουν από αυτό τη σοφία να επιλύσουν τα προβλήματα τα οποία ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα.

Θερμοπααρακαλώ τον σπλαχνικό Πατέρα να εκχύσει τις ευλογίες του σε όλους τους ανθρώπους, επάνω σε νέους και ηλικιωμένους, επάνω σε όσους έχουν λόγο να θρηνούν, επάνω στους πεινασμένους και τους έχοντας ανάγκη, επάνω σε όσους είναι παγιδευμένοι σε ατυχείς συνθήκες και επιβλαβές περιβάλλον και επάνω σε όλους όσοι χρειάζονται αρωγή και βοήθεια και συμπαράσταση και σοφία και όλα αυτά τα καλά και σπουδαία που μόνον αυτός μπορεί να δώσει.

Μαζί με όλους εσάς, έχω αγάπη, ενδιαφέρον και συμπόνια για τα τέκνα του Πατέρα μας σε όλη τη γη και προσεύχομαι ώστε να καλυτερεύσουν οι συνθήκες τους τόσο από υλικής όσο και από πνευματικής απόψεως. Προσεύχομαι ώστε να έλθουν στον Χριστό, να μάθουν για εκείνον και να πάρουν τον ζυγό του επάνω

τους, ώστε να βρουν ανάπαυση στην ψυχή τους, διότι ο ζυγός του είναι εύκολος και το φορτίο του ελαφρύ [βλέπε Κατά Ματθαίον 11:29–30].

Προσεύχομαι ώστε οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών και όλοι όσοι συμπράττουν μαζί τους στην τήρηση των εντολών του Πατέρα όλων μας να ζουν κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να κερδίσουν ειρήνη στη ζωή αυτή και αιώνια ζωή στον επόμενο κόσμο [βλέπε Δ&Δ 59:23]—όλα αυτά τα ζητώ με ταπεινότητα και με ευχαριστία και στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αμήν.¹⁵

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Το «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ» περιέχει τέσσερα παραδείγματα προσευχών τις οποίες προσέφερε ο Πρόεδρος Σμιθ. Τι μπορούμε να μάθουμε από καθένα από αυτά τα παραδείγματα;
- Συλλογισθείτε την προσωπική σας προσέγγιση στο θέμα της προσευχής. Τι μπορούμε να κάνουμε, ώστε οι προσευχές μας να μας βοηθήσουν να πλησιάσουμε «πιο κοντά στον Πατέρα μας στους Ουρανούς»; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε: «Πάντοτε είναι καλή στιγμή να προσευχόμαστε» (τμήμα 2). Με ποιους τρόπους μπορούμε να ακολουθήσουμε τη συμβουλή να προσευχόμαστε πάντοτε;
- Τι σημαίνει για εσάς να «ενεργούμε σύμφωνα με τις εκφράσεις των προσευχών μας»; (Βλέπε τμήμα 3.) Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να βελτιωθείτε σε αυτόν τον τομέα.
- Πώς αλλάζει η στάση μας, όταν «εκφράζουμε τα βαθύτατα συναισθήματά μας με ευχαριστίες» προς τον Επουράνιο Πατέρα μας; (Βλέπε τμήμα 4.)
- Καθώς μελετάτε την προσευχή του Προέδρου Σμιθ στο τμήμα 5, σκεφθείτε τις δικές σας προσευχές. Συλλογισθείτε σιωπηλώς την εξής ερώτηση: Ποιους ανθρώπους και ζητήματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνετε πιο συχνά στις προσευχές σας;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 7:7–8, Προς Φιλιππησίους 4:6, Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 5:17–18, Ιακώβου 1:5–6, Νεφί Β΄ 32:8–9, Αλμα 34:38–39, Νεφί Γ΄ 18:18–21, Δ&Δ 10:5

Βοήθεια διδασκαλίας

«Προκειμένου να ενθαρρύνετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου. Μπορείτε επίσης να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για όσους διδάσκετε» (από τη σελίδα VII σε αυτό το βιβλίο).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 156.
2. Στο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 162–63. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
3. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 232–33.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 6.
5. Μπόιντ Πάκερ, “Covenants,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1990, 84. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
6. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 3:83–85.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1968, 10. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
8. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, Σεπτ. 1971, 40.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1919, 142–43.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 73.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 156.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1969, 110.
13. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” 40.
14. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” 40.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 149.

Ατομική ευθύνη

*«Αναμένουμε από τα μέλη μας παντού να μαθαίνουν
ορθές αρχές και να είναι κυρίαρχοι του εαυτού τους».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο αδελφός Άρθουρ Χέικοκ βάδιζε προς το Κτήριο Διοικήσεως της Εκκλησίας μία ημέρα, όταν είδε ότι ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ξεκλείδωνε την πλαϊνή πόρτα. Επειδή χρειαζόταν να εισέλθει στο κτήριο, όπου εργαζόταν ως γραμματέας στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, ο αδελφός Χέικοκ «ανέβηκε βιαστικά τα σκαλιά, δύο ή τρία τη φορά, για να βάλει τα πόδια του στην πόρτα προτού αυτή κλείσει. Μετά βίαια τα κατάφερε. Καθώς μπήκε μέσα στο κτήριο, βιάστηκε και πάλι για να προλάβει τον Πρόεδρο Σμιθ και να πάει στον ανελκυστήρα μαζί του. Σχολίασε σε εκείνον: ‘Ελπίζω να είμαι τυχερός να στριμωχθώ στους ουρανούς μέσα από την πόρτα που ανοίγετε’». Στην αρχή ο Πρόεδρος Σμιθ δεν απήντησε και ο αδελφός Χέικοκ ανησύχησε μήπως στην προσπάθειά του να είναι αστείος, είχε πει κάτι λάθος. Όμως «καθώς έφθασαν στον ανελκυστήρα, ο Πρόεδρος Σμιθ είπε με μια εύθυμη όψη στο πρόσωπό του: ‘Τώρα, αδελφέ, ποτέ μην υπολογίζεις σε αυτό!’»¹

Μέσω ομιλιών και πράξεων, ο Πρόεδρος Σμιθ επανειλημμένως δίδασκε την αρχή που μοιράσθηκε με τον αδελφό Χέικοκ: Τόνιζε ότι μολονότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να βοηθούν επιμελώς άλλους να λάβουν τις ευλογίες του Ευαγγελίου, η σωτηρία αποτελεί ατομική ευθύνη. Παρότρυνε επίσης τους Αγίους να είναι αυτοδύναμοι και να εργάζονται φιλοπόνως σε εγκόσμιες επιδιώξεις. «Περί τούτου πρόκειται η ζωή», έλεγε, «να αναπτύσσουμε τις δυνατότητές μας και ειδικώς να αποκτήσουμε αυτοέλεγχο».²

Ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ έμαθε να εργάζεται όταν ήταν μικρό αγόρι. Ο πατέρας του έλειπε συχνά από το σπίτι, επομένως

«Ο Κύριος... αναμένει από εμάς να έχουμε γνώση για τα εγκόσμια».

«περνούσε μέγα μέρος της παιδικής του ηλικίας κάνοντας το έργο ενός ενηλίκου». Στην πραγματικότητα, ήταν τέτοιος επιμελής εργάτης που «κατά λάθος κληρονόμησε μία δουλειά νωρίτερα απ' ό,τι έπρεπε, όταν με αγορίστικη υπερηφάνεια άρμεξε κρυφά μία από τις οικογενειακές αγελάδες, προκειμένου να αποδείξει ότι ήταν ικανός να το κάνει και κατ' αυτόν τον τρόπο του ανετέθη η δουλειά μονίμως».³

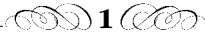
Η προθυμία του να εργάζεται συνεχίστηκε, όταν υπηρετούσε μια πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή στην Αγγλία. Η σύζυγός του, Λούι, έγραψε τα ακόλουθα σε εκείνον, ενώ αυτός ήταν εκεί: «Ξέρω ότι αγαπάς το καθήκον κατά πολύν πέρα από την ευχαρίστηση και έτσι έχω τόση πολλή αγάπη και εμπιστοσύνη που αισθάνομαι σαν να είσαι κοντά στο να γίνεις ένας όσο γίνεται τέλειος νέος άνδρας».⁴ Εκτός από την εκπλήρωση του καθήκοντός του να διδάσκει το Ευαγγέλιο στους άλλους, εργαζόταν σκληρά να μάθει ο ίδιος το Ευαγγέλιο. Σε μία επιστολή που έστειλε σπίτι, έλεγε για τις προσπάθειές του να απομνημονεύσει μία περικοπή από τις γραφές: «Προσπαθώ όλη την ημέρα να μάθω μία περικοπή από τις γραφές και δεν τα έχω καταφέρει ακόμη. Όμως είμαι αποφασισμένος να την μάθω προτού σταματήσω να προσπαθώ».⁵

Ο Πρόεδρος Σμιθ πέρασε την εργασιακή του δεοντολογία στα παιδιά του. Τους έλεγε: «Οι άνθρωποι πεθαίνουν στο κρεβάτι. Και το ίδιο και η φιλοδοξία». Με αυτήν την αρχή κατά νου, εκείνος και η σύζυγός του βεβαιώνονταν ότι τα παιδιά σηκώνονταν νωρίς κάθε πρωί και έκαναν ό,τι τους αναλογούσε, για να διατηρούν το σπίτι καθαρό και οργανωμένο. «Κάπως φαινόταν ανήθικο στον μπαμπά να είμαστε ξαπλωμένοι στο κρεβάτι μετά τις έξι η ώρα», ενθυμείτο ένας από τους υιούς του. «Ασφαλώς το προσπάθησα μόνο μία φορά. Ο πατέρας φρόντισε γι' αυτό».⁶ Ο Πρόεδρος Σμιθ βοηθούσε στο σπίτι επίσης. Όταν εκείνος και η Λούι ήταν νεόνυμφοι, έκανε όση περισσότερη δουλειά μπορούσε στην κατασκευή του πρώτου τους σπιτιού. Με τα χρόνια, έκανε ο ίδιος επισκευές στο σπίτι, βοηθούσε στην κουζίνα και βοηθούσε στο κόψιμο φρούτων εποχής και στη διατήρησή τους σε φιάλες.⁷

Ο αδελφός Χέικοκ, ο ίδιος άνδρας που κάποτε βιάστηκε να ακολουθήσει τον Πρόεδρο Σμιθ στο Κτήριο Διοικήσεως της Εκκλησίας, αργότερα έγινε ο προσωπικός γραμματέας πέντε

Προέδρων της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου Σμιθ. Με αυτήν τη στενή συναναστροφή, είδε τις συνεχείς προσπάθειες του Προέδρου Σμιθ να βελτιώνεται πνευματικώς. Έλεγε ότι συχνά πήγαινε στο γραφείο του Προέδρου Σμιθ και εύρισκε τον προφήτη να μελετά τις γραφές ή να διαβάζει ένα άλλο βιβλίο.⁸

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Κύριος αναμένει από εμάς να είμαστε εργατικοί στην αναζήτηση εγκόσμιων και πνευματικών ευλογιών.

Ο Κύριος είπε στον [Αδάμ]: «Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου» [Γένεση 3:19. Βλέπε, επίσης, Μωυσή 4:25] και διαμέσου των αιώνων ο Κύριος έχει καλέσει τον λαό του να είναι επιμελής, να Τον υπηρετεί με πίστη, να εργάζεται...

Κατά τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας σε αυτές τις κοιλάδες [στη Γιούτα], μεγάλη έμφαση είχε τεθεί επί της φιλοπονίας από τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ και τους άλλους αδελφούς και ήταν απαραίτητο, επειδή οι προπάτορές μας ήλθαν εδώ χωρίς τίποτε. Έπρεπε να εργασθούν. Έπρεπε να είναι φιλόπονοι. Ήταν ουσιάδους σημασίας να παραγάγουν τα πράγματα που χρειάζονταν και συνεπώς edίδοντο προς αυτούς συνεχώς συμβουλές σε σχέση με αυτό και προς αυτήν την κατεύθυνση να είναι φιλόπονοι. Διδάσκονταν να μην είναι υπερήφανοι στην καρδιά τους. Ήλθαν εδώ όπου μπορούσαν να λατρεύσουν τον Κύριο, τον Θεό τους, και να τηρούν τις εντολές του. Τους έλεγαν να είναι ταπεινοί καθώς και επιμελείς. ...Ω, εύχομαι να το θυμόμαστε αυτό. Λυπάμαι που το έχουμε ξεχάσει...

...Ο Κύριος είπε: «Να μην είσαι αργόσχολος. Γιατί αυτός που είναι αργόσχολος δεν πρέπει να τρώει το ψωμί ούτε να φοράει τα ρούχα τού εργαζόμενου». [Δ&Δ 42:42.] Αυτή είναι καλή, λογική έννοια, έτσι δεν είναι; Γιατί θα πρέπει ένας αργόσχολος άνδρας να γεύεται την εργατικότητα των φιλόπονων—υπό την προϋπόθεση ότι αυτός ο άνδρας που είναι αργόσχολος είναι σε φυσική κατάσταση που μπορεί να εργάζεται; Δεν εγκρίνω καθόλου οιονδήποτε είδος οργανωμένης προσπάθειας που τείνει να καταστρέψει τον ανδρισμό, ενθαρρύνοντας τους άνδρες να είναι αργόσχολοι και

δεν με ενδιαφέρει σε ποια ηλικία είναι κάποιος άνδρας. Δεν έχει σημασία πόσο χρόνων γίνεται, αν ένας άνδρας είναι σωματικώς δυνατός και είναι εις θέσιν να επιτελεί υπηρεσία, θα πρέπει να φροντίζει τον εαυτό του. Αυτό αναμένει ο Κύριος από εκείνον να κάνει.

Ο Κύριος είπε σε μία άλλη αποκάλυψη:

«Και πάλι, αληθινά σας λέω, ότι κάθε άνθρωπος που είναι υποχρεωμένος να συντηρεί τη δική του οικογένεια, ας τη συντηρεί, και δεν πρόκειται με κανέναν τρόπο να χάσει το στέφανό του. Και να υπηρετεί στην εκκλησία. Κάθε άνθρωπος να είναι φιλόπρονος στα πάντα. Και ο ταπεινός να μην έχει θέση στην εκκλησία, εκτός αν μετανοήσει και αλλάξει τις συνήθειές του». [Δ&Δ 75:28–29.]

Επομένως, αυτή είναι η συμβουλή που έχει δώσει ο Κύριος στην Εκκλησία σήμερα. Και αυτό δεν ισχύει μόνον στο όργανο χωραφιών ή στον θερισμό και στη συγκομιδή και στην απασχόληση σε φιλοπνία, αλλά σημαίνει ομοίως ότι ο άνθρωπος πρέπει να είναι φιλόπρονος στα πνευματικά καθώς και στα εγκόσμια με τα οποία κερδίζει τα προς το ζην του.⁹

Είμαστε εδώ για έναν μεγάλο σκοπό. Ο σκοπός αυτός είναι όχι να ζήσουμε 100 χρόνια ή λιγότερο και να φυτεύουμε τους αγρούς μας, να θερίζουμε τις εσοδείες μας, να συλλέγουμε καρπούς, να ζούμε σε σπίτια και να περιβαλλόμαστε από τα αναγκαία της θνητής ζωής. Αυτός δεν είναι ο σκοπός της ζωής. Αυτά τα πράγματα είναι απαραίτητα για την ύπαρξή μας εδώ και αυτός είναι ο λόγος που θα πρέπει να είμαστε φιλόπρονος. Όμως πόσοι πολλοί δεν περνούν τον καιρό τους σκεπτόμενοι ότι το μόνο που υπάρχει στη ζωή είναι να σωρεύουν τα του κόσμου τούτου, να ζουν με ανέσεις και να περιβάλλονται από πολυτέλειες και προνόμια και απολαύσεις που είναι δυνατόν να παράσχει η θνητή ζωή και δεν σκέπτονται τίποτε πέρα απ' αυτό;

Όλα αυτά τα πράγματα είναι μόνον εγκόσμιες ευλογίες. Τρώμε για να ζούμε. Ντυνόμαστε για να διατηρούμαστε ζεστοί και καλυμμένοι. Έχουμε σπίτια να ζούμε για την άνεσή μας, αλλά οφείλουμε να θεωρούμε όλες αυτές τις ευλογίες ως εγκόσμιες ευλογίες απαραίτητες, ενώ ταξιδεύουμε σε αυτήν τη ζωή. Και αυτό είναι το μόνο καλό που μας κάνουν. Δεν μπορούμε να πάρουμε τίποτε

από αυτά μαζί μας, όταν αναχωρήσουμε. Χρυσός, ασήμι και πολύτιμοι λίθοι, τα οποία αποκαλούνται πλούτη, δεν έχουν καμία χρησιμότητα στον άνθρωπο παρά μόνον του δίδουν τη δυνατότητα να φροντίζει τον εαυτό του και να καλύπτει τις βασικές του ανάγκες εδώ.¹⁰

Ο Κύριος... αναμένει από εμάς να έχουμε γνώση για τα εγκόσμια, ώστε να μπορούμε να φροντίζουμε τον εαυτό μας όσον αφορά στα εγκόσμια, ώστε να είμαστε χρήσιμοι στους συνανθρώπους μας και ώστε να μπορούμε να μεταφέρουμε το μήνυμα του Ευαγγελίου στα άλλα παιδιά του σε όλον τον κόσμο.¹¹

Σκοπός της ύπαρξής μας εδώ είναι να κάνουμε το θέλημα του Πατέρα όπως γίνεται στους ουρανούς, να κατεργαζόμαστε χρηστότητα στη γη, να υπερνικούμε την ανομία και να την θέτουμε κάτω από τα πόδια μας, να κατακτούμε την αμαρτία και τον εναντίο της ψυχής μας, να εγερθούμε υπεράνω των ατελειών και των αδυναμιών της φτωχής πεπτωκυίας ανθρωπότητας, με την έμπνευση του Κυρίου και τη δύναμή του που έγιναν έκδηλες και ως εκ τούτου να γίνουμε οι άγιοι και οι υπηρέτες του Κυρίου στη γη.¹²

2

Τελικός είμαστε υπόλογοι στον Κύριο για το πώς εκπληρώνουμε το καθήκον μας.

Ενεργούμε σε σχέση με την πίστη και τη συνείδησή μας. Δεν ενεργείτε σε σχέση με εμένα ούτε με την Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας, αλλά με τον Κύριο. Δεν ενεργώ σε σχέση με ανθρώπους εν αναφορά προς τα δέκατά μου—οι συναλλαγές μου είναι με τον Κύριο, δηλαδή, όσον αφορά στη δική μου διαγωγή στην Εκκλησία και όσον αφορά στην τήρηση από μέρους μου των άλλων νόμων και κανόνων της Εκκλησίας. Αν αποτύχω να τηρήσω τους νόμους της Εκκλησίας, είμαι υπεύθυνος στον Κύριο και θα πρέπει να λογοδοτήσω σε εκείνον, σε κάποιο σημείο στο μέλλον, για παραμέληση καθήκοντος και ενδεχομένως να πρέπει να λογοδοτήσω στην Εκκλησία για τη συντροφικότητά μου. Αν κάνω το καθήκον μου, σύμφωνα με την κατανόησή μου των προϋποθέσεων που έχει για εμένα ο Κύριος, τότε οφείλω να έχω καθαρή συνείδηση. Οφείλω να έχω ικανοποίηση στην ψυχή μου που απλώς έχω κάνει το καθήκον μου όπως το καταλαβαίνω εγώ και θα αποδεχθώ τις συνέπειες. Για

«Κανένα άτομο, με κανένα διάταγμα του Πατέρα, δεν έχει ποτέ εξαναγκασθεί να κάνει καλό. ...Καθένας μπορεί να ενεργεί αφ' εαυτού του».

μένα, είναι ένα ζήτημα μεταξύ εμού και του Κυρίου. Το ίδιο είναι και με τον καθέναν από εμάς.

Εκείνος ο οποίος απέστειλε τον Μονογενή Υιό Του στον κόσμο, για να φέρει εις πέρας την αποστολή που έκανε, επίσης έστειλε κάθε ψυχή, η οποία ακούει τη φωνή μου, και όντως κάθε άνδρα και γυναίκα στον κόσμο, για να φέρει εις πέρας μία αποστολή και αυτή η αποστολή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με παραμέληση ούτε με αδιαφορία ούτε μπορεί να πραγματοποιηθεί με άγνοια.

Θα πρέπει να μάθουμε την υποχρέωση ότι είμαστε υπό τον Κύριο και υπό αλλήλους. Αυτά τα πράγματα είναι ουσιώδη και δεν μπορούμε να ενημερήσουμε στα πνευματικά, δεν μπορούμε να αυξηθούμε σε γνώση του Κυρίου ούτε σε σοφία χωρίς να αφιερώσουμε τις σκέψεις και τις προσπάθειές μας προς τη δική μας βελτίωση, προς την αύξηση της δικής μας σοφίας και γνώσεως στα του Κυρίου.¹³

Είναι τόσο εύκολο για τους ανθρώπους να κατηγορούν κάποιον άλλον για τα δικά τους λάθη και τόσο εύκολο για εμάς, λόγω της ανθρώπινης φύσεώς μας, να παίρνουμε τα εύσημα, όταν αυτό που επιτυγχάνεται είναι κάτι που ευχαριστεί και ωφελεί. Όμως δεν θέλουμε ποτέ να επωμισθούμε την ευθύνη για τα δικά μας λάθη που δεν ευχαριστούν και έτσι πασχίζουμε να θέσουμε αυτό το είδος ευθύνης κάπου αλλού και σε άλλους. ...Ας επωμιζόμαστε τις δικές μας ευθύνες και ας μην πασχίζουμε να τις θέτουμε κάπου αλλού.¹⁴

3

Ο Θεός μάς έχει δώσει ελευθερία επιλογής και αναμένει από εμάς να κάνουμε ό,τι μπορούμε για τον εαυτό μας.

Η ελευθερία επιλογής [είναι] το μέγα δώρο που ο Κύριος έχει απονεμίσει επάνω σε κάθε ψυχή να ενεργεί αφ' εαυτού της, να κάνει τη δική της επιλογή, να είναι αντιπρόσωπος με τη δύναμη να πιστεύει και να αποδέχεται την αλήθεια και να λαμβάνει αιώνια ζωή ή να απορρίπτει την αλήθεια και να λαμβάνει τύψεις συνειδήσεως. Αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα δώρα του Θεού. Τι θα ήμασταν χωρίς αυτό, αν ήμασταν εξαναγκασμένοι όπως μερικοί θα ήθελαν να εξαναγκάζονταν οι συνάνθρωποί τους να κάνουν το θέλημά τους; Δεν θα μπορούσε να υπάρχει σωτηρία. Δεν θα μπορούσε να υπάρχει καμία ανταμοιβή χρηστότητας. Κανείς δεν θα μπορούσε να τιμωρηθεί για απιστία, επειδή οι άνθρωποι δεν θα ήταν υπόλογοι ενώπιον του Δημιουργού τους.¹⁵

Ο Τζόζεφ Σμιθ ερωτήθηκε πώς διοικούσε τον τόσο σπουδαίο και ποικιλόμορφο λαό όπως τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Απήντησε: «Τους διδάσκω σωστές αρχές και εκείνοι είναι κυρίαρχοι του εαυτού τους».

Αυτή είναι η αρχή επί της οποίας λειτουργούμε στην Εκκλησία. Αναμένουμε από τα μέλη μας παντού να μαθαίνουν ορθές αρχές και να είναι κυρίαρχοι του εαυτού τους.¹⁶

Αυτό το μέγα δώρο της ελευθερίας επιλογής, δηλαδή το δοθέν στον άνθρωπο προνόμιο να κάνει τη δική του επιλογή, δεν έχει ποτέ ανακληθεί και δεν θα ανακληθεί ποτέ. Είναι μία αιώνια αρχή που δίδει ελευθερία σκέψης και πράξης σε κάθε ψυχή. Κανένα άτομο, με κανένα διάταγμα του Πατέρα, δεν έχει ποτέ εξαναγκασθεί να κάνει καλό. Κανένα άτομο δεν έχει υποχρεωθεί να

κάνει κακό. Καθένας μπορεί να ενεργεί αφ' εαυτού του. Ήταν το σχέδιο του Σατανά να καταστρέψει αυτήν την ελευθερία επιλογής και να εξαναγκάσει τους ανθρώπους να κάνουν το θέλημά του. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει καμία ικανοποιητική ύπαρξη χωρίς αυτό το μέγα δώρο. Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν το προνόμιο να επιλέγουν ακόμη και στον βαθμό να μπορούν να επαναστατούν εναντίον των ουράνιων διαταγμάτων. Ασφαλώς η σωτηρία και η υπερύψωση πρέπει να έλθουν μέσω της ελεύθερης βούλησης χωρίς εξαναγκασμό και με ατομική αξία, προκειμένου να μπορούν να δοθούν αυτές οι χρηστές ανταμοιβές και να απονεμηθεί η κατάλληλη τιμωρία στον παραβάτη.¹⁷

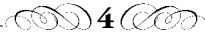
Πιστεύουμε ότι είναι με τη χάρη που σωζόμαστε, αφού κάνουμε τα πάντα που μπορούμε και [πιστεύουμε] ότι οικοδομώντας επί του θεμέλιου της εξιλέωσης του Χριστού, όλοι οι άνθρωποι πρέπει να κατεργασθούν τη σωτηρία τους με φόβο και τρόμο ενώπιον του Κυρίου [βλέπε Νεφί Β΄ 25:23, Μόρμον 9:27].¹⁸

Είναι ένα σημαντικό γεγονός, το οποίο φαίνεται από άμεσες πράξεις και με υπαινιγμούς σε όλες τις γραφές, ότι ο Θεός έχει κάνει για τους ανθρώπους όλα όσα οι άνθρωποι δεν μπορούν να κάνουν για να εξασφαλίσουν για τον εαυτό τους τη σωτηρία, αλλά αναμένει από τους ανθρώπους να κάνουν τα πάντα για τον εαυτό τους που είναι στο χέρι τους.

Με αυτήν την αρχή, είναι εναντίον της τάξης των ουρανών που καθιερώθηκαν πριν από τη θεμελίωση της γης, για αγίους αγγελιαφόρους που είναι ανεστημένοι ή αγγελιαφόρους που ανήκουν στην επουράνια σφαίρα, να έλθουν στη γη και να επιτελέσουν έργο για τους ανθρώπους το οποίο δεν μπορούν να κάνουν για τον εαυτό τους...

Είναι σοβαρότατο σφάλμα να πιστεύει κανείς ότι ο Ιησούς έκανε τα πάντα για τους ανθρώπους, αν απλώς διακήρυτταν ότι έχουν πίστη σε Εκείνον και δεν υπάρχει τίποτε άλλο να κάνουν. Οι άνθρωποι έχουν έργο να κάνουν, αν θέλουν να αποκτήσουν σωτηρία. Ήταν σε αρμονία με αυτόν τον αιώνιο νόμο που ο άγγελος κατήυθνε τον Κορνήλιο προς τον Πέτρο [βλέπε Πράξεις 10] και που ο Ανανίας εστάλη στον Παύλο [βλέπε Πράξεις 9:1-22]. Ήταν παρομοίως σε υπακοή στον νόμο αυτόν που ο Μορόνι, ο οποίος καταλάβαινε τα γραπτά επάνω στις πλάκες των Νεφιτών, δεν

έκανε τη μετάφραση, αλλά υπό τη διεύθυνση του Κυρίου, έδωσε στον Τζόζεφ Σμιθ το Ουρίμ και το Θουμμίμ διά των οποίων ήταν εις θέσιν να επιτύχει το σημαντικό έργο με τη δωρεά και τη δύναμη του Θεού.¹⁹

Οι δύο μας μεγάλες ευθύνες είναι να επιζητούμε τη δική μας σωτηρία και να εργαζόμαστε επιμελώς για τη σωτηρία των άλλων.

Έχουμε αυτές τις δύο μεγάλες ευθύνες. ...Πρώτον, να επιζητούμε τη δική μας σωτηρία και, δεύτερον, το καθήκον μας προς τους συνανθρώπους μας. Τώρα θεωρώ ότι το πρώτο μου καθήκον είναι να επιζητώ τη δική μου σωτηρία, όσον με αφορά ατομικώς. Αυτό είναι το ατομικό σας καθήκον πρώτα και το ίδιο με κάθε μέλος αυτής της Εκκλησίας.²⁰

Το πρώτο μας μέλημα θα πρέπει να είναι η δική μας σωτηρία. Θα πρέπει να επιζητούμε κάθε ευαγγελική ευλογία για τον εαυτό μας. Θα πρέπει να βαπτισθούμε και να εισέλθουμε στην τάξη του σελέστιου γάμου, ώστε να μπορούμε να γίνουμε κληρονόμοι στην πληρότητα της βασιλείας του Πατέρα μας. Κατόπιν θα πρέπει να ενδιαφερόμαστε για την οικογένειά μας, τα παιδιά μας και τους προγόνους μας.²¹

Είναι... καθήκον μας να σώσουμε τον κόσμο, τον νεκρό καθώς και τον ζώντα. Σώζουμε τους ζώντες που θα μετανοήσουν, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο ανάμεσα στα έθνη και συγκεντρώνοντας τα τέκνα του Ισραήλ, τους εντίμους στην καρδιά. Σώζουμε τους νεκρούς πηγαίνοντας στον οίκο του Κυρίου και τελώνοντας αυτές τις τελετές—βάπτιση, χειροθεσία, επικύρωση και τέτοια άλλα πράγματα τα οποία απαιτεί ο Κύριος από εμάς—για λογαριασμό τους.²²

Είναι καθήκον μου, όπως είναι και δικό σας, αδελφοί μου και αδελφές μου ομοίως—διότι ευθύνη έχει τεθεί επάνω σας επίσης—να κάνουμε το καλύτερο που είναι μέσα στις δυνατότητές μας και να μην αποφεύγουμε την εκτέλεση καθήκοντος, αλλά να πασχίζουμε με όλη μας την ψυχή να μεγαλύνουμε τις κλήσεις τις οποίες μας έχει δώσει ο Κύριος, να εργαζόμαστε επιμελώς για τη σωτηρία του

οίκου μας, ο καθένας από εμάς, και για τη σωτηρία του πλησίον μας, τη σωτηρία όσων είναι μακριά.²³

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Τι σας κάνει εντύπωση για τις προσπάθειες του Προέδρου Σμιθ να διδάσκει τα παιδιά του να εργάζονται; (Βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ».) Τι μπορούμε να κάνουμε, για να βοηθήσουμε τα παιδιά να είναι πιο υπεύθυνα;
- Πώς αυξάνουν την κατανόησή σας για την αυτοδυναμία οι διδασκαλίες στο τμήμα 1; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να είστε πιο αυτοδύναμοι.
- Επανεξετάστε τη συμβουλή στο τμήμα 2. Τι σημαίνει για εσάς να είστε «υπεύθυνοι στον Κύριο»;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε: «Αναμένουμε από τα μέλη μας παντού να μαθαίνουν ορθές αρχές και να είναι κυρίαρχοι του εαυτού τους» (τμήμα 3). Πώς μπορεί να ωφελήσει οικογένειες αυτή η διδασκαλία; Πώς μπορεί να καθοδηγήι απαρτίες ιεροσύνης και Ανακουφιστικές Εταιρείες;
- Στις προσπάθειές μας να υπηρετούμε άλλους, γιατί νομίζετε ότι «το πρώτο μας μέλημα θα πρέπει να είναι η δική μας σωτηρία»; (Βλέπε τμήμα 4.)

Σχετικές γραφές

Προς Φιλιππησίους 2:12, Νεφί Β΄ 2:14–16, 25–30, Δ&Δ 58:26–28

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καθώς διδάσκετε από αυτό το βιβλίο, ζητήστε από τους άλλους να αναφέρουν τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν αλλήλους. Όταν συμμετέχουν ενεργώς, θα είναι πιο προετοιμασμένοι να μάθουν και να λάβουν προσωπική αποκάλυψη» (από τη σελίδα VII σε αυτό το βιβλίο).

Σημειώσεις

1. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 358–59.
2. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 10.
3. Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ ο νεότερος και Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 51–52.
4. Λούι Σέρτλφ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113.

5. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, στο *The Life of Joseph Fielding Smith*, 116.
6. Στο Τζόζεφ Φίλντινγκ ΜακΚόνκι, "Joseph Fielding Smith," στο Λέοναρντ Αρινγτον, επιμελητής έκδοσης *The Presidents of the Church* (1986), 336–37. Βλέπε, επίσης, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 217–21.
7. Βλέπε *The Life of Joseph Fielding Smith*, 12–13, 155–57, Φρόνους Γκίμπονς, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 202.
8. Βλέπε Jay M. Todd, "A Day in the Life of President Joseph Fielding Smith," *Ensign*, Ιούλιος 1972, 5.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1945, 48–49.
10. "Salvation for the Dead," *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Απρ. 1926, 154–55. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:68–69.
11. Ομιλία στο Ινστιτούτο Θρησκείας του Λόγκαν της Γιούτας, 10 Ιανουαρίου 1971, 2, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας. Ανέκδοτο χειρόγραφο.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1969, 108.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1969, 108.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 88.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 88.
16. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 6. Βλέπε, επίσης, *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 284.
17. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 2:20.
18. "Out of the Darkness," *Ensign*, Ιούνιος 1971, 4.
19. "Priesthood—Restoration of Divine Authority," *Deseret News*, 2 Σεπτεμβρίου 1933, τμήμα της Εκκλησίας, 4. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:90–91.
20. "The Duties of the Priesthood in Temple Work," *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Ιαν. 1939, 3. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:145.
21. *Sealing Power and Salvation*, Ομιλίες του έτους ΠΜΓ (12 Ιανουαρίου 1971), 2.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1911, 120. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:192–93.
23. Στο Conference Report, Απρ. 1921, 41.

Το έργο των γυναικών Αγίων των Τελευταίων Ημερών: «Ανιδιοτελής αφοσίωση σε αυτόν τον ένδοξο σκοπό»

*«Δεν υπάρχει όριο στο καλό που μπορούν
να κάνουν οι αδελφές μας».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Σε μία γενική συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας στις 2 Οκτωβρίου του 1963, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Εμείς, οι αδελφοί της Εκκλησίας, τιμούμε και σεβόμαστε τις καλές αδελφές μας για την ανιδιοτελή αφοσίωση τους σε αυτόν τον ένδοξο σκοπό».¹

Κάνοντας αυτή τη δήλωση, ο Πρόεδρος Σμιθ μίλησε από εμπειρία ετών. Είχε αφιερώσει μία ζωή υπηρετώντας μαζί με πιστές γυναίκες Άγιες των Τελευταίων Ημερών. Αυτή η υπηρεσία ξεκίνησε στο τέλος της δεκαετίας του 1880, όταν ήταν περίπου 10 ετών. Εκείνη την εποχή, οι γυναίκες Άγιες των Τελευταίων Ημερών ενθαρρύνονταν να αποκτήσουν μόρφωση στην ιατρική και την υγειονομική περίθαλψη. Η μητέρα του, Τζουλίνα Σμιθ, ακολούθησε αυτήν την συμβουλή και εκπαιδεύτηκε να υπηρετεί ως μαία. Συχνά τον ξυπνούσε στη μέση της νύχτας, ώστε να οδηγήσει την άμαξα αλόγων τους σε κάποιο σπίτι, στο οποίο επρόκειτο να γεννηθεί ένα μωρό. Υπηρετώντας με τη μητέρα του κατ' αυτόν τον τρόπο, ο νεαρός Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είδε ένα παράδειγμα δύναμης και συμπόνιας των γυναικών της Εκκλησίας.² Αργότερα, η αδελφή Σμιθ υπηρέτησε ως σύμβουλος στη γενική προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

Σε όλη την ιστορία της Εκκλησίας, οι γυναίκες έχουν παίξει ουσιαστικό ρόλο στο έργο του Κυρίου των τελευταίων ημερών.

Ο Πρόεδρος Σμιθ είχε μεγάλο σεβασμό για την Ανακουφιστική Εταιρεία, για την οποία είπε: «είναι ζωτικής σημασίας μέρος του βασιλείου του Θεού επάνω στη γη».³ Η δεύτερη σύζυγος του, Έθελ, υπηρέτησε ως μέλος του γενικού συμβουλίου της Ανακουφιστικής Εταιρείας για 21 έτη. Η αδελφή Έιμι Μπράουν Λάιμαν, η οποία υπηρέτησε με την Έθελ στο συμβούλιο και αργότερα υπηρέτησε ως γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, είπε: «Η αδελφή Σμιθ ήταν μία από τις πιο λαμπρές γυναίκες που γνώρισα ποτέ. Την θεωρώ την καλύτερη συγγραφέα και ομιλήτρια [του] συμβουλίου».⁴ Υπό την ιδιότητα αυτή, η Έθελ παρευρισκόταν σε συνελεύσεις πασοάλου, για να παράσχει οδηγίες για τις ντόπιες αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Αυτή και ο Πρόεδρος Σμιθ πήγαιναν σε μερικές αναθέσεις της Εκκλησίας μαζί και οι δυο τους συχνά μοιράζονταν τον άμβωνα για να διδάξουν τα μέλη.⁵

Αφού πέθανε η Έθελ, ο Πρόεδρος Σμιθ παντρεύτηκε την Τζέσι Έβανς. Η Τζέσι πήγαινε μαζί του σχεδόν κάθε φορά που ταξίδευε για να διδάξει τους Αγίους. Είχε μία όμορφη φωνή για τραγούδι και ο Πρόεδρος Σμιθ πάντα ήθελε εκείνη να τραγουδά στις συγκεντρώσεις όπου παρευρίσκονταν. Ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς, ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας στην Πρώτη Προεδρία, αφηγήθηκε: «Όποτε ο Τζόζεφ Φίλντινγκ προήδρευε, πάντα εκείνος ήθελε αυτήν να τραγουδήσει, αν όχι για κάποιον άλλο λόγο παρά ότι τότε δεν κουραζόταν να την ακούει να τραγουδά. Πέρα από αυτό, ωστόσο, η καλά εκπαιδευμένη κοντράλτο φωνή της, τραγουδώντας ιερούς ύμνους, προσέδιδε μια ξεχωριστή πινελιά πνευματικότητας στις συγκεντρώσεις, εμπνέοντας τους ακροατές και ανυψώνοντας τις δικές του ικανότητες να εκφωνήσει τον λόγο. Αργότερα, μέσω της επίμονης και παιχνιδιάρικης παρότρυνσης της συζύγου του, ο Τζόζεφ περιστασιακά συμμετείχε με την Τζέσι σε ένα ντουέτο, αναμιγνύοντας τη δική του εξαιρετη βαρύτονη φωνή του με τη δική της. Σε αυτές τις περιστάσεις, συνήθως κάθονταν μαζί στο κάθισμα του πιάνου καθώς η Τζέσι έπαιζε την υπόκρουση, περιορίζοντας τη συνήθη, βαθύφωνη φωνή της για να μην πνίξει το τραγούδισμα του συζύγου της».⁶

Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ συνήθως εργαζόταν με την αδελφή Μπέλ Σπάφορντ, τη γενική πρόεδρο της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Η αδελφή Σπάφορντ αργότερα μίλησε

για την εμπειρία της να εργάζεται μαζί του: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, ένας άνδρας με τρυφερότητα και μεγάλη αγάπη για τους ανθρώπους, έδειχνε κάθε στιγμή τη βαθιά κατανόηση του έργου των γυναικών στην Εκκλησία και το μετέδωσε στην προεδρεία της Ανακουφιστική Εταιρείας αναρίθμητες φορές και με πολλούς τρόπους, ανοίγοντας τους ορίζοντές μας και κατευθύνοντας τον δρόμο μας».⁷

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

1

Οι γραφές κάνουν λόγο για πιστές γυναίκες, οι οποίες είχαν ευθύνες στην Εκκλησία του Κυρίου.

Μπορούμε να διαβάσουμε στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι ότι μετά τις συνέπειες που επήλθαν στον Αδάμ και την Εύα από την Πτώση, η Εύα κήρυξε τον λόγο. Είναι σύντομος και καταπληκτικά γεμάτος νόημα και έχει ως εξής:

«...Αν δεν ήταν η παράβασή μας, ποτέ δε θα είχαμε σπέρμα και ποτέ δεν θα γνωρίζαμε το καλό και το κακό, και τη χαρά της λύτρωσής μας, και την αιώνια ζωή που ο Θεός δίνει σε όλους τους υπάκουους». [Μωυσή 5:11.]

«Και ο Αδάμ με την Εύα ευλόγησαν το όνομα τού Θεού, και έκαναν τα πάντα γνωστά στους γιούς τους και τις κόρες τους». [Μωυσή 5:12. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.]

Μαθαίνουμε από αυτό ότι η Εύα καθώς και ο Αδάμ έλαβαν αποκάλυψη και εντολή να διδάσκουν στα παιδιά τους στους δρόμους της αιώνιας ζωής.⁸

Διαβάζουμε ότι τα [πρώτα] χρόνια του Ισραήλ, οι γυναίκες ήταν δραστήριες και είχαν καθήκοντα να εκτελέσουν [βλέπε Έξοδος 15:20, Κριτές 4-5].⁹

Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε για ένα μεγάλο αριθμό πιστών γυναικών, οι οποίες επιζητούσαν και έδιδαν συμβουλές. Πολλές από αυτές ακολούθησαν τον Κύριο και εξετέλεσαν διακονία προς αυτόν [βλέπε Κατά Λουκάν 8:1-3, 10:38-42].¹⁰

2

**Στις τελευταίες ημέρες, οι αδελφές της
Ανακουφιστικής Εταιρείας παίζουν ουσιώδη ρόλο
στην αποκατεστημένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού.**

Την 17η ημέρα του Μαρτίου του 1842, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ συναντήθηκε με μερικές αδελφές της Εκκλησίας στη Ναβού και τις οργάνωσε σε μια εταιρεία στην οποίαν εδόθη το όνομα «Η Γυναικεία Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναβού». ...Το ότι έγινε αυτή η οργάνωση με αποκάλυψη, δεν μπορεί να υπάρξει αμφιβολία. Αυτή η αλήθεια έχει καταδειχθεί εν αφθονία κατά τη διάρκεια των ετών και σήμερα η αξία και η αναγκαιότητά της πιστοποιούνται εν αφθονία.¹¹

Βεβαίως, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού δεν θα ήταν απολύτως οργανωμένη, αν δεν υπήρξε αυτή η καταπληκτική οργάνωση. ... Αυτή η αποκατάσταση δεν θα ήταν πλήρης χωρίς την Ανακουφιστική Εταιρεία στην οποία οι αδελφές είναι εις θέσιν να επιτυγχάνουν μία θεϊκά διορισμένη υπηρεσία, τόσο ουσιώδη για την ευημερία της Εκκλησίας.¹²

Η «Γυναικεία Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναβού» οργανώθηκε από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ με τη βοήθεια του Πρεσβυτέρου Τζων Τέιλορ. Ο Κύριος είχε αποκαλύψει ότι οι γυναίκες της Εκκλησίας θα έπρεπε να οργανωθούν σε μια εταιρεία, επειδή υπήρχε ένα σημαντικό έργο για αυτές να κάνουν, βοηθώντας «να φέρ[ουν] σε φως και να εδραιώσ[ουν] το σκοπό τής Σιών». [Δ&Δ 6:6.] Αυτό το έργο των αδελφών πρωταρχικά ήταν προς όφελος, προς ενθάρρυνση και προς πρόοδο των γυναικών της Εκκλησίας, ώστε να ήταν προετοιμασμένες στα πάντα για ένα μέρος στο σελέστιο βασίλειο. Επίσης, τους δόθηκε η ευθύνη να βοηθούν με το έργο του ελέους και της ανακούφισης από τη δυστυχία και τα δεινά των φτωχών, των αρρώστων και των βασανισμένων σε όλη την Εκκλησία. Κατά τη διάρκεια των ετών από εκείνη την οργάνωση, οι αδελφές αυτής της εταιρείας είναι πιστές στην κλήση τους και έχουν μεγαλύνει τον εαυτό τους στην πίστη τους σε αυτό το έργο. Κανένα έργο δεν είναι πάρα πολύ δύσκολο· καμία ευθύνη δεν παραμελείται και μέσω των διακονιών τους, χιλιάδες έχουν ευλογηθεί.¹³

Η Ανακουφιστική Εταιρεία είναι «η μεγαλύτερη οργάνωση γυναικών στον κόσμο, μία οργάνωση η οποία είναι ζωτικής σημασίας μέρος του βασιλείου του Θεού επάνω στη γη».

Η Ανακουφιστική Εταιρεία... έχει γίνει μια δύναμη στην Εκκλησία. Απολύτως αναγκαία—αναφερόμαστε σε αυτήν ως βοηθητική οργάνωση, το οποίο σημαίνει βοήθεια, αλλά η Ανακουφιστική Εταιρεία είναι περισσότερα από αυτό. Είναι απαραίτητη.¹⁴

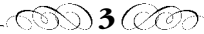
Θέλω να εγκωμιάσω τις αδελφές αυτής της μεγάλης οργάνωσης για την ακεραιότητα και την πίστη τους που είναι συνεχώς έκδηλες από την εποχή της Ναβού.¹⁵

Ο Κύριος είναι ευχαριστημένος με το έργο σας. Εσείς, μέσω της υπηρετήσεώς σας, έχετε βοηθήσει να οικοδομηθεί και να ενδυναμωθεί το βασίλειο του Θεού. Το έργο της Ανακουφιστικής Εταιρείας στην Εκκλησία είναι τόσο σημαντικό όσο είναι—ας μου επιτραπεί να πω—με τις απαρτίες της Ιεροσύνης. Λοιπόν, μερικοί μπορούν να αισθάνονται ότι το εκφράζω πάρα πολύ έντονα, αλλά η κρίση μου είναι ότι το έργο που εσείς, καλές αδελφές μας, κάνετε, πιάνει τόπο και είναι εξίσου σημαντικό στην οικοδόμηση

του βασιλείου αυτού, ενδυναμώνοντάς το, επεκτείνοντάς το, βάζοντας ένα θεμέλιο επί του οποίου όλοι μπορούμε να οικοδομήσουμε, όσο σημαντικό είναι για τους αδελφούς που φέρουν την Ιεροσύνη του Θεού. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς εσάς.¹⁶

[Οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας] είναι μέλη της μεγαλύτερης οργάνωσης γυναικών στον κόσμο, μία οργάνωση η οποία είναι ζωτικής σημασίας μέρος του βασιλείου του Θεού επάνω στη γη και η οποία έχει σχεδιασθεί και λειτουργεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να βοηθά πιστά μέλη να κερδίσουν αιώνια ζωή στο βασίλειο του Πατέρα μας...

Η Ανακουφιστική Εταιρεία ιδρύθηκε με το πνεύμα της έμπνευσης, έχει καθοδηγηθεί από το πνεύμα αυτό [από τότε], και έχει εμψύσει στην καρδιά αναρίθμητων καλών αδελφών μας αυτές τις επιθυμίες για χρηστότητα, οι οποίες είναι ευάρεστες στον Κύριο.¹⁷

Οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας βοηθούν στη φροντίδα της εγκόσμιας και πνευματικής ευημερίας των τέκνων του Θεού.

Ο Κύριος μέσω της σοφίας του έχει καλέσει τις αδελφές μας να είναι βοήθεια για την Ιεροσύνη. Χάριν της συμπόνιας, της τρυφερότητας της καρδιάς και της καλοσύνης τους, ο Κύριος εκτιμά [τις γυναίκες] και δίδει σε αυτές καθήκοντα και ευθύνες να διακονούν στους έχοντας ανάγκη και τους βασανισμένους. Έχει δείξει το μονοπάτι, το οποίο θα πρέπει να ακολουθήσουν και τους έχει δώσει αυτήν τη σπουδαία οργάνωση όπου έχουν την εξουσία να υπηρετούν υπό τας οδηγίας των επισκόπων των τομέων και σε αρμονία με τους επισκόπους των τομέων, φροντίζοντας το συμφέρον των ανθρώπων μας τόσο από πνευματικής όσο και από εγκόσμιας απόψεως.

Και ο Κύριος μπορεί να καλέσει τις αδελφές μας να πηγαίνουν στα σπίτια, για να παρηγορούν τους έχοντας ανάγκη και να βοηθούν τους βασανισμένους, να γονατίζουν και να προσεύχονται μαζί τους. Και ο Κύριος θα εισακούσει τις προσευχές των αδελφών, όταν προσφέρονται με ειλικρίνεια για λογαριασμό των αρρώστων, όπως θα ακούσει τις προσευχές των πρεσβυτέρων της Εκκλησίας.¹⁸

Ο σκοπός και τα καθήκοντα της Ανακουφιστικής Εταιρείας είναι πολλά. ...Ο πατέρας μου, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ [είπε:] «Αυτή είναι μια οργάνωση που ιδρύθηκε από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Συνεπώς, είναι η παλαιότερη βοηθητική οργάνωση της Εκκλησίας και είναι πρωταρχικής σημασίας. Δεν έχει μόνο να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των φτωχών, των αρρώστων και των εχόντων ανάγκη, αλλά μέρος του καθήκοντός της—και το μεγαλύτερο μέρος, επίσης,—είναι να φροντίζει την πνευματική ευημερία και τη σωτηρία των μητέρων και θυγατέρων της Σιών, να φροντίζει να μην παραμελείται καμία, αλλά ότι όλες διαφυλάσσονται από την ατυχία, τις συμφορές, τις δυνάμεις του σκότους και το κακό που τις απειλεί στον κόσμο. Είναι καθήκον των Ανακουφιστικών Εταιρειών να φροντίζουν την πνευματική ευημερία των ιδίων και όλων των γυναικών της Εκκλησίας».¹⁹

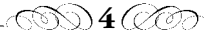
Είναι καθήκον της Ανακουφιστικής Εταιρείας, όχι μόνο να φροντίζει εκείνες που είναι μέλη της Ανακουφιστικής Εταιρείας, αλλά το έργο τους πρέπει να εξαπλώνεται πέρα από αυτά τα όρια. Όποτε κάποιος έχει πρόβλημα, χρειάζεται βοήθεια, έχει δυσκολίες, είναι άρρωστος ή βασανισμένος, καλούμε την Ανακουφιστική Εταιρεία. ...Μπορούν να εκτελέσουν ένα σπουδαίο και υπέροχο έργο με το να ενθαρρύνουν τους άστατους, βοηθώντας τους, φέρνοντας τους πίσω στην ενεργό δράση, βοηθώντας τους να υπερνικήσουν τις αδυναμίες ή αμαρτίες και ατέλειές τους και να τους βοηθήσουν να κατανοήσουν την αλήθεια. Λέω ότι δεν υπάρχει όριο στο καλό που μπορούν να κάνουν οι αδελφές μας.

...Δεν ξέρω τι θα έκαναν οι πρόεδροι πασσάλου και οι έπισκοποί μας, αν δεν είχαν αυτές τις καλές αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας στις οποίες βασίζονται, τις οποίες μπορούν να καλούν στην υπηρεσία τους, πολλές φορές, για να χειρισθούν καταστάσεις που είναι πολύ ευαίσθητες, δηλαδή για τους αδελφούς μας, αλλά που οι αδελφές μπορούν να επιτελέσουν προς μέγιστο όφελος. Θα ήταν καταπληκτικό, αν όλα τα μέλη της Εκκλησίας ήσαν τέλεια. Αν ήταν έτσι, όλοι θα είχαμε λιγότερες ευθύνες, τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες, αλλά αυτή η ώρα δεν έχει έλθει ακόμη. Έχουμε μέλη ανάμεσα στις αδελφές μας, τα οποία χρειάζονται ενθάρρυνση, μία μικρή βοήθεια τόσο από πνευματικής όσο και από εγκόσμιας απόψεως και κανείς δεν μπορεί να το

κάνει καλύτερα από τις αδελφές μας που ανήκουν σε αυτή τη μεγάλη και υπέροχη οργάνωση.

Σε αυτό το έργο οι αδελφές μπορούν να δώσουν τη βοήθειά τους ενθαρρύνοντας και βοηθώντας τις άστατες, τις αδιάφορες, τις απρόσεχτες, όπως οι αδελφοί της Ιεροσύνης καλούνται να το κάνουν για τους άστατους, αδιάφορους και τους απρόσεχτους μεταξύ των αδελφών. Όλοι πρέπει να εργαζόμαστε για να φέρουμε δικαιοσύνη και να προσπαθούμε να φέρουμε πίσω σε δραστηριότητα εκείνους που έχουν απομακρυνθεί και έχουν παραμελήσει τα καθήκοντά τους στην Εκκλησία.²⁰

Από τις ταπεινές απαρχές της, υπό τις πιο δύσκολες περιστάσεις, όταν τα μέλη της Εκκλησίας ήταν λίγα, έχουμε δει αυτήν την Εταιρεία να μεγαλώνει. ...Το καλό που έχει επιτευχθεί στη φροντίδα των φτωχών, των αρρώστων και των βασανισμένων και εκείνων που βρίσκονται σε σωματική, διανοητική και πνευματική ανάγκη, ποτέ δεν θα είναι απολύτως γνωστό. ...Όλα αυτά έχουν επιτευχθεί μέσω του πνεύματος της αγάπης σε συμφωνία με το πραγματικό πνεύμα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.²¹

Ο Κύριος αναμένει από τις γυναίκες να αναζητούν το φως και την αλήθεια, ώστε να μπορούν να δικαιούνται τη σελέστια δόξα.

Το Ευαγγέλιο έχει τόση σημασία για τις αδελφές όσο και για τους αδελφούς. Ενδιαφέρονται γι' αυτό τόσο πολύ όσο και οι αδελφοί. Και όταν ο Κύριος είπε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Ερευνήστε αυτές τις εντολές, γιατί είναι αληθινές και πιστές, και οι υποσχέσεις που είναι μέσα σ' αυτές θα εκπληρωθούν», [Δ&Δ 1:37] δεν περιόρισε αυτήν την εντολή στα άρρενα μέλη της Εκκλησίας. ...Είναι εξίσου σημαντικό οι αδελφές μας να κατανοήσουν το Σχέδιο Σωτηρίας όσο και οι άνδρες. Είναι εξίσου ουσιαστικές να τηρούν τις εντολές. Καμία γυναίκα δεν θα σωθεί στο βασίλειο του Θεού χωρίς βάπτισμα προς άφεση αμαρτιών και χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος...

...Όταν ο Κύριος είπε ότι κανένας άνθρωπος μπορεί να σωθεί μέσα στην άγνοια [βλέπε Δ&Δ 131:6], νομίζω ότι εννοούσε τις

«Ο Κύριος απαιτεί από τις γυναίκες... στην Εκκλησία να γνωρίζουν το θείο θέλημά του και να έχουν μία ακατάλυτη μαρτυρία στην καρδιά τους».

γυναίκες καθώς και τους άνδρες και νομίζω ότι οι γυναίκες της εκκλησίας έχουν την υποχρέωση να μελετούν τις γραφές.²²

Ο Κύριος απαιτεί από τις γυναίκες, καθώς και από τους άνδρες στην Εκκλησία, να γνωρίζουν το θείο θέλημα του και να έχουν μία ακατάλυτη μαρτυρία στην καρδιά τους για την αποκεκαλυμμένη αλήθεια αναφορικά προς τη σωτηρία στο βασίλειο του Θεού. Ο Κύριος δεν απεκάλυψε το Βιβλίο του Μόρμον προς όφελος μόνο εκείνων που φέρουν την Ιεροσύνη, αλλά επίσης κάθε ψυχής που αναζητεί την αλήθεια, ομοίως για άνδρες και γυναίκες.²³

Ο Κύριος αναμένει οι αδελφές να είναι ικανές με μια μαρτυρία για την αλήθεια να κατανοούν τις διδασκαλίες της Εκκλησίας όπως αναμένει από αυτούς που φέρουν την Ιεροσύνη. Αν λάβουμε την υπερύψωση, την οποία ελπίζουμε να αποκτήσουμε, είναι απαραίτητο να προετοιμασθούμε με γνώση, πίστη και προσευχή. Και όταν ο Κύριος είπε: «Να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του», [Κατά Ματθαίον 6:33, Νεφί Γ' 13:33] δεν μιλούσε μόνο σε ένα πλήθος ανδρών, ήταν ένα μικτό εκκλησίασμα.²⁴

Κάθε γυναίκα που είναι βαπτισμένη στην Εκκλησία έλαβε την χειροθεσία των πρεσβυτέρων στο κεφάλι της για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, ώστε να έχει την καθοδήγηση του Πνεύματος σε κάθε αλήθεια. Είναι το θέλημα του Κυρίου κανένας να μην είναι χωρίς θεία καθοδήγηση, η οποία θα τους αποκαλύψει την αλήθεια και θα τους καταστήσει ικανούς να διακρίνουν το φως από το σκότος και, κατ' αυτόν τον τρόπο να ενισχυθούν και να τους δοθεί η δύναμη να ανθίστανται σε ψευδείς διδαχές, θεωρίες και αντιλήψεις, οι οποίες είναι τόσο διαδεδομένες στον σημερινό κόσμο.²⁵

Οι αδελφές μας δικαιούνται ακριβώς όσο οι άνδρες να λάβουν έμπνευση για τις ανάγκες τους από το Άγιο Πνεύμα. Δικαιούνται τη δωρεά της προφητείας σχετικά με θέματα που θα ήταν ουσιαστικά να τα γνωρίζουν εκείνες. ...Όταν προσεύχονται, θα πρέπει να προσεύχονται ενθέρμως, αναμένοντας να έχουν μία απάντηση στις προσευχές τους. Ο Κύριος θα τις ακούσει, αν είναι ένθερμες, αληθινές όπως θα ακούσει και τους αδελφούς.²⁶

Ο Κύριος έχει υποσχεθεί σε όλους, άνδρες και γυναίκες ομοίως, τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος υπό τον όρο της πίστης, της ταπεινοφροσύνης και της αληθινής μετάνοιας. Απαιτείται από αυτούς να μελετούν και να γνωρίζουν τις αλήθειες του Ευαγγελίου και να προετοιμάζονται με τη μελέτη, την πίστη και την υπακοή σε όλες τις εντολές να αναζητούν το φως και την αλήθεια, ώστε να μπορούν να δικαιούνται τη σελέστια δόξα.²⁷

5

Μέσω της ιεροσύνης, ο Θεός προσφέρει στις θυγατέρες Του κάθε πνευματική δωρεά και ευλογία που μπορεί να αποκτηθεί από τους υιούς Του.

Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουμε ότι οι ευλογίες της ιεροσύνης δεν περιορίζονται μόνο στους άνδρες. Αυτές οι ευλογίες εκχύνονται επίσης... σε όλες τις πιστές γυναίκες της Εκκλησίας. Αυτές οι καλές αδελφές μπορούν να προετοιμασθούν με το να τηρούν τις εντολές και με το να υπηρετούν στην Εκκλησία, για τις ευλογίες του οίκου του Κυρίου. Ο Κύριος προσφέρει στις θυγατέρες του κάθε πνευματική δωρεά και ευλογία που μπορεί να αποκτηθεί από τους υιούς του, επειδή ούτε ο άνδρας υπάρχει χωρίς τη γυναίκα, ούτε

η γυναίκα χωρίς τον άνδρα εν Κυρίω [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 11:11].²⁸

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο Κύριος είπε στον Αβραάμ ότι θα γινόταν πατέρας πολλών εθνών και ότι οι απόγονοί του θα ήταν σε αριθμό σαν τα αστέρια του ουρανού και σαν την άμμο, η οποία είναι στην παραλία, αλλά αυτό που δεν πρέπει να παραβλέπουμε είναι ότι οι ίδιες υποσχέσεις εδόθησαν στη Σάρα.

«Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Τη γυναίκα σου Σάρα δεν θα αποκαλέσεις πλέον το όνομά της Σάρα, αλλά το όνομά της θα είναι Σάρρα. Και θα την ευλογήσω, κι ακόμα θα σου δώσω απ' αυτή έναν γιο· και θα την ευλογήσω, και θα γίνει μητέρα πολλών εθνών· βασιλιάδες λαών θα βγουν απ' αυτή. [Γένεση 17:15–16.]²⁹

Ο Κύριος, μιλώντας για την ιεροσύνη και τη δύναμη της ιεροσύνης και τις διατάξεις της Εκκλησίας τις οποίες λαμβάνουμε μέσω της ιεροσύνης, είχε να πει το εξής: «Αυτή η ανώτερη ιεροσύνη χορηγεί το ευαγγέλιο και κρατεί το κλειδί των διακονιών τής βασιλείας, το κλειδί τής γνώσεως τού Θεού».

...Ας το διαβάσω αυτό και πάλι: «Και αυτή η ανώτερη ιεροσύνη χορηγεί το ευαγγέλιο και κρατεί το κλειδί των διακονιών τής βασιλείας, το κλειδί τής γνώσεως τού Θεού. Γι' αυτό, κατά τις διατάξεις της, η δύναμη τής θεϊκότητας φανερώνεται. Και χωρίς τις διατάξεις της και την εξουσία τής ιεροσύνης, η δύναμη τής θεϊκότητας δεν φανερώνεται στους ανθρώπους τους ενσαρκωμένους. Γιατί χωρίς αυτήν κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δει το πρόσωπο τού Θεού, δηλαδή τού Πατέρα, και να ζήσει». [Δ&Δ 84:19–21.]

Όταν διαβάζουμε πράγματα τέτοιας φύσεως, πρέπει να κάνει κάθε άνδρα ανάμεσά μας που φέρει την ιεροσύνη χαρούμενο να σκέπτεται ότι έχουμε αυτή τη μεγάλη εξουσία με την οποία μπορούμε να γνωρίζουμε τον Θεό. Αυτήν την αλήθεια δεν την ξέρουν μόνο οι άνδρες που φέρουν την ιεροσύνη, αλλά χάριν αυτής της ιεροσύνης και των διατάξεών της, κάθε μέλος της Εκκλησίας, άνδρες και γυναίκες ομοίως, μπορούν να γνωρίσουν τον Θεό.³⁰

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Τι μπορούμε να μάθουμε από τις εμπειρίες που περιγράφονται στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»; Ποιες παρόμοιες εμπειρίες είχατε;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ μίλησε για γυναίκες σε διαφορετικές εποχές, οι οποίες εκπλήρωσαν τις σημαντικές ευθύνες στο βασίλειο του Θεού (βλέπε τμήμα 1). Με ποιους τρόπους έχετε δει γυναίκες να συνεισφέρουν στην ενδυνάμωση της οικογένειάς τους και της Εκκλησίας;
- Πώς έχετε δει ότι η υπηρετήση της Ανακουφιστικής Εταιρείας είναι «ουσιώδης για την ευημερία της Εκκλησίας»; (Βλέπε τμήμα 2). Με ποιους τρόπους οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας και οι φέροντες την ιεροσύνη εργάζονται μαζί για να οικοδομήσουν τη βασιλεία του Θεού;
- Με ποιους τρόπους η Ανακουφιστική Εταιρεία φροντίζει την πνευματική ευημερία των γυναικών Αγίων των Τελευταίων Ημερών; Με ποιους τρόπους οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας επεκτείνουν την επιρροή τους πέρα από την οργάνωσή τους; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 3.)
- Ο Πρόεδρος Σμιθ τόνισε ότι όλες οι γυναίκες και οι άνδρες χρειάζεται να κατανοήσουν τις διδαχές του Ευαγγελίου, να ενδυναμώσουν τις μαρτυρίες τους και να λάβουν αποκάλυψη (βλέπε τμήμα 4). Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό για όλους μας να επιζητούμε αυτές τις δωρεές;
- Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι οι ευλογίες της ιεροσύνης «εκχύνονται... σε όλες τις πιστές γυναίκες της Εκκλησίας» (τμήμα 5). Γιατί οι γυναίκες χρειάζονται τις ευλογίες της ιεροσύνης για να φέρουν εις πέρας τις ευθύνες τους στο σπίτι και την Εκκλησία; Τι παραδείγματα έχετε δει από γυναίκες που έχουν λάβει πνευματικές δωρεές;

Σχετικές γραφές

Πράξεις 5:12–14, Άλμα 32:22–23, Δ&Δ 46:8–9

Βοήθεια διδασκαλίας

«Είναι συχνά χρήσιμο να ξεκινάτε να σκέπτεστε για το επόμενο μάθημα σύντομα αφού έχετε διδάξει το προηγούμενο μάθημα. Πιθανώς να γνωρίζετε περισσότερο αυτούς που διδάσκετε και τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντά τους κατευθείαν αφού ήσασταν μαζί τους» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 97).

Σημειώσεις

1. "Purpose of the Relief Society," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1964, 5.
2. Για περισσότερα για τη βοήθεια του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ προς τη μητέρα του με τα καθήκοντά της ως μίας, βλέπε το 20ο κεφάλαιο αυτού του βιβλίου.
3. "Mothers in Israel," *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1970, 883.
4. Έιμι Μπράουν Λάιμαν, στο βιβλίο του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ και του Τζων Στιούαρτ, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 243.
5. Βλέπε Φράνσις Γκίμπους, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 261.
6. Βλέπε Φράνσις Γκίμπους, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* 281.
7. Μπέλ Σπάφορντ, *Latter-day Prophet-Presidents I Have Known* (ομιλία δοθείσα στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, 29 Μαΐου 1973), 4.
8. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 3:66.
9. "The Relief Society Organized by Revelation," *The Relief Society Magazine*, Ιαν. 1965, 5.
10. *Answers to Gospel Questions*, 3:67.
11. "Purpose of the Relief Society," 4.
12. "The Relief Society Organized by Revelation," 6.
13. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, Οκτ. 1954, 644
14. "Relief Society—An Aid to the Priesthood," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1959, 4.
15. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, Οκτ. 1954, 646
16. "Relief Society—An Aid to the Priesthood," 6. Τυποποιημένη στίξη.
17. "Mothers in Israel," 883.
18. "Relief Society—An Aid to the Priesthood," 5.
19. "Teaching the Gospel," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1966, 5. Βλέπε, επίσης, Τζόζεφ Φ. Σμιθ, στο Conference Report, Απρ. 1906, 3.
20. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, Μαρ. 1954, 151–52.
21. "Purpose of the Relief Society," 5.
22. "Obedience to the Truth," *Relief Society Magazine*, Ιαν. 1960, 6–7.
23. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, Οκτ. 1954, 644.
24. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, Μάρτ. 1954, 152.
25. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, Οκτ. 1954, 644.
26. "Obedience to the Truth," 7.
27. *Answers to Gospel Questions*, 3:68–69.
28. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 59.
29. "Mothers in Israel," 885.
30. "And the Truth Shall Make You Free," *Deseret News*, 30 Μαρτίου 1940, τμήμα της Εκκλησίας, 4. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, συλλογή υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 3:142–43.

Η γέννηση του Ιησού Χριστού: «Χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης χαράς»

«Και τι μ' αυτήν την υπέροχη ιστορία; Της έχουμε επιτρέψει να διαποτίσει και να επηρεάσει τη ζωή μας; Την έχουμε αποδεχθεί με την πλήρη σημασία της χωρίς ενδοιασμούς;»

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Κατά την εποχή των Χριστουγέννων του 1971, ένας δημοσιογράφος σε μια εφημερίδα είχε την ευκαιρία να περάσει χρόνο με τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ και μέλη της οικογένειάς του. Ο δημοσιογράφος μοιράσθηκε ορισμένες παρατηρήσεις για τη ζωή του προφήτη:

«Τα Χριστούγεννα είναι ξεχωριστή εποχή για τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ. Είναι μία ημέρα για την οικογένεια και μία ημέρα για αναπόληση. Όμως, υπεράνω όλων τα Χριστούγεννα είναι για τον Πρόεδρο Σμιθ μία ημέρα για τα παιδιά.

»Νομίζω ότι αυτό που μου αρέσει περισσότερο σχετικά με τα Χριστούγεννα είναι τα παιδιά, είπε ο Πρόεδρος Σμιθ, καθώς έσφιξε την δισέγγονή του πιο κοντά σε εκείνον.

»Με μία μεγάλη απεικόνιση από τη Βίβλο χωμένη στην ποδιά του, ο Πρόεδρος Σμιθ και δύο από τις δισέγγονές του, τη Σάννα ΜακΚόνκι 4 ετών και τη Σέρρι 2 ετών, γύριζαν τις σελίδες που έλεγαν για τη γέννηση του Χριστού. Παρέμειναν για πολύ καιρό στη σελίδα με την απεικόνιση της σκηνής της φάτνης. Υπήρχε μία εγγύτητα ανάμεσα στον Πρόεδρο Σμιθ και τα κορίτσια...

Η ιστορία για τη γέννηση του Σωτήρος «ποτέ δεν παλαιώνει άσχετα από το πόσο συχνά λέγεται».

»Ο Πρόεδρος Σμιθ έχει απολαύσει πολλούς οικογενειακούς επισκέπτες κατά τη χριστουγεννιάτικη περίοδο. 'Τα Χριστούγεννα είναι μια εποχή για να είναι οι οικογένειες μαζί', είπε.¹

Για τον Πρόεδρο Σμιθ, οι χριστουγεννιάτικες παραδόσεις επικεντρώνονταν στη γέννηση, στη διακονία και την εξιλέωση του Σωτήρος. Σε απάντηση στους χριστουγεννιάτικους χαιρετισμούς που ελάμβανε από τα μέλη της Εκκλησίας, έλεγε: «Εκτιμώ το ενδιαφέρον όσων στέλνουν χριστουγεννιάτικες κάρτες. Τις θεωρώ ως έκφραση αγάπης και υπενθύμιση της γέννησης του Σωτήρος τον οποίον τιμούμε και λατρεύουμε ως κεφαλή της εκκλησίας. Το μήνυμά Του ήταν μήνυμα ειρήνης και καλής θελήσεως. Αυτή είναι η ευχή μου προς τους συνανθρώπους μου παντού».²

Τον Δεκέμβριο του 1970, ο Πρόεδρος Σμιθ εξέδωσε ένα χριστουγεννιάτικο μήνυμα για τα μέλη της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο. Εν μέρει, έλεγε:

«Σας χαιρετώ αυτήν την εποχή των Χριστουγέννων, με αγάπη και αλληλεγγύη, και με την προσευχή ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας θα σας κοιτάξει με έλεος και θα εκχύσει τις άφθονες ευλογίες Του επάνω σας.

»Αυτές τις στιγμές κατά τις οποίες αφθονεί η ανομία, κατά τις οποίες υπάρχουν μεγάλα βάσανα επάνω στη γη, κατά τις οποίες υπάρχουν πόλεμοι και φήμες πολέμων, όλοι έχουμε ανάγκη, όπως ποτέ πριν, την καθοδηγητική και προστατευτική φροντίδα του Κυρίου.

»Χρειάζεται να ξέρουμε ότι παρ' όλα τα προβλήματα και τις δοκιμασίες που μας τυχαίνουν, ακόμη ο Κύριος κυβερνά τις υποθέσεις της γης και ότι αν τηρούμε τις εντολές Του και είμαστε αληθινοί και πιστοί στους νόμους Του, θα μας ευλογήσει εδώ και τώρα και θα μας ανταμείψει με αιώνια ζωή στη βασιλεία Του εν ευθέτω χρόνω...

»...Προσεύχομαι τώρα ότι αυτήν την εποχή των Χριστουγέννων και πάντοτε είτε να επικεντρώνουμε την πίστη μας στον Υιό του Θεού και να κερδίσουμε για τον εαυτό μας αυτήν την ειρήνη που υπερβαίνει την κατανόησή μας».³

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

1

Η ιστορία της γεννήσεως του Λυτρωτή μας είναι ευφραδής με την ταπεινή της απλότητα.

Δεν υπάρχει καμία ιστορία απολύτως τόσο όμορφη ή που να μπορεί να εμπνεύσει την ψυχή των ταπεινών απολύτως εις βάθος, όπως μπορεί αυτή η ένδοξη ιστορία για τη γέννηση του Λυτρωτή μας. Τα λόγια που μπορεί να πει ο άνθρωπος δεν μπορούν να εξωραϊσουν ούτε να βελτιώσουν ούτε να προσθέσουν στην ευφράδεια της ταπεινής απλότητάς της. Ποτέ δεν παλαιώνει άσχετα από το πόσο συχνά λέγεται και η αφήγησή της είναι κατά πολύ σπάνια στα σπίτια των ανθρώπων. Ας προσπαθήσουμε να φαντασθούμε τον εαυτό μας με τους ποιμένες που φυλούσαν το ποίμνιό τους εκείνη την αξιομνημόνευτη νύκτα. Αυτοί ήσαν ταπεινοί άνδρες οι οποίοι δεν είχαν χάσει την πίστη των πατέρων τους, των οποίων η καρδιά δεν είχε σκληρύνει όπως είχε σκληρύνει η καρδιά των κυβερνητών των Ιουδαίων κατά την εποχή της διακονίας του Κυρίου μας, επειδή αν είχαν σκληρύνει, οι άγγελοι δεν θα είχαν εμφανισθεί σε αυτούς με το ένδοξο μήνυμά τους. Ας επαναλάβουμε αυτήν τη θαυμαστή ιστορία.

»Και κοντά στην ίδια περιοχή υπήρχαν ποιμένες, που διανυχτέρειαν στα χωράφια, και φύλαγαν βάρδιες τής νύχτας στο κοπάδι τους.

»Και τότε, ένας άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτούς ξαφνικά, και δόξα τού Κυρίου έλαμψε ολόγυρά τους, και φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο.

»Και ο άγγελος είπε σ' αυτούς: Μη φοβάστε· επειδή, να, σας φέρνω ένα χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό·

»επειδή, σήμερα, στην πόλη τού Δαβίδ, γεννήθηκε σε σας σωτήρας, που είναι ο Χριστός, ο Κύριος.

»Κι αυτό θα είναι σε σας το σημάδι: Θα βρείτε ένα βρέφος σπαργανωμένο, να κείται μέσα στη φάτνη.

»Και ξαφνικά, μαζί με τον άγγελο, φάνηκε ένα πλήθος ουράνιας στρατιάς, που υμνούσαν τον Θεό, και έλεγαν:

Κατά τη νεανική Του ηλικία, ο Ιησούς κέρδισε γνώση «γραμμής επάνω στη γραμμή και δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα».

»Δόξα στον Θεό εν υψίστοις, και επάνω στη γη ειρήνη, σε ανθρώπους ευδοκίας.

»Και καθώς οι άγγελοι αναχώρησαν απ' αυτούς στον ουρανό, οι άνθρωποι, οι ποιμένες, είπαν αναμεταξύ τους: Ας πάμε, λοιπόν, στη Βηθλεέμ, και ας δούμε αυτόν τον λόγο, αυτό που συνέβη, το οποίο ο Κύριος μας φανέρωσε.

»Και ήρθαν με βιασύνη, και βρήκαν, και τη Μαριάμ και τον Ιωσήφ, και το βρέφος να κείται μέσα στη φάτνη». [Κατά Λουκάν 2:8–16.]

Μπορεί κάποια ψυχή να το διαβάσει αυτό και να μην αγγιχθεί από το πνεύμα της ταπεινοφροσύνης και να μην εντυπωσιασθεί με την απλή αλήθεια της ιστορίας;⁴

2

Αν και ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, ήλθε σε αυτόν τον κόσμο ως βρέφος και προόδευσε από χάρη σε χάρη μέχρι που έλαβε πληρότητα.

Υποθέτω ότι όλοι κατανοούμε το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Ιεχωβά, ο οποίος ηγήτο του Ισραήλ κατά την εποχή του

Αβραάμ και του Μωυσή και στην πραγματικότητα από την εποχή του Αδάμ. Επίσης αυτός ο Ιεχωβά, ή Ιησούς Χριστός, ως άτομο Πνεύματος εμφανίστηκε στον αδελφό του Ιαρέδ και αυτός γεννήθηκε ως βρέφος σε τούτον τον κόσμο και έφθασε στην ανδρική ενηλικότητα σε τούτον τον κόσμο.⁵

Ο Σωτήρας μας ήταν Θεός προτού γεννηθεί σε τούτον τον κόσμο και έφερε μαζί του την ίδια κατάσταση, όταν ήλθε εδώ. Ήταν τόσο Θεός, όταν γεννήθηκε στον κόσμο, όσο ήταν πριν. Όμως, όσον αφορά σε τούτη τη ζωή, φαίνεται ότι έπρεπε να αρχίσει όπως αρχίζουν όλα τα άλλα παιδιά και να κερδίσει τη γνώση του γραμμής επάνω στη γραμμή. Ο Λουκάς λέει ότι «προόδευε σε σοφία, και ηλικία, και χάρη μπροστά στον Θεό και τους ανθρώπους». [Κατά Λουκάν 2:52.] Ο Ιωάννης καταγράφει ότι «δεν έλαβε από την πληρότητα στην αρχή», αλλά έπρεπε να προοδεύσει «από χάρη σε χάρη μέχρι που έλαβε πληρότητα». [Δ&Δ 93:13.]...

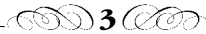
Προφανώς, προτού γίνει 12 ετών—διότι τότε εξέπληξε τους διδασκάλους και τους σοφούς στον ναό—είχε μάθει πάρα πολλά για τις υποθέσεις του Πατέρα του [βλέπε Κατά Λουκάν 2:46–49]. Αυτή η γνώση μπορούσε να έλθει σε εκείνον με αποκάλυψη, με την επίσκεψη αγγέλων ή με κάποιον άλλον τρόπο. Όμως η γνώση του, όσον αφορούσε σε τούτη τη ζωή, έπρεπε να έλθει γραμμής επάνω στη γραμμή και δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα. Αναμφιβόλως ήταν σε επικοινωνία, περιστασιακά, με τον Επουράνιο Πατέρα του.

...«Ο Ιησούς μεγάλωσε με τα αδέρφια του και έγινε δυνατός και περίμενε από τον Κύριο για να έλθει ο χρόνος της διακονίας του. Και υπηρέτησε υπό τον πατέρα του και δεν μιλούσε όπως οι άλλοι άνδρες, ούτε μπορούσε να διδαχθεί. Επειδή δεν χρειαζόταν να τον διδάξει κάποιος. Και ύστερα από πολλά χρόνια, η ώρα της διακονίας του πλησίασε». [Joseph Smith Translation (Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ), Κατά Ματθαίον 3:24–26.]

Η δήλωση του Κυρίου μας ότι δεν μπορούσε να κάνει τίποτε παρά αυτά που είχε δει τον Πατέρα να κάνει, σημαίνει απλώς ότι του είχε αποκαλυφθεί τι είχε κάνει ο Πατέρας του [βλέπε Κατά Ιωάννην 5:19–20]. Χωρίς αμφιβολία, ο Ιησούς ήλθε στον κόσμο υποκείμενος στην ίδια κατάσταση, η οποία απαιτήθηκε από τον καθέναν από εμάς—ξέχασε τα πάντα και έπρεπε να μεγαλώσει από χάρη σε χάρη. Η λήθη του ή το γεγονός ότι του αφαιρέθηκε

η προηγούμενη γνώση του, θα ήταν απαιτούμενο όπως είναι στην περίπτωση του καθενός από εμάς, για να ολοκληρώσει την παρούσα εγκόσμια ύπαρξη.

Ο Σωτήρας δεν είχε πληρότητα στην αρχή, αλλά αφού έλαβε το σώμα και την ανάστασή του, όλη η δύναμη του εδόθη τόσο στους ουρανοίς όσο και στη γη. Αν και ήταν Θεός, δηλαδή ο Υιός του Θεού, με δύναμη και εξουσία να δημιουργήσει αυτήν τη γη και άλλες γαίες, εντούτοις υπήρχαν ορισμένα που έλειπαν τα οποία δεν έλαβε μέχρι την ανάστασή του. Με άλλα λόγια δεν είχε λάβει την πληρότητα έως ότου απέκτησε ανεστημένο σώμα.⁶

Ο Ιησούς Χριστός ήλθε σε τούτον τον κόσμο να μας λυτρώσει από τον υλικό και τον πνευματικό θάνατο.

Ο Ιησούς ήλθε εδώ για να εκπληρώσει μία καθορισμένη αποστολή, η οποία του ανετέθη πριν τεθεί το θεμέλιο αυτής της γης. Γίνεται λόγος περί Αυτού στις γραφές ως «τού Αρνίου, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία τού κόσμου». [Αποκάλυψη 13:8.] Προσφέρθηκε εθελουσίως να έλθει, κατά το μεσουράνημα του χρόνου, για να λυτρώσει τους ανθρώπους από την πτώση, η οποία θα επήρχετο σε αυτούς μέσω της παραβάσεως του Αδάμ.

...Ο Ιησούς είναι το μόνο άτομο που γεννήθηκε σε αυτόν τον κόσμο το οποίο δεν είχε επίγειο πατέρα. Ο Πατέρας του σώματός του είναι, επίσης, ο Πατέρας του Πνεύματός του και ο Πατέρας των πνευμάτων όλων των ανθρώπων. Από τον Πατέρα του απέκτησε αιώνια ζωή από τη μητέρα του απέκτησε τη δύναμη να πεθάνει, διότι η μητέρα του ήταν μία θνητή γυναίκα. Από εκείνη πήρε το αίμα του και από τον Πατέρα του πήρε την αθανασία του. Έτσι, έχοντας τη δύναμη να θυσιάσει τη ζωή του και να την πάρει πάλι, ήταν εις θέσιν να πληρώσει το τίμημα για την παράβαση του Αδάμ και να λυτρώσει όλα τα πλάσματα από τον θάνατο.⁷

Ο αληθινός λόγος για τον ερχομό του Ιησού Χριστού στον κόσμο... ήταν πρώτα να λυτρώσει όλους τους ανθρώπους από τον υλικό ή θνητό θάνατο, τον οποίον έφερε στον κόσμο ο Αδάμ και, δεύτερον, να λυτρώσει όλους τους ανθρώπους από τον πνευματικό θάνατο ή την εξορία από την παρουσία του Κυρίου υπό τον όρο

της μετάνοιας και της αφέσεως των αμαρτιών τους και του να υπομείνουν ως το τέλος της θνητής δοκιμαστικής κατάστασης.⁸

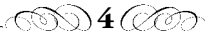
Αγαλλιούμε με τη γέννηση του Υιού του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους.

Είμαστε ευγνώμονες για την εξιλεωτική θυσία που κατεργάσθηκε με την αιματοχυσία του δικού Του αίματος.

Είμαστε ευγνώμονες που μας λύτρωσε από τον θάνατο και άνοιξε τη θύρα, ώστε να κερδίσουμε αιώνια ζωή.

Προσευχόμαστε για ειρήνη επάνω στη γη, για τη διάδοση του Ευαγγελίου και για τον τελικό θρίαμβο της αλήθειας.

Παρακαλούμε τα τέκνα του Πατέρα μας παντού να συμπράξουν μαζί μας στο να κάνουν αυτά τα πράγματα που θα μας δώσουν κάθε ειρήνη σε τούτον τον κόσμο και αιώνια δόξα στον επόμενο κόσμο [βλέπε Δ&Δ 59:23].⁹

Θα πρέπει να επιτρέψουμε στην ιστορία της γεννήσεως του Σωτήρος να διαποτίσει και να επηρεάσει τη ζωή μας.

Όταν έλθει το [πρωί των Χριστουγέννων], ορισμένοι θα σκύψουν το κεφάλι τους σε ταπεινή ικεσία προς τον Πατέρα του Φωτός για τις ευλογίες που έχουν λάβει μέσω των Παθών του αγαπημένου του Υιού και θα διαβάσουν τη θαυμαστή ιστορία με ευγνώμονα αίνο. Άλλοι, δυστυχώς, οι οποίοι γνωρίζουν λίγα, εάν όχι τίποτε, για το χρέος που οφείλουν στον Υιό του Θεού, θα εορτάσουν όχι με αίνους και ταπεινή προσευχή, αλλά με βλάσφημο γλέντι μεθώντας, χωρίς την παραμικρή σκέψη για τη σημασία της γεννήσεως του Άνδρα από τη Γαλιλαία ...

Πώς μπορεί κανείς να διαβάσει αυτήν τη συγκινητική ιστορία της γεννήσεως του Ιησού Χριστού χωρίς να επιθυμεί να εγκαταλείψει τις αμαρτίες του; Αυτήν την εποχή του έτους είναι καλό για τον καθένα ξεχωριστά και για όλους—ο βασιλέας στο ανάκτορό του, αν υπάρχουν βασιλείς σε ανάκτορα τώρα, ο χωρικός στην ταπεινή του αγροικία, οι πλούσιοι και οι φτωχοί ομοίως—να γονατίσουν και να τιμήσουν εκείνον ο οποίος ήταν χωρίς αμαρτία, του οποίου η ζωή δαπανήθηκε σε θυσία και θλίψη προς όφελος

του συνανθρώπου του· του οποίου το αίμα χύθηκε ως θυσία για την αμαρτία...

...Και τι μ' αυτήν την υπέροχη ιστορία; Της έχουμε επιτρέψει να διαποτίσει και να επηρεάσει τη ζωή μας; Την έχουμε αποδεχθεί με την πλήρη σημασία της χωρίς ενδοιασμούς; Πιστεύουμε ότι αυτό το βρέφος ήταν στ' αλήθεια ο μονογενής Υιός του Θεού κατά τη σάρκα; Έχουμε ακατάλυτη πίστη στην αποστολή του και είμαστε πρόθυμοι να τον ακολουθούμε υπάκουα; Αν έτσι είχε πιστέψει ο κόσμος και είχε δώσει προσοχή ειλικρινώς στις διδασκαλίες του, τότε δεν θα είχε καταστραφεί με διαμάχες και ανομία διαμέσου των αιώνων. ...Υπήρξαν πάρα πολλές ψεύτικες υποσχέσεις ανάμεσα στους δεδηλωμένους οπαδούς του Υιού του Θεού και πάρα πολύ λίγη αληθινή λατρεία βασισμένη επάνω στην ακεραιότητα των διδασκαλιών του.

Ο άγγελος δήλωσε στους ποιμένες εκείνη την ένδοξη νύκτα ότι έφερνε χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης Χαράς που ήταν για όλους τους ανθρώπους [βλέπε Κατά Λουκάν 2:8-10], αλλά γενικώς οι άνθρωποι παντού επάνω στο πρόσωπο της γης έχουν αρνηθεί να λάβουν τις ευλογίες αυτού του μηνύματος. Δεν ήσαν πρόθυμοι να εγκαταλείψουν τις αμαρτίες τους, να ταπεινωθούν και να θέσουν τη ζωή τους σε αρμονία με τις διδασκαλίες του Διδασκάλου...

Για άλλη μια φορά παρακαλώ όλους τους ανθρώπους παντού: Στραφείτε από τους πονηρούς σας τρόπους προς την αληθινή λατρεία του Υιού του Θεού, ώστε η ψυχή σας να σωθεί στη βασιλεία του.¹⁰

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Τι κάνετε στο σπίτι σας για να θυμάστε τον Σωτήρα την εποχή των Χριστουγέννων; Τι μπορούμε να μάθουμε από τις χριστουγεννιάτικες παραδόσεις του Προέδρου Σμιθ; (Βλέπε «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ».)
- Γιατί νομίζετε ότι η ιστορία της γεννήσεως του Ιησού Χριστού «ποτέ δεν παλαιώνει»; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Επανεξετάστε τα λόγια του Προέδρου Σμιθ σχετικά με τον ερχομό του Ιησού Χριστού στον κόσμο ως βρέφος και να

υπομείνει τις δυσκολίες της θνητότητας (βλέπε τμήμα 2). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε την προθυμία του Σωτήρος να το κάνει αυτό;

- Συλλογισθείτε τη σχέση μεταξύ της γεννήσεως και της εξιλεώσεως του Σωτήρος (βλέπε τμήμα 3). Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να αποκτήσουν αυτήν την κατανόηση; Πώς μπορεί αυτή η κατανόηση να επηρεάσει τις χριστουγεννιάτικες παραδόσεις μας;
- Τι μπορούμε να κάνουμε, για να επιτρέψουμε στην ιστορία της γεννήσεως του Σωτήρος «να διαποτίσει και να επηρεάσει τη ζωή μας»; (Βλέπε τμήμα 4.)

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 53, Κατά Λουκάν 1:26–35, 2, Νεφί Α΄ 11:8–23

Βοήθεια διδασκαλίας

Οι συζητήσεις σε μικρές ομάδες «δίδουν την ευκαιρία σε μεγάλο αριθμό ατόμων να συμμετάσχουν στο μάθημα. Άτομα που είναι συνήθως διστακτικά να συμμετάσχουν, θα μπορούσαν να αναφέρουν σε μικρές ομάδες ιδέες που δεν θα εξέφραζαν μπροστά σε ολόκληρη την ομάδα» (*Teaching, No Greater Call*, [1999], 161).

Σημειώσεις

1. “A Big Christmas Hug from Pres. Smith,” *Church News*, 25 Δεκεμβρίου 1971, 3.
2. “A Big Christmas Hug from Pres. Smith,” 3.
3. “Christmas Greetings from President Joseph Fielding Smith to the Members of the Church throughout the World,” *Church News*, 19 Δεκεμβρίου 1970, 3.
4. *The Restoration of All Things* (1945), 279–80.
5. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 1:11.
6. Προσωπική αλληλογραφία, παρατεθειμένη στο *Doctrines of Salvation*, 1:32–33.
7. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεοτέρου, 5 τόμοι (1957–66), 2:134, 136.
8. “The Resurrection,” *Improvement Era*, Δεκ. 1942, 780–81. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:259.
9. “Christmas Greetings,” 3.
10. *The Restoration of All Things*, 278–79, 281–82, 286. Η στίξη τυποποιημένη.

Προετοιμασία για τον ερχομό του Κυρίου μας

«Ετοιμάστε την οδό τού Κυρίου, και κάντε ίσιο το διάβα του, γιατί η ώρα τού ερχομού του έφτασε» (Δ&Δ 133:17).

Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε κάποτε σε μία ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών ότι «προσευχόταν για το τέλος του κόσμου». Είπε: «Αν ερχόταν αύριο, θα ήμουν ευτυχής». Σε απάντηση σε εκείνη τη δήλωση, μία γυναίκα μίλησε άφοβα, αρκετά δυνατά για να την ακούσουν οι άλλοι. «Ω, ελπίζω πως όχι», είπε εκείνη.

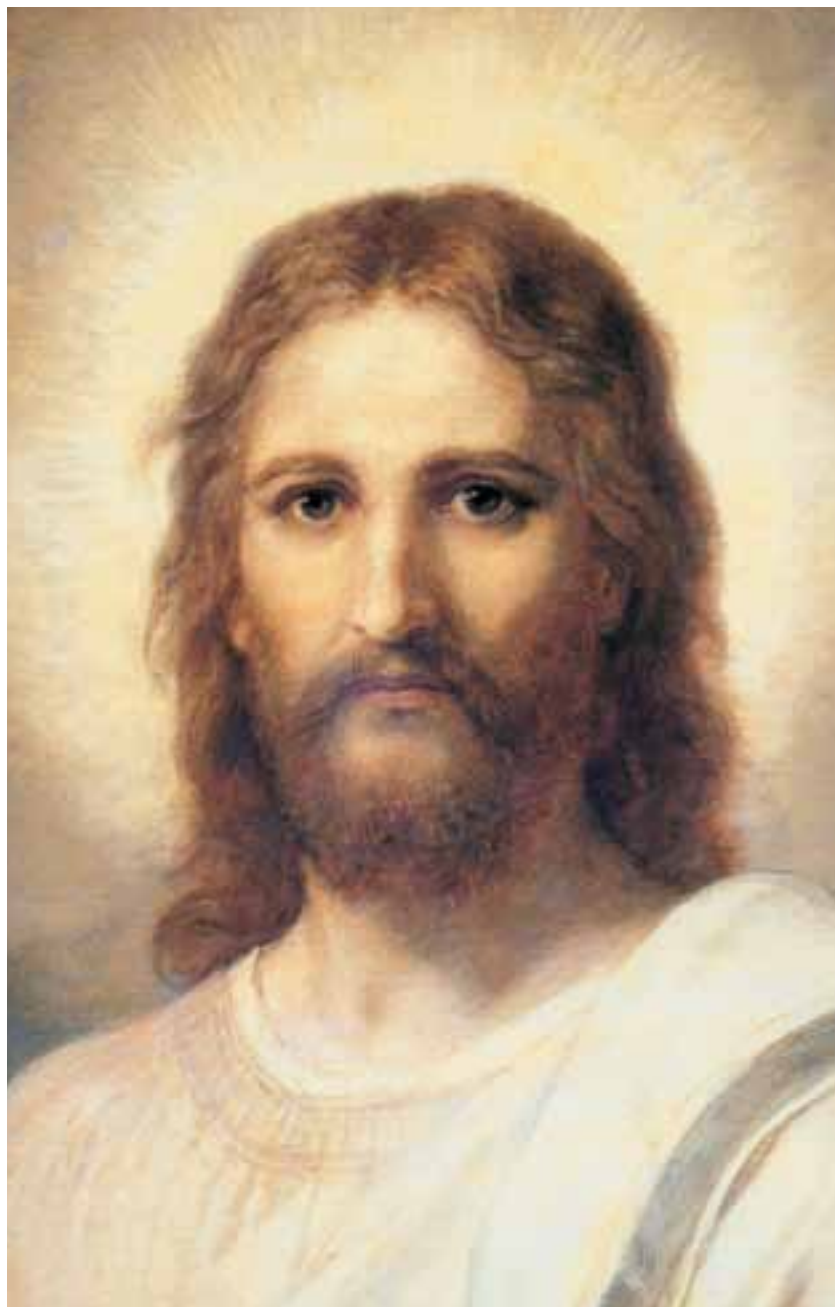
Αναφέροντας αυτήν την εμπειρία κάμποσο καιρό αργότερα, ο Πρόεδρος Σμιθ διδάξε:

«Δεν θέλετε να έλθει το τέλος του κόσμου;

»Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν λανθασμένη ιδέα για το τι εννοείται με το τέλος του κόσμου...

«...Όταν έλθει ο Χριστός, θα υπάρξει τέλος στον κόσμο. ...Δεν θα υπάρχουν πόλεμοι, αναταραχές, ζηλοφθονία, ψευδολογία· δεν θα υπάρχει καθόλου ανομία. Οι άνθρωποι θα μάθουν τότε να αγαπούν τον Κύριο και να τηρούν τις εντολές Του και αν δεν το κάνουν, δεν θα μείνουν εδώ. Αυτό είναι το τέλος του κόσμου και γι' αυτό προσευχήθηκε ο Σωτήρας, όταν οι μαθητές Του ήλθαν σε Εκείνον και είπαν: 'Δίδαξέ μας να προσευχόμαστε'. Τι έκανε; Δίδαξε σε αυτούς: 'Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου, ας έρθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, κι επάνω στη γη'. [Βλέπε Κατά Λουκάν 11:1-2.]

»Γι' αυτό προσεύχομαι. Ο Κύριος προσευχόταν για το τέλος του κόσμου και έτσι κάνω κι εγώ».¹

«Λαχταρούμε την ημέρα κατά την οποία θα έλθει ο Πρίγκιπας Ειρήνης».

Σε ομιλίες και σε γραπτά ο Πρόεδρος Σμιθ συχνά παρέθετε προφητείες από τις γραφές σχετικά με τις τελευταίες ημέρες, τον ρόλο του Τζόζεφ Σμιθ στην προετοιμασία της οδού του Κυρίου και τον ερχομό του Σωτήρος στη γη με δόξα. Εξέφρασε τα βαθιά του αισθήματα για τις προφητείες αυτές στην προσευχή αφιερώσεως του Ναού στο Όγκντεν της Γιούτας.

«Όπως γνωρίζεις, Θεέ μας, ζούμε στις τελευταίες ημέρες, κατά τις οποίες φαίνονται τα σημεία των καιρών, κατά τις οποίες επισπεύδεις το έργο σου αυτήν την εποχή και κατά τις οποίες έχουμε ακούσει ήδη τη φωνή κάποιου να κλαίει στην ερημιά: Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια του [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:3]...

»Ω, Πατέρα μας, λαχταρούμε την ημέρα κατά την οποία θα έλθει ο Πρίγκιπας Ειρήνης, κατά την οποία η γη θα ησυχάσει και η χρηστότητα θα βρεθεί ξανά επάνω στο πρόσωπό της. Και είναι η προσευχή μας, ειρημένη από ταπεινές και συντετριμμένες καρδιές, ώστε να αναμένουμε την ημέρα και να βρεθούμε άξιοι να ζήσουμε μαζί με αυτόν τον οποίον εσύ έχεις ορίσει να σταθεί ως Βασιλέα των βασιλέων και Κύριο των κυρίων, στον οποίον ας είναι δόξα και τιμή και δύναμη και ισχύς τόσο τώρα όσο και διά παντός».²

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

1

Ο ερχομός του Κυρίου είναι κοντά.

Πλησιάζουμε ταχέως στη μεγάλη ημέρα του Κυρίου, εκείνη την εποχή «ανανέωσης», όπου θα έλθει Εκείνος στις νεφέλες των ουρανόων για να πάρει εκδίκηση από τους αθεόφοβους και να προετοιμάσει τη γη για τη βασιλεία της ειρήνης για όλους όσοι είναι πρόθυμοι να τηρούν τον νόμο του [βλέπε Πράξεις 3:19–20].³

Πολλά πράγματα έχουν λάβει χώρα... για να εντυπωσιάσουν τα πιστά μέλη της Εκκλησίας με το γεγονός ότι ο ερχομός του Κυρίου είναι κοντά. Το Ευαγγέλιο έχει αποκατασταθεί. Η Εκκλησία έχει οργανωθεί πλήρως. Η ιεροσύνη έχει απονεμηθεί επάνω στους ανθρώπους. Οι διάφορες θεϊκές νομές από την αρχή έχουν αποκαλυφθεί και τα κλειδιά και οι εξουσίες τους έχουν δοθεί στην Εκκλησία. Ο Ισραήλ έχει συναθροισθεί και συναθροίζεται στη γη

της Σιών. Οι Ιουδαίοι επιστρέφουν στην Ιερουσαλήμ. Το Ευαγγέλιο κηρύττεται σε όλον τον κόσμο ως μαρτυρία σε κάθε έθνος. Ναοί κτίζονται και τελείται σε αυτούς έργο διατάξεως για τους νεκρούς καθώς και για τους ζώντες. Οι καρδιές των παιδιών έχουν στραφεί στους πατέρες τους και τα παιδιά αναζητούν τους νεκρούς τους. Οι διαθήκες τις οποίες υποσχέθηκε ο Κύριος να συνάψει με τον Ισραήλ κατά τις τελευταίες ημέρες έχουν αποκαλυφθεί και χιλιάδες από τον συναθροισμένο Ισραήλ έχουν εισέλθει σε αυτές. Συνεπώς, το έργο του Κυρίου προάγεται και όλα αυτά είναι σημεία της κοντινής προσέγγισης του Κυρίου μας...

Τα λόγια των προφητών εκπληρώνονται ταχέως, αλλά αυτό γίνεται λόγω τέτοιων φυσικών αρχών που οι περισσότεροι από εμάς αδυνατούμε να το δούμε.

Ο Ιωήλ υπεσχέθη ότι ο Κύριος θα εξέχυνε το πνεύμα του επάνω σε πάσα σάρκα: θα προφητεύσουν οι γιοι και οι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροι θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι θα δουν οράσεις [βλέπε Ιωήλ 2:28–29]...

Ανάμεσα στα σημεία των τελευταίων ημερών ήταν μία αύξηση μαθήσεως. Ο Δανιήλ προστάχθηκε: «...κλείσε με ασφαλή τρόπο αυτά τα λόγια, και σφράγισε το βιβλίο [της προφητείας του], μέχρι τον έσχατο καιρό· [και εκείνη την ημέρα] πολλοί θα περιτρέχουν», είπε εκείνος «και η γνώση θα πληθυνθεί». (Δανιήλ 12:4.) Δεν «περιτρέχουν» οι άνθρωποι σήμερα όπως ποτέ πριν στην ιστορία του κόσμου;

...Δεν έχει αυξηθεί η γνώση; Υπήρξε ποτέ μια εποχή στην ιστορία του κόσμου κατά την οποία να εκχύθηκε τόση πολλή γνώση επάνω στους ανθρώπους; Όμως λυπάμαι που το λέω, τα λόγια του Παύλου είναι αληθινά—οι άνθρωποι «τα οποία πάντα μαθαίνουν, και ποτέ δεν μπορούν νάρθουν στη γνώση τής αλήθειας». (Προς Τιμόθεον Β΄ 3:7.)...

Δεν είχαμε αναρίθμητες φήμες πολέμων; [Βλέπε Δ&Δ 45:26.] Δεν είχαμε πολέμους, τέτοιους πολέμους όπως δεν είδε ποτέ πριν ο κόσμος; Δεν υπάρχει σήμερα αναστάτωση ανάμεσα στα έθνη και δεν είναι προβληματισμένοι οι κυβερνήτες τους; Δεν έχουν ανατραπεί βασιλεία και δεν έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές ανάμεσα στα

έθνη; Ολόκληρη η γη είναι σε αναταραχή. Αναφέρονται σεισμοί κάθε ημέρα σε διάφορα μέρη [βλέπε Δ&Δ 45:33]...

Εντούτοις, ο παλιός κόσμος συνεχίζει να κάνει τη δουλειά του, δίδοντας πολύ λίγη προσοχή σε όλα όσα έχει πει ο Κύριος και σε όλα τα σημεία και τις ενδείξεις που έχουν δοθεί. Οι άνθρωποι σκληραίνουν την καρδιά τους και λένε «...ότι ο Χριστός καθυστερεί τον ερχομό του ως το τέλος τής γης». (Δ&Δ 45:26.)⁴

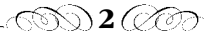
Ερωτήθηκα, όχι πολύ καιρό πριν, αν μπορούσα να πω πότε θα ερχόταν ο Κύριος. Απήντησα: «Ναι» και απαντώ τώρα: «Ναι». Ξέρω πότε θα έλθει. Θα έλθει αύριο. Έχουμε τον λόγο του γι' αυτό. Επιτρέψατέ μου να διαβάσω:

«Ιδέστε, το τώρα ονομάζεται σήμερα μέχρι τον ερχομό τού Υιού τού Ανθρώπου, και αληθινά είναι ημέρα θυσίας, και ημέρα των δεκάτων τού λαού μου. Γιατί αυτός που πληρώνει τα δέκατά του δε θα καεί κατά τον ερχομό του».

Τώρα υπάρχει μία ομιλία επαρκής επί των δεκάτων.

«Γιατί μετά από το σήμερα έρχεται το κάψιμο—τούτο είναι κατά το είδος τής ομιλίας τού Κυρίου—γιατί αληθινά λέω, αύριο όλοι οι περήφανοι και αυτοί που ενεργούν με ανομία θα είναι σαν το άχυρο, και εγώ θα τους κάψω, γιατί εγώ είμαι ο Κύριος των δυνάμεων. Και δεν πρόκειται να αφήσω να γλιτώσει κανένας που παραμένει στη Βαβυλώνα». [Δ&Δ 64:23–24.]

Επομένως, ο Κύριος έρχεται, λέω, αύριο. Ας είμαστε τότε προετοιμασμένοι.⁵

Θα υπάρξει μία κρίση, όταν έλθει ο Χριστός.

Η παραβολή του Κυρίου που δίδαξε για το σιτάρι και τα ζιζάνια είχε αναφορά στις τελευταίες ημέρες. Σύμφωνα με την ιστορία, ένας σπορέας φύτεψε καλό σπόρο στο χωράφι του, αλλά ενώ κοιμόταν, ήλθε ο εχθρός και έσπειρε ζιζάνια στο χωράφι. Όταν τα νεαρά φυτά άρχισαν να φαίνονται, οι υπηρέτες ήθελαν να πάνε και να εκριζώσουν τα ζιζάνια, αλλά ο Κύριος τούς προσέταξε να αφήσουν αμφότερα το σιτάρι και τα ζιζάνια να μεγαλώσουν μαζί έως ότου ωριμάσει η εσοδεία, μήπως και εκριζώσουν το τρυφερό σιτάρι ενώ κατέστρεφαν τα ζιζάνια. Τότε, στο τέλος του θερισμού,

*«Πλησιάζουμε ταχέως στη μεγάλη ημέρα του Κυρίου, εκείνη την εποχή
‘ανανέωσης’, όπου θα έλθει Εκείνος στις νεφέλες των ουρανών».*

έπρεπε να πάνε και να μαζέψουν το σιτάρι και να δέσουν τα ζιζάνια για να καούν. Επεξηγώντας αυτήν την παραβολή, ο Κύριος είπε στους μαθητές του ότι «ο θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνα· και οι θεριστές είναι οι άγγελοι». [Βλέπε Κατά Ματθαίον 13:24–30, 36–43, Δ&Δ 86.]⁶

Τα ζιζάνια και το σιτάρι μεγαλώνουν μαζί και μεγάλωναν στο ίδιο χωράφι για όλα αυτά τα χρόνια, αλλά η ημέρα έρχεται σύντομα κατά την οποία το σιτάρι θα αποθηκευθεί και τα ζιζάνια ομοίως θα συγκεντρωθούν για να καούν και θα υπάρξει διαχωρισμός, οι χρηστοί από τους ανόμους και εμπρέπει στον καθέναν από εμάς να τηρούμε τις εντολές του Κυρίου, να μετανοούμε για τις αμαρτίες μας, να στραφούμε στη χρησιμότητα, αν υπάρχει ανάγκη για μετάνοια στην καρδιά μας.⁷

Ενισχύστε και ενδυναμώστε τα μέλη της Εκκλησίας σε πίστη στον Θεό. Ένας Θεός ξέρει ότι το χρειαζόμαστε. Υπάρχουν τόσες πολλές επιρροές στο έργο για να μας χωρίσουν τον έναν από τον άλλον, ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας, και πρόκειται να έλθει μία από αυτές τις ημέρες στο εγγύς μέλλον ένας διαχωρισμός του σιταριού από τα ζιζάνια και εμείς είμαστε είτε σιτάρι είτε ζιζάνια. Πρόκειται να είμαστε είτε στη μία πλευρά είτε στην άλλη.⁸

Θα έλθει η ημέρα κατά την οποία δεν θα έχουμε *αυτόν* τον κόσμο. Θα αλλάξει. Θα αποκτήσουμε έναν καλύτερο κόσμο. Θα αποκτήσουμε έναν κόσμο που είναι χρηστός, επειδή όταν έλθει ο Χριστός, θα καθαρίσει τη γη.

Διαβάστε τι είναι γραμμένο στις γραφές μας. Διαβάστε τι έχει πει ο ίδιος. Όταν έλθει, θα καθαρίσει τη γη από όλη την ανομία της και, μιλώντας για την Εκκλησία, έχει πει ότι θα στείλει τους αγγέλους του και αυτοί θα μαζέψουν από τη βασιλεία του, που είναι η Εκκλησία, όλα τα σκάνδαλα [βλέπε Κατά Ματθαίον 13:41].⁹

Η μεγάλη και επιφανής ημέρα δεν μπορεί να είναι άλλη ημέρα παρά ο ερχομός του Ιησού Χριστού για να εδραιώσει τη βασιλεία του με δύναμη ανάμεσα στους χρηστούς επάνω στη γη και να καθαρίσει τη γη από πάσα ανομία. Δεν θα είναι ημέρα φόβου και ημέρα για να προκαλέσει φόβο στην καρδιά των ενάρετων, αλλά θα είναι μία μεγάλη ημέρα φόβου και τρόμου για τους αθεόφοβους. Αυτό το έχουμε μάθει από τα λόγια του ίδιου μας του

Σωτήρος, όπως δίδαξε τους μαθητές του [βλέπε Κατά Ματθαίον 24, Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1].¹⁰

Θα υπάρξει μία κρίση, όταν έλθει ο Χριστός. Έχουμε πληροφορηθεί ότι τα βιβλία θα ανοιχθούν, οι νεκροί θα κριθούν από τα γραμμένα μέσα στα βιβλία και ανάμεσα στα βιβλία θα είναι το βιβλίο της ζωής [βλέπε Αποκάλυψη 20:12]. Θα δούμε τις σελίδες του. Θα δούμε τον εαυτό μας όπως είναι και θα καταλάβουμε με χρηστή κατανόηση ότι οι κρίσεις που μας έχουν επιβληθεί είναι δίκαιες και αληθινές, είτε έλθουμε στη βασιλεία του Θεού... για να λάβουμε αυτές τις ένδοξες ευλογίες είτε εξορισθούμε.¹¹

Παρακαλώ τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να στέκονται σταθεροί και πιστοί στην εκπλήρωση κάθε καθήκοντος, τηρώντας τις εντολές του Κυρίου, τιμώντας την ιεροσύνη, ώστε να σταθούμε, όταν έλθει ο Κύριος—είτε θα είμαστε ζωντανοί είτε νεκροί, δεν έχει σημασία—για να γίνουμε κοινωνοί της δόξας αυτής.¹²

3

Για να προετοιμασθούμε για τον ερχομό του Κυρίου, χρειάζεται να αγρυπνούμε, να προσευχόμαστε και να βάλουμε τον οίκο μας σε τάξη.

Υπάρχουν πολλά γεγονότα στον κόσμο σήμερα που υποδεικνύουν ότι η μεγάλη ημέρα του Κυρίου πλησιάζει, κατά την οποία ο Λυτρωτής θα εμφανισθεί ξανά για να εδραιώσει τη βασιλεία του με χρηστότητα προπαρασκευαστική της χιλιετούς βασιλείας. Εντωμεταξύ, είναι καθήκον των μελών της Εκκλησίας να επιζητούν γνώση και να προετοιμάζονται με μελέτη και με πίστη για την αρχή αυτής της μεγάλης και ένδοξης ημέρας.¹³

Δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για τους καιρούς και τους χρόνους κατά τους οποίους θα έλθει ο Χριστός, αλλά πρέπει να αγρυπνούμε, να προσευχόμαστε και να είμαστε έτοιμοι.¹⁴

Ενοχλούμαι μερικές φορές με ορισμένους από τους πρεσβυτέρους μας οι οποίοι, όταν μιλούν, λένε ότι θα έλθει ο Κύριος όταν όλοι γίνουμε αρκετά χρηστοί για να τον δεχθούμε. Ο Κύριος δεν πρόκειται να περιμένει να γίνουμε ενάρετοι. Όταν ετοιμασθεί να έλθει, θα έλθει—όταν το ποτήρι της ανομίας είναι πλήρες—και αν δεν είμαστε χρηστοί τότε, τότε απλώς θα είναι πολύ άσχημα για

Όταν ο άγγελος Μορόνι επισκέφθηκε τον νεαρό Τζόζεφ Σμιθ, προφήτευσε για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:36–41).

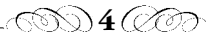
εμάς, διότι θα καταταχθούμε ανάμεσα στους αθεόφοβους και θα είμαστε σαν καλάμη που θα σαρωθεί από το πρόσωπο της γης, διότι ο Κύριος λέει ότι η ανομία δεν θα σταθεί.¹⁵

Θα αδρανήσουμε με πλήρη λησμοσύνη ή αδιαφορία σε όλα όσα μας έχει δώσει ο Κύριος ως προειδοποίηση; Σας λέω: «Αγρυπνείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε ποια ώρα έρχεται ο Κύριός σας.

»Να γνωρίζετε, όμως, τούτο, ότι, αν ο οικοδεσπότης ήξερε σε ποια φυλακή τής νύχτας έρχεται ο κλέφτης, θα αγρυπνούσε, και δεν θα άφηνε να διαρρηχτεί το σπίτι του.

»Γι' αυτό, κι εσείς να είστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου». (Κατά Ματθαίον 24:42-44.)

Είθε να δίδουμε προσοχή σε αυτήν την προειδοποίηση που εδόθη από τον Κύριο και να βάλουμε τον οίκο μας σε τάξη και να προετοιμασθούμε για τον ερχομό του Κυρίου.¹⁶

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών μπορούν να είναι όργανα στα χέρια του Θεού για να προετοιμάσουν έναν λαό για τον ερχομό του Κυρίου.

Δεν θα ήταν εξαιρετικώς παράξενο, αν ο Κύριος ερχόταν και άρχιζε τη βασιλεία του της ειρήνης, έπαιρνε εκδίκηση από τους ανόμους, καθαρίζοντας τη γη από την αμαρτία και να μην έστελνε αγγελιαφόρους να προετοιμάσουν την οδό πριν από εκείνον; Θα πρέπει να αναμένουμε τον Κύριο να έλθει και να κρίνει τον κόσμο χωρίς πρώτα να δώσει προειδοποίηση γι' αυτό και χωρίς να προετοιμάσει το μέσον διαφυγής για όλους όσοι μετανοήσουν;

Ο Νώε εστάλη στον κόσμο για να τον προειδοποιήσει για την πλημμύρα. Αν οι άνθρωποι είχαν ακούσει, θα είχαν διασωθεί. Ο Μωυσής εστάλη να οδηγήσει τον Ισραήλ στη γη της επαγγελίας, για να εκπληρώσει τις υποσχέσεις που έγιναν στον Αβραάμ. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής εστάλη για να προετοιμάσει την οδό για τον ερχομό του Χριστού. Σε κάθε περίπτωση η κλήση ερχόταν μέσα από το άνοιγμα των ουρανών. Ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας και άλλοι προφήτες εστάλησαν να προειδοποιήσουν τον Ισραήλ και τον Ιούδα προτού επέλθει σε αυτούς η διασκορπίση και η αιχμαλωσία. Αν είχαν δώσει προσοχή, μία διαφορετική εκδοχή της ιστορίας θα είχε γραφεί. Είχαν την ευκαιρία τους να ακούσουν· είχαν προειδοποιηθεί και είχαν το μέσον διαφυγής το οποίο απέρριψαν.

Ο Κύριος υποσχέθηκε να έχει το ίδιο ενδιαφέρον για την ανθρωπότητα πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του.¹⁷

Ο Τζόζεφ Σμιθ εστάλη για να προετοιμάσει την οδό γι' αυτήν τη Δευτέρα Παρουσία, με την διακήρυξη της πληρότητας του Ευαγγελίου και με την απόδοση σε όλους τους ανθρώπους του μέσου διαφυγής από την ανομία και την παράβαση.¹⁸

Ο Ιωάννης στην Πάτμο είδε ένα όραμα κατά τις τελευταίες ημέρες «έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον του ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό». [Αποκάλυψη 14:6.]

Σε εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης, ο Τζόζεφ Σμιθ δήλωσε ότι ο Μορόνι, ένας αρχαίος προφήτης σε αυτήν την ήπειρο και τώρα ανεστημένος δίδαξε σε αυτόν το Ευαγγέλιο, δίδοντάς του οδηγίες σε σχέση με την αποκατάσταση των πάντων πριν από τον ερχομό του Χριστού. Και ο Κύριος είπε: «Γιατί ιδέστε, ο Κύριος ο Θεός έστειλε τον άγγελο που φωνάζει στο μέσο τού ουρανού, λέγοντας: Ετοιμάστε την οδό τού Κυρίου, και κάντε ίσιο το διάβα του, γιατί η ώρα τού ερχομού του έφτασε». [Δ&Δ 133:17.]

Αποδεχόμενο αυτό ως αληθινό, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πιστεύουν ότι η επικοινωνία έχει εδραιωθεί με τους ουρανούς κατά τη σύγχρονη εποχή και τώρα το «Ευαγγέλιο της βασιλείας» αποστέλλεται ως μαρτυρία στον κόσμο προτού έλθει ο Χριστός [βλέπε Κατά Ματθαίον 24:14].¹⁹

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών μπορεί να θεωρούνται παράξενοι και ιδιόρρυθμοι στο να πιστεύουν ότι έχουν κληθεί να εκπληρώσουν αυτήν τη γραφή [Κατά Ματθαίον 24:14], αλλά ο Κύριος έχει μιλήσει με πλήρη πεποίθηση, ώστε να στέλνουν επιμελώς ιεραποστόλους σε όλα τα μέρη της γης. Επιπροσθέτως, όταν όλα τα έθνη ακούσουν αυτό το μήνυμα όπως έχει αποκαλυφθεί αυτές τις τελευταίες ημέρες, τότε είτε να κοιτάζουμε εμπρός για τον ερχομό του Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού, διότι εκείνη την ημέρα όλα τα έθνη θα έχουν προειδοποιηθεί από τους αγγελιαφόρους, οι οποίοι απεστάλησαν σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου.²⁰

Το Ευαγγέλιο είναι για όλους τους ανθρώπους και η Εκκλησία θα εδραιωθεί παντού, σε όλα τα έθνη, ακόμη και στα πέρατα της γης, πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Υιού του Ανθρώπου...

...Έχει θέσει το χέρι του δεύτερη φορά για να συναθροίσει τον Ισραήλ στην Εκκλησία και αυτήν τη φορά θα δημιουργήσει εκκλησιασμάτα αγίων σε όλα τα έθνη.²¹

Από την προσευχή αφιερώσεως για τον Ναό στο Όγκντεν της Γιούτας:

Πατέρα, επίστευσε την ημέρα κατά την οποία η χρηστότητα θα επικρατήσει, κατά την οποία οι κυβερνήτες των εθνών θα ανοίξουν τα σύνορά τους για την κήρυξη του Ευαγγελίου, κατά την οποία η θύρα της σωτηρίας θα ανοίξει διάπλατα για τους τίμιους και τους χρηστούς και τους καλούς ανάμεσα σε κάθε λαό.

Προσευχόμαστε για τη διάδοση της αλήθειας. Προσευχόμαστε για τον ιεραποστολικό σκοπό. Επιζητούμε δύναμη και αριθμούς και μέσα για την κήρυξη των παντοτινών αληθειών σου σε περισσότερα από τα άλλα τέκνα σου σε κάθε έθνος, ανάμεσα σε κάθε φυλή και που μιλούν κάθε γλώσσα...

...Είναι επιθυμία μας να είμαστε όργανα στα χέρια σου να προετοιμάσουμε έναν λαό για τον ερχομό του Υιού σου.²²

Η Χιλιετία θα είναι μία περίοδος ειρήνης και μία περίοδος να κοπιάσουμε στο έργο του Κυρίου.

Οι χρηστοί θα αγαλλιάσουν, όταν έλθει εκείνος, επειδή τότε θα έλθει ειρήνη στη γη, χρηστότητα στους ανθρώπους και αυτό το ίδιο πνεύμα ειρήνης, χαράς και ευτυχίας το οποίο επικρατούσε επάνω σε αυτήν την ήπειρο για διακόσια χρόνια [βλέπε Νεφί Δ΄ 1:1–22] θα εδραιωθεί ξανά ανάμεσα στους ανθρώπους και τελικώς θα γίνει παγκόσμιο και ο Κύριος θα βασιλεύσει ως Κύριος των κυριών και Βασιλεύς των βασιλέων για χίλια έτη. Προσδοκούμε εκείνη την περίοδο.²³

Για χίλια έτη θα επικρατεί αυτή η ευτυχής περίοδος ειρήνης και εν ευθέτω χρόνω όλοι οι κάτοικοι της γης θα μεταφερθούν στο ποιμνιο της Εκκλησίας.²⁴

Το Ευαγγέλιο θα διδάσκεται κατά πολύν πιο έντονα και με μεγαλύτερη δύναμη κατά τη διάρκεια της χιλιετίας, έως ότου το ασπασθούν όλοι οι κάτοικοι της γης.²⁵

Αντί να είναι περίοδος αναπαύσεως, η Χιλιετία πρέπει να είναι περίοδος για να εργασθούν όλοι. Η νωθρότητα δεν θα υπάρχει, καλύτερες μέθοδοι θα χρησιμοποιηθούν, δεν θα καταναλώνεται τόσοσ πολύς χρόνος στις καθημερινές επιδιώξεις και θα δοθεί περισσότερος χρόνος στα της Βασιλείας. Οι άγιοι θα είναι απησχολημένοι στους ναούς, οι οποίοι θα οικοδομηθούν σε όλα τα μέρη της γης. Στην πραγματικότητα, θα είναι τόσο απησχολημένοι που οι ναοί θα είναι κατειλημμένοι τον περισσότερο καιρό.²⁶

Θα υπάρχει θνητότητα επάνω στο πρόσωπο της γης κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών λόγω του μεγάλου έργου που πρέπει να επιτευχθεί, της σωτηρίας των νεκρών. Κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών ειρήνης, το μέγα έργο του Κυρίου θα είναι στους ναούς και στους ναούς αυτούς οι άνθρωποι θα πηγαίνουν για να εργάζονται για όσους έχουν περάσει στην άλλη πλευρά και οι οποίοι περιμένουν να τελεσθούν αυτές οι διατάξεις, οι οποίες αφορούν στη σωτηρία τους, για αυτούς από όσους ακόμη κατοικούν στη θνητότητα επί της γης.²⁷

Είναι καθήκον μας να σώσουμε τους νεκρούς και αυτό το έργο θα συνεχίσει κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας έως ότου όλοι έχουν προικοδοτηθεί και επισφραγισθεί, οι οποίοι δικαιούνται αυτήν την ευλογία.²⁸

Όλοι όσοι έχουν πεθάνει εν Χριστώ θα εγερθούν εκ νεκρών, κατά τον ερχομό Του, και θα κατοικήσουν επάνω στη γη καθώς θα είναι ο Χριστός επάνω στη γη κατά τη διάρκεια της χιλιετίας. Δεν θα παραμείνουν εδώ όλον τον καιρό κατά τα χίλια έτη, αλλά θα αναμιχθούν με όσους είναι ακόμη εδώ στη θνητή ζωή. Αυτοί οι ανεστημένοι Άγιοι και ο Ίδιος ο Σωτήρας, θα έλθουν να δώσουν οδηγίες και καθοδήγηση, να μας αποκαλύψουν τα πράγματα που οφείλουμε να ξέρουμε, να μας δώσουν πληροφορίες σχετικά με το έργο στους ναούς του Κυρίου, ώστε να κάνουμε το έργο που είναι απαραίτητο προς σωτηρία άξιων ανθρώπων.²⁹

Ο Κύριος έχει πει μέσω των υπηρετών του ότι κατά τη διάρκεια της Χιλιετίας όσοι έχουν περάσει στην άλλη πλευρά και έχουν επιτύχει την ανάσταση, θα αποκαλύψουν αυτοπροσώπως σε όσους είναι ακόμη στη θνητότητα όλες τις πληροφορίες οι οποίες απαιτούνται για την ολοκλήρωση του έργου αυτών οι οποίοι έχουν

περάσει από τούτη τη ζωή. Τότε οι νεκροί θα έχουν το προνόμιο να κάνουν γνωστά τα πράγματα που επιθυμούν και που δικαιούνται να λάβουν. Κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα παραμεληθεί καμία ψυχή και το έργο του Κυρίου θα τελειοποιηθεί.³⁰

Προσεύχομαι κάθε ημέρα της ζωής μου για να επισπεύσει ο Κύριος το έργο Του. ...Προσεύχομαι για το τέλος του κόσμου, επειδή θέλω έναν καλύτερο κόσμο. Θέλω τον ερχομό του Χριστού. Θέλω τη βασιλεία της ειρήνης. Θέλω να έλθει ο καιρός κατά τον οποίον κάθε άνθρωπος να μπορεί να ζει εν ειρήνη και με το πνεύμα της πίστεως, της ταπεινοφροσύνης και της προσευχής.³¹

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Πώς επηρεάζει τα συναισθήματά σας για το τέλος του κόσμου η αφήγηση στο «Από τη ζωή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ»;
- Πώς μπορούν οι προφητείες που αναφέρονται στο τμήμα 1 να μας βοηθήσουν να προετοιμασθούμε για τον ερχομό του Κυρίου;
- Στο τμήμα 2, επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ για την παραβολή του σιταριού και των ζιζανίων. Τι μπορούμε να κάνουμε, για να είμαστε μέρος του «σιταριού»; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε την οικογένειά μας και άλλους;
- Καθώς προετοιμαζόμαστε για τον ερχομό του Κυρίου, τι νομίζετε ότι σημαίνει να «αγρυπνούμε και να προσευχόμαστε»; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να «βάλουμε τον οίκο μας σε τάξη»; (Βλέπε τμήμα 3.)
- Ο Πρόεδρος Σμιθ προσευχήθηκε: «Είναι επιθυμία μας να είμαστε όργανα στα χέρια σου να προετοιμάσουμε έναν λαό για τον ερχομό του Υιού σου» (τμήμα 4). Με ποιους τρόπους μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους να προετοιμασθούν για τον ερχομό του Κυρίου;
- Επανεξετάστε το τμήμα 5. Με ποιους τρόπους μπορούμε να επωφεληθούμε τώρα από τη γνώση μας σχετικά με το τι θα συμβεί στη Χιλιετία;

Σχετικές γραφές

Ψαλμοί 102:16, Ησαΐας 40:3–5, Ιακώβου 5:7–8, Δ&Δ 1:12, 39:20–21, 45:39, 56–59

Βοήθεια διδασκαλίας

«Η κορυφαία, πειστική, δύναμη μεταστροφής της διδασκαλίας του Ευαγγελίου εκδηλώνεται, όταν ένας εμπνευσμένος διδάσκαλος λέει: ‘Ξέρω με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, με τις αποκαλύψεις του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά μου ότι οι διδαχές που έχω διδάξει είναι αληθινές’» (Μπρους ΜακΚόνκι, στο *Teaching, No Greater Call*, [1999], 43).

Σημειώσεις

1. *The Signs of the Times* (1943), 103–5.
2. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, Μάρτ. 1972, 10–11.
3. *The Restoration of All Things* (1945), 302.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1966, 12–14.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1935, 98. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, επιμέλεια υπό Μπρους ΜακΚόνκι, 3 τόμοι (1954–56), 3:1.
6. “Watch Therefore,” *Deseret News*, 2 Αυγούστου 1941, τμήμα της Εκκλησίας, 2. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:15.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 156–57. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:15–16.
8. “How to Teach the Gospel at Home,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1931, 688. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:16.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1952, 28. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο.
10. “The Coming of Elijah,” *Ensign*, Ιαν. 1972, 5.
11. “The Reign of Righteousness,” *Deseret News*, 7 Ιανουαρίου 1933, 7. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:60.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1935, 99. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:38.
13. *Answers to Gospel Questions*, συλλογή υπό Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ του νεότερου, 5 τόμοι (1957–66), 5:xii.
14. “A Warning Cry for Repentance,” *Deseret News*, 4 Μαΐου 1935, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
15. “A Warning Cry for Repentance,” 8.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1966, 15.
17. “A Peculiar People: Modern Revelation—The Coming of Moroni,” *Deseret News*, 6 Ιουνίου 1931, τμήμα της Εκκλησίας, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:3–4.
18. “A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled,” *Deseret News*, 19 Σεπτεμβρίου 1931, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
19. “A Peculiar People: Modern Revelation—The Coming of Moroni,” 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:4–5.
20. “A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled,” *Deseret News*, 7 Νοεμβρίου 1931, τμήμα της Εκκλησίας, 6. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:6.
21. Στο Conference Report, Γενική Συνέλευση Βρετανικής Περιοχής 1971, 176.
22. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” 9, 11.
23. “The Right to Rule,” *Deseret News*, 6 Φεβρουαρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 8.
24. “Priesthood—Dispensation of the Fulness of Times,” *Deseret News*, 19 Αυγούστου 1933, 4. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:66.
25. “Churches on Earth During the Millennium,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1955, 176. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:64.

26. *The Way to Perfection* (1931), 323–24.
27. “The Reign of Righteousness,” 7. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:58.
28. Στο “Question Answered,” *Deseret News*, 13 Ιανουαρίου 1934, τμήμα της Εκκλησίας, 8. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 2:166.
29. “The Reign of Righteousness,” 7. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:59.
30. “Faith Leads to a Fulness of Truth and Righteousness,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Οκτ. 1930, 154. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε. Βλέπε, επίσης, *Doctrines of Salvation*, 3:65.
31. *The Signs of the Times*, 149.

Κατάλογος απεικονίσεων

Εξώφυλλο: Φόντο © Artbeats.

Σελίδα 5: *Ο μικρός Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ μελετά το Βιβλίο του Μόρμον*, υπό Michael T. Malm. © Michael T. Malm.

Σελίδα 40: Λεπτομέρεια από το *Είδα ένα φως*, υπό Jon McNaughton. © Jon McNaughton.

Σελίδα 46: Λεπτομέρεια από το *Ο Κύριος τού έδειξε ολόκληρη τη γη*, υπό Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 54: *Η διάσωση (από τον Χριστό) του χαμένου προβάτου*, υπό Minerva Teichert.

Σελίδα 59: *Ο Μυστικός Δείπνος*, υπό Simon Dewey. © Simon Dewey.

Σελίδα 66: Λεπτομέρεια από φωτογραφία © Corbis. Μην κάνετε αντίτυπα, μην κατεβάξετε ούτε να διανέμετε.

Σελίδα 69: Λεπτομέρεια από το *Αφήνοντας τον κήπο της Εδέμ*, υπό Joseph Brickey. © 1998 Joseph Brickey.

Σελίδα 74: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός στη Γεθσημανή*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.

Σελίδα 108: Λεπτομέρεια από το *Ο Ιησούς καθιερώνει τη Μετάληψη*, υπό Gary E. Smith. © 1982 Gary E. Smith.

Σελίδα 120: *Ο Τζόζεφ και ο Χάιρομ Σμιθ στέκονται κοντά στον ποταμό*, υπό Theodore S. Gorka. © 1996 Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 124: Λεπτομέρεια από το *Το Πρώτο Οραμα*, υπό Del Parson. © 1987 Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 127: *Ο μαρτυρικός θάνατος του Τζόζεφ και του Χάιρομ*, υπό Gary E. Smith. © 1984 Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 146: *Ένας άγγελος δείχνει τις χρυσές πλάκες στον Τζόζεφ Σμιθ, τον Ολιβερ Κάουντερυ και τον Ντέιβιντ Ουίτμερ*, υπό William L. Maughan. © 1988 William L. Maughan.

Σελίδα 150: *Οκτώ μάρτυρες παρατηρούν τις πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον*, υπό Harold T. (Dale) Kilbourn. © Dale Kilbourn.

Σελίδα 162: Λεπτομέρεια από το *Ο Ιησούς διδάσκει τους ανθρώπους στην ακτή*, υπό James Tissot.

Σελίδα 172: *Αποκατάσταση της Μελχισηδικής Ιεροσύνης*, υπό Minerva Teichert. Με την ευγενική άδεια του Μουσείου Ιστορίας της Εκκλησίας.

Σελίδα 177: *Ο Ηλίας ο Θεοβίτης εμφανίζεται στον Ναό του Κίρτλαντ*, υπό Daniel A. Lewis. © 2007 Daniel A. Lewis.

Σελίδα 196: Λεπτομέρεια από το *Η βάπτισή μου στο Κίεβο*, υπό Mykola Krisachenko. Με την ευγενική άδεια του Μουσείου Ιστορίας της Εκκλησίας.

Σελίδα 208: Λεπτομέρεια από το *Ο Παύλος απονέμει το Άγιο Πνεύμα*, υπό Michael T. Malm. © 2006 Michael T. Malm.

Σελίδα 260: Λεπτομέρεια από το *Η Κυριακή προσευχή*, υπό James Tissot.

Σελίδα 278: Λεπτομέρεια από το *Απεκαλύφθη ο Λόγος Σοφίας*, υπό Kenneth A. Corbett. © Kenneth A. Corbett.

Σελίδα 286: *Ό,τι έχω, αυτό σου δίνω*, υπό Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 298: Φωτογραφία με την ευγενική άδεια της Βιβλιοθήκης Ιστορίας και των Αρχείων της Εκκλησίας.

Σελίδα 318: Λεπτομέρεια από το *Ο Άλμα και ο Αμοιλέκ στη φιλακή*, υπό Gary L. Kapp. © Gary L. Kapp.

Σελίδα 352: Λεπτομέρεια από το *Δέστε, ο Αμνός του Θεού*, υπό Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 355: *Ο Χριστός στον Ναό*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.

Σελίδα 362: Λεπτομέρεια από το *Η εικόνα του Χριστού*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.

Σελίδα 366: *Η Δευτέρα Παρουσία*, υπό Harry Anderson. © Intellectual Reserve, Inc.

Σελίδα 369: *Ο άγγελος Μορόνι εμφανίζεται στον Τζόζεφ Σμιθ*, υπό Tom Lovell. © 2003 Intellectual Reserve, Inc.

Ευρετήριο

A

Αγάπη

- ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, 290–292
- για τον Κύριο και τους άλλους, οδηγεί σε αρμονία με όλον τον ιερό νόμο, 294–295
- εκπεφρασμένη μέσω υπηρετήσης, 292
- ενισχυμένη από τη γνώση ότι όλοι οι άνθρωποι είναι τέκνα του Θεού, 288–292
- και εκτιμώντας τους ανθρώπους γι' αυτό που είναι, 293–294
- ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ μαθαίνει, από το άλογό του, την Τζούνι, 293–294
- περιλαμβάνει το να συγχωρούμε τους άλλους και να βλέπουμε το καλό σε αυτούς, 290–291

Άγιο Πνεύμα

- αποστολή του, 209–210
- δεν θα κατοικεί σε ανίερα σκηνώματα, 215
- δύναμη του, μιλώντας στα πνεύματα των ατόμων, 209–210
- ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ λαμβάνει καθοδήγηση από το, στην οικογένειά του, 207, 209
- φανερώνει την αλήθεια σε όλους τους ανθρώπους, 165–167, 210

- Άγιο Πνεύμα, δωρεά του και το σχέδιο σωτηρίας, 75
- μάς επιτρέπει να έχουμε το Άγιο Πνεύμα ως συνεχή σύντροφο, 213–215

- με χειροθεσία, 211
- οδηγεί σε αποκαλύψεις που καθοδηγούν προσωπικές ζωές, 215–216
- προετοιμασία για τη λήψη των ευλογιών τής, 213–215

Αγνότητα, νόμος τής, 240–241, 280–281

Αισχρολογία, 279–280

Άλλα δόγματα, σεβασμός για, 309–310

Ανακουφιστική Εταιρεία εγκόσμοι και πνευματικοί σκοποί τής, 343–345
είναι ουσιώδης στο έργο της Εκκλησίας, 341–343
ίδρυση τής, 341
Βλέπε, επίσης, Γυναίκες

Ανάσταση, 76–77

Αντιξοότητα, φέρνει προνόμια, 282–283

Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, συμβουλή από, 181

Αποστασία, 135–136

Ατομική ευθύνη, 325–335

Αφιέρωση Ναού, έκφραση προσωπικής αφιέρωσης, 247

B

Βάπτισι

- δεν χρειάζονται τα παιδιά κάτω των οκτώ ετών, 199–202
- διαθήκη τής, 203–204
- διττή φύση τής, 205
- και το σχέδιο σωτηρίας, 74

με κατάδυση, συμβολισμός τής, 198–199
 πίστη μετά τη λήψη τής, 204–205
 του Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, 197
 ως ανάσταση από μια αμαρτωλή ζωή σε μία ζωή πνευματικότητας, 199

Βιβλίο του Μόρμον
 η προσωπική μαρτυρία του Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ για το, 145, 147, 154
 καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 147–149
 κερδίζοντας μαρτυρία για το, 153–155
 Ο Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ διαβάζει [το], ως μικρό αγόρι, 5–6, 159
 περιέχει το Ευαγγέλιο, 147–149
 προσωπική μελέτη του, 154–155
 Τρεις Μάρτυρες και Οκτώ Μάρτυρες του, 145–154

Γ

Γάμος
 αφοσίωση στον, φέρνει ευτυχία και αιώνιες ευλογίες, 224–225
 γίνεται γλυκύτερος καθώς οι σύζυγοι ζουν μαζί το Ευαγγέλιο, 228–229
 διαρκεί για πάντα στο σχέδιο του Ευαγγελίου, 222–224
 ιερά φύση του, 223
 προετοιμασία παιδιών και νέων για τον, 226–227
 σελέστιος, είναι η κορυφαία διάταξη του Ευαγγελίου, 221–222
 σελέστιος, θα είναι διαθέσιμος σε όλους τους πιστούς, 225–226
Βλέπε, επίσης, Γονείς, Δύναμη της επισφράγισης, Οικογένεια

Γκραντ, Χίμπερ, 160, 173

Γλώσσα, ευλάβεια στη, 279–280

Γνώση. *Βλέπε* Μάθηση

Γονείς
 βοηθούν τα παιδιά να ανθίσταται στον εναντίο, 234–235
 γνωρίζουν στα παιδιά τις γραφές, 239
 διδάσκουν στα παιδιά να είναι αγνά και ενάρετα, 240–241
 διδάσκουν στα παιδιά να προσεύχονται, 239
 διδάσκουν τα παιδιά, όταν είναι μικρά, 238–239
 ευθύνη των, να διδάσκουν στα παιδιά την αλήθεια, 234–236
 έχουν οικογενειακή βραδιά, 240
 λαμβάνουν βοήθεια από την Εκκλησία σε ευθύνες, 236–237
 προετοιμάζουν τα παιδιά να γίνουν τα ίδια γονείς, 241–242
 προετοιμάζουν τα παιδιά να καταθέτουν μαρτυρία για την αλήθεια και να υπηρετήσουν ιεραποστολές, 241
 χρηστό παράδειγμα των, 238
Βλέπε, επίσης, Γάμος, Οικογένεια, Οικογενειακή βραδιά

Γυναίκες
 αναμένεται από αυτές να επιζητούν φως και αλήθεια, 345–347
 ευλογίες της ιεροσύνης διαθέσιμες στις, 347–348
 ουσιώδες έργο των, στη βασιλεία του Κυρίου, 340
 παραδείγματα υπηρετήσης από, στις γραφές, 340
Βλέπε, επίσης, Ανακουφιστική Εταιρεία

Δ

Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού
 είναι κοντά, 363–365

- θα καθαρισθεί ο κόσμος την ώρα τής, 282, 367
 κρίση κατά την ώρα τής, 365, 367–368
 προετοιμασία για, 368–372
- Διάκριση της αλήθειας από την ψευδολογία, 161–163, 166–167
- Δοκιμασίες, φέρνουν προνόμια, 282–283
- Δύναμη της επισφράγισης αποκατεστάθη μέσω του Ηλιού του Θεοσβίτου, 248–249
 και σωτηρία για τους νεκρούς, 252–254
 προετοιμάζει Αγίους για σωτηρία στο έπακρο, 251–252
 σώζει τη γη από καταστροφή, 249–251
Βλέπε, επίσης, Έργο ναού, Ηλίας ο Θεοσβίτης, Οικογενειακή ιστορία
- Δωρεά του Αγίου Πνεύματος. *Βλέπε* Αγιο Πνεύμα, δωρεά του
- E**
-
- Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Η αγάπη εντός αυτής, θέτει παράδειγμα για τον κόσμο, 290–292
 αποκατάσταση τής, ύστερα από αιώνες αποστασίας, 135–136
 βοηθά τους γονείς να διδάξουν τα παιδιά, 236–237
 βοηθητικές οργανώσεις στην, 137–139
 διευθύνεται από τον Ιησού Χριστό, 136–137
 είναι το βασίλειο του Θεού επάνω στη γη, 136–137
- έχει οργανωθεί για να βοηθήσει άτομα και οικογένειες να βρουν χαρά και αιώνια ζωή, 137–139
 θα διαδοθεί σε όλον τον κόσμο, 140–142
 προνόμιο να είμαστε μέλη στην, 136–137
 υπηρετηση στην, εκφράζει εκτίμηση για την υπηρετηση του Κυρίου προς εμάς, 139–140
- Ελεύθερη βούληση, 332–334
- Εντολές
 στροφή από, οδηγεί σε αποστέριση ευλογιών, 264–266
 τήρηση αυτών, εκφράζει αγάπη για τον Κύριο, 263–264
 τήρηση αυτών, οδηγεί σε μεγάλες ευλογίες, 74–76, 78, 266–270
- Εξιλέωση του Ιησού Χριστού ανάσταση μέσω, 76–77, 122–123
 ενθουσιούμενοι [αυτήν], τα Χριστούγεννα, 352–353, 111–115
 ευγνωμοσύνη για, 73
 στη Γεθσημανή και επάνω στον σταυρό, 70–73, 111–115
 συγκρινόμενη με τη διάσωση ενός άνδρα από έναν βαθύ λάκκο, 73
 σωτηρία μέσω, 70–73, 357–358
 την θυμόμαστε μέσω της μεταλήψεως, 111–115
Βλέπε, επίσης, Ιησούς Χριστός
- Επουράνιος Πατέρας
 αγάπη του, για εμάς, 45–50
 ασκώντας πίστη στον, 43–45, 97–98
 γνώση για τον, λείπει από τον κόσμο, 41, 44
 είναι ο Πατέρας των πνευμάτων όλων των ανθρώπων, 47, 288–290

έργο τού, να πραγματοποιήσει την αθανασία και αιώνια ζωή, 48
 έστειλε τον Μονογενή Υιό Του, 50, 357
 θέλει να επιστρέψουμε σε Εκείνον, 50–52
 θρηνεί για τα ανυπάκουα τέκνα Του, 48–50
 οικογένεια τού, η ιδιότητα του μέλους όλων των ανθρώπων στην, 47, 68, 288–290
 προσκαλεί τους πάντες να έλθουν στον Αγαπημένο Του Υιό, 51
 σχέδιο τού, 50–52, 58, 67–79
 χαρακτηριστικά τού, 43–50

Έργο
 αξία τού, 325–330
 για σωτηρία, 332–334

Έργο ναού
 βοηθά στην ολοκλήρωση της οικογενειακής οργάνωσης από γενεά σε γενεά, 256–257
 γυρίζει την καρδιά προς τους προγόνους, 245, 247, 248, 252
 είναι ένα έργο αγάπης, 254–256
Βλέπε, επίσης, Δύναμη της επισφράγισης, Ηλίας ο Θεοβίτης, Οικογενειακή ιστορία

Ευαγγέλιο
 αποκατεστάθη μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 125–126, 302
 είναι για όλους τους ανθρώπους, 142, 302
 είναι η μόνη ελπίδα του κόσμου, 67, 308–310
 επικεντρώνεται στην οικογένεια, 88
 θα πρέπει να κηρύττεται με απλότητα, 308
 πληρότητα τού, είναι μόνον στην αποκατεστημένη Εκκλησία, 301–303

Z

Ζωή, σκοπός τής, 75–76
 Ζώντας στον κόσμο αλλά όχι του κόσμου, 282
Βλέπε, επίσης, Κοσμικότητα

H

Ηλίας ο Θεοβίτης
 αποκατέστησε τη δύναμη της επισφράγισης, 248–249
 Πνεύμα τού, 245, 247
Βλέπε, επίσης, Δύναμη της επισφράγισης, Έργο ναού, Οικογενειακή ιστορία

Ημέρα του Κυρίου, 277–278

Η πτώση του Αδάμ και της Εύας ουσιώδης στο σχέδιο σωτηρίας, 69–70
 συγκρινόμενη με έναν άνδρα που πέφτει μέσα σε έναν βαθύ λάκκο, 73
 υπερνικήθηκε από την εξιλέωση του Ιησού Χριστού, 50, 70–73

Θ

Θάνατος, σωματικός και πνευματικός, 70
 Θεός Πατέρας. *Βλέπε* Επουράνιος Πατέρας

I

Ιεραποστολικό έργο
 ανάγκη της Εκκλησίας για περισσότερους ιεραποστόλους, 306–307
 ευθύνη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών να συμμετάσχουν στο, 303–306
 και διάδοση της πληρότητας των ευλογιών του Ευαγγελίου, 301–303
 ο Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ ως πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολος, 8–13, 299–301

- πρέπει να γίνεται με απλότητα και με το Πνεύμα, 308
φέρει ελπίδα και ειρήνη στον κόσμο, 308–310
- Ιεροσύνη
ευλογίες τής, προσφέρονται σε όλους, 186–187, 193, 347–348
Ιησούς Χριστός, το μέγα πρότυπο τής, 191–192
μεγαλύνοντας κλήσεις στην, 187–191, 193
όρκος και διαθήκη τής, 187–189
υποσχέσεις σε άξιους φέροντες την, 191–192
- Ιησούς Χριστός
ακολουθώντας το παράδειγμα τού, 62–63, 192, 271
ασκώντας πίστη στον, 97–98
γέννηση τού, 58–59, 354–359
γενόμενοι υιοί και θυγατέρες τού, 58–60
Δευτέρα Παρουσία τού, 361, 363–365, 368–372
διευθύνει την Εκκλησία, 136–137
είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού, 57–58
είναι το μέγα πρότυπο της υπηρετήσεως της ιεροσύνης, 192
εισαγάγει τη μετάληψη, 107–110
ενθυμούμενοι [αυτόν], τα Χριστούγεννα, 351–352, 358–359
ενθυμούμενοι αυτόν, μέσω της μεταλήψεως, 111–117
Εξιλέωση τού, 50, 59, 70–77, 111–115, 122, 357–358
η αγάπη του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ για τον, 55–56
και Τζόζεφ Σμιθ, 122–123
κερδίζοντας μαρτυρία για τον, 61
Πάθη τού, στη Γεθσημανή και επάνω στον σταυρό, 70–73, 111–115
παιδική ηλικία και νεανικά χρόνια τού, 355–357
παραμένοντας αληθινός στη μαρτυρία τού, 60–62
προόδευε από χάρη σε χάρη έως ότου έλαβε πληρότητα, 355–357
ρόλος τού, στο σχέδιο σωτηρίας, 50–52, 58, 70–77, 122
σε αυτήν τη θείκη νομή, 60–62
τα πάντα επικεντρώνονται σε Εκείνον και γύρω από Εκείνον, 58
το πιστεύω των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στον, 57–58
φέρει σωτηρία από την αμαρτία, 70–75
φέρει σωτηρία από την Πτώση, 70–75
Βλέπε, επίσης, Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού, Εξιλέωση του Ιησού Χριστού
- Κ**
- Καθήκον, προσωπική ευθύνη για, 330–332
- Κλειδιά της ιεροσύνης. *Βλέπε* Κλειδιά της Ιεροσύνης
- Κλειδιά της Ιεροσύνης
αποκατεστάθη από ουράνιους αγγελιαφόρους μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 175–179
επάνω σε όλη την Εκκλησία, την φέρει ο Πρόεδρος της Εκκλησίας, 179
ορισμός τής, 174–175
τίμηση όσων φέρουν την, 173–174, 179–181
- Κοσμικότητα
απαντώντας σε ανησυχίες για την εμφανή επιτυχία των εγκόσμιων ανθρώπων, 281–283
εγκατάλειψη τής, 275–284

Λ**Λατρεία**

ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού Χριστού στη, 62
πνεύμα τής, κατά τη μετάληψη, 111, 116–117
την Ημέρα του Κυρίου, 277–278
του Θεού, απαιτεί γνώση των στοιχείων του χαρακτήρα Του, 43–45
του Θεού, οδηγεί στην ειρήνη, 105
υπέρτατη πράξη, είναι η τήρηση των εντολών, 263, 267

Λη, Χάρολντ, 36

Λόγος Σοφίας, 262, 278–279

M**Μάθηση**

από ηγέτες της Εκκλησίας, 164–165
από τις γραφές, 153–155, 163–164, 168
αυξάνεται μέσω χρηστού τρόπου ζωής, 167–169
επιζητώντας, σε πολλούς τομείς, 161–162
και διάκριση της αλήθειας από την ψευδολογία, 160–163
μέσω καθοδήγησης από το Άγιο Πνεύμα, 165–167
μέσω μελέτης, πίστεως και υπακοής, 165–167
πιο σημαντική, μάθηση του Ευαγγελίου, 161–163

Μετάληψη

διαθήκες συναφθείσες μέσω τής, 115–117
είναι μία ιερά διάταξη, 110
εισαγωγή από τον Ιησού Χριστό τής, 109–110
εντολή να μεταλαμβάνουμε, 110–111

σε ανάμνηση της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού, 111–115
στάση, όταν μεταλαμβάνουμε, 115–117

Μετάνοια

αποστολή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ να καλέσει ανθρώπους σε, 95–97
είναι η δεύτερη αρχή του Ευαγγελίου, 99–101
ευθύνη να βοηθήσουμε άλλους να μετανοήσουν, 104–105
καιρός για, είναι τώρα, 103–104
και το σχέδιο σωτηρίας, 74–75, 99–101
περιλαμβάνει ειλικρινή λύπη για την αμαρτία και την εγκατάλειψη της αμαρτίας, 102
συνδυάζεται με πίστη για να οδηγήσει στη συγχώρηση, 95–96
φανερώνει την ευσπλαχνία του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού, 101–102

Μόνσον, Τόμας, 1

Μπένσον, Έζρα Ταφτ, 32

N

Να υπομείνουμε μέχρι τέλους, 1, 74, 78, 313–316

Νόμος

κυβερνά το σύμπαν και τη βασιλεία του Θεού, 262–263
υπακοή σε, απαιτείται για σωτηρία, 75

Νόμος των μαρτύρων, 149–151

O**Οικογένεια**

η πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα, 33, 86–88

- καθιερώθηκε από τον Κύριο να διαρκεί αιωνίως, 88–90
και υπερύψωση, 77–79
πώς να ενδυναμώσουμε, 86–88, 90–91
Βλέπε, επίσης, Γάμος, Γονείς, Δύναμη της επισφράγισης, Οικογενειακή βραδιά, Οικογενειακή ιστορία
- Οικογενειακή βραδιά, 240
Βλέπε, επίσης, Γονείς, Οικογένεια
- Οικογενειακή ιστορία
βοηθά στην ολοκλήρωση της οικογενειακής οργανώσεως από γενεά σε γενεά, 256–257
γυρίζει την καρδιά προς τους προγόνους, 245, 248–249
είναι ένα έργο αγάπης, 254–256
Βλέπε, επίσης, Δύναμη της επισφράγισης, Ηλίας ο Θεοσβίτης
- Π**
-
- Πάκερ, Μπόιντ, 21–22, 32
- Παράδειγμα, 238–239, 273–275, 283–284
- Πίστη
απαιτεί γνώση των χαρακτηριστικών του Θεού, 43–45
βαδίζοντας με, 99–101
είναι η πρώτη αρχή του Ευαγγελίου, 97–98
και το σχέδιο σωτηρίας, 74
σημαίνει δράση, 98–99
στον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, 43–45, 97–98
συνδυάζεται με μετάνοια για να οδηγήσει στη συγχώρηση, 95
- Πρόεδρος της Εκκλησίας
δεν θα οδηγήσει την Εκκλησία εκτός πορείας, 181
κρατά κλειδιά της ιεροσύνης επάνω σε όλη την Εκκλησία, 179
- Προειδοποίηση
αποστολή του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ να υψώσει φωνή, 21, 95–97, 261
ευθύνη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών να υψώσουν φωνή, 104–105
- Προσευχή
εκφράζοντας ευχαριστίες με, 321
ζώντας σε αρμονία με την, 320–321
να καταλάβουμε διδαχές του Ευαγγελίου, 168
παράδειγμα του Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ με την, 313, 315, 321–323
παρακαλώντας για χρηστές επιθυμίες στην, 321–323
φέρνει άτομα πιο κοντά στον Θεό, 316–318
ώρα για, είναι πάντοτε, 318–320
- Πρώτη Προεδρία, συμβουλή από, 181
- Πρώτο Όραμα
αποκατέστησε την αληθινή γνώση για τον Θεό, 42–43
οδήγησε στο να σταθεί ο Τζόζεφ Σμιθ επικεφαλής της τελευταίας θεϊκής νομής, 123–125
Βλέπε, επίσης, Σμιθ, Τζόζεφ
- Σ**
-
- Σεμνότητα, 240–241, 280–281
- Σμιθ, Έθελ Ρένολντς (δεύτερη σύζυγος), 17, 22–25, 83–84, 220, 339
- Σμιθ, Λούι Σέρτλιφ (πρώτη σύζυγος), 7–16, 219
- Σμιθ, Τζέσι Έβανς (τρίτη σύζυγος), 25–27, 35–36, 220–221, 339
- Σμιθ, Τζόζεφ

- ενωμένος με τον αδελφό του,
 Χάιρουμ, 126–128
 και Ιησούς Χριστός, 122–123
 κекλημένος να σταθεί επικε-
 φαλής της τελευταίας θεϊκής
 νομής, 123–125
 κερδίζοντας μια μαρτυρία για
 την αποστολή του, 121
 κλειδιά της ιεροσύνης αποκατε-
 στημένα μέσω, 173, 175–179
 μαρτυρικός θάνατος του, 3,
 128–130
 προσωπική μαρτυρία του Τζόζεφ
 Φίλντινγκ Σμιθ για τον, 121
 Πρώτο Όραμα του, 42–43,
 123–124
 το Ευαγγέλιο αποκατεστάθη
 μέσω, 123–126
 ως αποκαλυπτής της γνώσης για
 τον Χριστό, 123
- Σμιθ, Τζόζεφ Φ. (πατέρας), 1, 3,
 121, 159, 190, 231, 344
- Σμιθ, Τζόζεφ Φίλντινγκ
 αγάπη του, για τους ανθρώπους
 που δίδασκε, 95–97
 ανάπτυξη της Εκκλησίας κατά
 την προεδρία του, 32
 αποστολή του, να καλέσει τους
 ανθρώπους σε μετάνοια και
 να υψώσει φωνή προειδοποίη-
 σης, 21, 95–97, 261
 βάπτισμα του, 197
 βοηθά τη μητέρα του στα καθή-
 κοντά της ως μαίας, 294, 337
 βοηθά τον πατέρα του σε διοι-
 κητικά καθήκοντα, 15
 βρίσκει ειρήνη σε καιρούς θα-
 νάτου, 16, 24, 29, 35–36, 67,
 219–221, 273
 γάμος με τη Λούι Σέρτλιφ, 7–8,
 16, 219–220
 γάμος με την Έθελ Ρένολντς, 17,
 220
- γάμος με την Τζέσι Έβανς,
 25–27, 220–221
 γέννηση του, 1
 δείχνει έλεος σε έναν άνδρα
 που προκάλεσε αυτοκινητικό
 δυστύχημα με τους ιεραποστό-
 λους, 21–22
 δημιουργεί οπιτικό και οικογέ-
 νεια με τη σύζυγό του, Λούι,
 14–16
 δημοσιεύει ένα χριστουγεννιά-
 τικο μήνυμα, 353
 διαβάξει χειρόγραφες μαρτυρίες
 των Ντέιβιντ Ουίτμερ και Όλι-
 βερ Κάουντερν, 145
 διακονία του, σημαδεύεται από
 αυστηρότητα και συγχώρηση,
 21–22
 διδάσκει το Ευαγγέλιο στα παι-
 δια του, 233
 δίδει ένα πανωφόρι σε έναν
 ιεραπόστολο σε ανάγκη, 288
 δίδει προσοχή σε ένα κοριτσάκι
 στο πλήθος, 288
 δίδει συμβουλή στον Άρθουρ
 Χέικοκ, 325
 εγγύτητά του, στον Θεό, 41
 εκλήθη να υπηρετήσει στην
 Απαρτία των Δώδεκα, 18–20,
 133
 εκτελεί διακονία στην Ευρώπη
 καθώς αρχίζει ο Β΄ Παγκό-
 σμιος Πόλεμος, 27–29
 εκφράζει αγάπη για τον Ιησού
 Χριστό, 55–56
 εκφράζει αγάπη για τον Τζόζεφ
 Σμιθ, 121
 εμπνεύστηκε να βοηθήσει έναν
 υιό να τηρήσει τον Λόγο Σο-
 φίας, 207, 209
 εξηγεί προσωπικούς λόγους για
 υπηρετηση στην Εκκλησία, 134

- επαινεί παραδείγματα χρηστών
Αγίων των Τελευταίων Ημερών
στον στρατό, 273–275
- επιμέλεια τού, στη μελέτη του
Ευαγγελίου, 5–7, 159–160
- επιστρέφει στην Αγγλία ως Πρόε-
δρος της Εκκλησίας, 301
- ευσπλαχνική φύση τού, 21–22,
96–97
- θάνατος τού, 36
- θρηνεί για τον θάνατο της δεύ-
τερης συζύγου, Έθελ, 24–25,
220
- θρηνεί για τον θάνατο της πρώ-
της συζύγου, Λούι, 16, 219–220,
313
- θρηνεί για τον θάνατο της
τρίτης συζύγου, Τζέσι, 35,
220–221
- κληρονομία τού, 1, 3, 119,
128–130
- μαθαίνει για την αγάπη και την
αποδοχή από το άλογο, την
Τζούνι, 293–294
- μαθαίνει να εργάζεται ως νέος
άνδρας, 3–4, 325–328
- μαθαίνει το Ευαγγέλιο από τους
γονείς του, 231, 233–234
- μελετά τις γραφές ως νέος άν-
δρας, 5–6, 159
- μιλά με έναν άνδρα ο οποίος
απήλαυσε για πρώτη φορά
μία ομιλία για τον Λόγο Σο-
φίας, 262
- μιλά με έναν γενεαλόγο ο οποίος
δεν μπορεί να εξηγήσει το εν-
διαφέρον του για την οικογε-
νειακή ιστορία, 245, 247
- παιδική ηλικία τού, 4–6
- παρευρίσκεται στην αφιέρωση
του Ναού Σεντ Τζωρτζ της
Γιούτας ως βρέφος, 133
- παρευρίσκεται στην αφιέρωση
του Ναού της Σωλτ Λέηκ ως
νέος άνδρας, 6
- περνά τα Χριστούγεννα με την
οικογένεια, 351
- πηγαίνει σε μια συγκέντρωση με
τα πόδια παρά το σπάσιμο
στο πόδι του, 134
- προσεύχεται για δύναμη μετά
τον θάνατο της Λούι, της πρώ-
της του συζύγου, 313
- προσεύχεται για δύναμη να είναι
πιστός μέχρι τέλους, 1, 316
- προσεύχεται για όλους τους
ανθρώπους, 321–323
- προσεύχεται για το τέλος του
κόσμου, 361, 363
- προσεύχεται δημοσίως σε ομι-
λίες, 315
- προσεύχεται να διαλυθεί μια
καταιγίδα, 313, 313–316
- προσκαλεί έναν νέο άνδρα να
καθίσει μαζί του στη γενική
συνέλευση, 287
- προσφέρει προσευχή αφιέρωσης
στη θέση του πατέρα του, 15
- προσωπική μαρτυρία τού,
121–122
- τιμά κλειδιά της ιεροσύνης,
173–174
- τονίζει τη σημασία της οικογέ-
νειας, 33, 86–88
- τραγουδά δημοσίως με τη σύ-
ζυγό του, Τζέσι, 339
- υπηρετεί δίπλα σε σπουδαίες
γυναίκες στην Εκκλησία, 337,
339–340
- υπηρετεί ιεραποστολή πλήρους
απασχόλησης στην Αγγλία,
8–13, 299–300
- υπηρετεί στην Εκκλησία υπό
πολλές ιδιότητες, 15, 133–134,
185–187

- φόροι τιμής στον, 29–31, 35, 36–37
 ως Ιστορικός της Εκκλησίας, 20, 145
 ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, 18–22, 27–31, 133–134
 ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, 31–35
 ως σύζυγος, πατέρας και παππούς, 22–23, 83–85, 219–221, 233
- Σμιθ, Τζουλίνα Λάμπσον (μητέρα), 1, 3, 231, 233–234, 294, 337
- Σμιθ, Χάιρουμ (παππούς)
 ακεραιότητα του, 127
 αφοσίωση του, στον Τζόζεφ Σμιθ και την Εκκλησία, 119, 127–128
 μαρτυρικός θάνατος του, 3, 128–130
 υπηρέτηση του, 1, 3, 119
- Σπίτι. *Βλέπε* Γάμος, Γονείς, Οικογένεια, Οικογενειακή βραδιά
- Συγκέντρωση μεταλήψεως, 109
- Σχέδιο σωτηρίας
 έγινε δεκτό με χαρά στον προ-
 γήινο κόσμο των πνευμάτων, 68–69
 επικεντρώνεται στην οικογένεια, 77–79
- καθιερώθηκε από τον Επου-
 ράνιο Πατέρα πριν από τη
 Δημιουργία, 68–69
 και η εξιλέωση του Ιησού
 Χριστού, 50, 59, 70–78, 122
 περιλαμβάνει την Πτώση, 69–70
- Σωτηρία
 βοηθώντας άλλους να επιζητή-
 σουν, 334–335
 επιζητώντας προσωπική, 334–335
Βλέπε, επίσης, Σχέδιο σωτηρίας
-
- T**
- Τζόζεφ Σμιθ. *Βλέπε* Σμιθ, Τζόζεφ
 Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ. *Βλέπε* Σμιθ,
 Τζόζεφ Φίλντινγκ
- Τόμπσον, Μέρσου, 119
-
- Υ**
- Υπακοή. *Βλέπε* Εντολές
 Υπηρέτηση, 292
-
- Φ**
- Φιλοπονία. *Βλέπε* Έργο
-
- X**
- Χιλιετία, 372–374
 Χίνκλι, Γκόρντον, 1
 Χριστούγεννα, 351–352, 358–359
Βλέπε, επίσης, Ιησούς Χριστός

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

